Date of Issue: 27-10-1958.

Karnataka State Archives,
(Departmental Library)
ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಪತ್ರಾಗಾರ
(ಇಲಾಖಾ ಗ್ರಂಥಾಲಯ)
ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಕ್ರಮಾಂಕ Accession No. (B) 4781
ದಿನಾಂಕ Date..........

THE MYSORE LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

OFFICIAL REPORT

OF THE

PROCEEDINGS OF THE FIFTY-FIRST DAY

OF THE

FOURTH SESSION

FRIDAY, 2ND MAY 1958

Vol. IV—No. 51

CONTENTS

	Pages
Questions and Answers—Nos. 2878, 999, 2049, 2105, 2117	2479—2491
Questions for answers on the day, but not taken up—Nos. 23, 118, 799, 998	2491—2497
Bills Introduced :—	
Mysore State Aid to Industries Bill, 1958 ...	2498—2499
Mysore Village Panchayats and Local Boards Bill, 1958	
Mysore Sugarcane Cess Bill, 1958	
Mysore Irrigation (Levy of Betterment Contribution and Water Rate) (Amendment) Bill, 1958	
Mysore Co-operative Societies Bill, 1958 ...	
Business of the House	2499
Non-Official Resolutions—	
Resolution No. 2.—Promoting the educational and economic interests of the weaker sections of the people.—Negatived ...	2499—2527

Karnataka State Archives
(Departmental Library)
ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಪತ್ರಾಗಾರ
(ಇಲಾಖಾ ಗ್ರಂಥಾಲಯ)
ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಕ್ರಮಾಂಕ Accession No. (B) 4780
ದಿನಾಂಕ Date..........

BANGALORE :
PRINTED BY THE DIRECTOR OF PRINTING, STATIONERY AND PUBLICATIONS AT THE GOVERNMENT PRESS
1958

Price : 25 nP.

QUESTIONS

Q. No.	*Subject*
2878	Repair of Nanjangud-Hura Road.
999	Recovery of Arrears of Taxes from the R.M.D.C.
2049	Acquisition of Lands for A.K. Colony in Holebathi Village.
2105	Vehicles under each Regional Transport Authority in the State.
2117	Estimated Revenue from Taxes in the New State.
23	Construction of Primary School Building at Sathnur, Kanakapura Taluk.
118	Repairs to Minor and Major Tanks in Channarayapatna Taluk.
799	Restoration of Breached Tanks during Heavy Rains in May 1957 in Mysore District.
998	Police force stationed at Belgaum on 1st November 1956.

Karnataka State Archives,
(Departmental Library)
ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಪತ್ರಾಗಾರ
(ಇಲಾಖಾ ಗ್ರಂಥಾಲಯ)
ದಾಖಲಾತಿ ಕ್ರಮಾಂಕ Accession No. 4781
ದಿನಾಂಕ Date
(B)

Date of Issue: 27-10-1958.

THE MYSORE LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

Karnataka State Archives (Departmental Library)
ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಪತ್ರಾಗಾರ (ಇಲಾಖಾ ಗ್ರಂಥಾಲಯ)
ಪ್ರತಿ ಕ್ರಮಾಂಕ Accession No. (B)
ದಿನಾಂಕ Date 4781

OFFICIAL REPORT

OF THE

PROCEEDINGS OF THE FIFTY-FIRST DAY

OF THE

FOURTH SESSION

FRIDAY, 2ND MAY 1958

Vol. IV—No. 51

CONTENTS

	Pages
Questions and Answers—Nos. 2878, 999, 2049, 2105, 2117	2479—2491
Questions for answers on the day, but not taken up--Nos. 23, 118, 799, 998	2491—2497
Bills Introduced :—	
Mysore State Aid to Industries Bill, 1958 ...	2498—2499
Mysore Village Panchayats and Local Boards Bill, 1958	2498—2499
Mysore Sugarcane Cess Bill, 1958	2498—2499
Mysore Irrigation (Levy of Betterment Contribution and Water Rate) (Amendment) Bill, 1958	2498—2499
Mysore Co-operative Societies Bill, 1958 ...	2498—2499
Business of the House	2499
Non-Official Resolutions—	
Resolution No. 2.—Promoting the educational and economic interests of the weaker sections of the people.—Negatived ...	2499—2527

BANGALORE:

PRINTED BY THE DIRECTOR OF PRINTING, STATIONERY AND PUBLICATIONS AT THE GOVERNMENT PRESS

1958

Price: 25 nP.

QUESTIONS

Q. No.	*Subject*
2878	Repair of Nanjangud-Hura Road.
999	Recovery of Arrears of Taxes from the R.M.D.C.
2049	Acquisition of Lands for A.K. Colony in Holebathi Village.
2105	Vehicles under each Regional Transport Authority in the State.
2117	Estimated Revenue from Taxes in the New State.
23	Construction of Primary School Building at Sathnur, Kanakapura Taluk.
118	Repairs to Minor and Major Tanks in Channarayapatna Taluk.
799	Restoration of Breached Tanks during Heavy Rains in May 1957 in Mysore District.
998	Police force stationed at Belgaum on 1st November 1956.

Date of Issue: 27-10-1958.

THE
MYSORE LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

OFFICIAL REPORT
OF THE
PROCEEDINGS OF THE FIFTY-SECOND DAY
OF THE
FOURTH SESSION

MONDAY, 5TH MAY, 1958

Vol. IV—No. 52

CONTENTS

	Pages
Questions and Answers—2864, 775, 2510, 2700, 2770, 2817, 2833, 2871, 2914, 2941, 2958	2529—2548
Questions for answers on the day, but not taken up—2445, 2495, 2849, 3458	2548—2549
Paper laid on the Table—	
Notification under section 68 of the Motor Vehicles Act, 1939 ...	2549
State Cotton Committee—Motion for Election—adopted ...	2549
Mysore Village Panchayats and Local Boards Bill, 1958—(Motion to consider—not concluded)	2549—2573

Karnataka State Archives
(Departmental Library)
ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಪತ್ರಾಗಾರ
(ಇಲಾಖಾ ಗ್ರಂಥಾಲಯ)
ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಕ್ರಮಾಂಕ Accession No. (B) 4782
ದಿನಾಂಕ Date..............................

BANGALORE:
PRINTED BY THE DIRECTOR OF PRINTING, STATIONERY AND PUBLICATIONS AT THE GOVERNMENT PRESS
1958

Price : 25 nP.

QUESTIONS

Q. No.	Subject
2864	Relief works in scarcity areas, Bijapur District.
775	Introduction of Re-Survey and Settlement in the State.
2510	Providing of adequate Conveyance Facilities in Bangalore City.
2700	Inspection of Town Co-operative Society of Chikballapur by the Registrar of Co-operative Societies.
2770	Reservation of areas for Manganese and other Minerals.
2817	Unauthorised construction in Survey Nos. 353 and 146 in Pavagada Kasaba Village.
2833	Repairs to Channels and Minor Irrigation Works in Chikmagalur Taluk.
2871	Minor and Major Tanks in Chinkurali and Melkote Hoblies, Pandavapura Taluk.
2914	Implementation of Mysore Agricultural Income Tax Act of 1957.
2941	Protected Water Supply Schemes in Kolar District.
2958	Official language in the State after 1965.
2445	Compulsory Attendance of Teachers at Teachers' meetings in South Kanara District.
2495	Misappropriation by the Deputy Excise Commissioner, Gulbarga.
2849	Geological Survey in the State.
3458	Loan sanctioned to Chamarajanagar-Ramasamudra Municipality for the supply of Drinking Water.

Date of Issue: 28-10-1958.

THE MYSORE LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

Karnataka State Arc
(Departmental Libr
ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಪತ್ರಾ
(ಇಲಾಖಾ ಗ್ರಂಥಾಲಯ
ಅವಾಪ್ತಿ ಕ್ರಮಾಂಕ Accession No
ದಿನಾಂಕ Date...4783...

OFFICIAL REPORT

OF THE

PROCEEDINGS OF THE FIFTY-THIRD DAY

OF THE

FOURTH SESSION

TUESDAY, 6TH MAY 1958

Vol. IV—No. 53

CONTENTS

	Pages
Questions and Answers—127, 384, 678, 1318, 1465, 1784, 1797, 2110, 2247, 2457, 2473 ...	2575—2587
Short Notice Question and Answer—136 ...	2587—2588
Questions for answers on the day, but not taken up—1035, 1089, 1308, 1806, 1861, 2174 ...	2588—2591
Papers laid on the Table—	
1. Annual Reports of the Mysore Public Service Commission for 1954-55 and 1955-56 ...	2591
2. Notification No. LLH 195—57, dated 27th August 1957, Issued under Section 38 of the Industrial Disputes Act, 1947.	2591
3. Notification No. HD 163 (1) MVT 57, dated 15th April and Notification No. HD 163 (2) MVT 57, dated 15th April 1957.	2591
Report of the Committee of Privileges on the question raised by Sri K. Puttaswamy—Presented and adopted ...	2591
Mysore Village Panchayats and Local Boards Bill, 1958—(Motion to consider—not concluded) ...	2592—2615

BANGALORE:

PRINTED BY THE DIRECTOR OF PRINTING, STATIONERY AND PUBLICATIONS AT THE GOVERNMENT PRESS

1958

Price: 25 nP.

QUESTIONS

No.	*Subject*
127	Sir M. Visvesvaraya's Rural Industries Scheme in Shimoga District.
384	Recovery of Arrears from Persons supplied with Tractors and Bull-Dozers.
678	Inconvenience caused to Marathi Speaking Employees as a result of adopting Kannada as Official Language in Belgaum District.
1318	Conversion of Crescent House into a Minister's Residence.
1465	Co-operative Banks which admit Members of Particular Community.
1784	Completion of Tungabhadra Project.
1797	Stones supplied for the Construction of Tungabhadra Dam near Munirabad.
2110	Municipalities in the State.
2247	Allotment of Sendhi Trees to Sri Anant Ram, Contractor.
2457	Appointment of Trained Teachers to the Posts held by Untrained Teachers.
2473	Renewal of Gun Licence of Shri Nagamallappa.
136	Strike by the College Students for the Postponement of Examinations.
1035	Feeder Channel from Hadinaru tank to Rampur Channel.
1089	Desilting of Tanks at Belgaum.
1308	Grants from the Central Government for Civil Works.
1806	Number of Sub-division and Executive Officers in the new Mysore State.
1861	Research Officer in Amrit Mahal Cattle Farm.
2174	Submersion of Lands under Bhadra Jalashaya Scheme.

Date of Issue: 28-10-1958.

THE MYSORE LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

OFFICIAL REPORT

OF THE

PROCEEDINGS OF THE FIFTY-FIFTH DAY

OF THE

FOURTH SESSION

THURSDAY, 8TH MAY 1958

Vol. IV—No. 55

CONTENTS

	Pages
Questions and Answers—380, 511, 738, 1611, 1621, 1762, 1872, 1967, 2137, 2475, 2598, 2732, 2988, 3022, 3787, 3928, 2174.	2667—2680, 2681—2683
Short Notice Question and Answer.—155 ...	2680—2681
Questions for answers on the day, but not taken up.—548, 1374, 1618, 1811, 2378, 2594, 2694, 2845, 2873 ..	2683—2693
Papers laid on the Table—	
Mysore Weights and Measures (Enforcement) Bill, 1958, as passed by the Legislative Council; Mysore Khadi and Village Industries (Amendment) Bill, 1958, as passed by the Legislative Council ...	2693
Mysore Village Panchayats and Local Boards Bill, 1958—(Motion to consider not concluded) ...	2693—2708
House adjourned Sine die ...	2708

Karnataka State Archives
(Departmental Library)
ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಪತ್ರಾಗಾರ
(ಇಲಾಖಾ ಗ್ರಂಥಾಲಯ)
ಕ್ರಮ ಸಂಖ್ಯೆ Accession No. (B) 4785
ದಿನಾಂಕ Date:

BANGALORE:
PRINTED BY THE DIRECTOR OF PRINTING, STATIONERY AND PUBLICATIONS AT THE GOVERNMENT PRESS
1958

Price: 25 nP.

QUESTIONS

No.	*Subject*
380	Gazetted Officers ordered to retire due to Discrepancies in Dates of Birth.
511	Free mid-day Meals to Scheduled Caste Primary School Students.
738	Recovery of college fee out of loan granted to Primary School teachers in the Training College.
1611	Cement concreting of Belgaum-Saundatti Road.
1621	Payment of "Pattu" by Inamdars in respect of their Inam Lands.
1762	Supply of electric power to the vil lages along the River Thungabhadra.
1872	Supply of Jog Electric Power to Bombay Karnatak Area.
1967	Seepage of Water from the Tank Bund of Vajra Project.
2137	Malnad Scholarships allotted to Malnad Parts.
2475	Estimate for Increasing the Waste-Weir of Vadayanakere of Terakanambi in Gundlupet Taluk.
2598	Kannada Typewriter.
2732	Restoration of Major and Minor Tanks in Shimoga Taluk.
2988	Sanction of D. A. to the Employees under Work-Charged Establishment of the P.W.D.
3022	Allotment of N.E.S. Block for Channarayapatna Taluk.
3787	Implementation of the suggestions of the Balawanth Rai Metha Committee on Community Projects.
155	Clash among the Workers of the New Karnatak Mills, Hubli.
3928	Construction of the Upper Krishna Project.
2174	Submersion of lands under Bhadra Jalashaya Scheme.
548	Repairs to Cauvery Bathing Ghat in Ramanathapur.
1374	Need for Bus Time Tables in Taluks and other Important Halting Places in Raichur.
1618	Appointment of Harijan Conductors in the M.G.R.T.D.
1811	Grants to Scheduled Caste people in Channagiri Taluk for Construction of Houses.
2378	Starting of Health Centres in Hirekerur Taluk.
2594	Extent of Land Irrigated by the Right Bank Canal of the Bhadra Anicut.
2694	Non-Payment of Travelling Allowance to the Staff of the Mobile Medical Unit, Puttur.
2845	Ordinances passed during the last two years.
2873	Issue of Licences for Toddy, Liquor and Ganja shops in Anekal Taluk.

Date of Issue: 28-10-1958.

THE MYSORE LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

OFFICIAL REPORT

OF THE

PROCEEDINGS OF THE FIFTY-FIFTH DAY

OF THE

FOURTH SESSION

THURSDAY, 8TH MAY 1958

Vol. IV—No. 55

CONTENTS

	Pages
Questions and Answers—380, 511, 738, 1611, 1621, 1762, 1872, 1967, 2137, 2475, 2598, 2732, 2988, 3022, 3787, 3928, 2174.	2667—2680, 2681—2683
Short Notice Question and Answer—155 ...	2680—2681
Questions for answers on the day, but not taken up—548, 1374, 1618, 1811, 2378, 2594, 2694, 2845, 2873 ...	2683—2693
Papers laid on the Table—	
Mysore Weights and Measures (Enforcement) Bill, 1958, as passed by the Legislative Council ... Mysore Khadi and Village Industries (Amendment) Bill, 1958, as passed by the Legislative Council	2693
Mysore Village Panchayats and Local Boards Bill, 1958—(Motion to consider not concluded) ...	2693—2708
House adjourned Sine die ...	2708

Karnataka State Archives
(Departmental Library)
ಕನಾ೯ಟಕ ರಾಜ್ಯ ಪತ್ರಾಗಾರ
(ಇಲಾಖಾ ಗ್ರಂಥಾಲಯ)
ಸ್ವೀಕೃತಿ ಕ್ರಮಾಂಕ Accession No.(B) 4786
ದಿನಾಂಕ Date ......

BANGALORE :

PRINTED BY THE DIRECTOR OF PRINTING, STATIONERY AND PUBLICATIONS AT THE GOVERNMENT PRESS

1958

Price : 25 nP.

QUESTIONS

Q. No.	Subject
380	Gazetted Officers ordered to retire due to Discrepancies in Dates of Birth.
511	Free mid-day Meals to Scheduled Caste Primary School Students.
738	Recovery of college fee out of loan granted to Primary School teachers in the Training College.
1611	Cement concreting of Belgaum-Saundatti Road.
1621	Payment of "Pattu" by Inamdars in respect of their Inam Lands.
1762	Supply of electric power to the villages along the River Thungabhadra.
1872	Supply of Jog Electric Power to Bombay Karnatak Area.
1967	Seepage of Water from the Tank Bund of Vajra Project.
2137	Malnad Scholarships allotted to Malnad Parts.
2475	Estimate for Increasing the Waste-Weir of Vadayanakere of Terakanambi in Gundlupet Taluk.
2598	Kannada Typewriter.
2732	Restoration of Major and Minor Tanks in Shimoga Taluk.
2988	Sanction of D. A. to the Employees under Work-Charged Establishment of the P.W.D.
3022	Allotment of N.E.S. Block for Channarayapatna Taluk.
3787	Implementation of the suggestions of the Balawanth Rai Metha Committee on Community Projects.
155	Clash among the Workers of the New Karnatak Mills, Hubli.
3928	Construction of the Upper Krishna Project.
2174	Submersion of lands under Bhadra Jalashaya Scheme.
548	Repairs to Cauvery Bathing Ghat in Ramanathapur.
1374	Need for Bus Time Tables in Taluks and other Important Halting Places in Raichur.
1618	Appointment of Harijan Conductors in the M.G.R.T.D.
1811	Grants to Scheduled Caste people in Channagiri Taluk for Construction of Houses.
2378	Starting of Health Centres in Hirekerur Taluk.
2594	Extent of Land Irrigated by the Right Bank Canal of the Bhadra Anicut.
2694	Non-Payment of Travelling Allowance to the Staff of the Mobile Medical Unit, Puttur.
2845	Ordinances passed during the last two years.
2873	Issue of Licences for Toddy, Liquor and Ganja shops in Anekal Taluk.

Accession No. (B) 4780

MYSORE LEGISLATIVE ASSEMBLY

FIFTY-FIRST DAY.

Friday, 2nd May 1958.

The House met in the Assembly Hall, Vidhana Soudha, Bangalore, at One of the Clock.

MR. DEPUTY SPEAKER (SRI L. H. THIMMA BOVI, B.A.) in the Chair.

QUESTIONS AND ANSWERS.

Repair of Nanjangud-Hura Road.

Q.—2878. SRI J. B. MALLARADHYA (Nanjangud).—

Will the Government be pleased to state:—

(*a*) whether they are aware that the road running from Nanjangud to Hura village *via* Hullahalli is in a bad condition;

(*b*) the number of buses that are licensed to ply on this road;

(*c*) whether the road is a District Fund Road or State Fund Road;

(*d*) the agency that is responsible for the maintenance of this road;

(*e*) the annual allotment for repairs—special and normal for the said road;

(*f*) whether they would take immediate steps to repair the same in the interests of public safety?

A.—SRI H. K. VEERANNA GOWDH (Minister for Public Works).—

(*a*) No.

(*b*) Eight.

(*c*) It is a State Fund Road except for a small initial stretch in Municipal limits.

(*d*) Public Works Department in respect of the road outside the Municipal limits, and the Nanjangud Municipality in respect of the road within Municipal limits.

(*e*) Rs. 400 per mile for normal annual repairs. A sum of Rs. 10,000 for special repairs and another sum of Rs. 4,000 for repairing flood damage were allotted during the year 1957-58.

(*f*) Action is being taken to attend to repairs and improvements for maintaining the road in good condition.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಈ ರಸ್ತೆಗೆ ಒಂದು ಮೈಲಿಗೆ 400 ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ವರ್ಷ ವರ್ಷ ರಿಪೇರಿಗಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಈರೀತಿ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಟೇಟ್ ಫಂಡ್ ರಸ್ತೆಗಳಿಗೂ ಕೊಡುತ್ತೀರಾ?

*ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಹಾಗೆಂದು ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ನಂಜನಗೂಡು—ಹುರ ರಸ್ತೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಸ್ಟೇಟ್‌ಫಂಡ್ ರಸ್ತೆಯಾದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು categories ಇವೆ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—400 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ 750 ರೂಪಾಯಿಗಳತನಕ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ನುಗು ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಆದ ಮೇಲೆ ಗಾಡಿಗಳು, ಲಾರಿಗಳು, ಬಸ್ಸುಗಳು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಓಡಾಡುವುದರಿಂದ ಈ ರಸ್ತೆ ಬಹಳ ನಾದುರಸ್ತಾಗಿದೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಗ್ರಾಂಟ್ ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡುವ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ನುಗು ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಆಯಿತು ಎನ್ನುವ ಕಾರಣದಿಂದ ರಸ್ತೆ ನಾದುರಸ್ತಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸ್ಪೆಷಲ್ ರಿಪೇರಿಗಳಿಗಾಗಿ 10 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಮಳೆಯ ದೆಸೆಯಿಂದ ಆ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ನೀರು ಹರಿದು ರಸ್ತೆ ನಾದುರಸ್ತು ಆಗಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ 4 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ, ಹೀಗೆ 14 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಹೋದ ವರ್ಷ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಗ್ರಾಂಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಸನ್ನೂ ಏಕೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿಲ್ಲ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಖರ್ಚಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಹೋದವರ್ಷ ಈ ರಸ್ತೆ ರಿಪೇರಿಯಾಗಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ?

---

* Asterisk indicates that the remarks or speeches have not been revised by the member concerned.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಈ ವರ್ಷ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ದುಡ್ಡನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವಂತೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವೆಂಕಟೇಗೌಡ.—ಮದರಾಸು ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಸ್ಟೇಟ್‌ಫಂಡ್ ರೋಡ್‌ಗಳಿಗೆ ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒಂದು ಮೈಲಿಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದರೊಳಗೆ ಉದ್ಭವವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ಶ್ರೀಯುತ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರು ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾಗ ಅವರನ್ನು ಇಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದದ್ದು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಆ ವಿಷಯ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕಾರು ಶಿರಮಳ್ಳಿ ಹತ್ತಿರ ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅರ್ಧಗಂಟೆಕಾಲ ಅವರು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದುದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ವಿಚಾರ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. Minutes ಕಳುಹಿಸಿ ಇಂಥ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಗಮನಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಂಥ Minute ನೋಡಿದ ಜ್ಞಾಪಕವಿಲ್ಲ.

DR. R. NAGAN GOWDA.—Rs. 400 per mile for the State Fund Roads—is it for maintenance ?

SRI H. K. VEERANNA GOWDH.—Yes.

Recovery of Arrears of Taxes from the R.M.D.C.

Q.—999. SRI K. KENCHAPPA (Hiriyur).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) the period for which the accounts of the R.M.D.C. Cross Words (Mysore) Private Limited were audited, by the State Accounts Department and the reason for not auditing the accounts of the previous and subsequent periods ;

(*b*) the amounts (actual or probable) that the Company will have to pay, if recoveries on account of taxes are made as per remarks of the Auditors and on accounts subsequent to stay order issued by the Court mentioning the nature of security obtained by the court granting stay order for the recovery of the amount that may become due.

(*c*) whether there is any chance of recovery of the entire arrears of the tax taking into consideration the existing circumstances of the Company ;

(*d*) the directives they have received from the Central Government in this respect ?

A.—SRI H. S. RUDRAPPA (Minister for Agriculture) [On behalf of SRI T. MARIAPPA (Minister for Finance)].—

(*a*) and (*b*) Answers to these questions cannot be given, as they are the basis of the claims by Government in respect of which coercive steps are being taken. In the suit by the R.M.D.C. in the District Court, they have *inter alia* prayed for an injunction restraining the State from recovering the dues. Hence the matters are *sub judice*.

(*c*) Question of recovery will arise only after the proceedings pending in Courts are disposed of.

(*d*) The directions are confidential and it is not in the public interest to disclose them.

SRI H. S. RUDRAPPA.—I am sorry I have not got that file.

SRI U. M. MADAPPA.—I would request that this question No. 999 may be taken up the next day because the Minister for Agriculture is not able to answer the supplementaries satisfactorily.

MR. DEPUTY SPEAKER.—All right, we will take it up the next day.

[*Continued on page* 2486.]

Acquisition of Lands for A.K. Colony in Holebathi Village.

Q.—2049. SRI G. DUGGAPPA (Chitaldrug).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) when did they acquire land for the village extension; *i.e.*, for Adikar-

nataka Colony in Holebathi village Davangere taluk ;

(*b*) the area acquired for this purpose ;

(*c*) whether the acquisition proceedings have been completed ;

(*d*) the compensation given to the owner of the land ;

(*e*) whether the Adikarnatakas have been given possession of the land that was acquired for their benefit ;

(*f*) if so, when ;

(*g*) if not, the reason for the same ?

A.—Sri R. CHENNIGARAMAIAH (Minister for Local Self-Government).—

(*a*) In the year 1951.

(*b*) 1,850 Sq. Yds. (15 Guntas and 35 Sq. Yds.)

(*c*) Yes.

(*d*) A sum of Rs. 265-15-0 has been awarded as compensation but the land owner has not received though a notice was issued.

(*e*) Yes.

(*f*) In February 1958.

(*g*) Does not arise.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ದುಗ್ಗಪ್ಪ.—ಯಾರಾದರೂ ಮಾಲೀಕರು ಪೊಸೆಷನ್ ಕೊಡಲು ತೊಂದರೆಪಡಿಸಿರುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ ?

*ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಪೊಸೆಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿದೆಯಲ್ಲಾ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ದುಗ್ಗಪ್ಪ.—ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮಾಲೀಕರು ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕ ಮಾಡಿರುವುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ದುಗ್ಗಪ್ಪ.—ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತಕರಾರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ, ಸೂಕ್ತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಸೈಟುಗಳನ್ನು ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪೊಸೆಷನ್ ಕೊಡುವುದು ವಿಳಂಬವಾಗಿರಬಹುದು. ಪೊಸೆಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ನೀವು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ತಕರಾರು ಮಾಡಿರಬೇಕು.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—It is stated that the land owner has not received the amount though a notice was issued. May I know whether the amount was deposited in court ?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—Not in court ; probably they have deposited it in the Treasury.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—In reply to the supplementary put by Sri G. Duggappa, it was stated that there might be some difficulty in getting hold of the land. In cases where there is difficulty encountered by the Harijans to whom plots have been awarded, what steps do Government propose to take to see that these people get hold of the land and are allowed to build houses without any difficulty ?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—If there are such difficulties, the revenue officer will be asked to take possession of the land and distribute the sites to the concerned people directly. As a matter of fact, recently in Chintamani when a similar case was brought to the notice of Government, I immediately asked the Deputy Commissioner to see that the land was distributed. Even the Panchayat refused to take possession because of the land owner. I got a report that the Amildar went to the spot and distributed the plot to the parties concerned.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಮಾಲೀಕರು ಏಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಅದರ ತಾಪತ್ರಯ ನಿಮಗೇಕೆ ? ಅವರು ಅಪೀಲು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ತಕರಾರು ಮಾಡುವುದ ಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅಲ್ಲವೇ, ದುಡ್ಡು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ಇರುವುದು ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಪೊಸೆಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಮೇಲೆ, ಮಾಲೀಕರ ಕೈಬಿಟ್ಟ ಹಾಗೆಯೇ ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಕಡಿಮೆ ಎಂದು ಮಾಲೀಕರು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ ಜಾಸ್ತಿ ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಬಹುದು ಎಂದು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಇರಬಹುದು.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Question No. 2105.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—The Minister for Home is not present. Even the Deputy Minister for Home is not here. Yesterday, the Speaker gave a direction that the Ministers must be present normally. As many as five Ministers are not here. I cannot understand why the questions tabled should have to be postpond.. If the Ministers are to be away on a call from the Government of India; I can understand, but suppsoing a Minister chooses to go on a tour to attend to some public function and is not present here when the question relating to him is

(SRI C. J. MUCKANNAPPA)

called what is to be done? There should be some definite way of going through the business of the House which is more important than a public function outside the House. The Minister for Finance also is not here. He has not gone to Delhi.

Sri H. S. RUDRAPPA.—They have gone to Delhi on Government business. That is also urgent business.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Will a comprehensive statement be made on behalf of the Treasury Benches as to who are all the Ministers who have gone out and on what particular business? The reason for that is that I have sent a short notice question on the 4th March 1958, but till now it has not been answered. To-day quite a large number of Ministers are not present. It may be that they have gone on business. The House would like to be informed about the details. A comprehensive statement may be made on behalf of the Treasury Benches.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—The other day I said that I would like to draw the attention of the Hon'ble Members to the Minsters' Tour Programme published every day. I do not know whether it is not distributed to Members. In that programme it is clearly stated as to who are the Ministers who are leaving the Head-Quarters and to which place and for what purpose. The programme is published every day. Have you not received a copy of it?

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—None of us has received a copy.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—Then it is a mistake. I will see that every member is supplied with a copy of the tour programme.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—Of late, this question is cropping up too often. On a previous occasion, Sri Veeranna Gowdh was not present in the Assembly when the question relating to him came up and on that occasion he was good enough to address a letter to the Chair informing at least the House that he was not going to be available, but later on, of course, he joined the House. Whether the Minister is on tour, or attending some function, or whatever it is, I think it is a very fair and very good practice that the Minister should address a letter to the Chair and inform the House of his inability to be present. If that is not done, it does not look proper. Last time the practice observed by Sri Veeranna Gowdh was quite good.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—My intention in drawing the attention of the House to the tour programme of Ministers is not to say that the Minister need not write to the Chair. That is obligatory. I hope the Ministers who are in the Station have written for the information of the Members. If the Hon'ble Members care to know who are all the Ministers who are absent to-day and why they are absent, with your permission I would like to read out this "Notice of Ministers' Engagements for 2nd May 1958."

"*Ministers.*—

Sriyuths—

1	S. Nijalingappa, Chief Minister.	Leaving for Delhi on 2nd morning to attend the meetings of the National Development Council. Returning on 6th afternoon.
2	M. P. Patil, Minister for Revenue.	Leaving for Bellary on 1st May night for tour of Bellary District. Returning on 5th.
3	B. Vaikunta Baliga, Minister for Labour and Legal Affairs.	Leaving for Mangalore on 2nd morning for the opening ceremony of the bridge across the Kubja River. Returning on 4th.
4	R. M. Patil, Minister for Health.	Leaving for Simla on 1st May at 4·10 P.M. to attend the Central Council of Health Conference. Returning on 6th May.

Deputy Ministers.—

1	Ramakrishna Hegde, Deputy Minister for Planning and Development.	Leaving for Delhi on 1st May morning for discussion with Union Ministers. Returning on 5th.,
2	Veerendra Patil, Deputy Minister for Home and Industries.	Leaving for Delhi on 1st morning, Returning on 6th.

All the other Ministers and Deputy Ministers will be at Headquarters."

Sri J. B. MALLARADHYA.—What the Hon'ble Minister read out just now answers our question only partially. The point is, the Ministers should not prefer some Government work to the regular business of the House. Opening ceremony or foundation ceremony of a bridge and similar things, I personally feel, should not be considered to be more important than the business of the House. Why Ministers do not write for permission to the Speaker is more than I can say.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—All of them have written.

Sri J. B. MALLARADHYA.—If Hon'ble Ministers have to go to Delhi on Government business, it is in the nature of a mandate or a directive from the Central Government and we are prepared to accept it. Take for example, the Revenue Minister. He is stated to be touring in Bellary District till the 9th. Normal routine inspection which should have taken its usual chance after the session, has been preferred to the scheduled business of this august House. Is there any special situation arising in Bellary necessitating the Minister's presence at that place?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—There is a special situation there which requires his attention. Therefore he has gone there.

Sri G. SIVAPPA.—Sir, why should the questions of absentee Ministers be taken up in this House? For the convenience of the Ministers, the absentee Minister's questions may not be put down in the list at all.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—It is a good suggestion. Anyhow, all the Hon'ble Ministers who have gone away from Bangalore, have intimated the chair and they have gone on important Government business. Anyhow, since the Ministers are not here, and since they have gone on Government duty, let us not pursue the matter.

Sri J. B. MALLARADHYA.—I bow to the decision of the Chair. But this is not the first time that a thing like that has happened. I do not think that such a thing happens in any other Assembly. The obvious inference that we could draw from this attitude of Ministers is that they do not consider the business of this Assembly to be as important as any other business. I do not say this in respect of Hon'ble Ministers who have gone to Delhi on important Government business. But in respect of other Ministers who have gone on tour inside the State, we have to take this objection.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—They have also gone on duty.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Let us know whether there is any urgent business warranting their presence at those places.

Sri G. N. PUTTANNA.—Is it not that some Ministers have gone on election campaign?

Sri H. S. RUDRAPPA.—No, No. Only two Ministers have gone out on Government duty inside the State. Sri M. P. Patil has gone on urgent business in connection with the Tungabhadra Project. We have to send a report to the Government of India with regard to the progress we have made and therefore he has called for a Board meeting. Therefore, he has gone there and is returning to Bangalore on the 5th, not on the 9th.

Sri G. N. PUTTANNA.—We accept the tour of the Revenue Minister, Sir. But, in the case of the Law Minister, was it so important for him to go to Mangalore?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—Yes, just before monsoon.

Sri G. N. PUTTANNA.—I know the conditions in Malnad and I know when the monsoon begins in Mangalore. I am very emphatic that he has gone on election campaign.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—Legislature business concerning other Ministers is not before the House. I agree there are some questions, but the practice generally is to postpone those questions to a later date and they will be taken up again when they are present in the House.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Sir, last time when this question came up, I pointed out that so far as the practice in Lok Sabha is concerned, the Speaker took severe objection to the Ministers not being present in the House. I suggest that the practice of Lok Sabha may be followed here. Lok Sabha practice which requires that Ministers should be present on the particular day is more or less prevalent so far as the questions are concerned, because the questions are printed one day in advance. The Minister concerned has adequate notice. If any extraordinary situation crops up, then the question is different. But my submission is that the Chair will have to give a specific ruling in respct of this matter. Let us know definitely that we have to adopt a particular course of action and we shall not allow ourselves to be subjected to the vagaries of the Ministers as well as the monsoon. My submission is that a clear directive from the Chair should be given.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—That will be considered. There has been sufficient discussion of the matter. Let us now proceed to the regular business.

Vehicles under each Regional Transport Authority in the State.

Q.—2105. Sri G. B. SHANKAR RAO (Hirekerur).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) the number of vehicles under the jurisdiction of each Regional Transport Authority in the State;

(*b*) the number of State Transport Buses plying in North Karnatak, Hyderbad Karnatak and old Mysore ?

A.—Sri C. M. POONACHA (Minister for Home Affairs and Industries).—

(*a*) *Vide* statement appended.

(*b*) North Karnatak ... 422
Hyderabad Karnatak ... 61
Old Mysore ... 294

Statement showing the particulars of motor vehicles as on 1st April 1957.

Sl. No.	*Name of the District*	*No. of Motor vehicles*
1.	Bangalore District	9,456
2.	Kolar District	759
3.	Tumkur District	508
4.	Chitaldrug District	575
5.	Bellary District	820
6.	Mysore District	1,857
7.	Shimoga District	1,238
8.	Mandya District	380
9.	Hassan District	528
10.	Chickmagalur District	801
11.	Belgaum District	1,946
12.	Dharwar District	1,700
13.	Bijapur District	685

Sl. No.	Name of the District	No. of Motor vehicles
14.	North Kanara District	660
15.	Coorg District	913
16.	South Kanara District	2,335
17.	Raichur District	742
18.	Bidar District	228
19.	Gulbarga District	498

Sri G. B. SHANKAR RAO.—I wanted to know the number of regional authorities. Can I take it to mean that there are as many regional authorities as there are districts ?

Sri H. S. RUDRAPPA.—Yes, there has been a change now and regional authorities have been constituted for each district.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—Since what date ?

Sri H. S. RUDRAPPA.—Since January.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—Of these vehicles, can the Hon'ble Minister give out figures of trucks, motor cars and passenger buses ?

Sri H. S. RUDRAPPA.—It is a big list. Anyhow, I will read this for the information of the House. Bangalore Corporation: Motor buses 1,62?, cars 4,371 and goods vehicles 1,827.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Can that list not be placed on the table, Sir ?

Sri H. S. RUDRAPPA.—It is a big list. I have no objection to place it on the table of the House.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—May I know from the figures supplied to answer (b), the number of buses that our Government received from the erstwhile Governments of Bombay and Hyderabad respectively ?

Sri H. S. RUDRAPPA.—It is separately given. North Karnataka—422 and Hyderabad—61.

1-30 P.M.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—Out of 422 buses, how many were received from the Bombay Government at the time of integration ?

Sri H. S. RUDRAPPA.—I have no information about it.

Sri F. H. MOHSIN.—Out of the 432 buses plying in North Karnatak, how many are in good order and how many are out of order ?

Sri H. S. RUDRAPPA.—All are in good order.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—The Hon'ble Home Minister was pleased to say that all the new vehicles that were received were sent to the Raichur District. May I know whether these 61 buses represent them ?

Sri H. S. RUDRAPPA.—The report is that some of them were received from the Hyderabad Karnatak and some more additions have been made to them.

Sri F. H. MOHSIN.—Is it not a fact that the number of buses are plying in North Karnatak are insufficient and hence there is overcrowding in the buses ?

Sri H. S. RUDRAPPA.—That has been brought to the notice of the Government and the Government has got a programme to increase the number to 480.

Sri A. R. BADRI NARAYAN.—Does the number of vehicles mentioned include private cars also ?

Sri H. S. RUDRAPPA.—Yes.

Sri P. G. SIDHANTI.—May I know the number of routes on which these 432 buses are plying ?

Sri H. S. RUDRAPPA.—I am not able to give all the routes because all the big routes except small by-lanes have been taken up by the State Government.

Sri A. R. KARISIDDAPPA.—May I know whether all the State vehicles are also included in the number of vehicles plying in Bangalore District ?

Sri H. S. RUDRAPPA.—Yes.

Sri A. R. KARISIDDAPPA.—May I know the routes which the Government intend to nationalise in 1958-59?

Sri H. S. RUDRAPPA.—I do not think it arises out of this question.

ಶ್ರೀ. ಎಸ್. ವೈ. ಪಾಟೀಲ್.— ತಾವು ಉತ್ತರ ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಬಸ್ಸುಗಳೂ ಉತ್ತಮವಾಗಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ. ಆದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಬಸ್ಸುಗಳು ಹಳೆಯುವಾಗಿದ್ದು ದಾರಿ ಮಧ್ಯದಲ್ಲೇ ನಿಂತು ಜನರಿಗೆ ತ್ರಾಸ ಆಗುವುದು ಗೊತ್ತೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ಒಳಾಡಳಿತ ಸಚಿವರು ಕೆಲವು ಬಸ್ಸುಗಳು ಬಹಳ ಹಳೆಯದಾಗಿವೆ, ಅವಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಹೊಸದು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು.

Sri P. G. SIDHANTI.—Are there any by-lane routes ?

Sri H. S. RUDRAPPA.—I meant small routes.

Sri P. G. SIDHANTI.—Is it not a fact that the small routes are also under the State control ?

Sri H. S. RUDRAPPA.—Yes, but there are also private buses running in small routes the distance of which is not much.

Sri F. H. MOHSIN.—Will the Government be able to give total mileage on which State buses are plying ?

Sri H. S. RUDRAPPA.—That information is not available.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—Is there any provision made this year for the purchase of new buses ?

Sri H. S. RUDRAPPA.—Yes, certainly.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—For how many buses ?

Sri H. S. RUDRAPPA.—Fifty buses are going to be purchased and placed at the disposal of the Road Transport Authority.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಚಿತ್ರದುರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಜೋಗೀಮಟ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ಸು ರಾತ್ರಿಹೊತ್ತು ದಾರಿ ಮಧ್ಯದಲ್ಲೇ ನಿಂತುಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತೆ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ತಾವೇ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಏನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಈಗ ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿದ್ದೀರಲ್ಲಾ, ವಿಚಾರ ಮಾಡೋಣ.

Sri F. H. MOHSIN.—Out of these 50 buses to be purchased, how many will be made available to the North Karnatak for being plied there ?

Sri H. S. RUDRAPPA.—We have not made any allotment as yet. We will place them at the disposal of the Transport Authority for being plied in those routes where there is absolute necessity.

[*Continued from page* 2480]

Recovery of Arrears of Taxes from the R.M.D.C.

Q.—999. Sri K. KENCHAPPA (Hiriyur).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) the period for which the accounts of the R.M.D.C. Cross Words (Mysore) Private Limited were audited by the State Accounts Department and the reason for not auditing the accounts of the previous and subsequent periods ;

(*b*) the amounts (actual or probable) that the Company will have to pay if recoveries on account of taxes are made as per remarks of the Auditors and on accounts subsequent to stay order issued by the Court mentioning the nature of security obtained by the court granting stay order for the recovery of the amount that may become due.

(*c*) whether there is any chance of recovery of the entire arrears of the tax taking into consideration the existing circumstances of the Company ;

(*d*) the directives they have received from the Central Government in this respect ?

A.—Sri T. MARIAPPA (Minister for Finance).—

(*a*) and (*b*) Answers to these questions cannot be given, as they are the basis of the claims by Government in respect of which coercive steps are being taken. In the suit by the R.M. D.C. in the District Court, they have *inter alia* prayed for an injunction restraining the State from recovering the dues. Hence the matters are *sub judice*.

(*c*) Question of recovery will arise only after the proceedings pending in Courts are disposed of.

(*d*) The directions are confidential and it is not in the public interest to disclose them.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—May I know the difficulties of the Government

in giving the information asked for in clause (a)?

Sri T. MARIAPPA.—The difficulty is that the whole matter is *sub judice* and it would be very difficult to give any answer which is outside the scope of the proceedings that are pending in the court of law.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—May I know the anticipated amount due by the R.M.D.C. to the Government?

Sri T. MARIAPPA.—Even that matter is a matter for determination by the court.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—On a point of order, Sir. This question has come up in this House several times and whenever there are any proceedings pending in any court of law, the Government have consistently refused to answer such questions. This is one of the questions where we are told that something like Rs. 80 lakhs are due to the Government. Rule 25(p) of the Rules of Procedure and Conduct of Business says that 'it shall not ask for information on a matter which is under adjudication by a Court of Law having jurisdiction in any part of India'. This is practically a reproduction of what is in May's Parliamentary Practice. In fact, almost all the rules are repoduced from it. I may refer to the latest edition of it and on page 359 it is stated that we cannot pass reflections on the decisions of a court of law or say anything on a matter which is likely to prejudice a case which is under trial etc. So, it is not enough if any matter is pending in a court of law, but the revelations to be made by the Government must be such as will prejudice the matter pending in a court of law. So, the Government cannot go on evading answering questions on the plea that a certain matter is pending in a court of law. The question is a simple one and it is whether the Government will be pleased to state the period for which the accounts of the R.M.D.C. Cross Words (Mysore) Private Limited were audited by the State Accounts Department and the reason for not auditing the accounts of the previous and subsequent periods. I fail to understand how an answer to this question will prejudice any matter pending in a court of law.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The whole matter is in a court of law.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—I fail to understand how the revelation of the reasons for not auditing the accounts of the previous and subsequent periods will prejudice any matter pending in a court of law.

Sri T. MARIAPPA.—This question is coming up before the House in several ways. Any information furnished here might be used outside the House.....

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—The Government have one point of view and we on this side, have our own point of view. With regard to sub-question (a), there cannot be absolutely any reason for not revealing the innocuous things. As regards (b), according to the Government nobody is going to give a decision. I would like to say that this is a point of privilege as we are entitled to get answers to the questions tabled. We have certain rights and the Government cannot go on hiding things. With regard to (c) as to whether there is any chance of recovery of the entire arrears of the tax taking into consideration the existing circumstances of the Company, we want to know what are the assets of the gentleman, whether any of his properties have been transported outside the State, the nature of the directive received from the Central Government, etc. The Government have refused to reveal information as to in what stage the suit is pending, what is the contention of the other party, etc. This is a suit.....

Mr. DEPUTY SPEAKER.–You should not explain it.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—It is for the Chair to find out whether what I am saying is *sub judice* or not.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—You should not go on speaking on this matter.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—The point is this, whether it is likely to prejudice the case which is under trial. I fail to understand as to how it is likely to prejudice. It is a suit. Suit is a public matter and there is nothing

(SRI V. SRINIVAS SHETTY)

wrong in saying that such and such a thing is pending and what the contentions of the other party are. This suit O.S.No. 109 of 54 in the District Court, Civil Station, is for collection of arrears of tax. In fact, I have got the proceedings of this House in this connection. The whole thing is revealed here. It is a public matter.

Sri T. MARIAPPA.—Then, it must give some satisfaction to the Hon'ble Member.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—No, it has not given. It is for the tax due, *i.e.*, Rs. 12, 12,000. In that suit. . . .

Mr. DEPUTY SPEAKER.—What is your point of order ?

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—There cannot be anything *sub judice* in this particular aspect. The R.M.D.C. has filed a suit and that suit is pending. The Government have filed a statement. That suit is based on the decision of the Bombay High Court which was set aside by the Supreme Court.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—You are making a speech.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—I am explaining as to how it will not prejudice the case.

Sri T. MARIAPPA.—Question hour should not be converted into a discussion of a subject. On this very question he can raise a half-an-hour discussion.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—One sentence more. That suit is that the whole Act is *ultra vires*, that it is not binding on him and that he is not liable to pay the tax. This lottery was run without obtaining licence. If we know these simple facts, who is going to be prejudiced ? Why is the Government so sensitive ? We are equally anxious to realise the whole amount. This gentleman of the R.M. D.C. has transported everything in Bangalore under the nose of the Government and the Government has kept quiet. It is a criminal negligence on the part of the Government.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—In support of the contention raised by my friend I would like to state that we are not precluded from knowing from the Government as to what is the nature of the suit they have filed, what is the claim they have made for and what is the contention raised by the other party. We want to know the claim made by the Government.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Before giving a ruling, I want a clarification from the Government as to whether the properties are in the custody of the court.

Sri J. B. MALLARADHYA.—After the Hon'ble Minister makes a statement and before you give your decision, you must kindly give us an opportunity to say something in the matter.

Sri T. MARIAPPA.—I want my friends to observe the rules of procedure of this House. The Hon'ble Member cannot choose to discuss a matter during the question hour. I am really very sorry.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Sir, we have raised a point of order that the Government cannot set up a plea that it is *sub judice*. Before a ruling is given to the effect that it is *sub judice*, we have a right to be heard. I am not trying to convert the question hour into a discussion.

Sri F. H. MOHSIN.—In that case we have also to be given a chance.

Sri T. MARIAPPA.—Now, the whole matter is before a court of law. Very recently, the party has gone to the court and he has also raised another question that the Act passed by this legislature is also *ultra vires*. That is also pending before the Court. Therefore, all these questions are connected and interconnected. I beg of this House not to force us to give any information which is likely to prejudice the issue. All of us are interested in recovering the dues from this gentleman.

He is contesting the very basis. As my Hon'ble friend, Sri Srinivas Setty said, he conducted the competitions even when the licence was refused, without any licence, he conducted and the competition. He has also contested the validity of the Ordinance passed and also the law validating the Ordinance. Therefore, delicate questions of law are involved. He is contesting the very right of this Government and this Legislature to recover the dues. I only submit that Government have

been taking all possible steps to see that as much of the dues as possible consistent with the powers at our disposal is recovered. This question comes up in several forms. Any slight mistake on our part and even a slight slip of the tongue will be made use of. Last time also, all the questions were over-ruled because it was *sub judice*. This will come up very early. One case is before our High Court and the other isbefore the District Judge. It is better that thi question is postponed, I beg of this House. You can raise the whole question later. But I must refute regarding the amount. The amount involved is not 80 lakhs. Somehow they want to drag me to make some disclosure. Even that quantum is being contested.

MR. DEPUTY SPEAKER.—Whether the matter is *sub judice* or not, it is for the Speaker to decide. When the Speaker is in the Chair he may hear the members. After hearing the Hon'ble Members and the Hon'ble Minister in the matter, I come to the conclusion that the matter is *sub judice*. No supplementaries are therefore permitted.

Estimated Revenue from Taxes in the New State.

Q.—2117. SRI G. ANNA RAO (Afzalpur).—

Will the Government be pleased to state:—

(*a*) the total estimated revenue from direct and indirect taxes respectively in the New State during 1957-58;

(*b*) the total gross revenue from all taxes;

(*c*) the percentage of direct and indirect taxation of the total revenue?

A.—SRI T. MARIAPPA (Minister for Finance).—

(*a*)	Direct Tax ...	1029.83 lakhs
	Indirect Tax ...	1002.08 lakhs
(*b*)	2031.91 lakhs.	
(*c*)	Direct Tax ...	27.7
	Indirect Tax ...	26.9

Note.—The revenue is the net revenue after deducting working expenses of Government Industrial concerns.

SRI G. ANNA RAO.—May I know the various taxes included in Direct and Indirect taxes?

SRI T. MARIAPPA.—Taxes on income—that is called shared tax. *i.e.*, the State has a share in it. Land revenue, Estate duties, Stamp duties, Registration—these are direct taxes, which people are called upon to pay. State Excise duties, Taxes on vehicles, other taxes on commodities, Union Excise duties—they are called shared duties—these are called Indirect taxes.

SRI G. ANNA RAO.—May I know the *per capita* incidence of both these taxes....

SRI T. MARIAPPA.—It is 26·9 per cent....

SRI G. ANNA RAO.—No, Sir, I want to know the *per capita* incidence of indirect taxes on the people.

SRI J. B. MALLARADHYA.—As compared with other taxes.

SRI T. MARIAPPA.—Sir, I have got only the percentage worked out. I want notice to answer that question.

SRI G. ANNA RAO.—May I know the percentage of tax revenue to non-tax revenue?

SRI T. MARIAPPA,—Both of them are given....

SRI G. ANNA RAO.—My question is what is the percentage of non-tax revenue to tax revenue?

SRI T. MARIAPPA.—It is given. Direct tax revenue is 1029 and indirect tax revenue is 1002 lakhs.

SRI G. ANNA RAO.—It is not direct or indirect taxes that I am asking. I am asking about non-tax revenues as compared to tax revenues.

SRI T. MARIAPPA.—It is the same thing. Please listen to me. Direct tax revenue is 1029 and indirect tax revenue is 1002.

SRI G. ANNA RAO.—Are there no non-tax revenues excluding those?

SRI T. MARIAPPA.—Even that figure is not available in my file. Figures have not been worked out. I am very sorry. I ought to have thought of such questions and got the figures. So far as Mysore is concerned, we have got non-tax revenue and we have got it in the form of industries revenue.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—(c) ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ 27.7, ಇಣ್‌ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ 26.9 ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಉಳಿದಿರುವುದು ತಾನೇ ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾ ರಾವ್ ಅವರು ಕೇಳುವುದು ?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಅಲ್ಲ.

Sri G. SIVAPPA.—I want to know what it is that is left.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಉಳಿದಿರುವುದು ಬಾಕಿ ಸೋರ್ಸ್‌ನಿಂದ ಬರುವುದು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

Sri J. B. MALLARADHYA.—If you kindly read the note, Sir, you have said that the revenue is net revenue after taking out the working expenses of Government industrial concerns. Why is it that you are not in a position to give non-tax revenues ?

Sri T. MARIAPPA.—It is not worked out. Otherwise I would have certainly given you.

Sri G. ANNA RAO.—May I know whether the *per capita* incidence is more on the urban population than on the rural population ?

Sri T. MARIAPPA.—The per capita incidence is more on the urban population than on the rural population. That has come out in the Taxation Enquiry Committee Report.

Sri G. SIVAPPA.—Is it not a fact, Sir, that though the urban areas pay more taxes, finally they will fall on the rural areas?

(*No answer*)

Sri C. K. RAJAIAH SETTY.—According to the method of calculation adopted, the percentage of *per capita* taxation on the urban people is much higher than the *per capita* taxation on the rural people. Is it not due to economic backwardness ?

Sri T. MARIAPPA.—Perfectly true.

Sri G. ANNA RAO.—May I know whether this indirect tax on the people is progressive or retrogressive ?

Sri T. MARIAPPA.—My Hon'ble friend Sri Narasimhan must be able to tell us. Direct taxation is progressive and indirect taxation is retrogressive.

Sri J. B. MALLARADHYA.—With reference to the plan expenditure, for the Second Five Year Plan, what is the future of these direct and indirect taxation in the State with reference to your commitments ?

Sri T. MARIAPPA.—This is a very big question. It is an All-India question that has to be considered in view of the many undertaking on a large scale. There is very definite inference that the *per capita* income of the people is raised. Therefore the whole thing is complicated and it should be considered at a very high level.

Sri J. B. MALLARADHYA.—I am only a representative of the State. I am asking with reference to Mysore. Keeping in background the fulfilment of the Second Five Year Plan, I wish you to answer the question pertaining to our State.

Sri T. MARIAPPA.—As I have already said in the reply to the debate, we wanted to have more of direct taxes so that many of the higher income groups could be mopped up and used for the benefit of the country. But they are also kept by the Centre in this respect.

2 P.M.

Sri M. C. NARASIMHAN.—May I know how this ratio between the direct and indirect taxes compares with the All India ratio ?

Sri T. MARIAPPA.—On the last occasion, I disclosed the whole thing. My friend was not here. I have not got All India figures here, but I have got Statewise figures. In fact, last time there was a mistake in the answer that appeared in the press. I said that this related to the year 1957-58. In spite of it, that particular thing appeared in the press and that made a world of difference. What I gave here related only to 1957-58. Let there be no mistake about it. When we say per capita taxation, it must relate to particular years because it is drawn from the budget figures.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಅಧಿಕಾರ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಮೇಲೆ ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಎಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಇಣ್‌ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಎಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ ?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ನಾನು ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಮತ್ತು ಇಣ್‌ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. 1957-58ನೆ ಇಸವಿಯ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಅಂಕಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು calculate ಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಶೇಕಡ 27.7 ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಮತ್ತು ಶೇಕಡ 26.9 ಇಣ್‌ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಇದೆ. Direct tax is higher than Indirect tax. ನಾವು ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್

ಹಾಕುವುದು. Progressive measure ಎಂದು all economists are of that opinion.

Dr. R. NAGAN GOWDA.-This Note says that the revenue is the net revenue after deducting working expenses of Government Industrial Concerns. Are the Government in a position to state what the revenue is from these Government Industrial Concerns after deducting the expenses ?

Sri T. MARIAPPA.—I am not in a position to state that just at present.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—Will it be included in either of these figures given here ? For instance (*b*)

Sri T. MARIAPPA.—I want notice. I will give it later on. Some mistake has appeared in printing the answers. What has been written down for my information, that particular note has appeared in the answer. I will clarify the thing.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—Am I correct if I say that this note is not necessary here ?

Sri T. MARIAPPA—It is not necessary.

Sri H. C. LINGA REDDY.—Are the Government aware that indirect tax hits the poorer people more than direct tax ?

Sri T. MARIAPPA.—In indirect taxation, everybody is called upon to sacrifice.

Sri G. ANNA RAO.—May I know whether the Government has conducted any enquiry to assess the incidence on rural and urban population ?

Sri T. MARIAPPA.—We have not able to make any assessment.

Sri J. B. MALLARADHYA.—What will be the percentage of increase under both these categories—direct tax and indirect tax—during the next two three years according to your plan programme ?

Sri T. MARIAPPA.—This has been indeed a very difficult matter. In fact we have indicated in the budget speech that for the next two years we have to maximise the internal resources. There. fore, so far as both direct and indirect taxes are concerned, we expect a little more increase, but I cannot say exactly what would be the percentage of increase. So far as direct tax is concerned, it is up to you. In the case of indirect tax, by plugging the loopholes in existing taxation, we may get a little more. For example, in respect of sales tax, I expect in two years a little more. There is a likely increase of a little percentage. It all depends on the actual forecast relating to years.

Sri J. B. MALLARADHYA.—I want to know what is the percentage of increase in these categories for the remaining Plan period ?

Sri T. MARIAPPA.—I want notice to give you the exact percentage.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Question time is over.

QUESTIONS FOR ANSWERS ON THE DAY

(but not taken up)

Construction of Primary School Building at Sathnur, Kanakapura Taluk.

Q.—23. Sri S. KARIAPPA (Virupakshapura).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) whether it is a fact that a primary school building for Sathnur, Kanakapura taluk, has been sanctioned ;

(*a*) the date on which it was first sanctioned ;

(*c*) whether the building construction has been taken up ;

(*d*) if not, reasons for not taking it up ?

A.—Sri V. VENKATAPPA (Minister for Education).—

(*a*) Yes.

(*b*) 13th September 1952.

(*c*) No.

(*d*) The Public Works Department authorities called for tenders four times and on two occasions the tenders could not be accepted as the tendered rates were more than the estimate rates and no tenders were received on two occasions. Fresh tenders have again been called for and action will be taken to start the work immediately after the tenders are received and accepted.

Repairs to Minor and Major Tanks in Channarayapatna Taluk.

Q.—118. Sri N. G. NARASIMHE GOWDA (Sravanabelagola).—

Will the Government be pleased to state:—

(*a*) the number of minor and major tanks in Channarayapatna Taluk;

(*b*) the number and names of such tanks which have been so far repaired;

(*c*) the number and names of such of them which are yet to be repaired; (hobliwise information to be furnished)

(*d*) the number of applications received from ryots for repairing tanks and the stage at which these applications are pending (hobliwise information to be furnished);

(*e*) whether and if so when do they propose to undertake repairs to the tanks which are yet to be repaired?

A.—Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Minister for Public Works).—

(*a*) Major Tanks ... 45
Minor Tanks ... 209

(*b*) *Vide* List 'A' appended.

(*c*) *Vide* List 'B' appended.

(*d*) *Vide* statement 'C' appended.

(*e*) These works will be taken up according to requirements and subject to availability of funds.

List 'A' showing the names and number of tanks which have so far been repaired.

Sl. No.	Name of Tanks repaired.
1	Dindagoor Tank.
2	Anekere Chikkere Tank.
3	Marenahally Tank (Only Minor Rpaires)
4	Nettekere Tank.
5	Cholambally Tank.
6	Bookanabetta Tank.
7	Yachanagatta Tank.
8	Didega Tank.
9	Metikere Tank
10	Modalagere Tank.
11	Govarahosully Tank.
12	Margur Shevara Tank.
13	Kumbarahally Tank.
14	Kurdahally Tank.
15	Hongehally Tank.
16	Byladaber Tank.
17	Hebalalu Tank.
18	Dasaparanaikanakatte.
19	Kalkane Amanikere.
20	Naggehalli Hirekere.
21	Baddikere Tank.
22	Mavinahally Juranekatte.
23	Madalagur Tank.
24	Dasapura Tank.
25	Yachanagatta Tank.
26	Nuggehally Harakatte.
27	Santhe Sivana Tank.
28	Kaggere Mathikere Tank.
29	Madihally Seggekatte.

Sl. No.	*Name of Tanks repaired*
30	Keggere Iyanakere Tank (Only minor repairs)
31	Ungaragere Gowdanakatte.
32	Gowdanakatte of Belegehally.
33	Dadigatta Tank.
34	Hosahally Tank.
35	Sundehally Tank.
36	Doddare Tank.
37	Sungahally Tank.

List 'B' showing the number and names of tanks which are yet to be repaired.

Hiresave Hobli.

1 Repairs to Thotikere.
2 Repairs to Metikere.
3 Repairs to Waste Weir of Hiresave Tank.
4 Repairs to Waste Weir of Mathigatta Tank.
5 Restoring Madihally Kempagakatte.
6 Earth work maintenance to Balaganetic Tank.

Nuggehalli Hobli.

7 Restoring Muddainnakalle in Dodere kaval.
8 Maintenance to feeder channel to Nuggehally Hirekere.
9 Restoring Venkammiachan katte.
10 Do Hulikere Boranakatte.
11 Repairs to leaky sluice to Honnammonakere.
12 Restoring Narasimpuradakatte.
13 Repairs to Sluice of Thavarakere.
14 Do Jamboor Hirekatte.
15 Do Jamboor Amanikere.

Bajur Hobli.

16 Repairs to Kambal Muthinakatte.
17 Constructing pipe sluice to Kembal Mathenakatte Tank.
18 Do Waste-Weir and breach filling Do
19 Do Waste Weir of Kembal Hirekere.
20 Repairs to Govenkere sluice.
21 Do Byadarahally Tank sluice.
22 Do Banavase Tank.
23 Do Chamarajapura Tank sluice.
24 Restoring Baligatte Tank.
25 Do Hodekekatte.
26 Do Ingalamakarakere.

Kasaba Hobli.

27 Improvements to Amanikere of Channarayapatna.
28 Constructing Acqueduct to Janevara Tank.
29 Repairs to Bediganahally Tank.
30 Restoring Nagasamudra Tank.
31 Repairs to Kabasinda Tank.
32 Restoring Yeliyur major Tank.
33 Do Narenahally Tank.

(SRI H. K. VEERANNA GOWDH)

Sravanabelagola Hobli.

34 Restoring Majjenahally Tank.
35 Repairs to Bekka Amanikere.
36 Maintenance to Ràchenhalla Tank.
37 Constructing sluice to Daidgatta Tank.
38 Repairs to Sundahally Tank.
39 Restoring Kabbalu Breached Tank.
40 Restoring Iadigatta Tank.
41 Constructing sluice to Tinantasapura Tank.
42 Strengthening the bund of Bekka Amanikere.
43 Do to Kothanagatta Tank.
44 Do to Paramadkere.
45 Improvements to Pandethankalle.
46 Repairs to Ganjekatte Tank.
47 Do Kanderi Tank.
48 Halebelgola Tank.

Dandiganahally Hobli.

49 Restoring Chikkade Brahe Devarakere.
50 Urgent repairs to Jerumalapura Tank.
51 Constructing sluice and waste weir to Doddamathegatta Tank.
52 Do do Nettikere.
53 Repairs to Kundur Tank.
54 Do Vagarehally Tank.

List 'C' Statement of applications received from Ryots and Stage of Pendency.

Sl. No.	Petition by whom	Subject	Hobli	Stage of Pendancy
1	Villagers of Harosomanahally.	Restoration of Harosomanahally Tank	Nuggehally ...	Ordered to be dropped.
2	Residents of Muttagada Honnenahally and Kaggeri Nuggehally.	Repairs to Dyavanakere ...	Do ...	Executive Engineer's report is called for.
3	Residents of Agrahara Belegoli.	Repairs to Honnamanakere and restoration of Hosakere.	Do ...	Repairs to Honnamanakere is in progress and restoration of Hosakere is under investigation.
4	Do of Mullikere ...	Restoration of Mullikere tank. ...	Do ...	Under investigation.
5	Ryots of Nuggehalli Village ...	Restoration of Feeder channel Nuggehalli Hirekere.	Do ...	This has to be surveyed.
6	Villagers of Jambur ...	Repairs to Jamburkere katte ...	Do ...	Estimate is under preparation.
7	Moothuga Honnanahally ...	Maintenance work of Moothuga Honnanahalli Tank.	Do ...	Surveyed and estimate is under preparation.
8	Villagers of Kaggere ...	Repairs to Kaggere Iyanakere ...	Do ...	Estimate is under preparation (for restoration of tank).
9	Sri B.N. Boriah, Belegole ...	Lowering the sluice level of Muddaiahnakatte.	Do ...	Orders passed to the effect that there is no need for lowering this sluice level.
10	Villagers of Hosur Kaval ...	Breach filling work of tank	Do ...	Under investigation.
11	Do of Belagola Agrahara.	Closing the leakage of sluice of Honnamanakere.	Do ...	Estimate has been got up and is under sanction.
12	N. N. Krishna Murthy, Shanbhog.	For entrusting some work to him ...	Do ...	Under consideration.
13	Sri N. G. Narasimha Gowda, Nuggehalli.	Construction of a feeder channel to Tavarekere Tank.	Do ...	Project ordered to be dropped as it involves acquisition of valuable lands at very heavy cost.
14	Atchkatdars under Nanjanakere of Adagurama Chapparadahalli, Honnanahalli.	Restoration of Nanjanakere ...	Hirisave ...	Under restoration.

Sl. No.	Petition by whom	Subject	Hobli	Stage of Pendency
15	Villagers of Kalenahalli ...	Silt clearing the channel of Channarayapatna Amanikere.	Channarayapatna (Kasaba).	The work being attended to.
16	Atchkatdars under Oorumundinakere of Maranahalli.	Restoration of Oorumundinakere ...	Do ...	Mutchalika has been obtained.
17	Ryots of Barlu.			
18	Ryots of Chamadahalli ...	Repairs to Ane near Barlu ...	Do ...	Estimate is under preparation.
19	Sri B. L. Thimme Gowda, V. P. Chairman of Bommanahalli. ...	Construction of Ane in place of old one	Do ...	To be investigated.
		Repairs to the village tank ...	Shravanabelagola ...	The estimate is under preparation
20	Villagers of Kumbenahalli ...	Repairs to sluice and Waste-weir of the village tank.	Do ...	The estimate has been got up and is under sanction.
21	Do Madene Village ...	Repairs to the village tank ...	Do ...	Do do
22	Do Chalya ...	Repairs to sluice of Hirekere ...	Do ...	The estimate is under preparation.
23	Do Biranahalli ...	Do to village tank ...	Do ...	Do do
24	Hulgikere villagers ...	Repairs to waste-weir of their tank	Do ...	The estimate is under preparation.
25	Villagers of Aruvanahalli ...	Repairs to tank.	Do ...	The estimate has been got and is under sanction.
26	Villagers of Marisettihalli ...	Repairs to sluice ...	Do ...	Do
27	Sri G. P. Padmiah ...	Construction of sluice to Janathapurada tank.	Do ...	The estimate is under preparation.
28	Ryots of Thimmalapura ...	Repairs to the bund of the village ...	Dandiganahalli ...	The estimate has been got up and is under sanction.
29	Ryots of Dodda Karadi ...	Restoring the tank ...	Do ...	The estimate is under preparation.
30	Ryots of Sagatavalli ...	Repairs to sluice and protecting tank	Do ...	The estimate has been got up and is under sanction.
31	Ryots of Muddanahalli ...	Constructing a tank above the deviation road.	Do ...	The project is considered not feasible.
32	Ryots of Thippur ...	New sluice and waste-weir to the tank	Do ...	The estimate is under preparation.
33	Ryots of Somanathahalli ...	Repairs to W.W. of Oorumundinakere.	Do ...	Estimate has been got up for sanction.
34	Ryots of Chamarajapura ...	Repairs to village tank. ...	Bagur ...	The estimate is under preparation
35	Ryots of Govinakere ...	Restoration of tank ...	Do ...	Do

Restoration of Breached Tanks during Heavy Rains in May 1957 in Mysore District.

Q.—799. Sri K. PUTTASWAMY (Mysore).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) the number of tanks in Mysore District which are not used for irrigation and the number that breached due to heavy rains on 21st, 22nd and 23rd May 1957 (information may be given talukwar);

(*b*) the steps they intend taking to restore these tanks ?

A.—Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Minister for Public Works).—

(*a*) *No. of tanks which are not used for Irrigation.*—

Nanjangud Taluk	...	7
Gundlupet Taluk	...	21
Chamarajanagar	...	2
Yelandur Taluk	...	1
Krishnarajnagar Taluk	...	26
Krishnarajpet Taluk	...	9

No. of Tanks breached.—

Nanjangud Taluk	...	1
Mysore Taluk	...	1
T.-Narasipur Taluk	...	1
Chamarajanagar	...	Nil
Yelandur Taluk	...	Nil
Krishnarajnagar Taluk	...	Nil
Krishnarajpet Taluk	...	Nil

(*b*) Action is being taken to fill up the breach in respect of the two breached tanks.

Police force stationed at Belgaum on 1st November 1956.

Q.—998. Sri B R. SUNTHANKAR (Belgaum).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) the normal police force including officers stationed in Belgaum Town;

(*b*) the total police force including officers posted at Belgaum on 1st November 1956;

(*c*) the period for which this extra police force was kept at Belgaum;

(*d*) the total expenditure they had to incur on this extra police force posted at Belgaum?

A.—Sri C. M. POONACHA (Minister for Home Affairs and Industries).—

(*a*) The Belgaum Town consists of 3 Police Stations, *viz.*, (1) Belgaum Town (2) Belgaum Cantonment and (3) Shahapur and the normal Police force stationed at these Police Stations is as under:

	Officers	*Men*	*Total*
(1) Belgaum Town	3	97	100
(2) Belgaum Cantt	2	58	60
(3) Shahapur	2	54	56
Total ...	7	209	216

(*b*) The following Police Force was posted for bandobust duty 1st November 1956 in the areas of Belgaum Town, Cantt, and Shahapur Police Stations.

On Bandobust Duty

Officers ...	...	39
Men ...	...	592
Total	...	621

Reserve Force.

SRPF. Gr. II Officers	...	4
Sambre—Men	...	251
HSRP Bidar Officers	...	4
„ Men	...	188
Total	...	447

(*c*) The respective force was kept at Belgaum for the days shown against each:—

Particulars:		*Days*:
Bijapur	...	15
North Kanara	...	16
M.A.R.P.	...	20
H.S.R.P.	...	10
S.R.P.F.	...	10

(*d*) The total expenditure on the extra Police force approximately works out to Rs. 14,309.

MYSORE STATE AID TO INDUSTRIES BILL, 1958.

Introduction.

Sri H. S. RUDRAPPA (Minister for Agriculture).—Sir, I introduce the Mysore State Aid to Industries Bill, 1958 which has been published in the *Mysore Gazette* under rule 46 of the Rules of procedure and Conduct of Business in the Mysore Legislative Assembly.

MYSORE VILLAGE PANCHAYATS AND LOCAL BOARDS BILL, 1958.

Introduction.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH (Minister for Local Self-Government).—Sir, I introduce the Mysore Village Panchayts and Local Boards Bill, 1958 which has been published in the *Mysore Gazette* under rule 46 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in the Mysore Legislative Assembly.

MYSORE SUGARCANE CESS BILL, 1958.

Introduction.

Sri T. MARIAPPA (Minister for Finance).—Sir, I introduce the Mysore Sugarcane Cess Bill, 1958 which has been published in the *Mysore Gazette* under rule 46 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in the Mysore Legislative Assembly.

MYSORE IRRIGATION (LEVY OF BETTERMENT CONTRIBUTION AND WATER RATE) (AMENDMENT) BILL, 1958.

Introduction.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Minister for Public Works).—Sir, I introduce the Mysore Irrigation (Levy of Betterment Contribution and Water Rate) (Amendment) Bill, 1958 which has been published in the *Mysore Gazette* under rule 46 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in the Mysore Legislative Assembly.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU (Cubbonpet).—I wish to know whether the Bills that have been just referred to have been introduced in this House, because the practice has been that the moment the Minister introduces a Bill, the Chair confirms it by announcing that the Bill is introduced. The Speaker must get up and say immediately there after that the Bill has been introduced in this House. Otherwise it does not become a Bill which has been introduced in this House.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—All th above Bills are introduced.

(*Laughter*)

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—It is a very technical thing. It has got a sanctity and it must be done.

MYSORE CO-OPERATIVE SOCIETIES BILL, 1958.

Introduction

Sri H. S. RUDRAPPA (Minister for Agriculture).—I beg to introduce the Mysore Co-operative Bill, 1958, as published in the *Mysore Gazette* under rule 46 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in the Mysore Legislative Assembly.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The Mysore Co-operative Societies Bill, 1958, is introduced.

Sri M. C. NARASIMHAN (Kolar Gold Fields).—On a point of order, Sir. The rules require the member in charge of the Bill must introduce the Bill. So far as the Gazette notification is concerned, the member in charge of the Co-operative Societies Bill is the Chief Minister. So far as the other Bills are concerned, the Industries Minister is in charge of them. Now, the Minister for Agriculture has moved the Mysore Co-operative Societies Bill. Unless he.....

Mr. DEPUTY SPEAKER.—'Member in charge of a Bill' means in the case of a Government Bill any member,

acting on behalf of the Government and in any other case, the member who has introduced the Bill.

Sri N. RACHIAH (Hunsur).—I want to say something with regard to the introduction of Bills. Always, when a Minister or member introduces a Bill, he says "I beg leave to introduce". It implies that the member has the permission to introduce. So, automatically the Chair takes notice that the concerned Minister has leave of the House to introduce a Bill. That is the parliamentary procedure.

Business of the House.

Sri C.J. MUCKANNAPPA (Gubbi).—May I know what happened to the privilege motion?

Mr. DEPUTY SPEAKER.—It will be taken up on the 6th.

Sri Y. VEERAPPA (Holenarasipur).—Election to the Legislative Council in respect of the Teachers and Graduates Constituencies is scheduled to take place on the 4th. We, the members, have to go to our respective places for casting our votes. In the Upper House the Chairman has been pleased to grant a holiday tomorrow. So, I request the Chair to kindly consider my request.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—It will be considered.

NON-OFFICIAL RESOLUTIONS.

No. 2.—Promoting the educational and economic interests of the weaker sections of the people.

(*Debate continued*)

*ಶ್ರೀಮತಿ ರುಕ್ಮಿಣಿಯಮ್ಮ (ಹೊಸಕೋಟೆ).—ಸ್ವಾಮಿ ಸಭಾಪತಿಗಳೆ, ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಚಯ್ಯನವರು ತಂದಿರುವ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ, ಒಂದೆರಡು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತರಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಪಕ್ಷಗಳೂ, ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ, ಮೂರು ದಿವಸಗಳಿಂದಲೂ ಬೆಂಬಲ ನೀಡಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ನನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟ, ದುಃಖ ನಮ್ಮ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಈ ಸಭೆಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ.

ಹಿಂದೆ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಹದಿನೇಳನೆಯ ಕಾಲಂ ಪ್ರಕಾರ, ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆ ತೆಗೆದುಹಾಕಿದೆಯೆಂದು ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಿದಾಗ, ಯಾವ ವಾತಾವರಣವಿತ್ತೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಮೂರುದಿವಸಗಳಿಂದಲೂ ಆ ವಾತಾವರಣ ಇಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ವಾಕ್ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ವೃತ್ತಿಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಇವುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮವರು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಗಮನಿಸಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಹಕ್ಕಿಗಿಂತಲೂ, ಸಮಾಜದ ಭದ್ರತೆಗೆ ಬಹುಬೆಲೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿಯೂ ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರಮುಖರ, ಮತ್ತು ಮುಖಂಡರ, ಗೌಡರ, ಶಾನುಭೋಗರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಮ್ಮೆ, ಹಸು ಮತ್ತಿತರ ಜೀವಿಗಳ ಸಗಣಿ, ಗಂಜಳ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆಯಲು ನಮ್ಮ ಜನತೆಯ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಶುಭ ಮತ್ತು ಅಶುಭ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಕೀಜು ತೆಗೆಯಲು ನಮ್ಮ ಜನತೆಯ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು, ಅಂದರೆ ಕೋಟಿ ತಳವಾರರ ಹೆಂಡತಿ, ಮಗಳು, ಮತ್ತು ಅವರ ಸೊಸೆಯರನ್ನು ಇವರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿದೆ. ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಬಹಳ ಹಿಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡರೆ ನಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳ ಚಿಂತಾಜನಕವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ಸಮಾಜಗಳು, ಸೋದರಿ ಸಮಾಜಗಳು, ವನಿತಾ ಸಮಾಜಗಳು ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಸಮಾಜಗಳು ಇದ್ದರೂ ಸಹ, ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಸಹ ಧನಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಸಮಾಜಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹರಿಜನ ಮಕ್ಕಳು ಒಬ್ಬರಾದರೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರೈಮರಿಯಿಂದ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನವರೆಗೆ ಫ್ರೀಷಿಪ್ ಕೊಟ್ಟು, ಅವರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು, ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೋಕಿನಲ್ಲಿಯೂ, ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಫ್ರೀಬೋರ್ಡಿಂಗ್ ಹೋಂಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕು. ಗಂಡುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಬೇಕು. ಆದರೆ ಒಂದು ಗಂಡುಮಗುವಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಿದರೆ ಅವನೊಬ್ಬ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದು. ಆದರೆ ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವಳ ಮನೆಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಟ್ಟಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳ ನೈರ್ಮಲ್ಯವು ಹೆಚ್ಚಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಟೆಲಿಫೋನ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಮುಂತಾದ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಒಬ್ಬರಿಗೂ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲ. ಇವರ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆ ನಿವಾರಣೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನರ್ಸಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಮಿಡ್‌ವೈಫರಿ ಮುಂತಾದ ಕೋರ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಟ್ರೈನಿಂಗಿನ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು.

(ಶ್ರೀಮತಿ ರುಕ್ಮಿಣಿಯಮ್ಮ)

ಕಡೆಯದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಮುಂದುವರಿದ ಕೋಮಿನವರ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು.

ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಚಯ್ಯನವರನ್ನು ವಂದಿಸಿ, ಸರ್ವರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

* ಶ್ರೀ ಡಿ. ಟಿ. ಸೀತಾರಾಮರಾವ್ (ಭದ್ರಾವತಿ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ದಿವಸ ಈ ಸಭೆಯಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರುವ ನಿರ್ಣಯದಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಶ್ರೀ ಎಸ್. ರಾಚಯ್ಯನವರು ಬಹಳ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಮಾನತೆ ಉಂಟಾಗಬೇಕಾದರೆ ಎಲ್ಲ ಸಮಾಜಗಳ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗಬೇಕು ಎಲ್ಲ ಸಮಾಜಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರೂ ಬೇರೆ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳವರೂ ಸೋಷಿಯಲಿಸಂ ಜಾರಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಸಮತಾವಾದ ಸಮಾಜ ರಚನೆಯಾಗಬೇಕು, ಇದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ನೀತಿಯನ್ನು ಜನರ ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈ ತತ್ವವನ್ನು ಸಾರಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಇದರ ನಿಜಸ್ವರೂಪವನ್ನು ನಾವು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಿಂದುಳಿದ ದಲಿತವರ್ಗಗಳು ಹಾಗೂ weaker sections ಎಂದು ನಾವು ಏನು ಹೇಳುತ್ತೇವೋ ಅವುಗಳೂ ಮುಂದುವರಿಯುವವರೆಗೆ ದೇಶ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದಿರುವುದು ನನಗಂತೂ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪಂಗಡಗಳಿವೆ. ಅಗಸರು, ಬಡಗಿಗಳು, ತಿಗಳರು, ಉಪ್ಪಾರರು, ಗಂಗಮತಸ್ಥರು, ಸುಡುಗಾಡುಸಿದ್ಧರು, ದರ್ಜಿಯವರು, ಹೀಗೆ ಅನೇಕರಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಎಷ್ಟೋ ವಿಷಯಗಳಿವೆ, ಆದರೆ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಈಗ ನಾನು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ದೇಶ ಉದ್ಧಾರವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಉದ್ಧಾರವಾಗಬೇಕು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಂಡವಾಳಗಾರರು ಮತ್ತು ಧರ್ಮಿಷ್ಠರಾದವರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸಮಾಜದ ಉದ್ಧಾರವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಧರ್ಮಾಚರಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನರು ಎಲ್ಲರ ಉದ್ಧಾರವನ್ನೂ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ದೂರದೃಷ್ಟಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಎಲ್ಲರೂ ಉದ್ಧಾರವಾಗಬೇಕೆಂದು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು. ಇಂಗ್ಲೆಂಡು, ಅಮೆರಿಕಾ ಮುಂತಾದ ದೇಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವಷ್ಟು ವರ್ಗಗಳೂ ಗುಂಪುಗಳೂ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಇನ್ನಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದು ಮನದಟ್ಟಾಗುತ್ತದೆ. ಪಂಡಿತ ನೆಹರೂ ಅವರು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಡೆದ ರಾಮನಾಥಪುರದ ಗಲಭೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಮನನೊಂದು ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಮುಂದೆ ನಾವು ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿಷಾದಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ, ಹಿಂದುಳಿದಿರುವವರ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಕೂಗಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಶಾಸನ ಸಭೆಗಳ ಮೂಲಕ ಆಗಬಹುದಾದ ಸಹಾಯಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರ ನಾಮಿನೇಷನ್ ಮೂಲಕ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಯಾವ ಕೋಮಿಗೆ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥ ಕೋಮುಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕೇ ವಿನಾ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಕೊಡಬಾರದು. ನಮ್ಮಂಥವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪಕ್ಷ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಪಕ್ಷದವರೆಲ್ಲರೂ ತುಂಬ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಈ ಕಾರ್ಯವಾಗಬೇಕು, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಈ ತತ್ವವನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು, ಹಿಂದುಳಿದ ಎಲ್ಲ ಪಂಗಡಗಳವರೂ ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರುವ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ನನ್ನ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾದ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಕಾರ್ಯ ತಡವಾದರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಹೀಗೆಯೇ ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯನೀತಿಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ವಯಸ್ಕರ ಮತದಾನ ಪದ್ಧತಿ ಇದೆ. ಇದು ಒಳ್ಳೆಯ ಅಸ್ತ್ರ. ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರದಂತಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಒಂದು ಕ್ರಾಂತಿಗೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಹಿಂದಿನಕಾಲವಲ್ಲ; ಪ್ರಜಾ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಶಕ್ತಿ ಜನರಲ್ಲಿ ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಯಾರು ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಒಂದು ಅಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ಅಂಥ ಪೂಜ್ಯ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರಿಯಾದ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಮತ್ತು ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗಗಳು ಯಾವುವೆಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದು ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲವೆಂದು ಶ್ರೀ ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ, ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದಿರುವವರು ಯಾರೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸುಲಭವೆಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದುಳಿದಿರುವವರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು, ಸೀಟುಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಕೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿರುವ ಮೈನಾರಿಟಿ ಕೋಮುಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವಿರಬೇಕೆಂದು ಅದಕ್ಕೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತ ಜನಾಂಗದವರು ಮಂತ್ರಿಗಳಾದರೆ, ಉಳಿದ ಜನಾಂಗದವರು ಶೇಕಡ 60 ರಷ್ಟಾಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಶೇಕಡಾವಾರುಸಂಖ್ಯೆಯ ಮೇಲೆ ಅವರು ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲ. ಯಾವಾಗಲೂ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತ ಜನಾಂಗದವರೇ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಬೇಕೆಂದರೆ, ಮೈನಾರಿಟೀಸ್ ಜನಾಂಗದವರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯತೆ ಇಲ್ಲವೆ? ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಈ ಸಭೆಯ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಸ್ಪೀಕರ್ ಆಗಿರುವ ಶ್ರೀ ತಿಮ್ಮಾಬೋವಿಯವರಿಗೆ ಏಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು? ಪಂಡಿತ ನೆಹರೂ ಅವರು ಈ ಹೊತ್ತು ನಿವೃತ್ತಿಯಾಗುತ್ತಾರೆಂದರೆ, ಅವರೇನೂ ಸನ್ಯಾಸಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಾವು ನಿವೃತ್ತರಾಗುವುದು ಮಿಕ್ಕವರು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ. ಮುಂದುವರಿದಿರುವ ಜನಾಂಗದವರಿಗೆ ನಾವು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. 'ನೀವು ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರ ತತ್ವವನ್ನನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಮಿಕ್ಕವರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಿ, ಹಿಂದಿರುವವರು ಮುಂದುವರಿಯಲು ಅವಕಾಶಕೊಡಿ' ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಹರಿಜನರು ಮತ್ತು ಇತರ ನಿಮ್ನವರ್ಗಗಳ ಋಣವನ್ನು ಇತರರು ತೀರಿಸಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ಬರಿಯ ಕಾನೂನಿನ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಸಾಲದು. ಈಗ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪ್ರವಾಸಮಾಡುವಾಗ ಹರಿಜನರ ಬೀದಿಗೆ

ಕ್ರಮಾಂಕ Accession No. ... 4780
ದಿನಾಂಕ Date..............................

ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ದೃಷ್ಟಿ, ಒಂದೇ ಗುರಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗುರಿ ಆಕಡೆ ಹೋಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ವಿನೋಬಾಅವರು ಕೂಡ ಗ್ರಾಮರಾಜ್ಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಚನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರೊಬ್ಬರು ಹರಿಜನ ಕೇರಿಗಳಿಗೆ ಹೋದರೆ ಸಾಲದು, ಮಿಕ್ಕವರೂ ಹೋಗಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ನಾವು ಹೋಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಟಿ. ಸೀತಾರಾಮರಾವ್.—ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳಿದೆ ಅಷ್ಟೆ. ಈ ನೀತಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಮಲ್ದಾರರುಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಸರಿಯಾದ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಆದಷ್ಟು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹರಿಜನರ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ರಚನಾತ್ಮಕವಾದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಹರಿಜನರೂ ನಮ್ಮಂತೆಯೇ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಇಂಥ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ಬರಿಯ ಶಾಸನಗಳನ್ನು ಅಥವ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ತರುತ್ತೇನೆ. ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆ ನಿವಾರಣೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ತೀವ್ರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ವಿನಾ ಬರಿಯ ಶಾಸನದಿಂದ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಗೃಹ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ಹಣವನ್ನು ನಮ್ಮಂಥವರು ಯಾರೋ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೂ ದೊರೆಯಬೇಕು. ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ ಏನೇನು ಅನುಕೂಲ ಅಗತ್ಯವೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಉಪ್ಪಾರರು ತರಕಾರಿ ಬೆಳೆಯುವ ಜನರು. ಇವರು ಸಾಕಷ್ಟು ತರಕಾರಿ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಯಾರುಯಾರಿಗೋ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಸಬು ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಹಾಗಾಗಿದೆ. ಯಾವ ಯಾವ ವರ್ಗವನ್ನು ಯಾವ ಯಾವ ರೀತಿ ಬೆಳೆಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಸರ್ ಎಂ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರ ಗೃಹ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಖಾದಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಹಾಯ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಬಸವಣ್ಣನವರು ಈ ವರ್ಗವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಿಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರು. ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಇವತ್ತು ಕೊಲೆಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಇಂಥಾದ್ದು ಆಗುವುದು ಬೇಡ. ಅವರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಏಕನಾಮಿಕಲ ಅವರನ್ನು ಮುಂದುವರಿಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಎರಡನೆಯ ವಿಷಯ. ಯಾವಾಗ ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗುತ್ತಾನೋ ಆಗ ಬಾಕೀದೆಲ್ಲಾ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟು ಈ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್‌ಗೆ ಸೇರಿದವರನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ವಿದ್ಯಾವಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಮುತುವರ್ಜಿ ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶಂಕರಗೌಡರು ಮತ್ತು ಇನ್ನಿತರರು ಅವರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಪಕ್ಷಪ್ರತಿಪಕ್ಷದವರೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಇಷ್ಟೊಂದು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಚರ್ಚೆಮಾಡಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ವಂದಿಸುತ್ತಾ, ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದು ಕಾನೂನುರೀತ್ಯ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಸೌಕರ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri B. R. SUNTHANKAR (Belgaum City).—Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise to lend my whole-hearted support to the resolution brought forward by my Hon'ble friend Sri Rachiah. It is a matter of satisfaction, Sir, that all the members who have spoken so far on this Resolution have lent their whole-hearted support to it. There does not seem to be any disagreement about the subject matter of the resolution. Even the Government, as was obvious from the Finance Minister's speech yesterday, seems to be in agreement with this resolution. But, Sir, simple agreement or lip sympathy in this matter would not do. That would not serve the purpose, because I know a number of cases where only lip sympathy is given and as far as practice is concerned, nothing is done. I know, Sir, some persons, very big Congress, leaders who participate in the functions arranged by the Scheduled Castes and Harijans when they return home, they take their bath. Similarly, Sir, there is a lane known as Ananthasayana Galli which is predominantly inhabited by Vishnavite Brahmins. They never allowed the water carrier of the municipality to pass through their street because the driver and the servant of that water carrier were Harijans. When such things occur, how is it possible that the status of Scheduled Castes would be higher or the cause of their uplift would be served ?

As for the achievement of this Government, Sir, I think that the efforts of the Government fall far short of the needs. Questions relating to these Scheduled Castes and backward classes is generally relegated to the background. When we cast a glance at the Budget, we see that this subject it included under the major head 'Miscellaneous' and so this matter is not given the due importance that it deserves. If we look to the map, page 49, 'Second Five Year Plan—Mysore's proposed outlay', it will be seen that under 'miscellaneous', the total is shown as Rs. 4·67 crores.

(SRI B. R. SUNTHANKAR)

Out of this total sum, for the welfare of backward classes including social welfare etc. it is Rs. 3·52 crores. The population of Scheduled Castes and Scheduled Tribes in the State is about 15 per cent according to statistics supplied to us. Looking to this considerable proportion of population, this amount and the efforts that are being put forth by this Government, fall far short of the requirements. I think, Sir, that this Government is not serious. It is very clear from these facts and figures that this Government is not very serious about this matter. There is no urge on the part of the Government in this respect. There is no zeal. That zeal is lacking. That is what I have to say. And as my Hon'ble friend Sri Arumugham said, yesterday 'where there is a will, there is a way'. That will is lacking in this Government. I may point out here, Sir, that Maharashtra is far advanced in this matter of uplift of Scheduled Castes. The percentage of literacy among Scheduled Castes, particularly among the Mahars, the particular community to which Dr. Ambedkar belongs, is much higher than that among the intermediate classes. The second thing is that in the Bombay Government, Harijans or persons coming from Scheduled Castes are raised even to the highest grades in Government service. In Belgaum and Dharwar, there were Harijan Collectors what you call, Deputy Commissioners. Even in the Secretariat, Harijans occupy the highest posts. Then, Sir, Harijans there, particularly Mahars, can compete with Brahmins—the most advanced class in intelligence. Dr. Ambedkar is an example. We call him as the Manu of modern times. I can even tell this House that the Samyukta Maharasthra Samithi has the credit of returning Scheduled Caste candidates to the general seats.

(*Interruption from Sri Koujalgi*)

Samyuktha Maharashtra Samithi had promised Dr. Ambedkar before his death that the Samithi would see that Scheduled Caste candidates would be returned to general seats and the credit goes to the Samyuktha Maharashtra Samithi which sets up a large number of Harijan candidates to general seats and gets them elected. In my district, I can claim that in the northern parts of my constituency of Belgaum District, we elect the candidate from the Scheduled Caste Federation. It is because of that Samithi that the Scheduled Caste men were elected. In Maharashtra, the Scheduled Caste Federation which is now the Republican Party is now combining with the Samyuktha Maharashtra Samithi. The credit goes to the Samithi. If Maharashatra can do this, I do not understand why the whole of Karnataka should not be able to do this in a period of a few years at least.

Then, Sir, this resolution has a wider connotation than is presumed by some of the Hon'ble Members. The sections which are referred to in the Resolution have a wider import. It relates to the weaker sections and 'weaker sections' means all those sections who have suffered by remaining backward and that includes even weaker sections of women. So, the problem of women is also a great problem in our country.

In our country the weaker sections include women. You see the problem of women, particularly their economic independence, particularly the education of girls in rural areas—this is a problem in our country. I am not going to dilate on this. Taking a broad perspective, I have to agree with Sri Deenadayalu Naidu when he said that the Constitution needed amendment. Article 7 of the Fundamental Rights of the Constitution abolishes untouchability. But it leaves caste untouched. I may quote here an extract from an article of Sri S. Ramanathan, founder of the Indian Nationalist Association. He says: "This is a patent fact that there is no untouchability whatever apart from caste. Caste itself is only a crude system of untouchability. It is the tragic failure of the framers of the Constitution to recognise this truth that has led to the confusion of the social structure prevalent in India today." Caste, Sir, is the basis of untouchability. Unless caste distinctions are removed, untouchability will not be removed. That is a fact. So,

it is very necessary in my opinion that the Constitution should also guarantee the abolition of caste just as they guarantee the abolition of untouchability.

Coming to the problem, backward classes generally include four categories. One is the Scheduled Castes. The second is the Scheduled Tribes. The third is the Ex-Criminal Classes, and the fourth is the other backward classes. These are different sections of the community. They are all backward and their problems are different. Each section has got its different problem. Therefore they require different handling and different treatment. Economic development of all these sections is necessary. That is a known factor. But the approach to their development and uplift should be different according to the different notions of the different sections. Their problem is general. It is a socio-economic problem. These different sections are different from one another. For example, the problem of Scheduled Castes is more of a social character. Their handling requires the improvement of a social character. Then about the Scheduled Tribes. Their question is sociological and anthropological. They require a different treatment from that of the Scheduled Castes. Then about the Ex-Criminal Tribes. Their problem is one of reforming their character, to remove the criminal mentality from their minds. Their problems are psychological. As far as backward classes are concerned, their problem is more cultural and educational. We caste Hindus, have sinned against them for centuries together. Now, it is time for us to atone for the sins of the past. We should wash our sins by raising them, by making them live a fuller and vital life. Dr. Ambedkar very often used to say in private conversation. "Why tell us of poverty? What is poverty to us? Who has experienced more dire poverty than my people? What we require is culture". That was the speciality of Ambedkarism if I may call it so. Dr. Ambedkar wanted to multiply himself. That was the vision of his life. To my mind, what the Scheduled Castes require is education. Give them education; give them all the facilities they need. Give them better standards of living. Give them a chance to live a fuller life and give them culture. In the case of Scheduled Castes, what is required is education. Their educational need will have to be satisfied. As far as the Scheduled Castes are concerned the whole responsibility lies upon the State. The State must come forward and do their best in the matter of uplift of these Scheduled Castes. Legislation is also necessary. There is no doubt about it. But mere legislation won't do, and that alone will not suffice. What is required is a change in the mentality of the caste Hindus, people who call themselves the cultured people. That change in mentality is required. Let us all be free men. Let us treat all men as our equals, equal in all walks of life and day to day life. That is what is required. Unless the caste Hindus and the upper classes, *i.e.*, the higher classes change their mentality and come forward with a will to improve, the lot of the Scheduled Castes and the other backward classes will not improve. Mere legislation is not going to improve them.

Sri B. RACHIAH (Chamarajanagar).—Mr. Speaker, I rise to support the resolution moved by my Hon'ble friend Sri N. Rachiah. It is providential that this resolution should have occupied the second place in the order of ballot. I need not stress the imperative importance and the magnitude of the problem. Sir, let me read the resolution in the first place, for the benefit of this August House.

> "This Assembly is of the opinion that immediate steps be taken to introduce a Bill for promoting the educational and economic interests of the weaker sections of the people, and, in particular, of the Scheduled Castes and the Scheduled Tribes, with a view to protect them from social injustice and all forms of exploitation as directed in articles 46 and 15 (4) of the Constitution of India."

(SRI B. RACHIAH)

Sir, I may be pardoned if I digress for a little while by stating the background that led the framers of the Constitution to introduce these articles in the Indian Constitution. Sir, Gandhiji once speaking at a conference remarked that untouchability is a hydra-headed monster appearing in all forms which will kill Hinduism. Nowhere in the world untouchability is regarded in such a way as it has been regarded in our country. In India opportunties were denied to these people and on account of the inherent prejudices of savarnas, these people, the so-called untouchables were suppressed in the social hierarchy. These untouchables lived outside the villages, they were not admitted to public places and it is natural that Christianity and Islam found the earliest converts from the soil of these suppressed and depressed classes. These mass convesions did not have any effect on the caste Hindus, but there has been some effect on the minds of the caste Hindu reformers. In the twelfth century we see in history that Basava, the great philosopher and social reformer, had tried to secure equal justice and equal opportunity to to all these classes and we see in the last century that Gandhiji with unwavering and constant efforts had tried his best to introduce a clause in the Congress Manifesto. Speaking at the Conference once he said : "We are guilty of having suppressed our brethren. We make them crawl on their bellies; we make them rub their noses with eyes red; we push them out of railway compartments." It is with this background that the framers of the Constitution have introduced these articles and this Resolution concerning the weaker section has to be construed in the context of this background. It is not about the weaker section as depicted by Sri T. Mariappa and Sri Y. Veerappa and other friends. We find people who are called weaker section in all the classes in the social hierarchy. But it is this class which has been subjugated and suppressed for countless centuries and these untouchables and semi-untouchables and the other backward classes who should be considered as the weaker sections and it is not the Lingayets or the Brahmins or any other forward community which is advanced educationally and economically. There may be poor people in all the communities, but what was in the minds of the framers of the Constitution was the socially and educationally backward classes. It is something like a testamentary will and these clauses are the mandatory provisions and they should be given effect to at any cost. It is gratifying to note in this connection that in Mysore before 1890 the Christian missionaries had begun their work in the field of education for Scheduled Castes and other backward classes. That is why there have been a number of educated people in these communities. Afterwards the royal family and the administrators had taken up the cause and they had given free education to these students from primary to University stage and awarded also scholarships. Besides, there were free boarding homes and aided hostels. All these concessions were in the form of an executive order. There have been no statutory provisions for all those concessions. It is for this purpose my friend has brought this resolution to give a statutory recognition just as we earmark some amount in the District Boards Bill, allotting 6¼ per cent of revenue to District Boards and 12½ per cent to Village Panchayats. Similarly, we want that all these concessions that are being given to these people and the concessions that the Government intend to give to these people should be earmarked in a statute book and it should not be left to the whims and fancies or the patronising attitude of any Government that comes into power hereafter. I do not say that the Government have not done anything for the amelioration of the Scheduled Castes and Scheduled Tribes and the backward classes. There have been reservations in the public services both for backward classes and the Scheduled Castes and Scheduled Tribes and there have been certain reservations with regard to grant of lands and other things. Concessions have been shown to these people. Also with regard to

the sanction of loans and subsidies there must be certain proportion according to their population and these amounts should be earmarked in the statute book and it should be a charge on the Contingency Fund. According to the Constitution, equal opportunities must be given to all the people without any regard to sex, creed or caste. These people have got an access to public restaurants, hotels and such other places. May I put this question? How many of these provisions have been implemented and how many Ministers and Members and how many of the general public have thrown open their own premises to these so-called untouchables and allowed public wells to be used by the Harijans? I agree there are the Acts in force, *viz.*, the Removal of Untouchability Act, the Temple Entry Act and the Civil Disabilities Act. All these Acts are mile-stones on the long journey for the emancipation of the Scheduled Castes and Scheduled Tribes and other weaker sections. The only thing is that we must tackle this problem with a proper outlook and we must see that these people are given ample opportunities such as are guaranteed in the Constitution.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—You may continue after recess for 5 minutes. The House now rises and reassembles at 3-30 P.M.

The House adjourned for Lunch at Three of the Clock and re-assembled at Thirty-five Minutes past Three of the Clock.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair.]

Sri B. RACHIAH.—I was telling as to who should be classified as weaker sections and who should be included in the list of Scheduled Castes and Scheduled Tribes. I was also telling the various measures taken from time to time by the Government and the orders issued by Government which were only executive orders. That is why I was inclined to say that the constitutional safeguards relating to the Scheduled Castes and Scheduled Tribes are something like a testamentary will left by a testator to implement those provisions and in pursuance of those provisions there have been enactments for the abolition of untouchability in the public places and temples. Although those offences are outlawed, in actual practice instances are not wanting where men, who occupy high places have not cast off their inherited prejudices and intolerance at the very sight when they see a depressed class bride going in the public street in procession. It may be surprising to note that there are people in some parts of the State who do not even eat ragi touched by Scheduled Caste persons because they think that the ragi has been polluted by the touch of those people. These are painful things and on account of these the framers of the Constitution have incorporated all those provisions. Today what my friend wants, by bringing in this resolution, is that we should not be treated like a borrower and the Government like a money lender. There must be some statutory provision for all the concessions that the Government is giving in various respects.

As has been mentioned in the resolution, several concessions have been given but all those concessions are inadequate when compared to the growing population. In every district, as demanded by many of my friends, there should be a hostel which can accommodate 200 boys at the district level and these should be set apart for the Scheduled Caste boys. I am aware of the Government's financial condition and I am not advocating that everything should take place all of a sudden. I want there should be a plan. A provision should be included in the Bill to the effect that a certain amount should be earmarked for the amelioration of the Scheduled Castes.

With regard to scholarships, and with regard to aided hostels the same amount which had been given some ten years ago is being continued. There are 84 hostels and it has not been possible for them to cope with the growing population. That is why I am requesting the Government to give foremost attention to the educational

(SRI B. RACHIAH)

facilities of this class. For improving the economic condition, as I have already stated, there should be a definite policy with regard to the distribution of land. Government have recently passed an order giving priority to the grant of land to Scheduled Castes, but they have stated that at the beginning it will be given on lease and after five years that will be confirmed. In the meanwhile if they want to bring the land under cultivation or mortgage or give the land as security for any loan, it may not be possible to do so.

That is why I said on the other day that it should be confirmed immediately so that they may get the required loan for improving their lands. It is not with a view to allow the grantee to sell away the land that I am advocating this. You might introduce a clause to the effect that for 15 or 20 years these lands should not be sold to others.

Similarly with regard to P.W.D. contracts. The Government is taking up so many developmental works. In the field of contracts we find very few people coming forward to take up these jobs. If you apply the general rule, it may not be possible for them to take up these works and eke out their livelihood. That is why in the piece work system they should be encouraged.

With regard to the loans and grants given to several Departments dealing with developmental works, a certain percentage of them should be earmarked and spent exclusively for the benefit of these people.

With regard to social exploitation, you are aware that the Jeetha system is prevailing in Karnatak. It is called by different names in other States and people who have no property to give as security for loan have to give as security their lives and the lives of their wives as well as of their dependents for a paltry sum. There are instances where people have served for centuries together as a result of this and even now they are not relieved of this burden. That is why I request the Government to introduce in the Bill which is envisaged in this resolution a provision to prohibit the Jeetha system. In this connection, I am prompted to quote a sentence of William Morris.

> "Forsooth, brothers, fellowship is heaven, and lack of fellowship is hell; fellowship is life, and lack of fellowship is death: and the deeds ye do upon the earth, it is for fellowship's sake that ye do them, and the life is in it, that shall live on and on for ever, and each one of your part of it, while many a man's life upon the earth from the earth shall wane."

I thank you, Sir, and close my speech.

*SRI B. SHAM SUNDER (Bhalki).—Mr. Speaker, Sir, once a professor came to his class and told his boys: "Look here boys. Last night before reading the Constitution of India, I came across a very new word and it is so curious that I cannot find its meaning in the dictionary.' The boys asked what was the word. He said 'W.A.S.'. All the boys were surprised. A little boy stood up and said it might be 'was'. The word was 'was'. In the same way, all these ten years our administrators, Ministers, all, our friends in India, all our sympathisers and our leaders throughout the country have been reading the Constitution of India and when they read article 46 of our Constitution in which it is said that the welfare of the depressed classes or the suppressed sections or especially the wel-fare of the Scheduled Caste people will be looked after, well they were thinking that the welfare was 'We all fair well' and they are all fairing well. They never cared for us. Now, the Hon'ble Member Sri Rachiah has brought forward this resolution. I do not think that it was necessary for the member of any House in India to bring in a resolution of this nature when provision has been made for it in the Constitution of India. The first authors of the Constitution have given us a lead in this matter. We have forgotten it. Why? Simply because the caste system and the religious bent of mind of our people have become so

worst that we cannot mend it. I cannot trust any caste-minded man. Why? You know it. I will tell you one thing. However sympathetic you might be towards me or towards my community or towards my caste, I cannot expect you to say that you will be fair to me when the question of your own brother or kith and kin comes. I have got that experience. Only a few days ago, there was the election to the Legislative Council. Some of my friends whom I trusted fairly well promised to me that they would vote for my candidate. Even one hour before the voting took place, they came and said that they would vote for my candidate. But when the result came out, my candidate got only 3 votes and all those people who promised me voted for their own caste-minded candidates. That is the nature of the whole State and that is the nature throughout the country. Supposing there are some vacancies in a Department and supposing you call for applications and they come to you. Naturally, you will have a soft corner for your own man. How are you going to eradicate that feeling? Unless you do away with not only the caste system but also your dharma altogether and unless you do away with religious books and sacred scriptures, there is not going to be any salvation for this country. I may tell you that when I was speaking in the Paris University, one student got up and said: "Look Sham Sunder, you are telling a lie. Untouchability is a crime in India. There is no untouchability at all there." I was surprised that this sort of propaganda is going on throughout the world. Some months ago when Dr. Melon—there is a press cutting with me—said about untouchability, our present Defence Minister who was once the High Commissioner in England replied that there was no untouchability in India. When you are carrying on such propaganda throughout the world I do not know what will happen. You do not want to do anything in this behalf. Do you think you are doing anything? As a matter of right we want to live in this country and govern this country. We do not want anything as gratis. We do not want to be at your mercy. We want to be the sharer of the power and, if possible, we would like to remove you and come into power. Do not think we are keeping quiet. Those days are gone. You cannot blame the English man for this. It is not the English people who brought the caste system to India. In fact, the caste system was removed to the greatest extent by English education, by English people and English Missionaries. We do not want to co-operate with a person who hates us. I will tell you one more thing. It is baffling. I am very sorry to say that. When the authors of the Constitution came to article 46, when the minority report was prepared by the committee of which Sardar Vallabhbhai Patel was the Chairman, he gave a very beautiful speech. He said—these are his words:—'Scheduled castes are the dust of the dust.' What we have done to them? We have given them vain promises. What we want now is this that full power should be given to them. What we have done is, in the garb of nationalism, in the garb of non-sectarianism and secularism, we have picked up people who do not represent us. Throughout India we are in that plight. We do not see the real representatives of Scheduled Castes in any Cabinet of any State in India. Even in the Centre, Jag Jivan Ram may be there. But he is not our representative. Even in the Constitution, by the name Scheduled Caste they meant only those people of India who are outside the pale of Hinduism. In spite of what Dr. Ambedkar has written and said, and submitted in the Round Table Conference and afterwards what was decided in the Poona Pact, what afterwards was decided at the time of the Constituent Assembly, still they are only people who are outside the Hindu pale. But here, we are side-tracking, instead of giving chances to the Scheduled Caste people. We have a new word 'backward classes.' This word is cheating! This word is cheating the Depressed Classes. This word is just only to keep us away from our own rights. We are not going to tolerate

(SRI B. SHAM SUNDER)

this. I ask, where was the necessity for this? If you feel that they are socially backward, educationally backward, I will tell you, compared to the whole world, the whole nation is backward, all Indians are backward. After all, if you are magnanimous—how many Brahmins are backward! They are worse than so many other Hindus.' You have neglected Brahmins. You do not want to give them any right. Why? Simply because you know that by applying this trick, you can keep us in subjugation for centuries as you have done in the past. Sir, I do not want to say more or expatiate upon this question. What is the use of appealing to you? What is the use of talking to you when I know that your Cabinet and the Government is full of men who hate us. We trusted you many a time and you betrayed us. We are not going to trust any more. What is the future programme? As Sri Rachiah came to know yesterday, and as Sri J. B. Mallaradhya seems to have said yesterday when you ask the depressed classes to exercise their right of equality, you have made them prisoners in their own homes. You do not allow them to go in the streets. You do not allow them to go to the village wells or even to have a darshan of the old Gods. Do you mean to say that you will give them all the rights? Come to my village, I will show you how advanced they are. I will give them every help. I have given them so much help. Go and ask the people of Gulbarga and Hyderabad Karnataka. Do not think that culturally we are backward. As Sri Sunthankar said just now, Dr. Ambedkar wanted culture. After all, what is culture and civilisation? It is ones outlook towards life. If you hate us, your outlook is uncultured. We do not hate you, so, we are not uncultured. That is culture.

Sir, it is no use telling here. I will ask my friends, the Scheduled Caste friends, who may be in the Assembly or outside, who may be in the Congress or outside it—there are 29 of them in the House—to sit together and tell the Government. "Please put all the funds at our disposal and we 29 will manage." In Gulbarga constituency there is a Scheduled Caste Hostel started by me a few months ago. Some member went to that hostel and asked the boys, "Who are you?" The boys said, "We are so and so." Then I asked "Are you a Harijan?" He said, "Yes." Then, I went on, "What are you? He said, "I am a Harijan—a scheduled caste." "No, no, what is your sub caste" He refused to answer that question. This is the thing which is inculcated by our Congress members! I asked the Director of Social Services, I asked the Minister also to change the Managing Committee of the hostel. They never did that. We want to manage our own hostel . . .

*SRI R. CHENNIGARAMAIAH.—What is the name of the hostel?

SRI B. SHAM SUNDER.—I am referring to the Scheduled Caste Hostel in Gulbarga. I wanted to get the management of the Hostel changed. But they never did it. The present Managing Committee consists of caste Hindus. When these Hindus cannot decide their own castes why should they come to patronise us? Let them settle their own quarrels first—Lingayet, Vokkaliga, and things like that. If you do not take the indication and act up to it, not only will I ask the Muslims but also the Christians and Depressed classes to form one block throughout India and you will see what the future is going to be. Sir, you must think of the welfare of the Scheduled Caste people. There is a sentence in that resolution: 'weaker sections, specially Scheduled Castes and Scheduled Tribes.' What is the object? You have allotted a very scanty amount. Your idea is, just give them something! They are building houses. Sir, come with me, I will show, they are falling. There are no roofs, no walls! In some places, there are only walls. In some places, it is full of mud. That is what you are doing. Squandering money! From the Ministers, to the ordinary officer in service, a Scheduled Caste Department; a Scheduled Caste Ministry should be created. It should be a separate secretariat and it should be manned by

people belonging to the Scheduled Castes only. You may say, this secretariat is propagating casteism. Certainly not. When you speak about your own people and when you give to your own people, there is no casteism. But when we speak about our own welfare, you say, we are caste-minded. Certainly not. If you were caste-minded, we have been community-minded. They are serving the community.

Now, I will tell you one thing. You have the Government, you have the Municipalities, you have the postal system, the revenue system and so on, where you find only top-ranking people. There are 23,000 villages in Mysore and 90 lakhs of villages in India and in almost all these villages, only Scheduled Caste people do that work.

4 P.M.

A little manouvring will teach you a lesson. I will give you an example. In Hyderabad I had been to one village. There I was told that the officers teased them very much. I was addressing a public meeting. I advised them "Whoever teases you or offends you, take revenge as you like." This was the very wording. The next day some officers went there and you will be surprised to know that all the Police constables, two Sub-Inspectors of Police and one Superintendent of Police were all killed by my people. Unfortunately they were all Muslims. Why I say this is that some may say that because they were Hindus, they killed the Muslim Officers. Certainly not so. It was a Government manned by all Muslims. For 54 or 60 villages, you have got only four constables, one Head Constable and one Sub-Inspector. If I manage, I will see all your people go to heaven. We are going to do it.

A separate Budget should be made. One-third of the Budget (thumping the table) should go for the welfare of the depressed classes. You want to build houses for your own people where we have no right to come in. You are building roads on which we cannot walk. You want aviation. You want to have railways. These have no charm for us, because we cannot utilise them. One-third of the Budget every year (thumping the table) should be allotted for the depressed classes. If you are not going to do that then the course of events will show you that in course of time, history will be quite different. Up till now foreigners ruled over us. Foreigners came into the country, invaded the country, over-ran us and captured us and they ruled over us. Now there are no foreigners. But we will overthrow you.

On the 19th of this month we are holding a very big meeting. I have given notice to the authorities that as they have neglected our demands and have neglected to solve our problems, 5,000 Scheduled Castes people will offer hungerstrike for 24 hours at Gulbarga. After that from every city, I will take one thousand people on foot to Delhi, give them slogans, and thereby invite the attention of the people of other countries, Russians, Americans and all other people to the tall talks of our rulers and bring to their notice the plight of the Harijans and the Scheduled Castes people in India. These words may be very harsh. You may not have heard such harsh words. We know that even harsh words will not do anything. I am very sorry and at the same time very glad that at least there is one Minister on those benches. All other Ministers have disappeared. What great interest they have in the future of the country and particularly the Harijans!

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ (ಚಳ್ಳಕೆರೆ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರುವ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ನಮಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು 11 ವರ್ಷ ಆಯಿತು. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಪುನರ್‌ವಿಂಗಡಣೆಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಡಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂತು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು 11 ವರ್ಷವಾದರೂ ಕೂಡ, ಅವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಮಾನ್ಯ ಚನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರು ಮೊದಲನೆ ಮಂತ್ರಿ ಆದಾಗ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲೇ ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರರ ಬೆಳಕು ಕಂಡ ಹಾಗೆ ಕಂಡಿತು. ಏಕೆಂದರೆ ಹಿಂದೂದೇಶದ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಕೂಡ ಹರಿಜನರನ್ನು ಮಂತ್ರಿವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರು ಬಂದ ಮೇಲೆ ದೇಶದ ಜನಗಳೆಲ್ಲರೂ ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ಬೆಳಕು ಬಂದ ಹಾಗೆ ಕಂಡಿತು. ಆದರೆ ಈಗ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು

(ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ)

11 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ದೇಶದ ಸ್ಥಿತಿ ಏನಾದರೂ ಉತ್ತಮಗೊಂಡಿದೆಯೇ ಎಂದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾನೂ ಕೂಡ ಸುಮಾರು 11 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ weaker section of the Hindu society ಎಂದು ಏನು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ ಅವರಿಗೆ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಗೂ ಕೂಡ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಕುಂಬಾರ, ದರ್ಜಿ, ಮರಾಠಿ, ಗಂಗಕುಲ, ಅಗಸ, ಕಮ್ಮಾರ, ತಳವಾರ, ನೇಕಾರ, ಹೀಗೆ 11 ಜನಾಂಗದವರು ಮೈನಾರಿಟಿ ಕಮ್ಯುನಿಟಿ, weaker sections of the Hindu community, ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ರಾಜಕೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಜಕೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಾಲದು, ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೂ ಕೂಡ ಬರಬೇಕಾದದ್ದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್‌ನವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಿಂದೆ ಹೇಗೆ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಮುಂದೆ ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರೋ ಅದೇ ವಾದ ಸರಣಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್‌ನವರಾದವರು; ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಗೊತ್ತು, ಬೋವಿ ಜನಾಂಗದವರು ಪಡತಕ್ಕ ಕಷ್ಟ, ಇತರರು ಯಾರೂ ಪಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ರಸ್ತೆ, ಬಾವಿ ಕಾಂಗಾರಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ವಿಧಾನ ಸೌಧದಂಥ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇತರರು ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವರಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೆಚ್ಚಿನ ಲಾಭವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಲಂಬಾಣಿ ಜನರು ಇದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್‌ನವರಿಗೆ ಕೈಗಾರಿಕಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರೆ ಇನ್ನೇನೂ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಮನದಟ್ಟಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ತಂಗಡಿಚಕ್ಕೆಯಿಂದ ಬೇರೆ ಜನಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಲಾಭವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆ ಬಡ ಜನರಿಂದ ದುಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೇ ವಿನಾ ಅವರಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಲಾಭಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೇ ರೀತಿ ಚರ್ಮದ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿನಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಜನ ಕೆಲಸಗಾರರು ಇದ್ದಾರೆ. ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಬಂಡವಾಳ ಹಾಕಿ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ತೆಗೆದು ಅವರಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಿಸಿದರೆ ಲಾಭ ಪಡೆಯಬಹುದು. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದುಕೊಂಡೂ ಕೂಡ ಆ ಜನಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೇ ಇರುವುದು ನನಗಾದರೂ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಖೇದವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅವರು ಬೇರೆ ಜನಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಅವರಿಗೆ ಕೂಲಿಮಾತ್ರ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆಯೇ ವಿನಾ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಲಾಭ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಆರ್ಥಿಕಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕೆಂದರೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಾರೆ? ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಮುಂದೆ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಇಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ನಾನಾದರೂ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ ಬಂದು 11 ವರ್ಷ ಆಯಿತು, ಆಫ್ರಿಕಾ ಖಂಡದಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪು ಜನಗಳಿಗೂ ಕೆಂಪು ಜನಗಳಿಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆಯಲ್ಲಾ ಅದನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಏನು ಸ್ಕೀಂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಪ್ರತಿಟೌನ್ ನಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಮನೆಕಟ್ಟಲಿಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಇದೆ, ಯಾವ ಒಂದು ಸ್ಕೀಂ ತಯಾರುಮಾಡಿ ಸವರ್ಣ ಹಿಂದೂಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಲು ಅಥವಾ ನೀವಾದರೂ ಹರಿಜನರ ಕೇರಿಯಲ್ಲಿ ಇರಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ? ಜಾತ್ಯತೀತ ರಾಷ್ಟ್ರ ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಪಣ ತೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ ಎಂದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ 11 ವರ್ಷದಿಂದ ಯಾವ ರೀತಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಇತ್ತೋ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸವೂ ಕೂಡ ಅದೇ ರೀತಿ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏನು ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿದೆ? ಒಬ್ಬರು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಕೂಡಲೇ ಸುಧಾರಣೆ ಯಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ, ಜನಗಳನ್ನು ಎಚ್ಚರಗೊಳಿಸಬೇಕಾದರೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ. ಹೌಸಿಂಗ್ ಸ್ಕೀಮ್ ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥಾ ಒಂದು ಸ್ಕೀಮ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅದರೆ ಅದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಲಾಭವಾಗಿದೆ? ಇಂದು ಅವರು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ, ನಾನು ಸದಸ್ಯನಾಗಿ, ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಶಾರದೆಯ, ಸರಸ್ವತಿಯ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಅಂದರೆ ವಿದ್ಯಾಶಕ್ತಿಯಿಂದ ನಮಗೆ ಬಂದಿದೆಯೇ ವಿನಾ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ ಬರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದಲ್ಲ. ಸರಸ್ವತಿ, ಶಾರದೆಯ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಬರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಆಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗದವರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟು ವಿದ್ಯಾವಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ಹಾಗು ಅಗತ್ಯವಾದುದು, ಬಡವರಾದ ಹಿಂದುಳಿದವರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಷಿಪ್ ಕೊಡಬೇಕು. ಈಗ ಕೊಟ್ಟಿರ ತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಎಷ್ಟು ಅಂದರೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು 11ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಕೂಡ ಶೇಕಡಾ 5ರಷ್ಟು ಭಾಗ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿಲ್ಲ. ಸ್ಕಾಲರ್‌ಷಿಪ್ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಕೂಡ ಬಹಳ ಕಡಮೆ ಎಂದರೆ ಲೆಕ್ಕಾ ಹಾಕಿ ನೋಡಿದರೆ ಶೇಕಡಾ ಐದರಷ್ಟು ಸಹ ಇಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಸೌಕರ್ಯಬೇಕು. ಅನಂತರ ಆರ್ಥಿಕಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಿಸಬೇಕು. ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸೌಕರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವಂತೂ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಲಹೀನರಾದ ಈ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಿಂದಲೇ ಮುಂದಿನ ಅವರ ಶಕ್ತಿಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಆಗುಹೋಗುಗಳು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಉಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಹಾಸ್ಟೆಲುಗಳು ಇವೆ. ಆದರೆ ಬರಬಾರದ ಕಷ್ಟ ತೊಂದರೆಗಳು ಅವುಗಳಿಗೆ ಇವೆ. ಯಾವ ಯಾವ ಸೊಸೈಟಿಗೆ ನೀವು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದಿಂದ ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಬರುತ್ತದೆ ಇದಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕಾದುದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಆಗದೇ ಇದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಪ್ರಗತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಂದುವರಿದ ಜನಾಂಗದವರು ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಹೆಣ್ಣು ಮತ್ತು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವರೇನು ದಡ್ಡರೇನು? ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ ಎಂದು

ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಹಾಗೆ ಅವರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸರಕಾರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಬಹಳ ಕಡಮೆ ಹಣ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಒದಗಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಷಿಪ್ ಕೊಟ್ಟು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ. ಸೋಷಿಯಲ್ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಆಫೀಸರಿಗೆ ನಾಮಕಾವಾಸ್ತೆ ಸೌಲಭ್ಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಏನು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಲ್ಲರು? ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಆಫೀಸರರಿಗೆ ಒಂದು ಜೀಪ್‌ಗಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲು ಅವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಜೀಪ್ ಕೊಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಗಳು ಇವೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರು ವಿಚಾರಮಾಡುವಂತಾಗಬೇಕು. ನೆಪಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂತಾಗಬಾರದು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು ಎಂಬ ಮನೋಭಾವನೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡದೇ ಇದ್ದರೆ, ದೇಶಕ್ಕೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಆಘಾತವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರ್ಗದ ಜನ ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅವಯವಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ತೊಂದರೆ ಉಂಟಾದರೆ ಪೂರ್ತಿ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗದ ಪ್ರಗತಿಯಾಗತಕ್ಕದ್ದು ಅಗತ್ಯ. ಈಗ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ. ನಮ್ಮ ಜನಾಂಗದ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಇಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ 25ರಷ್ಟು ಭಾಗ ಇದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ತರ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ. ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದರೂ ಇಂಥ ಶಕ್ತಿ ದೊರೆಯುವದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಈಗ ಸರಿಯಾದ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಅನುಕೂಲತೆ, ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಪ್ರಗತಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸುಧಾರಣೆ; ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತಾ ನಿವಾರಣೆ ಇವು ಆಗಬೇಕು. ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಾಗಿಹೋದವು. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ತತ್ವವನ್ನು ಬೋಧನೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರ ತತ್ವದಂತೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹರಿಜನರ ಕೇರಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರ ಜೊತೆಗೆ ಇದ್ದು ಅವರನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಾ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವಾದರೆ ದೇಶ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ತೃಪ್ತಿಹೊಂದುವಂತೆ ಆಗಬೇಕು. ಜನ ಪ್ರಗತಿಹೊಂದಬೇಕು, ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ಘರ್ಷಣೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಶೇಕಡಾ 25ರಷ್ಟು ಇರುವ ಹರಿಜನರನ್ನೂ, ಹಿಂದುಳಿದ ಇತರ ವರ್ಗಗಳನ್ನೂ ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸದೆ ಅವರೂ ಸಹ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಎ. ಎಸ್. ದುಭ್ಯಾನಾಯಕ್ (ಹೊನ್ನಾಳಿ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಚಯ್ಯನವರು ಮಂಡಿಸಿರುವ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಮೋದಿಸಿ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ವಿದ್ಯೆಯೇ ದೇಶದ ಏಳಿಗೆಗೆ ಕಾರಣ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಆರ್ಥಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಿಂದುಳಿದಿರುವ ಎಷ್ಟು ಜನ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಡ್ಡಾಯಶಿಕ್ಷಣದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲೂ ಮತ್ತು ಊರಿನಲ್ಲೂ ಶೇಕಡ ಒಂದು ಎರಡು ಭಾಗದಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾವಂತರಿದ್ದಾರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗಲಾದರೂ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಿ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದ ಮಕ್ಕಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಕಾರಣರಾಗಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟಿನವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಅಳುವವರ ಕಣ್ಣೊರೆಸುವ ಹಾಗೆ 200-250 ಅರ್ಜಿಕೊಟ್ಟಕಡೆ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ 30-40 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಅಲ್ಲದೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ I, II, III ಗ್ರೂಪ್ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಅದನ್ನು ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ವಿಂಗಡಿಸಿದೆಯೆಂಬುದು ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಕೆಲವು ಪಂಗಡದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಜಾಸ್ತಿ ಉತ್ತೇಜನ ಸಿಕ್ಕಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕದಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೊದಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಪ್ರತಿಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲೂ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರು ಬಹಳ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಅಲ್ಪ ಸಂಖ್ಯಾತರಿರುವಲ್ಲಿ ಬಹು ಸಂಖ್ಯಾತರು ನಾನಾ ಮುಖೇನ ಶೋಷಣೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಾದ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರು ಬಹು ಸಂಖ್ಯಾತರಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗಿರದಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೇನಾದರೂ ತೊಂದರೆ ಒದಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಚನ್ನಗಿರಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರು ಬೆಳೆದಿದ್ದ ಪೈರನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮೇಯಿಸಿ ಹಾಳುಮಾಡಿದರು, ತರೀಕೆರೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲೂ ಅದೇ ರೀತಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಪೈರನ್ನು ದನ ಬಿಟ್ಟು ಮೇಯಿಸಿದರು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಾದ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಬಹು ಸಂಖ್ಯಾತರಿಂದ ಆಗುತ್ತಿರುವ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ರಕ್ಷಣೆಕೊಟ್ಟು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ವಾಸಕ್ಕೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಗ್ರಾಂಟು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಗ್ರಾಂಟು ಕೊಡುವುದನ್ನು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಕೆಲವರು ಮನೆಕಟ್ಟಿ ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಅವರಿಗೆ ಈವರೆಗೂ ಗ್ರಾಂಟುಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅವರು ಎಲ್ಲೋ ಸಾಲಸೋಲ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಹಣ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಮನೆಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಈಗ ಮನೆಯನ್ನು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಮಾರಿ ಅಥವಾ ಬಿಟ್ಟುಓಡಿ ಹೋಗುವ ಸಂದರ್ಭವಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಿಂದೆ ಕಟ್ಟಿರುವ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಗ್ರಾಂಟು ಕೊಟ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ಮನೆಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಜಾಗವನ್ನು ಅಕ್ವೈರ್‌ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಐದು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಾನಾ ಕಡೆ, ಕೇಳಿದರೂ ಕೇಳಿದವರಿಗೆ ನಿವೇಶನ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗಲಾದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿರುವವರಿಗೆ ನಿವೇಶನಗಳನ್ನೊದಗಿಸಬೇಕು.

ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಿರುವ ಕೆಲವು ಪಂಗಡಗಳನ್ನು ಹೊಸ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿರುವ ಹಾಗೆಯೇ ಹೊಸ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲೂ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದ ಜನರಲ್ಲಿ ಬಣಜಾರರು, ಬೋವಿ ಜನಾಂಗದವರು ಮತ್ತು ಗುಡ್ಡಗಾಡುಗಳಲ್ಲಿರುವವರು ಗುಡ್ಡಗಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವುದರಿಂದ, ಅವರ ನಡೆನುಡಿ, ಭಾಷೆ ನೋಡಿದರೆ ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದಿರುವು

(ಶ್ರೀ ಎ. ಎಸ್. ದುಧ್ಯಾನಾಯಕ)

ದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್‌ಗೆ ಸೇರಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್‌ಗೆ ಸೇರಿಸುವುದು ಉತ್ತಮವೆಂದು ಸಲಹೆಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಈ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸಭಾಪತಿಗಳಿಗೆ ವಂದನೆಯನ್ನರ್ಪಿಸಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸುಬ್ಬಯ್ಯನಾಯಕ (ಪುತ್ತೂರು).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇವತ್ತು ಮಂಡಿಸಿರುವಂಥ ಈ ಸೂಚನೆ, ನಿಮ್ನ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಅದರಲ್ಲೂ ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳ ಮತ್ತು ಅನುಸೂಚಿತ ಪಂಗಡಗಳ ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂದು ತಂದಿರುವ ಗೊತ್ತುವಳಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಈ ಮೊದಲೇ ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಬಂದು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಸಂದರ್ಭವಶಾತ್ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಈಗಲಾದರೂ ತಂದಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀ ರಾಚಯ್ಯನವರಿಗೆ ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಮಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಿದ್ದು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ವರ್ಗದಿಂದ ಅಥವಾ ಒಂದು ಪಂಗಡದಿಂದ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವೆಲ್ಲರೂಕೂಡ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪಡೆದಿರುತ್ತೇವೆ; ಅದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುಕಡಮೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಂತ, ಬಡವ, ಕೆಳದರ್ಜೆಯುವ, ಮೇಲ್ದರ್ಜೆಯವ, ಎಲ್ಲರೂ ಸಮನಾಗಿ ಸಹಾಯಮಾಡಿ, ಸಹಕಾರ ಕೊಟ್ಟು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಗಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದಕಾರಣ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಸುಖವನ್ನು ಸಮನಾಗಿ ಅನುಭವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡುವುದು ಪ್ರಜಾರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಜೆಯಾದ ನಮ್ಮ ಆದ್ಯಕರ್ತವ್ಯ. ಸ್ವರಾಜ್ಯಸುಖ ಬಂದಮೇಲೆ ಯಾರುಯಾರಿಗೆ ಅದರ ಲಾಭವಾಗಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥವರಿಗಿರುವ ಅಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಅದು ಒದಗದಿರುವ ಕೆಲವು ದರ್ಜೆಯವರಿಗೆ, ನಿಮ್ನವರ್ಗದವರಿಗೆ ಒದಗಿಸುವುದು ಸರ್ಕಾರ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸುಧಾರಣೆ ಕೇವಲ ಜಾತಿಯಿಂದ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ನೀತಿಯಿಂದ ಆಗಬೇಕು. ಶೈಕ್ಷಣಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಈ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಮೇಲೆ ಬಂದರೆ ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಉದ್ಧಾರವಾಗಿ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬಂದುದಕ್ಕೆ ಸಾರ್ಥಕವಾದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರ ಅನುಕೂಲಕ್ಕೆ ಕೆಲವೊಂದು ಜಾತಿ, ಪಂಗಡ ಅಥವಾ ವರ್ಗಗಳವರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಫಾರ್ವರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಎಂದು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಇದೇ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಬೆಳೆದ ಪ್ರಜೆಯಾದ ನಮಗೆ ಶ್ರೀಮಂತ, ಬಡವ ಎಂಬ ಭೇದ, ಜಾತಿ, ಪಂಗಡಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರ ಅನುಸರಿಸಿರುವ ಕ್ರಮ ಸರಿಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ಹೊಸ ಸುಧಾರಣೆಮಾಡುವಾಗ ಹಿಂದಿರುವವರನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಕೈಲಾದ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಮುಂದುವರಿದ ಜಾತಿ ಅಥವಾ ವರ್ಗಎಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲೂ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಅಥವಾ ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಅಥವಾ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಹಿಂದಿರುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವಯಾವ ಪಂಗಡದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮಂದಿ ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದಾರೆ, ಎಷ್ಟು ಜನ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅಂಕಿಅಂಶ ಶೇಖರಿಸಿ ಹಿಂದುಳಿದವರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಸಹಾಯ ನೀಡುವುದು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದುದು. ನನಗೆ ತಿಳಿದಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಹುಶಃ ಮಾನ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್ ವಿಚಾರ ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದಹಾಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಶ್ನೆಹಾಕಿದಾಗ, ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್ ಮೆಂಬರು ಯಾರಾದರೂ ಇದ್ದಾರೆಯೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್‌ನವನಾದ ನಾನೇ ಇಲ್ಲಿರುವಾಗ ಆರೀತಿ ಲಿಖಿತ ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆಮೇಲೆ ಕೆಲವು ಸಮಿತಿಗಳಿಗೇಕೆ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್‌ನ ಮೆಂಬರುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಎಡಗೈ, ಬಲಗೈ ಎಂದು ಭೇದಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಪಂಗಡದವರಿಂದ ಏಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಸಹ ಜವಾಬ್ದಾರಿರಹಿತ ಜವಾಬುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇಡಿಯ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ 46 ಸಾವಿರವಿದೆಎಂದು ಲಿಖಿತಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೊಂದುಸಲ ಬಾಯ್ದೆರೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳುವಾಗ 80 ಸಾವಿರ ವಿದೆಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಜಾತಿಗಳ ಅಂಕಿಸಂಖ್ಯೆಗಳು ಸರಿಯಾಗಿವೆಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್ ಜನಸಂಖ್ಯೆ 29,312 ಎಂದು ಲಿಖಿತ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದೂಸಹ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ಲೆಕ್ಕಗಳು ಅಸಂಬದ್ಧವಾದ ಲೆಕ್ಕಗಳಾಗಿವೆಎಂದು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಎಂದರೆ ಇದು ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವವರ ತಪ್ಪು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದಿಯಿಂದಲೂ ಈ ಲೆಕ್ಕಗಳು ಸರಿಯಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ, ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್, ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಜಾತಿಗಳು ಮುಂತಾದುವು ಯಾವಯಾವುದರ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟಿದೆಎಂದು ಸರಿಯಾದ ಖಾನೇಷುಮಾರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅದನ್ನು ಆರುತಿಂಗಳ ಒಳಗಾಗಿ ಈ ಸಭೆಯ ಮಾನ್ಯ ಸಭಿಕರಿಗೆ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್, ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಜಾತಿಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ ನಿಮ್ನವರ್ಗದವರಿಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಕಾರ್ಯತಃ ಬರುವಾಗ್ಗೆ ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಭಗೀರಥ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದರೂ ಏನೂ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಈಗ ವಾಸವಾಗಿರುವಕಡೆ ಐದಾರು ಹರಿಜನ ಸಂಸಾರಗಳಿವೆ. ಮೊದಲು ಅಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಹರಿಜನರ ಮನೆ ಇತ್ತು, ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಾನು ಹೋಗಿ ನೆಲಸಿದ ನಂತರ ಇತರ ಐದಾರು ಹರಿಜನ ಕುಟುಂಬದವರು ಬಂದರು. ಅವರೆಲ್ಲ ದರಖಾಸ್ತು ಅರ್ಜಿಹಾಕಿ ಆರೇಳು ವರ್ಷಗಳಾಗಿದ್ದರೂಕೂಡ ಇನ್ನೂ ಅವರಿಗೆ ಜಮೀನು ಖಾಯಂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ಸಿಕ್ಕಬೇಕಾದ ಸವಲತ್ತುಗಳು, ಜಾನುವಾರುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಸಿಕ್ಕಬೇಕಾದ ಸಹಾಯ ಇವುಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದೆಲ್ಲ ಕೇವಲ ನಾಮಕಾವಸ್ತೆ ಎಂದು ಆಗಿದೆ. ಈ ಸವಲತ್ತುಗಳು ಯಾವ ತಂಟೆತಕರಾರುಗಳೂ ಇಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಿಕ್ಕುವಂತೆ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಬೇಕು.

ನಿಮ್ನವರ್ಗದವರು ಮನೆಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಮರಗಳನ್ನು ಕಡಿಯಬೇಕಾದರೆ ಮರಗಳಿಗೆ ಗುತ್ತಿಕಾಣಿಕೇ ಎಂದರೆ ಮರಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಬೆಲೆ, ಇಲ್ಲವೆಂದು ಆಜ್ಞೆಮಾಡಬೇಕು. ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್‌ಗೆ ಸೇರಿದವರಿಗೂ ಸಹ ಮರದ ಗುತ್ತಿಕಾಣಿಕೆ ಇಲ್ಲದಹಾಗೆಮಾಡಿ ಮರಗಳನ್ನು ಪುಕ್ಕಟೆಯಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಗುಡ್ಡಗಾಡಿನ ಜನರು ಕಾಡನು

ಕಡಿದು, ಅಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ರೋಗರುಜಿನಗಳನ್ನನುಭವಿಸಿ, ಕಾಡನ್ನು ನಾಡಾಗಿಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಊರನ್ನು ಕಟ್ಟಿದನಂತರ ಎಲ್ಲರೂ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ನೆಲಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಕಾಡು ಬರಿದಾಗಿ ನಾಡಾಯಿತು. ಗುಡ್ಡಗಾಡಿನ ಜನರು ರೋಗರುಜಿನಗಳನ್ನೂ ಕಷ್ಟಕಾರ್ಪಣ್ಯಗಳನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸಿ ಆ ಊರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತೊಂದುಕಡೆ ಕಾಡನ್ನು ಸೇರಿ ಅಲ್ಲಿ ಯಥಾಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಊರನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಇತರರು ಬಂದು ನೆಲೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಜನರಿಗೆ ಮರ ವಗೈರೆ ಪುಕ್ಕಟ್ಟೆಯಾಗಿ ದೊರೆಯುವಂತೆಮಾಡಬೇಕು; ಮತ್ತು Welfare Committe ಅಥವ Scheduled Castes–Scheduled Tribes ಕಮಿಟಿಯನ್ನುಮಾಡಿ ಅವರಿಂದ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ತರಿಸಿ, ಆ ವರದಿಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಹಳ ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಪಂಗಡಗಳ ಸೊಸೈಟಿಗಳುಂಟಾಗಬೇಕು. ಈಗಿನ ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಮಟ್ಟದ ಜನರೇ ಇದ್ದಾರೆ. ನಿವ್ನವರ್ಗದವರನ್ನು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇಒಂದು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್ ಸೊಸೈಟಿ ಇದೆ. ಅದು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿ 'ಬಿ' ತರಗತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಇಂಥದೇ ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನುಮಾಡಿ, ಅದರ ಮೂಲಕ ನಿಬಡ್ಡಿ ಸಾಲದ ಸಹಾಯ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಅವರಿಗೂ ಸಹ ನಿಬಡ್ಡಿ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೃಷಿ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದೀತು, ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯೋಜನವಾದೀತುಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಸರ್ಕಾರಿ ಹುದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್ ಮತ್ತು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಜಾತಿಗಳವರಿಗೆ ಸೇಕಡ 15ರಷ್ಟು ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಮೀಸಲಾಗಿಡಬೇಕೆಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಪಂಗಡದವರು ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಆ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಜಾತಿಯವರಿಗೂ, ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಜಾತಿಯವರು ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಪಂಗಡಗಳವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಇವರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ದೊರೆಯದೆ ಇದ್ದರೆ ಆಗಮಾತ್ರ ಆ ಹುದ್ದೆಗಳಿಗೆ ಬೇರೆಯವರನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಕು.

ನಾನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳದೆ ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಜೆ. ಎಲ್. ಕಬಾಡಿ (ಇಂಡಿ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಇವೊತ್ತು ನಮ್ಮಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕ ಈ ಠರಾವನ್ನು ನಾನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಎರಡು ಕೋಟಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಇದೆ. Backward Class Commissionನವರು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗವೆನಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಎರಡು ಕೋಟಿ ಜನರಲ್ಲಿ Scheduled Castesಗೆ ಸೇರಿದವರು 29 ಲಕ್ಷ ಮತ್ತು Scheduled Tribesಗೆ ಸೇರಿದವರು 47 ಸಾವಿರ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಅಂಕಿಗಳನ್ನು ಸ್ಟಾಟಿಸ್ಟಿಕಲ್ ಇಲಾಖೆಯವರು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಶೇಕಡ 24·8 ಮತ್ತು ಶೇಕಡ 24 ಇದೆ. ನಾವು ಬಜೆಟ್ಟನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನೂರಕ್ಕೆ ಐದುಭಾಗದಷ್ಟುಮಾತ್ರ ಹರಿಜನಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಗೆ ಹಣ ಮಂಜೂರಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಮಗೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಜಾತಿವಾರು ಪಟ್ಟಿಯನ್ನುಮಾಡುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಮತ್ತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದವರೆಲ್ಲ ಹಿಂದುಳಿದವರ್ಗದವರು ಎನ್ನಿಸಬೇಕುಎಂದು ಶಿಫಾರಸನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮಾಡಿ ಅವರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನುಸಹ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಬೊಂಬಾಯಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೂರು ವರ್ಗಗಳಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂದುವರಿದವರ್ಗ, ಹರಿಜನರಲ್ಲದ ಹಿಂದುಳಿದವರ್ಗ ಮತ್ತು ಇತರ ಹಿಂದುಳಿದವರ್ಗದವರು ಎಂದರೆ ಗುಡ್ಡಗಾಡು ಜನರು, Scheduled tribes and ex-criminal tribes ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆಎಂದರೆ ಸ್ಪೃಶ್ಯ ಮತ್ತು ಅಸ್ಪೃಶ್ಯ ಎನ್ನುವ ಭೇದವಿದೆ. ಇದನ್ನು ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ, ಯಾರ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಆರೀತಿ ಮಾಡಿದರೋ ತಿಳಿಯದು. ಇನ್ನು ಹರಿಜನರು ಎನ್ನುವ ಲಿಸ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರಲ್ಲದವರುಸಹ ಸೇರಿದ್ದಾರೆ. ಹರಿಜನರಿಗೆ ಇರುವ ಸೌಲಭ್ಯಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಆ ಜನರಿಗೂ ಸಹ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮೊನ್ನೆಯ ದಿನ ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರಾಗಿದ್ದವರು ಬೌದ್ಧಮತ ಅಥವ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಮತಕ್ಕೆ ಮತಾಂತರ ಹೊಂದಿದ್ದರೂಸಹ ಅವರಿಗೆ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳವರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಎಲ್ಲ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಎಲ್ಲ ಹರಿಜನರೂ ಮತಾಂತರ ಹೊಂದಿದರೆ ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ಈ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆಯೇ ? ಹೀಗಾದರೆ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಎಂದು ಕೆಲವು ವಿಶೇಷ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಕಾರಣ ವೇನು ? ಹೀಗೆ ಕೆಲವೊಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಘಟನೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಬಂದಿವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಜಾತಿವಾರು ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಲು ಒಂದು ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿ correct statistical information ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದ ತಯಾರು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಹರಿಜನ ಜನಾಂಗದ ಏಳಿಗೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಬರೀ ಬಾಯಿಮಾತಿನಿಂದ ಹೇಳಿದರೆ ಏನೂಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕು; ಮತ್ತು ಈ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಗತಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಅದು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಕೆಲವೊಂದು ಇಲಾಖೆಗಳು ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಾಗಿರಬೇಕು. ಎರಡನೆ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ನೋಡಿದ್ದೇಆದರೆ 1958-59ರಲ್ಲಿ Scheduled Caste ಜನರಿಗೆ 32·08 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮನೆಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ, ಹಾಸ್ಟೆಲು ಸಲುವಾಗಿ, ಸಬ್ಸಿಡಿ ವಗೈರೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮಂಜೂರುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ಲೆಕ್ಕದ ಮೇರೆಗೆ ನೋಡಿದರೆ 5,000 ಜನರಿಗೆ ಮನೆಕಟ್ಟಲು ಸಹಾಯಮಾಡುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಐದು ಜನರಿರುತ್ತಾರೆನ್ನುವುದರ ಪ್ರಕಾರ ಐದು ಸಾವಿರ ಸಂಸಾರಗಳಿಗೆ ಎಂದರೆ 25,000 ಜನರಿಗೆ ಮನೆಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಸಹಾಯದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಐದು ಸಾವಿರ ಮನೆಗಳು, ಐದು ವರ್ಷಗಳೊಳಗೆ ಪೂರ್ತಿಯಾಗದಿದ್ದರೆ, ಈ ಯೋಜನೆ ಜಯಪ್ರದವಾಗು

(ಶ್ರೀ . ಎಲ್. ಕಬಾಡಿ)

ವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು 20 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಮನೆ ಕಟ್ಟುವ ಯೋಜನೆ ಪೂರ್ತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮನೆಕಟ್ಟುವ ಯೋಜನೆ ಬಹಳ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದುದು. ಗುಡಿಸಲಲ್ಲಿ ಇರುವಂಥ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವುದು ಬಹಳ ಸ್ತುತ್ಯವಾದುದು. ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು, ಆ ಹಣವನ್ನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಕೊಡಲಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ದುಡ್ಡು ಕೊಡಬೇಕು. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟುವ ಯೋಜನೆ, ಹರಿಜನರಿಗೆ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯ ಒದಗಿಸುವುದು ಸ್ತುತ್ಯಕಾರ್ಯ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹಣ ಕಡಮೆ ಬೀಳುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಜಾಸ್ತಿ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ಪ್ರಚಾರಕಾರ್ಯಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹರಿಜನ್ ವೆಲ್ ಫೇರ್ ಸ್ಕೀಮ್ ಎಂದು ಇದೆ. ಆ ಸ್ಕೀಮು ಅಷ್ಟು ಜಯಪ್ರದ ಆಗಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಪಾಲಿಸಿ ಕಮಿಟಿಯಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯ ಪ್ರಚಾರದಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಎನ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಆಫೀಸರ್ಸ್ ಸಿಸ್ಟಮ್ ಮಾಡಿ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಕೊಟ್ಟು, ಬೇರೆ ಇಲಾಖೆ ಮಾಡಿ, ಇದರ ಶಾಖೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಮೂಲೋದ್ಯೋಗ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಕಾರ್ಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಜನರ ಕಲ್ಯಾಣವಾದೀತು.

ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ತರುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅವರಿಗೆ ಉಚ್ಚ ಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣವೇರ್ಪಾಡಾಗಬೇಕು, ಪ್ರೈಮರಿಯಿಂದ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನವರೆಗೆ ಪುಕ್ಕಟ್ಟೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವಿರಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಅವರ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾಗಲು, ಮೂಲೋದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ಧನ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ, ಅವರನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಕೆಲವೊಂದು ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ, ಸಮಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ, ಅವರು ದಿನೇ ದಿನೇ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಕೋಮಿನವರನ್ನು ಹೊರದೇಶಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಪ್ರಗತಿಪರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ವಿಲೇಜ್ ಲೆದರ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ ತರಪೇತು ಪಡೆಯಲು ಹೊರದೇಶಕ್ಕೆ ಅವರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ, ಅವರನ್ನು ಪ್ರವೀಣರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಹೆಚ್ಚು ಆಸಕ್ತಿವಹಿಸಬೇಕು. ಹೊರದೇಶಕ್ಕೆ ಕೆಲವೊಂದು ಜನರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ, ಅವರನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಹೋಗಿರುವುದರಿಂದ, ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಯೋಜನೆ ಬುಡಮೇಲಾಗಿದೆ. ಹಿಂದುಳಿದ ಕೋಮಿನವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿಯಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ಇಷ್ಟು ಸ್ಥಾನಗಳಿರಬೇಕೆಂದು ನಿಗದಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದೆ. ಅದರಿಂದಲೇ ಅವರ ಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಜಾತಿ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಹುದ್ದೆಗಳಿಗೆ ನೇಮಕಮಾಡಿದರೆ, ಹರಿಜನರಿಗೆ ಬಾಕಿ ಕೋಮಿನವರು ತ್ರಾಸು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ವಿಸಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಮೋಷನ್ ಕೊಡುವಾಗ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಬೇರೆ ಲಿಸ್ಟು, ಹರಿಜನೇತರರಿಗೆ ಬೇರೆ ಲಿಸ್ಟು ಇಟ್ಟು, ಪರ್ಸೆಂಟೇಜ್ ಪ್ರಕಾರ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಪ್ರಮೋಷನ್ ಸಿಕ್ಕರೆ ಅವರು ತೀವ್ರ ಗತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವರ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದು.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಹರಿಜನರ ವೆಲ್‌ಫೇರಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಇಡಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಒದಗಿಸಿದಲ್ಲಿ, ಹರಿಜನರ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಿ ಅವರ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಬಹುದು. ಪಾಲಿಸಿ ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ಸ್ಟಾಟುಟರಿ ಬಾಡಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಈ ಸಮಿತಿಯವರು ಸೂಚನೆ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ, ಸರ್ಕಾರ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ನೋಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಅನುಭವದಿಂದ ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಹರಿಜನರ ಏಳಿಗೆಗಾಗಿ ವೀಕರ್ ಸೆಕ್ಷನ್ ಆಗಿರುವ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್, ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್‌ನವರಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಸ್ಟಾಟುಟರಿ ಬಾಡಿ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಮುನಿಯಪ್ಪ (ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರ).—ಸ್ವಾಮಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಈ ದಿವಸ ಶ್ರೀ ರಾಚಯ್ಯನವರು ತಂದಿರ ತಕ್ಕಂಥ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ, ಒಂದೆರಡು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ.

ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಹರಿಜನರ ವಿಚಾರ ಬಂದಾಗ, ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಏಕ ಕಂಠದಿಂದ, ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ, ಎಂದರೆ ಹಿಂದೆ ತೋಟಿ ತಳವಾರರ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಾಗ ಹೇಗೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೋ ಹಾಗೆ, ಈಗಲೂ ಒಬ್ಬರೂ ವಿರೋಧ ಮಾಡದೆ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಭುಜಕ್ಕೆ ಭುಜ ಕೊಟ್ಟು ನಿಂತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಶ್ರೀ ರಾಚಯ್ಯನವರು ಇಲ್ಲಿ ತಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು, ದಯಾದಾಕ್ಷಿಣ್ಯದ ಮೇಲೆ ಕೇಳುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ; ತಿರುಪೆ ಕೇಳುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಭಾವಿಸಬಾರದು. ನಾವು ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದು ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವುದನ್ನು ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ನಮಗೆ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಇದನ್ನು ಉದಾಸೀನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ, ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗದವರನ್ನು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ ಮತ್ತು ಟ್ರೈಬ್ಸ್‌ನ್ನು ತಾತ್ಸಾರ ಮಾಡಿದರೆ, ಮುಂದೆ ಸರ್ಕಾರವಿರುವುದಿಲ್ಲ; ಜನ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ದೇಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡಲು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ.

ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಏನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುವವನಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾವು ಮೊದಲು ಕತ್ತಲಲ್ಲಿದ್ದೆವು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು ಹರಿಜನರನ್ನು ಬೆಳಕಿಗೆ ತಂದಿತು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದಮೇಲೆ, ಪೌರಸಭೆಯಲ್ಲಿ, ಪಂಚಾಯಿ ಬೋರ್ಡುಗಳಲ್ಲಿ, ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟು ಬೋರ್ಡುಗಳಲ್ಲಿ, ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಮುಂಬರಾಗಿರುವುದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರದಿಂದಲೇ. ನಮ್ಮ ಚನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರು ಅವರ ಈಗಿನ ಮಂತ್ರಿ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವುದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರದಿಂದಲೇ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ವಂದಿಸಬೇಕು.

ನಾವು ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬಂದಮೇಲೆ ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ತಿಂಡಿ, ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಮನೆ, ಉಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಟ್ಟೆ ಒದಗಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಆಗಾಗ್ಗೆ ವೇದಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಆ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಬಡವರಿಗೆ ವಾಸ ಮಾಡಲು ಈಗ ಮನೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಟ್ಟಿಸು

ತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದರಲ್ಲಿ ಈಗ ಕೆಲವು ಲೋಪದೋಷಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇವೆ. ಆ ಲೋಪ ದೋಷಗಳನ್ನು ಸರಿಮಾಡಬೇಕು. ಸರಿಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಆ ಯೋಜನೆಯನ್ನೇ ತೆಗೆದು ಬಿಡಿ ಎನ್ನುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಆ ಸ್ಕೀಮಿನ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ಅದನ್ನು ನಡುನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕೈ ಬಿಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕು. ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ರಾಚಯ್ಯನವರು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೋ, ಆ ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧನೆಗೆ ನೀವು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣ ಕೊಡಬೇಕು. ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿಬಿಟ್ಟು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಇಲಾಖೆಯಿಂದಲೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ ಉಳಿತಾಯಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅದನ್ನು ಈ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸೇರಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಡಿಮ್ಯಾಂಡುಗಳೆಲ್ಲಾ ಪಾಸ್ ಆದುವು. ಊರು ಕೊಳ್ಳೆಆದಮೇಲೆ ಊರು ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿದರು ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಆಯಿತು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದು. ಹೀಗೆಯೇ ನಿನ್ನೆ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಬಹಳ ಕಾಲದ ಹಿಂದೆ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಕ್ಷತ್ರಿಯ, ವೈಶ್ಯ, ಶೂದ್ರ ಎಂಬ ಜಾತಿಗಳು ಆದವು; ಎಲ್ಲಾ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲೂ ಇದೆ; ಎಲ್ಲ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ವೈಶ್ಯ, ಕ್ಷತ್ರಿಯ, ಶೂದ್ರ, ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ಈಗ ಅವಕ್ಕೆ ಪಂಚಮರು ಸೇರಿದರು, ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಜಾತಿ ಎಲ್ಲಿಂದ ಸೇರಿತು ? ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಬರೆದ ಪುರಾಣ ವೈಶ್ಯರು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ ; ವೈಶ್ಯರು ಬರೆದ ಪುರಾಣ ಕ್ಷತ್ರಿಯರು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ; ಕ್ಷತ್ರಿಯರು ಬರೆದ ಪುರಾಣ ಶೂದ್ರರು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬರು ಬರೆದದ್ದು ಇನ್ನೊಂದು ಜಾತಿಯವರು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಎಲ್ಲ ಜಾತಿಗಳವರೂ 1947ರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಮೇಲೆ ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ಇದೇ ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಅಂಬೇಡ್ಕರ್‌ರವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಬರೆದು ಒಪ್ಪಿರತಕ್ಕ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವ ಪಂಚಾಂಗವನ್ನು ಅಥವ ಪುರಾಣವನ್ನು (ಅಂದರೆ ರಾಜಾಂಗದಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವುದನ್ನು) ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡಬೇಕು.

ಸ್ವಾಮಿ, ತೋಟಿ ತಳವಾರರು ತಾವು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಯಾರೇನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರು ಕೇಳಿದರು. ಅವರು 1939ರಲ್ಲಿ ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಯಲ್ಲಿ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರಾಗಿದ್ದರು. ನಾನು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಚಳುವಳಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದಾಗ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಹೂಡಿ ನನ್ನನ್ನು ಅವರು ವಿಚಾರಣೆಮಾಡಿ ನನಗೆ ಒಂದೂವರೆ ತಿಂಗಳು ಸಜಾ ಕೊಟ್ಟರು. ಆಗ ರಾಗಿ ಹಿಟ್ಟಿಗೆ ಬದಲು ನನಗೆ ಅನ್ನವನ್ನು ಕೊಡುವಂತೆ ಬರೆದುಕೊಡಿ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದರೆ ಅವರು ರಾಮರಾಜ್ಯ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದವರು ರಾಗಿಹಿಟ್ಟು ತಿನ್ನಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು !

ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ.—ಆಗ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರು, ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಮುನಿಯಪ್ಪ.—ಆಗ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರು, ಈಗ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರು.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಅವರು ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಲೆಂದು ಹಿಟ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದೆ. (ನಗು !)

ಶ್ರೀ ಎ. ಮುನಿಯಪ್ಪ.—ಹಿಟ್ಟು ತಿಂದರೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ, ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನವರು ರಾಜ್ಯಪಾಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ವರ್ತನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬುದು ಇದರಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ತೋಟಿ ತಳವಾರರು ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರು ಹೇಳುವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟು ಕಾಲಬೇಕು ? ಅವರಿಗೆ ಅಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವಿದ್ದಿದ್ದರೆ 'ಹೋಗಯ್ಯ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕು, ಪಟ್ರೇನಹಳ್ಳಿ ಹರಿಜನರ ಹಳ್ಳಿ ರಾಮಯ್ಯನೆಂಬುವನು ಒಂದುವಾರದ ಹಿಂದೆ ಪಟೇಲರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡದೇಯಿದ್ದುದಕ್ಕೆ ಎಲುಬು ಮುರಿದಿದ್ದಾರೆ, ಅವನು ಈಗಲೂ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳಿದೆಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹರಿಜನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲ ಕೊಡಬೇಕು. ಪ್ರೈಮರಿ, ಮಿಡ್ಲ್ ಮತ್ತು ಹೈಸ್ಕೂಲು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ತನಕ ಇವರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕು. ಹರಿಜನರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ತೊಂದರೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮೊನ್ನೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ಜನ ಶಾಸನ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರು ರುಜುಮಾಡಿ ಒಂದು ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ವಿದ್ಯಾ ಸಚಿವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಪ್ರೈಮರಿ, ಮಿಡ್ಲ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿರುವ ಸ್ಥಳದ ಹುಡುಗರು ಬೇರೆ ಊರಿಗೆ ಓದುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಟೆಲುಗಳಿಗೆ ಸೇರಿಸಬಾರದೆಂದು ಸರಕಾರ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿರುವ ಕಡೆ ಮಕ್ಕಳು ಓದುವುದೇ ಕಷ್ಟ. ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಲ್ಲದೆ ಇರುವ ಮಕ್ಕಳು ಬೇರೆ ಹಾಸ್ಟೆಲಿರುವ ಕಡೆ ಬಂದರೆ ಆ ಹುಡುಗರನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದ್ದೇವೆ.

ಪ್ರಚಾರವಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹರಿಜನರಿಗಾಗಿ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ? ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತಾ ನಿವಾರಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಂಟೆ ಕಾಲ ಅಥವ ಒಂದು ಪೀರಿಯಡ್ ಕೆಲಸವಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆ ? ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಾಳೆಯನ್ನು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿ ಹೊರಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆ ? ಹೀಗೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡತಕ್ಕ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ವಾರಕ್ಕೊಂದು ಸಲ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಹೊರಡಿಸಲು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು; ಮತ್ತು ಈ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಒಂದು ಖಾಯಂ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಬೇಕು. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಳೆಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ದಿನವಾದರೂ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತಾ ನಿವಾರಣೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಾಠವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡಲು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಹರಿಜನರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಬರಲು ಮಕ್ಕಳ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡುವಾಗ ಹಿಂದೆ ಹರಿಜನರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮೇಧಾವಿಗಳೂ ಹರಿಜನ ನಾಯಕರೂ ಹೇಳಿರುವ ವಿಷಯಗಳಿರುವ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳಾಗಿಡಬೇಕು. ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಈ ಜಾತಿ ಭೇದಗಳಿವೆ ಎಂದು ಶ್ರೀ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದರು. ಇದರ ನಿವಾರಣೆಗೆ ನೀವು ಏನು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದೆ ಬಸವಣ್ಣನವರು ಮಾದರಸನ ಮಗಳನ್ನು ಹರಿಜನ ಅರಳಯ್ಯನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಸಿದರು. ವಶಿಷ್ಠರು ಹರಿಜನ ಹುಡುಗಿಯಾದ ಅರುಂಧತಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾದರು. ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಜಾಂಬುವಂತನ ಮಗಳಾದ ಜಾಂಬವತಿಯನ್ನು ಮದುವೆಮಾಡಿಕೊಂಡ. ಈ ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನ

(ಶ್ರೀ ಎ. ಮುನಿಯಪ್ಪ)

ದಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲೂ ಗಾಂಧಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಅವಕ್ಕಿಂತ ಒಂದು ಅಂಗುಲ ಕೂಡ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿದ್ದೀರಾ? ಖಂಡಿತ ವಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಜನರನ್ನು ಪ್ರಚೋದನೆಮಾಡಬೇಕು. ಸುಮ್ಮನೆ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಭಾಷಣಮಾಡುವುದು, ಸರ್ಕಾರ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವುದು ಅಮೇಲೆ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವುದು ಇಷ್ಟಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆಯ ನಿವಾರಣೆಗೇನು ಮಾಡಬೇಕು, ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಯಾವ ತರಹ ವಾದ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆ ಇದೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರವೇನು ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವ ಕೆಲಸ ವಾಗಿಲ್ಲ. ಈಗ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಈ ಖಾತೆಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶೇಷಾಧಿ ಕಾರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೊಡಲಿ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂಭತ್ತು ಪಣ, ಹದಿನೆಂಟು ಪಣ ಎಂದು ಏನೇನೋ ಇದೆ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಯಾವ ತರಹವಾದ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆ ತೊಂದರೆಗಳಿವೆಯೆಂದು ಪತ್ತೆ ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರ ವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿ, ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ, ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ವರದಿ ಮಾಡಬೇಕು.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಬೇಗ ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎ. ಮುನಿಯಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಡಿಮ್ಯಾಂಡುಗಳ ಮೇಲೆ ಕೂಡ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಹದಿನೈದು ನಿಮಿಷಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಮುನಿಯಪ್ಪ.—ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ವಿಶೇಷಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು ಹತ್ತುವರ್ಷಗಳ ಮೇಲಾಯಿತು. ಹರಿಜನರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಷ್ಟು ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಶೀಲನೆ ನಡೆಸಬೇಕು. ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ, ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಈ ಹೊತ್ತಿಗೂ ಕೆಲವುಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅರಿಶಿನ ಕುಂಕುಮ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಹೂಮುಡಿಯುವುದಕ್ಕೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಪೋಲೀಸರಿಗೆ ಹೇಳಿದರೆ, 'ನೀವು ಮುಡಿದುಕೊಳ್ಳಿ, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ ಹೋದಾಗ ನಾವು ಬರುತ್ತೇವೆ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಏನು ಮಾಡಿದರೆ ಈ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆ ಹೋಗುತ್ತದೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಸಲಹೆಮಾಡಲು ತಾಲ್ಲೂಕು ಮತ್ತು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ವಿಶೇಷ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಬೇಕು. ಈಗ ಸಮಾಜಕಲ್ಯಾಣ ಬೋರ್ಡ್ ಎಂದಿದೆ. ಅದರ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಯಾರೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನು ಆರುವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೂ ಅವರ ಹೆಸರು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಬೆಂಗಳೂರು ಬಸವನಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಜೀಪುಗಳಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸಮಾಜಕಲ್ಯಾಣ ವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಥವ ಇತರ ದೊಡ್ಡವರು ಬಂದಾಗ ಜೀಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಕುಳಿತು ಓಡಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕೂಡಲೇ ಇವರನ್ನು ವಜಾಮಾಡಬೇಕು. ಇದರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರೂ ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪನವರೂ ಹೇಳಿದರು ; ನಾನು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅವರ ವಾದವನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಶೀಲಾಬಾಯಿ ಹೀರಾ ಚಂದ್ ಷಾ (ಬಾಗೇವಾಡಿ).—ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುವುದಕ್ಕಲ್ಲ ಜೀಪ್ ಇರುವುದು. ಹಳ್ಳಿಯವರು, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಅವರ ಜನರ ಕೆಲಸಗಳಿಗಾಗಿ ಜೀಪ್ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಜೀಪ್ ಕೂಡ ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಓಡಾಡುವುದು.

ಶ್ರೀ ಎ. ಮುನಿಯಪ್ಪ.—'ಕುಂಬಳಕಾಯಿ ಕಳ್ಳ ಎಂದರೆ ಭುಜ ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿದ' ಎಂದು ಹೇಳುವ ಹಾಗಾಯಿತು! (ನಗು!)

ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಬೋರ್ಡಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಯಾರು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಈ ಸಭೆ ಕುಳಿತಿರುವಾಗ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಸಮಾರಂಭವನ್ನಾದರೂ ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡಿ ಅವರ ಪರಿಚಯವನ್ನಾದರೂ ನಮಗೆ ಮಾಡಿಕೊಡಲಿ. ಯಾವ ಯಾವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಈ ವರ್ಷ ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಜೀಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮೈಲಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ, ಕೆಳದರ್ಜೆಯವರನ್ನು ಎಷ್ಟು ಉತ್ತಮ ದರ್ಜೆಗೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅವರು ತಿಳಿಸಲಿ. ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ದೀಪಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನೋಡಿದರೂ ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವವರು ಯಾರು ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಸ್ಕೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಓದಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿ ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ನೇಮಕ ಆಗಿರುವ ಚಿಕ್ಕವಯಸ್ಸಿನ ಹುಡುಗಿ ಹೋಗಿ ಹೀಗಲ್ಲಾ ಹೀಗೆ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುವುದು ಎಂದರೆ ವಯಸ್ಸಾದ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಕೋಪ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆ? ಎಕ್. ಇ. ಎಸ್. ಬ್ಲಾಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಹುಡುಗಿ ಬಂದು ಒಬ್ಬ ಮುದುಕಿಗೆ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುವುದು ಹಾಗಲ್ಲ ಹೀಗೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಳು ಸದ್ಯ ಈ ಹುದ್ದೆ ಹೊರಟುಹೋದರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ಕ್ಷೇಮ ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಇಂಥಾದ್ದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಏಕೆ ಹಣಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇದೆಲ್ಲಾ ಸುಮ್ಮನೆ ಬೂಟಾಟಿಕೆ ದಾಸಯ್ಯನಿಗೆ ಮೈಮೇಲ್ಲಾ ನಾಮ ಎಂದ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಡಿ. ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದರೆ ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಿ. ಕಡೆಯದಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಒಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಚಯ್ಯನವರು ತಂದಿರುವ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಉದಾಸೀನ ಮಾಡಬೇಡಿ. ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯತೆ ಕೊಡಿ, ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿ. ತೋಟಿತಳವಾರರ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಾಗ ಅದನ್ನು ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದಿರಿ, ಅವರ ವರದಿ ಬರುವುದು ಯಾವಾಗಲೋ. ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನ ಜಗಳದಲ್ಲಿ ಕೂಸು ಬಡವಾಯಿತು ಎನ್ನವಹಾಗೆ. ಆರೀತಿ ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಡಿ. ಅದರಿಂದ ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಅಶಾಂತಿ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ. ಒಬ್ಬ ಪೌರನ ಶಕ್ತಿ ಕುಂದಿದರೆ ಅದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೇಡು, ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕೇಡು, ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಕೇಡು, ಶಕ್ತಿ ಕುಗ್ಗುತ್ತೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಉದಾಸೀನ ಮಾಡಬೇಡಿ; ಮತ್ತು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಹೋಗತಕ್ಕ ದುಡ್ಡನ್ನು ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಡಿ. ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ದಯವಿಟ್ಟು ಗಂಡುಮಕ್ಕಳಿಗಿಂತ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಿ. ಏಕೆಂದರೆ ಎಷ್ಟು ಜನ ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟುತ್ತಾರೋ ಆ ಮಕ್ಕಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವರು ವಿದ್ಯಾವಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಹಿಂದುಳಿದ ಮತ್ತು

ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಓದಿದವರಿಲ್ಲ, ಜಾಸ್ತಿ ಓದಿಬಿಟ್ಟರೆ ಎಡಗೈ, ಬಲಗೈ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಈಗ ಏನು ಇದೆಯೋ ಅದರಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಂಕರಗೌಡರು ಹೇಳಿದರು, ಹಿಂದೆ ಬ್ರಿಟಿಷರು ಹೀಗೆಯೇ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಹಿಂದೂ ಮುಸ್ಲಿಂರು ಒಟ್ಟಾಗಬೇಕು, ಆಗ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು. ಆ ತತ್ವ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಒಬ್ಬರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ತಿನ್ನಬೇಕು, ಒಬ್ಬರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಊಟ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ನೀವೂ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಅವರಂತೆಯೇ ಕಾಲ ಹಾಕಬೇಡಿ. ಮುಂದೆ ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಅಶಾಂತಿ, ಅಸಮಾಧಾನ, ಆಕ್ರೋಶ ಉಂಟಾಗದಹಾಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಚಯ್ಯನವರ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಎನ್. ರಾಚಯ್ಯ.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡ......

Sri J. P. SARWESH.—Please speak in English.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ರಾಚಯ್ಯ.—ನಾನು ಮೊದಲು ಕನ್ನಡದಲ್ಲೇ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲೇ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛೆ, ಆದರೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದು ಅಂದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ನಾನು ಒಂದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದಂಥ ಗೊತ್ತುವಳಿಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ಅನುಮತಿಯ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಅದರಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಎಲ್ಲ ಪಕ್ಷದವರೂ ಬಹಳ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ, ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಒಂದು ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಇತ್ತಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾದ ಬಹಳ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ತಂದಿರುವ ಈ ಒಂದು ಠರಾವು ಯಾವ ಒಂದು ಜನಾಂಗದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಲ್ಲ, ಹರಿಜನರ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಲ್ಲ ಅಥವಾ ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗದ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ಅಲ್ಲ, ಮುಂದುವರಿದ ಜನಾಂಗದವರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಇದು ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಮುಂದುವರಿದ ಜನಾಂಗದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದಾರೋ ಅಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ತಾವು ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಅನುಕೂಲಬೇಕೋ ಅಂಥಾದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿಕೊಡಿ. ಅದೇ ರೀತಿ ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗದವರು ಮತ್ತು ಅತಿ ಹಿಂದುಳಿದಿರತಕ್ಕ ಜನಾಂಗದವರು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಅವರು ಯಾವ ವಿಧವಾದಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಆಗಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕದ ಒಂದು ಮಟ್ಟವನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೂ ಕೂಡ ಕೊಡುವುದು ಸೂಕ್ತ. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿ ನಾವು ಯಾವ ಒಂದುಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ ಮತ್ತು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ ಅವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿವರಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಗುಡ್ಡ ಗಾಡು ಜನಗಳಿಗೆ (hill tribes) ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು, ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನೇರವಾಗಿ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರೇ ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ರಕ್ಷಣೆಯೂ ಕೂಡ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಒಂದು ಏಳಿಗೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅವರು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕಡಮೆ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಣದೊರೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಆದರೆ ಈ 12 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಸರ್ಕಾರ ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿ, ಎಷ್ಟು ಜನ ಗುಡ್ಡಗಾಡು ಜನರಿದ್ದಾರೆ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ, ಅವರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ಏನು ಎನ್ನುವಂಥ ಒಂದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ವರದಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಮಾಡಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಈ 12 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ ಗುಡ್ಡಗಾಡಿನ ಜನರೂ ಕೂಡ ಒಂದು ಮಟ್ಟವನ್ನು ಮುಟ್ಟಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡದೇ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಈಗಲಾದರೂ ಕೂಡ ಅಂಥ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಕೂಡಲೇ ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದ ಸದಸ್ಯರು ಅನೇಕರು ಮಾತನಾಡುವದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಏನು ಯೋಜನೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಏನೇನು ಈಗಾಗಲೇ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ವಿವರಣೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಈ ನನ್ನ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಅವರು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು, ಹಾಗು ಸರ್ಕಾರ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಇದೆ. ಅವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿದೆ. ಹೊಸದಾಗಿ ಏನೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯಾಂಗವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿರುವಹಾಗೆ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಸಿದ್ದರೆ, ಮೂರು ದಿವಸಗಳವರೆಗೆ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. Backward class ನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ extreme Backward class ಸಹ ಇದೆ. ಒಕ್ಕಲಿಗರು, ಲಿಂಗಾಯಿತರು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಮುಂದುವರಿದ ವರ್ಗಗಳವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಈ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಬಡತನದಲ್ಲಿ ಇರುವವರದೇಒಂದು ಗುಂಪು ಆಗುತ್ತದೆ, ಬಡವರಲ್ಲದವರು ಒಂದು ಗುಂಪಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಕ್ರಾಂತಿಯಾಗಬಹುದು. ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ರಾಜ್ಯ ಪದ್ಧತಿ ಇದ್ದರೂ ಸಹ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಭಾರಿ ಸಂಬಳ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಡತನ ಹೆಚ್ಚಾದರೆ ಅನಾಹುತ ಆಗುತ್ತದೆಂದು ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಈಗಲೇ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಈ ನಿರ್ಣಯ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡುತ್ತಿದೆ.

ಇನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಕಮಿಷನ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಆ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ನಾನೂ ಸಹ ಓದಿದ್ದೇನೆ. ಆ ರಿಪೋರ್ಟಿನ ಪ್ರಕಾರ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಒಕ್ಕಲಿಗ ಜನರು, ಲಿಂಗಾಯಿತ ಜನರು ಮುಂದುವರಿದವರು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಲಿಂಗಾಯಿತರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಸಬ್‌ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುವದಿಲ್ಲ. ಅವರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕಸಬನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಬ್ರಿಟಿಷರಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ರಾಚಯ್ಯ)

ರಾಜ್ಯವಾಗಿದ್ದಾಗ್ಗೆ ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಜನರನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಜಸ್ಟಿಸ್ ಪಾರ್ಟಿ ಎಂಬ ಒಂದು ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿದ್ದ ನಾಯಕರು ಈಗ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಮುಂದುವರಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡವರೂ ಇದ್ದರು. ಆದರೆ ಜಸ್ಟಿಸ್ ಪಾರ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದವರು ನಾನ್ ಬ್ರಾಹ್ಮಿನ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಹತ್ತು ವರ್ಷ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಿದರು. ಹರಿಜನರ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಜವಾಬ್ದಾರೀ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದವರು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳದ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗದವರಿಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರೀ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಧ್ಯೇಯವನ್ನು ಮರೆತದ್ದು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾದುದು. ಇಂದಿಗೂ ಸಹ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುವುದು ನಡೆದಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸಿನ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗಬೇಕಾದುದು ಅವಶ್ಯ. ಈ ರೀತಿ ಮನಸ್ಸಿನ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ, ಯಾರೇ ಇರಲಿ, ಅನಾಹುತವಾಗುವುದು ಖಂಡಿತ. ಜವಾಬ್ದಾರೀ ಸರ್ಕಾರ ಇರಬೇಕು. ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವವರು ಇಂಥ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಭಾವನೆ ಬಿಡಬೇಕು. ಇಂಥ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದರೂ ಬಿಡಬೇಕು. ಸಮಾಜ ಹೇಗೆ ಇದೆ, ಜನರು ಹೇಗೆ ಇದ್ದಾರೆ, ಸರ್ಕಾರ ಹೇಗೆ ಇದೆ, ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನ, ಅವಿದ್ಯೆತೆ, ಬಡತನ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ದೇವರ ಹೆಸರು ಹೇಳಿ, ರಾಜರ ಹೆಸರು ಹೇಳಿ, ಈ ಅಂಧಾನುಕರಣೆ ನಡೆದಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಮೊದಲು ಮನೋಭಾವನೆ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುವಾಗ ಈಜಿಪ್ಟ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಜಾರಿಗೆ ತಂದರು. ಆದುದರಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣ ಸೌಕರ್ಯ ಒದಗಿಸುವುದು ಅತಿ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಇಂದು ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಜನಾಂಗದವರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸೌಕರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳು ಅವಿದ್ಯಾವಂತರಾದರೆ ಪೋಲಿಗಳು ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಆಗುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹಣ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೇಕಾದರೆ ಅದರ ಹೊರೆ ಸಮಾಜದಮೇಲೆ ಹಾಕೋಣ. ಜಮೀನು ಕಂದಾಯದ ಮೇಲೆ ಸರ್‌ಚಾರ್ಜ್ ಬೇಕಾದರೆ ಹಾಕೋಣ. ಇದು ಮುಖ್ಯ ವಿಚಾರ. ಇಂದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಕೆಟ್ಟಹೆಸರು ಬಂದಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಆಡಳಿತಯಂತ್ರ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಅಸಮಾಧಾನವಿದ್ದರೆ, ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರ ಭಾಷಣಗಳು ಕಾರಣವಲ್ಲ. ಈಗ ಆಡಳಿತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಆಡಳಿತೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದವರು ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೇ ಕಾರಣ. ಇಂಥ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮನೋಭಾವ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಬೇಕು. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೋಮುವಾರು ಭಾವನೆ ಬಿಡಬೇಕು. ಆಡಳಿತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ದೇಶಾಭಿಮಾನವಿರಬೇಕು. ಇಂದಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ದೇಶಾಭಿಮಾನವಿಲ್ಲ. ಬಡವರ ಮನೆಗೆ ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೋಗುತ್ತಾರೆಯೇ? ಬಡವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಊಟ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ? ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ವಿಶಾಲ ಮನೋಭಾವನೆ ಇರಬೇಕು. ಹರಿಜನರಲ್ಲಿಯೂ ಇಂದು ಬಿ. ಎ. ಪಾಸ್ ಆದವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಹರಿಜನರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಊಟ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ? ತೋರಿಸಿರಿ. ದೇಶದ ದುಡ್ಡನ್ನು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ I.A.S. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇಂದು I.A.S. ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸರ್ಕಾರ ಆಗಿದೆ. ಸರಿಯಾದ ಒಂದು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಭಾವನೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಅಸ್ಪೃಶ್ಯ ಆಫೀಸರರು ಯಾರಾದರೂ ಇದ್ದಾರೆಯೆ? ಹರಿಜನರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಊಟ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಬೇಕು. ವಿದ್ಯಾವಂತ ಹರಿಜನರ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಬಂಧ ಬೆಳೆಸತಕ್ಕದ್ದು ಅಗತ್ಯ. ಶ್ರೀ ರಾಜಗೋಪಾಲಾಚಾರಿಯವರು inter-caste marriage ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಬಸವಣ್ಣನವರೂ ಸಹ ಅಂತರ್ಜಾತಿಯ ಮದುವೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸಿದರು ಎಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮುನಿಯಪ್ಪನವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಅಂಥ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ, ನೀವೂ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕು, ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ವಿಶಾಲ ಭಾವನೆಯಿಂದ ವರ್ತಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್ (ಹುಣಸೂರು).—ವಿಧಾನಸಭಾ ಸದಸ್ಯರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ತಾವು ಹೇಳುವ ಅರ್ಹತೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಬೇಡವೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ರಾಚಯ್ಯ.—ಬೇಕು, ತಾವು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆ ರೀತಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಇಂದಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇ ಕಾರಣ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಆಗಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಇಡೀ ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಮೆಂಬರಾಗಿದ್ದಾಗ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಮಿಷನ್‌ನವರು ಗುಡ್ಡಗಾಡುಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಜನರಿಗೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಾಗತ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ, ಕಾಡಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಜನರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಬೇರೆ ದೇಶದವರು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಮ್ಮವರಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮವರು ನಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಮಾಜಕಲ್ಯಾಣ ಶಿಬಿರ, ವಯಸ್ಕರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೇಂದ್ರ ಇವೆಲ್ಲಾ ಇವೆ. ಹರಿಜನರ ಅಪ್‌ಲಿಫ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿದೆ. ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಈ ಅಪ್‌ಲಿಫ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿದ್ದರೂ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ನಮೂದಾಗಿರುವಂತೆ ಈ ದಿನ ನಮಗೆ ಅನುಕೂಲ ಒದಗಿಸದಿರುವುದರಿಂದ ಸ್ಟ್ಯಾಚ್ಯೂಟರಿ ಆಬ್ಲಿಗೇಷನ್ ಇರಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು 320 ನೆಯ ಆರ್ಟಿಕಲ್‌ನ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನ ಪ್ರಕಾರ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಂಸ್ಥಾನ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ನಿರ್ದೇಶ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗಗಳಿಗೆ ಉನ್ನತಾಧಿಕಾರ, ಪದವಿ ಕೊಡುವಾಗ, ನಿಮ್ನವರ್ಗದವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಸ್ಥಾನ ನೀಡುವಾಗ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್ ಕನ್‌ಸಲ್ಟ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಈ ಜನಾಂಗದವರನ್ನು ರಿಕ್ರೂಟ್ ಮಾಡುವಾಗ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್‌ಗೆ ಏಕೆ ಕಳಿಸಬೇಕು? ಅವರೇನು ಸಲಹೆ ನೀಡಬೇಕಾಗಿದೆ? ನಮಗಾಗಿ ಒಂದು ಸಬ್ ಕಮಿಟಿಮಾಡಿ ನಿಸ್ವಾರ್ಥರೀತಿಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ನಾಲ್ಕೈದು ಜನರನ್ನು ಆ ಸಮಿತಿಗೆ ನೇಮಿಸಿ, ಅವರು ನಮಗೆ ಸರಿಯಾದ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲಿ. ಎಷ್ಟೋ ಹೇಳಿದರೂ ಕೂಡ ಹರಿಜನರಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನೂ

ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್ ಸದಸ್ಯರ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್ ವಜಾ ಮಾಡಿದರೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆ ನಮ್ಮವರನ್ನು ಆ ಕಮಿಷನ್‌ಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ? ನಾನು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಮೆಂಬರಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ, ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ಜನಾಂಗದವರೂ ನನಗೆ ಮರ್ಯಾದೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವವರು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ನನಗಿಂತಲೂ ಹಿಂದಿದ್ದಾರೆ, ಅಂಥ ವಿಶೇಷ ಭಕ್ತಿ ನನಗಿಲ್ಲ. ದೇವರು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಇದ್ದಾನೆ. ದೇವರು ಒಪ್ಪಬೇಕಾದರೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಬಾರದು; ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ದೂರೀಕರಿಸಬಾರದು. ಅನ್ಯಾಯಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು. ಸರ್ವರೂ ನಮ್ಮವರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಅನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಎಡೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಬಹಳ ಅರಿತು ನುರಿತವರು, ಬಹಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವವರು ಮತ್ತು ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡದವರಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯರು. ಅವರು ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಬಿಟ್ಟರೆ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದು ಸತ್ಯವಾದ ಮಾತು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಫಾರಂನಲ್ಲಿದೆಯೋ ಆ ಫಾರಂನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಿರುವುದು.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ರಾಚಯ್ಯ.—ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ, ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ, ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಕೆಳಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರುವ ಸಮಾಜ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿ ರಕ್ತಪಾತದಿಂದ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಸಂಪಾದಿಸಿದರೆ ಇಲ್ಲಿ ರಕ್ತರಹಿತವಾಗಿ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಸಂಪಾದಿಸಿದೆ. ಈಗಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ಮುಂದುವರಿದರೆ ಕ್ರಾಂತಿಯಾಗಬಹುದೆಂದು ಸದಸ್ಯರು ಕೆಲವರು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದಂತೆ ನಡೆಯಲು ಎಲ್ಲರೂ ಶ್ರಮಿಸಬೇಕು. ಈ ಠರಾವನ್ನೊಪ್ಪಿ ಇದರಲ್ಲಡಕವಾಗಿರುವ ಅಂಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಕಮಾಡಿ ಮಸೂದೆ ತರುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಇದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಸರ್ಕಾರ ಈ ನಿರ್ಣಯದ ತತ್ವವನ್ನೊಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಮೂರು ತಿಂಗಳೊಳಗಾಗಿ ಒಂದು ತಜ್ಞರ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡಗಳ ಮತ್ತು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್‌ನವರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ, ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಆ ಸಮಿತಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಅವರು ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೂ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ವರದಿಯನ್ನು ಆರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಒಂದು ವರ್ಷದೊಳಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡಿ ಇರುವ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನೂ ಬೇಗ ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕು. ಹರಿಜನರಿಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಒಂದು ಅಡ್ಡಿಯೇನಿದೆ, ಡಿಸ್‌ಏಬಿಲಿಟಿಯೇನಿದೆ ಅದನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಹರಿಜನರು ಹಸು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಲು ಕರೆಯಲು ಕೆಲವು ಜನಾಂಗದವರು ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ಅವರು ಮುಟ್ಟಿದ ಹಾಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾದರೆ ಅವರು ಯಾವ ಉದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ತಾನೆ ಮುಂದುವರಿಯಲು ಸಾಧ್ಯ! ಹರಿಜನರು ಲಾರಿ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆಂಬ ಕಾರಣದಮೇಲೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಬೀದಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಪೌರಸಭೆಯ ನೀರಿನ ಗಾಡಿ ಹೋಗಲೂ ಸಹ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಲಲ್ಲವೆಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಜನಾಂಗದವರಾದ ಶ್ರೀ ಸುಂತಂಕರ್ ರವರೇ ಹೇಳಿದರು. ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆಯೆಂಬುದು ಬಹಳ ಅದ್ಭುತವಾದ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪೆಡಂಭೂತವಾಗಿದೆ. ಕ್ಷಯರೋಗ ಬಂದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಮೇಲೆ ನೋಡಲು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಂಡರೂ ಒಳಗೇ ಆ ರೋಗ ಶರೀರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಶಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿರುತ್ತದೆ. ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಆರೋಗ್ಯವಂತನಾಗಿ ಕಂಡರೂ ಕ್ಷಯರೋಗಿಯನ್ನು ಆರೋಗ್ಯವಂತನೆಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದು ವಾಸಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಸ್ಟ್ರೆಪ್ಟೋಮಿಸಿನ್ ಇಂಜಕ್ಷನ್ ಹೇಗೆ ಆವಶ್ಯಕವೋ ಹಾಗೆ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆ ತೊಲಗಬೇಕಾದರೆ ತಕ್ಕ ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದದ್ದು ಅಗತ್ಯ. ನಮ್ಮ ಧರ್ಮ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಉಳಿಯಬೇಕಾದರೆ, ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ, ದೇಶದ ಖ್ಯಾತಿ ಹೆಚ್ಚಬೇಕಾದರೆ, ಪ್ರಗತಿಯುಂಟಾಗಬೇಕಾದರೆ ಪಂಚಶೀಲ ತತ್ವವನ್ನೊಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಸರ್ವರೂ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರಹಾಗೆ ಬಾಳಬೇಕು. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿರುವ ಏರುಪೇರು ಹೋಗಬೇಕು, ಸರ್ವರಿಗೂ ಸಮಾನ ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು. ಸೋಷಿಯಲ್ ಡಿಸ್ಏಬಿಲಿಟಿ ಹೋಗಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಕೂಡಲೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸೂಕ್ತಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆರ್ಥಿಕ ಸಮಾನತೆ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಸಮಾನತೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬರಲಿ, ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಮಾಜಿಕ ಅಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಒಂದು ನಿಮಿಷವೂ ಕೂಡ ಸಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆಯ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಶಿಕ್ಷಾರ್ಹವಾದ ಅಪರಾಧವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಬಲಹೀನವರ್ಗದವರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿರುವ ರಕ್ಷಣೆಗಳನ್ನೊದಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರು ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಕೈಲಾಗದಿದ್ದರೆ ಆ ಸ್ಥಾನ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕು. ಅವರು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಲೇಬೇಕು. ದೇಶದ ಜನರ ಹಿತಸಾಧನೆಗೆ ಬೇಗ ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

Sri M. C. NARASIMHAN (Kolar Gold Fields).—Will you take it up?

ಶ್ರೀ ಎನ್. ರಾಚಯ್ಯ.—ನೀವೇ ಅಧಿಕಾರ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದರೂ ಸರಿಯೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಜನರ ಹಿತಸಾಧನೆಯಾಗಬೇಕಾದದ್ದು ಮುಖ್ಯವಾದುದು.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಶ್ರೀಮಾನ್ ನರಸಿಂಹನ್‌ರವರಿಗೆ ಈ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಎನ್. ರಾಚಯ್ಯ.—ಶ್ರೀಯುತ ನರಸಿಂಹನ್ ಅವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಬಾಯಿ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಆಡಿದುದಕ್ಕೆ ನಾನೂ ಆಡಿದೆ. ಅವರದೇ ಒಂದು ideology ನಮ್ಮದೇ ಒಂದು ideology. We are entirely different from each other.

ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಕಬಾಡಿ, ಶ್ರೀ ಮುನಿಯಪ್ಪ ಮತ್ತು ಇತರರು ಟೀಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ; ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೌಸಿಂಗ್ ಸ್ಕೀಂ ಒಳ್ಳೆಯದು, ಅದು ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹೌಸಿಂಗ್ ಸ್ಕೀಂ ಬೇಡ ಎಂದು ನಾನು ನನ್ನ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಲಲ್ಲ. ಈಗಲೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. 1947 ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರು ಇಂಥ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ಮನೆಕಟ್ಟುವ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಯಾವರೀತಿ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಮದುವೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಖರ್ಜೂರವನ್ನು ಹಂಚುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ರಾಚಯ್ಯ)

ಈ ಯೋಜನೆಯು ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇದರ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಸ್ಪೆಷಲ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವೊತ್ತು ಲಂಚ ನಿರೋಧ ಶಾಖೆಯವರು ಇವರನ್ನು ಬುಕ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸರಿಯಾದ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸಮಾಜದ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿ ಇಂಥ ತಪ್ಪು ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಂಥಿಂಥ ತಪ್ಪುಗಳಿಗೆ ಇಂಥಿಂಥ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೌಸಿಂಗ್ ಸ್ಕೀಂ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನಾದರೂ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಸಹಾಯವಾದೀತು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಒಬ್ಬರಿಗೆ 300 ರೂಪಾಯಿ ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಒಂದುವೇಳೆ ಅಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಗ್ರಾಂಟ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಉಳಿದ 700 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲದ ಸಾಲದ ರೂಪವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಸಹಾಯ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಶ್ರೀ ಮಾಧವ ರಾಯರು ದಿವಾನರಾಗಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಹರಿ ಜನರ ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಹಣ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೊಡು ತ್ತಿದ್ದರು. ಶ್ರೀ ಚನ್ನಯ್ಯನವರು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ದ್ದಾಗಲೂ ಈ ಪದ್ಧತಿ ಇತ್ತು; ಹರಿಜನರ ಪುರೋಭಿ ವೃದ್ಧಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ, top priority should be given to Harijans.

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಯಾವ ಯಾವ ತರಹ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣದ ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಮಾಡಿ, ಪ್ರೈಮರಿ, ಮಿಡಲ್ ಮತ್ತು ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡುವವರಿಗೆ 5, 10, 15 ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಷಿಪ್, free boarding facilities ಇವ ನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಡಬೇಕು.

ತೋಟಿ ತಳವಾರರುಗಳನ್ನು ಜೀತದ ಆಳುಗಳನ್ನಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದಮೇಲೆಯೂ ಇದು ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಯಾರಾದರೂ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆ ಯಾಗಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾನೂನೆಯನ್ನು ಮಾಡ ಬೇಕು. ಈಗ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿರುವುದು ಪುಸ್ತಕದ ಬದನೇಕಾಯಿಯಂತಾಗಿದೆ. Unless and until you carry into effect this article of the Constitution it will remain only a pious intention. ನಾನು ತಂದಿರುವ ಈ ಠರಾವಿಗೆ ಸರ್ವಾನುಮತವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿ ದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ದೀನದಯಾಳು ನಾಯ್ಡು ಅವರು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು ಹನ್ನೊಂದು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿರಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. 1947ನೆಯ ಇಸವಿಯಿಂದ ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರೇ ಆಗಲಿ, ಯಾರಾದರೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದವರಾಗಲಿ, ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ಏನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳು ತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೇನಾದರೂ ಅವರು ಮಾಡಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಈ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಇಂಥಿಂಥ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಹರಿಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಗಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಿ. ಅವರು ಹಾಗೇ ನಾದರೂ ಮಾಡಿದ್ದಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಖಂಡಿತ ವಾಗಿಯೂ ನಾವು ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಮೇಲೆ ವ್ಯೆಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ನನ್ನ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಯಾರೇ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದರೂ ನಾನು ಇಂಥ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವು ದಿಲ್ಲ. In a popular Government the Government has to do everything.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ರಾಚಯ್ಯ.—ಅಧ್ಯಕ್ಷೋತ್ತಮರವೇ ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರನ್ನು ವ್ಯೆಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ನರಸಿಂಹನ್.—ಇವರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷವನ್ನು ಟೀಕಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಅಥವ ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಿಗ ರಾಮಯ್ಯನವರನ್ನು ಟೀಕಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎನ್ನು ವುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದರೆ ನಿರ್ಣಯದ ಚರ್ಚೆಗೆ ಉತ್ತಮವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ರಾಚಯ್ಯ.—ಈ ನಿರ್ಣಯದ ಪರವಾಗಿ ವಿವರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ದಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿರತಕ್ಕವರು ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಯಾವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದರೂ joint responsibility ಇದೆ. ಆದರೆ weaker sections ವಿಷಯ ಬಂದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇವರು ಏಕೆ assert ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ, ಅಥವ ಎಲ್ಲರೂ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮಗೆ ಯಾರ ಸ್ವಂತ ಸ್ವತ್ತನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಯಾರೂ ಅದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾನು ಕೇಳುವುದು, why has he failed to safeguard the interests of these classes who are depressed and who have got the blessings of Gandhiji ?

ಹರಿಜನರಿಗೆ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಮೀಸಲಾಗಿಟ್ಟಿದ್ದೇ ವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು ಹನ್ನೊಂದು ವರ್ಷಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯೇ? ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳ ಹೆಸರಿ ನಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಮೈಸೂರು, ಬೆಂಗಳೂರು, ಕೋಲಾ ರದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿ ಪ್ರದೇಶ ಮುಂತಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಮಾತ್ರ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ, ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಉಳಿದ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಹೊರಗೆ ಬರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ಆದಿಜಾಂಬವ ಹಾಸ್ಟಲಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಸೈಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಹಾಸ್ಟಲು ಕಟ್ಟಡ ಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರು ಮಂತ್ರಿ ಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಏಕೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡ ಲಿಲ್ಲ? ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾರ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಅಳತೆ ಮಾಡೋಣ? ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಅಳತೆ ಮಾಡೋಣವೇ ? ಅಥವ ಶ್ರೀ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಅಳತೆ ಮಾಡೋಣವೇ? ನಮ್ಮ ಮಟ್ಟ ವನ್ನು ಅಳತೆ ಮಾಡೋಣವೇ ? ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಹರಿ ಜನರ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ತರಗತಿಗಳವರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡ ಬೇಕಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಜಗಳದಲ್ಲಿ ಜನಾಂಗ ಏನು ಹೇಳಬೇಕು? ದೇಶ ಏನು ಹೇಳಬಹುದು? ಹರಿಜನರ ಸಮಸ್ಯೆ ದೇಶದ ಸಮಸ್ಯೆ. ಮಕ್ಕಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೂ ಕೂಡ, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮರಾಯರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು, ಅವರಿಗೆ ಟಾಪ್—ರ್ಯಾಂಕಿಂಗ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿ. ಇವತ್ತು ನೀವು ವಿಧಾನ ಸೌಧವನ್ನು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಸುಣ್ಣ ಹೊಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ? ಅನ್ನ ಇಲ್ಲದೆ, ಬಟ್ಟೆ ಇಲ್ಲದೆ, ಜೀತ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಜನಕ್ಕೆ, ಬೀದಿ ಭಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ತಿರುಗುವ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಮಂತ್ರಿಗಳ ಸಂಬಂಧಿಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ನಾನು ಇನ್‌ಫ್ಲೂಯೆನ್‌ಷಿಯಲ್ ಆಗಿದ್ದೇನೆಂದು ನನ್ನ ಸಂಬಂಧಿಗಳಿಗೆ ಸಿಗಬಹುದು. ಬಹುಶಃ ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರು ಮತ್ತು ರಾಚಯ್ಯನವರು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡಿಸಬಹುದು. ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದೊಂದು ಹ್ಯೂಮನ್ ವೀಕ್‌ನೆಸ್. ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್ ಕಾರ್‌ಪೊರೇಷನ್ನಿಗೆ ಬರುವುದು 400 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಆದಾಯ 400 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ. ಆದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಡತನ ಎಷ್ಟಿದೆ? ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಲೋನುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಹರಿಜನರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಒಂದು ಕನಸನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ. ಅವನನ್ನು ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಮೆಂಬರ್ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ; ಅಥವಾ ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರ ಹಾಗೆ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲವೆ ಐ. ಎ. ಎಸ್. ಆಫೀಸರ್ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಜೀವನ ಹೊರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಸಬನ್ನು ಮಾಡಿ ಇವತ್ತು ಆರಾಣೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರೆ 200 ರೂಪಾಯಿ ಮಾಡಿಕೊಡಿರಿ ಎಂದು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ 300 ರೂಪಾಯಿ ಗ್ರ್ಯಾಂಟ್ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಸೌಲಭ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳುವ ಫಂಡಮೆಂಟಲ್ ರೈಟ್ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಆ ಹಕ್ಕನ್ನು ಎಕ್ಸರ್‌ಸೈಸ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹತ್ತು ಆಣೆ ಕೆಲಸಮಾಡುವವನಿಗೆ ಆರು ರೂಪಾಯಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಡಿ; ದುಡ್ಡನ್ನು ಪ್ರೊಡಕ್ಟೀವ್ ಸ್ಕೀಮುಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿ. ನಿಮ್ಮ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಯದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕರೆಸಿ ಕೇಳಿ. ನಾವು ಕರೆಸಿದಾಗ ನೀವು ಬರಲಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಬಹಳ ವ್ಯಥೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವೇ ಅನ್ಯಾಯಮಾಡಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸನ್ನು ಹೋಣೆ ಮಾಡುವುದು ನೋಡಿ ನನಗೆ ನೋವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕಲ್ಲ ಎಂದು ದುಃಖವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಸತ್ತರೆ ಅವರ ಫೀಲಿಂಗ್ ಆ ಮನೆಯವರಿಗೇ ಗೊತ್ತು. ಸ್ನೇಹಿತರು ಬಂದು I am sorry, your relative died ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೋಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಗಂಡನನ್ನೋ, ತಂದೆಯನ್ನೋ, ಕಳೆದುಕೊಂಡವರಿಗೆ, ಆ ವ್ಯಥೆ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ "Beware of Chennigaramiah" ಎಂದು ಬೋರ್ಡು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವಂಥ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Is "Beware of Channigaramiah" parliamentary?

ಶ್ರೀ ಎನ್. ರಾಚಯ್ಯ.—ನಾನು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನ ಮೆಂಬರಾಗಿದ್ದೆ. ಅದೇನೂ ಅನ್-ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಅಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಕೂಡ ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರಿಗೆ ಕೈ ಜೋಡಿಸಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಯಾವ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಇರಲಿ, ಇನ್ನೊಂದು ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಿ, ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಅವರಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದರೂ ಕೂಡ, ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಿ. ನಾವು ಸತ್ತರೆ ಕೆಟ್ಟ ಹೆಸರು ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಎಂದು ನಾನು ಕೈ ಜೋಡಿಸಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಕೂಡಲೇ ಒಂದು ಎಕ್ಸ್‌ಪರ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿ, ಆ ಕಮಿಟಿಯ ವರದಿಯನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಯಾವ ರೀತಿ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರ ಯೋಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ, ಒತ್ತಾಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಈ ಠರಾವನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಇದನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ರಿಪ್ಲೈ ಆದಮೇಲೆ, ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದಮೇಲೆ, ನನ್ನ ಠರಾವನ್ನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ (ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸಚಿವರು).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಠರಾವಿನ ಮೇಲೆ, ಮೂರು ದಿವಸಗಳಿಂದಲೂ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಅಮೋಘವಾದ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದುಳಿದವರ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ, ದೀನ ದಲಿತ ವರ್ಗದವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆನ್ನತಕ್ಕಂಥ ವಿಚಾರ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಶ್ರೀ ರಾಚಯ್ಯನವರು ತಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ಠರಾವನ್ನು ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಪ್ರತಿಭಟಿಸದೆ ಎಲ್ಲರೂ ಇದಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರ ಹಸ್ತವನ್ನು ನೀಡಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನೂ ಒಬ್ಬ ಹರಿಜನನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಸಂಧರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದ ಕೆಲವು ಸ್ನೇಹಿತರು, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರದವರು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಹರಿಜನ ಮತ್ತು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ಸ್ ಮತ್ತು ಟ್ರೈಬುಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಏನು ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿಯನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹರಿಜನನಾಗಿದ್ದರೂಸಹ ಸರ್ಕಾರದಪರವಾಗಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಈ ಸಭೆಯಮುಂದೆ ಇಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ಪರವಾಗಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವಾಗ್ಗೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದವರು ದಯಯಿಟ್ಟು ನಾನು ಹೇಳತಕ್ಕಂಥಾದ್ದನ್ನು ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಕೇಳಬೇಕು. ನಾನು ಎಲ್ಲರ ಭಾಷಣಗಳನ್ನೂ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನೂ, ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಂದಿರುವ ಹೂವಿನ ಸುರಿಮಳೆಯನ್ನೂ ಸಹ ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸಿ, ಮನಸ್ಸಿಟ್ಟು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಪರವಾಗಿ ಏನಾದರೂ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಇಡತಕ್ಕಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲ ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ಇಂಟರ್‌ಫಿಯರ್ ಮಾಡದೆ ಕೇಳಬೇಕೆಂದು ವಿನಯದಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. 1947ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ

(ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ)

ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲದೆ ಇಡೀ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಮೇಲೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹರಿಜನರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಏನಾದರೂ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಉತ್ತಮಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆಯೆ ಇಲ್ಲವೆ ಅನ್ನತಕ್ಕಂಥಾದ್ದನ್ನು ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಅರಿತು ಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಕೂಡಲೇ ಹರಿಜನರಿಗಿದ್ದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಅಘಾತವನ್ನು, ಕಷ್ಟವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದರು. ಅವರು ಯಾವ ಊರಿಗೆ ಹೋದರೂ ಅವರನ್ನು ಹೋಟೇಲುಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಬಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಅವರಿಗೆ ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ನೀರು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನೆರಳೂ ಕೂಡಾ ಸಿಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರು ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದ ತರುಣದದಲ್ಲಿಯೇ ಹರಿಜನರು ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ, ಹೊಟೇಲುಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಛತ್ರಗಳಿಗೆ ಹೋಗಲು ಅವರಿಗೆ ಏನೇನು ತೊಂದರೆಗಳಿದ್ದವೋ ಅವುಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಸಿವಿಲ್ ಡಿಸ್-ಎಬಿಲಿಟೀಸ್ ರಿಮೂವಲ್ ಆಕ್ಟನ್ನು ಮಾಡಿದರು.

ಶ್ರೀ ಶ್ಯಾಮ ಸುಂದರ್ ಅವರೂ ಹರಿಜನ, ನಾನೂ ಹರಿಜನ ಪಂಗಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನು, ಭಿನ್ನತೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಕಾನೂನು ಆಗಿದೆ, ಆದರೆ ಕೆಲವುಕಡೆ ಜನರಿಂದ ಸರಿಯಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಾರದೇಯಿರಬಹುದು. ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ತೊಡೆದುಹಾಕುತ್ತೇವೆಂದರೆ ಅದು ಕಷ್ಟ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದರೂ ಕೂಡ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಸರ್ಕಾರವಿದೆ, ಅಲ್ಲಿಯೂ ಇದು ಆಗಿಲ್ಲ. ಜನರಲ್ಲಿ, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹೃದಯ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗಬೇಕು. ಮನಸ್ಸಿನ ಪರಿವರ್ತನೆ ಯಾವ ಕಾನೂನಿನಿಂದಲೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಿ. ಪದಕಿ (ಪರಾಸಘಡ).—ಯಾವ ಸದಸ್ಯರು ನಿಮಗೆ ಓಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಪರಿವರ್ತನೆ ಆಗಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ? ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರ ಹೆಂಡರು ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೆ ? ತಮ್ಮ ಕನ್ಯೆಯರನ್ನು ಹರಿಜನರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೆ ? ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸ್ವತಃ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆಯೆ ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ವೈ. ಪಾಟೀಲ್ (ಸಿಂದಗಿ).—ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಾತನಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಅವರ ಉತ್ತರವನ್ನು ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಕೇಳಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡಿದರೆ ರಾಜಕೀಯ ಶಾಸನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಕುಳಿತು ಏನು ಮಾತನಾಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಮಾತನಾಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ವ್ಯಕ್ತಿ ಜೀವನದ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೊಡುವ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಯಾವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ—ಅದನ್ನು ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಕೇಳದೇ ಹೋದರೆ ನಾವು ಏನು ಸಹಕಾರ ಕೊಟ್ಟ ಹಾಗಾಯಿತು ? ಆದುದರಿಂದ ದಯಯಿಟ್ಟು ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಜನರಿಗಿರುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ನಿರ್ಬಂಧಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಿ. ಪದಕಿ.—ಯಾರು ನಿಮಗೆ ಮತ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ಅವರಾದರೂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೆ ?

Sri M. DANAPPA (Harapanahalli).—What we want is only diginity to live in society.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಒಬ್ಬರಿಗಿಂತ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು inferior ಅಥವ superior ಎಂದರೆ ಅದು ಒಪ್ಪುವಮಾತಲ್ಲ. ಯಾರಿಗೆ ಯಾರು superior ಅಲ್ಲ ಅಥವ inferior ಅಲ್ಲ ಭಗವಂತ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯ ಹುಟ್ಟುವುದು ಅವನ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿಲ್ಲ, ಬರಿಯ chance. ಎಲ್ಲರೂ ತಾಯಿಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಜಾತಿಗಳ ಹೆಸರು ಮನುಷ್ಯರು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು. It is not the choice of any individual to get birth in any particular community or particular section.

ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಶಾಸನಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಜಾರಿಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಜನರನ್ನು ನಿರ್ಬಂಧಮಾಡಿ; ಹರಿಜನರನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ, ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿ, ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಬಿಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹೀಗೆ ನಿರ್ಬಂಧಮಾಡಬೇಕು ? ಅವರ ಮನೆಗೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ಹರಿಜನರ ಉದ್ಧಾರವಾಗುತ್ತದೆಯೆ ? ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಯಾರು ಬರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವರ ಮನೆಗೆ ನಾವು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಾವೇಕೆ ಹೀಗೆ ಅವರನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ರಾಚಯ್ಯ.—ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದುದು.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಕೆಲವರು ಹಾಗೂ ಹೇಳಿದರು.

ಇತರರ ಹಾಗೆ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನಾವೂ ಇದ್ದೇವೆ. ಇತರರಂತೆ ನಾವೂ ಮನುಷ್ಯರು; ಬಡತನದ ದೆಸೆಯಿಂದ ನಮ್ಮವರು ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿಲ್ಲ, ಆದಕಾರಣ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಲು ಅವಕಾಶಕಲ್ಪಿಸಿ ಎಂದು ಕೇಳಬಹುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಪ್ರತಿಭಟಿಸುವುದಿಲ್ಲ; ಎಲ್ಲರೂ ಸಹಕಾರ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿದೆಯೆಂದರೆ, ಒಂದು ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ಅಣ್ಣನಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಸೌಕರ್ಯಗಳೂ ಸಿಕ್ಕುತ್ತವೆ. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ತಮ್ಮ ಕಾಯಿಲೆಬಿದ್ದು ನಿಶ್ಶಕ್ತನಾದರೆ, ಹಿರಿಯ ಅಣ್ಣ ಅವನಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು. ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ಆ ತಮ್ಮ 'ನನ್ನ ಹಾಗೆ ನೀನೂ ಕಾಯಿಲೆ ಬೀಳು' ಎಂದು ಅಣ್ಣನಿಗೆ ಹೇಳಬಾರದು. ಹರಿಜನ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹಾರಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದರೂ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹಾಗೆಯೇ ಇದೆ ಎಂದು ಕೆಲವರ ಕಲ್ಪನೆ. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಏನೇನಿದೆಯೋ, ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕೋ, ಎಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಅಷ್ಟನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನೂ ಅಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ ಯಾವ ಸರ್ಕಾರದಿಂದಲೂ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಚನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದು ಹೊಡೆದಾಡಿ ಮಾಡಲಲ್ಲ ಎಂದರೆ, ಅದು ಭ್ರಾಂತಿ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾ

ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಲ್ಲ. ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ, ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ವಿಧಿಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡಬಹುದೋ ಅಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೊಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆದಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ರಾಚಯ್ಯ.—I rise to a point of order. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು 'ನಾನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಯಾರೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆಮಾಡಬಹುದೋ ಅಷ್ಟು ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಮಾಡಿದ್ದೀರೆಂಬುದನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡಬೇಕು. ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಯಾರಿಂದಲೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಬರಿಯ ಭ್ರಾಂತಿ ಎಂಬ ಪದಗಳನ್ನುಪಯೋಗಿಸಬಾರದು. ನಾವು ಕೇಳಿದುದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರಕೊಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಯಾರಾದರೂ ಹಾಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅದು ಭ್ರಾಂತಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಅವರ ಹೆಸರನ್ನೇನೂ ನಾನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

6 P.M.

ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು, ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತ, ಟೆಂಪಲ್ ಎಂಟ್ರಿಬಿಲ್ ಮಾಡಿದಿರಿ, Removal of Untouchability Actಮಾಡಿದಿರಿ, ಇದೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿ ಎಷ್ಟು ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು ; ಅದಕ್ಕೆ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ತರಿಸಿದೆ. 1955ನೆಯ ಇಸವಿ ಜನವರಿಯಿಂದ ಡಿಸೆಂಬರ್‌ವರೆಗೆ 18 ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ, ಒಂಬತ್ತು ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ವಿಕ್ಷನ್ ಆಗಿದೆ. 1956ರಲ್ಲಿ 69 ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. 39ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ವಿಕ್ಷನ್ ಆಗಿದೆ. ಜನವರಿ 1957 ರಿಂದ ಡಿಸೆಂಬರ್‌ವರೆಗೆ 36 ಕೇಸು ಹಾಕಿ, ಏಳು ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ವಿಕ್ಷನ್ ಆಗಿದೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೇಸು ಟೆಂಪಲ್ ಎಂಟ್ರಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಅವರು ಹೈಕೋರ್ಟ್ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋದರು. ನಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನವಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಆ ಕೇಸನ್ನು ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್ ಮಾಡಿದರು.

Sri J. P. SARWESH.—What was the punishment awarded ? Only Rupees five as fine.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—You know what is contemplated under the Constitution. Under the Constitution for all cognisable offences they have prescribed certain punishments. So, we cannot interfere in the discretion of the Magistrate.

Sri J. P. SARWESH.—I would request you to look into these cases.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—I will look into it. ಆಮೇಲೆ ಈ ಕೆಲಸಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದು ಬಹಳ interesting ಆಗಿದೆ. ಈಗ 14 ಜನ ಹರಿಜನರ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು ಅಮಲ್ದಾರರ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ 1947 ರಿಂದ ಈಚೆಗೆ ನೇಮಕವಾದವರು. ಇಬ್ಬರು ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮೀಷನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮೂರು ಜನ I.A.S. ಆಫೀಸರುಗಳು ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮಿಷನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮೂರು ಜನ ಎಜುಕೇಷನ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಡಿ.ಇ.ಓ. ಸ್ಪೇಟಸ್‌ನವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಮೂರು ಜನ ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಬಂದಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರೊಬೇಷನರ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ—ಒಬ್ಬರು ಲಿಂಗಯ್ಯ ಎನ್ನುವವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಈಗ ಐರನ್‌ವರ್ಕ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ—ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ನೇಮಕಮಾಡಿದರು. ಆ ಕಮಿಟಿಯವರು ಇಂಟರ್‌ವ್ಯೂಗೆ ಕರೆದಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ರೆಕಮೆಂಡ್ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಸರ್ಕಾರದ ಸ್ಟೇಜ್‌ಗೆ ಬಂದಾಗ ಅವರು ಎಲ್ಲೋ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು, ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಿ ಕರೆಸಿಕೊಂಡು ಆತನ ಹೆಸರನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಮೊನ್ನೆ ಎರಡು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಜ್ಯುಡಿಷಿಯರಿ ಒಳಗೆ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು ಚೀಫ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಆಗಿದ್ದಾಗ ಭೀಮಯ್ಯ ಎನ್ನುವವರನ್ನು 'ಸೆಷನ್ಸ್ ಜಡ್ಜ್ ಆಗಿ' ನೇಮಕಮಾಡಲಾಯಿತು. ಈ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಮುನ್ಸೀಫ್ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಮೂರು ಜನ ಇದ್ದಾರೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಗೆಜೆಟೆಡ್ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ಸ್. ಅನಿಮಲ್ ಹಸ್ಬೆಂಡರಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಜನ ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ದಿನ ದಿನಕ್ಕೆ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ ಬಹಳ ಇದೆ. 100ರಲ್ಲಿ 90 ರಷ್ಟು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಾಡಿರತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಒಪ್ಪುವ ಮನಸ್ಸು ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಏನು ಮಾಡುವುದು ? ದಯಮಾಡಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಿ. ನಾನು ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಒತ್ತಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೋಪಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಾನಲ್ಲ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಬರಲಿ, ರಾಚಯ್ಯನವರೇ ಬಂದರೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೀರ್ತಿ ಬರುವಂಥಾದ್ದನ್ನು ಅವರೂ ಮಾಡಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದರು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಡಿಪ್ರೆಸ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಏಡೆಡ್ ಹಾಸ್ಟೆಲುಗಳು 82 ಇವೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ, ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ, ಎರಡು ಸಾವಿರ, ಏಳುಸಾವಿರ, ಮೂರು ಸಾವಿರ—ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಆಯಾಯಾ ಹಾಸ್ಟೆಲಿನ ಸ್ಟ್ರೆಂಗ್ತ್ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಸರ್ಕಾರದ 11 ಫ್ರೀ ಬೋರ್ಡಿಂಗ್ ಹೋಂಸ್ ಇವೆ. ಅವರಿಗೆ ಊಟ, ವಸತಿ, ಬಟ್ಟೆ, ಪುಸ್ತಕ ಇವೆಲ್ಲಾ ಮುಫತ್ತಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

Sri B. SHAM SUNDER.—Will you tell me how many acres of land have been distributed within these ten years ? It is not a great feat of the Congress Party.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—I have given you the figures.

ಇಂಟೆಗ್ರೇಷನ್ ವಿಷಯ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಂಟೆಗ್ರೇಟೆಡ್ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ಗಳು ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಕಡಮೆ ಇವೆ. ಕೊಳ್ಳೆಯಗಾಲದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಏಡೆಡ್ ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ಗಳು ಇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಮುನಿಯಪ್ಪ.—ಏಡೆಡ್ ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗನಿಗೆ ದಿನಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಆಣೆ ಎರಡು ಕಾಸಿನಂತೆ ತಾನೆ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇರುವುದು ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗನಿಗೆ 12 ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಸೌತ್ ಕೆನರಾ, ಬೊಂಬಾಯ್ ಕರ್ನಾಟಕ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ಗಳು ಇಲ್ಲ. ಫ್ರೀ ಬೋರ್ಡಿಂಗ್ ಹೋಂ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಗುಲ್ಬರ್ಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಾಸ್ಟಲ್ ಇದೆ.

Sri B. SHAM SUNDER.—Will you please tell us as to how many acres of land have been distributed among the Depressed Classes because upon that the future of the economic condition of the majority of these classes rests ?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—I will certainly agree to collect this figure and give it within the course of this session.

Sri J. P. SARWESH.—We want also to know, whether it is a family holding, or a single man holding, *etc.*

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—Of course, it is not a huge area given in these cases. In a very few cases they have been given 15 to 20 acres and mostly it is only 2 or 3 acres.

Sri J. P. SARWESH.—Whatever may have been the lands given in the past, they have been taken away forcibly by the landholders. That is going on on a large scale throughout the State. Please collect that figure also.

Sri K. PUTTASWAMY (Mysore).—On a point of order. The Hon'ble Minister is replying to the debate which has gone on for three days. Are we to go on with these interruptions even now ? I submit in all humility that this would be out of order and the Hon'ble Speaker would be pleased to rule that the Minister should continue and finish his reply.

Sri M. C. NARASIMHAN.—When the Minister himself yields, there is the interruption. It is only because the Minister has yielded that several interruptions are made. How can that be a point of order ?

Mr. DEPUTY SPEAKER.—I agree with Sri M. C. Narasimhan. If the Hon'ble Minister yields that is allright.

Sri K. PUTTASWAMY.—It is a well known rule that if the speaker yields there can be intervention but if the intervention is irrelevant, it is up to the Speaker not to allow it.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—That is up to the Chair.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಆಮೇಲೆ ಶ್ರೀ ರಾಚಯ್ಯನವರು ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬಯಸುವುದೇನೆಂದರೆ ಸ್ಟೇ-ಆರ್ಡರ್ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಹಾಗೂ ನಿಲ್ಲಿಸಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ ಆಗಿದೆ. ಫೈನಲ್ ನೋಟಿಫಿಕೇಷನ್ ಆಗಿದೆ. ಹೊಸಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿಯು ಎರಡು ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಬಗ್ಗೆ ಅರ್ಜಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ರಿಪೋರ್ಟ್ಗ ಕಳಿಸಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಅಕ್ವಯರ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ. 1946ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಅಡ್ಮಿಷನ್ ರಿಕಾರ್ಡು ಯಾವದೋ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆದದ್ದನ್ನು ಈಗ ನನ್ನ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಅದರ ಭಾರ ಹೊರಿಸುವುದೆಂದರೆ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವದಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ನಿಮ್ನವರ್ಗದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಯಾವ ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಜನ ಪ್ರಾಥಮಿಕಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ, ಮಾಧ್ಯಮಿಕಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರ ಅವಗಾಹನೆಗಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಏನು ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ.

1946-47ರಲ್ಲಿ—		
ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ	426	ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು
ಇಂಟೆಗ್ರೇಟೆಡ್ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ	510	,,
ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ	206	,,
1956-57ರಲ್ಲಿ—		
ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ	923	,,
1946-47ರಲ್ಲಿ—		
ಹೈಸ್ಕೂಲು	1,063	,,
1956-57ರಲ್ಲಿ—		
ಹೈಸ್ಕೂಲು	9,532	,,
ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲು	46,255	,,

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಮಾಡುವ ಹುಡುಗರ ಸಂಖ್ಯೆ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. 1946-47ರಲ್ಲಿ 206 ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಇದ್ದುದು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಪ್ರಗತಿ ಕಡಿಮೆ ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಅಂದಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಆಗಿದೆ, ಎಲ್ಲಆಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಆಗಬೇಕಾದುದು ಬಹಳವಿದೆ. ಆದರೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕ್ರಮೇಣ ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ ಸದಸ್ಯನಾಗಿ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗ ಈ ವರ್ಗದ ಎಂ.ಎಲ್.ಎ. ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಒಬ್ಬರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುವಾಗ ಹಿಲ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಯಾರಾದರೂ ಇರುವರೋ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು, ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್ ಇದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಅವರು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಅದರಬಗ್ಗೆ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳು ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ನಾನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದು ಏನೆಂದರೆ ಈ ಠರಾವಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿಯೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಇರುವಾಗ್ಗ ಈ ಠರಾವಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವಹಾಗೆ ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕಾನೂನು

ರಚನೆ ಮಾಡುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವಿದೆ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದ 15 (*b*) ಮತ್ತು 46 ಆರ್ಟಿಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು protection ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆಕ್ಟ್ ಹೊಸದಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಶಾಸನ ಮಾಡಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರಗಳು ಜಾರಿಗೆತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಕಾಲಾವಕಾಶವಿತ್ತೇ? ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟು ದಿನ ಬೇಕು? ಎಷ್ಟರವರೆಗೆ ಕೆಲಸ ನಡೆದಿದೆ? ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು. ಕೆಲಸ ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವಾರು ವರ್ಷಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ.

ಇನ್ನು ಹೌಸಿಂಗ್ ಸ್ಕೀಮ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. ಹೌಸಿಂಗ್ ಸ್ಕೀಮ್ ಬೇಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಮನೆಯನ್ನಾದರೂ ಇರುವದಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೆಲವರು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಆಫೀಸರನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ದುಡ್ಡನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ದುರುಪಯೋಗಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಅಂಥವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಹೌಸಿಂಗ್ ಸ್ಕೀಮ್ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೂ ನನ್ನ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಇಲ್ಲ. ಮಾಧವರಾವ್ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದರು. ಈಗ ಅದಾಗಿ ಸುಮಾರು 13 ವರ್ಷವಾಗಿಹೋಯಿತು. ಕೆಲವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯೋಗಿಗಳು ಸಹ ಸಹಾಯಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ 15 ಜನರನ್ನು ಟ್ರೈನಿಂಗಿಗಾಗಿ ಮದ್ರಾಸಿಗೆ ಖಾದೀ ಮತ್ತು ವಿಲೇಜ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಬೋರ್ಡಿನಿಂದ ಕಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಅಣ್ಣಾರಾವ್ (ಅಫ್‌ಜಲ್‌ಪುರ).—ಈ ಹೌಸಿಂಗ್ ಸ್ಕೀಮ್‌ನಲ್ಲಿ low income group ಎಂದು ತೋರಿಸಿ ಕೆಲವರು ರೊಕ್ಕಾ ಎತ್ತಿಹಾಕುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೆ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರಗಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಈ ಹಣವನ್ನು ಸಾಲರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗುವುದು. ಮುಫತ್ತಾಗಿ ಯಾರಿಗೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಸಾಲಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಹಿಂದುಳಿದವರು ಗುಡಿಸಲಿನಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಮನೆಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಚೈತನ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಂಥವರಿಗೆ ಒಂದು ಮನೆಗೆ 400 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಸಮಾಧಾನವಾಗಬಹುದು.

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಎಂಟು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಪೈಕಿ ಒಂದು ಪೈಸಹ ಖರ್ಚುಮಾಡಿಲ್ಲ; ಒಂದೇಒಂದು ಮನೆ ಸಹ ಕಟ್ಟಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ವಿಶಾಲ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಗ್ರಾಂಟು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮನೆಕಟ್ಟತಕ್ಕಂಥ ಅನುಭವ ಅವರಿಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸ್ಪೆಷಲ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಇಲ್ಲ. ಈ ಕೆಲಸದ ಅನುಭವವಿಲ್ಲ. ಹೊಸದಾಗಿ ಇಂಟೆಗ್ರೇಟೆಡ್ ಏರಿಯಾಕ್ಕೆ ಹಣ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅದರ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಸ್ಕೀಂ ವಿಚಾರ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನವರಿಗೆ ಇದು ರೂಢಿಯಾಗಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ವಿಷಯವೆಲ್ಲ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಎಷ್ಟೇ ಹಣ ಕೊಟ್ಟರೂ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಮೂರುನಾಲ್ಕುನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮನೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಮುಫತ್ತಾಗಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಚೆನ್ನಾಗಿರುವ ಮನೆಗೆ ಸಬ್‌ಸಿಡಿ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಕೊಡುವದರಬದಲು ಸರಕಾರದವರೇ ಮನೆಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡಬಹುದು. ಇದು ಯೋಚನೆಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಷಯ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಲೀಲಾವತಿ ಮಾಗಡಿ (ಸಿಂಹಟ್ಟಿ).—ಹರಿಜನರ ಸಲುವಾಗಿ ಮನೆಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡುವಾಗ್ಗೆ ಹರಿಜನರು ಶ್ರಮದಾನ ಏನಾದರೂ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆ? ಸರ್ಕಾರದವರು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಜವಾಬ್ದಾರಿವಹಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಶ್ರಮದಾನಮಾಡುವವರು ಯಾರು?

ಶ್ರೀ ಎ. ಮುನಿಯಪ್ಪ.—ಸರ್ಕಾರಿ ಆಜ್ಞೆಯ ಪ್ರಕಾರ 300 ಚದರಡಿಗಳಿಗೆ 300 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ 400 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಕೊಡುವಾಗ 400 ಚದರಡಿಗಳಿಗೆ 400 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೋ ಅಥವಾ 300 ಚದರಡಿಗಳಿಗೇ 400 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೋ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—300 ಚದರಡಿಗಳಿಗೆ 400 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಸಾಲ ಮತ್ತು ಸಬ್ಸಿಡಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಪರಿಶೀಲಿಸತಕ್ಕ ವಿಚಾರ. ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಸಾಲಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಕಂತುಪ್ರಕಾರ ಹಿಡಿಯಬಹುದು. ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಲೇಬರರ್ಸ್ ಮುಂತಾದವರಿಂದ ವಸೂಲುಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟ. ಅವರಿಗೂ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಮನೆಯನ್ನೇ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಾಲಕೊಡಿ. ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಮನೆಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆಮಾತ್ರ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಿದೆಯೇಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡರೆ ವಾಪಸು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಲ ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಜಮೀನಿರಬೇಕು ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ ಕೊಡಬೇಕುಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅನೇಕರಿಗೆ ಸಾಲಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—That is a point for consideration. ಆ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಅದು ಒಳ್ಳೆಯ ವಿಚಾರ. ಹೌಸಿಂಗ್ ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಮಾಡುವುದೆಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಫಾರೆಸ್ಟಿನಿಂದ ಜಂಗಲ್‌ವುಡ್ ತರಬೇಕಾದರೆ ಎತ್ತಿನಗಾಡಿ ಇಲ್ಲದೆ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ, ಲಾರಿಯಾದರೂ ಒದಗಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಫಾರೆಸ್ಟಿನಿಂದ ತರಿಸಿ ಸರಬರಾಯಿಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತವೆ ಅಥವಾ ವೆಹಿಕಲ್ ಒದಗಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತೇವೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅನೇಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ನೋಟ್‌ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಸೂಕ್ತ, ಯಾವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಉತ್ಸಾಹವಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಈ ಸ್ಥಳ

(ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ)

ದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ 20 ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲ, 20 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟರೂ ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೂ ಹಂಚುವಾಗ ಹಣ ಕಡಮೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನೊದಗಿಸಬೇಕೆಂಬುದೇ ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ. ಈ ನಿರ್ಣಯದ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರದೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ಒಂದೇರೀತಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೋರಿಸಬೇಕು, ಸಹಾಯ ನೀಡಬೇಕು ಎಂಬ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯಿದೆ, ಉತ್ಸಾಹವಿದೆ. ಈಗ ಬಂದಿರುವ ಠರಾವಿನ ಪ್ರಕಾರ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತರಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಅದನ್ನು ತರಬೇಕಾದ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವರೀತಿ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಮಿತಿಮಾಡಿ ವರದಿ ತರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಠರಾವನ್ನು ಇದಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಅನುಭವಿಗಳ ಸಮಿತಿಮಾಡಿ ಈ ವಿಚಾರ ಪರಿಶೀಲಿಸೋಣ. ಹೀಗೆ ಹೇಳುವಾಗ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತಪ್ಪಭಿಪ್ರಾಯಪಡಬಾರದು.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ಸೋಷಿಯಲ್ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಡೈರೆಕ್ಟರಿಗೆ ಸಮಾಜಕಲ್ಯಾಣ ಸಂಸ್ಥೆಯವರಿಗೆ ಕೊಡುವಂತೆ ವ್ಯಾನ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಲೆವಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಚಾರಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ, ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆಯ ನಿವಾರಣೆಗೂ ಸಹ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ವ್ಯಾನ್ ಒದಗಿಸಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅತಿವಿನಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ.—ಈಗ ಅನುಕೂಲ ಒದಗಿಸುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಕೆಲವು ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಸರ್ಕಾರಿ ಆಜ್ಞೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲವು ಸಹಾಯಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ಟ್ಯಾಟ್ಯೂಟರಿ ಪ್ರಾವಿಷನ್ ಇದ್ದರೆ ಅನುಕೂಲ. ಒಂದೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಂತಹಂತವಾಗಿ ಮಾಡಿ. ಹಾಗೆಮಾಡಿ ಒಂದು ಕನ್‌ಸಾಲಿಡೇಟೆಡ್ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ನೀವು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ನೋಟ್‌ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿ ಅವರಿಂದ ವರದಿ ಬಂದಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡೋಣ.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ರಾಚಯ್ಯ.—ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ಆರ್ಮುಗಂರವರು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ನನಗೆ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳ ಅನುಭವವಿದೆ. ಈಗಿರುವರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗದಿರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಅದನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಯಾರೂ ಅಸಮಾಧಾನಪಡಬಾರದು.

Sri M. C. NARASIMHAN.—The resolution, as read out, definitely embraces all weaker sections of society, whether economic or educational, and so far as the reply of the Minister was concerned, it only referred to Scheduled Castes and Scheduled Tribes and not at all to other weaker sections. I just wanted a clarification.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—Yesterday, the Finance Minister who was holding that portfolio has referred to that.

Sri M. C. NARASIMHAN.—I would like to know either from the mover or from you as to why the mover himself is prepared to limit all references to other weaker sections.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—That point has been explained by the Hon'ble the Finance Minister and I think Members are satisfied.

Sri J. P. SARWESH.—In Gulbarga Taluk, some committees are formed. Some members are taken. In those committees Harijans are not at all taken. Only servants will be Harijans and they will have to do what the patel asks them to do.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—I am sorry, there are some complaints. I shall look into them.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ರಾಚಯ್ಯ.—ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿರ್ಣಯದ ತತ್ವವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ಕೂಡಲೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿ ನಿರ್ಣಯ ವಾಪಸು ಪಡೆಯಲು ಸಭೆಯ ಅನುಮತಿ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

Sri B. SHAM SUNDER.—We do not want to be a party to this withdrawal.

(at this stage Sri B. Sham Sunder in the company of a few other Hon'ble Members withdrew from the House).

Sri M. C. NARASIMHAN.—I oppose the withdrawal, Sir.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—I will put the Resolution to the House. The question is:

"This Assembly is of the opinion that immediate steps be taken to introduce a Bill for promoting the educational and economic interests of the weaker sections of the

people, and, in particular, of the Scheduled Castes and the Scheduled Tribes, with a view to protect them from social injustice and all forms of exploitation as directed in articles 46 and 15(4) of the Constitution of India."

The motion was negatived.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The House stands adjourned and will meet at One of the Clock on Monday.

The House adjourned at Thirty Minutes past Six of the Clock to meet again at One of the Clock on Monday, the 5th May 1958.

WD 1069—GPB—900—27-10-1958

Karnataka State Archives,
(Departmental Library)
ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಪತ್ರಾಗಾರ
(ಇಲಾಖಾ ಗ್ರಂಥಾಲಯ)
ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಕ್ರಮಾಂಕ Accession No (B) 4780
ದಿನಾಂಕ Date..............................

ರಾಜ್ಯ ಪತ್ರಾಗಾರ
(ಗ್ರಂಥಾಲಯ)
ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಕ್ರಮಾಂಕ Accession No. (B) 4781
ದಿನಾಂಕ Date........................

MYSORE LEGISLATIVE ASSEMBLY

FIFTY-FIRST DAY.

Friday, 2nd May 1958.

The House met in the Assembly Hall, Vidhana Soudha, Bangalore, at One of the Clock.

MR. DEPUTY SPEAKER (SRI L. H. THIMMA BOVI, B.A.) in the Chair.

QUESTIONS AND ANSWERS.

Repair of Nanjangud-Hura Road.

Q.—2878. Sri J. B. MALLARADHYA (Nanjangud).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) whether they are aware that the road running from Nanjangud to Hura village *via* Hullahalli is in a bad condition ;

(*b*) the number of buses that are licensed to ply on this road ;

(*c*) whether the road is a District Fund Road or State Fund Road ;

(*d*) the agency that is responsible for the maintenance of this road ;

(*e*) the annual allotment for repairs—special and normal for the said road ;

(*f*) whether they would take immediate steps to repair the same in the interests of public safety ?

A.—Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Minister for Public Works).—

(*a*) No.

(*b*) Eight.

(*c*) It is a State Fund Road except for a small initial stretch in Municipal limits.

(*d*) Public Works Department in respect of the road outside the Municipal limits, and the Nanjangud Municipality in respect of the road within Municipal limits.

(*e*) Rs. 400 per mile for normal annual repairs. A sum of Rs. 10,000 for special repairs and another sum of Rs. 4,000 for repairing flood damage were allotted during the year 1957-58.

(*f*) Action is being taken to attend to repairs and improvements for maintaining the road in good condition.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಈ ರಸ್ತೆಗೆ ಒಂದು ಮೈಲಿಗೆ 400 ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ವರ್ಷ ವರ್ಷ ರಿಪೇರಿಗಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಈರೀತಿ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಟೇಟ್ ಫಂಡ್ ರಸ್ತೆಗಳಿಗೂ ಕೊಡುತ್ತೀರಾ ?

*ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಹಾಗೆಂದು ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ನಂಜನಗೂಡು—ಹುರ ರಸ್ತೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಸ್ಟೇಟ್‌ಫಂಡ್ ರಸ್ತೆಯಾದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು categories ಇವೆ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—400 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ 750 ರೂಪಾಯಿಗಳತನಕ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ನುಗು ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಆದ ಮೇಲೆ ಗಾಡಿಗಳು, ಲಾರಿಗಳು, ಬಸ್ಸುಗಳು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಓಡಾಡುವುದರಿಂದ ಈ ರಸ್ತೆ ಬಹಳ ನಾದುರಸ್ತಾಗಿದೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಗ್ರಾಂಟ್ ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡುವ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ನುಗು ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಆಯಿತು ಎನ್ನುವ ಕಾರಣದಿಂದ ರಸ್ತೆ ನಾದುರಸ್ತಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸ್ಪೆಷಲ್ ರಿಪೇರಿಗಳಿಗಾಗಿ 10 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಮಳೆಯ ದೆಸೆಯಿಂದ ಆ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ನೀರು ಹರಿದು ರಸ್ತೆನಾದುರಸ್ತು ಆಗಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ 4 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ, ಹೀಗೆ 14 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಹೋದ ವರ್ಷ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಗ್ರಾಂಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಸನ್ನೂ ಏಕೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿಲ್ಲ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಖರ್ಚಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಹೋದವರ್ಷ ಈ ರಸ್ತೆ ರಿಪೇರಿಯಾಗಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ ?

* Asterisk indicates that the remarks or speeches have not been revised by the member concerned.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಈ ವರ್ಷ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ದುಡ್ಡನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವಂತೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವೆಂಕಟೇಗೌಡ.—ಮದರಾಸು ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಸ್ಟೇಟ್‌ಫಂಡ್ ರೋಡ್‌ಗಳಿಗೆ ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒಂದು ಮೈಲಿಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದರೊಳಗೆ ಉದ್ಭವವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ಶ್ರೀಯುತ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರು ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾಗ ಅವರನ್ನು ಇಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದದ್ದು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಆ ವಿಷಯ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕಾರು ಶಿರಮಳ್ಳಿ ಹತ್ತಿರ ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅರ್ಧಗಂಟೆಕಾಲ ಅವರು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದುದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ವಿಚಾರ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. Minutes ಕಳುಹಿಸಿ ಇಂಥ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಗಮನಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಂಥ Minute ನೋಡಿದ ಜ್ಞಾಪಕವಿಲ್ಲ.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—Rs. 400 per mile for the State Fund Roads—is it for maintenance?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—Yes.

Recovery of Arrears of Taxes from the R.M.D.C.

Q.—999. Sri K. KENCHAPPA (Hiriyur).—

Will the Government be pleased to state:—

(*a*) the period for which the accounts of the R.M.D.C. Cross Words (Mysore) Private Limited were audited, by the State Accounts Department and the reason for not auditing the accounts of the previous and subsequent periods;

(*b*) the amounts (actual or probable) that the Company will have to pay, if recoveries on account of taxes are made as per remarks of the Auditors and on accounts subsequent to stay order issued by the Court mentioning the nature of security obtained by the court granting stay order for the recovery of the amount that may become due.

(*c*) whether there is any chance of recovery of the entire arrears of the tax taking into consideration the existing circumstances of the Company;

(*d*) the directives they have received from the Central Government in this respect?

A.—Sri H. S. RUDRAPPA (Minister for Agriculture) [On behalf of SRI T. MARIAPPA (Minister for Finance)].—

(*a*) and (*b*) Answers to these questions cannot be given, as they are the basis of the claims by Government in respect of which coercive steps are being taken. In the suit by the R.M.D.C. in the District Court, they have *inter alia* prayed for an injunction restraining the State from recovering the dues. Hence the matters are *sub judice*.

(*c*) Question of recovery will arise only after the proceedings pending in Courts are disposed of.

(*d*) The directions are confidential and it is not in the public interest to disclose them.

Sri H. S. RUDRAPPA.—I am sorry I have not got that file.

Sri U. M. MADAPPA.—I would request that this question No. 999 may be taken up the next day because the Minister for Agriculture is not able to answer the supplementaries satisfactorily.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—All right, we will take it up the next day.

[*Continued on page* 2486.]

Acquisition of Lands for A.K. Colony in Holebathi Village.

Q.—2049. Sri G. DUGGAPPA (Chitaldrug).—

Will the Government be pleased to state:—

(*a*) when did they acquire land for the village extension, *i.e.*, for Adikar-

nataka Colony in Holebathi village Davangere taluk ;

(b) the area acquired for this purpose ;

(c) whether the acquisition proceedings have been completed ;

(d) the compensation given to the owner of the land ;

(e) whether the Adikarnatakas have been given possession of the land that was acquired for their benefit ;

(f) if so, when ;

(g) if not, the reason for the same ?

A.—Sri R. CHENNIGARAMAIAH (Minister for Local Self-Government).—

(a) In the year 1951.

(b) 1,850 Sq. Yds. (15 Guntas and 35 Sq. Yds.)

(c) Yes.

(d) A sum of Rs. 265-15-0 has been awarded as compensation but the land owner has not received though a notice was issued.

(e) Yes.

(f) In February 1958.

(g) Does not arise.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ದುಗ್ಗಪ್ಪ.—ಯಾರಾದರೂ ಮಾಲೀಕರು ಪೊಸೆಷನ್ ಕೊಡಲು ತೊಂದರೆಪಡಿಸಿರುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ ?

*ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಪೊಸೆಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿದೆಯಲ್ಲಾ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ದುಗ್ಗಪ್ಪ.—ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮಾಲೀಕರು ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕ ಮಾಡಿರುವುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ದುಗ್ಗಪ್ಪ.—ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತಕರಾರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ, ಸೂಕ್ತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಸೈಟುಗಳನ್ನು ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪೊಸೆಷನ್ ಕೊಡುವುದು ವಿಳಂಬವಾಗಿರಬಹುದು. ಪೊಸೆಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ನೀವು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ತಕರಾರು ಮಾಡಿರಬೇಕು.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—It is stated that the land owner has not received the amount though a notice was issued. May I know whether the amount was deposited in court ?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—Not in court ; probably they have deposited it in the Treasury.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—In reply to the supplementary put by Sri G. Duggappa, it was stated that there might be some difficulty in getting hold of the land. In cases where there is difficulty encountered by the Harijans to whom plots have been awarded, what steps do Government propose to take to see that these people get hold of the land and are allowed to build houses without any difficulty ?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—If there are such difficulties, the revenue officer will be asked to take possession of the land and distribute the sites to the concerned people directly. As a matter of fact, recently in Chintamani when a similar case was brought to the notice of Government, I immediately asked the Deputy Commissioner to see that the land was distributed. Even the Panchayat refused to take possession because of the land owner. I got a report that the Amildar went to the spot and distributed the plot to the parties concerned.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಮಾಲೀಕರು ಏಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಅದರ ತಾಪತ್ರಯ ನಿಮಗೇಕೆ ? ಅವರು ಅಪೀಲು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ತಕರಾರು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅಲ್ಲವೇ, ದುಡ್ಡು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ಇರುವುದು ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಪೊಸೆಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಮೇಲೆ, ಮಾಲೀಕರ ಕೈಬಿಟ್ಟ ಹಾಗೆಯೇ ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಕಡಿಮೆ ಎಂದು ಮಾಲೀಕರು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ ಜಾಸ್ತಿ ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಬಹುದು ಎಂದು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಇರಬಹುದು.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Question No. 2105.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—The Minister for Home is not present. Even the Deputy Minister for Home is not here. Yesterday, the Speaker gave a direction that the Ministers must be present normally. As many as five Ministers are not here. I cannot understand why the questions tabled should have to be postpond. If the Ministers are to be away on a call from the Government of India; I can understand, but suppsoing a Minister chooses to go on a tour to attend to some public function and is not present here when the question relating to him is

(SRI C. J. MUCKANNAPPA)

called what is to be done? There should be some definite way of going through the business of the House which is more important than a public function outside the House. The Minister for Finance also is not here. He has not gone to Delhi.

Sri H. S. RUDRAPPA.—They have gone to Delhi on Government business. That is also urgent business.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Will a comprehensive statement be made on behalf of the Treasury Benches as to who are all the Ministers who have gone out and on what particular business? The reason for that is that I have sent a short notice question on the 4th March 1958, but till now it has not been answered. To-day quite a large number of Ministers are not present. It may be that they have gone on business. The House would like to be informed about the details. A comprehensive statement may be made on behalf of the Treasury Benches.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—The other day I said that I would like to draw the attention of the Hon'ble Members to the Minsters' Tour Programme published every day. I do not know whether it is not distributed to Members. In that programme it is clearly stated as to who are the Ministers who are leaving the Head-Quarters and to which place and for what purpose. The programme is published every day. Have you not received a copy of it?

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—None of us has received a copy.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—Then it is a mistake. I will see that every member is supplied with a copy of the tour programme.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—Of late, this question is cropping up too often. On a previous occasion, Sri Veeranna Gowdh was not present in the Assembly when the question relating to him came up and on that occasion he was good enough to address a letter to the Chair informing at least the House that he was not going to be available, but later on, of course, he joined the House. Whether the Minister is on tour, or attending some function, or whatever it is, I think it is a very fair and very good practice that the Minister should address a letter to the Chair and inform the House of his inability to be present. If that is not done, it does not look proper. Last time the practice observed by Sri Veeranna Gowdh was quite good.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—My intention in drawing the attention of the House to the tour programme of Ministers is not to say that the Minister need not write to the Chair. That is obligatory. I hope the Ministers who are in the Station have written for the information of the Members. If the Hon'ble Members care to know who are all the Ministers who are absent to-day and why they are absent, with your permission I would like to read out this "Notice of Ministers' Engagements for 2nd May 1958."

"*Ministers.*—

Sriyuths—

1	S. Nijalingappa, Chief Minister.	Leaving for Delhi on 2nd morning to attend the meetings of the National Development Council. Returning on 6th afternoon.
2	M. P. Patil, Minister for Revenue.	Leaving for Bellary on 1st May night for tour of Bellary District. Returning on 5th.
3	B. Vaikunta Baliga, Minister for Labour and Legal Affairs.	Leaving for Mangalore on 2nd morning for the opening ceremony of the bridge across the Kubja River. Returning on 4th.
4	R. M. Patil, Minister for Health.	Leaving for Simla on 1st May, at 4·10 P.M. to attend the Central Council of Health Conference. Returning on 6th May.

Deputy Ministers.—

1	Ramakrishna Hegde, Deputy Minister for Planning and Development.	Leaving for Delhi on 1st May morning for discussion with Union Ministers. Returning on 5th.
2	Veerendra Patil, Deputy Minister for Home and Industries.	Leaving for Delhi on 1st morning, Returning on 6th.

All the other Ministers and Deputy Ministers will be at Headquarters."

Sri J. B. MALLARADHYA.—What the Hon'ble Minister read out just now answers our question only partially. The point is, the Ministers should not prefer some Government work to the regular business of the House. Opening ceremony or foundation ceremony of a bridge and similar things, I personally feel, should not be considered to be more important than the business of the House. Why Ministers do not write for permission to the Speaker is more than I can say.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—All of them have written.

Sri J. B. MALLARADHYA.—If Hon'ble Ministers have to go to Delhi on Government business, it is in the nature of a mandate or a directive from the Central Government and we are prepared to accept it. Take for example, the Revenue Minister. He is stated to be touring in Bellary District till the 9th. Normal routine inspection which should have taken its usual chance after the session, has been preferred to the scheduled business of this august House. Is there any special situation arising in Bellary necessitating the Minister's presence at that place?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—There is a special situation there which requires his attention. Therefore he has gone there.

Sri G. SIVAPPA.—Sir, why should the questions of absentee Ministers be taken up in this House? For the convenience of the Ministers, the absentee Minister's questions may not be put down in the list at all.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—It is a good suggestion. Anyhow, all the Hon'ble Ministers who have gone away from Bangalore, have intimated the chair and they have gone on important Government business. Anyhow, since the Ministers are not here, and since they have gone on Government duty, let us not pursue the matter.

Sri J. B. MALLARADHYA.—I bow to the decision of the Chair. But this is not the first time that a thing like that has happened. I do not think that such a thing happens in any other Assembly. The obvious inference that we could draw from this attitude of Ministers is that they do not consider the business of this Assembly to be as important as any other business. I do not say this in respect of Hon'ble Ministers who have gone to Delhi on important Government business. But in respect of other Ministers who have gone on tour inside the State, we have to take this objection.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—They have also gone on duty.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Let us know whether there is any urgent business warranting their presence at those places.

Sri G. N. PUTTANNA.—Is it not that some Ministers have gone on election campaign?

Sri H. S. RUDRAPPA.—No, No. Only two Ministers have gone out on Government duty inside the State. Sri M. P. Patil has gone on urgent business in connection with the Tungabhadra Project. We have to send a report to the Government of India with regard to the progress we have made and therefore he has called for a Board meeting. Therefore, he has gone there and is returning to Bangalore on the 5th, not on the 9th.

Sri G. N. PUTTANNA.—We accept the tour of the Revenue Minister, Sir. But, in the case of the Law Minister, was it so important for him to go to Mangalore?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—Yes, just before monsoon.

Sri G. N. PUTTANNA.—I know the conditions in Malnad and I know when the monsoon begins in Mangalore. I am very emphatic that he has gone on election campaign.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—Legislature business concerning other Ministers is not before the House. I agree there are some questions, but the practice generally is to postpone those questions to a later date and they will be taken up again when they are present in the House.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Sir, last time when this question came up, I pointed out that so far as the practice in Lok Sabha is concerned, the Speaker took severe objection to the Ministers not being present in the House. I suggest that the practice of Lok Sabha may be followed here. Lok Sabha practice which requires that Ministers should be present on the particular day is more or less prevalent so far as the questions are concerned, because the questions are printed one day in advance. The Minister concerned has adequate notice. If any extraordinary situation crops up, then the question is different. But my submission is that the Chair will have to give a specific ruling in respct of this matter. Let us know definitely that we have to adopt a particular course of action and we shall not allow ourselves to be subjected to the vagaries of the Ministers as well as the monsoon. My submission is that a clear directive from the Chair should be given.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—That will be considered. There has been sufficient discussion of the matter. Let us now proceed to the regular business.

Vehicles under each Regional Transport Authority in the State.

Q.—2105. Sri G. B. SHANKAR RAO (Hirekerur).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) the number of vehicles under the jurisdiction of each Regional Transport Authority in the State;

(*b*) the number of State Transport Buses plying in North Karnatak, Hyderbad Karnatak and old Mysore ?

A.—Sri C. M. POONACHA (Minister for Home Affairs and Industries).—

(*a*) *Vide* statement appended.

(*b*) North Karnatak ... 422
Hyderabad Karnatak ... 61
Old Mysore ... 294

Statement showing the particulars of motor vehicles as on 1st April 1957.

Sl. No.	*Name of the District*	*No. of Motor vehicles*
1.	Bangalore District	9,456
2.	Kolar District	759
3.	Tumkur District	508
4.	Chitaldrug District	575
5.	Bellary District	820
6.	Mysore District	1,857
7.	Shimoga District	1,238
8.	Mandya District	380
9.	Hassan District	528
10.	Chickmagalur District	801
11.	Belgaum District	1,946
12.	Dharwar District	1,700
13.	Bijapur District	685

Sl. No.	Name of the District	No. of Motor vehicles
14.	North Kanara District	660
15.	Coorg District	913
16.	South Kanara District	2,335
17.	Raichur District	742
18.	Bidar District	228
19.	Gulbarga District	498

Sri G. B. SHANKAR RAO.—I wanted to know the number of regional authorities. Can I take it to mean that there are as many regional authorities as there are districts ?

Sri H. S. RUDRAPPA.—Yes, there has been a change now and regional authorities have been constituted for each district.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—Since what date ?

Sri H. S. RUDRAPPA.—Since January.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—Of these vehicles, can the Hon'ble Minister give out figures of trucks, motor cars and passenger buses ?

Sri H. S. RUDRAPPA.—It is a big list. Anyhow, I will read this for the information of the House. Bangalore Corporation: Motor buses 1,626, cars 4,371 and goods vehicles 1,827.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Can that list not be placed on the table, Sir ?

Sri H. S. RUDRAPPA.—It is a big list. I have no objection to place it on the table of the House.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—May I know from the figures supplied to answer (b), the number of buses that our Government received from the erstwhile Governments of Bombay and Hyderabad respectively ?

Sri H. S. RUDRAPPA.—It is separately given. North Karnataka—422 and Hyderabad—61.

1-30 P.M.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—Out of 422 buses, how many were received from the Bombay Government at the time of integration ?

Sri H. S. RUDRAPPA.—I have no information about it.

Sri F. H. MOHSIN.—Out of the 432 buses plying in North Karnatak, how many are in good order and how many are out of order ?

Sri H. S. RUDRAPPA.—All are in good order.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—The Hon'ble Home Minister was pleased to say that all the new vehicles that were received were sent to the Raichur District. May I know whether these 61 buses represent them ?

Sri H. S. RUDRAPPA.—The report is that some of them were received from the Hyderabad Karnatak and some more additions have been made to them.

Sri F. H. MOHSIN.—Is it not a fact that the number of buses are plying in North Karnatak are insufficient and hence there is overcrowding in the buses ?

Sri H. S. RUDRAPPA.—That has been brought to the notice of the Government and the Government has got a programme to increase the number to 480.

Sri A. R. BADRI NARAYAN.—Does the number of vehicles mentioned include private cars also ?

Sri H. S. RUDRAPPA.—Yes.

Sri P. G. SIDHANTI.—May I know the number of routes on which these 432 buses are plying ?

Sri H. S. RUDRAPPA.—I am not able to give all the routes because all the big routes except small by-lanes have been taken up by the State Government.

Sri A. R. KARISIDDAPPA.—May I know whether all the State vehicles are also included in the number of vehicles plying in Bangalore District ?

Sri H. S. RUDRAPPA.—Yes.

Sri A. R. KARISIDDAPPA.—May I know the routes which the Government intend to nationalise in 1958-59?

Sri H. S. RUDRAPPA.—I do not think it arises out of this question.

ಶ್ರೀ. ಎಸ್. ವೈ. ಪಾಟೀಲ್.— ತಾವು ಉತ್ತರ ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಬಸ್ಸುಗಳೂ ಉತ್ತಮವಾಗಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ. ಆದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಬಸ್ಸುಗಳು ಹಳೆಯು ವಾಗಿದ್ದು ದಾರಿ ಮಧ್ಯದಲ್ಲೇ ನಿಂತು ಜನರಿಗೆ ತ್ರಾಸ ಆಗುವುದು ಗೊತ್ತೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಮೊನ್ನೆತಾನೆ ಒಳಾಡಳಿತ ಸಚಿವರು ಕೆಲವು ಬಸ್ಸುಗಳು ಬಹಳ ಹಳೆಯದಾಗಿವೆ, ಅವಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಹೊಸದು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು.

Sri P. G. SIDHANTI.—Are there any by-lane routes ?

Sri H. S. RUDRAPPA.—I meant small routes.

Sri P. G. SIDHANTI.—Is it not a fact that the small routes are also under the State control ?

Sri H. S. RUDRAPPA.—Yes; but there are also private buses running in small routes the distance of which is not much.

Sri F. H. MOHSIN.—Will the Government be able to give total mileage on which State buses are plying ?

Sri H. S. RUDRAPPA.—That information is not available.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—Is there any provision made this year for the purchase of new buses ?

Sri H. S. RUDRAPPA.—Yes, certainly.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—For how many buses ?

Sri H. S. RUDRAPPA.—Fifty buses are going to be purchased and placed at the disposal of the Road Transport Authority.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಚಿತ್ರದುರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಜೋಗ್‌ಪಾಟ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ಸು ರಾತ್ರಿಹೊತ್ತು ದಾರಿ ಮಧ್ಯದಲ್ಲೇ ನಿಂತುಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತೆ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ತಾವೇ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಏನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಈಗ ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿದ್ದೀರಲ್ಲಾ, ವಿಚಾರ ಮಾಡೋಣ.

Sri F. H. MOHSIN.—Out of these 50 buses to be purchased, how many will be made available to the North Karnatak for being plied there ?

Sri H. S. RUDRAPPA.—We have not made any allotment as yet. We will place them at the disposal of the Transport Authority for being plied in those routes where there is absolute necessity.'

[*Continued from page* 2480].

Recovery of Arrears of Taxes from the R.M.D.C.

Q.—999. Sri K. KENCHAPPA (Hiriyur).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) the period for which the accounts of the R.M.D.C. Cross Words (Mysore) Private Limited were audited by the State Accounts Department and the reason for not auditing the accounts of the previous and subsequent periods ;

(*b*) the amounts (actual or probable) that the Company will have to pay if recoveries on account of taxes are made as per remarks of the Auditors and on accounts subsequent to stay order issued by the Court mentioning the nature of security obtained by the court granting stay order for the recovery of the amount that may become due.

(*c*) whether there is any chance of recovery of the entire arrears of the tax taking into consideration the existing circumstances of the Company ;

(*d*) the directives they have received from the Central Government in this respect ?

A.—Sri T. MARIAPPA (Minister for Finance).—

(*a*) and (*b*) Answers to these questions cannot be given, as they are the basis of the claims by Government in respect of which coercive steps are being taken. In the suit by the R.M.D.C. in the District Court, they have *inter alia* prayed for an injunction restraining the State from recovering the dues. Hence the matters are *sub judice*.

(*c*) Question of recovery will arise only after the proceedings pending in Courts are disposed of.

(*d*) The directions are confidential and it is not in the public interest to disclose them.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—May I know the difficulties of the Government

in giving the information asked for in clause (*a*) ?

Sri T. MARIAPPA.—The difficulty is that the whole matter is *sub judice* and it would be very difficult to give any answer which is outside the scope of the proceedings that are pending in the court of law.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—May I know the anticipated amount due by the R.M.D.C. to the Government ?

Sri T. MARIAPPA.—Even that matter is a matter for determination by the court.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—On a point of order, Sir. This question has come up in this House several times and whenever there are any proceedings pending in any court of law, the Government have consistently refused to answer such questions. This is one of the questions where we are told that something like Rs. 80 lakhs are due to the Government. Rule 25(p) of the Rules of Procedure and Conduct of Business says that 'it shall not ask for information on a matter which is under adjudication by a Court of Law having jurisdiction in any part of India'. This is practically a reproduction of what is in May's Parliamentary Practice. In fact, almost all the rules are repoduced from it. I may refer to the latest edition of it and on page 359 it is stated that we cannot pass reflections on the decisions of a court of law or say anything on a matter which is likely to prejudice a case which is under trial etc. So, it is not enough if any matter is pending in a court of law, but the revelations to be made by the Government must be such as will prejudice the matter pending in a court of law. So, the Government cannot go on evading answering questions on the plea that a certain matter is pending in a court of law. The question is a simple one and it is whether the Government will be pleased to state the period for which the accounts of the R.M D.C. Cross Words (Mysore) Private Limited were audited by the State Accounts Department and the reason for not auditing the accounts of the previous and subsequent periods. I fail to understand how an answer to this question will prejudice any matter pending in a court of law.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The whole matter is in a court of law.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—I fail to understand how the revelation of the reasons for not auditing the accounts of the previous and subsequent periods will prejudice any matter pending in a court of law.

Sri T. MARIAPPA.—This question is coming up before the House in several ways. Any information furnished here might be used outside the House. . . . .

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—The Government have one point of view and we on this side, have our own point of view. With regard to sub-question (*a*), there cannot be absolutely any reason for not revealing the innocuous things. As regards (*b*), according to the Government nobody is going to give a decision. I would like to say that this is a point of privilege as we are entitled to get answers to the questions tabled. We have certain rights and the Government cannot go on hiding things. With regard to (*c*) as to whether there is any chance of recovery of the entire arrears of the tax taking into consideration the existing circumstances of the Company, we want to know what are the assets of the gentleman, whether any of his properties have been transported outside the State, the nature of the directive received from the "Central Government," etc. The Government have refused to reveal information as to in what stage the suit is pending, what is the contention of the other party, etc. This is a suit. . . . .

Mr. DEPUTY SPEAKER.—You should not explain it.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—It is for the Chair to find out whether what I am saying is *sub judice* or not.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—You should not go on speaking on this matter.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—The point is this, whether it is likely to prejudice the case which is under trial. I fail to understand as to how it is likely to prejudice. It is a suit. Suit is a public matter and there is nothing

(SRI V. SRINIVAS SHETTY)

wrong in saying that such and such a thing is pending and what the contentions of the other party are. This suit O.S.No. 109 of 54 in the District Court, Civil Station, is for collection of arrears of tax. In fact, I have got the proceedings of this House in this connection. The whole thing is revealed here. It is a public matter.

Sri T. MARIAPPA.—Then, it must give some satisfaction to the Hon'ble Member.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—No, it has not given. It is for the tax due, *i.e.*, Rs. 12, 12,000. In that suit. . . .

Mr. DEPUTY SPEAKER.—What is your point of order ?

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—There cannot be anything *sub judice* in this particular aspect. The R.M.D.C. has filed a suit and that suit is pending. The Government have filed a statement. That suit is based on the decision of the Bombay High Court which was set aside by the Supreme Court.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—You are making a speech.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—I am explaining as to how it will not prejudice the case.

Sri T. MARIAPPA.—Question hour should not be converted into a discussion of a subject. On this very question he can raise a half-an-hour discussion.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—One sentence more. That suit is that the whole Act is *ultra vires*, that it is not binding on him and that he is not liable to pay the tax. This lottery was run without obtaining licence. If we know these simple facts, who is going, to be prejudiced ? Why is the Government so sensitive ? We are equally anxious to realise the whole amount. This gentleman of the R.M. D.C. has transported everything in Bangalore under the nose of the Government and the Government has kept quiet. It is a criminal negligence on the part of the Government.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—In support of the contention raised by my friend I would like to state that we are not precluded from knowing from the Government as to what is the nature of the suit they have filed, what is the claim they have made for and what is the contention raised by the other party. We want to know the claim made by the Government.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Before giving a ruling, I want a clarification from the Government as to whether the properties are in the custody of the court.

Sri J. B. MALLARADHYA.—After the Hon'ble Minister makes a statement and before you give your decision, you must kindly give us an opportunity to say something in the matter.

Sri T. MARIAPPA.—I want my friends to observe the rules of procedure of this House. The Hon'ble Member cannot choose to discuss a matter during the question hour. I am really very sorry.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Sir, we have raised a point of order that the Government cannot set up a plea that it is *sub judice*. Before a ruling is given to the effect that it is *sub judice*, we have a right to be heard. I am not trying to convert the question hour into a discussion.

Sri F. H. MOHSIN.—In that case we have also to be given a chance.

Sri T. MARIAPPA.—Now, the whole matter is before a court of law. Very recently, the party has gone to the court and he has also raised another question that the Act passed by this legislature is also *ultra vires*. That is also pending before the Court. Therefore, all these questions are connected and interconnected. I beg of this House not to force us to give any information which is likely to prejudice the issue. All of us are interested in recovering the dues from this gentleman.

He is contesting the very basis. As my Hon'ble friend, Sri Srinivas Setty said, he conducted the competitions even when the licence was refused, without any licence, he conducted and the competition. He has also contested the validity of the Ordinance passed and also the law validating the Ordinance. Therefore, delicate questions of law are involved. He is contesting the very right of this Government and this Legislature to recover the dues. I only submit that Government have

been taking all possible steps to see that as much of the dues as possible consistent with the powers at our disposal is recovered. This question comes up in several forms. Any slight mistake on our part and even a slight slip of the tongue will be made use of. Last time also, all the questions were over-ruled because it was *sub judice*. This will come up very early. One case is before our High Court and the other isbefore the District Judge. It is better that thi question is postponed, I beg of this House. You can raise the whole question later. But I must refute regarding the amount. The amount involved is not 80 lakhs. Somehow they want to drag me to make some disclosure. Even that quantum is being contested.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Whether the matter is *sub judice* or not, it is for the Speaker to decide. When the Speaker is in the Chair he may hear the members. After hearing the Hon'ble Members and the Hon'ble Minister in the matter, I come to the conclusion that the matter is *sub judice*. No supplementaries are therefore permitted.

———

Estimated Revenue from Taxes in the New State.

Q.—2117. Sri G. ANNA RAO (Afzalpur).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) the total estimated revenue from direct and indirect taxes respectively in the New State during 1957-58;

(*b*) the total gross revenue from all taxes;

(*c*) the percentage of direct and indirect taxation of the total revenue?

A.—Sri T. MARIAPPA (Minister for Finance).—

(*a*) Direct Tax	...	1029.83 lakhs
Indirect Tax	...	1002.08 lakhs
(*b*) 2031.91 lakhs.		
(*c*) Direct Tax	...	27.7
Indirect Tax	...	26.9

Note.—The revenue is the net revenue after deducting working expenses of Government Industrial concerns.

Sri G. ANNA RAO.—May I know the various taxes included in Direct and Indirect taxes?

Sri T. MARIAPPA.—Taxes on income—that is called shared tax. *i.e.*, the State has a share in it. Land revenue, Estate duties, Stamp duties, Registration—these are direct taxes, which people are called upon to pay. State Excise duties, Taxes on vehicles, other taxes on commodities, Union Excise duties—they are called shared duties,—these are called Indirect taxes.

Sri G. ANNA RAO.—May I know the *per capita* incidence of both these taxes . . .

Sri T. MARIAPPA.—It is 26·9 per cent . . .

Sri G. ANNA RAO.—No, Sir, I want to know the *per capita* incidence of indirect taxes on the people.

Sri J. B. MALLARADHYA.—As compared with other taxes.

Sri T. MARIAPPA.—Sir, I have got only the percentage worked out. I want notice to answer that question.

Sri G. ANNA RAO.—May I know the percentage of tax revenue to non-tax revenue?

Sri T. MARIAPPA,—Both of them are given . . . .

Sri G. ANNA RAO.—My question is what is the percentage of non-tax revenue to tax revenue?

Sri T. MARIAPPA.—It is given. Direct tax revenue is 1029 and indirect tax revenue is 1002 lakhs.

Sri G. ANNA RAO.—It is not direct or indirect taxes that I am asking. I am asking about non-tax revenues as compared to tax revenues.

Sri T. MARIAPPA.—It is the same thing. Please listen to me. Direct tax revenue is 1029 and indirect tax revenue is 1002.

Sri G. ANNA RAO.—Are there no non-tax revenues excluding those?

Sri T. MARIAPPA.—Even that figure is not available in my file. Figures have not been worked out. I am very sorry. I ought to have thought of such questions and got the figures. So far as Mysore is concerned, we have got non-tax revenue and we have got it in the form of industries revenue.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—(c) ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ 27.7, ಇಣ್ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ 26.9 ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಉಳಿದಿರುವುದು ತಾನೇ ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾ ರಾವ್ ಅವರು ಕೇಳುವುದು ?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಅಲ್ಲ.

Sri G. SIVAPPA.—I want to know what it is that is left.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಉಳಿದಿರುವುದು ಬಾಕಿ ಸೋರ್ಸ್‌ನಿಂದ ಬರುವುದು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

Sri J. B. MALLARADHYA.—If you kindly read the note, Sir, you have said that the revenue is net revenue after taking out the working expenses of Government industrial concerns. Why is it that you are not in a position to give non-tax revenues ?

Sri T. MARIAPPA.—It is not worked out. Otherwise I would have certainly given you.

Sri G. ANNA RAO.—May I know whether the *per capita* incidence is more on the urban population than on the rural population ?

Sri T. MARIAPPA.—The per capita incidence is more on the urban population than on the rural population. That has come out in the Taxation Enquiry Committee Report.

Sri G. SIVAPPA.—Is it not a fact, Sir, that though the urban areas pay more taxes, finally they will fall on the rural areas?

(*No answer*)

Sri C. K. RAJAIAH SETTY.—According to the method of calculation adopted, the percentage of *per capita* taxation on the urban people is much higher than the *per capita* taxation on the rural people. Is it not due to economic backwardness ?

Sri T. MARIAPPA.—Perfectly true.

Sri G. ANNA RAO.—May I know whether this indirect tax on the people is progressive or retrogressive ?

Sri T. MARIAPPA.—My Hon'ble friend Sri Narasimhan must be able to tell us. Direct taxation is progressive and indirect taxation is retrogressive.

Sri J. B. MALLARADHYA.—With reference to the plan expenditure, for the Second Five Year Plan, what is the future of these direct and indirect taxation in the State with reference to your commitments ?

Sri T. MARIAPPA.—This is a very big question. It is an All-India question that has to be considered in view of the many undertaking on a large scale. There is very definite inference that the *per capita* income of the people is raised. Therefore the whole thing is complicated and it should be considered at a very high level.

Sri J. B. MALLARADHYA.—I am only a representative of the State. I am asking with reference to Mysore. Keeping in background the fulfilment of the Second Five Year Plan, I wish you to answer the question pertaining to our State.

Sri T. MARIAPPA.—As I have already said in the reply to the debate, we wanted to have more of direct taxes so that many of the higher income groups could be mopped up and used for the benefit of the country. But they are also kept by the Centre in this respect.

2 P.M.

Sri M. C. NARASIMHAN.—May I know how this ratio between the direct and indirect taxes compares with the All India ratio ?

Sri T. MARIAPPA.—On the last occasion, I disclosed the whole thing. My friend was not here. I have not got All India figures here, but I have got Statewise figures. In fact, last time there was a mistake in the answer that appeared in the press. I said that this related to the year 1957-58. In spite of it, that parti ular thing appeared in the press and that made a world of difference. What I gave here related only to 1957-58. Let there be no mistake about it. When we say per capita taxation, it must relate to particular years because it is drawn from the budget figures.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಅಧಿಕಾರ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಮೇಲೆ ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಎಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಇಣ್ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಎಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ ?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ನಾನು ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಮತ್ತು ಇಣ್ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. 1957-58ನೆ ಇಸವಿಯ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಅಂಕಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು calculate ಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಶೇಕಡ 27.7 ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಮತ್ತು ಶೇಕಡ 26.9 ಇಣ್ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಇದೆ. Direct tax is higher than Indirect tax. ನಾವು ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್

ಹಾಕುತ್ತದೆ. Progressive measure ಎಂದು all economists are of that opinion.

Dr. R. NAGAN GOWDA.–This Note says that the revenue is the net revenue after deducting working expenses of Government Industrial Concerns. Are the Government in a position to state what the revenue is from these Government Industrial Concerns after deducting the expenses ?

Sri T. MARIAPPA.—I am not in a position to state that just at present.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—Will it be included in either of these figures given here ? For instance (*b*)

Sri T. MARIAPPA.—I want notice. I will give it later on. Some mistake has appeared in printing the answers. What has been written down for my information, that particular note has appeared in the answer. I will clarify the thing.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—Am I correct if I say that this note is not necessary here ?

Sri T. MARIAPPA.—It is not necessary.

Sri H. C. LINGA REDDY.—Are the Government aware that indirect tax hits the poorer people more than direct tax ?

Sri T. MARIAPPA.—In indirect taxation, everybody is called upon to sacrifice.

Sri G. ANNA RAO.—May I know whether the Government has conducted any enquiry to assess the incidence on rural and urban population ?

Sri T. MARIAPPA.—We have not able to make any assessment.

Sri J. B. MALLARADHYA.—What will be the percentage of increase under both these categories—direct tax and indirect tax—during the next two three years according to your plan programme ?

Sri T. MARIAPPA.—This has been indeed a very difficult matter. In fact we have indicated in the budget speech that for the next two years we have to maximise the internal resources. Therefore, so far as both direct and indirect taxes are concerned, we expect a little more increase, but I cannot say exactly what would be the percentage of increase. So far as direct tax is concerned, it is up to you. In the case of indirect tax, by plugging the loopholes in existing taxation, we may get a little more. For example, in respect of sales tax, I expect in two years a little more. There is a likely increase of a little percentage. It all depends on the actual forecast relating to years.

Sri J. B. MALLARADHYA.—I want to know what is the percentage of increase in these categories for the remaining Plan period ?

Sri T. MARIAPPA.—I want notice to give you the exact percentage.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Question time is over.

QUESTIONS FOR ANSWERS ON THE DAY

(but not taken up)

Construction of Primary School Building at Sathnur, Kanakapura Taluk.

Q.—23. Sri S. KARIAPPA (Virupakshapura).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) whether it is a fact that a primary school building for Sathnur, Kanakapura taluk, has been sanctioned ;

(*a*) the date on which it was first sanctioned ;

(*c*) whether the building construction has been taken up ;

(*d*) if not, reasons for not taking it up ?

A.—Sri V. VENKATAPPA (Minister for Education).—

(*a*) Yes.

(*b*) 13th September 1952.

(*c*) No.

(*d*) The Public Works Department authorities called for tenders four times and on two occasions the tenders could not be accepted as the tendered rates were more than the estimate rates and no tenders were received on two occasions. Fresh tenders have again been called for and action will be taken to start the work immediately after the tenders are received and accepted.

Repairs to Minor and Major Tanks in Channarayapatna Taluk.

Q.—118. Sri N. G. NARASIMHE GOWDA (Sravanabelagola).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) the number of minor and major tanks in Channarayapatna Taluk;

(b) the number and names of such tanks which have been so far repaired;

(c) the number and names of such of them which are yet to be repaired; (hobliwise information to be furnished)

(d) the number of applications received from ryots for repairing tanks and the stage at which these applications are pending (hobliwise information to be furnished);

(e) whether and if so when do they propose to undertake repairs to the tanks which are yet to be repaired?

A.—Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Minister for Public Works).—

(a) Major Tanks ... 45
Minor Tanks ... 209

(b) *Vide* List 'A' appended.

(c) *Vide* List 'B' appended.

(d) *Vide* statement 'C' appended.

(e) These works will be taken up according to requirements and subject to availability of funds.

List 'A' showing the names and number of tanks which have so far been repaired.

Sl. No.	*Name of Tanks repaired.*
1	Dindagoor Tank.
2	Anekere Chikkere Tank.
3	Marenahally Tank (Only Minor Rpair
4	Nettekere Tank.
5	Cholambally Tank.
6	Bookanabetta Tank.
7	Yachanagatta Tank.
8	Didega Tank.
9	Metikere Tank
10	Modalagere Tank.
11	Govarahosully Tank.
12	Margur Shevara Tank.
13	Kumbarahally Tank.
14	Kurdahally Tank.
15	Hongehally Tank.
16	Byladaber Tank.
17	Hebalalu Tank.
18	Dasaparanaikanakatte.
19	Kalkane Amanikere.
20	Naggehalli Hirekere.
21	Baddikere Tank.
22	Mavinahally Juranekatte.
23	Madalagur Tank.
24	Dasapura Tank.
25	Yachanagatta Tank.
26	Nuggehally Harakatte.
27	Santhe Sivana Tank.
28	Kaggere Mathikere Tank.
29	Madihally Seggekatte.

Sl. No.	Name of Tanks repaired
30	Keggere Iyanakere Tank (Only minor repairs)
31	Ungaragere Gowdanakatte.
32	Gowdanakatte of Belegehally.
33	Dadigatta Tank.
34	Hosahally Tank.
35	Sundehally Tank.
36	Doddare Tank.
37	Sungahally Tank.

List 'B' showing the number and names of tanks which are yet to be repaired.

Hiresave Hobli.

1 Repairs to Thotikere.
2 Repairs to Metikere.
3 Repairs to Waste Weir of Hiresave Tank.
4 Repairs to Waste Weir of Mathigatta Tank.
5 Restoring Madihally Kempagakatte.
6 Earth work maintenance to Balaganetic Tank.

Nuggehalli Hobli.

7 Restoring Muddainnakalle in Dodere kaval.
8 Maintenance to feeder channel to Nuggehally Hirekere.
9 Restoring Venkammiachan katte.
10 Do Hulikere Boranakatte.
11 Repairs to leaky sluice to Honnammonakere.
12 Restoring Narasimpuradakatte.
13 Repairs to Sluice of Thavarakere.
14 Do Jamboor Hirekatte.
15 Do Jamboor Amanikere.

Bagur Hobli.

16 Repairs to Kambal Muthinakatte.
17 Constructing pipe sluice to Kembal Mathenakatte Tank.
18 Do Waste Weir and breach filling Do
19 Do Waste Weir of Kembal Hirekere.
20 Repairs to Govenkere sluice.
21 Do Byadarahally Tank sluice.
22 Do Banavase Tank.
23 Do Chamarajapura Tank sluice.
24 Restoring Baligatte Tank.
25 Do Hodekekatte.
26 Do Ingalamakarakere.

Kasaba Hobli.

27 Improvements to Amanikere of Channarayapatna.
28 Constructing Acqueduct to Janevara Tank.
29 Repairs to Bediganahally Tank.
30 Restoring Nagasamudra Tank.
31 Repairs to Kabasinda Tank.
32 Restoring Yeliyur major Tank.
33 Do Narenahally Tank.

(SRI H. K. VEERANNA GOWDH)

Sravanabelagola Hobli.

34 Restoring Majjenahally Tank.
35 Repairs to Bekka Amanikere.
36 Maintenance to Rachenhalla Tank.
37 Constructing sluice to Daidgatta Tank.
38 Repairs to Sundahally Tank.
39 Restoring Kabbalu Breached Tank.
40 Restoring Iadigatta Tank.
41 Constructing sluice to Tinantasapura Tank.
42 Strengthening the bund of Bekka Amanikere.
43 Do to Kothanagatta Tank.
44 Do to Paramadkere.
45 Improvements to Pandethankalle.
46 Repairs to Ganjekatte Tank.
47 Do Kanderi Tank.
48 Halebelgola Tank.

Dandiganahally Hobli.

49 Restoring Chikkade Brahe Devarakere.
50 Urgent repairs to Jerumalapura Tank.
51 Constructing sluice and waste weir to Doddamathegatta Tank.
52 Do do Nettikere.
53 Repairs to Kundur Tank.
54 Do Vagarehally Tank.

List 'C' Statement of applications received from Ryots and Stage of Pendency.

Sl. No.	Petition by whom	Subject	Hobli	Stage of Pendancy
1	Villagers of Harosomanahally.	Restoration of Harosomanahally Tank	Nuggehally ...	Ordered to be dropped.
2	Residents of Muttagada Honnenahally and Kaggeri Nuggehally.	Repairs to Dyavanakere ...	Do ...	Executive Engineer's report is called for.
3	Residents of Agrahara Belegoli.	Repairs to Honnamanakere and restoration of Hosakere.	Do ...	Repairs to Honnamanakere is in progress and restoration of Hosakere is under investigation.
4	Do of Mullikere ...	Restoration of Mullikere tank. ...	Do ...	Under investigation.
5	Ryots of Nuggehalli Village ...	Restoration of Feeder channel Nuggehalli Hirekere.	Do ...	This has to be surveyed.
6	Villagers of Jambur ...	Repairs to Jamburkere katte ...	Do ...	Estimate is under preparation.
7	Moothuga Honnanahally ...	Maintenance work of Moothuga Honnanahalli Tank.	Do ...	Surveyed and estimate is under preparation.
8	Villagers of Kaggere ...	Repairs to Kaggere Iyanakere ...	Do ...	Estimate is under preparation (for restoration of tank).
9	Sri B.N. Boriah, Belegole ...	Lowering the sluice level of Muddaiahnakatte.	Do ...	Orders passed to the effect that there is no need for lowering this sluice level.
10	Villagers of Hosur Kaval ...	Breach filling work of tank	Do ...	Under investigation.
11	Do of Belagola Agrahara.	Closing the leakage of sluice of Honnamanakere.	Do ...	Estimate has been got up and is under sanction.
12	N. N. Krishna Murthy, Shanbhog.	For entrusting some work to him ...	Do ...	Under consideration.
13	Sri N. G. Narasimha Gowda, Nuggehalli.	Construction of a feeder channel to Tavarekere Tank.	Do ...	Project ordered to be dropped as it involves acquisition of valuable lands at very heavy cost.
14	Atchkatdars, under Nanjanakere of Adagurama Chapparadahalli, Honnanahalli.	Restoration of Nanjanakere ...	Hirisave ...	Under restoration.

Sl. No.	Petition by whom	Subject	Hobli	Stage of Pendency
15	Villagers of Kalenahalli ...	Silt clearing the channel of Channarayapatna Amanikere.	Channarayapatna (Kasaba).	The work being attended to.
16	Atchkatdars under Oorumundinakere of Maranahalli.	Restoration of Oorumundinakere ...	Do ...	Mutchalika has been obtained.
17	Ryots of Barlu.	Repairs to Ane near Barlu ...	Do ...	Estimate is under preparation.
18	Ryots of Chamadahalli ...	Construction of Ane in place of old one	Do ...	To be investigated.
19	Sri B. L. Thimme Gowda, V. P. Chairman of Bommanahalli.	Repairs to the village tank ...	Shravanabelagola ...	The estimate is under preparation.
20	Villagers of Kumbenahalli ...	Repairs to sluice and Waste-weir of the village tank.	Do ...	The estimate has been got up and is under sanction.
21	Do Madene Village ...	Repairs to the village tank ...	Do ...	Do do
22	Do Chalya ...	Repairs to sluice of Hirekere ...	Do ...	The estimate is under preparation.
23	Do Biranahalli ...	Do to village tank ...	Do ...	Do do
24	Hulgikere villagers ...	Repairs to waste-weir of their tank	Do ...	The estimate is under preparation.
25	Villagers of Aruvanahalli ...	Repairs to tank.	Do ...	The estimate has been got and is under sanction.
26	Villagers of Marisettihalli ...	Repairs to sluice ...	Do ...	Do
27	Sri G. P. Padmiah ...	Construction of sluice to Janathapurada tank.	Do ...	The estimate is under preparation.
28	Ryots of Thimmalapura ...	Repairs to the bund of the village ...	Dandiganahalli ...	The estimate has been got up and is under sanction.
29	Ryots of Dodda Karadi ...	Restoring the tank ...	Do ...	The estimate is under preparation.
30	Ryots of Sagatavalli ...	Repairs to sluice and protecting tank	Do ...	The estimate has been got up and is under sanction.
31	Ryots of Muddanahalli ...	Constructing a tank above the deviation road.	Do ...	The project is considered not feasible.
32	Ryots of Thippur ...	New sluice and waste-weir to the tank	Do ...	The estimate is under preparation.
33	Ryots of Somanathahalli ...	Repairs to W.W. of Oorumundinakere.	Do ...	Estimate has been got up for sanction.
34	Ryots of Chamarajapura ...	Repairs to village tank.	Bagur ...	The estimate is under preparation
35	Ryots of Govinakere ...	Restoration of tank ...	Do ...	Do

Restoration of Breached Tanks during Heavy Rains in May 1957 in Mysore District.

Q.—799. Sri K. PUTTASWAMY (Mysore).—

Will the Government be pleased to state :—

(a) the number of tanks in Mysore District which are not used for irrigation and the number that breached due to heavy rains on 21st, 22nd and 23rd May 1957 (information may be given talukwar);

(b) the steps they intend taking to restore these tanks ?

A.—Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Minister for Public Works).—

(a) *No. of tanks which are not used for Irrigation.*—

Nanjangud Taluk	...	7
Gundlupet Taluk	...	21
Chamarajanagar	...	2
Yelandur Taluk	...	1
Krishnarajnagar Taluk	...	26
Krishnarajpet Taluk	...	9

No. of Tanks breached.—

Nanjangud Taluk	...	1
Mysore Taluk	...	1
T.-Narasipur Taluk	...	1
Chamarajanagar	...	Nil
Yelandur Taluk	...	Nil
Krishnarajnagar Taluk	...	Nil
Krishnarajpet Taluk	...	Nil

(b) Action is being taken to fill up the breach in respect of the two breached tanks.

Police force stationed at Belgaum on 1st November 1956.

Q.—998. Sri B R. SUNTHANKAR (Belgaum).—

Will the Government be pleased to state :—

(a) the normal police force including officers stationed in Belgaum Town;

(b) the total police force including officers posted at Belgaum on 1st November 1956;

(c) the period for which this extra police force was kept at Belgaum;

(d) the total expenditure they had to incur on this extra police force posted at Belgaum?

A.—Sri C. M. POONACHA (Minister for Home Affairs and Industries).—

(a) The Belgaum Town consists of 3 Police Stations; *viz.*, (1) Belgaum Town (2) Belgaum Cantonment and (3) Shahapur and the normal Police force stationed at these Police Stations is as under:

	Officers	*Men*	*Total*
(1) Belgaum Town	3	97	100
(2) Belgaum Cantt	2	58	60
(3) Shahapur	2	54	56
Total ...	7	209	216

(b) The following Police Force was posted for bandobust duty 1st November 1956 in the areas of Belgaum Town, Cantt, and Shahapur Police Stations.

On Bandobust Duty

Officers ...	...	39
Men ...	...	592
Total	...	621

Reserve Force.

SRPF. Gr. II Officers	...	4
Sambre—Men	...	251
HSRP Bidar Officers	...	4
„ Men	...	188
Total	...	447

(c) The respective force was kept at Belgaum for the days shown against each:—

Particulars:		*Days:*
Bijapur	...	15
North Kanara	...	16
M.A.R.P.	...	20
H.S.R.P.	...	10
S.R.P.F.	...	10

(d) The total expenditure on the extra Police force approximately works out to Rs. 14,309.

MYSORE STATE AID TO INDUSTRIES BILL, 1958.

Introduction.

Sri H. S. RUDRAPPA (Minister for Agriculture).—Sir, I introduce the Mysore State Aid to Industries Bill, 1958 which has been published in the *Mysore Gazette* under rule 46 of the Rules of procedure and Conduct of Business in the Mysore Legislative Assembly.

MYSORE VILLAGE PANCHAYATS AND LOCAL BOARDS BILL, 1958.

Introduction.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH (Minister for Local Self-Government).—Sir, I introduce the Mysore Village Panchayts and Local Boards Bill, 1958 which has been published in the *Mysore Gazette* under rule 46 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in the Mysore Legislative Assembly.

MYSORE SUGARCANE CESS BILL, 1958.

Introduction.

Sri T. MARIAPPA (Minister for Finance).—Sir, I introduce the Mysore Sugarcane Cess Bill, 1958 which has been published in the *Mysore Gazette* under rule 46 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in the Mysore Legislative Assembly.

MYSORE IRRIGATION (LEVY OF BETTERMENT CONTRIBUTION AND WATER RATE) (AMENDMENT) BILL, 1958.

Introduction.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Minister for Public Works).—Sir, I introduce the Mysore Irrigation (Levy of Betterment Contribution and Water Rate) (Amendment) Bill, 1958 which has been published in the *Mysore Gazette* under rule 46 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in the Mysore Legislative Assembly.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU (Cubbonpet).—I wish to know whether the Bills that have been just referred to have been introduced in this House, because the practice has been that the moment the Minister introduces a Bill, the Chair confirms it by announcing that the Bill is introduced. The Speaker must get up and say immediately there after that the Bill has been introduced in this House. Otherwise it does not become a Bill which has been introduced in this House.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—All th above Bills are introduced.

(*Laughter*)

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—It is a very technical thing. It has got a sanctity and it must be done.

MYSORE CO-OPERATIVE SOCIETIES BILL, 1958.

Introduction

Sri H. S. RUDRAPPA (Minister for Agriculture).—I beg to introduce the Mysore Co-operative Bill, 1958, as published in the *Mysore Gazette* under rule 46 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in the Mysore Legislative Assembly.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The Mysore Co-operative Societies Bill, 1958, is introduced.

Sri M. C. NARASIMHAN (Kolar Gold Fields).—On a point of order, Sir. The rules require the member in charge of the Bill must introduce the Bill. So far as the Gazette notification is concerned, the member in charge of the Co-operative Societies Bill is the Chief Minister. So far as the other Bills are concerned, the Industries Minister is in charge of them. Now, the Minister for Agriculture has moved the Mysore Co-operative Societies Bill. Unless he.....

Mr. DEPUTY SPEAKER.—'Member in charge of a Bill' means in the case of a Government Bill any member

acting on behalf of the Government and in any other case, the member who has introduced the Bill.

Sri N. RACHIAH (Hunsur).—I want to say something with regard to the introduction of Bills. Always, when a Minister or member introduces a Bill, he says "I beg leave to introduce". It implies that the member has the permission to introduce. So, automatically the Chair takes notice that the concerned Minister has leave of the House to introduce a Bill. That is the parliamentary procedure.

Business of the House.

Sri C. J. MUCKANNAPPA (Gubbi).—May I know what happened to the privilege motion?

Mr. DEPUTY SPEAKER.—It will be taken up on the 6th.

Sri Y. VEERAPPA (Holenarasipur).—Election to the Legislative Council in respect of the Teachers and Graduates Constituencies is scheduled to take place on the 4th. We, the members, have to go to our respective places for casting our votes. In the Upper House the Chairman has been pleased to grant a holiday tomorrow. So, I request the Chair to kindly consider my request.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—It will be considered.

NON-OFFICIAL RESOLUTIONS.

No. 2.—Promoting the educational and economic interests of the weaker sections of the people.

(Debate continued)

*ಶ್ರೀಮತಿ ರುಕ್ಮಿಣಿಯಮ್ಮ (ಹೊಸಕೋಟೆ).—ಸ್ವಾಮಿ ಸಭಾಪತಿಗಳೆ, ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಚಯ್ಯನವರು ತಂದಿರುವ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ, ಒಂದೆರಡು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತರಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಪಕ್ಷಗಳೂ; ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ, ಮೂರು ದಿವಸಗಳಿಂದಲೂ ಬೆಂಬಲ ನೀಡಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ನನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟ, ದುಃಖ ನಮ್ಮ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಈ ಸಭೆಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ.

ಹಿಂದೆ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಹದಿನೇಳನೆಯ ಕಾಲಂ ಪ್ರಕಾರ, ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆ ತೆಗೆದುಹಾಕಿದೆಯೆಂದು ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಿದಾಗ, ಯಾವ ವಾತಾವರಣವಿತ್ತೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಮೂರುದಿವಸಗಳಿಂದಲೂ ಆ ವಾತಾವರಣ ಇಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ವಾಕ್ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ವೃತ್ತಿಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಇವುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮವರು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಗಮನಿಸಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಹಕ್ಕಿಗಿಂತಲೂ, ಸಮಾಜದ ಭದ್ರತೆಗೆ ಬಹು ಬೆಲೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿಯೂ ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರಮುಖರ, ಮತ್ತು ಮುಖಂಡರ, ಗೌಡರ, ಶಾನುಭೋಗರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಮ್ಮೆ, ಹಸು ಮತ್ತಿತರ ಜೀವಿಗಳ ಸಗಣಿ, ಗಂಜಳ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆಯಲು ನಮ್ಮ ಜನತೆಯ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಶುಭ ಮತ್ತು ಅಶುಭ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಕೀಜು ತೆಗೆಯಲು ನಮ್ಮ ಜನತೆಯ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು, ಅಂದರೆ ತೋಟಿ ತಳವಾರರ ಹೆಂಡತಿ, ಮಗಳು, ಮತ್ತು ಅವರ ಸೊಸೆಯರನ್ನು ಇವರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿದೆ. ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಬಹಳ ಹಿಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡರೆ ನಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳ ಚಿಂತಾಜನಕವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ಸಮಾಜಗಳು, ಸೋದರಿ ಸಮಾಜಗಳು, ವನಿತಾ ಸಮಾಜಗಳು ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಸಮಾಜಗಳು ಇದ್ದರೂ ಸಹ, ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಸಹ ಧನಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಸಮಾಜಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹರಿಜನ ಮಕ್ಕಳು ಒಬ್ಬರಾದರೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರೈಮರಿಯಿಂದ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನವರೆಗೆ ಫ್ರೀಷಿಪ್ ಕೊಟ್ಟು, ಅವರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು, ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೋಕಿನಲ್ಲಿಯೂ; ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಫ್ರೀಬೋರ್ಡಿಂಗ್ ಹೋಂಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕು. ಗಂಡುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಬೇಕು. ಆದರೆ ಒಂದು ಗಂಡುಮಗುವಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಿದರೆ ಅವನೊಬ್ಬ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದು. ಆದರೆ ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವಳ ಮನೆಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಟ್ಟಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳ ನೈರ್ಮಲ್ಯವು ಹೆಚ್ಚಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಟೆಲಿಫೋನ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಮುಂತಾದ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಒಬ್ಬರಿಗೂ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲ. ಇವರ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆ ನಿವಾರಣೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನರ್ಸಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಮಿಡ್‌ವೈಫರಿ ಮುಂತಾದ ಕೋರ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಟ್ರೈನಿಂಗಿನ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು.

(ಶ್ರೀಮತಿ ರುಕ್ಮಿಣಿಯಮ್ಮ)

ಕಡೆಯದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಮುಂದುವರಿದ ಕೋಮಿನವರ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು.

ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಚಯ್ಯನವರನ್ನು ವಂದಿಸಿ, ಸರ್ವರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

* ಶ್ರೀ ಡಿ. ಟಿ. ಸೀತಾರಾಮರಾವ್ (ಭದ್ರಾವತಿ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ದಿವಸ ಈ ಸಭೆಯಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರುವ ನಿರ್ಣಯದಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಶ್ರೀ ಎಚ್. ರಾಚಯ್ಯನವರು ಬಹಳ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಮಾನತೆ ಉಂಟಾಗಬೇಕಾದರೆ ಎಲ್ಲ ಸಮಾಜಗಳ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗಬೇಕು ಎಲ್ಲ ಸಮಾಜಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರೂ ಬೇರೆ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳವರೂ ಸೋಷಿಯಲಿಸಂ ಜಾರಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಸಮತಾವಾದ ಸಮಾಜ ರಚನೆಯಾಗಬೇಕು, ಇದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ನೀತಿಯನ್ನು ಜನರ ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈ ತತ್ವವನ್ನು ಸಾರಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಇದರ ನಿಜಸ್ವರೂಪವನ್ನು ನಾವು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಿಂದುಳಿದ ದಲಿತವರ್ಗಗಳು ಹಾಗೂ weaker sections ಎಂದು ನಾವು ಏನು ಹೇಳುತ್ತೇವೋ ಅವುಗಳೂ ಮುಂದುವರಿಯುವವರೆಗೆ ದೇಶ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದಿರುವುದು ನನಗಂತೂ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪಂಗಡಗಳಿವೆ. ಅಗಸರು, ಬಡಗಿಗಳು, ತಿಗಳರು, ಉಪ್ಪಾರರು, ಗಂಗಮತಸ್ಥರು, ಸುಡುಗಾಡುಸಿದ್ಧರು, ದರ್ಜಿಯವರು, ಹೀಗೆ ಅನೇಕರಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಎಷ್ಟೋ ವಿಷಯಗಳಿವೆ, ಆದರೆ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಈಗ ನಾನು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ದೇಶ ಉದ್ಧಾರವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಉದ್ಧಾರವಾಗಬೇಕು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಂಡವಾಳಗಾರರು ಮತ್ತು ಧರ್ಮಿಷ್ಠರಾದವರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸಮಾಜದ ಉದ್ಧಾರವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಧರ್ಮಾಚರಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನರು ಎಲ್ಲರ ಉದ್ಧಾರವನ್ನೂ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ದೂರದೃಷ್ಟಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಎಲ್ಲರೂ ಉದ್ಧಾರವಾಗಬೇಕೆಂದು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದರು. ಇಂಗ್ಲೆಂಡು, ಅಮೇರಿಕಾ ಮುಂತಾದ ದೇಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವಷ್ಟು ವರ್ಗಗಳೂ ಗುಂಪುಗಳೂ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಇನ್ನಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದು ಮನದಟ್ಟಾಗುತ್ತದೆ. ಪಂಡಿತ ನೆಹರೂ ಅವರು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಡೆದ ರಾಮನಾಥಪುರದ ಗಲಭೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಮನನೊಂದು ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಮುಂದೆ ನಾವು ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿಷಾದಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ, ಹಿಂದುಳಿದಿರುವವರ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಕೂಗಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಶಾಸನ ಸಭೆಗಳ ಮೂಲಕ ಆಗಬಹುದಾದ ಸಹಾಯಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರ ನಾಮಿನೇಷನ್ ಮೂಲಕ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಯಾವ ಕೋಮಿಗೆ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥ ಕೋಮುಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕೇ ವಿನಾ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಕೊಡಬಾರದು. ನಮ್ಮಂಥವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪಕ್ಷ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಪಕ್ಷದವರೆಲ್ಲರೂ ತುಂಬ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಈ ಕಾರ್ಯವಾಗಬೇಕು, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಈ ತತ್ವವನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು, ಹಿಂದುಳಿದ ಎಲ್ಲ ಪಂಗಡಗಳವರೂ ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರುವ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ನನ್ನ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾದ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಕಾರ್ಯ ತಡವಾದರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಹೀಗೆಯೇ ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯನೀತಿಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ವಯಸ್ಕರ ಮತದಾನ ಪದ್ಧತಿ ಇದೆ. ಇದು ಒಳ್ಳೆಯ ಅಸ್ತ್ರ. ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರದಂತಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಒಂದು ಕ್ರಾಂತಿಗೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಹಿಂದಿನಕಾಲವಲ್ಲ; ಪ್ರಜಾ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಶಕ್ತಿ ಜನರಲ್ಲಿ ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಯಾರು ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಒಂದು ಅಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ಅಂಥ ಪೂಜ್ಯ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರಿಯಾದ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಮತ್ತು ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗಗಳು ಯಾವುವೆಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದು ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲವೆಂದು ಶ್ರೀ ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ, ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದಿರುವವರು ಯಾರೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸುಲಭವೆಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದುಳಿದಿರುವವರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು, ಸೀಟುಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಕೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿರುವ ಮೈನಾರಿಟಿ ಕೋಮುಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವಿರಬೇಕೆಂದು ಅದಕ್ಕೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತ ಜನಾಂಗದವರು ಮಂತ್ರಿಗಳಾದರೆ, ಉಳಿದ ಜನಾಂಗದವರು ಶೇಕಡ 60 ರಷ್ಟಾಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಶೇಕಡಾವಾರುಸಂಖ್ಯೆಯ ಮೇಲೆ ಅವರು ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲ. ಯಾವಾಗಲೂ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತ ಜನಾಂಗದವರೇ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಬೇಕೆಂದರೆ, ಮೈನಾರಿಟೀಸ್ ಜನಾಂಗದವರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯತೆ ಇಲ್ಲವೆ? ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಈ ಸಭೆಯ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಸ್ಪೀಕರ್ ಆಗಿರುವ ಶ್ರೀ ತಿಮ್ಮಾಬೋವಿಯವರಿಗೆ ಏಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು? ಪಂಡಿತ ನೆಹರೂ ಅವರು ಈ ಹೊತ್ತು ನಿವೃತ್ತಿಯಾಗುತ್ತಾರೆಂದರೆ, ಅವರೇನೂ ಸನ್ಯಾಸಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಾವು ನಿವೃತ್ತರಾಗುವುದು ಮಿಕ್ಕವರು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ. ಮುಂದುವರಿದಿರುವ ಜನಾಂಗದವರಿಗೆ ನಾವು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. 'ನೀವು ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರ ತತ್ವವನ್ನನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಮಿಕ್ಕವರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಿ, ಹಿಂದಿರುವವರು ಮುಂದುವರಿಯಲು ಅವಕಾಶಕೊಡಿ' ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಹರಿಜನರು ಮತ್ತು ಇತರ ನಿಮ್ನ ವರ್ಗಗಳ ಋಣವನ್ನು ಇತರರು ತೀರಿಸಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ಬರಿಯ ಕಾನೂನಿನ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಸಾಲದು. ಈಗ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪ್ರವಾಸಮಾಡುವಾಗ ಹರಿಜನರ ಬೀದಿಗೆ

Accession No. (D)...4781

ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ದೃಷ್ಟಿ, ಒಂದೇ ಗುರಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗುರಿ ಆಕಡೆ ಹೋಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ವಿನೋಬಾಅವರು ಕೂಡ ಗ್ರಾಮರಾಜ್ಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಚನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರೊಬ್ಬರು ಹರಿಜನ ಕೇರಿಗಳಿಗೆ ಹೋದರೆ ಸಾಲದು, ಮಿಕ್ಕವರೂ ಹೋಗಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ನಾವು ಹೋಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ?

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಟಿ. ಸೀತಾರಾಮರಾವ್.—ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳಿದೆ ಅಷ್ಟೆ. ಈ ನೀತಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಮಲ್ದಾರರುಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಸರಿಯಾದ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಆದಷ್ಟು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹರಿಜನರ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ರಚನಾತ್ಮಕವಾದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಹರಿಜನರೂ ನಮ್ಮಂತೆಯೇ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಇಂಥ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ಬರಿಯ ಶಾಸನಗಳನ್ನು ಅಥವ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ತರುತ್ತೇನೆ. ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆ ನಿವಾರಣೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ತೀವ್ರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ವಿನಾ ಬರಿಯ ಶಾಸನದಿಂದ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಗೃಹ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ಹಣವನ್ನು ನಮ್ಮಂಥವರು ಯಾರೋ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೂ ದೊರೆಯಬೇಕು. ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ ಏನೇನು ಅನುಕೂಲ ಅಗತ್ಯವೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಉಪ್ಪಾರರು ತರಕಾರಿ ಬೆಳೆಯುವ ಜನರು. ಇವರು ಸಾಕಷ್ಟು ತರಕಾರಿ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಯಾರುಯಾರಿಗೋ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಸಬು ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಹಾಗಾಗಿದೆ. ಯಾವ ಯಾವ ವರ್ಗವನ್ನು ಯಾವ ಯಾವ ರೀತಿ ಬೆಳೆಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಸರ್ ಎಂ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರ ಗೃಹ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಖಾದಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಹಾಯ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಬಸವಣ್ಣನವರು ಈ ವರ್ಗವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಿಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರು. ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಇವತ್ತು ಕೊಲೆಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಇಂಥಾದ್ದು ಆಗುವುದು ಬೇಡ. ಅವರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಏಕನಾಮಿಕಲ ಅವರನ್ನು ಮುಂದುವರಿಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಎರಡನೆಯ ವಿಷಯ. ಯಾವಾಗ ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗುತ್ತಾನೋ ಆಗ ಬಾಕೀದೆಲ್ಲಾ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟು ಈ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್‌ಗೆ ಸೇರಿದವರನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ವಿದ್ಯಾವಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಮುತುವರ್ಜಿ ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶಂಕರಗೌಡರು ಮತ್ತು ಇನ್ನಿತರರು ಅವರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಪಕ್ಷಪ್ರತಿಪಕ್ಷದವರೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಇಷ್ಟೊಂದು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಚರ್ಚೆಮಾಡಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ವಂದಿಸುತ್ತಾ, ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದು ಕಾನೂನುರೀತ್ಯ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಸೌಕರ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri B. R. SUNTHANKAR (Belgaum City).—Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise to lend my whole-hearted support to the resolution brought forward by my Hon'ble friend Sri Rachiah. It is a matter of satisfaction, Sir, that all the members who have spoken so far on this Resolution have lent their whole-hearted support to it. There does not seem to be any disagreement about the subject matter of the resolution. Even the Government, as was obvious from the Finance Minister's speech yesterday, seems to be in agreement with this resolution. But, Sir, simple agreement or lip sympathy in this matter would not do. That would not serve the purpose, because I know a number of cases where only lip sympathy is given and as far as practice is concerned, nothing is done. I know, Sir, some persons, very big Congress, leaders who participate in the functions arranged by the Scheduled Castes and Harijans when they return home, they take their bath. Similarly, Sir, there is a lane known as Ananthasayana Galli which is predominantly inhabited by Vishnavite Brahmins. They never allowed the water carrier of the municipality to pass through their street because the driver and the servant of that water carrier were Harijans. When such things occur, how is it possible that the status of Scheduled Castes would be higher or the cause of their uplift would be served?

As for the achievement of this Government, Sir, I think that the efforts of the Government fall far short of the needs. Questions relating to these Scheduled Castes and backward classes is generally relegated to the background. When we cast a glance at the Budget, we see that this subject it included under the major head 'Miscellaneous' and so this matter is not given the due importance that it deserves. If we look to the map, page 49, 'Second Five Year Plan—Mysore's proposed outlay', it will be seen that under 'miscellaneous', the total is shown as Rs. 4·67 crores.

(SRI B. R. SUNTHANKAR)

Out of this total sum, for the welfare of backward classes including social welfare etc. it is Rs. 3·52 crores. The population of Scheduled Castes and Scheduled Tribes in the State is about 15 per cent according to statistics supplied to us. Looking to this considerable proportion of population, this amount and the efforts that are being put forth by this Government, fall far short of the requirements. I think, Sir, that this Government is not serious. It is very clear from these facts and figures that this Government is not very serious about this matter. There is no urge on the part of the Government in this respect. There is no zeal. That zeal is lacking. That is what I have to say. And as my Hon'ble friend Sri Arumugham said, yesterday 'where there is a will, there is a way'. That will is lacking in this Government. I may point out here, Sir, that Maharashtra is far advanced in this matter of uplift of Scheduled Castes. The percentage of literacy among Scheduled Castes, particularly among the Mahars, the particular community to which Dr. Ambedkar belongs, is much higher than that among the intermediate classes. The second thing is that in the Bombay Government, Harijans or persons coming from Scheduled Castes are raised even to the highest grades in Government service. In Belgaum and Dharwar, there were Harijan Collectors what you call, Deputy Commissioners. Even in the Secretariat, Harijans occupy the highest posts. Then, Sir, Harijans there, particularly Mahars, can compete with Brahmins—the most advanced class in intelligence. Dr. Ambedkar is an example. We call him as the Manu of modern times. I can even tell this House that the Samyukta Maharasthra Samithi has the credit of returning Scheduled Caste candidates to the general seats.

(*Interruption from Sri Koujalgi*)

Samyuktha Maharashtra Samithi had promised Dr. Ambedkar before his death that the Samithi would see that Scheduled Caste candidates would be returned to general seats and the credit goes to the Samyuktha Maharashtra Samithi which sets up a large number of Harijan candidates to general seats and gets them elected. In my district, I can claim that in the northern parts of my constituency of Belgaum District, we elect the candidate from the Scheduled Caste Federation. It is because of that Samithi that the Scheduled Caste men were elected. In Maharashtra, the Scheduled Caste Federation which is now the Republican Party is now combining with the Samyuktha Maharashtra Samithi. The credit goes to the Samithi. If Maharashatra can do this, I do not understand why the whole of Karnataka should not be able to do this in a period of a few years at least.

Then, Sir, this resolution has a wider connotation than is presumed by some of the Hon'ble Members. The sections which are referred to in the Resolution have a wider import. It relates to the weaker sections and 'weaker sections' means all those sections who have suffered by remaining backward and that includes even weaker sections of women. So, the problem of women is also a great problem in our country.

In our country the weaker sections include women. You see the problem of women, particularly their economic independence, particularly the education of girls in rural areas—this is a problem in our country. I am not going to dilate on this. Taking a broad perspective, I have to agree with Sri Deenadayalu Naidu when he said that the Constitution needed amendment. Article 7 of the Fundamental Rights of the Constitution abolishes untouchability. But it leaves caste untouched. I may quote here an extract from an article of Sri S. Ramanathan, founder of the Indian Nationalist Association. He says: "This is a patent fact that there is no untouchability whatever apart from caste. Caste itself is only a crude system of untouchability. It is the tragic failure of the framers of the Constitution to recognise this truth that has led to the confusion of the social structure prevalent in India today." Caste, Sir, is the basis of untouchability. Unless caste distinctions are removed, untouchability will not be removed. That is a fact. So,

it is very necessary in my opinion that the Constitution should also guarantee the abolition of caste just as they guarantee the abolition of untouchability.

Coming to the problem, backward classes generally include four categories. One is the Scheduled Castes. The second is the Scheduled Tribes. The third is the Ex-Criminal Classes, and the fourth is the other backward classes. These are different sections of the community. They are all backward and their problems are different. Each section has got its different problem. Therefore they require different handling and different treatment. Economic development of all these sections is necessary. That is a known factor. But the approach to their development and uplift should be different according to the different notions of the different sections. Their problem is general. It is a socio-economic problem. These different sections are different from one another. For example, the problem of Scheduled Castes is more of a social character. Their handling requires the improvement of a social character. Then about the Scheduled Tribes. Their question is sociological and anthropological. They require a different treatment from that of the Scheduled Castes. Then about the Ex-Criminal Tribes. Their problem is one of reforming their character, to remove the criminal mentality from their minds. Their problems are psychological. As far as backward classes are concerned, their problem is more cultural and educational. We caste Hindus, have sinned against them for centuries together. Now, it is time for us to atone for the sins of the past. We should wash our sins by raising them, by making them live a fuller and vital life. Dr. Ambedkar very often used to say in private conversation. "Why tell us of poverty? What is poverty to us? Who has experienced more dire poverty than my people? What we require is culture". That was the speciality of Ambedkarism if I may call it so. Dr. Ambedkar wanted to multiply himself. That was the vision of his life. To my mind, what the Scheduled Castes require is education. Give them education; give them all the facilities they need. Give them better standards of living. Give them a chance to live a fuller life and give them culture. In the case of Scheduled Castes, what is required is education. Their educational need will have to be satisfied. As far as the Scheduled Castes are concerned the whole responsibility lies upon the State. The State must come forward and do their best in the matter of uplift of these Scheduled Castes. Legislation is also necessary. There is no doubt about it. But mere legislation won't do, and that alone will not suffice. What is required is a change in the mentality of the caste Hindus, people who call themselves the cultured people. That change in mentality is required. Let us all be free men. Let us treat all men as our equals, equal in all walks of life and day to day life. That is what is required. Unless the caste Hindus and the upper classes, *i.e.*, the higher classes change their mentality and come forward with a will to improve, the lot of the Scheduled Castes and the other backward classes will not improve. Mere legislation is not going to improve them.

Sri B. RACHIAH (Chamarajanagar).—Mr. Speaker, I rise to support the resolution moved by my Hon'ble friend Sri N. Rachiah. It is providential that this resolution should have occupied the second place in the order of ballot. I need not stress the imperative importance and the magnitude of the problem. Sir, let me read the resolution in the first place, for the benefit of this August House.

> "This Assembly is of the opinion that immediate steps be taken to introduce a Bill for promoting the educational and economic interests of the weaker sections of the people, and, in particular, of the Scheduled Castes and the Scheduled Tribes, with a view to protect them from social injustice and all forms of exploitation as directed in articles 46 and 15 (4) of the Constitution of India."

(SRI B. RACHIAH)

Sir, I may be pardoned if I digress for a little while by stating the background that led the framers of the Constitution to introduce these articles in the Indian Constitution. Sir, Gandhiji once speaking at a conference remarked that untouchability is a hydra-headed monster appearing in all forms which will kill Hinduism. Nowhere in the world untouchability is regarded in such a way as it has been regarded in our country. In India opportunties were denied to these people and on account of the inherent prejudices of savarnas, these people, the so-called untouchables were suppressed in the social hierarchy. These untouchables lived outside the villages, they were not admitted to public places and it is natural that Christianity and Islam found the earliest converts from the soil of these suppressed and depressed classes. These mass convesions did not have any effect on the caste Hindus, but there has been some effect on the minds of the caste Hindu reformers. In the twelfth century we see in history that Basava, the great philosopher and social reformer, had tried to secure equal justice and equal opportunity to to all these classes and we see in the last century that Gandhiji with unwavering and constant efforts had tried his best to introduce a clause in the Congress Manifesto. Speaking at the Conference once he said : "We are guilty of having suppressed our brethren. We make them crawl on their bellies; we make them rub their noses with eyes red; we push them out of railway compartments." It is with this background that the framers of the Constitution have introduced these articles and this Resolution concerning the weaker section has to be construed in the context of this background. It is not about the weaker section as depicted by Sri T. Mariappa and Sri Y. Veerappa and other friends. We find people who are called weaker section in all the classes in the social hierarchy. But it is this class which has been subjugated and suppressed for countless centuries and these untouchables and semi-untouchables and the other backward classes who should be considered as the weaker sections and it is not the Lingayets or the Brahmins or any other forward community which is advanced educationally and economically. There may be poor people in all the communities, but what was in the minds of the framers of the Constitution was the socially and educationally backward classes. It is something like a testamentary will and these clauses are the mandatory provisions and they should be given effect to at any cost. It is gratifying to note in this connection that in Mysore before 1890 the Christian missionaries had begun their work, in the field of education for Scheduled Castes and other backward classes. That is why there have been a number of educated people in these communities. Afterwards the royal family and the administrators had taken up the cause and they had given free education to these students from primary to University stage and awarded also scholarships. Besides, there were free boarding homes and aided hostels. All these concessions were in the form of an executive order. There have been no statutory provisions for all those concessions. It is for this purpose my friend has brought this resolution to give a statutory recognition just as we earmark some amount in the District Boards Bill, allotting 6¼ per cent of revenue to District Boards and 12½ per cent to Village Panchayats. Similarly, we want that all these concessions that are being given to these people and the concessions that the Government intend to give to these people should be earmarked in a statute book and it should not be left to the whims and fancies or the patronising attitude of any Government that comes into power hereafter. I do not say that the Government have not done anything for the amelioration of the Scheduled Castes and Scheduled Tribes and the backward classes. There have been reservations in the public services both for backward classes and the Scheduled Castes and Scheduled Tribes and there have been certain reservations with regard to grant of lands and other things. Concessions have been shown to these people. Also with regard to

the sanction of loans and subsidies there must be certain proportion according to their population and these amounts should be earmarked in the statute book and it should be a charge on the Contingency Fund. According to the Constitution, equal opportunities must be given to all the people without any regard to sex, creed or caste. These people have got an access to public restaurants, hotels and such other places. May I put this question ? How many of these provisions have been implemented and how many Ministers and Members and how many of the general public have thrown open their own premises to these so-called untouchables and allowed public wells to be used by the Harijans ? I agree there are the Acts in force, *viz.*, the Removal of Untouchability Act, the Temple Entry Act and the Civil Disabilities Act. All these Acts are mile-stones on the long journey for the emancipation of the Scheduled Castes and Scheduled Tribes and other weaker sections. The only thing is that we must tackle this problem with a proper outlook and we must see that these people are given ample opportunities such as are guaranteed in the Constitution.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—You may continue after recess for 5 minutes. The House now rises and reassembles at 3-30 P.M.

The House adjourned for Lunch at Three of the Clock and re-assembled at Thirty-five Minutes past Three of the Clock.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair.]

Sri B. RACHIAH.—I was telling as to who should be classified as weaker sections and who should be included in the list of Scheduled Castes and Scheduled Tribes. I was also telling the various measures taken from time to time by the Government and the orders issued by Government which were only executive orders. That is why I was inclined to say that the constitutional safeguards relating to the Scheduled Castes and Scheduled Tribes are something like a testamentary will left by a testator to implement those provisions and in pursuance of those provisions there have been enactments for the abolition of untouchability in the public places and temples. Although those offences are outlawed, in actual practice instances are not wanting where men who occupy high places have not cast off their inherited prejudices and intolerance at the very sight when they see a depressed class bride going in the public street in procession. It may be surprising to note that there are people in some parts of the State who do not even eat ragi touched by Scheduled Caste persons because they think that the ragi has been polluted by the touch of those people. These are painful things and on account of these the framers of the Constitution have incorporated all those provisions. Today what my friend wants, by bringing in this resolution, is that we should not be treated like a borrower and the Government like a money lender. There must be some statutory provision for all the concessions that the Government is giving in various respects.

As has been mentioned in the resolution, several concessions have been given but all those concessions are inadequate when compared to the growing population. In every district, as demanded by many of my friends, there should be a hostel which can accommodate 200 boys at the district level and these should be set apart for the Scheduled Caste boys. I am aware of the Government's financial condition and I am not advocating that everything should take place all of a sudden. I want there should be a plan. A provision should be included in the Bill to the effect that a certain amount should be earmarked for the amelioration of the Scheduled Castes.

With regard to scholarships, and with regard to aided hostels the same amount which had been given some ten years ago is being continued. There are 84 hostels and it has not been possible for them to cope with the growing population. That is why I am requesting the Government to give foremost attention to the educational

(SRI B. RACHIAH)

facilities of this class. For improving the economic condition, as I have already stated, there should be a definite policy with regard to the distribution of land. Government have recently passed an order giving priority to the grant of land to Scheduled Castes, but they have stated that at the beginning it will be given on lease and after five years that will be confirmed. In the meanwhile if they want to bring the land under cultivation or mortgage or give the land as security for any loan, it may not be possible to do so.

That is why I said on the other day that it should be confirmed immediately so that they may get the required loan for improving their lands. It is not with a view to allow the grantee to sell away the land that I am advocating this. You might introduce a clause to the effect that for 15 or 20 years these lands should not be sold to others.

Similarly with regard to P.W.D. contracts. The Government is taking up so many developmental works. In the field of contracts we find very few people coming forward to take up these jobs. If you apply the general rule, it may not be possible for them to take up these works and eke out their livelihood. That is why in the piece work system they should be encouraged.

With regard to the loans and grants given to several Departments dealing with developmental works, a certain percentage of them should be earmarked and spent exclusively for the benefit of these people.

With regard to social exploitation, you are aware that the Jeetha system is prevailing in Karnatak. It is called by different names in other States and people who have no property to give as security for loan have to give as security their lives and the lives of their wives as well as of their dependents for a paltry sum. There are instances where people have served for centuries together as a result of this and even now they are not relieved of this burden. That is why I request the Government to introduce in the Bill which is envisaged in this resolution a provision to prohibit the Jeetha system. In this connection, I am prompted to quote a sentence of William Morris.

> "Forsooth, brothers, fellowship is heaven, and lack of fellowship is hell; fellowship is life, and lack of fellowship is death: and the deeds ye do upon the earth, it is for fellowship's sake that ye do them, and the life is in it, that shall live on and on for ever, and each one of your part of it, while many a man's life upon the earth from the earth shall wane."

I thank you, Sir, and close my speech.

*Sri B. SHAM SUNDER (Bhalki).—Mr. Speaker, Sir, once a professor came to his class and told his boys: "Look here boys. Last night before reading the Constitution of India, I came across a very new word and it is so curious that I cannot find its meaning in the dictionary.' The boys asked what was the word. He said 'W.A.S.'. All the boys were surprised. A little boy stood up and said it might be 'was'. The word was 'was'. In the same way, all these ten years our administrators, Ministers, all our friends in India, all our sympathisers and our leaders throughout the country have been reading the Constitution of India and when they read article 46 of our Constitution in which it is said that the welfare of the depressed classes or the suppressed sections or especially the wel-fare of the Scheduled Caste people will be looked after, well they were thinking that the welfare was 'We all fair well' and they are all fairing well. They never cared for us. Now, the Hon'ble Member Sri Rachiah has brought forward this resolution. I do not think that it was necessary for the member of any House in India to bring in a resolution of this nature when provision has been made for it in the Constitution of India. The first authors of the Constitution have given us a lead in this matter. We have forgotten it. Why? Simply because the caste system and the religious bent of mind of our people have become so

worst that we cannot mend it. I cannot trust any caste-minded man. Why? You know it. I will tell you one thing. However sympathetic you might be towards me or towards my community or towards my caste, I cannot expect you to say that you will be fair to me when the question of your own brother or kith and kin comes. I have got that experience. Only a few days ago, there was the election to the Legislative Council. Some of my friends whom I trusted fairly well promised to me that they would vote for my candidate. Even one hour before the voting took place, they came and said that they would vote for my candidate. But when the result came out, my candidate got only 3 votes and all those people who promised me voted for their own caste-minded candidates. That is the nature of the whole State and that is the nature throughout the country. Supposing there are some vacancies in a Department and supposing you call for applications and they come to you. Naturally, you will have a soft corner for your own man. How are you going to eradicate that feeling? Unless you do away with not only the caste system but also your dharma altogether and unless you do away with religious books and sacred scriptures, there is not going to be any salvation for this country. I may tell you that when I was speaking in the Paris University, one student got up and said: "Look Sham Sunder, you are telling a lie. Untouchability is a crime in India. There is no untouchability at all there." I was surprised that this sort of propaganda is going on throughout the world. Some months ago when Dr. Melon—there is a press cutting with me—said about untouchability, our present Defence Minister who was once the High Commissioner in England replied that there was no untouchability in India. When you are carrying on such propaganda throughout the world I do not know what will happen. You do not want to do anything in this behalf. Do you think you are doing anything? As a matter of right we want to live in this country and govern this country. We do not want anything as gratis. We do not want to be at your mercy. We want to be the sharer of the power and, if possible, we would like to remove you and come into power. Do not think we are keeping quiet. Those days are gone. You cannot blame the English man for this. It is not the English people who brought the caste system to India. In fact, the caste system was removed to the greatest extent by English education, by English people and English Missionaries. We do not want to co-operate with a person who hates us. I will tell you one more thing. It is baffling. I am very sorry to say that. When the authors of the Constitution came to article 46, when the minority report was prepared by the committee of which Sardar Vallabhbhai Patel was the Chairman, he gave a very beautiful speech.

He said—these are his words:—'Scheduled castes are the dust of the dust.' What we have done to them? We have given them vain promises. What we want now is this that full power should be given to them. What we have done is, in the garb of nationalism, in the garb of non-sectarianism and secularism, we have picked up people who do not represent us. Throughout India we are in that plight. We do not see the real representatives of Scheduled Castes in any Cabinet of any State in India. Even in the Centre, Jag Jivan Ram may be there. But he is not our representative. Even in the Constitution, by the name Scheduled Caste they meant only those people of India who are outside the pale of Hinduism. In spite of what Dr. Ambedkar has written and said and submitted in the Round Table Conference and afterwards what was decided in the Poona Pact, what afterwards was decided at the time of the Constituent Assembly, still they are only people who are outside the Hindu pale. But here, we are side-tracking instead of giving chances to the Scheduled Caste people. We have a new word 'backward classes.' This word is cheating! This word is cheating the Depressed Classes. This word is just only to keep us away from our own rights. We are not going to tolerate

(SRI B. SHAM SUNDER)

this. I ask, where was the necessity for this? If you feel that they are socially backward, educationally backward, I will tell you, compared to the whole world, the whole nation is backward, all Indians are backward. After all, if you are magnanimous—how many Brahmins are backward! They are worse than so many other Hindus. You have neglected Brahmins. You do not want to give them any right. Why? Simply because you know that by applying this trick, you can keep us in subjugation for centuries as you have done in the past. Sir, I do not want to say more or expatiate upon this question. What is the use of appealing to you? What is the use of talking to you when I know that your Cabinet and the Government is full of men who hate us. We trusted you many a time and you betrayed us. We are not going to trust any more. What is the future programme? As Sri Rachiah came to know yesterday, and as Sri J. B. Mallaradhya seems to have said yesterday when you ask the depressed classes to exercise their right of equality, you have made them prisoners in their own homes. You do not allow them to go in the streets. You do not allow them to go to the village wells or even to have a darshan of the old Gods. Do you mean to say that you will give them all the rights? Come to my village, I will show you how advanced they are. I will give them every help. I have given them so much help. Go and ask the people of Gulbarga and Hyderabad Karnataka. Do not think that culturally we are backward. As Sri Sunthankar said just now, Dr. Ambedkar wanted culture. After all, what is culture and civilisation? It is ones outlook towards life. If you hate us, your outlook is uncultured. We do not hate you, so, we are not uncultured. That is culture.

Sir, it is no use telling here. I will ask my friends, the Scheduled Caste friends, who may be in the Assembly or outside, who may be in the Congress or outside it—there are 29 of them in the House—to sit together and tell the Government. "Please put all the funds at our disposal and we 29 will manage." In Gulbarga constituency there is a Scheduled Caste Hostel started by me a few months ago. Some member went to that hostel and asked the boys, "Who are you?" The boys said, "We are so and so." Then I asked "Are you a Harijan?" He said, "Yes." Then, I went on, "What are you?" He said, "I am a Harijan—a scheduled caste." "No, no, what is your sub caste" He refused to answer that question. This is the thing which is inculcated by our Congress members! I asked the Director of Social Services, I asked the Minister also to change the Managing Committee of the hostel. They never did that. We want to manage our own hostel . . .

*SRI R. CHENNIGARAMAIAH.—What is the name of the hostel?

SRI B. SHAM SUNDER.—I am referring to the Scheduled Caste Hostel in Gulbarga. I wanted to get the management of the Hostel changed. But they never did it. The present Managing Committee consists of caste Hindus. When these Hindus cannot decide their own castes why should they come to patronise us? Let them settle their own quarrels first—Lingayet, Vokkaliga, and things like that. If you do not take the indication and act up to it, not only will I ask the Muslims but also the Christians and Depressed classes to form one block throughout India and you will see what the future is going to be. Sir, you must think of the welfare of the Scheduled Caste people. There is a sentence in that resolution: 'weaker sections, specially Scheduled Castes and Scheduled Tribes.' What is the object? You have allotted a very scanty amount. Your idea is, just give them something! They are building houses. Sir, come with me, I will show, they are falling. There are no roofs, no walls! In some places, there are only walls. In some places, it is full of mud. That is what you are doing. Squandering money! From the Ministers to the ordinary officer in service, a Scheduled Caste Department, a Scheduled Caste Ministry should be created. It should be a separate secretariat and it should be manned by

people belonging to the Scheduled Castes only. You may say, this secretariat is propagating casteism. Certainly not. When you speak about your own people and when you give to your own people, there is no casteism. But when we speak about our own welfare, you say, we are caste-minded. Certainly not. If you were caste-minded, we have been community-minded. They are serving the community.

Now, I will tell you one thing: You have the Government, you have the Municipalities; you have the postal system, the revenue system and so on, where you find only top-ranking people. There are 23,000 villages in Mysore and 90 lakhs of villages in India and in almost all these villages, only Scheduled Caste people do that work.

4 P.M.

A little manouvring will teach you a lesson. I will give you an example: In Hyderabad I had been to one village. There I was told that the officers teased them very much. I was addressing a public meeting. I advised them "Whoever teases you or offends you, take revenge as you like." This was the very wording. The next day some officers went there and you will be surprised to know that all the Police constables, two Sub-Inspectors of Police and one Superintendent of Police were all killed by my people. Unfortunately they were all Muslims. Why I say this is that some may say that because they were Hindus, they killed the Muslim Officers. Certainly not so. It was a Government manned by all Muslims. For 54 or 60 villages, you have got only four constables; one Head Constable and one Sub-Inspector. If I manage, I will see all your people go to heaven. We are going to do it.

A separate Budget should be made. One-third of the Budget (thumping the table) should go for the welfare of the depressed classes. You want to build houses for your own people where we have no right to come in. You are building roads on which we cannot walk. You want aviation. You want to have railways. These have no charm for us, because we cannot utilise them. One-third of the Budget every year (thumping the table) should be allotted for the depressed classes. If you are not going to do that then the course of events will show you that in course of time, history will be quite different. Up till now foreigners ruled over us. Foreigners came into the country, invaded the country, over-ran us and captured us and they ruled over us. Now there are no foreigners. But we will overthrow you.

On the 19th of this month we are holding a very big meeting. I have given notice to the authorities that as they have neglected our demands and have neglected to solve our problems, 5,000 Scheduled Castes people will offer hungerstrike for 24 hours at Gulbarga. After that from every city, I will take one thousand people on foot to Delhi, give them slogans, and thereby invite the attention of the people of other countries, Russians, Americans and all other people to the tall talks of our rulers and bring to their notice the plight of the Harijans and the Schedu-duled Castes people in India. These words may be very harsh. You may not have heard such harsh words. We know that even harsh words will not do anything. I am very sorry and at the same time very glad that at least there is one Minister on those benches. All other Ministers have disappeared. What great interest they have in the future of the country and particularly the Harijans!

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ (ಚಳ್ಳಕೆರೆ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರುವ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ನಮಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು 11 ವರ್ಷ ಆಯಿತು. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಪುನರ್‌ವಿಂಗಡಣೆಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಡಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂತು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು 11 ವರ್ಷವಾದರೂ ಕೂಡ, ಅವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಮಾನ್ಯ ಚನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರು ಮೊದಲನೆ ಮಂತ್ರಿ ಆದಾಗ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲೇ ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರರ ಬೆಳಕು ಕಂಡ ಹಾಗೆ ಕಂಡಿತು. ಏಕೆಂದರೆ ಹಿಂದೂದೇಶದ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಕೂಡ ಹರಿಜನರನ್ನು ಮಂತ್ರಿವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರು ಬಂದ ಮೇಲೆ ದೇಶದ ಜನಗಳೆಲ್ಲರೂ ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ಬೆಳಕು ಬಂದ ಹಾಗೆ ಕಂಡಿತು. ಆದರೆ ಈಗ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು

(ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ)

11 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ದೇಶದ ಸ್ಥಿತಿ ಏನಾದರೂ ಉತ್ತಮಗೊಂಡಿದೆಯೇ ಎಂದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾನೂ ಕೂಡ ಸುಮಾರು 11 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ weaker section of the Hindu society ಎಂದು ಏನು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ ಅವರಿಗೆ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಗೂ ಕೂಡ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಕುಂಬಾರ, ದರ್ಜಿ, ಮರಾಠಿ, ಗಂಗಕುಲ, ತಿಗಳ, ಕಮ್ಮಾರ, ತಳವಾರ, ನೇಕಾರ ಹೀಗೆ 11 ಜನಾಂಗದವರು ಮೈನಾರಿಟಿ ಕಮ್ಯುನಿಟಿ, weaker sections of the Hindu community, ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ರಾಜಕೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಜಕೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಾಲದು, ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೂ ಕೂಡ ಬರಬೇಕಾದದ್ದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ಸ್‌ನವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಿಂದೆ ಹೇಗೆ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಮುಂದೆ ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರೋ ಅದೇ ವಾದ ಸರಣಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ಸ್‌ನವರಾದವರು, ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಗೊತ್ತು, ಬೋವಿ ಜನಾಂಗದವರು ಪಡತಕ್ಕ ಕಷ್ಟ, ಇತರರು ಯಾರೂ ಪಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ರಸ್ತೆ, ಬಾವಿ ಕಾಂಗಾರಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ವಿಧಾನ ಸೌಧದಂಥ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇತರರು ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವರಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೆಚ್ಚಿನ ಲಾಭವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಲಂಬಾಣಿ ಜನರು ಇದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್‌ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ಸ್‌ನವರಿಗೆ ಕೈಗಾರಿಕಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರೆ ಇನ್ನೇನೂ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಮನದಟ್ಟಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಇವತ್ತಿನದಿವಸ ತಂಗಡಿಚಕ್ಕೆಯಿಂದ ಬೇರೆ ಜನಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಲಾಭವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆ ಬಡ ಜನರಿಂದ ದುಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೇ ವಿನಾ ಅವರಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಲಾಭಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೇ ರೀತಿ ಚರ್ಮದ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿನಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಜನ ಕೆಲಸಗಾರರು ಇದ್ದಾರೆ. ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಬಂಡವಾಳ ಹಾಕಿ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ತೆಗೆದು ಅವರಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಿಸಿದರೆ ಲಾಭ ಪಡೆಯಬಹುದು. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದುಕೊಂಡೂ ಕೂಡ ಆ ಜನಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೇ ಇರುವುದು ನನಗಾದರೂ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಖೇದವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅವರು ಬೇರೆ ಜನಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಅವರಿಗೆ ಕೂಲಿಮಾತ್ರ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆಯೇ ವಿನಾ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಲಾಭ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಆರ್ಥಿಕಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕೆಂದರೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಾರೆ? ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಮುಂದೆ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಇಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ನಾನಾದರೂ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ ಬಂದು 11 ವರ್ಷ ಆಯಿತು, ಆಫ್ರಿಕಾ ಖಂಡದಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪು ಜನಗಳಿಗೂ ಕೆಂಪು ಜನಗಳಿಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆಯಲ್ಲಾ ಅದನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಏನು ಸ್ಕೀಂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಪ್ರತಿಟೌನ್‌ನಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಮನೆಕಟ್ಟಲಿಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಇದೆ, ಯಾವ ಒಂದು ಸ್ಕೀಂ ತಯಾರುಮಾಡಿ ಸವರ್ಣ ಹಿಂದೂಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಲು ಅಥವಾ ನೀವಾದರೂ ಹರಿಜನರ ಕೇರಿಯಲ್ಲಿ ಇರಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ? ಜಾತ್ಯತೀತ ರಾಷ್ಟ್ರಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಪಣ ತೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ ಎಂದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ 11 ವರ್ಷದಿಂದ ಯಾವ ರೀತಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಇತ್ತೋ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸವೂ ಕೂಡ ಅದೇ ರೀತಿ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏನು ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿದೆ? ಒಬ್ಬರು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಕೂಡಲೇ ಸುಧಾರಣೆ ಯಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ, ಜನಗಳನ್ನು ಎಚ್ಚರಗೊಳಿಸಬೇಕಾದರೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ. ಹೌಸಿಂಗ್ ಸ್ಕೀಮ್ ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥಾ ಒಂದು ಸ್ಕೀಮ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಲಾಭವಾಗಿದೆ? ಇಂದು ಅವರು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ, ನಾನು ಸದಸ್ಯನಾಗಿ, ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಶಾರದೆಯ, ಸರಸ್ವತಿಯ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಅಂದರೆ ವಿದ್ಯಾಶಕ್ತಿಯಿಂದ ನಮಗೆ ಬಂದಿದೆಯೇ ವಿನಾ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ ಬರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದಲ್ಲ. ಸರಸ್ವತಿ, ಶಾರದೆಯ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಬರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಆಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗದವರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟು ವಿದ್ಯಾವಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ಹಾಗು ಅಗತ್ಯವಾದುದು, ಬಡವರಾದ ಹಿಂದುಳಿದವರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಷಿಪ್ ಕೊಡಬೇಕು. ಈಗ ಕೊಟ್ಟಿರ ತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಎಷ್ಟು ಅಂದರೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು 11ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಕೂಡ ಶೇಕಡಾ 5ರಷ್ಟು ಭಾಗ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿಲ್ಲ. ಸ್ಕಾಲರ್‌ಷಿಪ್ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಕೂಡ ಬಹಳ ಕಡಮೆ ಎಂದರೆ ಲೆಕ್ಕಾ ಹಾಕಿ ನೋಡಿದರೆ ಶೇಕಡಾ ಐದರಷ್ಟು ಸಹ ಇಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಸೌಕರ್ಯಬೇಕು. ಅನಂತರ ಆರ್ಥಿಕಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಿಸಬೇಕು. ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸೌಕರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವಂತೂ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಲಹೀನರಾದ ಈ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಿಂದಲೇ ಮುಂದಿನ ಅವರ ಶಕ್ತಿಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಆಗುಹೋಗುಗಳು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಉಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಹಾಸ್ಟೆಲುಗಳು ಇವೆ. ಆದರೆ ಬರಬಾರದ ಕಷ್ಟ ತೊಂದರೆಗಳು ಅವುಗಳಿಗೆ ಇವೆ. ಯಾವ ಯಾವ ಸೊಸೈಟಿಗೆ ನೀವು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದಿಂದ ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಬರುತ್ತದೆ ಇದಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕಾದುದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಆಗದೇ ಇದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಪ್ರಗತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಂದುವರಿದ ಜನಾಂಗದವರು ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಹೆಣ್ಣು ಮತ್ತು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವರೇನು ದಡ್ಡರೇನು? ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ ಎಂದು

ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಹಾಗೆ ಅವರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸರಕಾರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಬಹಳ ಕಡಮೆ ಹಣ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಹಣ ಒದಗಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಷಿಪ್ ಕೊಟ್ಟು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ. ಸೋಷಿಯಲ್ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಆಫೀಸರಿಗೆ ನಾಮಕಾವಾಸ್ತೆ ಸೌಲಭ್ಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಏನು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಲ್ಲರು? ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಆಫೀಸರರಿಗೆ ಒಂದು ಜೀಪ್‌ಗಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲು ಅವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಜೀಪ್ ಕೊಡಬೇಕು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಗಳು ಇವೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರು ವಿಚಾರಮಾಡುವಂತಾಗಬೇಕು. ನೆಪಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂತಾಗಬಾರದು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು ಎಂಬ ಮನೋಭಾವನೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡದೇ ಇದ್ದರೆ, ದೇಶಕ್ಕೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಆಘಾತವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರ್ಗದ ಜನ ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅವಯವಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ತೊಂದರೆ ಉಂಟಾದರೆ ಪೂರ್ತಿ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗದ ಪ್ರಗತಿಯಾಗತಕ್ಕದ್ದು ಅಗತ್ಯ. ಈಗ ಒಳ್ಳೆಯಕಾಲ ಬಂದಿದೆ. ನಮ್ಮ ಜನಾಂಗದ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಇಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ 25ರಷ್ಟು ಭಾಗ ಇದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ತರ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ. ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದರೂ ಇಂಥ ಶಕ್ತಿ ದೊರೆಯುವದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಈಗ ಸರಿಯಾದ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಅನುಕೂಲತೆ, ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಪ್ರಗತಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸುಧಾರಣೆ; ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತಾ ನಿವಾರಣೆ ಇವು ಆಗಬೇಕು. ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಾಗಿಹೋದವು. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ತತ್ವವನ್ನು ಬೋಧನೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರ ತತ್ವದಂತೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹರಿಜನರ ಕೇರಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರ ಜೊತೆಗೆ ಇದ್ದು ಅವರನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಾ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವಾದರೆ ದೇಶ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ತೃಪ್ತಿಹೊಂದುವಂತೆ ಆಗಬೇಕು. ಜನ ಪ್ರಗತಿಹೊಂದಬೇಕು ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ಘರ್ಷಣೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಶೇಕಡಾ 25ರಷ್ಟು ಇರುವ ಹರಿಜನರನ್ನೂ, ಹಿಂದುಳಿದ ಇತರ ವರ್ಗಗಳನ್ನೂ ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸದೆ ಅವರೂ ಸಹ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಎ. ಎಸ್. ದುಥ್ಯಾನಾಯಕ್ (ಹೊನ್ನಾಳಿ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಚಯ್ಯನವರು ಮಂಡಿಸಿರುವ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಮೋದಿಸಿ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ವಿದ್ಯೆಯೇ ದೇಶದ ಏಳಿಗೆಗೆ ಕಾರಣ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಆರ್ಥಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಿಂದುಳಿದಿರುವ ಎಷ್ಟು ಜನ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಡ್ಡಾಯಶಿಕ್ಷಣದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲೂ ಮತ್ತು ಊರಿನಲ್ಲೂ ಶೇಕಡ ಒಂದು ಎರಡು ಭಾಗದಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾವಂತರಿದ್ದಾರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗಲಾದರೂ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಿ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದ ಮಕ್ಕಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಕಾರಣರಾಗಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟಿನವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಅಳುವವರ ಕಣ್ಣೊರೆಸುವ ಹಾಗೆ 200-250 ಅರ್ಜಿಕೊಟ್ಟಕಡೆ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ 30-40 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಅಲ್ಲದೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ I, II, III ಗ್ರೂಪ್ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಅದನ್ನು ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ವಿಂಗಡಿಸಿದೆಯೆಂಬುದು ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಕೆಲವು ಪಂಗಡದವರಿಗೆಮಾತ್ರ ಜಾಸ್ತಿ ಉತ್ತೇಜನ ಸಿಕ್ಕಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕದಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೊದಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಪ್ರತಿಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲೂ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರು ಬಹಳ ಅಲ್ಪ ಸಂಖ್ಯಾತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಅಲ್ಪ ಸಂಖ್ಯಾತರಿರುವಲ್ಲಿ ಬಹು ಸಂಖ್ಯಾತರು ನಾನಾ ಮುಖೇನ ಶೋಷಣೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಾದ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರು ಬಹು ಸಂಖ್ಯಾತರಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗಿರದಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೇನಾದರೂ ತೊಂದರೆ ಒದಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಚನ್ನಗಿರಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರು ಬೆಳೆದಿದ್ದ ಪೈರನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮೇಯಿಸಿ ಹಾಳುಮಾಡಿದರು, ತರೀಕೆರೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲೂ ಅದೇ ರೀತಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಪೈರನ್ನು ದನ ಬಿಟ್ಟು ಮೇಯಿಸಿದರು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಾದ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಬಹು ಸಂಖ್ಯಾತರಿಂದ ಆಗುತ್ತಿರುವ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ರಕ್ಷಣೆಕೊಟ್ಟು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ವಾಸಕ್ಕೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಗ್ರಾಂಟು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಗ್ರಾಂಟು ಕೊಡುವುದನ್ನು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಕೆಲವರು ಮನೆಕಟ್ಟಿ ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಅವರಿಗೆ ಈವರೆಗೂ ಗ್ರಾಂಟುಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅವರು ಎಲ್ಲೋ ಸಾಲಸೋಲ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಹಣ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಮನೆಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಈಗ ಮನೆಯನ್ನು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಮಾರಿ ಅಥವಾ ಬಿಟ್ಟುಓಡಿ ಹೋಗುವ ಸಂದರ್ಭವಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಿಂದೆ ಕಟ್ಟಿರುವ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಗ್ರಾಂಟು ಕೊಟ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಮೇಲೆ ಮನೆಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಜಾಗವನ್ನು ಅಕ್ವೈರ್‌ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಐದು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಾನಾ ಕಡೆ ಕೇಳಿದರೂ ಕೇಳಿದವರಿಗೆ ನಿವೇಶನ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗಲಾದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿರುವವರಿಗೆ ನಿವೇಶನಗಳನ್ನೊದಗಿಸಬೇಕು.

ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಿರುವ ಕೆಲವು ಪಂಗಡಗಳನ್ನು ಹೊಸ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿರುವ ಹಾಗೆಯೇ ಹೊಸ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲೂ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದ ಜನರಲ್ಲಿ ಬಣಜಾರರು, ಬೋವಿ ಜನಾಂಗದವರು ಮತ್ತು ಗುಡ್ಡಗಾಡುಗಳಲ್ಲಿರುವವರು ಗುಡ್ಡಗಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವುದರಿಂದ, ಅವರ ನಡೆನುಡಿ, ಭಾಷೆ ನೋಡಿದರೆ ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದಿರುವು

(ಶ್ರೀ ಎ. ಎಸ್. ದುಧ್ಯಾನಾಯಕ)

ದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸುವುದ ಕ್ಕಿಂತ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್‌ಗೆ ಸೇರಿಸುವುದು ಉತ್ತಮ ವೆಂದು ಸಲಹೆಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಈ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸಭಾಪತಿಗಳಿಗೆ ವಂದನೆಯನ್ನರ್ಪಿಸಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸುಬ್ಬಯ್ಯನಾಯಕ್(ಪುತ್ತೂರು).–ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇವತ್ತು ಮಂಡಿಸಿರುವಂಥ ಈ ಸೂಚನೆ, ನಿಮ್ನ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಅದರಲ್ಲೂ ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳ ಮತ್ತು ಅನುಸೂಚಿತ ಪಂಗಡಗಳ ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂದು ತಂದಿರುವ ಗೊತ್ತುವಳಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಈ ಮೊದಲೇ ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಬಂದು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಸಂದರ್ಭವಶಾತ್ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಈಗಲಾದರೂ ತಂದಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀ ರಾಚಯ್ಯನವರಿಗೆ ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಮಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಿದ್ದು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ವರ್ಗದಿಂದ ಅಥವಾ ಒಂದು ಪಂಗಡದಿಂದ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವೆಲ್ಲರೂಕೂಡ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪಡೆದಿರುತ್ತೇವೆ; ಅದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುಕಡಮೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಂತ, ಬಡವ, ಕೆಳದರ್ಜೆಯವ, ಮೇಲ್ದರ್ಜೆಯವ, ಎಲ್ಲರೂ ಸಮನಾಗಿ ಸಹಾಯಮಾಡಿ, ಸಹಕಾರ ಕೊಟ್ಟು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಗಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದಕಾರಣ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಸುಖವನ್ನು ಸಮನಾಗಿ ಅನುಭವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡುವುದು ಪ್ರಜಾರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಜೆಯಾದ ನಮ್ಮ ಆದ್ಯಕರ್ತವ್ಯ. ಸ್ವರಾಜ್ಯಸುಖ ಬಂದಮೇಲೆ ಯಾರುಯಾರಿಗೆ ಅದರ ಲಾಭವಾಗಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥವರಿಗಿರುವ ಅನಾನುಕೂಲವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಅದು ಒದಗದಿರುವ ಕೆಲವು ದರ್ಜೆಯವರಿಗೆ, ನಿಮ್ನವರ್ಗದವರಿಗೆ ಒದಗಿಸುವುದು ಸರ್ಕಾರ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸುಧಾರಣೆ ಕೇವಲ ಜಾತಿಯಿಂದ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ನೀತಿಯಿಂದ ಆಗಬೇಕು. ಶೈಕ್ಷಣಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಈ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಮೇಲೆ ಬಂದರೆ ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಉದ್ಧಾರವಾಗಿ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬಂದುದಕ್ಕೆ ಸಾರ್ಥಕವಾದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರ ಅನುಕೂಲಕ್ಕೆ ಕೆಲವೊಂದು ಜಾತಿ, ಪಂಗಡ ಅಥವಾ ವರ್ಗಗಳವರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಫಾರ್ವರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಎಂದು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಇದೇ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಬೆಳೆದ ಪ್ರಜೆಯಾದ ನಮಗೆ ಶ್ರೀಮಂತ, ಬಡವ ಎಂಬ ಭೇದ, ಜಾತಿ, ಪಂಗಡಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರ ಅನುಸರಿಸಿರುವ ಕ್ರಮ ಸರಿಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ಹೊಸ ಸುಧಾರಣೆಮಾಡುವಾಗ ಹಿಂದಿರುವವರನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಕೈಲಾದ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಮುಂದುವರಿದ ಜಾತಿ ಅಥವಾ ವರ್ಗಎಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲೂ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಅಥವಾ ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಅಥವಾ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಹಿಂದಿರುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವಯಾವ ಪಂಗಡದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮಂದಿ ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದಾರೆ, ಎಷ್ಟು ಜನ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅಂಕಿಅಂಶ ಶೇಖರಿಸಿ ಹಿಂದುಳಿದವರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಸಹಾಯ ನೀಡುವುದು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದುದು. ನನಗೆ ತಿಳಿದಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಹುಶಃ ಮಾನ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್ ವಿಚಾರ ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದಹಾಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಶ್ನೆಹಾಕಿದಾಗ, ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್ ಮೆಂಬರು ಯಾರಾದರೂ ಇದ್ದಾರೆಯೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್‌ನವನಾದ ನಾನೇ ಇಲ್ಲಿರುವಾಗ ಆರೀತಿ ಲಿಖಿತ ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆಮೇಲೆ ಕೆಲವು ಸಮಿತಿಗಳಿಗೇಕೆ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್‌ನ ಮೆಂಬರುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಎಡಗೈ, ಬಲಗೈ ಎಂದು ಭೇದಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಪಂಗಡದವರಿಂದ ಏಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಸಹ ಜವಾಬ್ದಾರಿರಹಿತ ಜವಾಬುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇಡಿಯ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ 46 ಸಾವಿರವಿದೆಎಂದು ಲಿಖಿತಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೊಂದುಸಲ ಬಾಯ್ದೆರೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳುವಾಗ 80 ಸಾವಿರ ವಿದೆಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಜಾತಿಗಳ ಅಂಕಿಸಂಖ್ಯೆಗಳು ಸರಿಯಾಗಿವೆಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್ ಜನಸಂಖ್ಯೆ 29,312 ಎಂದು ಲಿಖಿತ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದೂಸಹ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ಲೆಕ್ಕಗಳು ಅಸಂಬದ್ಧವಾದ ಲೆಕ್ಕಗಳಾಗಿವೆಎಂದು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಎಂದರೆ ಇದು ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವವರ ತಪ್ಪು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದಿಯಿಂದಲೂ ಈ ಲೆಕ್ಕಗಳು ಸರಿಯಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್, ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಜಾತಿಗಳು ಮುಂತಾದುವು ಯಾವಯಾವುದರ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟಿದೆಎಂದು ಸರಿಯಾದ ಖಾನೇಷುಮಾರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅದನ್ನು ಆರುತಿಂಗಳ ಒಳಗಾಗಿ ಈ ಸಭೆಯ ಮಾನ್ಯ ಸಭಿಕರಿಗೆ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್, ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಜಾತಿಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ ನಿಮ್ನವರ್ಗದವರಿಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಕಾರ್ಯತಃ ಬರುವಾಗ್ಗೆ ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಭಗೀರಥ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದರೂ ಏನೂ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಈಗ ವಾಸವಾಗಿರುವಕಡೆ ಐದಾರು ಹರಿಜನ ಸಂಸಾರಗಳಿವೆ. ಮೊದಲು ಅಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಹರಿಜನರ ಮನೆ ಇತ್ತು, ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಾನು ಹೋಗಿ ನೆಲಸಿದ ನಂತರ ಇತರ ಐದಾರು ಹರಿಜನ ಕುಟುಂಬದವರು ಬಂದರು. ಅವರೆಲ್ಲ ದರಖಾಸ್ತು ಅರ್ಜಿಹಾಕಿ ಆರೇಳು ವರ್ಷಗಳಾಗಿದ್ದರೂಕೂಡ ಇನ್ನೂ ಅವರಿಗೆ ಜಮೀನು ಖಾಯಂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ಸಿಕ್ಕಬೇಕಾದ ಸವಲತ್ತುಗಳು, ಜಾನುವಾರುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಸಿಕ್ಕಬೇಕಾದ ಸಹಾಯ ಇವುಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದೆಲ್ಲ ಕೇವಲ ನಾಮಕಾವಸ್ತೆ ಎಂದು ಆಗಿದೆ. ಈ ಸವಲತ್ತುಗಳು ಯಾವ ತಂಟೆತಕರಾರುಗಳೂ ಇಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಿಕ್ಕುವಂತೆ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಬೇಕು.

ನಿಮ್ನವರ್ಗದವರು ಮನೆಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಮರಗಳನ್ನು ಕಡಿಯಬೇಕಾದರೆ ಮರಗಳಿಗೆ ಗುತ್ತಿಕಾಣಿಕೇ ಎಂದರೆ ಮರಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಬೆಲೆ, ಇಲ್ಲವೆಂದು ಆಜ್ಞೆಮಾಡಬೇಕು. ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್‌ಗೆ ಸೇರಿದವರಿಗೂ ಸಹ ಮರದ ಗುತ್ತಿಕಾಣಿಕೆ ಇಲ್ಲದಹಾಗೆಮಾಡಿ ಮರಗಳನ್ನು ಪುಕ್ಕಟೆಯಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಗುಡ್ಡಗಾಡಿನ ಜನರು ಕಾಡನು

ಕಡಿದು, ಅಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ರೋಗರುಜಿನಗಳನ್ನನುಭವಿಸಿ, ಕಾಡನ್ನು ನಾಡಾಗಿಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಊರನ್ನು ಕಟ್ಟಿದನಂತರ ಎಲ್ಲರೂ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ನೆಲಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಕಾಡು ಬರಿದಾಗಿ ನಾಡಾಯಿತು. ಗುಡ್ಡಗಾಡಿನ ಜನರು ರೋಗರುಜಿನಗಳನ್ನೂ ಕಷ್ಟಕಾರ್ಪಣ್ಯಗಳನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸಿ ಆ ಊರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತೊಂದುಕಡೆ ಕಾಡನ್ನು ಸೇರಿ ಅಲ್ಲಿ ಯಥಾ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಊರನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಇತರರು ಬಂದು ನೆರೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಜನರಿಗೆ ಮರ ವಗ್ಗೈರೆ ಪುಕ್ಕಟ್ಟೆಯಾಗಿ ದೊರೆಯುವಂತೆಮಾಡಬೇಕು; ಮತ್ತು Welfare Committe ಅಥವ Scheduled Castes–Scheduled Tribes ಕಮಿಟಿಯನ್ನುಮಾಡಿ ಅವರಿಂದ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ತರಿಸಿ, ಆ ವರದಿಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಹಳ ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಪಂಗಡಗಳ ಸೊಸೈಟಿಗಳೆಂಟಾಗಬೇಕು. ಈಗಿನ ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಮಟ್ಟದ ಜನರೇ ಇದ್ದಾರೆ. ನಿಮ್ನವರ್ಗದವರನ್ನು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇಒಂದು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್ ಸೊಸೈಟಿ ಇದೆ. ಅದು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಕಲಸಮಾಡಿ 'ಬಿ' ತರಗತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಇಂಥದೇ ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನುಮಾಡಿ, ಅದರ ಮೂಲಕ ನಿಬಡ್ಡಿ ಸಾಲದ ಸಹಾಯ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಅವರಿಗೂ ಸಹ ನಿಬಡ್ಡಿ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೃಷಿ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದೀತು, ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯೋಜನವಾದೀತು ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಸರ್ಕಾರಿ ಹುದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್ ಮತ್ತು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಜಾತಿಗಳವರಿಗೆ ಸೇಕಡ 15ರಷ್ಟು ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಮೀಸಲಾಗಿಡಬೇಕೆಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಪಂಗಡದವರು ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಆ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಜಾತಿಯವರಿಗೂ, ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಜಾತಿಯವರು ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಪಂಗಡಗಳವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಇವರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ದೊರೆಯದೆ ಇದ್ದರೆ ಆಗಮಾತ್ರ ಆ ಹುದ್ದೆಗಳಿಗೆ ಬೇರೆಯವರನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಕು.

ನಾನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳದೆ ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಜೆ. ಎಲ್. ಕಬಾಡಿ (ಇಂದಿ). — ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಇವೊತ್ತು ನಮ್ಮಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕ ಈ ಠರಾವನ್ನು ನಾನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನುಆಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಎರಡು ಕೋಟಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಇದೆ. Backward Class Commissionನವರು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗವೆನಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಎರಡು ಕೋಟಿ ಜನರಲ್ಲಿ Scheduled Castesಗೆ ಸೇರಿದವರು 29 ಲಕ್ಷ ಮತ್ತು Scheduled Tribesಗೆ ಸೇರಿದವರು 47 ಸಾವಿರ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಅಂಕಿಗಳನ್ನು ಸ್ಟ್ಯಾಟಿಸ್ಟಿಕಲ್ ಇಲಾಖೆಯವರು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಶೇಕಡ 24·8 ಮತ್ತು ಶೇಕಡ 24 ಇದೆ. ನಾವು ಬಜೆಟ್ಟನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನೂರಕ್ಕೆ ಐದುಭಾಗದಷ್ಟುಮಾತ್ರ ಹರಿಜನಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಗೆ ಹಣ ಮಂಜೂರಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಮಗೆ ಕಂಡಬರುತ್ತದೆ.

ಜಾತಿವಾರು ಪಟ್ಟಿಯನ್ನುಮಾಡುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಮತ್ತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದವರೆಲ್ಲ ಹಿಂದುಳಿದವರ್ಗದವರು ಎನ್ನಿಸಬೇಕುಎಂದು ಶಿಫಾರಸನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮಾಡಿ ಅವರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನುಸಹ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಬೊಂಬಾಯಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೂರು ವರ್ಗಗಳಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂದುವರಿದವರ್ಗ, ಹರಿಜನರಲ್ಲದ ಹಿಂದುಳಿದವರ್ಗ ಮತ್ತು ಇತರ ಹಿಂದುಳಿದವರ್ಗದವರು ಎಂದರೆ ಗುಡ್ಡಗಾಡು ಜನರು, Scheduled tribes and ex-criminal tribes ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆಎಂದರೆ ಸ್ಪೃಶ್ಯ ಮತ್ತು ಅಸ್ಪೃಶ್ಯ ಎನ್ನುವ ಭೇದವಿದೆ. ಇದನ್ನು ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ, ಯಾರ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಆರೀತಿ ಮಾಡಿದರೋ ತಿಳಿಯದು. ಇನ್ನು ಹರಿಜನರು ಎನ್ನುವ ಲಿಸ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರಲ್ಲದವರುಸಹ ಸೇರಿದ್ದಾರೆ. ಹರಿಜನರಿಗೆ ಇರುವ ಸೌಲಭ್ಯಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಆ ಜನರಿಗೂ ಸಹ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮೊನ್ನೆಯ ದಿನ ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರಾಗಿದ್ದವರು ಬೌದ್ಧಮತ ಅಥವ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಮತಕ್ಕೆ ಮತಾಂತರ ಹೊಂದಿದ್ದರೂಸಹ ಅವರಿಗೆ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳವರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಎಲ್ಲ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಎಲ್ಲ ಹರಿಜನರೂ ಮತಾಂತರ ಹೊಂದಿದರೆ ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ಈ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆಯೇ ? ಹೀಗಾದರೆ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಎಂದು ಕೆಲವು ವಿಶೇಷ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಕಾರಣವೇನು ? ಹೀಗೆ ಕೆಲವೊಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಘಟನೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಬಂದಿವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಜಾತಿವಾರು ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಲು ಒಂದು ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿ correct statistical information ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದ ತಯಾರು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಹರಿಜನ ಜನಾಂಗದ ಏಳಿಗೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಬರೀ ಬಾಯಿಮಾತಿನಿಂದ ಹೇಳಿದರೆ ಏನೂಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕು; ಮತ್ತು ಈ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಗತಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಅದು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಕೆಲವೊಂದು ಇಲಾಖೆಗಳು ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಾಗಿರಬೇಕು. ಎರಡನೆ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ನೋಡಿದ್ದೇಆದರೆ 1958-59ರಲ್ಲಿ Scheduled Caste ಜನರಿಗೆ 32·08 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮನೆಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ, ಹಾಸ್ಟೆಲು ಸಲುವಾಗಿ, ಸಬ್ಸಿಡಿ ವಗ್ಗೈರೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮಂಜೂರುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ಲೆಕ್ಕದ ಮೇರೆಗೆ ನೋಡಿದರೆ 5,000 ಜನರಿಗೆ ಮನೆಕಟ್ಟಲು ಸಹಾಯಮಾಡುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಐದು ಜನರಿರುತ್ತಾರೆನ್ನುವುದರ ಪ್ರಕಾರ ಐದು ಸಾವಿರ ಸಂಸಾರಗಳಿಗೆ ಎಂದರೆ 25,000 ಜನರಿಗೆ ಮನೆಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಸಹಾಯದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಐದು ಸಾವಿರ ಮನೆಗಳು, ಐದು ವರ್ಷಗಳೊಳಗೆ ಪೂರ್ತಿಯಾಗದಿದ್ದರೆ, ಈ ಯೋಜನೆ ಜಯಪ್ರದವಾಗು

(ಶ್ರೀ ಎ. ಎಲ್. ಕಬಾಡಿ)

ಸುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು 20 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಮನೆ ಕಟ್ಟುವ ಯೋಜನೆ ಪೂರ್ತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮನೆಕಟ್ಟುವ ಯೋಜನೆ ಬಹಳ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದುದು. ಗುಡಿಸಲಲ್ಲಿ ಇರುವಂಥ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವುದು ಬಹಳ ಸ್ತುತ್ಯವಾದುದು. ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು, ಆ ಹಣವನ್ನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಕೊಡಲಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ದುಡ್ಡು ಕೊಡಬೇಕು. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟುವ ಯೋಜನೆ, ಹರಿಜನರಿಗೆ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯ ಒದಗಿಸುವುದು ಸ್ತುತ್ಯಕಾರ್ಯ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹಣ ಕಡಮೆ ಬೀಳುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಜಾಸ್ತಿ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ಪ್ರಚಾರಕಾರ್ಯಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹರಿಜನ್ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಸ್ಕೀಮ್ ಎಂದು ಇದೆ. ಆ ಸ್ಕೀಮು ಅಷ್ಟು ಜಯಪ್ರದ ಆಗಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಪಾಲಿಸಿ ಕಮಿಟಿಯಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯ ಪ್ರಚಾರದಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಎನ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಆಫೀಸರ್ಸ್ ಸಿಸ್ಟಮ್‌ಮಾಡಿ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಕೊಟ್ಟು, ಬೇರೆ ಇಲಾಖೆ ಮಾಡಿ, ಇದರ ಶಾಖೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಮೂಲೋದ್ಯೋಗ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಕಾರ್ಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಜನರ ಕಲ್ಯಾಣವಾದೀತು.

ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ತರುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅವರಿಗೆ ಉಚ್ಚ ಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣವೇರ್ಪಾಡಾಗಬೇಕು, ಪ್ರೈಮರಿಯಿಂದ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನವರೆಗೆ ಪುಕ್ಕಟ್ಟೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವಿರಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಅವರ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾಗಲು, ಮೂಲೋದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ಧನ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ, ಅವರನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಕೆಲವೊಂದು ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ, ಸಮಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ, ಅವರು ದಿನೇ ದಿನೇ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಕೋಮಿನವರನ್ನು ಹೊರದೇಶಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಪ್ರಗತಿಪರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ವಿಲೇಜ್ ಲೆದರ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ ತರಪೇತು ಪಡೆಯಲು ಹೊರದೇಶಕ್ಕೆ ಅವರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ, ಅವರನ್ನು ಪ್ರವೀಣರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಹೆಚ್ಚು ಆಸಕ್ತಿವಹಿಸಬೇಕು. ಹೊರದೇಶಕ್ಕೆ ಕೆಲವೊಂದು ಜನರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ, ಅವರನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಹೋಗಿರುವುದರಿಂದ, ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಯೋಜನೆ ಬುಡಮೇಲಾಗಿದೆ. ಹಿಂದುಳಿದ ಕೋಮಿನವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿಯಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ಇಷ್ಟು ಸ್ಥಾನಗಳಿರಬೇಕೆಂದು ನಿಗದಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದೆ. ಅದರಿಂದಲೇ ಅವರ ಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಜಾತಿ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಹುದ್ದೆಗಳಿಗೆ ನೇಮಕಮಾಡಿದರೆ, ಹರಿಜನರಿಗೆ ಬಾಕಿ ಕೋಮಿನವರು ತ್ರಾಸು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ವಿಸಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಮೋಷನ್ ಕೊಡುವಾಗ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಬೇರೆ ಲಿಸ್ಟು, ಹರಿಜನೇತರರಿಗೆ ಬೇರೆ ಲಿಸ್ಟು ಇಟ್ಟು, ಪರ್ಸೆಂಟೇಜ್ ಪ್ರಕಾರ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಪ್ರಮೋಷನ್ ಸಿಕ್ಕರೆ ಅವರು ತೀವ್ರ ಗತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವರ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದು.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಹರಿಜನರ ವೆಲ್‌ಫೇರಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಇಡಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಒದಗಿಸಿದಲ್ಲಿ, ಹರಿಜನರ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಿ ಅವರ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಬಹುದು. ಪಾಲಿಸಿ ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ಸ್ಟಾಟುಟರಿ ಬಾಡಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಈ ಸಮಿತಿಯವರು ಸೂಚನೆ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ, ಸರ್ಕಾರ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ನೋಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಅನುಭವದಿಂದ ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಹರಿಜನರ ಏಳಿಗೆಗಾಗಿ ವೀಕರ್ ಸೆಕ್ಷನ್ ಆಗಿರುವ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್, ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್‌ನವರಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಸ್ಟಾಟುಟರಿ ಬಾಡಿ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಮುನಿಯಪ್ಪ (ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರ).—ಸ್ವಾಮಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಈ ದಿವಸ ಶ್ರೀ ರಾಚಯ್ಯನವರು ತಂದಿರ ತಕ್ಕಂಥ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ, ಒಂದೆರಡು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ.

ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಹರಿಜನರ ವಿಚಾರ ಬಂದಾಗ, ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಏಕ ಕಂಠದಿಂದ, ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ, ಎಂದರೆ ಹಿಂದೆ ತೋಟಿ ತಳವಾರರ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಾಗ ಹೇಗೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೋ ಹಾಗೆ, ಈಗಲೂ ಒಬ್ಬರೂ ವಿರೋಧ ಮಾಡದೆ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಭುಜಕ್ಕೆ ಭುಜ ಕೊಟ್ಟು ನಿಂತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಶ್ರೀ ರಾಚಯ್ಯನವರು ಇಲ್ಲಿ ತಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು, ದಯಾದಾಕ್ಷಿಣ್ಯದ ಮೇಲೆ ಕೇಳುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ; ತಿರುಪೆ ಕೇಳುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಭಾವಿಸಬಾರದು. ನಾವು ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದು ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವುದನ್ನು ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ನಮಗೆ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಇದನ್ನು ಉದಾಸೀನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ, ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗದವರನ್ನು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ ಮತ್ತು ಟ್ರೈಬ್ಸ್‌ನ್ನು ತಾತ್ಸಾರ ಮಾಡಿದರೆ, ಮುಂದೆ ಸರ್ಕಾರವಿರುವುದಿಲ್ಲ; ಜನ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ದೇಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡಲು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ.

ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಏನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುವವನಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾವು ಮೊದಲು ಕತ್ತಲಲ್ಲಿದ್ದೆವು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು ಹರಿಜನರನ್ನು ಬೆಳಕಿಗೆ ತಂದಿತು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದಮೇಲೆ, ಪೌರಸಭೆಯಲ್ಲಿ, ಪಂಚಾಯಿ ಬೋರ್ಡುಗಳಲ್ಲಿ, ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡುಗಳಲ್ಲಿ, ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಮೆಂಬರಾಗಿರುವುದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರದಿಂದಲೇ. ನಮ್ಮ ಚನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರು ಅವರ ಈಗಿನ ಮಂತ್ರಿ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವುದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರದಿಂದಲೇ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ವಂದಿಸಬೇಕು.

ನಾವು ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬಂದಮೇಲೆ ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ತಿಂಡಿ, ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಮನೆ, ಉಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಟ್ಟೆ ಒದಗಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಆಗಾಗ್ಗೆ ವೇದಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಆ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಬಡವರಿಗೆ ವಾಸ ಮಾಡಲು ಈಗ ಮನೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಟ್ಟಿಸು

ತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದರಲ್ಲಿ ಈಗ ಕೆಲವು ಲೋಪದೋಷಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇವೆ. ಆ ಲೋಪ ದೋಷಗಳನ್ನು ಸರಿಮಾಡಬೇಕು. ಸರಿಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಆ ಯೋಜನೆಯನ್ನೇ ತೆಗೆದು ಬಿಡಿ ಎನ್ನುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಆ ಸ್ಕೀಮಿನ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ಅದನ್ನು ನಡುನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕೈ ಬಿಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕು. ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ರಾಚಯ್ಯನವರು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೋ, ಆ ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧನೆಗೆ ನೀವು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣ ಕೊಡಬೇಕು. ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿಬಿಟ್ಟು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಇಲಾಖೆಯಿಂದಲೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ ಉಳಿತಾಯಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅದನ್ನು ಈ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸೇರಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಡಿಮ್ಯಾಂಡುಗಳೆಲ್ಲಾ ಪಾಸ್ ಆದುವು. ಊರು ಕೊಳ್ಳೆಆದಮೇಲೆ ಊರು ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿದರು ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಆಯಿತು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದು. ಹೀಗೆಯೇ ನಿನ್ನೆ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಬಹಳ ಕಾಲದ ಹಿಂದೆ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಕ್ಷತ್ರಿಯ, ವೈಶ್ಯ, ಶೂದ್ರ ಎಂಬ ಜಾತಿಗಳು ಆದವು; ಎಲ್ಲಾ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲೂ ಇದೆ; ಎಲ್ಲ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ವೈಶ್ಯ, ಕ್ಷತ್ರಿಯ, ಶೂದ್ರ, ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ಈಗ ಅವಕ್ಕೆ ಪಂಚಮರು ಸೇರಿದರು, ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಜಾತಿ ಎಲ್ಲಿಂದ ಸೇರಿತು ? ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಬರೆದ ಪುರಾಣ ವೈಶ್ಯರು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ ; ವೈಶ್ಯರು ಬರೆದ ಪುರಾಣ ಕ್ಷತ್ರಿಯರು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ; ಕ್ಷತ್ರಿಯರು ಬರೆದ ಪುರಾಣ ಶೂದ್ರರು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬರು ಬರೆದದ್ದು ಇನ್ನೊಂದು ಜಾತಿಯವರು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಎಲ್ಲ ಜಾತಿಗಳವರೂ 1947ರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಮೇಲೆ ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ಇದೇ ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಅಂಬೇಡ್ಕರ್‌ರವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಬರೆದು ಒಪ್ಪಿರತಕ್ಕ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವ ಪಂಚಾಂಗವನ್ನು ಅಥವ ಪುರಾಣವನ್ನು (ಅಂದರೆ ರಾಜಾಂಗದಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವುದನ್ನು) ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡಬೇಕು.

ಸ್ವಾಮಿ, ತೋಟಿ ತಳವಾರರು ತಾವು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಯಾರೇನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರು ಕೇಳಿದರು. ಅವರು 1939ರಲ್ಲಿ ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಯಲ್ಲಿ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರಾಗಿದ್ದರು. ನಾನು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಚಳುವಳಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದಾಗ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಹೂಡಿ ನನ್ನನ್ನು ಅವರು ವಿಚಾರಣೆಮಾಡಿ ನನಗೆ ಒಂದೂವರೆ ತಿಂಗಳು ಸಜಾ ಕೊಟ್ಟರು. ಆಗ ರಾಗಿ ಹಿಟ್ಟಿಗೆ ಬದಲು ನನಗೆ ಅನ್ನವನ್ನು ಕೊಡುವಂತೆ ಬರೆದುಕೊಡಿ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದರೆ ಅವರು ರಾಮರಾಜ್ಯ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದವರು ರಾಗಿಹಿಟ್ಟು ತಿನ್ನಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು !

ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ.—ಆಗ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರು, ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಮುನಿಯಪ್ಪ.—ಆಗ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರು, ಈಗ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರು.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಅವರು ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಲೆಂದು ಹಿಟ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದೆ. (ನಗು !)

ಶ್ರೀ ಎ. ಮುನಿಯಪ್ಪ.—ಹಿಟ್ಟು ತಿಂದರೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ, ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನವರು ರಾಜ್ಯವಾಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ವರ್ತನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬುದು ಇದರಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ತೋಟಿ ತಳವಾರರು ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರು ಹೇಳುವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟು ಕಾಲಬೇಕು ? ಅವರಿಗೆ ಅಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವಿದ್ದಿದ್ದರೆ 'ಹೋಗಯ್ಯ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕು, ಪಟ್ರೇನಹಳ್ಳಿ ಹರಿಜನರ ಹಳ್ಳಿ ರಾಮಯ್ಯನೆಂಬುವನು ಒಂದುವಾರದ ಹಿಂದೆ ಪಟೇಲರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡದೇಯಿದ್ದುದಕ್ಕೆ ಎಲಬು ಮುರಿದಿದ್ದಾರೆ, ಅವನು ಈಗಲೂ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳಿದೆಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹರಿಜನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲ ಕೊಡಬೇಕು: ಪ್ರೈಮರಿ, ಮಿಡ್ಲ್ ಮತ್ತು ಹೈಸ್ಕೂಲು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ತನಕ ಇವರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕು. ಹರಿಜನರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ತೊಂದರೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮೊನ್ನೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ಜನ ಶಾಸನ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರು ರುಜುಮಾಡಿ ಒಂದು ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ವಿದ್ಯಾ ಸಚಿವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಪ್ರೈಮರಿ, ಮಿಡ್ಲ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿರುವ ಸ್ಥಳದ ಹುಡುಗರು ಬೇರೆ ಊರಿಗೆ ಓದುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಟೆಲುಗಳಿಗೆ ಸೇರಿಸಬಾರದೆಂದು ಸರಕಾರ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿರುವ ಕಡೆ ಮಕ್ಕಳು ಓದುವುದೇ ಕಷ್ಟ. ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಲ್ಲದೆ ಇರುವ ಮಕ್ಕಳು ಬೇರೆ ಹಾಸ್ಟೆಲಿರುವ ಕಡೆ ಬಂದರೆ ಆ ಹುಡುಗರನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದ್ದೇವೆ.

ಪ್ರಚಾರವಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹರಿಜನರಿಗಾಗಿ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ? ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತಾ ನಿವಾರಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಂಟೆ ಕಾಲ ಅಥವ ಒಂದು ಪೀರಿಯಡ್ ಕೆಲಸಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆ ? ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಾಳೆಯನ್ನು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿ ಹೊರಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆ ? ಹೀಗೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡತಕ್ಕ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ವಾರಕ್ಕೊಂದು ಸಲ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಹೊರಡಿಸಲು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು; ಮತ್ತು ಈ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಒಂದು ಖಾಯಂ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಬೇಕು. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಳೆಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ದಿನವಾದರೂ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತಾ ನಿವಾರಣೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಾಠವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡಲು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಹರಿಜನರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಬರಲು ಮಕ್ಕಳ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡುವಾಗ ಹಿಂದೆ ಹರಿಜನರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮೇಧಾವಿಗಳೂ ಹರಿಜನ ನಾಯಕರೂ ಹೇಳಿರುವ ವಿಷಯಗಳಿರುವ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳಾಗಿಡಬೇಕು. ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಈ ಜಾತಿ ಭೇದಗಳಿವೆ ಎಂದು ಶ್ರೀ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದರು. ಇದರ ನಿವಾರಣೆಗೆ ನೀವು ಏನು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದೆ ಬಸವಣ್ಣನವರು ಮಾದರಸನ ಮಗಳನ್ನು ಹರಿಜನ ಅರಳಯ್ಯನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಸಿದರು. ವಶಿಷ್ಠರು ಹರಿಜನ ಹುಡುಗಿಯಾದ ಅರುಂಧತಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾದರು. ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಜಾಂಬುವಂತನ ಮಗಳಾದ ಜಾಂಬವತಿಯನ್ನು ಮದುವೆಮಾಡಿಕೊಂಡ. ಈ ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನ

(ಶ್ರೀ ಎ. ಮುನಿಯಪ್ಪ)

ದಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲೂ ಗಾಂಧಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಅವಕ್ಕಿಂತ ಒಂದು ಅಂಗುಲ ಕೂಡ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿದ್ದೀರಾ? ಖಂಡಿತ ವಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಜನರನ್ನು ಪ್ರಚೋದನೆಮಾಡಬೇಕು. ಸುಮ್ಮನೆ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಭಾಷಣಮಾಡುವುದು, ಸರ್ಕಾರ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವುದು ಆಮೇಲೆ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವುದು ಇಷ್ಟಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆಯು ನಿವಾರಣೆಗೇನು ಮಾಡಬೇಕು, ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಯಾವ ತರಹ ವಾದ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆ ಇದೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರವೇನು ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವ ಕೆಲಸ ವಾಗಿಲ್ಲ. ಈಗ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಈ ಖಾತೆಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶೇಷಾಧಿಕಾರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೊಡಲಿ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂಭತ್ತು ಪಣ, ಹದಿನೆಂಟು ಪಣ ಎಂದು ಏನೇನೋ ಇದೆ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಯಾವ ತರಹವಾದ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆ ತೊಂದರೆಗಳಿವೆಯೆಂದು ಪತ್ತೆ ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರ ವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿ, ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ, ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ವರದಿ ಮಾಡಬೇಕು.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಬೇಗ ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎ. ಮುನಿಯಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಡಿಮ್ಯಾಂಡುಗಳ ಮೇಲೆ ಕೂಡ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಹದಿನೈದು ನಿಮಿಷಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಮುನಿಯಪ್ಪ.—ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ವಿಶೇಷಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲಾಯಿತು. ಹರಿಜನರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಷ್ಟು ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಶೀಲನೆ ನಡೆಸಬೇಕು. ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ, ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಈ ಹೊತ್ತಿಗೂ ಕೆಲವುಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅರಿಶಿನ ಕುಂಕುಮ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಹೂಮುಡಿಯುವುದಕ್ಕೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಪೋಲೀಸರಿಗೆ ಹೇಳಿದರೆ, 'ನೀವು ಮುಡಿದುಕೊಳ್ಳಿ, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ ಹೋದಾಗ ನಾವು ಬರುತ್ತೇವೆ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಏನು ಮಾಡಿದರೆ ಈ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆ ಹೋಗುತ್ತದೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಸಲಹೆಮಾಡಲು ತಾಲ್ಲೂಕು ಮತ್ತು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ವಿಶೇಷ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಬೇಕು. ಈಗ ಸಮಾಜಕಲ್ಯಾಣ ಬೋರ್ಡ್ ಎಂದಿದೆ. ಅದರ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಯಾರೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನು ಆರುವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೂ ಅವರ ಹೆಸರು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಬೆಂಗಳೂರು ಬಸವನಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಜೀಪುಗಳಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸಮಾಜಕಲ್ಯಾಣ ವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಥವ ಇತರ ದೊಡ್ಡವರು ಬಂದಾಗ ಜೀಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಕುಳಿತು ಓಡಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕೂಡಲೇ ಇವರನ್ನು ವಜಾಮಾಡಬೇಕು. ಇದರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರೂ ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪನವರೂ ಹೇಳಿದರು; ನಾನು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅವರ ವಾದವನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಶೀಲಾಬಾಯಿ ಹೀರಾ ಚಂದ್ ಷಾ (ಬಾಗೇವಾಡಿ).—ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುವುದಕ್ಕಲ್ಲ ಜೀಪ್ ಇರುವುದು. ಹಳ್ಳಿಯವರ, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಅವರ ಜನರ ಕೆಲಸಗಳಿಗಾಗಿ ಜೀಪ್ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಜೀಪ್ ಕೂಡ ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಓಡಾಡುವುದು.

ಶ್ರೀ ಎ. ಮುನಿಯಪ್ಪ.—'ಕುಂಬಳಕಾಯಿ ಕಳ್ಳ ಎಂದರೆ ಭುಜ ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿದ' ಎಂದು ಹೇಳುವ ಹಾಗಾಯಿತು! (ನಗು!)

ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಬೋರ್ಡಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಯಾರು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಈ ಸಭೆ ಕುಳಿತಿರುವಾಗ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಸಮಾರಂಭವನ್ನಾದರೂ ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡಿ ಅವರ ಪರಿಚಯವನ್ನಾದರೂ ನಮಗೆ ಮಾಡಿಕೊಡಲಿ. ಯಾವ ಯಾವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಈ ವರ್ಷ ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಜೀಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮೈಲಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ, ಕೆಳದರ್ಜೆಯವರನ್ನು ಎಷ್ಟು ಉತ್ತಮ ದರ್ಜೆಗೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅವರು ತಿಳಿಸಲಿ. ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ದೀಪಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನೋಡಿದರೂ ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವವರು ಯಾರು ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಸ್ಕೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಓದಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿ ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ನೇಮಕ ಆಗಿರುವ ಚಿಕ್ಕವಯಸ್ಸಿನ ಹುಡುಗಿ ಹೋಗಿ ಹೀಗಲ್ಲಾ ಹೀಗೆ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುವುದು ಎಂದರೆ ವಯಸ್ಸಾದ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಕೋಪ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆ? ಎಚ್. ಇ. ಎಸ್. ಬ್ಲಾಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗಿ ಬಂದು ಒಬ್ಬ ಮುದುಕಿಗೆ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುವುದು ಹಾಗಲ್ಲ ಹೀಗೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಳು ಸದ್ಯ ಈ ಹುದ್ದೆ ಹೊರಟುಹೋದರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ಕ್ಷೇಮ ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಇಂಥಾದ್ದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಏಕೆ ಹಣಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇದೆಲ್ಲಾ ಸುಮ್ಮನೆ ಬೂಟಾಟಿಕೆ ದಾಸಯ್ಯನಿಗೆ ಮೈಮೆಲ್ಲಾ ನಾಮ ಎಂದ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಡಿ. ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದರೆ ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಿ. ಕಡೆಯದಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಒಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಚಯ್ಯನವರು ತಂದಿರುವ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಉದಾಸೀನ ಮಾಡಬೇಡಿ. ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯತೆ ಕೊಡಿ, ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿ. ತೋಟಿತಳವಾರರ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಾಗ ಅದನ್ನು ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದಿರಿ. ಅವರ ವರದಿ ಬರುವುದು ಯಾವಾಗಲೋ. ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನ ಜಗಳದಲ್ಲಿ ಕೂಸು ಬಡವಾಯಿತು ಎನ್ನುವಹಾಗೆ. ಆರೀತಿ ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಡಿ. ಅದರಿಂದ ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಅಶಾಂತಿ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ. ಒಬ್ಬ ಪೌರನ ಶಕ್ತಿ ಕುಂದಿದರೆ ಅದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೇಡು, ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕೇಡು, ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಕೇಡು, ಶಕ್ತಿ ಕುಗ್ಗುತ್ತೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಉದಾಸೀನ ಮಾಡಬೇಡಿ; ಮತ್ತು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಹೋಗತಕ್ಕ ದುಡ್ಡನ್ನು ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಡಿ. ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ದಯವಿಟ್ಟು ಗಂಡುಮಕ್ಕಳಿಗಿಂತ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಿ. ಏಕೆಂದರೆ ಎಷ್ಟು ಜನ ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟುತ್ತಾರೋ ಆ ಮಕ್ಕಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವರು ವಿದ್ಯಾವಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಹಿಂದುಳಿದ ಮತ್ತು

ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಓದಿದವರಿಲ್ಲ, ಜಾಸ್ತಿ ಓದಿಬಿಟ್ಟರೆ ಎಡಗೈ, ಬಲಗೈ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಈಗ ಏನು ಇದೆಯೋ ಅದರಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಂಕರಗೌಡರು ಹೇಳಿದರು, ಹಿಂದೆ ಬ್ರಿಟಿಷರು ಹೀಗೆಯೇ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಹಿಂದೂ ಮುಸ್ಲಿಂರು ಒಟ್ಟಾಗಬೇಕು, ಆಗ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು. ಆ ತತ್ವ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಒಬ್ಬರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ತಿನ್ನಬೇಕು, ಒಬ್ಬರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಊಟ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ನೀವೂ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಅವರಂತೆಯೇ ಕಾಲ ಹಾಕಬೇಡಿ. ಮುಂದೆ ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಅಶಾಂತಿ, ಅಸಮಾಧಾನ, ಆಕ್ರೋಶ ಉಂಟಾಗದಹಾಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಚಯ್ಯನವರ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಎನ್. ರಾಚಯ್ಯ.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡ......

Sri J. P. SARWESH.—Please speak in English.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ರಾಚಯ್ಯ.—ನಾನು ಮೊದಲು ಕನ್ನಡದಲ್ಲೇ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲೇ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛೆ, ಆದರೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದು ಅಂದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ನಾನು ಒಂದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದಂಥ ಗೊತ್ತುವಳಿಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ಅನುಮತಿಯ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಅದರಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಎಲ್ಲ ಪಕ್ಷದವರೂ ಬಹಳ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ, ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಒಂದು ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಇತ್ತಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾದ ಬಹಳ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ತಂದಿರುವ ಈ ಒಂದು ಠರಾವು ಯಾವ ಒಂದು ಜನಾಂಗದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಲ್ಲ, ಹರಿಜನರ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಲ್ಲ ಅಥವಾ ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗದ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ಅಲ್ಲ, ಮುಂದುವರಿದ ಜನಾಂಗದವರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಇದು ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಮುಂದುವರಿದ ಜನಾಂಗದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದಾರೋ ಅಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ತಾವು ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಅನುಕೂಲಬೇಕೋ ಅಂಥಾದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿ ಕೊಡಿ. ಅದೇ ರೀತಿ ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗದವರು ಮತ್ತು ಅತಿ ಹಿಂದುಳಿದಿರತಕ್ಕ ಜನಾಂಗದವರು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಅವರು ಯಾವ ವಿಧವಾದಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಆಗಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕದ ಒಂದು ಮಟ್ಟವನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೂ ಕೂಡ ಕೊಡುವುದು ಸೂಕ್ತ. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿ ನಾವು ಯಾವ ಒಂದು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ಸ್ ಮತ್ತು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ ಅವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿವರಗಳನ್ನ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಗುಡ್ಡಗಾಡು ಜನಗಳಿಗೆ (hill tribes) ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು, ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನೇರವಾಗಿ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರೇ ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ರಕ್ಷಣೆಯೂ ಕೂಡ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಒಂದು ಏಳಿಗೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅವರು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕಡಮೆ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಣದೊರೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಆದರೆ ಈ 12 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಸರ್ಕಾರ ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿ, ಎಷ್ಟು ಜನ ಗುಡ್ಡಗಾಡು ಜನರಿದ್ದಾರೆ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ, ಅವರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ಏನು ಎನ್ನುವಂಥ ಒಂದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ವರದಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಮಾಡಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಈ 12 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ ಗುಡ್ಡಗಾಡಿನ ಜನರೂ ಕೂಡ ಒಂದು ಮಟ್ಟವನ್ನು ಮುಟ್ಟಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡದೇ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಈಗಲಾದರೂ ಕೂಡ ಅಂಥ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಕೂಡಲೇ ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದ ಸದಸ್ಯರು ಅನೇಕರು ಮಾತನಾಡುವದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಏನು ಯೋಜನೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಏನೇನು ಈಗಾಗಲೇ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ವಿವರಣೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಈ ನನ್ನ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಅವರು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು, ಹಾಗು ಸರ್ಕಾರ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಇದೆ. ಅವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿದೆ. ಹೊಸದಾಗಿ ಏನೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯಾಂಗವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿರುವಹಾಗೆ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಸಿದ್ದರೆ, ಮೂರು ದಿವಸಗಳವರೆಗೆ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. Backward class ನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ extreme Backward class ಸಹ ಇದೆ. ಒಕ್ಕಲಿಗರು, ಲಿಂಗಾಯಿತರು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಮುಂದುವರಿದ ವರ್ಗಗಳವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಈ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಬಡತನದಲ್ಲಿ ಇರುವವರದೇ ಒಂದು ಗುಂಪು ಆಗುತ್ತದೆ, ಬಡವರಲ್ಲದವರು ಒಂದು ಗುಂಪಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಕ್ರಾಂತಿಯಾಗಬಹುದು. ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ರಾಜ್ಯ ಪದ್ಧತಿ ಇದ್ದರೂ ಸಹ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಭಾರಿ ಸಂಬಳ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಡತನ ಹೆಚ್ಚಾದರೆ ಅನಾಹುತ ಆಗುತ್ತದೆಂದು ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಈಗಲೇ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಈ ನಿರ್ಣಯ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡುತ್ತಿದೆ.

ಇನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಕಮಿಷನ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಆ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ನಾನೂ ಸಹ ಓದಿದ್ದೇನೆ. ಆ ರಿಪೋರ್ಟಿನ ಪ್ರಕಾರ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಒಕ್ಕಲಿಗ ಜನರು, ಲಿಂಗಾಯಿತ ಜನರು ಮುಂದುವರಿದವರು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಲಿಂಗಾಯಿತರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಸಬ್‌ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುವದಿಲ್ಲ. ಅವರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕಸಬನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಬ್ರಿಟಿಷರಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ರಾಚಯ್ಯ)

ರಾಜ್ಯವಾಗಿದ್ದಾಗ್ಗೆ ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಜನರನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಜಸ್ಟಿಸ್ ಪಾರ್ಟಿ ಎಂಬ ಒಂದು ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿದ್ದ ನಾಯಕರು ಈಗ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಮುಂದುವರಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡವರೂ ಇದ್ದರು. ಆದರೆ ಜಸ್ಟಿಸ್ ಪಾರ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದವರು ನಾನ್ ಬ್ರಾಹ್ಮಿನ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಹತ್ತು ವರ್ಷ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಿದರು. ಹರಿಜನರ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಜವಾಬ್ದಾರೀ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದವರು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳದ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗದವರಿಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರೀ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಧ್ಯೇಯವನ್ನು ಮರೆತದ್ದು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾದುದು. ಇಂದಿಗೂ ಸಹ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುವುದು ನಡೆದಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸಿನ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗಬೇಕಾದುದು ಅವಶ್ಯ. ಈ ರೀತಿ ಮನಸ್ಸಿನ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ, ಯಾರೇ ಇರಲಿ, ಅನಾಹುತವಾಗುವುದು ಖಂಡಿತ. ಜವಾಬ್ದಾರೀ ಸರ್ಕಾರ ಇರಬೇಕು. ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವವರು ಇಂಥ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಭಾವನೆ ಬಿಡಬೇಕು. ಇಂಥ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದರೂ ಬಿಡಬೇಕು. ಸಮಾಜ ಹೇಗೆ ಇದೆ, ಜನರು ಹೇಗೆ ಇದ್ದಾರೆ, ಸರ್ಕಾರ ಹೇಗೆ ಇದೆ, ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನ, ಅವಿದ್ಯೆತೆ, ಬಡತನ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ದೇವರ ಹೆಸರು ಹೇಳಿ, ರಾಜರ ಹೆಸರು ಹೇಳಿ, ಈ ಅಂಧಾನುಕರಣೆ ನಡೆದಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಮೊದಲು ಮನೋಭಾವನೆ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುವಾಗ ಈಜಿಪ್ಟ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಜಾರಿಗೆ ತಂದರು. ಆದುದರಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣ ಸೌಕರ್ಯ ಒದಗಿಸುವುದು ಅತಿ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಇಂದು ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಜನಾಂಗದವರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸೌಕರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳು ಅವಿದ್ಯಾವಂತರಾದರೆ ಪೋಲಿಗಳು ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಆಗುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹಣ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೇಕಾದರೆ ಅದರ ಹೊರೆ ಸಮಾಜದಮೇಲೆ ಹಾಕೋಣ. ಜಮೀನು ಕಂದಾಯದ ಮೇಲೆ ಸರ್‌ಚಾರ್ಜ್ ಬೇಕಾದರೆ ಹಾಕೋಣ. ಇದು ಮುಖ್ಯ ವಿಚಾರ. ಇಂದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಕೆಟ್ಟಹೆಸರು ಬಂದಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಆಡಳಿತಯಂತ್ರ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಅಸಮಾಧಾನವಿದ್ದರೆ, ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರ ಭಾಷಣಗಳು ಕಾರಣವಲ್ಲ. ಈಗ ಆಡಳಿತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಆಡಳಿತೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದವರು ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೇ ಕಾರಣ. ಇಂಥ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮನೋಭಾವ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಬೇಕು. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೋಮುವಾರು ಭಾವನೆ ಬಿಡಬೇಕು. ಆಡಳಿತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ದೇಶಾಭಿಮಾನವಿರಬೇಕು. ಇಂದಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ದೇಶಾಭಿಮಾನವಿಲ್ಲ. ಬಡವರ ಮನೆಗೆ ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೋಗುತ್ತಾರೆಯೇ? ಬಡವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಊಟ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ? ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ವಿಶಾಲ ಮನೋಭಾವನೆ ಇರಬೇಕು. ಹರಿಜನರಲ್ಲಿಯೂ ಇಂದು ಬಿ. ಎ. ಪಾಸ್ ಆದವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಹರಿಜನರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಊಟ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ? ತೋರಿಸಿರಿ. ದೇಶದ ದುಡ್ಡನ್ನು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ I.A.S. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇಂದು I.A.S. ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸರ್ಕಾರ ಆಗಿದೆ. ಸರಿಯಾದ ಒಂದು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಭಾವನೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಅಸ್ಪೃಶ್ಯ ಆಫೀಸರರು ಯಾರಾದರೂ ಇದ್ದಾರೆಯೆ? ಹರಿಜನರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಊಟ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಬೇಕು. ವಿದ್ಯಾವಂತ ಹರಿಜನರ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಬಂಧ ಬೆಳೆಸತಕ್ಕದ್ದು ಅಗತ್ಯ. ಶ್ರೀ ರಾಜಗೋಪಾಲಾಚಾರಿಯವರು inter-caste marriage ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಬಸವಣ್ಣನವರೂ ಸಹ ಅಂತರ್ಜಾತಿಯ ಮದುವೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸಿದರು ಎಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮುನಿಯಪ್ಪನವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಅಂಥ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ, ನೀವೂ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕು, ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ವಿಶಾಲ ಭಾವನೆಯಿಂದ ವರ್ತಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್ (ಹುಣಸೂರು).—ವಿಧಾನಸಭಾ ಸದಸ್ಯರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ತಾವು ಹೇಳುವ ಅರ್ಹತೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಬೇಡವೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ರಾಚಯ್ಯ.—ಬೇಕು, ತಾವು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆ ರೀತಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಇಂದಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇ ಕಾರಣ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಆಗಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಇಡೀ ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಮೆಂಬರಾಗಿದ್ದಾಗ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಮಿಷನ್‌ನವರು ಗುಡ್ಡಗಾಡುಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಜನರಿಗೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಾಗತ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ, ಕಾಡಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಜನರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಬೇರೆ ದೇಶದವರು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಮ್ಮವರಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮವರು ನಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಮಾಜಕಲ್ಯಾಣ ಶಿಬಿರ, ವಯಸ್ಕರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೇಂದ್ರ ಇವೆಲ್ಲಾ ಇವೆ. ಹರಿಜನರ ಅಪ್‌ಲಿಫ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿದೆ. ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಈ ಅಪ್‌ಲಿಫ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿದ್ದರೂ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ನಮೂದಾಗಿರುವಂತೆ ಈ ದಿನ ನಮಗೆ ಅನುಕೂಲ ಒದಗಿಸದಿರುವುದರಿಂದ ಸ್ಟ್ಯಾಟ್ಯೂಟರಿ ಆಬ್ಲಿಗೇಷನ್ ಇರಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು 320 ನೆಯ ಆರ್ಟಿಕಲ್‌ನ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನ ಪ್ರಕಾರ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಂಸ್ಥಾನ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ನಿರ್ದೇಶ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗಗಳಿಗೆ ಉನ್ನತಾಧಿಕಾರ, ಪದವಿ ಕೊಡುವಾಗ, ನಿಮ್ನವರ್ಗದವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಸ್ಥಾನ ನೀಡುವಾಗ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್ ಕನ್ಸಲ್ಟ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಈ ಜನಾಂಗದವರನ್ನು ರಿಕ್ರೂಟ್ ಮಾಡುವಾಗ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್‌ಗೆ ಏಕೆ ಕಳಿಸಬೇಕು? ಅವರೇನು ಸಲಹೆ ನೀಡಬೇಕಾಗಿದೆ? ನಮಗಾಗಿ ಒಂದು ಸಬ್ ಕಮಿಟಿಮಾಡಿ ನಿಸ್ವಾರ್ಥರೀತಿಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ನಾಲ್ಕೈದು ಜನರನ್ನು ಆ ಸಮಿತಿಗೆ ನೇಮಿಸಿ, ಅವರು ನಮಗೆ ಸರಿಯಾದ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲಿ. ಎಷ್ಟೋ ಹೇಳಿದರೂ ಕೂಡ ಹರಿಜನರಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನೂ

ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್ ಸದಸ್ಯರ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್ ವಜಾ ಮಾಡಿದರೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆ ನಮ್ಮವರನ್ನು ಆ ಕಮಿಷನ್‌ಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ? ನಾನು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಮೆಂಬರಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ, ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ಜನಾಂಗದವರೂ ನನಗೆ ಮರ್ಯಾದೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವವರು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ನನಗಿಂತಲೂ ಹಿಂದಿದ್ದಾರೆ, ಅಂಥ ವಿಶೇಷ ಭಕ್ತಿ ನಮಗಿಲ್ಲ. ದೇವರು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಇದ್ದಾನೆ. ದೇವರು ಒಪ್ಪಬೇಕಾದರೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಬಾರದು, ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ದೂರೀಕರಿಸಬಾರದು. ಅನ್ಯಾಯಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು. ಸರ್ವರೂ ನಮ್ಮವರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಅನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಎಡೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಬಹಳ ಅರಿತು ನುರಿತವರು, ಬಹಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವವರು ಮತ್ತು ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡದವರಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯರು. ಅವರು ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಬಿಟ್ಟರೆ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದು ಸತ್ಯವಾದ ಮಾತು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಫಾರಂನಲ್ಲಿದೆಯೋ ಆ ಫಾರಂನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಿರುವುದು.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ರಾಚಯ್ಯ.—ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ, ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ, ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಕೆಳಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರುವ ಸಮಾಜ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿ ರಕ್ತಪಾತದಿಂದ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಸಂಪಾದಿಸಿದರೆ ಇಲ್ಲಿ ರಕ್ತರಹಿತವಾಗಿ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಸಂಪಾದಿಸಿದೆ. ಈಗಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ಮುಂದುವರಿದರೆ ಕ್ರಾಂತಿಯಾಗಬಹುದೆಂದು ಸದಸ್ಯರು ಕೆಲವರು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದಂತೆ ನಡೆಯಲು ಎಲ್ಲರೂ ಶ್ರಮಿಸಬೇಕು. ಈ ಠರಾವನ್ನೊಪ್ಪಿ ಇದರಲ್ಲಡಕವಾಗಿರುವ ಅಂಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಕಮಾಡಿ ಮಸೂದೆ ತರುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಇದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಸರ್ಕಾರ ಈ ನಿರ್ಣಯದ ತತ್ತ್ವವನ್ನೊಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಮೂರು ತಿಂಗಳೊಳಗಾಗಿ ಒಂದು ತಜ್ಞರ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡಗಳ ಮತ್ತು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್‌ನವರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ, ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಆ ಸಮಿತಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಅವರು ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೂ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ವರದಿಯನ್ನು ಆರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಒಂದು ವರ್ಷದೊಳಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡಿ ಇರುವ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನೂ ಬೇಗ ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕು. ಹರಿಜನರಿಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಒಂದು ಅಡ್ಡಿಯೇನಿದೆ, ಡಿಸ್‌ಎಬಿಲಿಟಿಯೇನಿದೆ ಅದನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಹರಿಜನರು ಹಸು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಲು ಕರೆಯಲು ಕೆಲವು ಜನಾಂಗದವರು ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ಅವರು ಮುಟ್ಟಿದ ಹಾಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾದರೆ ಅವರು ಯಾವ ಉದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ತಾನೆ ಮುಂದುವರಿಯಲು ಸಾಧ್ಯ? ಹರಿಜನರು ಲಾರಿ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆಂಬ ಕಾರಣದಮೇಲೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಬೀದಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಪೌರಸಭೆಯ ನೀರಿನ ಗಾಡಿ ಹೋಗಲೂ ಸಹ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಜನಾಂಗದವರಾದ ಶ್ರೀ ಸುಂತಂಕರ್ ರವರೇ ಹೇಳಿದರು. ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆಯೆಂಬುದು ಬಹಳ ಅದ್ಭುತವಾದ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪೆಡಂಭೂತವಾಗಿದೆ. ಕ್ಷಯರೋಗ ಬಂದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಮೇಲೆ ನೋಡಲು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಂಡರೂ ಒಳಗೇ ಆ ರೋಗ ಶರೀರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಶಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿರುತ್ತದೆ. ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಆರೋಗ್ಯವಂತನಾಗಿ ಕಂಡರೂ ಕ್ಷಯರೋಗಿಯನ್ನು ಆರೋಗ್ಯವಂತನೆಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದು ವಾಸಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಸ್ಟ್ರೆಪ್ಟೊಮಿಸಿನ್ ಇಂಜಕ್ಷನ್ ಹೇಗೆ ಆವಶ್ಯಕವೋ ಹಾಗೆ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆ ತೊಲಗಬೇಕಾದರೆ ತಕ್ಕ ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದದ್ದೂ ಅಗತ್ಯ. ನಮ್ಮ ಧರ್ಮ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಉಳಿಯಬೇಕಾದರೆ, ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ, ದೇಶದ ಖ್ಯಾತಿ ಹೆಚ್ಚಬೇಕಾದರೆ, ಪ್ರಗತಿಯುಂಟಾಗಬೇಕಾದರೆ ಪಂಚಶೀಲ ತತ್ತ್ವವನ್ನೊಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಸರ್ವರೂ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರಹಾಗೆ ಬಾಳಬೇಕು. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿರುವ ಏರುಪೇರು ಹೋಗಬೇಕು, ಸರ್ವರಿಗೂ ಸಮಾನ ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು. ಸೋಷಿಯಲ್ ಡಿಸ್ಎಬಿಲಿಟಿ ಹೋಗಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಕೂಡಲೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸೂಕ್ತಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆರ್ಥಿಕ ಸಮಾನತೆ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಸಮಾನತೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬರಲಿ, ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಮಾಜಿಕ ಅಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಒಂದು ನಿಮಿಷವೂ ಕೂಡ ಸಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆಯ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಶಿಕ್ಷಾರ್ಹವಾದ ಅಪರಾಧವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಬಲಹೀನವರ್ಗದವರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿರುವ ರಕ್ಷಣೆಗಳನ್ನೊದಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರು ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಕೈಲಾಗದಿದ್ದರೆ ಆ ಸ್ಥಾನ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕು. ಅವರು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಲೇಬೇಕು. ದೇಶದ ಜನರ ಹಿತಸಾಧನೆಗೆ ಬೇಗ ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

Sri M. C. NARASIMHAN (Kolar Gold Fields).—Will you take it up?

ಶ್ರೀ ಎನ್. ರಾಚಯ್ಯ.—ನೀವೇ ಅಧಿಕಾರ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದರೂ ಸರಿಯೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಜನರ ಹಿತಸಾಧನೆಯಾಗಬೇಕಾದದ್ದು ಮುಖ್ಯವಾದುದು.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಶ್ರೀಮಾನ್ ನರಸಿಂಹನ್‌ರವರಿಗೆ ಈ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಎನ್. ರಾಚಯ್ಯ.—ಶ್ರೀಯುತ ನರಸಿಂಹನ್ ಅವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.. ಅವರು ಬಾಯಿ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಆಡಿದುದಕ್ಕೆ ನಾನೂ ಆಡಿದೆ. ಅವರದೇ ಒಂದು ideology ನಮ್ಮದೇ ಒಂದು ideology. We are entirely different from each other.

ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಕಬಾಡಿ, ಶ್ರೀ ಮುನಿಯಪ್ಪ ಮತ್ತು ಇತರರು ಟೀಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ; ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೌಸಿಂಗ್ ಸ್ಕೀಂ ಒಳ್ಳೆಯದು, ಅದು ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹೌಸಿಂಗ್ ಸ್ಕೀಂ ಬೇಡ ಎಂದು ನಾನು ನನ್ನ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಈಗಲೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. 1947 ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರು ಇಂಥ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ಮನೆಕಟ್ಟುವ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಯಾವರೀತಿ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಮದುವೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಖರ್ಜೂರವನ್ನು ಹಂಚುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ರಾಚಯ್ಯ)

ಈ ಯೋಜನೆಯು ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇದರ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಸ್ಪೆಷಲ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವೊತ್ತು ಲಂಚ ನಿರೋಧ ಶಾಖೆಯವರು ಇವರನ್ನು ಬುಕ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸರಿಯಾದ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸಮಾಜದ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿ ಇಂಥ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಂಥಿಂಥ ತಪ್ಪುಗಳಿಗೆ ಇಂಥಿಂಥ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೌಸಿಂಗ್ ಸ್ಕೀಂ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನಾದರೂ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಸಹಾಯವಾದೀತು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಒಬ್ಬರಿಗೆ 300 ರೂಪಾಯಿ ಗ್ರ್ಯಾಂಟ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಒಂದುವೇಳೆ ಅಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಗ್ರ್ಯಾಂಟ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಉಳಿದ 700 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲದ ಸಾಲದ ರೂಪವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಸಹಾಯ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಶ್ರೀ ಮಾಧವ ರಾಯರು ದಿವಾನರಾಗಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಹರಿಜನರ ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಹಣ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಯ್ಯನವರು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗಲೂ ಈ ಪದ್ಧತಿ ಇತ್ತು. ಹರಿಜನರ ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ, top priority should be given to Harijans.

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಯಾವ ಯಾವ ತರಹ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣದ ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಮಾಡಿ, ಪ್ರೈಮರಿ, ಮಿಡಲ್ ಮತ್ತು ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡುವವರಿಗೆ 5, 10, 15 ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಷಿಪ್, free boarding facilities ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಡಬೇಕು.

ತೋಟಿ ತಳವಾರರುಗಳನ್ನು ಜೀತದ ಆಳುಗಳನ್ನಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದಮೇಲೆಯೂ ಇದು ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಯಾರಾದರೂ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿರುವುದು ಪುಸ್ತಕದ ಬದನೇಕಾಯಿಯಂತಾಗಿದೆ. Unless and until you carry into effect this article of the Constitution it will remain only a pious intention. ನಾನು ತಂದಿರುವ ಈ ಠರಾವಿಗೆ ಸರ್ವಾನುಮತವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ದೀನದಯಾಳು ನಾಯ್ಡು ಅವರು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು ಹನ್ನೊಂದು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿರಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. 1947ನೆಯ ಇಸವಿಯಿಂದ ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರೇ ಆಗಲಿ, ಯಾರಾದರೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದವರಾಗಲಿ, ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ಏನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೇನಾದರೂ ಅವರು ಮಾಡಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಈ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಇಂಥಿಂಥ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಹರಿಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಿ. ಅವರು ಹಾಗೇನಾದರೂ ಮಾಡಿದ್ದಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನಾವು ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಮೇಲೆ ವ್ಯೆಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ನನ್ನ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಯಾರೇ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದರೂ ನಾನು ಇಂಥ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. In a popular Government the Government has to do everything.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ರಾಚಯ್ಯ.—ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವೇ ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರನ್ನು ವ್ಯೆಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ನರಸಿಂಹನ್.—ಇವರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷವನ್ನು ಟೀಕಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಅಥವ ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರನ್ನು ಟೀಕಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದರೆ ನಿರ್ಣಯದ ಚರ್ಚೆಗೆ ಉತ್ತಮವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ರಾಚಯ್ಯ.—ಈ ನಿರ್ಣಯದ ಪರವಾಗಿ ವಿವರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿರತಕ್ಕವರು ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಯಾವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದರೂ joint responsibility ಇದೆ. ಆದರೆ weaker sections ವಿಷಯ ಬಂದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇವರು ಏಕೆ assert ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ, ಅಥವ ಎಲ್ಲರೂ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮಗೆ ಯಾರ ಸ್ವಂತ ಸ್ವತ್ತನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಯಾರೂ ಅದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾನು ಕೇಳುವುದು, why has he failed to safeguard the interests of these classes who are depressed and who have got the blessings of Gandhiji ?

ಹರಿಜನರಿಗೆ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಮೀಸಲಾಗಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು ಹನ್ನೊಂದು ವರ್ಷಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯೇ? ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಮೈಸೂರು, ಬೆಂಗಳೂರು, ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿ ಪ್ರದೇಶ ಮುಂತಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಮಾತ್ರ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ, ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಉಳಿದ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಹೊರಗೆ ಬರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ಆದಿಜಾಂಬವ ಹಾಸ್ಟಲಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಸ್ಯೆಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಹಾಸ್ಟಲು ಕಟ್ಟಡಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರು ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಏಕೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ? ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾರ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಅಳತೆ ಮಾಡೋಣ? ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಅಳತೆ ಮಾಡೋಣವೇ ? ಅಥವ ಶ್ರೀ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಅಳತೆ ಮಾಡೋಣವೇ? ನಮ್ಮ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಅಳತೆ ಮಾಡೋಣವೇ ? ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಹರಿ ಜನರ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ತರಗತಿಗಳವರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಜಗಳದಲ್ಲಿ ಜನಾಂಗ ಏನು ಹೇಳಬೇಕು? ದೇಶ ಏನು ಹೇಳಬಹುದು? ಹರಿಜನರ ಸಮಸ್ಯೆ ದೇಶದ ಸಮಸ್ಯೆ. ಮಕ್ಕಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೂ ಕೂಡ, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮರಾಯರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು, ಅವರಿಗೆ ಟಾಪ್—ರ್ಯಾಂಕಿಂಗ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿ. ಇವತ್ತು ನೀವು ವಿಧಾನ ಸೌಧವನ್ನು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಸುಣ್ಣ ಹೊಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ? ಅನ್ನ ಇಲ್ಲದೆ, ಬಟ್ಟೆ ಇಲ್ಲದೆ, ಜೀತ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಜನಕ್ಕೆ, ಬೀದಿ ಭಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ತಿರುಗುವ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಮಂತ್ರಿಗಳ ಸಂಬಂಧಿಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ನಾನು ಇನ್‌ಫ್ಲ್ಯೂಯನ್ಷಿಯಲ್ ಆಗಿದ್ದೇನೆಂದು ನನ್ನ ಸಂಬಂಧಿಗಳಿಗೆ ಸಿಗಬಹುದು. ಬಹುಶಃ ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರು ಮತ್ತು ರಾಚಯ್ಯನವರು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡಿಸಬಹುದು. ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದೊಂದು ಹ್ಯೂಮನ್ ವೀಕ್‌ನೆಸ್. ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್ ಕಾರ್‌ಪೊರೇಷನ್ನಿಗೆ ಬರುವುದು 400 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಆದಾಯ 400 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ. ಆದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಡತನ ಎಷ್ಟಿದೆ? ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಲೋನುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಹರಿಜನರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಒಂದು ಕನಸನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ. ಅವನನ್ನು ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಮೆಂಬರ್ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ; ಅಥವಾ ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರ ಹಾಗೆ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲವೆ ಐ. ಎ. ಎಸ್. ಆಫೀಸರ್ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಜೀವನ ಹೊರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕನಸನ್ನು ಮಾಡಿ ಇವತ್ತು ಆರಾಣೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರೆ 200 ರೂಪಾಯಿ ಮಾಡಿ ಕೊಡಿರಿ ಎಂದು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ 300 ರೂಪಾಯಿ ಗ್ರ್ಯಾಂಟ್ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಸೌಲಭ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳುವ ಫಂಡಮೆಂಟಲ್ ರೈಟ್ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಆ ಹಕ್ಕನ್ನು ಎಕ್ಸರ್‌ಸೈಸ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹತ್ತು ಆಣೆ ಕೆಲಸಮಾಡುವವನಿಗೆ ಆರು ರೂಪಾಯಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಡಿ; ದುಡ್ಡನ್ನು ಪ್ರೊಡಕ್ಟೀವ್ ಸ್ಕೀಮುಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿ. ನಿಮ್ಮ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಯದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕರೆಸಿ ಕೇಳಿ. ನಾವು ಕರೆಸಿದಾಗ ನೀವು ಬರಲಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಬಹಳ ವ್ಯಥೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವೇ ಅನ್ಯಾಯಮಾಡಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸನ್ನು ಹೊಣೆ ಮಾಡುವುದು ನೋಡಿ ನನಗೆ ನೋವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕಲ್ಲ ಎಂದು ದುಃಖವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಸತ್ತರೆ ಅವರ ಫೀಲಿಂಗ್ ಆ ಮನೆಯವರಿಗೇ ಗೊತ್ತು. ಸ್ನೇಹಿತರು ಬಂದು I am sorry, your relative died ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೋಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಗಂಡನನ್ನೋ, ತಂದೆಯನ್ನೋ, ಕಳೆದುಕೊಂಡವರಿಗೆ ಆ ವ್ಯಥೆ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ "Beware of Chennigaramiah" ಎಂದು ಬೋರ್ಡು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವಂಥ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Is "Beware of Channigaramiah" parliamentary?

ಶ್ರೀ ಎನ್. ರಾಚಯ್ಯ.—ನಾನು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನ ಮೆಂಬರಾಗಿದ್ದೆ. ಅದೇನೂ ಅನ್-ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಅಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಕೂಡ ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರಿಗೆ ಕೈ ಜೋಡಿಸಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅದರು ಯಾವ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಇರಲಿ, ಇನ್ನೊಂದು ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಿ, ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಅವರಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದರೂ ಕೂಡ, ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಿ. ನಾವು ಸತ್ತರೆ ಕೆಟ್ಟ ಹೆಸರು ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಎಂದು ನಾನು ಕೈ ಜೋಡಿಸಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಕೂಡಲೇ ಒಂದು ಎಕ್ಸ್‌ಪರ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿ, ಆ ಕಮಿಟಿಯ ವರದಿಯನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಯಾವ ರೀತಿ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರ ಯೋಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ, ಒತ್ತಾಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಈ ಠರಾವನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಇದನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ರಿಪ್ಲೈ ಆದಮೇಲೆ, ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದಮೇಲೆ, ನನ್ನ ಠರಾವನ್ನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ (ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸಚಿವರು).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಠರಾವಿನ ಮೇಲೆ, ಮೂರು ದಿವಸಗಳಿಂದಲೂ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಅಮೋಘವಾದ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದುಳಿದವರ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ, ದೀನ ದಲಿತ ವರ್ಗದವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆನ್ನತಕ್ಕಂಥ ವಿಚಾರ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಶ್ರೀ ರಾಚಯ್ಯನವರು ತಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ಠರಾವನ್ನು ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಪ್ರತಿಭಟಿಸದೆ ಎಲ್ಲರೂ ಇದಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರ ಹಸ್ತವನ್ನು ನೀಡಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನೂ ಒಬ್ಬ ಹರಿಜನನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಸಂಧರ್ಭದಲ್ಲಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದ ಕೆಲವು ಸ್ನೇಹಿತರು, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರದವರು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಹರಿಜನ ಮತ್ತು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ ಮತ್ತು ಟ್ರೈಬುಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಏನು ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿಯನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹರಿಜನನಾಗಿದ್ದರೂಸಹ ಸರ್ಕಾರದಪರವಾಗಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಈ ಸಭೆಯಮುಂದೆ ಇಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ಪರವಾಗಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವಾಗ್ಗೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದವರು ದಯೆಯಿಟ್ಟು ನಾನ್ನು ಹೇಳತಕ್ಕಂಥಾದ್ದನ್ನು ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಕೇಳಬೇಕು. ನಾನು ಎಲ್ಲರ ಭಾಷಣಗಳನ್ನೂ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನೂ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಂದಿರುವ ಹೂವಿನ ಸುರಿಮಳೆಯನ್ನೂ ಸಹ ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸಿ, ಮನಸ್ಸಿಟ್ಟು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಪರವಾಗಿ ಏನಾದರೂ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಇಡತಕ್ಕಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ಇಂಟರ್‌ಫಿಯರ್ ಮಾಡದೆ ಕೇಳಬೇಕೆಂದು ವಿನಯದಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. 1947ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ

(ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ)

ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇಡೀ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಮೇಲೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹರಿಜನರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಏನಾದರೂ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಉತ್ತಮಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆಯೆ ಇಲ್ಲವೆ ಅನ್ನತಕ್ಕಂಥಾದ್ದನ್ನು ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಅರಿತು ಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಕೂಡಲೇ ಹರಿಜನರಿಗಿದ್ದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಅಘಾತವನ್ನು, ಕಷ್ಟವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ದರು. ಅವರು ಯಾವ ಊರಿಗೆ ಹೋದರೂ ಅವರನ್ನು ಹೋಟೇಲುಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಬಿಡುತ್ತಿ ರಲಿಲ್ಲ, ಅವರಿಗೆ ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ನೀರು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿರ ಲಿಲ್ಲ. ನೆರಳೂ ಕೂಡಾ ಸಿಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ನವರು ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದ ತರುಣದದಲ್ಲಿಯೇ ಹರಿಜನರು ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ, ಹೊಟೇಲುಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಛತ್ರಗಳಿಗೆ ಹೋಗಲು ಅವರಿಗೆ ಏನೇನು ತೊಂದರೆಗಳಿದ್ದವೋ ಅವುಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಸಿವಿಲ್ ಡಿಸ್-ಎಬಿಲಿಟೀಸ್ ರಿಮೂವಲ್ ಆಕ್ಟನ್ನು ಮಾಡಿದರು.

ಶ್ರೀ ಶ್ಯಾಮ ಸುಂದರ್ ಅವರೂ ಹರಿಜನ, ನಾನೂ ಹರಿಜನ ಪಂಗಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನು, ಭಿನ್ನತೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಕಾನೂನು ಆಗಿದೆ, ಆದರೆ ಕೆಲವುಕಡೆ ಜನರಿಂದ ಸರಿ ಯಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಾರದೇಯಿರಬಹುದು. ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ತೊಡೆದುಹಾಕುತ್ತೇವೆಂದರೆ ಅದು ಕಷ್ಟ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದರೂ ಕೂಡ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಸರ್ಕಾರವಿದೆ, ಅಲ್ಲಿಯೂ ಇದು ಆಗಿಲ್ಲ. ಜನ ರಲ್ಲಿ, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹೃದಯ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗಬೇಕು. ಮನಸ್ಸಿನ ಪರಿವರ್ತನೆ ಯಾವ ಕಾನೂನಿನಿಂದಲೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಿ. ಪದಕಿ (ಪರಾಸಘಡ).—ಯಾವ ಸದ ಸ್ಯರು ನಿಮಗೆ ಓಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಪರಿವರ್ತನೆ ಆಗಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ? ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರ ಹೆಂಡರು ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೆ ? ತಮ್ಮ ಕನ್ಯೆಯರನ್ನು ಹರಿಜನರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೆ ? ಅಧಿ ಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸ್ವತಃ ನಡೆಸಿದ್ದಾ ರೆಯೆ ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ವೈ. ಪಾಟೀಲ್ (ಸಿಂದಗಿ).—ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಾತನಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಅವರ ಉತ್ತ ರವನ್ನು ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಕೇಳಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಸದ ಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡಿದರೆ ರಾಜಕೀಯ ಶಾಸನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಕುಳಿತು ಏನು ಮಾತನಾಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಮಾತನಾಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ವ್ಯಕ್ತಿ ಜೀವನದ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೊಡುವ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೇಳು ವುದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಯಾವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಅದನ್ನು ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಕೇಳದೇ ಹೋದರೆ ನಾವು ಏನು ಸಹಕಾರ ಕೊಟ್ಟ ಹಾಗಾಯಿತು ? ಆದುದರಿಂದ ದಯಿಯಿಟ್ಟು ಶಾಂತಿ ಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವ ಕಾಶಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಜನರಿಗಿರುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ನಿರ್ಬಂಧಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಿ. ಪದಕಿ.—ಯಾರು ನಿಮಗೆ ಮತ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ಅವರಾದರೂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೆ ?

Sri M. DANAPPA (Harapanahalli).—What we want is only diginity to live in society.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಒಬ್ಬರಿಗಿಂತ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು inferior ಅಥವ superior ಎಂದರೆ ಅದು ಒಪ್ಪುವಮಾತಲ್ಲ. ಯಾರಿಗೆ ಯಾರು superior ಅಲ್ಲ ಅಥವ inferior ಅಲ್ಲ ಭಗವಂತ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯ ಹುಟ್ಟುವುದು ಅವನ ಕೈಯ್ಯ ಲ್ಲಿಲ್ಲ, ಬರಿಯ chance. ಎಲ್ಲರೂ ತಾಯಿಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಜಾತಿಗಳ ಹೆಸರು ಮನುಷ್ಯರು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು. It is not the choice of any individual to get birth in any particular community or particular section.

ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಶಾಸನಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಜಾರಿಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಜನರನ್ನು ನಿರ್ಬಂಧಮಾಡಿ, ಹರಿಜನರನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ, ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿ, ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಬಿಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹೀಗೆ ನಿರ್ಬಂಧಮಾಡಬೇಕು ? ಅವರ ಮನೆಗೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ಹರಿ ಜನರ ಉದ್ಧಾರವಾಗುತ್ತದೆಯೆ ? ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಯಾರು ಬರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವರ ಮನೆಗೆ ನಾವು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಾವೇಕೆ ಹೀಗೆ ಅವ ರನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ರಾಚಯ್ಯ.—ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿ ದುದು.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಕೆಲವರು ಹಾಗೂ ಹೇಳಿದರು.

ಇತರರ ಹಾಗೆ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನಾವೂ ಇದ್ದೇವೆ. ಇತರರಂತೆ ನಾವೂ ಮನುಷ್ಯರು ; ಬಡತನದ ದೆಶೆ ಯಿಂದ ನಮ್ಮವರು ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿಲ್ಲ, ಆದಕಾರಣ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಲು ಅವಕಾಶಕಲ್ಪಿಸಿ ಎಂದು ಕೇಳ ಬಹುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಪ್ರತಿಭಟಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲರೂ ಸಹಕಾರ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿದೆಯೆಂದರೆ, ಒಂದು ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ಅಣ್ಣ ನಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಸೌಕರ್ಯಗಳೂ ಸಿಕ್ಕುತ್ತವೆ. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ತಮ್ಮ ಕಾಯಿಲೆಬಿದ್ದು ನಿಶ್ಶಕ್ತನಾದರೆ, ಹಿರಿಯ ಅಣ್ಣ ಅವನಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು. ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ಆ ತಮ್ಮ 'ನನ್ನ ಹಾಗೆ ನೀನೂ ಕಾಯಿಲೆ ಬೀಳು' ಎಂದು ಅಣ್ಣನಿಗೆ ಹೇಳಬಾರದು. ಹರಿಜನ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹಾರಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಬೇಕಾ ಗುತ್ತದೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದರೂ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹಾಗೆಯೇ ಇದೆ ಎಂದು ಕೆಲವರ ಕಲ್ಪನೆ. ಇದು ಸರಿ ಯಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಏನೇನಿದೆಯೋ, ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕೋ, ಎಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಎಷ್ಟನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನೂ ಅಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ ಯಾವ ಸರ್ಕಾ ರದಿಂದಲೂ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಚನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದು ಹೊಡೆದಾಡಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ, ಅದು ಭ್ರಾಂತಿ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾ

ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಲ್ಲ. ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ, ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ವಿಧಿಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡಬಹುದೋ ಅಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೊಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆದಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ರಾಚಯ್ಯ.—I rise to a point of order. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು 'ನಾನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಯಾರೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆಮಾಡಬಹುದೋ ಅಷ್ಟು ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಮಾಡಿದ್ದೀರೆಂಬುದನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡಬೇಕು. ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಯಾರಿಂದಲೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಬರಿಯ ಭ್ರಾಂತಿ ಎಂಬ ಪದಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಬಾರದು. ನಾವು ಕೇಳಿದುದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರಕೊಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಯಾರಾದರೂ ಹಾಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅದು ಭ್ರಾಂತಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಅವರ ಹೆಸರನ್ನೇನೂ ನಾನು ಹೇಳಲಲ್ಲ.

6 P.M.

ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು, ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತ, ಟೆಂಪಲ್ ಎಂಟ್ರಿಬಿಲ್ ಮಾಡಿದಿರಿ, Removal of Untouchability Actಮಾಡಿದಿರಿ, ಇದೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿ ಎಷ್ಟು ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು ; ಅದಕ್ಕೆ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ತರಿಸಿದೆ. 1955ನೆಯ ಇಸವಿ ಜನವರಿಯಿಂದ ಡಿಸೆಂಬರ್‌ವರೆಗೆ 18 ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ, ಒಂಬತ್ತು ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ವಿಕ್ಷನ್‌ಆಗಿದೆ. 1956ರಲ್ಲಿ 69 ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. 39ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ವಿಕ್ಷನ್ ಆಗಿದೆ. ಜನವರಿ 1957 ರಿಂದ ಡಿಸೆಂಬರ್‌ವರೆಗೆ 36 ಕೇಸು ಹಾಕಿ, ಏಳು ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ವಿಕ್ಷನ್ ಆಗಿದೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೇಸು ಟೆಂಪಲ್ ಎಂಟ್ರಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಅವರು ಹೈಕೋರ್ಟ್ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋದರು. ನಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನವಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಆ ಕೇಸನ್ನು ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್ ಮಾಡಿದರು.

Sri J. P. SARWESH.—What was the punishment awarded? Only Rupees five as fine.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—You know what is contemplated under the Constitution. Under the Constitution for all cognisable offences they have prescribed certain punishments. So, we cannot interfere in the discretion of the Magistrate.

Sri J. P. SARWESH.—I would request you to look into these cases.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—I will look into it. ಆಮೇಲೆ ಈ ಕೆಲಸಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದು ಬಹಳ interesting ಆಗಿದೆ. ಈಗ 14 ಜನ ಹರಿಜನರ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು ಅಮಲ್ದಾರರ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ 1947 ರಿಂದ ಈಚೆಗೆ ನೇಮಕವಾದವರು. ಇಬ್ಬರು ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮೀಷನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮೂರು ಜನ I.A.S. ಆಫೀಸರುಗಳು ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮಿಷನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮೂರು ಜನ ಎಜುಕೇಷನ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟನಲ್ಲಿ ಡಿ.ಇ.ಓ. ಸ್ಟೇಟಸ್‌ನವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಮೂರು ಜನ ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಬಂದಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರೊಬೇಷನರ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ—ಒಬ್ಬರು ಲಿಂಗಯ್ಯ ಎನ್ನುವವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಈಗ ಐರನ್‌ವರ್ಕ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ—ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ನೇಮಕವಾಡಿದರು. ಆ ಕಮಿಟಿಯವರು ಇಂಟರ್‌ವ್ಯೂಗೆ ಕರೆದಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ರೆಕಮೆಂಡ್ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಸರ್ಕಾರದ ಸ್ಟೇಜ್‌ಗೆ ಬಂದಾಗ ಅವರು ಎಲ್ಲೋ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು, ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಿ ಕರೆಸಿಕೊಂಡು ಆತನ ಹೆಸರನ್ನು ಸೇರಿಸಿ, ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಮೊನ್ನೆ ಎರಡು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಜ್ಯುಡಿಷಿಯರಿ ಒಳಗೆ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು ಚೀಫ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಆಗಿದ್ದಾಗ ಭೀಮಯ್ಯ ಎನ್ನುವವರನ್ನು ಸೆಷನ್ಸ್ ಜಡ್ಜ್ ಆಗಿ ನೇಮಕಮಾಡಲಾಯಿತು. ಈ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಮುನ್ಸೀಫ್ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಮೂರು ಜನ ಇದ್ದಾರೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಗೆಜೆಟೆಡ್ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ಸ್. ಅನಿಮಲ್ ಹಸ್ಬೆಂಡರಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಜನ ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ದಿನ ದಿನಕ್ಕೆ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ ಬಹಳ ಇದೆ. 100ರಲ್ಲಿ 90 ರಷ್ಟು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಾಡಿರತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಒಪ್ಪುವ ಮನಸ್ಸು ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಏನು ಮಾಡುವುದು ? ದಯವಿಟ್ಟು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಿ. ನಾನು ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಒತ್ತಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೋಪ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಾನಲ್ಲ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಬರಲಿ, ರಾಚಯ್ಯನವರೇ ಬಂದರೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೀರ್ತಿ ಬರುವಂಥಾದ್ದನ್ನು ಅವರೂ ಮಾಡಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದರು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಡಿಪ್ರೆಸ್ಡ್‌ಕ್ಲಾಸ್ ಏಡೆಡ್ ಹಾಸ್ಟೆಲುಗಳು 82 ಇವೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ, ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ, ಎರಡು ಸಾವಿರ, ಏಳುಸಾವಿರ, ಮೂರು ಸಾವಿರ—ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಆಯಾಯಾ ಹಾಸ್ಟಲಿನ ಸ್ಟ್ರೆಂಗ್ತ್‌ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಸರ್ಕಾರದ 11 ಫ್ರೀ ಬೋರ್ಡಿಂಗ್ ಹೋಂಸ್ ಇವೆ. ಅವರಿಗೆ ಊಟ, ವಸತಿ, ಬಟ್ಟೆ, ಪುಸ್ತಕ ಇವೆಲ್ಲಾ ಮುಫತ್ತಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

Sri B. SHAM SUNDER.—Will you tell me how many acres of land have been distributed within these ten years? It is not a great feat of the Congress Party.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—I have given you the figures.

ಇಂಟೆಗ್ರೇಷನ್ ವಿಷಯ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಂಟೆಗ್ರೇಟೆಡ್ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ಗಳು ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಕಡಮೆ ಇವೆ. ಕೊಳ್ಳೆಯಗಾಲದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಏಡೆಡ್ ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ಗಳು ಇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಮುನಿಯಪ್ಪ.—ಏಡೆಡ್ ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗನಿಗೆ ದಿನಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಆಣೆ ಎರಡು ಕಾಸಿನಂತೆ ತಾನೆ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇರುವುದು ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗನಿಗೆ 12 ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಸೌತ್ ಕೆನರಾ, ಬೊಂಬಾಯ್ ಕರ್ನಾಟಕ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ಗಳು ಇಲ್ಲ. ಫ್ರೀ ಬೋರ್ಡಿಂಗ್ ಹೋಂ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಗುಲ್ಬರ್ಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಾಸ್ಟಲ್ ಇದೆ.

Sri B. SHAM SUNDER.—Will you please tell us as to how many acres of land have been distributed among the Depressed Classes because upon that the future of the economic condition of the majority of these classes rests?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—I will certainly agree to collect this figure and give it within the course of this session.

Sri J. P. SARWESH.—We want also to know, whether it is a family holding, or a single man holding, *etc*.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—Of course, it is not a huge area given in these cases. In a very few cases they have been given 15 to 20 acres and mostly it is only 2 or 3 acres.

Sri J. P. SARWESH.—Whatever may have been the lands given in the past, they have been taken away forcibly by the landholders. That is going on on a large scale throughout the State. Please collect that figure also.

Sri K. PUTTASWAMY (Mysore).—On a point of order. The Hon'ble Minister is replying to the debate which has gone on for three days. Are we to go on with these interruptions even now? I submit in all humility that this would be out of order and the Hon'ble Speaker would be pleased to rule that the Minister should continue and finish his reply.

Sri M. C. NARASIMHAN.—When the Minister himself yields, there is the interruption. It is only because the Minister has yielded that several interruptions are made. How can that be a point of order?

Mr. DEPUTY SPEAKER.—I agree with Sri M. C. Narasimhan. If the Hon'ble Minister yields that is allright.

Sri K. PUTTASWAMY.—It is a well known rule that if the speaker yields there can be intervention but if the intervention is irrelevant, it is up to the Speaker not to allow it.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—That is up to the Chair.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಆಮೇಲೆ ಶ್ರೀ ರಾಚಯ್ಯನವರು ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬಯಸುವುದೇನೆಂದರೆ ಸ್ಟೇ-ಆರ್ಡರ್ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಹಾಗೂ ನಿಲ್ಲಿಸಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ ಆಗಿದೆ. ಫೈನಲ್ ನೋಟಿಫಿಕೇಷನ್ ಆಗಿದೆ. ಹೊಸಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿಯು ಎರಡು ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಬಗ್ಗೆ ಅರ್ಜಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ರಿಪೋರ್ಟು ಕಳಿಸಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಅಕ್ವಯರ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ. 1946ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಅಡ್ಮಿಷನ್ ರಿಕಾರ್ಡು ಯಾವದೋ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆದದ್ದನ್ನು ಈಗ ನನ್ನ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಅದರ ಭಾರ ಹೊರಿಸುವುದೆಂದರೆ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವದಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ನಿಮ್ನವರ್ಗದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಯಾವ ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಜನ ಪ್ರಾಥಮಿಕಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ, ಮಾಧ್ಯಮಿಕಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರ ಅವಗಾಹನೆಗಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಏನು ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿವೆಯೋ ಅದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ.

1946-47ರಲ್ಲಿ—		
ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ	426	ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು
ಇಂಟೆಗ್ರೇಟೆಡ್ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ	510	,,
ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ	206	,,
1956-57ರಲ್ಲಿ—		
ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ	923	,,
1946-47ರಲ್ಲಿ—		
ಹೈಸ್ಕೂಲು	1,063	,,
1956-57ರಲ್ಲಿ—		
ಹೈಸ್ಕೂಲು	9,532	,,
ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲು	46,255	,,

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಮಾಡುವ ಹುಡುಗರ ಸಂಖ್ಯೆ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. 1946-47ರಲ್ಲಿ 206 ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಇದ್ದುದು ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಪ್ರಗತಿ ಕಡಿಮೆ ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಅಂದಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಆಗಿದೆ, ಎಲ್ಲಆಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಆಗಬೇಕಾದುದು ಬಹಳವಿದೆ. ಆದರೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕ್ರಮೇಣ ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ ಸದಸ್ಯನಾಗಿ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗ ಈ ವರ್ಗದ ಎಂ.ಎಲ್.ಎ. ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಒಬ್ಬರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುವಾಗ ಹಿಲ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಯಾರಾದರೂ ಇರುವರೋ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು, ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್ ಇದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಅವರು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಅದರಬಗ್ಗೆ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳು ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ನಾನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದು ಏನೆಂದರ ಈ ಠರಾವಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿಯೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಇರುವಾಗ್ಗೆ ಈ ಠರಾವಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವಹಾಗೆ ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕಾನೂನು

ರಚನೆ ಮಾಡುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದ 15 (b) ಮತ್ತು 46 ಆರ್ಟಿಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು protection ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆಕ್ಟ್ ಹೊಸದಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಶಾಸನ ಮಾಡಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರಗಳು ಜಾರಿಗೆತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಕಾಲಾವಕಾಶವಿತ್ತೇ? ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟು ದಿನ ಬೇಕು? ಎಷ್ಟರವರೆಗೆ ಕೆಲಸ ನಡೆದಿದೆ? ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು. ಕೆಲಸ ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವಾರು ವರ್ಷಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ.

ಇನ್ನು ಹೌಸಿಂಗ್ ಸ್ಕೀಮ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. ಹೌಸಿಂಗ್ ಸ್ಕೀಮ್ ಬೇಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಮನೆಯನ್ನಾದರೂ ಇರುವದಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೆಲವರು ಬೇಡುತ್ತಾರೆ. ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಆಫೀಸರನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ದುಡ್ಡನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ದುರುಪಯೋಗಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಅಂಥವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಹೌಸಿಂಗ್ ಸ್ಕೀಮ್ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಜವಾಬ್ದಾರಿಯೂ ನನ್ನ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಇಲ್ಲ. ಮಾಧವರಾವ್ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದರು. ಈಗ ಅದಾಗಿ ಸುಮಾರು 13 ವರ್ಷವಾಗಿಹೋಯಿತು. ಕೆಲವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯೋಮಿಗಳು ಸಹ ಸಹಾಯಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ 15 ಜನರನ್ನು ಟ್ರೈನಿಂಗಿಗಾಗಿ ಮದ್ರಾಸಿಗೆ ಖಾದೀ ಮತ್ತು ವಿಲೇಜ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಬೋರ್ಡಿನಿಂದ ಕಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಅಣ್ಣಾರಾವ್ (ಅಫ್‌ಜಲ್‌ಪುರ).—ಈ ಹೌಸಿಂಗ್ ಸ್ಕೀಮ್‌ನಲ್ಲಿ low income group ಎಂದು ತೋರಿಸಿ ಕೆಲವರು ರೊಕ್ಕಾ ಎತ್ತಿಹಾಕುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೆ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರಗಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಈ ಹಣವನ್ನು ಸಾಲ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗುವುದು. ಮುಫತ್ತಾಗಿ ಯಾರಿಗೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಸಾಲಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಹಿಂದುಳಿದವರು ಗುಡಿಸಲಿನಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಮನೆಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಚೈತನ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಂಥವರಿಗೆ ಒಂದು ಮನೆಗೆ 400 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಸಮಾಧಾನವಾಗಬಹುದು.

ಒಬ್ಬ ಸಧಸ್ಯರು.—ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಎಂಟು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಪೈಕಿ ಒಂದು ಪೈಸಹ ಖರ್ಚುಮಾಡಿಲ್ಲ; ಒಂದೇಒಂದು ಮನೆ ಸಹ ಕಟ್ಟಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ವಿಶಾಲ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಗ್ರಾಂಟು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮನೆಕಟ್ಟತಕ್ಕಂಥ ಅನುಭವ ಅವರಿಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸ್ಪೆಷಲ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಇಲ್ಲ. ಈ ಕೆಲಸದ ಅನುಭವವಿಲ್ಲ. ಹೊಸದಾಗಿ ಇಂಟೆಗ್ರೇಟೆಡ್ ಏರಿಯಾಕ್ಕೆ ಹಣ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅದರ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಸ್ಕೀಂ ವಿಚಾರ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನವರಿಗೆ ಇದು ರೂಢಿಯಾಗಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ವಿಷಯವೆಲ್ಲ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಎಷ್ಟೇ ಹಣ ಕೊಟ್ಟರೂ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಮೂರುನಾಲ್ಕುನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮನೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಮುಫತ್ತಾಗಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಚೆನ್ನಾಗಿರುವ ಮನೆಗೆ ಸಬ್‌ಸಿಡಿ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಕೊಡುವದರಬದಲು ಸರಕಾರದವರೇ ಮನೆಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡಬಹುದು. ಇದು ಯೋಚನೆಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಷಯ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಲೀಲಾವತಿ ಮಾಗಡಿ (ಸಿಂಹಟ್ಟಿ).—ಹರಿಜನರ ಸಲುವಾಗಿ ಮನೆಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡುವಾಗ್ಗೆ ಹರಿಜನರು ಶ್ರಮದಾನ ಏನಾದರೂ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆ? ಸರ್ಕಾರದವರು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಜವಾಬ್ದಾರಿವಹಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಶ್ರಮದಾನಮಾಡುವವರು ಯಾರು?

ಶ್ರೀ ಎ. ಮುನಿಯಪ್ಪ.—ಸರ್ಕಾರಿ ಆಜ್ಞೆಯ ಪ್ರಕಾರ 300 ಚದರಡಿಗಳಿಗೆ 300 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ 400 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಕೊಡುವಾಗ 400 ಚದರಡಿಗಳಿಗೆ 400 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೋ ಅಥವಾ 300 ಚದರಡಿಗಳಿಗೇ 400 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೋ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—300 ಚದರಡಿಗಳಿಗೆ 400 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಸಾಲ ಮತ್ತು ಸಬ್ಸಿಡಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಪರಿಶೀಲಿಸತಕ್ಕ ವಿಚಾರ. ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಸಾಲಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಕಂತುಪ್ರಕಾರ ಹಿಡಿಯಬಹುದು. ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಲೇಬರರ್ಸ್ ಮುಂತಾದವರಿಂದ ವಸೂಲುಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟ. ಅವರಿಗೂ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಮನೆಯನ್ನೇ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಾಲಕೊಡಿ. ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಮನೆಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆಮಾತ್ರ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಿದೆಯೇಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡರೆ ವಾಪಸು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಲ ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಜಮೀನಿರಬೇಕು ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ ಕೊಡಬೇಕುಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅನೇಕರಿಗೆ ಸಾಲಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—That is a point for consideration. ಆ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಅದು ಒಳ್ಳೆಯ ವಿಚಾರ. ಹೌಸಿಂಗ್ ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಮಾಡುವುದೆಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಫಾರೆಸ್ಟಿನಿಂದ ಜಂಗಲ್‌ವುಡ್ ತರಬೇಕಾದರೆ ಎತ್ತುಗಾಡಿ ಇಲ್ಲದೆ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ, ಲಾರಿಯಾದರೂ ಒದಗಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಫಾರೆಸ್ಟಿನಿಂದ ತರಿಸಿ ಸರಬರಾಯಿಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತವೆ ಅಥವಾ ವೆಹಿಕಲ್ ಒದಗಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತೇವೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅನೇಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ನೋಟ್‌ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಸೂಕ್ತ, ಯಾವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಉತ್ಸಾಹವಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಈ ಸ್ಥಳ

(ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ)

ದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ 20 ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲ, 20 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟರೂ ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೂ ಹಂಚುವಾಗ ಹಣ ಕಡಮೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನೊದಗಿಸಬೇಕೆಂಬುದೇ ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ. ಈ ನಿರ್ಣಯದ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರದೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ಒಂದೇರೀತಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೋರಿಸಬೇಕನ್ನು, ಸಹಾಯ ನೀಡಬೇಕು ಎಂಬ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯಿದೆ, ಉತ್ಸಾಹವಿದೆ. ಈಗ ಬಂದಿರುವ ಠರಾವಿನ ಪ್ರಕಾರ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತರಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಅದನ್ನು ತರಬೇಕಾದ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವರೀತಿ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಮಿತಿಮಾಡಿ ವರದಿ ತರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಠರಾವನ್ನು ಇದಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಅನುಭವಿಗಳ ಸಮಿತಿಮಾಡಿ ಈ ವಿಚಾರ ಪರಿಶೀಲಿಸೋಣ. ಹೀಗೆ ಹೇಳುವಾಗ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತಪ್ಪಭಿಪ್ರಾಯಪಡಬಾರದು.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ಸೋಷಿಯಲ್ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಡೈರೆಕ್ಟರಿಗೆ ಸಮಾಜಕಲ್ಯಾಣ ಸಂಸ್ಥೆಯವರಿಗೆ ಕೊಡುವಂತೆ ವ್ಯಾನ್‌ಕೊಟ್ಟರೆ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಲೆವಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಚಾರಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ, ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆಯ ನಿವಾರಣೆಗೂಸಹ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ವ್ಯಾನ್ ಒದಗಿಸಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅತಿವಿನಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ.—ಈಗ ಅನುಕೂಲ ಒದಗಿಸುತ್ತಿಲ್ಲಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಕೆಲವು ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಸರ್ಕಾರಿ ಆಜ್ಞೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲವು ಸಹಾಯಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ಟ್ಯಾಚ್ಯೂಟರಿ ಪ್ರಾವಿಷನ್ ಇದ್ದರೆ ಅನುಕೂಲ. ಒಂದೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಂತಹಂತವಾಗಿಮಾಡಿ. ಹಾಗೆಮಾಡಿ ಒಂದು ಕನ್ಸಾಲಿಡೇಟೆಡ್ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ನೀವು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ನೋಟ್‌ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿ ಅವರಿಂದ ವರದಿ ಬಂದಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡೋಣ.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ರಾಚಯ್ಯ.—ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ಆರ್ಮುಗಂರವರು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ನನಗೆ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳ ಅನುಭವವಿದೆ. ಈಗಿರುವರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗದಿರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಅದನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಯಾರೂ ಅಸಮಾಧಾನಪಡಬಾರದು.

Sri M. C. NARASIMHAN.—The resolution, as read out, definitely embraces all weaker sections of society, whether economic or educational, and so far as the reply of the Minister was concerned, it only referred to Scheduled Castes and Scheduled Tribes and not at all to other weaker sections. I just wanted a clarification.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—Yesterday, the Finance Minister who was holding that portfolio has referred to that.

Sri M. C. NARASIMHAN.—I would like to know either from the mover or from you as to why the mover himself is prepared to limit all references to other weaker sections.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—That point has been explained by the Hon'ble the Finance Minister and I think Members are satisfied.

Sri J. P. SARWESH.—In Gulbarga Taluk, some committees are formed. Some members are taken. In those committees Harijans are not at all taken. Only servants will be Harijans and they will have to do what the patel asks them to do.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—I am sorry, there are some complaints. I shall look into them.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ರಾಚಯ್ಯ.—ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿರ್ಣಯದ ತತ್ವವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ಕೂಡಲೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿ ನಿರ್ಣಯ ವಾಪಸು ಪಡೆಯಲು ಸಭೆಯ ಅನುಮತಿ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

Sri B. SHAM SUNDER.—We do not want to be a party to this withdrawal.

(at this stage Sri B. Sham Sunder in the company of a few other Hon'ble Members withdrew from the House).

Sri M. C. NARASIMHAN.—I oppose the withdrawal, Sir.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—I will put the Resolution to the House. The question is:

"This Assembly is of the opinion that immediate steps be taken to introduce a Bill for promoting the educational and economic interests of the weaker sections of the

people, and, in particular, of the Scheduled Castes and the Scheduled Tribes, with a view to protect them from social injustice and all forms of exploitation as directed in articles 46 and 15(4) of the Constitution of India."

The motion was negatived.

MR. DEPUTY SPEAKER.—The House stands adjourned and will meet at One of the Clock on Monday.

The House adjourned at Thirty Minutes past Six of the Clock to meet again at One of the Clock on Monday, the 5th May 1958.

WD 1069—GPB—900—27-10-1958

L A.

Karnataka State Archives
(Departmental Library)
ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಪತ್ರಾಗಾರ
(ಇಲಾಖಾ ಗ್ರಂಥಾಲಯ)
ಪ್ರತಿ ಕ್ರಮಾಂಕ Accession No.(B) 4782
ದಿನಾಂಕ Date

MYSORE LEGISLATIVE ASSEMBLY

FIFTY-SECOND DAY.

Monday, 5th May 1958.

The House met in the Assembly Hall, Vidhana Soudha, Bangalore, at One of the Clock.

MR. SPEAKER (SRI S. R. KANTHI, B.A., LL.B.) in the Chair.

QUESTIONS AND ANSWERS.

Relief works in scarcity areas, Bijapur District.

Q.—2864. Sri P. G. SIDHANTI (Muddebihal).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) the number of villages in Bijapur District where land revenue for 1956-57 was suspended fully or in part together with the total amounts so suspended;

(*b*) the amount spent by Public Works Department and District Local Board on test scarcity works and also by soil conservation Department in the affected parts;

(*c*) whether there are any works left unfinished and not brought to final stage by Public Works Department and D.L.B.;

(*d*) if so, the arrangements that are made to complete them or to bring them to final stage;

(*e*) the arrangements made for maintenance of these works?

A.—Sri M. P. PATIL (Minister for Revenue).—

(*a*) *Vide* statement given below.

(*b*) Amount spent on works (approximate)

By P.W.D. Rs. 12,49,128 Test Scarcity Works.

By D.L.B. Rs. 10,52,588

By Soil Conservation Department.

Rs. 4,00,885 On normal Bunding Works.

(*c*) Yes.

(*d*) The Public Works Department is bringing all its incomplete works to a safe stage by taking them up as normal works. The work in connection with this is under progress.

A sum of Rs. 95,000 has been reserved to the D.L.B. during the year 1957-58 for bringing all its incomplete works to a safe stage. The work is in progress.

(*e*) The D.L.B. will maintain its own roads. The village roads and other district roads after their construction by the Public Works Department are to be entrusted to the D.L.B. for maintenance. Major District roads will, however, be maintained by the Public Works Department.

(SRI M. P. PATIL)

STATEMENT

Serial Number	Name of Taluk	No. of villages where half suspension is granted in 1956-57	No. of villages where full suspension is granted in 1956-57	Amount of Land Revenue suspended in 1956-57
				Rs.
1	Bijapur ...	42	59	1,94,200.00
2	Indi ...	23	101	2,16,678.57
3	Sindgi ...	86	51	1,73,392.00
4	Bagewadi ...	79	26	1,27,646.82
5	Muddebihal ...	62	16	38,356.50
6	Hungund ...	96	21	1,28,000.00
7	Badami ...	...	...	...
8	Bagalkot ...	1	...	6,489.00
9	Bilgi ...	...	...	...
10	Mudhol ...	...	1	1,524.00
11	Jamkhandi ...	...	...	...
	Total ...	389	275	8,86,286.89

Sri P. G. SIDHANTI.—Is Government aware that the Local Board, Bijapur, has demanded about Rs. 6 lakhs for completing the works?

Sri M. P. PATIL.—Yes.

Sri P. G. SIDHANTI.—Will the Government allot this sum?

Sri M. P. PATIL.—Government is considering it.

Sri P. G. SIDHANTI.—Did Government spend any amounts on increase of staff and also on amenities to labour during the scarcity period?

Sri M. P. PATIL.—Yes, during the scarcity period Government has provided for the items on which expenses had been incurred.

Sri P. G. SIDHANTI.—What is the amount spent on the additional staff employed and also on amenities given to labour?

Sri M. P. PATIL.—Government has paid for the additional staff employed by the Revenue Department also.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ವೈ. ಪಾಟೀಲ್.-95,000 ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿರುವುದು ಹೇಗೆ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಪಾಟೀಲ್.—ಡಿ.ಎಲ್.ಬಿ.ನವರು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿರುವುದು. ಅವರು ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ನನಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತು? ಮಾಹಿತಿ ಬೇಕಾದರೆ ತರಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ವೈ. ಪಾಟೀಲ್.—ಈಗ ಆ ಕೆಲಸಗಳೆಲ್ಲ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮುಗಿದಿವೆಯೋ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಪಾಟೀಲ್.—ಆಗಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

Sri H. V. KOUJALGI.—It is stated in answer to (*e*):—"The village roads and other district roads after their construction by the Public Works Department are to be entrusted to the D.L.B. for maintenance....". May I know whether the Bijapur District Local Board has agreed to take these roads for maintenance?

Sri M. P. PATIL.—They have made a representation that if the Government is prepared to grant funds for the completion of the works and for maintenance, they are prepared to take over the roads.

Sri A. S. PATIL.—How many road works taken up in the scarcity area in Bijapur District are left unfinished?

Sri M. P. PATIL.—I am not aware of the Public works; but regarding D. L. B., 49 scarcity works have been completed and 25 are incomplete.

Introduction of Re-Survey and Settlement in the State.

Q.—775. Sri G. SIVAPPA (Chitaldrug).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) when did they introduce re-survey and settlement in the State ;

(*b*) the number of taluks they have completed ;

(*c*) the number of gazetted and non-gazetted officers appointed for this work ;

(*d*) the total amount of money spent over this work ?

A.— Sri M. P. PATIL (Minister for Revenue).—

(*a*) Government in their Order No. R. 15779-80/L.S. 15-52-6, dated 21st February 1953 accorded sanction for taking up the Revision Settlement in 42 overdue taluks of several Districts and the work was immediately taken up in Chitaldrug District in the first instance.

(*b*) Field and Barsath work in respect of three Taluks of Hosadurga, Holalkere and Hiriyur has been completed ; the field work in respect of Challakere, Chitaldrug and Davanagere taluks has been completed and the Barsath work is in progress.

(*c*) Number of Gazetted Officers : 7

Number of Non-Gazetted Officers : 149

(*d*) Amount spent so far: Rs. 5,83,518—06.

Sri G. SIVAPPA.—Sir, according to the answers given, the Government have taken five years to complete survey in six taluks. There are 168 taluks. So, according to simple mathematics, is it not a fact that the Government will take 28 years to complete the whole survey and settlement in the State ?

Sri M. P. PATIL.—The mathematical calculation of the Hon'ble Member is correct. But, he has not taken into consideration the recent programme introduced. The settlement work will be taken on a large scale and will be completed within four or five years.

Sri G. SIVAPPA.—May I know what is the new method of doing survey and resettlement ?

Sri M. P. PATIL.—There is no question of new method. The revision of settlement has already been started. It has to be taken on a large scale. Now revision is due not only in old Mysore but also in Bombay Karnatak and Hyderabad Karnatak. Therefore, it is of no use spreading this work over a period of 20 to 30 years. We want to take up this work on a large scale and accordingly necessary staff is being recruited. Already, 320 Surveyors have been recruited. The Government expects to complete this work within four or five years.

Sri G. SIVAPPA.—May I know when you hope to complete the whole scheme and the probable amount you are going to spend over this survey and settlement work ?

Sri M. P. PATIL.—It is not possible to calculate the amount required for the whole revision on this basis because there is likelihood of some changes in the work also. We want to effect as much economy as possible in this work and also finish it in a short period.

Sri G. SIVAPPA.—Some months ago the Hon'ble Minister for Revenue was pleased to say that the new method of survey would be commenced shortly. May I know whether it has already been started ?

Sri M. P. PATIL.—The work is already started.

Sri G. SIVAPPA.—May I bring to the notice of the Government that even today they are not conducting the survey as they were doing previously ?

Sri M. P. PATIL.—I cannot understand what the Hon'ble Member wants. I stated that the resettlment will be done on a large scale. We have already started it and officers have been appointed. The officers so appointed have prescribed, zones and experiments are being made. Preliminary works are already being done.

Sri G. N. PUTTANNA.—Is it a regular general survey or soil survey just to enhance the land revenue?

Sri M. P. PATIL.—It is no regular soil survey, but reclassification of some lands will be taken up.

Sri G. N. PUTTANNA.—Has it come to the notice of the Government that only soil survey is done in Turuvekere taluk?

Sri M. P. PATIL.—I am not aware of it.

Sri H. V. KOUJALGI.—Is it a fact that this survey and settlement that is being carried out in old Mysore and in Bombay State is by two different methods, one by the plain table method in old Mysore, and another by the staff cross system?

Sri M. P. PATIL.—There is not much difference between the two methods. But, this plain table survey method is advantageous. That is true.

Sri H. V KOUJALGI.—Is it not a fact that the plain table system is more scientific? If so, why not the Government introduee the same system throughout the State?

Sri M. P. PATIL.—Government are considering it.

Sri F. H. MOHSIN.—May I know in how many taluks in Bombay Karnatak, survey work has been finished?

Sri M. P. PATIL.—I cannot say at present in how many taluks in the Bombay Karnatak area survey work is finished. In the Bombay Karnatak area, settlement work has been taken up in all the districts. The four districts have been divided into sub-zones and there is one officer for every zone and they are carrying on the settlement work.

Sri J. VENKATAPPA.—In respect of what kind of land, this settlement work is taken up?

Sri M. P. PATIL.—All kinds of lands have to be taken up for re-settlement.

Sri J. VENKATAPPA.—Dry lands in Kolar District have not been taken.

Sri M. P. PATIL.—Where there is no necessity of reclassification, the question of re-settlement does not arise.

Sri J. VENKATAPPA.—There is already a complaint that the assessment on the dry lands in Kolar District is more. Is it not therefore necessary to reclassify the lands in Kolar also?

Sri M. P. PATIL.—It is very difficult to say whether it is necessary or not in a particular area. Some dry lands do require reclassification on account of change in the circumstances and it cannot be said that in a particular district alone reclassification of lands will be made. Wherever it is found necessary, it will be done.

Sri G. SIVAPPA.—May I know when the enhancement of assessment order will be issued? May I take it that it will be issued only after survey work is completed in the whole of the State?

Sri M. P. PATIL.—Naturally, re-settlement means that. Assessment cannot be enhanced until resettlement is sanctioned by the Government.

Sri Kadidal MANJAPPA.—Has the Government prescribed upper limits with regard to dry and wet lands to be fixed after reclassification?

Sri M. P. PATIL.—That is being considered by the Government. The Government has not fixed the principles as far as that point is concerned.

Sri Kadidal MANJAPPA.—Have you sanctioned separate staff for doing survey work in inam villages?

Sri M. P. PATIL.—Yes. That has nothing to do with revision settlement work.

Sri Kadidal MANJAPPA.—Why not the staff which is entrusted with the survey and settlement work be asked to do the work of surveying the inam villages also?

Sri M. P. PATIL.—The Hon'ble Member was himself in charge of this and so he must be knowing that there was separate staff for revision settlement work and separate staff for inam abolition work and that is being continued today.

Providing of adequate Conveyance Facilities in Bangalore City.

Q.—2510. Sri A. S. PATIL (Nargund).—

Will the Government be pleased to state :—

(a) the number of big taxis, small taxis and auto-rickshaws in Bangalore City ;

(b) whether they are aware of the inconvenience caused to the public in Bangalore City for want of transport facilities near Vidhana Soudha, High Court and other public offices ;

(c) whether they are also aware that small taxis have proved popular in Bangalore and are largely in demand by the public;

(d) the arrangement they propose to make for providiug adequate number of small taxis and other conveyance facilities;

(e) the prescribed rates for big and small taxis and rickshaws per mile?

A.—Sri C. M. POONACHA (Minister for Home Affairs and Industries).—

(a) Big taxis 83
Baby taxis (small) ... 82
Auto-rickshaws 240

(b) No.

(c) Yes.

(d) The Regional Transport Authority, Bangalore, has decided to grant additional permits for 25 big taxis, 75 small (baby) taxis and 100 auto-rick shaws.

(e) *Vide* stantement given below.

STATEMENT

	Motor cabs other than baby taxis	*Baby taxis*
(1) (a) For all journeys within Municipal and Cantonment areas where the taxi-cabs are normally kept for hire.	Not exceeding 50 Naye Paise per mile or part thereof.	Not exceeding 37 Naye Paise, per mile or part thereof.
(b) (i) for journey outside such Municipal and Cantonment areas.	Not exceeding 50 Naye Paise, per mile or part thereof.	Not exceeding 37 Naye Paise per mile or part thereof.
(ii) for return empty journey.	Not exceeding 25 Naye Paise per mile or part thereof.	Not exceeding 19 Naye Paise per mile or part thereof.
(c) Detention charges (per unit of time.)	Not exceeding 25 Naye Paise per quarter hour or Rs. 12·00 for 24 hours.	Not exceeding 19 Naye Paise per quarter hour or Rs. 8·00 for 24 hours.
(d) Luggage ...	Not exceeding 12 Naye Paise per article carried outside the cab.	Not exceeding 9 Naye Paise per article carried outside the cab.

Or

For any agreed fare not in excess of the above rates.

(2) Auto-Rickshaws ...	Not exceeding 25 Naye Paise for the first mile or part thereof.
	Not exceeding 6 Naye Paise for each subsequent quarter of a mile or part thereof.
Detention Charges...	Not exceeding 12 Naye Paise for every 15 minutes or 50 Naye Paise per hour.
Luggage ...	Not exceeding 6 Naye Paise for every article upto 1 maund.

Or

For any agreed fare not in excess of the above rates.

Sri A. S. PATIL.—Is there any taxi stand?

*Sri C. M. POONACHA.—Yes.

Sri A. S. PATIL.—We have not seen any taxis standing in a stand.

Sri C. M. POONACHA.—That must be for two reasons. They must have been engaged the moment they came to the stand and consequently no taxis were visible at a particular time. Another point is whether there has been sufficient demand at these taxi stands. Anyhow, I will verify it.

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—Are particular numbers assigned to these stands ?

Sri C. M. POONACHA.—There is no assignment as such for each taxi stand. After all, it depends upon the damand and the taxi plyers.

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—The taxi plyers avoid the stand because particular numbers have not been assigned. The whole system must be such that different stands are given to different numbers so that after plying they can return to them. That is the system followed everywhere in Bombay and other places.

Sri C. M. POONACHA.—This is very recently established and after some time we will certainly look into it and see that a particular number of taxis come and stand in a particular stand.

Sri F. H. MOHSIN.—Will the Government nationalise these taxis also?

Sri C. M. POONACHA.—That does not arise out of this question.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—Has the Government fixed authorised places in the Bangalore Corporation Area where the taxis must stand?

Sri C. M. POONACHA.—Yes, there are certain places earmarked where taxis can come and park themselves and where passengers can go and engage them.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—Is the Government aware that there are some stands where there are no vehicles at all to be found?

Sri C. M. POONACHA.—That may be for the reason that all the taxis must have been engaged at a particular time and it is quite possible that at a given time there might be no taxis at all. That would depend upon the demand. Ordinarily in these stands some taxis would be available.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಇ. ರಾಮಯ್ಯ.—ಆಟೋ ರಿಕ್ಷಾಗಳಿಗೆ ಮೈಲಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಆಣೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಅವಕ್ಕೆ ಮೀಟರ್ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

*ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ಪೂಣಚ್ಚ.—ಮೈಲ್ ಮೀಟರ್ಸ್ ಇವೆ. ಚಾರ್ಜ್ ಮೀಟರ್ಸ್ ತೋರಿಸುವುದು ಕೆಲವಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಇ. ರಾಮಯ್ಯ.—ಮೈಲ್ ಮೀಟರ್ಸ್ ಕೂಡ ಶೇಕಡ 90 ರಿಕ್ಷಾಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ಪೂಣಚ್ಚ.—ಹಾಗೆ ಮೈಲ್ ಮೀಟರ್ಸ್ ಇಲ್ಲದೆ ಓಡಿಸಿದರೆ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಇ. ರಾಮಯ್ಯ.—ನಾವು ಖುದ್ದು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ, ಶೇಕಡ 90 ಆಟೋ ರಿಕ್ಷಾಕ್ಕೆ ಮೀಟರ್ಸ್ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ proper inspection ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ ಜನಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಆಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ಪೂಣಚ್ಚ.—ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಂ. ಪಾಟೀಲ್.—ಷೆಡ್ಯೂಲ್ ರೇಟ್‌ಗಿಂತ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಅವರು ಚಾರ್ಜು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ಪೂಣಚ್ಚ.—ಇಲ್ಲ. ಅಂಥ ಪುಕಾರು ಸರ್ಕಾರದ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—Supplementary to (*d*): A few days ago on the floor of the House the Hon'ble Minister said that the issue of permits would be discouraged, whereas in clause (*d*) it is stated that the Regional Transport Authority, Bangalore, has decided to grant additional permits. How does he reconcile these two statements?

Sri C. M. POONACHA.—I do not recall having made a statement of that kind.

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—Are not the taxi drivers and their occupation too small a fry to be hit against on the floor of the House?

(*No answer*)

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—Have the Government made any effort to find out where there is greater demand and to fix the stands there? Have the Government made any survey in this behalf?

*Asterisk indicates that the remarks or speeches have not been revised by the member concerned.

Sri C. M. POONACHA.—I do not think that this is a subject which needs survey in the first instance. If taxis are not sufficient, additional taxis will have to be put in. We are agreeable to permit additional taxis to ply in this State, but, unfortunately, sufficient applications are not forthcoming. That is the difficulty. Supposing we have additional stands, but there may not be vehicles.

Sri A. S. PATIL.—Does the Government intend to increase the number of routes of buses and also the frequencies of the trips to provide more conveyance facilities to the public?

Sri C. M. POONACHA.—That is also simultaneously done. Particularly we have increased the number of routes passing through the Vidhana Shoudha area.

Inspection of Town Co-operative Society of Chikballapur by the Registrar of Co-operative Societies.

Q.—2700. **Sri S. MUNI RAJU** (Chickballapur).—

Will the Government be pleased to state:—

(*a*) whether the Registrar of Co-operative Societies inspected the Town Co-operative Society of Chickballapur in February 1957 ;

(*b*) whether any misappropriation of the amounts was noticed by him and, if so, the persons responsible and the steps taken in this behalf ;

(*c*) whether the audit reports of the Society for the year ending 1956-57 have been examined by the Department?

A.—**Sri H. S. RUDRAPPA** (Minister for Agriculture) [on behalf of SRI S. NIJALINGAPPA (Chief Minister)].—

(*a*) Yes.

(*b*) No

(*c*) No ; the audit of the accounts of the Society for the year 1956-57 has not been taken up.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಮುನಿರಾಜು.–1956–57ನೇ ಸಾಲಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಆಡಿಟ್ಟನ್ನು ಯಾವಾಗ ತೆಗದು ಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ?

Sri H. S. RUDRAPPA.—It was expected to be over by the end of April. The enquiry has been conducted, but I do not know about the audit.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಮುನಿರಾಜು.—ಆ ಎನ್‌ಕ್ವೈರಿನಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ 'ಇರೆಗ್ಯೂಲ್ಯಾರಿಟೀಸ್' ಕಂಡು ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಅದರಲ್ಲಿ ಇರೆಗ್ಯುಲ್ಯಾರಿಟೀಸ್ ಹೊರಬಿದ್ದಿವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಮುನಿರಾಜು.—ಆ ಇರೆಗ್ಯೂಲ್ಯಾರಿಟೀಸ್ ಯಾವಾವುವು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಇರೆಗ್ಯೂಲಾರಿಟೀಸ್ ಯಾವುವು ಎಂದರೆ ಹಣವನ್ನು ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಿರುವಾಗ ಕೆಲವಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಷ್ಯೂರಿಟಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಕೇಸುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಷ್ಯೂರಿಟಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು. ಹಾಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಮತ್ತೊಂದು. ಆ ಮೇಲೆ ಸಾಮಾನು ಮಾರತಕ್ಕ ಸೆಕ್ಷನ್ ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಸಹ ನಷ್ಟ ಬರುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

1-30 P.M.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಮುನಿರಾಜು.—ಆಡಿಟ್ಟು ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಯಾವ ವರ್ಷ ಆಗಿದೆ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಆ ಸಮಾಚಾರ ಇಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಈಚೆಗೆ ಆಡಿಟ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಪೂರೈಸಿದ್ದಾರಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—One of the fundamental principles under the Co-operative Act is that audit should be done immediately the year is over. Government has got enough staff to audit the accounts. But the accounts for the year that closed on June 1957 have not yet been audited. May I know the reasons therefor?

Sri H. S. RUDRAPPA.—It is true that audit has not been done. It has been ordered to be done by the end of April. But I am not aware whether that is done.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಮುನಿರಾಜು.—1956-57ನೆಯ ಸಾಲಿನ ಆಡಿಟ್ ಆಗಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಆ ಇನ್‌ಫರ್ಮೇಷನ್ ಈಗ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಮುನಿಯಪ್ಪ.—ಸಾಲ ಕೊಡುವಾಗ ಸರಿಯಾದ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೆ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಒಂದು ಜಾಮೀನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿಗಾಗಿ ಮಾರ್ಗೇಜ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವೊಂದರಲ್ಲಿ ಆರೀತಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಮುನಿಯಪ್ಪ.—ಕೆಲವು ಎಂದರೆ 1957 ಜನವರಿಯಲ್ಲಿ ಜನರಲ್ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೆ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಅದಕ್ಕೂ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಆಗಿವೆ. ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಈ ರೀತಿ ಸರಿಯಾದ ಜಾಮೀನು, ಅಥವಾ ಆಸ್ತಿಯ ಜಾಮೀನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಮಾಡುವುದು ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಜನಗಳಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಷೇರ್ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ, ಪರ್ಸನಲ್ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ ಆಗುವದಿಲ್ಲವೆ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇದ್ದರೆ ಜನರು ಷೇರ್ ಸೆಕ್ಯುರಿಟಿ, ಪರ್ಸನಲ್ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಮುನಿಯಪ್ಪ.—ಅದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟೇ ಎಂದು ಏನಾದರೂ ಲಿಮಿಟ್ ಇದೆಯೇ? ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಎಂದರೆ ಬಾಂಡ್ ಮೇಲೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಜಾಸ್ತಿ ಹಣ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಸರಿಯಾದ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಮುನಿಯಪ್ಪ.—ಈ ರೀತಿ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗಿರುವುದು ಯಾವಾಗ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

Sri H. M. CHANNABASAPPA,—Sir, the Minister was pleased to say that the irregularities have been observed in the security for the loans and also in the recovery of loans in the Marketing Section. Can Government tell me what exactly is the loss incurred in the Marketing Section as observed by the Inspecting Officer?

Sri H. S. RUDRAPPA.—Unless the audit is completed, exact figures cannot be given. But, in the report it has been simply mentioned that irregularities have been observed and that they have sustained loss. The amount of loss has not been mentioned.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—I would like to know if the Registrar of Co-operative Societies has submitted a report to Government—what are the irregularities that have been found out by him?

Sri H. S. RUDRAPPA.—The Deputy Registrar was asked to enquire. He has submitted a report to the Registrar.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—It is the Registrar that has made the enquiry and not the Deputy Registrar. Has he submitted a report to Government of the irregularities; if so, what does the report say regarding the loss incurred or sustained in the Marketing Section?

Sri H. S. RUDRAPPA.—The Registrar inspected the society and found some irregularities. Thereafter, he deputed the Deputy Registrar to make detailed enquiries and submit a report. The Deputy Registrar has submitted a report accordingly.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—According to the Deputy Registrar's report, what is the amount of loss sustained by this Society in the marketing section?

Sri H. S. RUDRAPPA.—The amount has not been mentioned. He has simply said that the loss is due to running two foodgrain sections, the cloth section and some other section which are not profitable.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—Government was pleased to say that ihe Registrar after finding out the trregularities deputed the Deputy Registrar to make enquiries and that the Deputy Registrar had submitted a report after making detailed enquiries. May I take it that he has not specifically mentioned in his report the amount of loss in the marketing section?

Sri H. S. RUDRAPPA.—Yes.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—Could Government tell me what exactly is the nature of the report submitted by the Deputy Registrar?

Sri H. S. RUDRAPPA.—It is a long report. He has mentioned the irregularity and the amount borrowed, how the loan amount was borrowed and on what securities, the amount of loan that was advanced on proper securities and the amount of loan that was advanced on improper securities and the amount due and the amount overdue and how much was collected and how much was overdue and why it was not collected, etc.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—What is the report in regard to this particular point, the loss incurred by the Society in the marketing section?

Sri H. S. RUDRAPPA.—I have already stated that it has not been audited—the whole account. He has simply stated that it is not run profitably.

Reservation of areas for Manganese and other Minerals.

Q.—2770. Sri U. S. NAYAK (Udipi).—Will the Government be pleased to state:—

(*a*) the policy of the Government in the reservation of. areas for Manganese and other minerals;

(*b*) whether it is a fact that the department had recommended to the Government to reserve the areas which are prospected by private parties?

A.—Sri VEERENDRA PATIL (Deputy Minister for Home Affairs and Industries).—

(*a*) A copy of the order containing the policy of the State Government in regard to the grant of mineral concessions and reservation of areas for State exploitation is placed on the table of the House. (Placed in Legislature Library No. 19/L. A. 1958).

(*b*) This is not a fact so far as it has been possible to verify with the Department.

Sri U. S. NAYAK.—A copy of the Government Order has been placed on the Table of the House and we have also been supplied with a copy of the same. Item 7 (2) of the report says "unless it is considered unsuitable for State exploitation" will the Government publish the isolated nature considered unsuitable for State exploitation?

*Sri C. M. POONACHA.—This relates to neutral areas between leased out and isolated patches considered unsuitable. So there are small isolated patches or areas which are neutral lying in between leased out areas. Such of those areas as conform to Mineral Concession Rules will be considered for being leased out to applicants.

Sri U. S. NAYAK.—My question is: will those sites be published for the information of the public?

Sri C. M. POONACHA.—It is for the parties to go and select such areas and put in their applications. We have reiterated the procedure and the policy of the Government in respect of leasing areas containing minerals.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Is it the opinion of the Government that areas which have never before been exploited by Government on account of their unprofitableness are to be utilised by private traders? The Government Order reads like that, Sir.

Sri C. M. POONACHA.—No Sir. If Government were to take it up, it would have to be on a large scale and not on a small scale in which the areas are situated. While it might be profitable for private exploitation, it will not be profitable for Government to take up such small areas. If the land is in isolated patches, Government would not be interested to take it up. Therefore it would welcome private interests to come in and to put in their applications.

Sri J. B. MALLARADHYA.—If, between two areas given over already, there are small isolated plots, a third party comes in. Will the Government consider the question of giving it to either of these two people who are already there and, not to a third party?

*Sri C. M. POONACHA.—Actually, in these cases it is not as if the third party alone should get the neutral areas. The adjoining holders also can put in applications and according to priority, these applications will be examined and finally disposed of.

Sri U. S. NAYAK.—Has the survey been made as mentioned in item No. 4?

Sri C. M. POONACHA.—We have constituted four divisions. One is Belgaum Division; another is Dharwar Division; the third is Gulbarga Bellary Division and the rest of the old Mysore area is put as one Division. In Bellary an officer is already there. In the other places we are posting officers. With the requisite staff we will undertake the survey. One thing I would like to inform the House is that so far as the Geological Department is concerned, it is only old Mysore area staff that is available; for the other areas we did not get their counterpart in those areas. With the staff that we have for the old Mysore area we will have to undertake this survey work in the whole State. Therefore, it places a certain amount of handicap on the department to take up immediately

(SRI C. M. POONACHA)

additional work. However, recruitment will be undertaken and we have to reorganise the whole department and we will have to strengthen the staff to the extent required.

Sri U. S. NAYAK.—When will it be completed?

Sri C. M. POONACHA.—In some cases suitable staff will have to be employed to undertake this special kind of work.

Unauthorised construction in Survey Nos. 353 and 146 in Pavagada Kasaba Village.

Q.—2817. Sri G. N. PUTTANNA (Tumkur).—

Will the Government be pleased to state:—

(*a*) whether S. Nos. 353 and 146 of Pavagada Kasaba village are situated within the limits of Pavagada Municipality;

(*b*) the owners of the said survey numbers;

(*c*) whether the said survey numbers have been alienated for non-agricultural purposes;

(*d*) if not, whether it is a fact that the owners of the said survey numbers have put up buildings therein;

(*e*) whether the authorities of the Revenue Department have taken any action against them for unauthorised construction of buildings on the agricultural land;

(*f*) whether the Municipality has taken action under section 112 of the Town Municipalities Act for unauthorised construction within the municipal limits?

A.—Sri R. CHENNIGARAMAIAH (Minister for Local Self-Government).—

(*a*) Survey Number 353 is within the municipal limits; Survey Number 146 is outside the municipal limits.

(*b*) S. No. 353—Sri M. Nagarathna Setty. S. No—146 Sri G. S. Darmapal.

(*c*) No.

(*d*) Yes, two thatched huts in first, and one room and verandah in the second.

(*e*) In respect of S. No. 353 under T. T. Action in respect of S. No. 146 is under consideration.

(*f*) No.

Sri G. N. PUTTANNA.—You say that Survey No. 353 is within the municipal limits of Pavagada municipality and in answer to (e) you say that action in respect of S. No. 146 is under consideration. Is there a provision in the Land Revenue Code or rules to put up T. T. for lands which are within the municipal limits?

*Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—Yes, if they are not alienated, if they are still revenue lands, they can be put up.

Sri G. N. PUTTANNA.—Since when have they put up these buildings?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—The date is not available.

Sri G. N. PUTTANNA.—Is it not a fact that Sri M. Nagarathna Setty is the Vice-President of the Municipality?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—I do not know.

Sri G. N. PUTTANNA.—He is the Vice-President of the municipality. Are the Government aware that Sri G. S. Dharmapal is the son of the President Sri Shankar Setty?

Mr. SPEAKER.—How does it arise?

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಈ ಜಮೀನಿಗೆ ಕನ್ವರ್ಷನ್ ಫೈನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅನ್ ಆಥರೈಸ್ಡ್ ಕನ್ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

Sri G. N. PUTTANNA.—Is it not a fact that Survey No. 146 belongs to the President of the municipality?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—It belongs to Sri Dharmapal.

Sri G. N. PUTTANNA.—Is it registered in his name?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—That is what is stated.

Sri G. N. PUTTANNA.—I want definite information.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—It cannot be more definite than this.

Sri G. N. PUTTANNA.—You have stated in answer to (*e*): "In respect

of S. No. 353 under T.T. Action in respect of S. No. 146 is under consideration." What is meant by 'under consideration' ?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—The question as to what action is to be taken is under consideration.

Sri G. N. PUTTANNA.—This building was built about five years ago. What is the reason to say that it is "under consideration" ? Is the Government willing to take action or not ? Has the Government instructed the officers not to take any action against these people ?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—That is far from truth.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Has this unauthorised construction in respect of S. No. 146 come to the notice of Government ?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—Government came to know of it only after the question was tabled.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Is there any agency within the limits of Pavagada which takes note of such unauthorised constructions ?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—There is no agency. There are so many unauthorised constructions. The moment it comes to the notice of the concerned revenue officer, he will take necessary action.

Sri J. B. MALLARADHYA.—What is the action taken ?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—The final action is, they have put up the T.T. In respect of Survey No. 146, the concerned party has put in his application for alienation. That question is pending before the Deputy Commissioner.

Sri J. B. MALLARADHYA.—If the party constructs something on the land, he cannot apply for alienation and get off.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—But it has come to my notice that the Deputy Commissioner has reported that the party has applied for alienation.

Sri J. B. MALLARADHYA.—In answer to (f), you say 'No'. What does it mean ? Did the municipality bring to the notice of the appropriate authority or the Government that there has been such unauthorised construction in respect of non-alienated land ?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—They must have brought it to the notice of the revenue authorities who have taken T.T.

Sri J. B. MALLARADHYA.—The answer is 'No'.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—Under section 112 the municipality has not taken action.

Sri G. N. PUTTANNA.—May I know whether the conversion fine had been paid or not by these two persons ?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—Since this has not been alienated, I presume they have not paid the conversion fine.

Sri G. N. PUTTANNA.—How long would it take to alienate it ?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—As long as is necessary.

Sri G. N. PUTTANNA.—I want to know whether the Government is aware whether they have applied or not for alienation and if so, when they have applied for conversion into municipal limits ?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—They have applied for alienation of this land, but after the formalities are completed, they will pay the conversion fine and it will be alienated.

Sri G. N. PUTTANNA.—When ? That answer is not forthcoming.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—That date is not available.

Repairs to Channels and Minor Irrigation Works in Chikmagalur Taluk.

Q.—2833. Sri A. M. BASAVE GOWDA (Chikmagalur).—

Will the Government be pleased to state :—

whether they are aware that the repairing of channels and other minor irrigation works are not being taken up in Chikmagalur taluk ?

A.—Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Minister for Public Works).—

No.

ಶ್ರೀ ಎ. ಎಂ. ಬಸವೇಗೌಡ.—ಮೈನರ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಗ್ರಾಂಟ್‌ಗಳು ಕಡಮೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಳಾಗುತ್ತಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ ?

*ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಸದಸ್ಯರು ಊಹೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೇಳಿದರೆ ನಾನು ಹೇಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯ ?

ಶ್ರೀ ಎ. ಎಂ. ಬಸವೇಗೌಡ.—ಈಗ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಗ್ರ್ಯಾಂಟು ಬಹಳ ಕಡಮೆಯಲ್ಲವೆ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಅದು ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಮಾತು.

ಶ್ರೀ ಎ. ಎಂ. ಬಸವೇಗೌಡ.—ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಇಂಜಿನಿಯರು ಎಸ್ಟಿಮೇಟ್ ಮಾಡಿ, ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ ಆಗಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಿಧಾನವಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಯಾವ ಯಾವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಹಣದ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಎಸ್ಟಿಮೇಟ್ ಮಾಡಬಹುದು, ಮಂಜೂರು ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಇದೆ. ಆ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಕೆಲಸ ನಿಧಾನವಾಯಿತು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಕಾರಣಗಳಿರಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—ಮೈನರ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ಕೆಲಸದ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಈ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಏನಾದರೂ ಹಣ ಬಂದಿದೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸ್ಪೆಷಲ್ಲಾಗಿ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಬಂದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಹಣದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಏನಾದರೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಹಣವನ್ನು ಮೈನರ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ಕೆಲಸಗಳು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—Can the Government tell me the amount that was allotted last year for repairs to minor irrigation works, channel works and the amount spent in Chickmagalur District ?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—I can supply the information if the Hon'ble Member has the patience to hear me.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಟಿ. ಸೀತಾರಾಮರಾವ್.—ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಕಾಮಗಾರಿಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಯಾವ ಕೆಲಸವಾಗಬೇಕೋ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಪ್ರಶ್ನೆ ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷ ಕೊಟ್ಟ ದುಡ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ಉಳಿದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ತಿಳಿಸುತ್ತೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

Minor and Major Tanks in Chinkurali and Melkote Hoblies, Pandavapura Taluk.

Q.—2871. Sri B. CHAMIAH (Pandavapura).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) the number of minor and major tanks in Chinkurali and Melkote hoblies in Pandavapura taluk ;

(*b*) out of them, the number that are in disrepair ;

(*c*) the names of places wherein steps have been taken to construct new tanks ?

A.—Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Minister for Public Works).—

		Major Tanks	*Minor Tanks*
(*a*)	Chinkurali ...	Nil	49
	Melkote ...	1	73
(*b*)	Chinkurali ...	Nil	32
	Melkote ...	Nil	36

(*c*) 1. Mahadeswarapura.
2. Madarahalli.
3. Borapura.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚಾಮಯ್ಯ.—ಚಿನಕುರಳಿ ಮತ್ತು ಮೇಲುಕೋಟೆ ಹೋಬಳಿಯಲ್ಲಿನ 68 ಕೆರೆಗಳು ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಾದುರಸ್ತಿನಲ್ಲಿವೆ ?

*ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚಾಮಯ್ಯ.—ಈ ಕೆರೆಗಳಗನ್ನು ದುರಸ್ತು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಈಚೆಗೆ ಏನಾದರೂ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚಾಮಯ್ಯ.—ಎಷ್ಟು ಕೆರೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಆ ವಿವರಗಳು ನನ್ನಲ್ಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚಾಮಯ್ಯ.—ನಾದುರಸ್ತಾಗಿರುವ ಕೆರೆಗಳ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು ಎಷ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಆ ಸಮಾಚಾರ ನನ್ನಲ್ಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚಾಮಯ್ಯ.—(ಸಿ) ಭಾಗಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಮೂರು ಹೊಸ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲಾಗುವುದು

ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಇವು ಯಾವ ಯಾವ ಸ್ಟೇಜಿನಲ್ಲಿವೆ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಪ್ರೋಗ್ರೆಸ್‌ನಲ್ಲಿವೆ. ಇವೊತ್ತು ಯಾವ ಸ್ಟೇಜಿನಲ್ಲಿವೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಇನ್‌ಫರ್ಮೇಷನ್ ತರಿಸಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—68 ಮೈನರ್ ಕೆರೆಗಳ ಕೆಲಸವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಏನಾದರೂ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಹಾಕಿದ್ದೀರಾ? ಮತ್ತು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಯಾವ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಪೈಕಿ ಎಷ್ಟನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ವಿವರಗಳಿಲ್ಲ. ಪ್ರಯಾರಿಟಿ ಬೇಸಿಸ್‌ಮೇಲೆ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

Implementation of Mysore Agricultural Income Tax Act of 1957.

Q.—2914. Sri C. S. HULKOTI (Mundargi).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) the steps they have taken for implementation of the provisions of the the Mysore Agricultural Income-Tax Act of 1957 ;

(*b*) if so when and the nature of the steps taken ?

A.—Sri T. MARIAPPA (Minister for Finance).—

(*a*) and (*b*) The Mysore Agricultural Income Tax Act, 1957 was brought into force with effect from 1st October 1957. A Notification was issued on 7th October 1957 under Section 69 of the Act authorising the officers indicated in that Notification to exercise the powers under the Act. The rules under the Act were finalised and issued on 18th November 1957. A Notification under Section 69 of the Act specifying the officers competent to exercise jurisdiction under the repealed Acts and indicating the areas of the jurisdiction, was issued on 27th December 1957. Certain additional staff for the districts for work connected with the administration of the Act has been sanctioned. Orders have also been issued sanctioning the printing and supply of forms and registers prescribed under the Act and Rules, to the assessing authorities.

Sri C. S. HULKOTI.—May I know the date on which the order for supply of forms was passed ?

Sri T. MARIAPPA.—They were issued on 8/11th March 1958.

Sri C. S. HULKOTI.—May I know when the forms were supplied ?

Sri T. MARIAPPA.—The forms were supplied immediately.

Sri C. S. HULKOTI.—Is there any date fixed for filing income tax return ?

Sri T. MARIAPPA.—The date for filing the return will be fixed under the Act and the rules.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—What is the anticipated expenditure the State Government has to meet towards the additional staff ?

Sri T. MARIAPPA.—It requires a little time for calculation.

Sri M. C. NARASIMHAN.—May I know the total number of additional staff sanctioned, gazetted and non-gazetted, and whether it is adequate ?

Sri T. MARIAPPA.—I feel it is adequate and if the Hon'ble Member wants the entire number, he may put a separate question and I will give details.

Protected Water Supply Schemes in Kolar District.

Q.—2941. Sri H. C. LINGA REDDY (Malur).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) the various places selected for the purpose of introducing protected water supply scheme in Kolar District ;

(*b*) the stages at which the various schemes are in progress at present in the several places ;

(*c*) the amount invested for the said purpose ?

A.—Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Minister for Public Works).—

(*a*), (*b*) and (*c*) *Vide* statement appended.

(SRI H. K. VEERANNA GOWDH)

Statement showing the places selected for the purpose of introducing protected Water Supply in Kolar District, their estimated cost, outlay to end of January 1958 and the stage at which each Scheme stands.

Place selected	Estimated cost of the scheme.	Outlay incurred up to end of January 1958.	Stage at which the scheme stands
1	2	3	4
(a) *Urban Schemes.*	Rs.	Rs.	
1 Bagepally ...	93,000 (R.E. 1,64,000)	65,875	Laying C. I. rising main has been completed. Construction of staff quarters, pump-house, curb-well and R.C.C. Tank are under progress.
2 Chintamani ...	5,32,500	3,439,62	Laying of Sub-main, feeder line are nearing completion. Harnessing groups 1 and 2 borewells, installations and wiring of machinery are completed and serviced.
3 Bangarpet ...	3,75,000 (R.E. 4,86,000)	1,42,278	Harnessing 6th bore well is completed and serviced.
4 Srinivasapura ...	1,75,500	36,163	Seven bore wells are sunk.
5 Sidlaghatta ...	20,500	6,612	Sinking of bore wells is under progress.
6 Kolar ...	1,65,000	2,443	Sinking of bore wells is under progress.
7 Gudibanda ...	1,78,000	17,467	Sinking bore wells is completed.
8 Manchenahally ...	1,79,400 (unsanctioned)	1,256	The proposal to harness a dug well is found to be not feasible and a proposal to have R.C.C. Curb well, is being investigated.
9 Malur ...	1,44,600	1,26,157	Construction of R.C.C. Tank and laying of distribution line are completed. Orders are placed for pumping sets.
10 Mulbagal ...	99,200	1,23,574	Construction of R.C.C. tank and pump house are completed and service is already given.
11 Gauribidanur ...	2,00,000	1,27,558	Construction of R.C.C. tank, laying of main and distribution line and installing motors and pumps completed and service is already given.
12 Chickballapur ...	2,02,300	2,03,340	The work is completed.

Place selected	Estimated cost of the scheme.	Outlay incurred up to end of January 1958.	Stage at which the scheme stands
1	2	3	4
(b) *Rural Schemes*	Rs.	Rs.	
13 Avani ...	47,380	31,474	Works are completed, serviced and handed over to Village Panchayat.
14 Nangli ...	43,300	4,708	Sinking bore wells is under progress.
15 Devarayasamudra.	36,900	30,136	All the works are completed. Only servicing is to be done.
16 Chickatirupathi ...	33,800	15,485	Masonry tank, pump house and sump pit are nearing completion. 3" main is completed.
17 Vokkaleri ...	32,300	21,505	Pump house and well are completed and Water Supply is serviced. Construction of R.C.C. Tank is in progress.
18 Petachamanahally	78,100	64,868	All the works are completed. T.B. Sanatorium and Gajaladinne Water Supply is serviced. Petachamanahally Water Supply has to be serviced.
19 Shillangere ...	31,740	18,217	Pump house, masonry tank and pipe line are completed.
20 Narasapura ...	40,000	8,164	The Masonry tank and well work are in progress.
21 Vemagal ..	38,300	27,949	All the works are completed, serviced and handed over to Village Panchayat.
22 Kyalanoor ...	37,100	4,394	Quotations for several works have been invited. Bore well is just started.
23 Jangamkote ...	41,550	20,947	The rising main is completed. Pump house, masonry tank and sump pit are in progress.
24 Bhaktarahally ...	38,400	21,756	Bore well is completed. Quotations have been invited for rising main, distribution system, pump house, etc.
25 Tayaloor ...	42,500	13,548	Bore well is completed. Quotations have been invited for the remaining works.
26 Melur ..	40,000	13,809	Do
27 Hosur ...	42,500	7,001	There was no response to quotations invited for several times. Works are put for re-quotation.
28 Darinayakanapalya.	40,000	10,066	Quotations had to be invited several times, as there was no adequate response. The latest quotations are being finalised.

(SRI H. K. VEERANNA GOWDH)

	Place selected	Estimated cost of the scheme.	Outlay incurred up to end of January 1958.	Stage at which the scheme stands
	1	2	3	4
		Rs.	Rs.	
29	Hudugur ...	38,000	3,065	There was no response to quotations. Fresh quotations have been called for.
30	Thondebavi ..	32,000	5,571	Quotations had to be invited several times as there was no adequate response. Latest quotations are being finalised for several works.
31	Kaivara ...	44,000	6,347	One bore well is completed. Quotations are called for several other works.
32	Nandi ...	35,000	8,468	Masonry tank and well work are in progress. Quotations are called for pump house.
33	Nambihally ...	39,100	8,116	Bore well and masonry tank are completed. Quotations are called for other works.
34	Gattikamadevanahalli.	39,000	3,935	Sinking of bore well is completed. Other works to be taken up after settlement of quotations.
35	Masti ...	43,260	7,852	Bore wells completed.
36	Hengenahally and Shivarapatna.	46,460	12,149	Bore wells completed. Other works to be taken up after finalising quotations.
37	Hampsandra ...	62,000	...	These schemes have been proposed under III Batch of Estimates. They have not yet been sanctioned.
38	Holur ...	64,700		
39	Sugutur ...	64,450		
40	Sadaly ..	60,840		
41	Manchinabele ...	76,000		
42	Idagur ...	53,100		
43	Murugamalla ...	60,400		
44	Lakkur ...	62,600		
45	Peddapalya ...	58,100		
46	Gangasandra ...	56,600		

Sri H. C. LINGA REDDY.—May I know the several dates on which the schemes began working?

*Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—I am sorry, in none of the instances the exact date of commencing the work is mentioned. I have here only information regarding the progress.

Sri H. C. LINGA REDDY.—May I know the provision the Government intends making with regard to meeting the recurring expenditure in future?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—Maintenance work has got to be done by the local authorities. Government do not propose to maintain these works.

2 P.M.

Sri H. C. LINGA REDDY.—Have the Government any idea as to the expenditure to be incurred every year by the village panchayats?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—That depends upon the individual schemes that the panchayats are expected to maintain.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Am I to understand that these schemes—some of them—are still under execution?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—Yes, some of them.

Sri M. C. NARASIMHAN.—May I know what steps you are proposing to take in view of the admission that there is delay in expediting matters?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—Necessary steps will be taken to expedite matters.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಕೋಲಾರ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ವಿಲೇಜು ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ರೂರಲ್ ವಾಟರ್ ಸಪ್ಲೈ ಪವರ್ ಚಾರ್ಜಸ್ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗದೆ ಸಪ್ಲೈ ನಿಂತುಹೋಗಿರುವುದು ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಇಂಥ ಕಡೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಚಾರ್ಜನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡರೂ ಇದುವರೆಗೂ ಕಡಮೆ ಮಾಡದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದೇ ಕಾರಣ.

Sri H. C. LINGA REDDY.—May I know the contribution which the Government of India will be making towards the cost of these several schemes?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—Central aid 50 per cent; local aid 25 per cent.

Official language in the State after 1965.

Q.—2958. Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU (Cubbonpet).—

Will the Government be pleased to state:—

(*a*) the official language to replace English in the State after 1965;

(*b*) the changes that are proposed to be made in the administration in order to bring about the change over from the present set up;

(*c*) whether they had any representative in the Official Language Commission which was constituted to examine the question of introduction of official language for India;

(*d*) whether they had submitted any memorandum to the Commission regarding the official language and the time when it should be introduced?

A.—Sri H. S. RUDRAPPA (Minister for Agriculture) [on behalf of SRI S. NIJALINGAPPA (Chief Minister)].—

(*a*) According to Article 345 of the Constitution it is the Legislature of the State that will have to decide whether any of the regional languages in the State should replace English and in the absence of any legislation to that effect English will continue as the official language.

(*b*) Does not arise in view of reply to clause (*a*).

(*c*) No.

(*d*) No. But the old Mysore Government had submitted a reply to the Questionnaire issued by the Official Language Commission. A copy thereof is placed on the table of the House. (Placed in the Legislature Library, No. 20/L.A. 1958).

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—Has the State Government fixed any target date for accepting Hindi as the official language?

Sri H. S. RUDRAPPA.—No, Sir. In fact, Government has no authority; only the Hon'ble House has the authority; therefore, Government cannot fix any date as the target date.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—Has it come to the notice of the Government that the majority of the non-Hindi speaking people are in favour of introduction of Hindi as official language ?

Sri H. S. RUDRAPPA.—It has not come to the notice of the Government.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—I wish to know the definite view of the Government in this matter; that is why I am putting a very specific question. Let alone the All India question. Let us have the definite view of the State Government.

Mr. SPEAKER.—Your question is about the official language in the State to be adopted after 1965. You are now asking for the whole of India.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—In fact, my idea is just what the Speaker is saying. Let us not worry ourselves about All India. Let us talk specifically about the State Government.

Mr. SPEAKER.—It is for the House to decide.

Sri H. S. RUDRAPPA.—I want to bring to the notice of the Hon'ble Member articles 345 and 346. Article 345 lays down:

> "The Legislature of a State may by law adopt any one or more of the languages in use in the State or Hindi as the language or languages to be used for all or any of the official purposes of that State:
>
> Provided that, until the Legislature of the State otherwise provides by law, the English language shall continue to be used for those official purposes within the State for which it was being used immediately before the commencement of this Constitution."

Therefore Government cannot take any steps in this connection until a legislative measure is adopted by this Hon'ble House.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Has the Government taken any initiative in trying to change the official language at present? Article 345 is all right. My point is, is there any intention at present on the part of the Government to change the official language ?

Sri H. S. RUDRAPPA.—That is under active consideration of Government.

Sri J. B. MALLARADHYA.—That is what exactly I want to know. Is it under contemplation to replace English by Kannada or to continue English and Kannada as now ?

Sri H. S. RUDRAPPA.—The matter has not been decided. Therefore, it cannot be disclosed now and it is not possible.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Is the matter of changing the official language kept as a secret ? The Hon'ble Minister was pleased to say that the question was under active consideration. I should like to know whether it is their present intention to change the official language to any other language ?

(No answer)

Sri M. C. NARASIMHAN.—Is it not the intention of Government to replace English by Kannada ?

Sri H. S. RUDRAPPA.—The matter is in a fluid state. The Government has not taken any decision in this respect.

Mr. SPEAKER.—After all, it is the intention of this House that has to be taken into consideration.

Sri M. C. NARASIMHAN.—That is only with reference to the period from which it should be adopted. But, so far as the Government is concerned, I think they must have a definite bias in favour of Kannada if not in favour of any other language.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—What is the regional language of this State ?

Sri H. S. RUDRAPPA.—The Hon'ble Member knows it—Kannada obviously.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Will not the regional language become the official language of this State ?

Sri H. S. RUDRAPPA.—I can only say it is bound to be.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Is that the personal opinion of the Minister or is it the opinion of the Government ?

Sri H. S. RUDRAPPA.—It is not the opinion of the Government. Government have not taken any decision in that respect. So far as the

opinion prevailing in this country is concerned, it is bound to be Kannada.

Sri G. SIVAPPA.—According to the Constitution Hindi should be the official language. Can the Minister go against the Constitution ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಹಾಗಲ್ಲ. ಇಂಡಿಯಾದ ಬಗ್ಗೆ ಬೇರೆ, ಸ್ಟೇಟ್ ಬಗ್ಗೆ ಬೇರೆ.

Sri H. S. RUDRAPPA.—The Hon'ble Member has confused the issue. The national language may be Hindi.

Sri G. SIVAPPA.—I am not confused. Kannada is one of the national languages of India. Hindi is to be the official language from 1965.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—(*a*)ಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

Sri H. S. RUDRAPPA.—The Hon'ble Member is incorrect. Hindi can be the national language. But Kannada is to be the regional language.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಫ್. ಪಾಟೀಲ್.—Active ಆಗಿ ಕನ್ನಡರ್ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ official language ಆಗಬೇಕು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಅದನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇರುವುದು. ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯ ಭಾಷೆ ಯಾಗಬೇಕೆನ್ನುವುದು.

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—Is the Government thinking of making any proposal to the Assembly in view of the provision in the Constitution ?

Sri H. S. RUDRAPPA.—That is under the consideration of Government, that is what I said. It may come before the House.

Sri H. C. LINGA REDDY.—May I know whether the Government intend taking the House into confidence before they decide upon the official language ?

Sri H. S. RUDRAPPA. Certainly. It has to be approved by this House.

Sri G. SIVAPPA.—May I bring to the notice of the Minister that Kannada is enumerated as one of the 14 national languages of India ?

Sri H. S. RUDRAPPA.—It is one of the national languages.

Mr. SPEAKER.—Kannada is the regional language recognised as one of the national languages.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—The Hon'ble Minister said that Kannada is to be regional language of this State. Shall I take it that it is an answer from Government ?

Sri H. S. RUDRAPPA.—Even Government cannot take a decision and unless it is approved by this House and adopted it is not the opinion of the Government.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—May I take it that it is your personal opinion ?

Sri H. S. RUDRAPPA —Yes.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—I would like to know whether there are any difficulties for Government to bring in a legislation making Kannada as the official language ?

Sri H. S. RUDRAPPA.—There is no difficulty. That matter is under consideration of the Government.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Supplementary to clause (*d*): what is the opinion of the old Mysore Government in respect of this matter ?

Sri T. MARIAPPA.—Is there old Mysore and new Mysore now ?

Sri M. C. NARASIMHAN.—I may bring to the notice of the Hon'ble Minister that in this particular case they wanted to make a distinction as old Mysore Government and new Mysore Government. All along this Government has taken every responsibility even in relation to the past acts of the old Mysore Government, but only in this case it does not want to take the responsibility.

Sri H. S. RUDRAPPA.—The then Government had submitted replies to the questionnaire and we are bound by them.

Sri M. C. NARASIMHAN.—What is the answer submitted by the old Mysore Government in respect of replacing the official language, namely, English, by any other language in this State ?

Sri H. S. RUDRAPPA.—The whole questionnaire has been placed on the table of the House.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—Various States have said that popular words from their regional language should be absorbed into the Hindi language and therefore they are making every effort in that direction. I would like to know what effort is made by the Government of Mysore to incorporate the popular Kannada words in the Hindi language ?

Sri H. S. RUDRAPPA.—No steps are taken in that direction.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Has the time come for the Government of Mysore to consider seriously the question of getting the popular words of the regional language fitted in the Hindi vocabulary?

Sri H. S. RUDRAPPA.—The time has come, but we have to do it.

Mr. SPEAKER.—The reply to (c) is 'No'. If it is agreed that Sri D. C. Pavate is a person coming from our state, the answer may be corrected accordingly.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—What are the effective steps taken by the Government to promote and develop Hindi by incorporating the regional language words into Hindi?

Sri H. S. RUDRAPPA.—As I said before, no steps have been taken.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—May I know whether the Devnagari script will be adopted for Telugu and Kannada languages?

Mr. SPEAKER.—That does not arise out of this question.

QUESTIONS FOR ANSWERS ON THE DAY

(but not taken up)

Compulsory Attendance of Teachers at Teachers' meetings in South Kanara District.

Q.—2445. Sri MANJAPPA ULLAL (Karkal).—

Will the Government be pleased to state:—

(*a*) whether there is a Government order to the effect that all the teachers should compulsorily attend teachers' meetings that are held in South Kanara District;

(*b*) if so, whether there is any proposal under their contemplation to pay special allowance to such teachers who attend the said meeting;

(*c*) the purpose of conducting classes for children by teachers at such teachers' meetings;

(*d*) the arrangements made by them to meet the expenditure incurred by teachers in the preparation of charts, models, maps, etc., for the purpose of holding the said classes during such meetings?

A.—Sri V. VENKATAPPA (Minister for Education).—

(*a*) Yes.

(*b*) No.

(*c*) For conducting model lessons for the benefit of members.

(*d*) The expenditure is met by the School to which the teacher belongs.

Misappropriation by the Deputy Excise Commissioner, Gulbarga.

Q.—2495. Sri BALWANT RAO (Bhalki).—

Will the Government be plased to state:—

(*a*) whether it is a fact that the Deputy Excise Commissioner of Gulbarga misappropriated Rs. 800 out of the treasury amount that was to be paid to the landlord of the office building;

(*b*) if so, the action taken by the Government against the said officer and the compensation paid for the loss caused to the landlord of the building?

A.—Sri MOHAMED ALI (Minister for Excise and Rural Industries).—

(*a*) No.

(*b*) Does not arise in view of reply to question (*a*).

Geological Survey in the State.

Q.—2849. Sri C. K. RAJAIAH SETTY (Chickanaikanahally).—

Will the Government be pleased to state:—

(*a*) whether there is any scheme for geological survey in the State;

(*b*) if so, the cost of the scheme;

(*c*) the outlay since the commencement of Second Plan period?

(*d*) the taluks surveyed in the Second Plan period?

A.—Sri VEERENDRA PATIL (Deputy Minister for Home Affairs and Industries).—

(*a*) No.

(*b*), (*c*) and (*d*) Does not arise.

Loan sanctioned to Chamarajanagar-Ramasamudra Municipality for the supply of Drinking Water.

Q.—3458. Sri U. M. MADAPPA (Chamarajanagar).—

Will the Government be pleased to state —

(*a*) the amount of loan sanctioned by the Government to Chamarajanagar-Ramasamudra Municipality for the purpose of supply of drinking water together with the date on which it was sanctioned;

(*b*) the amount of expenditure incurred so far;

(*c*) the reasons for the delay in the execution of the said scheme?

A.—Sri R. CHENNIGARAMAIAH (Minister for Local Self-Government).—

(*a*) Rs. 94,140—26th December 1952.

Rs. 3,27,790—2nd December 1957.

(*b*) Rs. 3,67,574 till the end of January 1958.

(*c*) The delay is due to acquisition proceedings involved in the Scheme. However, the matter is being expedited.

PAPER LAID ON THE TABLE

Sri C. M. POONACHA (Minister for Home Affairs and Industries).—Sir, I beg to lay on the Table Notification No. H.D. 59 MVF 57, dated 11th March 1958 issued under clause (*a*) of sub-section (2) of Section 68 of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).

State Cotton Committee

Motion for Election.

Sri H. S. RUDRAPPA (Minister for Agriculture).—Sir, I beg to move:

"That this Assembly do proceed to elect two members to the State Cotton Committee in pursuance of G.O. No. AF 53 CTN 57, dated 21st January 1958."

Mr. SPEAKER.—The question is:

"That this Assembly do proceed to elect two members to the State Cotton Committee in pursuance of G. O. No. AF 53 CTN 57, dated 21st January 1958."

The motion was adopted.

MYSORE VILLAGE PANCHAYATS AND LOCAL BOARDS BILL, 1958.

Motion to consider.

[Sri R. CHENNIGARAMAIAH (Minister for Local Self-Government) rose.]

Dr. R. NAGAN GOWDA (Hosur).—According to the old time table, today is the last working day. May I know whether there is any change or whether you are going to close today?

Mr. SPEAKER.—We will sit for some time more and consider the present Bill before us and afterwards we will decide.

Sri J. B. MALLARADHYA (Nanjangud).—What is the number of days you are going to allot for this Bill?

Mr. SPEAKER.—I am going to consider it now.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—There were other Bills like the Co-operative Societies (Amendment) Bill and the Sugarcane Cess Bill which are also important.

Mr. SPEAKER.—We will see what happens.

Sri J. B. MALLARADHYA.—In regard to this Bill which is all-important from various points of view, if the Speaker will kindly indicate the number of days to be allotted for it, then we will be able to fix up the number of people who will speak on it.

Mr. SPEAKER.—I will let you know shortly.

***Sri R. CHENNIGARAMAIAH.**—Sir, I beg to move:

"That the Mysore Village Panchayats and Local Boards Bill, 1958, be taken into consideration."

Mr. SPEAKER.—Motion moved:

"That the Mysore Village Panchayats and Local Boards Bill, 1958, be taken into consideration."

*ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಬಹಳ ದಿವಸಗಳಿಂದಲೂ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ಥಾನೀಯ ಸ್ವರಾಜ್ಯದ ಆಡಳಿತದ ಕರಡು ಮಸೂದೆ ಈ ದಿನ ತಮ್ಮ ಮುಂದಿದೆ. ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಮ್ಮಗಳ ಒಪ್ಪಿಗೆಗೆ ಇಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ಕೆಲವು ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳ ಕಾಲವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಒಂದು ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾಗ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಂಥ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಈ ಸಾರಿ ತಗೆದುಕೊಂಡುಬರುತ್ತಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಸಂಶಯವನ್ನು ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಮನೆಯಲ್ಲೂ, ಮೇಲ್ಮನೆಯಲ್ಲೂ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಈ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲೇ ಇಂಥ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇವೆಂದು ವಾಗ್ದಾನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ.

ಈಗ ತಮ್ಮಗಳಮುಂದೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕದ್ದು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಬಿಲ್ಲು. ಹೊಸ ಪ್ರಾಂತ್ಯವಾದಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಐದು ತರಹವಾದ ಕಾನೂನುಗಳು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿವೆ. ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಲೋಕಲ್ ಬೋರ್ಡ್ ಆಕ್ಟ್ ಎನ್ನುವ ಕಾನೂನು ಇದೆ. ಆ ರೀತಿ ಈಗ ಅಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಹೈದರಾಬಾದು ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ತರಹ ಕಾನೂನು ಇದೆ. ಸೌತ್ ಕೆನರಾದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ತರಹ ಇದೆ. ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್ ಆಡಳಿತ ಇಲ್ಲ. ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಆಕ್ಟ್ ಇದ್ದರೂಸಹ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬಾಕಿ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಆಡಳಿತ ಇದೆ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾನೂನುಗಳು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿವೆ. ಒಂದೇ ಪ್ರಾಂತ್ಯವಾದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಆಡಳಿತಗಳನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಒಂದೇಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡಿ ಹೊಸ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೆವು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಕರಡು ಕಾನೂನನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಆಯಿತು. ಆದರೂ ಹೆಚ್ಚುಕಾಲ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಹೊಸ ಪ್ರಾಂತವಾದದ್ದು 1956ನೆಯ ಇಸವಿ ನವಂಬರ್ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ. ಅಲ್ಲಿಂದೀಚೆಗೆ 4-5 ತಿಂಗಳಿಗೆ ಜನರಲ್ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಬಂತು. ಅಲ್ಲಿಂದೀಚೆಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆದಷ್ಟುಬೇಗ ಸರ್ವಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ಒಂದು ಕರಡು ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದಂಥ ಬದಲಾವಣೆ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಕೆಲವಂಶಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದುವರೆಗೂ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ, ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ, ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ, ಮದರಾಸು ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳ ಆಡಳಿತವಿತ್ತು. ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಈಗ ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ನಾವು ಇಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಕರಡು ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳು ಇನ್ನುಮುಂದೆ ರದ್ದಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲೂ ತಾಲ್ಲೂಕು ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳೆಂಬುವು ಜಾರಿಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದರೂ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ, ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ನೆನಪಿರಬಹುದು, ಕೆಲವಾರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲೂ ಸಹ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳು ಇದ್ದವು. ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲೂ ಸಹ ಕೆಲವಾರು ವರ್ಷ ಇದ್ದವು. ಆದರೆ ಆಯಾಯ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಅನುಭವಶಾಲಿಗಳು, ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕ ದಕ್ಷರು ಇಲ್ಲದೆ, ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಅವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿವೆ. ಮತ್ತು ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇವೆ. ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಹೊಸ ಪ್ರಾಂತವಾದಮೇಲೆ 5 ಕಾನೂನುಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಯುನಿಫಾರಂ ಲಾ, ಒಂದೇ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದೆವು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ ಸಹ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲೂ ಸರ್ವತೋಮುಖವಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಎನ್. ಇ. ಎಸ್. ಬ್ಲಾಕ್‌ಗಳನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಟ್ರೊಡ್ಯೂಸ್ ಮಾಡಿದೆ. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 94 ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಎನ್. ಇ. ಎಸ್. ಬ್ಲಾಕ್‌ಗಳು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿವೆ. ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್‌ನವರು ಒಂದು ಸಬ್‌ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿದ್ದರು, ಅದಕ್ಕೆ ಬಲವಂತರಾಯ್ ಮೆಹತರವರು ಛೇರ್ಮನ್ ಆಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಿಗೂ ಹೋಗಿ ಆಯಾಯ ಸ್ಥಳದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಆಯಾಯ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಯಾವತರಹವಾದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಅವರ ಜೊತೆಗೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದೆವು. ಅವರು ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಬಹಳ ಉತ್ತಮ, ಅದು ಇದ್ದರೆ ಬಹ ಚೆನ್ನಾಗಿ, ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ, ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ ಮಾಡಿದರು. ಎನ್. ಇ. ಎಸ್. ಬ್ಲಾಕ್ಸ್ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಕೆಲವು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಇವೆ, ಕೆಲವು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಇದೆ. ಅವರು ಒಂದು ಜನಸಂಖ್ಯೆ ನಿಗದಿಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. 15 ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಒಂದು, ಅದಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಎರಡು ಎಂದು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ನಾಮಿನೇಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೆವು. ಅದನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಎನ್. ಇ. ಎಸ್. ಬ್ಲಾಕ್ಸ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ

ಪ್ರತಿ ಕ್ರಮಾಂಕ Accession No. (B) 4782
ದಿನಾಂಕ Date..........................

ಎರಡು ಸಂಸ್ಥೆ ಒಂದೇಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ, ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಕೆಲಸಮಾಡಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲ ಹಣದ ಸೌಕರ್ಯ ವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ, ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಇಡೀ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ತರಬೇಕೆಂದು ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮೀಷನ ಬಲವಂತರಾಯ್ ಕಮಿಟಿ ಯವರು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದರು. ಅಲ್ಲದೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಕೂಗು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಇದೆ, ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ಕೇಂದ್ರೀಕರಣವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಮೆಮಾಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಗೆ, ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಎಲ್ಲರ ಅಭಿಮತ ಇದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿ ಯಿಂದ ಬಲವಂತರಾಯ್ ಮೆಹತ ಕಮಿಟಿಯವರು ಬ್ಲಾಕ್ 'ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್' ಕಮಿಟಿಗೆ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚು ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಹೇಳಿರುವಂಥ ಎಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಾವು ಈ ಕರಡು ಶಾಸನವನ್ನು ಇಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ, ಅನುಭವ ಪಡೆದು, ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಮಾಡೋಣ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು, ಕೆಲವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಈಗ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಒಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಆಗತಕ್ಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ವಿದ್ಯಾವಂತರು ಮತ್ತು ಜವಾಬ್ದಾರಿವಹಿಸಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕ ಶಕ್ತರು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ಎಲ್ಲ ಸಹಾಯ ಇದ್ದರೂ ಸಾಕಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಕರಡು ಶಾಸನದ ಪ್ರಕಾರ ಇಡೀ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಈ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂನಲ್ಲಿ 50 ಭಾಗದ ಆದಾಯವನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು ಮತ್ತು ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಹಂಚ ಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದೇವೆ. ಇದರಿಂದ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಅಂಶ ಇದರಿಂದ ವೇದ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈಗ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಮಾಡಿರುವುದು ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಇವೆ. ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿವೆ. ಹೆಚ್ಚು ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇದೆ. ಹೈದರಾಬಾದ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಮದರಾಸ್ ಪ್ರಾಂತದ ಅನೇಕ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯಿತಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅನೇಕ ದೊಡ್ಡ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಪಂಚಾಯಿತಿ ಆಡಳಿತವಿಲ್ಲ, ರಸ್ತೆ ಇಲ್ಲ, ದೀಪ ಇಲ್ಲ, ಬೀದಿಗುಡಿಸುವವರು ಇಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ನಂತರ ಎಲ್ಲಾ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲೂ ಸಹ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಪಂಚಾಯಿತಿ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲ ಜನರೂ ಅನುಭವಿಸುವುದು ಎನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಈ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇವೆ. ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 12,460 ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿವೆ. ಬೆಳಗಾಂ ಡಿವಿಜನ್‌ನಲ್ಲಿ 1,358 ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿವೆ. ಗುಲ್ಬರ್ಗ ಡಿವಿಜನ್‌ನಲ್ಲಿ 315, ಸೌತ್ ಕನರಾ ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲದಲ್ಲಿ 350 ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿವೆ. ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಯಾವರೀತಿ ಇದೆ ಎಂದರೆ:—

500ಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಡಮೆ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇರತಕ್ಕ ಹಳ್ಳಿಗಳು ಎಂದರೆ	...	16,325
500 ರಿಂದ 1,000 ದವರೆಗೂ	...	5,638
1,000 ದಿಂದ 2,000 ದವರೆಗೂ	...	2,862
2,000ಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು	...	1,072

ಈಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಹಳೇ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ 12,000 ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಇವೆ. ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಭಾಗದ್ದು ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿಸಿದರೆ ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ 14 ಸಾವಿರ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಆಗುತ್ತವೆ. ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ 1,500 ರಿಂದ 10,000 ದವರೆಗೂ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಇರಬಹುದು ಎಂದು ಈಗ ತಂದಿರತಕ್ಕ ಈ ಕರಡು ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ಸುಮಾರು 8,000 ಮಾತ್ರ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಹಳ್ಳಿಗೆಲ್ಲಾ, 50 ಜನ ಮತ್ತು 100 ಜನ ಇರತಕ್ಕ ಹಳ್ಳಿಗೂಸಹ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಇದ್ದು ಅವರಿಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಉತ್ಪನ್ನ ಇಲ್ಲದೆ ನಾನಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಯಾವಸ್ಥಿತಿಯಿತ್ತೋ ಇವತ್ತಿಗೂ ಅದೇ ಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಹಣದ ಸೌಕರ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಏನೂ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ಮಿತಿಯನ್ನು ದೊಡ್ಡದು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ ಯೋಚನೆಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

2-30 P.M.

ಮುಂಬಯಿ - ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಅಂದರೆ 10 ಸಾವಿರದಿಂದ 17 ಸಾವಿರದವರೆಗೆ, ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಿರುವ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೂ ಸಹ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಇಲ್ಲ. ಈಗ ಈ ಕರಡು ಮಸೂದೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ಏಕರೀತಿಯಾಗಿ 1,500 ರಿಂದ 10 ಸಾವಿರ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ವರೆಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಇದೆ. ಗ್ರೂಪ್ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. 10 ಸಾವಿರದ ಮೇಲೆ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯು ಇದ್ದರೆ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿ ಆಗಬಹುದು. ಒಂದೊಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ಸುಮಾರು 1,500 ರೂಪಾಯಿ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಇರುತ್ತದೆ, 5 ಸಾವಿರ, 6 ಸಾವಿರ, 10 ಸಾವಿರ ಹೀಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಿರುವ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿನೋಡಿದರೆ ಈಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಈಗ ಇರುತಕ್ಕಂಥ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಎಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕಾ ಬೋರ್ಡು ಮಾಡುವದರಿಂದ ಖರ್ಚು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ; ಎಲ್ಲ ತಾಲ್ಲೂಕಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಅನುಕೂಲ ವಾಗಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಆಗುವದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದೊಂದು ಅನುಮಾನ ಇದೆ. ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ಪ್ರಮಾಣದ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

(ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ)

Name of District	Income of District Board	Income of Taluk Board
	Rs.	Rs.
Bangalore	5,86,000	55,000
Chitaldrug	4,61,000	51,000
Kolar	3,75,000	34,000
Tumkur	3,94,000	39,000
Mandya	5,96,000	85,000
Hassan	5,45,000	68,000
Chikmagalur	3,69,000	52,000
Shimoga	3,31,000	36,000
Bellary	12,59,000	1,79,000
Belgaum	12,92,000	one lakh & odd.
Bijapur	11,77,000	...
Dharwar	14,48,000	...
North Canara	6,53,000	...
South Canara including Kasargod	27,18,000	...
Gulbarga	3,48,000	...
Raichur	3,25,000	...
Bidar	3,35,000	...

ಒಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೂ ಭಾಗಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಕಡಿಮೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವ ವಿಷಯ. ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡಿನ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಈಗ ಎಲ್ಲ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಗೆ ಸಮನಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಕೂಗು ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಮನಗಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಜಾಸ್ತಿ ಇನ್ನೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಕಡಮೆ ಖರ್ಚಾಗಬಹುದು. ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು, ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ ಸದಸ್ಯರು ಯಾವ ಯಾವ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಂದ ಬಂದಿರುತ್ತಾರೋ ಆ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಣ ಖರ್ಚು ಆಗುತ್ತದೆ, ಬೇರೆ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳನ್ನು ಅವರು ಉದಾಸೀನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಕೂಗು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು ಆಗುವುದರಿಂದ ಆ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹಣ ಬಂದೇಬರುತ್ತದೆ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ದೊರೆಯತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ಆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಆಡಳಿತೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ, ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಹಣ ಹಂಚಲೂ ಸಹ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆಯಾಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು ಮಾಡುವುದು ಸರಿ ಎಂದು ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಈಗ ತಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ.

ಡಾ॥ ಆರ್. ನಾಗನಗೌಡ (ಹೊಸಪೇಟೆ).—ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ಮೂಲಕ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಡಲಾಗುವುದು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡಿಗೆ 12 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಇದೆ. ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂವಿನ ಶೇಕಡ 15 ಕೊಟ್ಟರೆ ಎಷ್ಟು ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಈಗ ಡಾ॥ ನಾಗನಗೌಡರು ಏನು ಕೇಳಿದರೋ ಅದನ್ನು ಆಮೇಲೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲು ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂವಿನ ಶೇಕಡ 15 ಕೊಟ್ಟು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಶೇಕಡ 10 ಕೊಡುವದರಿಂದ ಅದು 20 ರಿಂದ ಶೇಕಡ 25 ಒಂದೊಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಹಿಂದಿನ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 6¼ ಇತ್ತು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಎಷ್ಟು ಆಗುತ್ತದೆ. ಹೊಸದಾಗಿ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ಎಷ್ಟು ಆಗುತ್ತದೆ, ಎಂಬುದನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿಲ್ಲ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಸದುದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಒಟ್ಟು ಜಮೀನು ಕಂದಾಯದ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಕೊಡಲಾಗುವುದು. ಶೇಕಡ 50 ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂನಲ್ಲಿ ಆಯಾ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳ ಕಂದಾಯದ ಶೇಕಡ 15 ಆಯಾ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೂ, ಶೇಕಡ 15 ಆಯಾ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆಂದೂ, ಉಳಿದಿರತಕ್ಕಂಥ ಒಟ್ಟು ರಾಜ್ಯದ ಭೂ ಕಂದಾಯದ ಶೇಕಡ 20ರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 10ನ್ನು ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಶೇಕಡ 10ನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಕೊಡಲಾಗುವುದು.

Sri J. B. MALLARADHYA (Nanjangud).—There is a distinction. It gives a wrong impression. It is 15 per cent of the land revenue of the taluk and 10 per cent of the land revenue for each panchayat. If you say 15 per cent of the total land revenue . . . . .

Sri R. CHENNIGARAMIAH.—15 per cent of the land revenue of that particular village will be assigned to the

village panchayat. 15 per cent of the land revenue of the taluk will, in the first instance, be assigned to the Taluk Board. The remaining 20 per cent will be retained by the Government. ಕೆಲವು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನ ಬಹಳ ಕಡಮೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ಕೆಲವು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನ ಹೆಚ್ಚು ಬರುತ್ತದೆ. Dry lands ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಕಡಮೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಅಂಥಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಹಣ ಬೇಕಾಗುವುದು. ಶೇಕಡ 10 ರಷ್ಟು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಸ್ಟ್ಯಾಚ್ಯುಟರಿ ಬಾಡಿಯಿಂದ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು, ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಶೇಕಡ 20 ಹಂಚಲಾಗುವುದು. ಕೆಲವೇ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ರೀ ಸೆಟಲ್‌ಮೆಂಟು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕಂದಾಯ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಡಬ್ಬಲ್ ಆಗುತ್ತದೆ; ಎರಡರಷ್ಟು ಅಂದರೆ 4 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಮೂಲಕ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಆರ್ಥಿಕಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳ ಉತ್ತಮವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ (ಹಿರಿಯೂರು).—ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗಿನ ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಸಹಿತ ಶೇಕಡ 25 ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಈ ಶೇಕಡ 25 ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಒಟ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಸರಿಸಮವಾಗಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ? ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಉಳಿತಾಯವಾದ ಹಣದಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಿತದ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಆಗುತ್ತದೆ ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಶ್ರೀ ಕೆಂಚಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ನಾನು ಊಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. Accurate ಆಗಿ ಹೇಳಲು ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಚರ್ಚೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವಾಗ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು work out ಮಾಡಿ accurate ಆಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ವಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ 2 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಇರಬಹುದು. 12 ಸಾವಿರದಿಂದ 15 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಎಸ್ಟ್ಯಾಬ್ಲಿಷ್‌ಮೆಂಟಿಗಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. 15 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಈ ಖರ್ಚು ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಮೊದಲಿದ್ದ ಆಬ್ಲಿಗೇಟರಿ ಮತ್ತು ಡಿಸ್ಕ್ರಿಷನರಿ ಡ್ಯೂಟೀಸ್ ಜೊತೆಗೆ ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸವಿದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಸಹ ಯಾವರೀತಿ ಜನಹಿತಕಾರಿ ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸ ಇದ್ದರೆ ನಮಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಬರುತ್ತದೆ. ಮೈನರ್ ಕೆರೆಗಳ ರಕ್ಷಣೆ ವಗೈರೆ ಬಾಬತು 25 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು, ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳ ಬಾಬತು 6 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು, ಎಕ್ಸೈಜು ಬಾಬಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ 5 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಈ ವೆಚ್ಚಗಳಿಂದ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದುವರೆಂದು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಜಾಸ್ತಿ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಮಾರ್ಪಾಡಿನಿಂದ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗಾಗಲಿ ಅಥವಾ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗಾಗಲಿ ಯಾವರೀತಿಯ ಧಕ್ಕೆಯೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವು ಸರ್ವವಿಧದಲ್ಲೂ ಉತ್ತಮವಾಗುತ್ತವೆ. ಎನ್.ಇ.ಎಸ್. ಬ್ಲಾಕುಗಳಿರುವ ಕಡೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಿಬ್ಬಂದಿಯಿದೆ. ಈ ಎರಡೂ ದ್ವಂದ್ವವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತವೆ ; ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅಂದಮೇಲೆ ಖರ್ಚು ಬಹಳ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಸಲಕರಣೆಯಿರುವುದರಿಂದ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರ್ವವಿಧದಲ್ಲೂ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು ಮತ್ತು ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮಪಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಎಲೆಕ್ಷನ್ ವಿಚಾರ. ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಅಡಲ್ಟ್ ಫ್ರಾಂಚೈಸು ಪ್ರಕಾರ ಚುನಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—Before the Hon'ble Minister proceeds, I would request him to give approximate figures for each district as to the amounts the local bodies will be able to get. The Government have the necessary statistics and they can give us this information.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—I have already undertaken to give figures. I may not be able to give for all districts, but I will give you figures in respect of a few taluks. ಪಂಚಾಯಿತಿ ಕಾನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಅಂಶ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ವಯಸ್ಕರ ಮತದಾನ ಪದ್ಧತಿಮೇಲೆ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಯುವುದು. ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರ ಬಲ ಹತ್ತರಿಂದ ಇಪ್ಪತ್ತರವರೆಗೆ ಇರಬಹುದು. ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಬಲ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಾದನಂತರ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ರಚನೆಯ ವಿಚಾರ ಹೇಗೆಂಬುದು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಯುವುದು. ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್, ಅಸೆಂಬ್ಲಿ, ಪಂಚಾಯಿತಿ, ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು ಇವುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ವಯಸ್ಕರ ಮತದಾನ ನಡೆದರೆ ತುಂಬ ಹಣ ವೆಚ್ಚವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಚುನಾವಣೆಯನ್ನು ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿ ಸದಸ್ಯರಿಂದ ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಈ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುವ ಹಣವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

Sri GAJANAN PANDIT (Mangalore II) —Simultaneous election can be held for Taluk Boards as well as Panchayats just as elections held for Parliament and Assemblies.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—We will examine all these aspects. ಇದೆಲ್ಲಾ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ ಸೈಮಲ್ಟೇನಿಯಸ್ಸಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ಕನ್‌ಫ್ಯೂಸ್ ಆಗುತ್ತದೆ, ಖರ್ಚು ಬಹಳವಾಗುತ್ತದೆ. ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಇದೆ, ಅದೇ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಸದಸ್ಯರು ಇನ್‌ಡೈರೆಕ್ಟಾಗಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಚುನಾವಣೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲ ಎಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್ (ಚಳ್ಳಕೆರೆ).—ಶ್ರೀ ಗಜಾನನ ಪಂಡಿತ್‌ಅವರು ಹೇಳಿದ ವಿಷಯ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು. ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಯುವಾಗಲೇ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೊಂದು ಓಟು, ಇದಕ್ಕೊಂದು ಓಟು ಕೊಟ್ಟರಾಯಿತು. ಕನ್‌ಫ್ಯೂಷನ್ ಏನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಮತ್ತು ಲೆಜಿಸ್ಲೇಚರ್ ಚುನಾವಣೆಯಾಗುವಾಗ ಯಾವ ಕನ್‌ಫ್ಯೂಷನ್ ಆಗದಿರುವ ಹಾಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದರ ಹಾಗೆ ಇದನ್ನು ಆಲೋಚಿಸಬೇಕಾದದ್ದೂ ಅವಶ್ಯಕ.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಈಗ ಕರಡು ಶಾಸನ ತಮ್ಮ ಮುಂದಿದೆ. ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸೂಕ್ತವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಮಸೂದೆ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ದೇಶಕ್ಕೆ ಯಾವುದು ಮುಖ್ಯವೋ ಆ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಸಭೆ ಕೈಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಸಮಿತಿಯಿಂದ ಮಸೂದೆ ವಾಪಸು ಬಂದಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆಗ ಬೇಕಾದರೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈಗ ನಾನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗಿರುವ ಅಧಿಕಾರ ಹೇಳಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಪಂಚಾಯಿತಿ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಬಂದರೆ ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕೋ-ಆರ್ಡಿನೇಟಿಂಗ್ ಬಾಡಿ ಇರಲೆಂದು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಚುನಾಯಿತ ಸದಸ್ಯರು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿನ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ. ಕೆಲಸ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಡೆಯಲಿ, ಸಹಕಾರವಿರಲಿ, ತೊಂದರೆ ಬಂದರೆ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಲಿ ಎಂದು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಲೆವೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಇರಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಸದಸ್ಯರು, ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರು, ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಇಲಾಖಾ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಸದಸ್ಯರಾಗಿರುವರು. ಅದಕ್ಕೆ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರು. ತಕರಾರು ಬಂದರೆ, ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಕೋ-ಆರ್ಡಿನೇಟಿಂಗ್ ಬಾಡಿಯಿರುವ ಹಾಗೆ ಆದಿರುವುದು. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ದಯವಿಟ್ಟು ಈ ಮಸೂದೆಗೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಕೆಲವು ದಿನಗಳನಂತರ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿ ಮತ್ತು ಲೋಕಲ್ ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಒಂದು ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟು ದಿವಸ ತಡ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಕಾರಣಗಳಂತೂ ತುಂಬ ಅಸಮಂಜಸ, ಹಿಂದಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಇದ್ದ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಈಗ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸದೆ ಹೊಸ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲು ಹೊರಟಿರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತುಂಬ ವಿಷಾದವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

1954ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದ ಇದುವರೆಗೂ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಸಿರತಕ್ಕ ವರದಿಯಲ್ಲಿನ ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರದೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಕಡೆಯಿಂದ ತುಂಬ ಲೋಪವಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಲೋಚನೆಮಾಡುವುದಾದರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿರುವಂತೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲವಾರು ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಕಾರಣಗಳು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಮಂಜಸವಾದುವು ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸುಮಾರು 20 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಜಿಲ್ಲಾಬೋರ್ಡುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ ಅನುಭವ ನನಗೆ ಉಂಟು. 1918ನೆಯ ಇಸವಿಗೆ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿದ್ದುವು. ಅವು 1928ನೆ ಇಸವಿಯವರೆಗೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದವು; 1930ರ ವರೆಗೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದವು ಎಂದರೂ ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ. 1928ನೆ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ನೇಮಕವಾಯಿತು ಮತ್ತು ಅವರು ತಮ್ಮ ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಲ್ಲಿದ್ದಂಥ ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನೂ ಲೋಪಗಳನ್ನೂ ಆ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಆ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳನ್ನು ವಜಾಮಾಡಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತವವಾದ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಸಹಿತ ಅದನ್ನು ಒಂದನ್ನಾದರೂ ನಮೂದು ಮಾಡದೆ ಈಗ ಮೊಗಂ ಆಗಿ ಅದೇ ನಮೂನೆಯ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳತಕ್ಕ ವಾದವನ್ನು ಹೇಗೆ ನಂಬಬೇಕೋ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.–ಯಾವ ರಿಪೋರ್ಟ್?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಹಿರಣ್ಣಯ್ಯನವರ ರಿಪೋರ್ಟ್. 1926ನೆ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮಿತಿ ನೇಮಕವಾಗಿತ್ತು. ಆ ಸಮಿತಿಯ ಶಿಫಾರಸುಗಳ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಆಗಿರತಕ್ಕ ಕಾನೂನೇ 1930ನೆ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದು ಇದುವರೆಗೂ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರತಕ್ಕದ್ದು. 1954ನೆಯ ಇಸವಿಯವರೆಗೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಜಿಲ್ಲಾಬೋರ್ಡುಗಳ ಕಾನೂನಿಗೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವಾಗಿರತಕ್ಕ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಅದು. ನಮಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದನಂತರ ಅನುಭವಸ್ಥರು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ತಲೆಗೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಹಿಂದೆ ನಡೆದದ್ದು ಯಾವುದೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಅವರು ಮುಂದೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. 1926ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದ್ದ ಸಮಿತಿಯವರು ಮಾಡಿರುವ ಶಿಫಾರಸುಗಳು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿದ್ದರೂ ಸಹಿತ ಅದರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಕ್ಷರವನ್ನೂ ಸಹ ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳದೆ ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿರುವುದರ ಉದ್ದೇಶವಾದರೂ ಏನು ? ಇದರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ನಾಮಕರಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ತರಬೇಕೆಂಬ ಮನೋಭಾವನೆ ನಿಮಗೆ ಇದೆ. 1947ನೆಯ ಇಸವಿಗೆ ಹಿಂದೆ ಜಿಲ್ಲಾಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಕೆಲವಾರು ನಾಮಕರಣಗಳಿದ್ದುವು. ಅದನ್ನು ಇದೇ ಗಾಂಧಿ ಭಕ್ತರು, ಆ ಕಡೆ ಕುಳಿತಿರುವವರು ಜಾರಿಗೆ ತಂದರು ಮತ್ತೆ ಆ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನೇ ಈಗ ಪೂರಾ ಜಾರಿಗೆ ತರಲಿಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

Sri J. B MALLARADHYA.—Sir, I want to place the correct position in regard to this matter, because I do not want the House to be misled in regard

to facts. In fact, the Local Self-Government Conference convened by the Government on 23rd April while reviewing the position of the local bodies recommended the retention of the Taluk Boards in the State, but the Government took a contrary view and without assigning any reasons, on the 24th December they stated that in view of the limited scope for work and the diminishing funds of the local bodies, it would be advantageous to abolish the Taluk Boards without in any way prejudicing the development of local boards.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಆ ರೀತಿ ರೆಕಮೆಂಡೇಷನ್ ಆಗಿರತಕ್ಕದ್ದು, ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕದ್ದು 1930ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದ. 1930ನೆ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳು ಹೋಗಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳ ರಚನೆಯಾಯಿತು. It was an elected body with a limited scope for nomination. 1930ನೆ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕೈದು ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಭಕ್ತರು ವಿಪರೀತವಾಗಿ ವಿರೋಧ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾಮಕರಣ ಪದ್ಧತಿಬೇಡ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳತಕ್ಕವರು, ನಾಮಕರಣಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಇದ್ದವರು, ದೇಶವೆಲ್ಲಾ ನಾಮಕರಣ ಪದ್ಧತಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದವರು, ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಬರೀ ನಾಮಕರಣ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅದು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಬರೀ ನಾಮಕರಣ ಸದಸ್ಯರು ಎಂದು ಎಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ರಚನೆಮಾಡುತ್ತೀರಿ

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಅವರು ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು. ಈಗ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ಗಳ ರಚನೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಕಾನೂನು ಹೇಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಅದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಇನ್‌ಫರ್‌ಮೇಷನ್ ಬೇಕಾದರೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಆದರೆ ಈ ರೀತಿ ನಡುವೆ ಬಾಯಿಹಾಕುವುದು ಬೇಡ. ಏಕೆಂದರೆ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಇನ್‌ಫರ್‌ಮೇಷನ್ ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಕೇಳಬೇಕೇ ಹೊರತು—ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್ ಆಗಿದ್ದ, ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಬೇಡ. ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾವು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಜಿಲ್ಲಾ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ಗೆ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವರೀತಿ ಒಪ್ಪಿದ್ದೀರಿ. ನಾಮಕರಣ ಪದ್ಧತಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ತತ್ವವೇನು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ! ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲದ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಅಥವ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಏಕೆ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೀರಿ? ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಅದನ್ನು ಮಾಡಲು ಈ ಕಡತದಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದೀರಿ? ನಾನು ಒಂದು ಉಸಿರಿನಿಂದ, ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೂ ವ್ಯಾಜ್ಯವೇನಾದರೂ ಹುಟ್ಟಿದರೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಜಿಲ್ಲಾ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ಗಳನ್ನು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಒಂದು Appellate authority. ಏನಾದರೂ ಅಪೀಲ್ ಮಾಡಿದರೆ ಕೇಳತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರತಕ್ಕ ಸಂಸ್ಥೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಾಮಕರಣಮಾಡಿ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ನೇಮಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದು ನಿಮ್ಮ ತತ್ವವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನೂ ಮುಂದೆ ಹೋದರೆ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳನ್ನು ತಾವು ಮಾಡಿದ್ದೀ ಆದರೆ ಅವು ಕೆಲವೇ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ವಜಾ ಆಗಿ, ಪುನಃ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೇ ಬರುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ಹೇಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ದುರಸ್ತಿಕೆಲಸ; ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳ ನಿರ್ಮಾಣದ ಕೆಲಸ, ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುವುದು, ಜನಗಳ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದು ಇಂಥ ಏನೇನೋ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತೀರಿ. ಒಬ್ಬ ಹೆಲ್ತ್ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಬೇಕಾದರೆ 125 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನಾದರೂ ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ಕೊಡಬೇಕು. ಸ್ಕೂಲು ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರಿಗೆ ಸಹ 125—160 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನಾದರೂ, ದರಿದ್ರವಾಗಿ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೂ, ಕೊಡಬೇಕು. ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಇಂಜಿನಿಯರನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೂ ಒಬ್ಬ ಓವರ್‌ಸೀಯರನ್ನಾದರೂ ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ 150 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನಾದರೂ ಕೊಡಬೇಕು. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಚೀಫ್ ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಆಫೀಸರು ಇರಬೇಕು. ಅವರು ಯಾವ ಗ್ರೇಡಿನವರು ಇರಬೇಕು ಎಂಬುದು ದೇವರಿಗೇ ಗೊತ್ತು. ನನಗಂತೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರಬಹುದು. ಯಾವ ಗ್ರೇಡಿನವರು ಇರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ನಮೂದು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳಿಗೆ, ಇವೊತ್ತಿನ ಭೂಕಂದಾಯದಿಂದ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ನಿಗದಿಮಾಡಿರುವ ಹಣವಾದರೂ ಶೇಕಡ ಹದಿನೈದರಷ್ಟು. ಶೇಕಡ 6¼ರಂತೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದುದನ್ನೇ ಕೊಡದೇಇರುವ ಸರ್ಕಾರ ಹದಿನೈದರಂತೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಈಗ ಹೇಳಿದರೆ ಹೇಗೆ ನಂಬುವುದು? ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಇಡೀ ಸಂಸ್ಥಾನದ ರೆವೆನ್ಯೂ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ಹತ್ತರಷ್ಟನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಮರ್ಜಿಗೆ ಬಂದವರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿದೆ. ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೂ ಸಹ ಅವುಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ರೆವೆನ್ಯೂ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಭಾಗವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

Mr. SPEAKER.—The House will now rise for lunch and will meet after half an hour.

The House adjourned for Lunch at Three of the Clock and re-assembled at Thirty Minutes past Three of the Clock.

[MR. SPEAKER in the Chair.]

Mr. SPEAKER.—So far as the consideration of the Bill is concerned, the debate will continue for three days, including today, that is today, tomorrow and the day after tomorrow and as the Hon'ble Minister has told the House, it will be referred to a Select Committee afterwards.

[SRI J. H. SHAMSUDDIN in the Chair]

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕಂಚಪ್ಪ.—ಆರೋಗ್ಯದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ, ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ಇಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ರಸ್ತೆ ವಗೈರೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ, ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಇರಬೇಕು ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ವಿಷಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ಫಿನಾನ್ಷಿಯಲ್ ಇಂಪ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಫಿನಾನ್ಷಿಯಲ್ ಮೆಮೋರ್‍ಯಾಂಡಮ್‌ನಲ್ಲಾಗಲಿ ಏನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೇ ಎಜುಕೇಷನ್, ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರ್, ಅನಿಮಲ್ ಹಸ್ಬೆಂಡ್ರಿ, ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್, ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—Page 131, 3rd line 'land revenue collection of the village'' must be corrected as ''land revenue of the taluk.''

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕಂಚಪ್ಪ.—ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಹಳ್ಳಿಗೆ ರಸ್ತೆಗಳಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಹಳ್ಳಿಗೆ ರಸ್ತೆಮಾಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ತುಂಬ ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ದೊಡ್ಡ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಏಕೆ ವಹಿಸುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬುದರ ಒಂದು ಹಿನ್ನಲೆಯನ್ನೂ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಇದುವರೆಗೂ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು, ಕೆಲವಾರು ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು, ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಒಂದಾದರೂ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ದುಡ್ಡು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ, ರಸ್ತೆಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬರುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವಾಗ, ಕೊನೆಗೆ ಎಲ್ಲಾ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನೂ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆರ್ಡರು ಹೊರಡಿಸಿದರು. ಆಗ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡು ಅಧ್ಯಕ್ಷರುಗಳು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಾಗ, ಇದು ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು, ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟುಮಾಡಿ, ಗವರ್ನ್‌ಮೆಂಟ್ ಆರ್ಡರ್ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ನಿಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ಮಾಡಬೇಕೋ ಮಾಡಿರಿ. ನಾನು ಇಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ, ಇದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಕಾರ್ಯಗಳ ಒಂದು ನೀತಿಯೇ? ಏನು? ಮುಂದಾದರೂ ಈ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನಾವು ಹೊತ್ತರೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಹಳ್ಳಿಗೆ ರೋಡುಮಾಡತಕ್ಕ ಜವಾಬಾರಿಯನ್ನು ಬೇರೆಯದಕ್ಕೆ ಈಗ ವಹಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಇದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡುಬೇಕಾದೀತು ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಬೇಕಾದೀತು ಮತ್ತು ಮಾಡಿದ್ದ ರಸ್ತೆಯನ್ನು maintain ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬದನ್ನು ನೋಡಿ ಅದಕ್ಕಾದರೂ ತಾವು ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಿ. ಈಗೇನು ಆಯಾ ಗ್ರಾಮದ ಭೂಕಂದಾಯದ ಶೇಕಡ 15 ಭಾಗದಷ್ಟು ಮತ್ತು ಸ್ಟೇಟಿನ ಶೇಕಡ 10 ಕಂದಾಯದ ಹಣದಿಂದ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾದೀತೆ? ಹೀಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛಾನುಸಾರ ಶೇಕಡ 10ರಷ್ಟು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದುವರೆಗೆ ನೀವು ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ನೀವು ಆರೀತಿ ಎಂದೂ ಕೊಟ್ಟು ಇಲ್ಲ. ಜೊತೆಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿರುವ ಪದ 'may' ಎಂಬುದು, 'shall' ಎಂಬುದಲ್ಲ. ಕೊಟ್ಟರೆ ಕೊಡಬಹುದು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬಿಡಬಹುದು. ಅದರಲ್ಲೂ obligatory ಮತ್ತು optional ಎಂದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಿಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರು ಯಾವರೀತಿ ಮಾಡಿಯಾರು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಶಬ್ದವನ್ನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಈ ಅಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. 397ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ Grant by Government ಎಂಬ ಶಿರೋನಾಮೆಯ ಕೆಳಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ :

> "The Government shall make annually a grant to every panchayat of an amount equal to fifteen per cent of the Land Revenue collection of the village"

ಈ ಪದಗಳ ಅರ್ಥವೇನು ? ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ 'grant' ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—'shall' ಎಂಬ ಪದವೂ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕಂಚಪ್ಪ.—'ಗ್ರಾಂಟ್' ಎಂತಲೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. There is a vast difference between the words 'assignment' and 'grant' 'shall' ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ವಜಾಮಾಡತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭಗಳೂ ಇವೆ. ಹಿಂದೆಯೂ ಹೀಗೆ 'shall' ಇದ್ದದ್ದನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಆಮೇಲೆ 'may' ಮಾಡಿ ಕೊನೆಗೆ ಇಚ್ಛಾನುಸಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಏನೂ ಕೊಡದೆ ಹೋದುದೂ ಇದೆ.

Mr. CHAIRMAN (SRI J. H. SHAMSUDDIN).—The Hon'ble Member may read the second clause.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕಂಚಪ್ಪ.—"The Government shall assign to the Panchayats in the State" ಎಂದಿದೆ. ಇದನ್ನೂ ನಾನು ಓದಿದ್ದೇನೆ. 'assign' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಇಡೀ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾದ ದುಡ್ಡನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೊಡುವುದು ಎಂಬುದಕ್ಕೂ, 'grant' ಎಂದು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ "the amount to be allotted to any panchayat being such as the Government may from time to time determine" ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. That fund is created and there it ends.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ 'may' ಎಂದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೂ 'shall' ಎಂತಲೇ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕಂಚಪ್ಪ.—ಇಲ್ಲಿಯೇ ಗಂಟುಮಾಡುವ ಯೋಚನೆ ಇರುವುದು. It may not be there. The word 'shall' ends by creating a fund. Afterwards for a matter of grant, it depends on the discretion of the Government to grant or not. That is what the word 'may' signifies. The

word signifies that it has discretionary power given to Government to grant or not. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾವು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ ಎರಡನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿ ನಲ್ಲಿ ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ವಿಶ್ವಾಸ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನ ಅನು ಭವದಿಂದ, 'grant' ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಅರ್ಥ ವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. 83ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡಬೇಕು. "The Government shall assign to the Taluk Boards in the State an amount equal to ten per cent of the land revenue collection of the State, the amount to be allotted to any Taluk Board being such as the Government *may* from time to time determine to be expended on such purposes as the Government may from time to time direct" ಎಂದು ಹೇಳಿ ದ್ದಾರೆ.

"may grant" ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಮಾಡಿರುವುದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಆಧಾರ ವುಂಟೇ? The framers of Law and framers of Legislative Provisions must be very careful in incorporating any word, because we have got to take the real meaning of the word incorporatied. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಪದಗಳ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಎಲ್ಲರೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ (ಚಿತ್ರದುರ್ಗ).—ತಾವು ಏನು advocate ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರೆಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಗ ಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಯಾವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ 'grant' ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಇಲ್ಲಿ? ಏಕೆ 'assign' ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ? With no purpose they have used different words.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಇದು Loan ಅಲ್ಲ, ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ outright grant ಕೊಡು ವಂಥದ್ದು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಹಾಗಾದರೆ, 'may' ಎಂಬು ದರ ಅರ್ಥವೇನು? ಏಕೆ ಹೀಗೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ದ್ದೀರಿ? ಇಲ್ಲಿ 'assign' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲಿ ಏಕೆ 'grant' ಎಂದು ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ? The proper word is "assign" and not "grant". ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಒಂದು ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡಿನವರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ತಾಲ್ಲೂ ಕಿಗೆ ಹೇಗೆ link up ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಅಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕ ರಸ್ತೆಗೂ ಇಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕ ರಸ್ತೆಗೂ ಸಂಬಂಧ ಎಲ್ಲಿದೆ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಸಂಬಂಧ ಕಲ್ಪಿ ಸುವುದಕ್ಕೇ District Development Council ಇರುವುದು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಫಂಡೂ ಇರು ವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲಸವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾಮಕಾವಾಸ್ತೆ ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ಅದು. ಅದು ಕುಳಿತರೆ ಮೆಂಬರುಗಳಿಗೆ Travelling Allowance ಏನಾದರೂ ಸಿಕ್ಕುತ್ತ ದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೂ ದುಡ್ಡಿಲ್ಲ ವೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಮೆಂಬರುಗಳೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಏನೋ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡಿ ನವರು ಒಂದು ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಇನ್ನೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನವರು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಎಲ್ಲಾದರೂ ಹೇಳಿದೆಯೇ? ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆಂದರೆ, ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡಿನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೇ ನೋಡಿದರೂ, ಉದಾಹರ ಣೆಗೆ, ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ನಿದರ್ಶನವನ್ನೇ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಈಗ ಒಂದೊಂದು ರಸ್ತೆಯೂ ಅರ್ಧಂ ಬರ್ಧಕ್ಕೇ ನಿಂತುಕೊಂಡಿದೆ; ಈ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದ ರಸ್ತೆ ಒಂದು ಕಡೆ ನಿಂತಿದೆ. ಆ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದ ರಸ್ತೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ನಿಂತುಕೊಂಡಿದೆ. ಇಂಥ ದುರವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರುಗಳ ಮೀಟಿಂಗ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಏರ್ಪಾಡಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಒಂದು ಲೋಪಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಜಿಲ್ಲಾಬೋರ್ಡ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರುಗಳು ಸೇರುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಿದೆ. ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮೀಟಿಂಗ್ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—'ಬಹುದು' ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೂ 'ಮಾಡಬೇಕು' ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೂ ಬಹಳ ಅಂತರವಿದೆ.

ಡಾ॥ ಆರ್. ನಾಗನಗೌಡ.—ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರುಗಳು ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಸೇರುತ್ತಿದ್ದರು. Every year District Board Presidents used to meet and discuss matters common to District Boards.

Sri C. J. MUCKANNAPPA (Gubbi).—The contention of the Hon'ble Minister is not that. It is not on the Statement.

Mr. CHAIRMAN.—The Hon'ble Member may not give information. It is between this Hon'ble Member and the Minister. Let the Hon'ble Member proceed.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಅಲ್ಲದೆ, ಇಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ರಸ್ತೆ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಒಂದು ಎಂಜಿನಿಯ ರಿಂಗ್ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆ ಸಿಬ್ಬಂ ದಿಗೂ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ಮರಾಮತ್ತು ಇಲಾಖೆಯ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗೂ ಏನು connection ಕೊಡುತ್ತೀರಿ? ಅಥವಾ ನೀವು ಈ ರೋಡುಗಳನ್ನು ಇಬ್ಬಂದಿ ಸರ್ಕಾರ ವನ್ನೇನಾದರೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು. . . .

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ಇಬ್ಬಂದಿ ಸರ್ಕಾರ ಎಂದರೇನು?

Sri K. KENCHAPPA.—It is not possible to carry out works of the Taluk Board with the help of the N.E.S. engineering establishment. There should be a separate engneering establishment for the Taluk Boards.

ಆದ್ದರಿಂದ ತಾವು ಈ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡಿನ ರಸ್ತೆ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮರಾಮತ್ತು ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ಮಾಡಿಸತಕ್ಕ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಾ ದರೆ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಇರುತ್ತದೆ? ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಇಲ್ಲದೇ ಇರತಕ್ಕ ಕೆಲಸ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಎಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಅನುಮಾನ ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಪರಿಹಾರಮಾಡಿದರೆ

(ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ)

ಒಳ್ಳೆಯದು. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯ ಗಳನ್ನು ಪಬ್ಲಿಕ್‌ವರ್ಕ್ಸ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಅವರ ಅಧೀನದಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಎಷ್ಟು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಅನುಮಾನ ವ್ಯಕ್ತಮಾಡಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಉತ್ತರ, ಎನ್. ಇ. ಎಸ್. ಬ್ಲಾಕ್ ಇರುವ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಏನೂ ತೊಂದರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಇಲಾಖೆ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವಾದರೂ separate engineers ಮತ್ತು separate establishment, ಕೇಡರ್ ಇರಬೇಕೆಂದು ಇದೆ. ಈಗ ಶೇಕಡ 12 ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೆ separate engineering staff ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಇನ್ನೂ ಕಡಮೆ ವರ್ಕ್‌ಔಟ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾತನಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ತಾವು ಹೇಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಅದು ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಎನ್. ಇ. ಎಸ್. ಬ್ಲಾಕ್ ನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂದರೆ ಅದು ನಡೆಯುವುದು ಎಷ್ಟು ದಿವಸ? ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡು ಖಾಯಂ ಆಗಿದೆ. ಅದು ಖಾಯಂ ಏ? ಹಂಗಾಮಿಯೇ? ಅದು ಹಂಗಾಮಿ ಆದ್ದರಿಂದ ಕೆಲವಾರು ದಿವಸಗಳಾದನಂತರ ಕೆಲವು ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಬಿಟ್ಟುಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ತಾವು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ತಾವು ಹೇಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದು ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಅನುಭವದ ಮಾತಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಇಂಜನಿಯರಿಂಗ್ ಎಸ್ಟಾಬ್ಲಿಷ್‌ಮೆಂಟ್ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೇ ಅದು ಒಂದು ಅಡ್ವೈಸರಿ ಬಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಅಡ್ವೈಸರಿ ಎಂದರೆ ಸಲಹೆ ಕೊಡುವ ಸಮಿತಿ ಆಯಿತು:—

The advice of the Taluk Development Board may be respected, or may not be respected. The N.E.S. officers are not bound to follow it; they are not bound to obey it. Where is the provision to show that they are bound to obey it? It is only an advisory body.

ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ತಾವು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಅನುಭವದಿಂದ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ ಮಾತು. ತಾವು ತುಂಬ ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ರೀತಿ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ರಸ್ತೆ ಒಂದೇ ಅಲ್ಲ; ಬಾವಿಯನ್ನೂ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಇದುವರೆಗೂ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿದ್ದರಿ. ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್‌ನವರಿಗೆ ಆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅಲ್ಲ; ಅವರಿಗೂ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಫಂಡ್‌ನಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಹಣ ಒದಗಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಿರಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಇಂಜನಿಯರಿಂಗ್ ಎಸ್ಟಾಬ್ಲಿಷ್‌ಮೆಂಟ್ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆಯೇ ಸ್ಯಾನಿಟೇಷನ್ ಎಂದರೆ ಚರಂಡಿಮಾಡಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಆರೋಗ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಸಹ ಇಂಜನಿಯರಿಂಗ್ ಎಸ್ಟಾಬ್ಲಿಷ್‌ಮೆಂಟ್ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಖಚಿತವಾದುದು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಇದರ ಮೇಲೆ ತಾವು ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ದಯವಿಟ್ಟು ಇದರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಆಲೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡಿನ ಕೆಲಸ ಎಂದರೆ ಸಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳು ಮನೆಕಟ್ಟಿ ಅದು ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೆಡಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಆರೀತಿ ಕೆಲಸವಲ್ಲ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡಿನ ರಚನೆ ಎನ್ನುವುದು ಮಕ್ಕಳ ಆಟವಾಗಿದೆ. 1952 ರಿಂದ ಇದುವರೆಗೂ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ವಿಧಾನ ನೋಡಿದರೆ, ಅವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ರಚನೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ ಆಗಲೂ ತಾವೇ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಾಗಿದ್ದಿರಿ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹಿಂದೆಯೂ ಇದ್ದಿರಿ.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—1952ರಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಬಂತು, ಆಗ ನಾನಿರಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಇರಲಿ. ತಾವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ತಮ್ಮ ಕಡೆಯವರು ಇದ್ದರು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರು ಇದ್ದರು. ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರು. ಆ ಕಮಿಟಿಯ ರಿಪೋರ್ಟು ಎಲ್ಲಾಗೆದ್ದಲುಪಾಲು ಆಯಿತು ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಮಕ್ಕಳ ಆಟದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ರಾಜ್ಯಭಾರದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಆಗಬಾರದು ಎಂದು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಈ ಹೆಲ್ತ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಹೆಲ್ತ್ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕು, ವ್ಯಾಕ್ಸಿನೇಟರುಗಳನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಎಷ್ಟೋ ಬಾಬುಗಳು ಇವೆ. ಅವಕ್ಕೆ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಹೆಲ್ತ್ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಲು ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಎರಡು-ಮೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಹೆಲ್ತ್ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರನ್ನು, ವ್ಯಾಕ್ಸಿನೇಟರನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿದ್ದರು. ಈಗ ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಾಕ್ಸಿನೇಟರನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿ ದುಡ್ಡು ಒದಗಿಸಿದ್ದೀರಿ? ಈ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಜನಗಳ ಹಿತಸಾಧನೆಯಾಗಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ರೀತಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಾನೂನು ರಚನೆ ಮಾಡಲು ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನಾನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೇಳತಕ್ಕ ವಿಷಯ ವೇನಿಲ್ಲ. ಈ ಸ್ಕೂಲಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಸರ್ಕಾರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳೂ ಇವೆ, ಗ್ರಾಂಟ್-ಇನ್-ಏಡ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳೂ ಇವೆ. ಯಾವ ರೀತಿ ಅದಕ್ಕೂ ಇದಕ್ಕೂ ಲಿಂಕ್ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡಿನವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಅಲ್ಲಿಗೂ ಎಷ್ಟೋ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್ ಹೈಸ್ಕೂಲಿಗೂ, ಸರ್ಕಾರಿ ಹೈಸ್ಕೂಲಿಗೂ ಸಂಪರ್ಕ ಇರುವ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಎಷ್ಟೋ ಜನರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ನಾನು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳ ಹಿಂದೆ ಪ್ರವಾಸಮಾಡಿ ಬಂದೆ. ಆ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲೂ ಹೋಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಂದೆ. ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲೂ ಲೈಬ್ರೆರಿ ಇದೆ. ಲ್ಯಾಬೊರೇಟರಿ ಇದೆ. ಅದೇಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ? ಇಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಲ್ಯಾಬೊರೇಟರೀ ಇಲ್ಲ, ಲೈಬ್ರರಿ ಇಲ್ಲ, ಸೈನ್ಸ್ ಎಕ್ವಿಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದರೆ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನೀವು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲವೇ? ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡಿನ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸತಕ್ಕವರು ಯಾರು

ಹೋಗಿ, ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ಟ್ರೈನ್ಸ್ ಎಕ್ವಿಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಇದೆ, ಕೊಡುವ ಹಣ ಖರ್ಚಿಗೆ ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ, ಎಷ್ಟು ಬೇಕು, ಯಾವ ರೀತಿ ಅವರು ಕೆಲಸಕಾರ್ಯ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಾರೆ? ಸರ್ಕಾರಿ ಸ್ಕೂಲಿಗೂ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿ ಅವರು ನಡೆಸತಕ್ಕ ಸ್ಕೂಲ್‌ಗೂ ಯಾವ ರೀತಿಯು ಒಂದು ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತೀರಿ? ಅದರ ವಿಚಾರ ಏನು? ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಬಂದೀತು? ಈಗಿರತಕ್ಕ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಾ? ಅಥವಾ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೀರಾ?

ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿ ನಡೆಸತಕ್ಕ ಸ್ಕೂಲು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ.

4 P.M.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೂ ಇದಕ್ಕೂ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸಂಬಂಧ ಬೆಳಸಬೇಕು? ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರ, ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಕೇಂದ್ರ ಮುಂತಾದ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣತಕ್ಕಂಥ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ಆಯಿತೇ? ಇದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ? ಸಂಬಂಧ ಹೇಗೆ ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು? ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಬಹಳ ದಿವಸ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ:

Mr. CHAIRMAN.—As the Bill is going to the Select Committee, the principle, details, etc., may be delegated to the Select Committee.

Sri H. M. CHANNABASAPPA (Krishnarajanagar).—I would like to submit that this is a very important Bill and any doubt that members might have must be made known and we should suggest suitable remedies. Even on matters of policy members ought to have full time to express themselves on all important questions. I would, therefore, like to submit that we should not hurry up this. We are all anxious that this Bill should become law and local self-Government must commence functioning in all sectors. So, let there not be any restrictions on members to express their views.

Mr. CHAIRMAN.—I am not putting any restrictions. What I want to suggest is that other members may not go on disturbing the Hon'ble Member who is speaking.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—Before the Bill goes to the Select Committee, the members must know all the view points. Therefore a full dress debate must go on.

Sri J. B. MALLARADHYA.—In respect of some matters possibly my friend the Leader of the Opposition refers to clause 224, page 111.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—In order to understand the views of the member speaking, it is a healthy convention that any member may intervene and if the member speaking yields ask the member certain clarifications. That is the healthy convention we have developed, because the intention is only to understand the member more clearly and not to intervene.

Mr. CHAIRMAN.—I am not going against that convention. But, I do not want discussion and correction across the table.

Sri K. KENCHAPPA.—In page 130, para 3 it is stated:

"Taluk Development Boards will be constituted at the Taluk level to generally supervise the working of the Panchayats and to perform the functions mentioned in clauses 127 and 128. Government may transfer other duties now carried on by the development departments like, Public Health, Education, Agriculture, Animal Husbandry, Public Works, etc."

What more do you want?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—Government may transfer other duties, but not the management of schools.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಅಲ್ಪ ಹಣದಿಂದ ಇದು ಸಾಧ್ಯವೆ? ಎಂಬ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ರೀತಿ ಸರಕಾರದವರು ತಾವು ಹೊರಬೇಕಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿದರೆ ದೇಶದ ಹಿತಸಾಧನೆಯಾಗುತ್ತದೆಯೇ! ಈ ಕಾರ್ಯ ಅಷ್ಟು ಸುಲಭಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವದಿಲ್ಲ, ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಮೊಗಂ ಆಗಿ ಏನಾದರೂ ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಜಿಲಾ ಬೋರ್ಡು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ರಸ್ತೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಸರಕಾರ ಮರಾಮತ್ ಇಲಾಖೆಯ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಮುಖಾಂತರ ಮಾಡಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಕೆಲಸ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಾಕ್ಸಿನೇಟರ್ ನೇಮಕಮಾಡುವುದು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ ಅಂಥವರು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಅನುಭವ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮನವಿಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಕೈ ಜಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತು ನೋಡ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ)

ತಕ್ಕಂಥ ಮನಸ್ಸು ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಂಥಿಂಥ ಸಮಾಚಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, improve ಆಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬಂತಾಗಿದೆ. ಈ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳು ಹೈಸ್ಕೂಲು ನಡೆಸಲು ಒಪ್ಪಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡು ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಹೇಳಿ ಬೇರೆ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನಾನು ನನ್ನ ಅನುಭವದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಬೇರೆಯವರು ಯಾರಾದರೂ ಕೆಲಸಮಾಡಿದರೆ ಕೆಲಸ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಆದೀತೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ನಮಗಿಲ್ಲ. ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೂ ಸಹಿತ ಹಣ ದುರುಪಯೋಗವಾಗುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಹಣದ ಬಲ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ, ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಟಿ.ಎ. ಮೊದಲಾದವಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ, ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಖರ್ಚೆಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ತಾವು ಕೊಡುವ ಹಣ ಬರೀ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗಿ ಉಳಿದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಮೂರುಕಾಸೂ ಸಹ ಉಳಿಯದಿದ್ದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು ! ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಸ್ವಂತ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಈ ಸಂಬಂಧವಾದ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾದೀತು. ಜಿಲ್ಲಾ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಎಂದು ಬೇರೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೀರಿ. ಅದಕ್ಕೇನೂ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ, ದುಡ್ಡೂ ಇಲ್ಲ, ಕೆಲಸವೂ ಇಲ್ಲ. ಅದನ್ನೇಕೆ ಮಾಡಿದೆಯೋ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾಮಕರಣ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ನೇಮಿಸಿ ಯಾರನ್ನೋ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸುವುದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಪೆಲೇಟ್ ಅಥಾರಿಟಿ ಇದ್ದಹಾಗೆ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಇದ್ದು ಅದು ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಅಂಥಾದ್ದನ್ನು ಏಕೆ ಮಾಡಬೇಕು ! ಚುನಾಯಿತ ಸದಸ್ಯರಿಂದ ಕೂಡಿದ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು ನಾಮಕರಣ ಸದಸ್ಯರಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಅಧೀನವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದು ಎಷ್ಟು ಸಮರ್ಪಕವೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಾಮಕರಣ ಸದಸ್ಯರು ಚುನಾಯಿತ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮಾಡಬೇಕು, ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಕೋ ಆರ್ಡಿನೇಷನ್ ಕಮಿಟಿ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದರೆಂದು ಈಗ ಜಿಲ್ಲಾ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ. ಕೋ ಆರ್ಡಿನೇಷನ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡು ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರು ವಗೈರೆಯವರು ಕುಳಿತು ಮೀಟಿಂಗ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರು ; ಅದರಿಂದ ಮೂರು ಕಾಸಿನ ಕೆಲಸವೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಅದೇರೀತಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಒಂದು ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಮಾಡ ಲಿದ್ದಾರೆ. ದಯಪಿಟ್ಟು ಇಂಥ ಕಲಸಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕ ಬಾರದು.

ಈಗ ಕೊಡುವ ಶೇಕಡ 50 ಭಾಗ ಗ್ರಾಮಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಾಲದು. ಅದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಗ್ರಾಮಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶೇಕಡ 30 ಭಾಗ ತಾವು ಗ್ರಾಮಾಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗೆ 15 ಭಾಗ, ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ 15 ಭಾಗ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆಯಾ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವಳಿಯೇನಿದೆ. ಮತ್ತು ಆಯಾ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವಳಿಯೇನಿದೆ ಅದರಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಾವು ಹೇಳುವಪ್ರಕಾರ ಜಮೀನು ಕಂದಾಯದಿಂದ ಬರುವ ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರಮಾನ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲೋಪವಿದೆ ; ತಮ್ಮ ಇಷ್ಟಾನುಸಾರ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ ; ಇದು ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವ ; ಈರೀತಿ ಆಗಬಾರದು. ಈಗ ಸುಮಾರು ಎರಡುಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಬರುವುದು, ಮುಂದೆ ನೀರಾವರಿ ಕಂದಾಯ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದಾಗ ಬೆಳೆ ಹೆಚ್ಚುವುದರಿಂದ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ರೀತಿಯಿಂದ ಜನರ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಿ ಕಂದಾಯ ಹೆಚ್ಚಿಸಬಹುದು. ಬಡ್ಜೆಟ್ ಮೆಮೋರಾಂಡಂನಲ್ಲಿ ನೀರಾವರಿ ಕಂದಾಯ ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಆಗ ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬರಬಹುದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 50 ಭಾಗ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ, ಶೇಕಡ 50 ಭಾಗ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಅಥವಾ 75 ಭಾಗ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ 25 ಭಾಗ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು ವಜಾಮಾಡಿದರೆ ಸಿಬ್ಬಂದಿಖರ್ಚು ಕಡಮೆಯಾಗಿ ಈಗಿರುವ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಜೊತೆಗೆ ಅದೂ ಒದಗಿ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಶೇಕಡ 75 ಭಾಗ ಜಮೀನು ಕಂದಾಯ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಕಾನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವಂತೆ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಸೆಲ್ಫ್ ಸಫಿಷಿಯೆಂಟ್ ಆಗಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶ ಸಫಲವಾಗಬಹುದು. ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಈಗ ಗ್ರಾಂಟು ರೂಪದಲ್ಲಿ, ಬಾವಿ ಮತ್ತು ರಸ್ತೆ ಮಾಡುವ ರೂಪದಲ್ಲಿ, ಗ್ರಾಮಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೆ ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಮೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ದಾಮಾಷಾಪ್ರಕಾರ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಮನ್ವಯವಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾರತ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಪ್ರಕಾರ ಸ್ವಯಂಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿರಬೇಕು, ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಬೇಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯಿರಬಾರದು. ಪಂಚಾಯಿತಿ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದೇನಿದೆ ಅದು ನೆರವೇರಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಚುನಾವಣೆ ವಿಚಾರ, ಈ ಮಸೂದೆ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಬಹಳ ತೊಡಕಿನಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಜನರಲ್ ಎಲೆಕ್ಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಓಟು ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟ. ಅನುಕೂಲವೆಷ್ಟು ಎಂಬ ಅರಿವು ನಮಗಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೇನು ಕಷ್ಟ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಅರಿವೂ ನಮಗಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿ ವರದಿ ಬಂದಮೇಲೆ ಹೇಳಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆರಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡುವ ಕಾಲವಲ್ಲ, ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆರಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡಲು ಕಾಲವಿಲ್ಲ, ಕಾಲ ಬಹಳ ಮಿಂಚಿಹೋಗಿದೆ, ಬಹಳ ದಿವಸದಿಂದ ತಡೆದಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನೂ ಬರೀ ಮಾದರಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ದಿವಸ ನಡೆಯಬೇಕೋ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತಾಹೋದರೆ ಜನರ ಸಹನೆ ಮಿತಿಮೀರುತ್ತದೆ. ಇದುವರೆಗೆ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳು ಪಕ್ಕಾ ಕೆಲಸಮಾಡಿವೆ, ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿವೆ, ಕೋಟ್ಯನುಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಆಸ್ತಿ ಮಾಡಿವೆ. ಅದು ಈ ದಿವಸ ಹಾಳಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಬಾರದು.

ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ರಸ್ತೆಗಳು ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳು ರಸ್ತೆಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ಕೆಲಸಗಳು ಉತ್ತಮವಾಗಲು ಅಥವ ಸುಧಾರಿಸಲು ಏನೇನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಿದ್ದರೇ ಅದು ಕುದುರುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಅನಿಷ್ಟ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರ ಉಪೇಕ್ಷೆಯೇ ಕಾರಣ. ಇದರಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರ ಉಪೇಕ್ಷೆ ಬಹಳವಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಜಿಲ್ಲಾಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಗ್ರಾಂಟ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೊತ್ತವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಯಾವ ಯಾವ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ, ಅದರಪ್ರಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಎಷ್ಟು ಎನ್ನುವುದರ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ಇವೊತ್ತಿಗೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ನಾನಾ ಕಾನೂನುಗಳಿಗೆ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಇನ್ನೂ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ—ಇದರಿಂದ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಕಡಮೆ ಹಣ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಕ್ಸೈಜ್ ಬಾಬಿನಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬಂದರೆ ಅದನ್ನು ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಟ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಕುಡಿತವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಎಕ್ಸೈಜ್ ರೆವಿನ್ಯೂನಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಹಣ ಲುಕ್ಸಾನಾಯಿತೋ ಅಂಥಕಡೆಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಟ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಮೂರುಕಾಸನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಈ ಆರ್ಡರು ಸರ್ಕಾರದ ಕಡತದಲ್ಲಿದೆ. ಇಷ್ಟು ನಿರಾದರಣೆಯಿಂದ, ಇಷ್ಟು ಉಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ, ಇಷ್ಟು ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯದಿಂದ ಇರಬಾರದು. ದೇಶದ ಹಿತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿರತಕ್ಕ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಬಾರದಾಗಿತ್ತು. ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಒಂದ experiment ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಬಗ್ಗೆ ನಡೆದಿದೆ. ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದುದೆಲ್ಲ ನಡೆದಿದೆ. ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತೀವ್ರಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ ದೂರಾಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳ ನಿರ್ಮಾಣವನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವುಗಳ ವತಿಯಿಂದ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿನ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿ. ಶೇಕಡ 25 ರಷ್ಟು ರೆವಿನ್ಯೂ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು 75 ರಷ್ಟನ್ನು ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಸ್ವಯಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಧಾನವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಕೀರ್ತಿ ಪಡೆಯಿರಿ. ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ ಅವರೂ ಸಹ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಿ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಿರುವ obligatory duties ಏನಿದೆ ಅವುಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಜನೋಪಕಾರಿಯಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ದೇಶದ್ರೋಹಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ವಿಚಕ್ಷಣೆಯಿಂದ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Sri G. ANNA RAO (Afzalpur).—Mr. Speaker, Sir, I welcome this Bill because there are many provisions which are quite welcome and they will really give impetus to the working of the village panchayats in our State. This Bill ought to have been brought somewhat earlier. But, because of the new difficulties on the formation of the new State, I think the Bill has come up somewhat late. In this Bill there are many points which have to be looked into; and some provisions, in my opinion, have also to be added on to this Bill.

According to Article 40 of the Constitution, it is the duty of the Government to establish panchayats as self-governing units and in furtherance of that object it is very necessary that we should create such self-governing units, not only creating them but invest them with sufficient power, sufficient finances and sufficient personnel to run the local administration. It is to be seen that in India, from time immemorial, these panchayats were functioning with great energy and they were the fulcrum on which the villages carried their burden. With the advent of the British rule, our panchayats received a death blow and they disintegrated slowly and, therefore, we must rehabilitate them in their former position so that the duty of the State Government towards the rural population is fulfilled through them. The conception of panchayats everywhere was that there must be five persons (Panchaparameswars) and that is why it is said that number also should be fixed on that basis only, *i.e.*, it must be a multiple of five and not any other number. I think in this Bill the multiple is not 5 as the number is 16. 20 conforms to that multiple, but 16 does not. So, in order to bring out that idea.....

Mr. CHAIRMAN.—Clause 5 may be read. Maximum and minimum in that multiple is given.

Sri G. ANNA RAO.—16 also is the figure given. So, we must adhere to the number 16.

Regarding the decentralisation of powers, we have seen that in western countries also decentralisation of powers is thought to be very necessary. In totalitarian countries there is centralised administration; but in democratic countries it is very necessary that effective decentralisation should take place so that the powers also are conferred on local bodies.

(SRI G. ANNA RAO)

Professor Joad has said that if a man's faith in social relation is to be revived the State must be cut and its functions distributed. So this is cutting of powers so that we may have many units of local institutions.

Professor G.D.H. Cole has said that democracy is hostile to centralisation, for it is a spirit which wants freedom to manifest itself immediately and on the spot. So, in order that the spirit of the people may function spontaneously and on the spot, it is very necessary that powers should be exercised by the panchayats and people must have close contact with each other and therefore these institutions should be invested with more powers.

Professor Huxley has said that the political road to a better society is the road for decentralised and responsible government.

Professor Adams wants us to go to the root of the trouble and pursue a bold policy of devolution of decentralisation. These panchayets are the roots of society and if they are not watered the tree—society will not thrive. So this watering is necessary.

Mumford, a sociologist, says that the building up of small balanced communities in the open country is necessary. Gandhiji says that India's independence should begin from the bottom. These panchayats are at the bottom and therefore they should be reinforced and vested with more powers and finances.

4-30 P.M.

In South Mysore, I do not know what kind of panchayats are there, how they are functioning and what is the condition of their finances. So far as Hyderabad was concerned, there was a provision in the Panchayats Act that 15 per cent of the land revenue should be assigned to the panchayats. But the State Government never did it. At every step they brought forward the plea that there was stringency of finance and they provided only five per cent. Therefore it is not enough simply to insert a provision that so much land revenue will be assigned to the panchayats; what we should do is that in terms of these sections we must make provision in the Budget and give them finance. Otherwise, they will be left with no finances and they cannot effectively carry on their functions.

There is the three-tier system of Local Self-Governments—the Grama Panchayats, the Taluk Development Boards and the District Development Councils. This three-tier system has been suggested in this Bill. I have to add something about the Taluk Development Boards. As far as panchayats are concerned, the election should be held on adult franchise. But as far as Taluk Development Boards are concerned, there is a provision that one-fourth of the members should be nominated by the Government. This feature is very unwelcome. I do not know on what grounds the Governmenth as incorporated this clause. Nominations really take out the substance of independence and the democratic spirit. We want that fully representative bodies should come in the Taluk Board. I do not say that the Government has any other intention, I must say here that in Hyderabad also we had nominations under the Municipal Act, but people protested against it saying that since there were two groups or two parties, by nominations, the majority would be reduced to a minority. In this way parties are bound to protest against the provision for nominations here also and they will say that this is a reactionary method. Therefore, I earnestly appeal to the Minister concerned that the provisions relating to nomination should be deleted at least at the Select Committee stage.

Then, Sir, in the Bill I do not see any distinction being made between big panchayats and small panchayats. There is no doubt that the population of each panchayat varies. In Sourashtra there is a provision that there should be three classes of panchayats, namely A, B and C. There is some rationale behind it. All the panchayats which are newly established and which begin to function for the first time are classed as C class panchayats. These C class panchayats administer municipal and other matters and nothing beyond that. When they get some experience and

function well, then Government upgrades them to B Class and invests them with some more powers, not only municipal but administrative powers also. So, the enhancement of their powers is dependent on the efficiency with which the panchayats work. But here in this Bill no distinction is made beween panchayats and panchayats. I looked into the provisions and I have not been able to see such a differentiation. There may be differentiation on population basis, but the criterion for upgrading should be the efficiency of the work of the panchayat itself. Then in Saurashtra, A class panchayats are assigned all such powers which are enumerated in the various provisions of this Bill. It will not only pave the way for initiative in the panchayat, but it will also make for efficient functioning of the panchayat. In Saurashtra this system is obtaining. Therefore, I would request the Minister to add such provisions in this Bill also so that the different panchayats may have different functions assigned. We have got many panchayats which are functioning since long and these may be classed as B class panchayats and more powers vested in them. For vesting the Panchayats with functions at district level it is necessary that they must be very efficient. We must therefore, make a distinction between one panchayat and another on the basis of their efficiency, and classify them as A, B and C panchayats. Initially, we must start C class panchayats. Those panchayats which have been working efficiently so far, may now be classed as B class and later on as A class panchayats. It is necessary that such a distinction must be there.

Then, Sir, in this Bill there are no provisions for constitution of judicial panchayats. This is a lacuna in the Bill. I do not understand on what grounds the Government have left out this. It is very essential that the panchayats should be invested with judicial powers.

Sri J. B. MALLARADHYA.—The old Village Panchayat Act of 1926 did contemplate that judicial powers should be vested in the panchayats. That Act was drawn up by me. I do not know why it is omitted here.

Sri G. ANNA RAO.—In the Hyderabad Panchayats Act there were provisions to the effect that judicial powers should be conferred on such of the panchayats which were functioning well. Therefore, I appeal that some such provision should be incorporated in this Bill, so that three or four panchayats which are constituted within a radius of three miles at least, may come together and select a panel of 25 or 30 to function as judicial panchayat; such a panchayat should function in the different villages by rotation. I, therefore, think that this is a serious lacuna in our Bill. There are very few States in India where there are no *nyaya panchayats*. I am not able to understand on what basis the Government has not provided for the constitution of *nyaya panchayats* in the Bill. (*Interruption*)

My friend remarks that the Government has done well. I feel that the *nyaya panchayats* will be able to function well. Any offences that may be committed in the villages can be tried on the spot by these *nyaya panchayats* and judgment can be given within one hour or one day. Therefore, it is necessary that judicial powers, though small in nature, should be vested in these *nyaya panchayats*. As we could see from the reports of *nyaya panchayats*, in U. P. they have functioned well and in other places also they have functioned well.

Sri R. CHENNIGARAMIAH.—We did consider the question of *nyaya panchayat*. As a matter of fact, it is existing in Bombay Karnatak. We had a good deal of discussion over it. The experience we have gained in some places is not quite happy. In the light of that, it is not very desirable to introduce *nyaya panchayats* in the first instance.

Sri G. ANNA RAO.—Whether this decision was taken at Cabinet level, whether the Cabinet had used its collective wisdom, I do not know; but as we are sitting here, we can use our collective wisdom. One thing I want

(SRI G. ANNA RAO)

to point out is that where gram panchayats are elected unanimously, without any contest, it is better to invest such panchayats with *nyaya panchayat* powers also. Such a provision should be there. It may be an enabling provision, but if you do not make any such provision, this Government cannot form any *nyaya panchayat*. In all the States I suppose this provision regarding *nyaya panchayat* is found. Even if this power is not contemplated to be conferred on them immediately, the provision should be there so that such conferment of power may take place as and when necessary.

SRI H. V. KOUJALGI (Sampagaon I).—In Bombay judicial powers are conferred on those panchayats which are recommended by the Collectors.

SRI G. ANNA RAO.—There is provision in this Bill with regard to what is called Local Government Service and I welcome it. Because, in Hyderabad we had what is called Dominion Cadre Service, that is, municipal service. That included not only Engineers, but Secretaries and Accountants and all officers who were borne on the Dominion Cadre Service and for this service the Government charged every municipality and District Board 12½ per cent of its income. It was out of that fund they were drawing their salaries. Therefore this is a welcome provision. But you have not been able to say what share the local bodies will have to pay. I suppose these figures have not been worked out. Therefore, it is very necessary that these figures should be worked out and the percentage earmarked so that all the local bodies may incorporate in their budget the percentage of their income that could be charged to them and they may know what percentage they require for running these services. Here I see one remark in the Statement of Objects and Reasons. "The Taluk Boards will function as advisory bodies for the N.E.S. blocks in their area." This I suppose is wrong, because this block level body is a very important body and it must be vested with full power and it must not be only an advisory body. This has been mentioned even in the report of the Balwantrai Committee. So, an elected institution should be set up with jurisdiction co-extensive with development blocks. Such a self-governing institution is the Taluk Development Board. It is an elected body. If the provision for nomination is deleted, then it will be a fully elected body and then its jurisdiction should be made co-extensive with the jurisdiction of the Development Block. So a Taluk Development Board must not be an advisory body but all the powers should be conferred upon it and it should function as a Block Development Board.

SRI J. B. MALLARADHYA.—Is it the suggestion of the Hon'ble Member that the Taluk Board should take over the work of the N.E.S. Block ?

SRI G. ANNA RAO.—Because it is self-governing body and it is elected on a democratic basis, these powers also should be conferred upon the Taluk Board. It is stated in the Statement of Objects and Reasons that it should be an advisory body. I think this unwholesome duty of the Taluk Board should be done away with and they must be invested with full powers.

Regarding nomination, it has been said that people having some experience should serve on those bodies so that it may help the Taluk Board itself. I have already remarked that this nomination method is not a democratic one. If you want that the Government and the political parties should train the people, then those who want to participate in the elections must get training in the affairs of the local bodies and such people should stand for election. Otherwise, by nomination the same people who could not get elected will be able to get in by the back-door method. Therefore, I do not think this is a wholesome provision. In democracy as we have in our country we see that popularity dan baility both count. There are popular people, but they are not trained. There are able people, but they are not popular. Both do not come together sometimes. If any one has got both these qualities—ability and popularity—then he will be elected.

Sri M. C. NARASIMHAN (Kolar Gold Fields).—I hope this remark does not apply to the members of the Legislature.

Sri G. ANNA RAO.—I do not know how it is functioning here, but in democracy it is very necessary. I refer to those local bodies where we are decentralising the power. A story is told about some Chairman of a District Board. The Health Officer presented a report before the District Board and the President of the District Board was somewhat ignorant. It was mentioned in the report that 6·9 deaths have occurred and some member asked the President as to what was meant by 6·9 deaths. Then the President who was somewhat ignorant answered that 6 deaths had taken place and that 9 people were on the point of death. So such things also do happen. Therefore, it is very necessary that we should train people in the affairs of the local bodies and those who want to participate in the elections must get training. This has been suggested in very many reports. So, in order to do away with nominations with the required ability, it is very necessary that for the effective functioning of the local bodies, training classes should be started by Government and those who wish to contest the local body election may join and get training.

Sri R. CHENNIGARAMIAH.—What about the representation of the Scheduled Castes and other minorities ?

Sri G. ANNA RAO.—The parties can make provisions for representation of Backward Classes. The parties themselves can put up these candidates.

In this way we must do away with the Nomination Clause altogether and the whole body should consist of elected members so that no chance is given to the opposition parties.

Sri J. B. MALLARADHYA.—You have not referred to direct or indirect election in the Taluk Boards.

Sri G. ANNA RAO.—As far as Taluk Boards are concerned, I think indirect election is held because of the Panchayats functioning in the area. They are fully elected bodies and anybody who is a voter for the Panchayat election can stand for Taluk Board election and from the elected Panchayat members they can have indirect election. As visualised by the Congress, all the elections to the Panchayat should be on non-party basis. We must encourage unanimous election so that the best men might come.

Sri V. S. PATIL (Belgaum I).—On a point of information, may I know as to whether the Government have supplied their opinion to the Team for the Study of Community Projects and National Extension Services ? Most of the Governments except Mysore have sent their remarks. In the report submitted by this Committee, it is stated that no remarks have been sent by the Mysore Government. May I know, whether the Government have studied that report and whether they have prepared any replies or recommendations ? If they have done so, please supply us a copy of that.

Sri R. CHENNIGARAMIAH.—That has nothing to do with this Bill. The Government have studied it and have got their own opinion in the matter.

Sri G. ANNA RAO.—I think the Mysore Government have not sent their replies in many cases. But, I do not think we have not studied the report. We have studied the report fully and many Governments have disagreed with the suggestion.

Sri V. S. PATIL.—May I know whether they are going to accept this report or not, because the question of formation of Taluk Development Boards........

Sri R. CHENNIGARAMIAH.—We have communicated to the Central Government that we cannot accept all the recommendations of the Committee. We have accepted some recommendations. Even in Madras, they are not going to accept all the recommendations. Depending upon the local conditions, the recommendations have to be gradually introduced.

Sri V. S. PATIL.—May I know whether the Government is going to furnish us with their opinion so far as this report is concerned ? If they supply, we can know the basis on which the present Bill has been prepared.

Sri R. CHENNIGARAMIAH.—I will have to examine whether we can supply a copy. I cannot straight away promise.

Sri M. C. NARASIMHAN.—May I know whether discussion will go on tomorrow also on this Bill ?

Mr. CHAIRMAN.—Yes, it is not going to be closed today.

Sri G SIVAPPA.—I rise to support this Bill. While supporting the Bill, I would like to speak only on the main points as the Bill is going to be referred to a Select Committee and I am sure a fine report will be presented to this House. We are certain that this Bill will be enacted into law. If I were to refer to the history of old Mysore, several events have taken place and till today we have not been able to bring out an Act so far as the Local Self-Government administration is concerned. I must congratulate the present Minister in charge of Local Self-Government for having been able to bring this Bill at least now. I was also in the past in favour of District Boards just like my Hon'ble friend Sri K. Kenchappa. I wanted the District Boards to continue because, personally I know in my district they have done very valuable work specially in regard to maintenance of roads, construction of wells, etc. I was also arguing in the same fashion as Sri. K. Kenchappa, till very recently. Today we see throughout India that the administration is going to be decentralised and except Bombay, throughout India they are abolishing these District Boards and replacing them by Taluk Boards.

5 P.M.

I hope many members of the Opposition realise the importance of this Bill and are able to understand why the Minister has brought this Bill and wants to establish Taluk Development Boards. Very recently, in Madras and Andhra they have passed a similar law. Except in Bombay, in almost all the States, they have abolished District Boards and established Taluk Boards in one form or the other. The Balwantrai Committee has also recommended the establishment of such boards. From the all India point of view, it is better to decentralise administration in this way.

After making these general remarks, I shall now come to some of the important clauses of this Bill. Firstly, the District Boards are sought to be abolished and village panchayats are going to be set up in a more effective manner and they are going to be given more funds. At the same time, at the district level, a District Council is going to be set up. The most important feature of this Bill is the direct election to village panchayats, but I am unable to understand why they have done away with direct election to the Taluk Boards. When they want to introduce election at the village level, I see no reason why they do not want to do it at the taluk level, especially when these boards are so powerful and are going to be provided with huge funds and entrusted with onerous duties and responsibilities. It is better to apply the principle of direct election to the Taluk Boards also. The Government may answer that they will have to incur heavy expenditure and they may feel that it is a waste of energy and funds at this juncture.

Sri G. ANNA RAO.—Can we agree to the incorporation of a provision that all the Sarpanchas who are elected should automatically become *ex-officio* members of the Taluk Boards ?

Sri G. SIVAPPA.—Of course, that is a good suggestion. The approximate population of a taluk will be a lakh. According to this calculation, there will be about 30 or 40 village panchayats. If we make all the Sarpanchas who are the heads of village panchayats, members of Taluka Boards these Boards, will become unwieldy. The idea of Sri Annarao is to eliminate direct election and avoid the heavy expenditure incidental to an election. The idea is, no doubt, very good. How far it will work in practice is the question. The population of some of the village panchayats is about 1,500 while that of some others is 10,000. I think that about 30 to 40 Town Municipalities will become village panchayats. For instance, Holalkere

is going to become a village panchayat. Except Davangere and Chitaldrug, Challakere and the other Town Municipalities are going to become village panchayats. In my opinion, whatever may be the cost, at this age, direct election to the Taluk Boards is desirable. Many of the persons elected to the Council are elected by indirect election. This will lead to corruption and purchasing of votes. I do not know whether I am right or wrong in saying all these things. It is the experience of persons contesting elections that such illegal practices are there.

Coming to nomination, I cannot bear it at all. It is unthinkable at this age. I request the Hon'ble Minister to kindly bear with me when I say that it is unthinkable. We do not want a doctor or a big retired engineer or men like Sir C. V. Raman or Sir M. Visvesvaraya or other persons who have done distinguished service to be on the Taluk Boards, but we want persons who are known to the people, who can go to the villages, who can understand their problems and who can mix with them. After all, no degree is necessary for such persons; it is only ordinary commonsense that is wanted. It may be said that persons are nominated to the Rajya Sabha and the Councils, but that should not be done in the case of Taluk Boards. From the very beginning we have fought against nomination and it is revolting to retain it now. I cannot bear it at all. So, I request the Hon'ble Minister to kindly see that the provision relating to nomination is completely deleted. We must set an example to the Opposition. When the Hon'ble Minister replies to the debate, I hope he will kindly say that he agrees with this suggestion. If that provision is retained, it may favour the Opposition.

Sri G. N. PUTTANNA (Tumkur).—I could not understand what the Hon'ble Member said just now.

Mr. CHAIRMAN.—You must be attentive. (*Laughter*)

Sri G. N. PUTTANNA.—I am.

Sri G. SIVAPPA.—The clause in my opinion will have to be removed.

Sri J. B. MALLARADHYA.—You cannot escape it now.

Sri G. SIVAPPA.—The most important provision we see in this Bill is with regard to funds. I must congratulate the Minister in charge for having provided in this Bill annual grants to village panchayats equal to fifteen per cent of the land revenue collection. I am coming from rural parts. I am observing that during certain periods local development works are not being carried out at all. Specially in old Mysore State, that too in my district, the present District Board has not functioned at all. Of course Sri Kenchappa—he is not here—may say he is proud of it. At any rate, the works in the district have been completely neglected. The Minister has provided a considerable amount for these bodies. What I would suggest is that the whole land revenue may be given to the local bodies and not fifteen per cent. Of course Sri Anna Rao has pointed out that 50 per cent may be given to the Village Panchayets and 50 per cent for the Local Development Councils. If the Minister were to make up his mind—where there is a will there is a way—in this direction, I may tell him that the entire House will support him.

Sri Anna Rao, while speaking on this Bill, has pointed out that judicial powers ought to be invested in the local panchayet itself. I do not know how it is possible. I wish to ask him whether there was a single instance in the Hyderabad State where these powers were given to the village panchayats.

Sri G. ANNA RAO.—Provisions are there, but the panchayats were started late. Therefore those powers were not given to them.

Sri G. SIVAPPA.—Sri Anna Rao had stated that we could have retained an enabling clause giving those powers to the panchayats in future. So many members coming from rural parts know the party rivalry in the present elections in the villages and if those powers are given to the village panchayats one's head will be given to another.

Sri G. ANNA RAO.—The Hon'ble Member has not understood me. Panchayet elections will take place separately and not simultaneously and 20 or 30 will be elected.

Sri G. SIVAPPA.—Those people will be the judges. There is so much of local animosity that heads will go.

Sri B. D. JATTI.—Who are the judges ? Are they not our people ?

Sri G. SIVAPPA.—Ideologically, he is right. It is Gandhian idea. To invest those powers in those people at this time..........

Sri M. C. NARASIMHAN.—Don't you agree with Gandhian idea ?

Sri G. SIVAPPA.—I fully agree with it. So far as I am concerned, I am not for investing those powers on the panchayats. Then, what about the expenditure on establishment for a Taluk Board ? All the money will be spent on the Chief Executive Officer, so many clerks, so many Assistant and Special Engineers, typists, lady typist, (*Laughter*). If according to some scientific calculation we have to spend about Rs. 4 lakhs for P.W.D. Works some percentage will have to be set apart for establishment. Certainly, some money must be spent on the establishment.

Then I come to Chapter XV and I think this is the most important chapter Government has introduced in this Bill. By clause 217, Government is going to constitute a Mysore Local Government Service. That is a cadre for the Local Self-Government administration. Of course the idea is very good. But what I feel is we must entrust controlling power to the local bodies. Otherwise if the Presidents of local bodies cannot take any disciplinary action against these people, work cannot be extracted from them. Therefore Govertment must see that some reasonable amount of power is vested in the local administration for taking disciplinary action against these people; otherwise it will be very difficult to control them.

Mr. CHAIRMAN.—Please see whether sub-clause (2) of clause 217 is not sufficient.

Sri G. SIVAPPA.—By passing a resolution a Taluk Board may take disciplinary action.

Sri J. B. MALLARADHYA.—According to it, it is only making a recommendation to Government.

Sri G. SIVAPPA.—That power must be given to the local bodies. Otherwise it serves no purpose.

You must vest these Presidents or the Board with sufficient power to punish them. After all, they will approach some M.L.A., and try to get a transfer and escape the consequence of their acts. Therefore, I say that some change is necessary in this clause. Otherwise, it is very difficult to control these officers. I have no grudge against them. I have experience in the management of the local bodies and I know what kind of trouble they give. Unless we have powers of punishing, fining or transferring, it will be very difficult to extract work from them. After passing a resolution to punish, that resolution should be sent to Government through the Assistant Commissioner, who will keep it for six months; it has then to go to the Deputy Commissioner who will take another six months; from the Deputy Commissioner it has to go to the Secretary to Government where it will take another six months. Finally when the resolution comes to Government there will be a change of the Minister. This is what is actually going to happen.

Sri M. C. NARASIMHAN.—In other words, you want them to be real servants of the local bodies.

Sri G. SIVAPPA.—Yes, because it is impossible to punish a man by resolution. The idea is very good. I heartily congratulate them for introducing this chapter.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU (Cubbonpet).—I cannot understand the Hon'ble Member. He was criticising and he now says that the Government's idea is very good.

Sri G. SIVAPPA.—The idea is good because, they have introduced service for the whole of the State. What they used to do in the local bodies was, they used to appoint their own man. No punishment could be inflicted upon

such a person. No transfers could be made. A man in Chitaldrug could not be transferred to another place. Now, if power is given, it will be easy to deal with these officers and get service from them. Whatever is good, we must compliment the Government for it and whatever is bad, we must suggest remedies for it.

Sri R. CHENNIGARAMIAH.—You want these bodies to be invested with punishment powers?

Sri G. SIVAPPA.—Yes. They should be invested with powers of disciplinary control. You cannot get any work done unless you have the power to punish. If you have no such powers you cannot extract work from them.

Regarding the other point you said that the Board can appoint any official it likes........

Sri R. CHENNIGARAMIAH.—There is another section 195. The Deputy Commissioner has got powers to check........

Sri G. SIVAPPA.—The Deputy Commissioner has got the power of inspecting. You have given sufficient power to the Deputy Commissioner. But he is a man appointed by the Government. You have given powers to the Deputy Commissioner appointed by the Government and not to the non-official people. Why?

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—Is it the case of the Hon'ble Member that the officers employed in the local Government service must be subject to disciplinary action by the Taluk Boards?

Sri G. SIVAPPA.—Sri Channabasappa has correctly put it.

Then I shall come to two points which Sri K. Kenchappa said. He said that the N.E.S. is not a permanent organisation and that you are going to constitute Taluk Boards, which will have partly nominated and elected members. But I may bring to the notice of this House that the funds allotted to the N.E.S. may not be permanent but the organisation is permanent. The men, all the jeeps, all the men, the B.D.O., the Sub-Engineer, the lady Social Organiser, they will all be there. It is a permanent feature. He was pleased to express some doubts as regards "education" being taken over by this Board. I assure the House that Education will not be taken over by this Board. That will be run by the Department of Public Instruction only. With regard to these two points, *i.e.*, the N.E.S., and Education, I do not think there is any point in the Hon'ble Member entertaining any doubts. Coming to the Bill, I do not like to go point by point. On page 6 ......

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—On a point of order, Sir. All this time what was it we were hearing?

M CHAIRMAN.—The Hon'ble Member may please resume his seat. There is no point of order.

Sri G. SIVAPPA.—If Sri Deenadayalu is incapable of understanding what I have said, I am very sorry.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—What he said is correct, Sir.

Sri G. SIVAPPA.—I have spoken on so many points. Coming to page 6, clause 5, 'Constitution of Panchayats' hitherto in a village with a population of 2,000 the election was something quite different, and now the whole village will be delimited. I will read clause (3) (*a*):

> "Subject to the provisions of sub-section (4), the Commissioner shall by notification determine the constituencies into which the area within the jurisdiction of every panchayat shall be divided for the purposes of elections to such panchayats."

Each member in a village may have ten houses. A village which has a population of 1,000 or 1,500 may have to elect ten or twenty members. In a village having a population of 300, each member will have 10 or 15 houses if they delimit the constituency according to this section. What I suggest to the Government is this:

You may have three member or four-member constituencies. According to me it is a very good suggestion. In some municipalities they have adopted this idea; they have constituted three-member and four-member constituencies.

(Sri G. SIVAPPA)

Clause 8 refers to the appointment of an Administrative Committee to serve the purpose of a panchayat. It appears to me this is also a new and strange idea. I suggest that this may be completely eliminated.

Sri R. CHENNIGARAMIAH.—Then what is to be done ?

Sri G. SIVAPPA.—You hold the election.

Sri R. CHENNIGARAMIAH. If the calendar is issued and if the panchayat fails to elect a member, should there be a vacuum ?

Sri H. V. KOUJALGI.—If there are many occasions here the panchayat has failed to elect a member.

Mr. CHAIRMAN.—This is intended to solve the deadlock in the village.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—When an administrative committee is appointed, Government may sleep over the matter and allow the election to be postponed indefinitely resulting in the administrative committee continuing to function as panchayat which is not desirable. I hope the member's idea is that.

Sri G. SIVAPPA.—Such things have happened.

Clause 26 says: "A member of a Panchayat may resign his membership in writing, under his hand addressed to the Sarpanch of the Panchayat and his seat shall become vacant on the expiry of fifteen clear days from the date of such resignation,..............." This is sufficient for the resignation. "..............unless within the said period of fifteen days, he withdraws such resignation by writing under his hand addressed to the Sarpanch." Why is this necessary ?

Sri R. CHENNIGARAMIAH.—This is not a strange clause. Even in the present Municipal law it is provided like that. It is thought desirable to give some time to reconsider the question of resignation.

Sri V. S. PATIL.—The Minister said that there was a provision made for a member withdrawing the resignation. May I know where it is provided like that ?

Sri R. CHENNIGARAMIAH.—In the old Municipal law they have provided ten days' time. We are guided by the practical experience in the past.

Sri G. SIVAPPA.—Some compulsion or some influence may prevail and he may be forced to withdraw the resignation. Once he resigns, he resigns for ever. No one would submit his resignation not knowing the consequences. A responsible man of an elected body would not do that without realising the consequences. Even to an ordinary man in the street it looks very strange.

I next come to clause 32. The Minister is kind enough to make provision for a no confidence motion in the Taluk Board also. Whereas it is so difficult in other places why is it you have made it so easy here ?

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—This is not the stage at which these details are to be taken up. The Bill goes to the Select Committee and after it comes from the Select Committee, there is a chance for us to refer to every clause. General principles are discussed now. Whether we accept the general principles or not, is all that is open for discussion now. You may serve on the Select Committee; then you may make that suggestion and get that clause changed.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Even before the Bill goes to the Select Committee, I think we can bring it to the notice of the House.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—It is only at the stage of Select Committee a change can be brought about or, if necessary, later on, by means of an amendment.

Sri G. SIVAPPA.—On this point there is already an argument. With these remarks, I would like to conclude my speech. The most important points I have now mentioned are these : Firstly, I am happy you have brought this measure. Secondly, there should not be nomination. So far as elections are concerned, I would prefer direct election everywhere either for the Panchayats or for the Taluk Boards.

Sri J. B. MALLARADHYA,—What about the Development Councils ?

Sri G. SIVAPPA.—It is a co-ordinating body. I suggest to the Government that all the land revenue must be given to the local body. What they have provided, that is, 50 per cent is not sufficient because since 10 years the progress of local development works is not satisfactory. We have to see that some development works are carried on in rural parts. So I suggest that the full land revenue should be given to these Boards.

With these remarks, I conclude my speech.

[Mr. SPEAKER in the Chair]

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಜಿ. ಖೋತ್ (ಸದಲಗಾ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಈಗ ಲೋಕಲ್ ಬೋರ್ಡ್ಸ್ ಬಿಲ್ ಮತ್ತು ವಿಲೇಜ್ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಮಾನ್ಯ, ಸ್ಥಾನಿಕ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಆಭಾರಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಧನ್ಯವಾದಗಳು. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಶಕ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು decentralise ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ಅವರ ಉದ್ದೇಶ. ಆದರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ರೀತಿ decentralise ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ decentralise ಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ decentralise ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ಅಷ್ಟು ಮಹತ್ವದ್ದಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ಎಷು-ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಯತನಕ ಯೋಗ್ಯರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದು ಮಹತ್ವದ್ದು. ಅಲ್ಲದೆ, ಈಗ decentralise ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಪಂಚಾಯಿತಿ, ತಾಲ್ಲೂಕ ಡೆವೆಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಬೋರ್ಡ್, ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಎಂದು ಮೂರು ಇವೆ. ಇವುಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡುವದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತಿವೆ ಎಂಬುದು ಒಂದು. ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ಅವಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ತೂಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ? ಎರಡನೆಯದು. ಅಷ್ಟು ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಬೇಕೇ ಇಲ್ಲವೇ ಮತ್ತು ಈ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಎಲ್ಲ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೂ ಅಷ್ಟೊಂದು ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡುವುದರ ಅಗತ್ಯವಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ? ಎಂಬುದು. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಕೊಡುವುದೆಂದಮೇಲೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ Democracy ಪ್ರೌಢವೆ-ಬಾಲಿಶವೇ ಮತ್ತು ಯಾವ ಪ್ರಕಾರದ ಅಧಿಕಾರ ದಾನ, ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಬೇಕೆಂಬುದನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಚಾರ ಮಾಡೋಣ. ಅದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಮೂರು ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಅವಶ್ಯವೋ? ಮತ್ತು ಅವು ತಮ್ಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಸಾಕಷ್ಟು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಡೆಸುವದು ಶಕ್ಯವೇ ಮತ್ತು ಅವಶ್ಯವೇ ಎಂಬದೂ ಒಂದು ಮಾತುಬೇರೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದರೆ, ವಸ್ತುತಃ ಈ ಮೂರೂ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಇರುವುದು ಅನಾವಶ್ಯಕ ಮತ್ತು ಬಹಳ expensive ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ? ಈಗ ವಿಲೇಜ್ ಪಂಚಾಯ್ತಿಯೆಂದು ಹೇಳಿ 1500 ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆಯ ಮೇಲೆ, 1000 ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಮಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರ ಎಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುದು ಮುಖ್ಯ. ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್‌ನವರು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ, ಗ್ರೂಪ್ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳನ್ನನುಸರಿಸಿ ಅಧಿಕಾರ ನಡೆಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅಂದರೆ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡಿಗೆ direct election ಮಾಡುವ ಬದಲು indirect election ಮಾಡಬೇಕು. ನಾಮಿನೇಷನ್ ಪದ್ಧತಿ ತರುವುದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ತತ್ವಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾದದ್ದು. ಆದ್ದರಿಂದ direct election ಮಾಡದೇ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ, ಅಥವಾ ಗ್ರೂಪ್ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಂದ indirect election ಮಾಡಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ. ಅದು ಅಡ್ವೈಸರಿ ಬೋರ್ಡ್ ಮಾತ್ರ ಆಗಿರಬೇಕು. ವಿಲೇಜ್ ಪಂಚಾಯಿತಿ, N.E.S. ಬ್ಲಾಕ್ ಸಮಿತಿ ಇವುಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು co-operative ಆಗಿರುವಂತೆ co-ordinate ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಡೆವಲಪ್ ಮೆಂಟ್ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಶೇಕಡ 25ರಷ್ಟು ರೆವಿನ್ಯು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಲೇಜ್ ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ಶೇಕಡ 25ರಷ್ಟು ರೆವಿನ್ಯು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. N.E.S. ಇರುವ ಕಡೆ, ಅದು ಇರುವವರೆಗೆ ಆಗಲಿ ಇಲ್ಲವೇಇಲ್ಲದ ಮೇಲೆ ಆಗಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡ್ ಇರಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯವಿಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ಹಣದ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ತಾವು ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರೆವಿನ್ಯುವಿನ ಶೇಕಡ 50ರಷ್ಟನ್ನು ವಿಲೇಜ್ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರ ಹೆಚ್ಚಿನ ಖರ್ಚಿಗೆ ಅವಕಾಶಸಿಕ್ಕಿ ಗ್ರಾಮಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧನೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಆಮೇಲೆ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿ ಚುನಾವಣೆಗಳೆಂದರೆ ward by ward ಮಾಡಕೂಡದು. Village level ಎಂದು ಒಂದು ಯೂನಿಟ್ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲಾ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪಂಚಾಯಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಗ್ರಾಮಗಳವರೂ ತಮತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರನ್ನು ಚುನಾವಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇಷ್ಟು ದಿವಸ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಚುನಾವಣೆಗಳು ನಡೆದಿವೆಯೆಂಬುದು ತಮಗೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಈಗಿನ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿಗತಿಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಯಾರು ಉಮೇದುವಾರರಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಸೋಷಿಯಲ್ work ಮಾಡಿರಬೇಕು. Co-operative ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿರುವ experience ಇರಬೇಕು. ಮತ್ತು ಇಂತಿಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾಬುದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಸ್ಥೂಲ administrative knowledge ಇದ್ದಂಥ ಅನುಭವವಿರುವವರಿಗೇ election ಮಾಡಬೇಕು.. ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲರೂ ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಲ್ಲಬಹುದೆಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಿತಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳ ಜನರು, ಸಾಕಷ್ಟು ಕಾರ್ಯಕ್ಷಮ ಇದ್ದವರು ಮತ್ತು ನೀತಿಮಾನ್ ಬಂದರೇ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಉಮೇದುವಾರರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ administrative ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ middle ಮತ್ತು secondary ಶಿಕ್ಷಣ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ತರಪೇತು ಕೊಡಬೇಕು. ಸಿಕ್ಕಿದವರು ನಿಲ್ಲಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಕೆಲಸದ ವ್ಯವಧಾನವೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ ಹಣ ಪೋಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ರೀತಿ ಆಗಬಾರದು. ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿ ಸಂಸ್ಥೆ ಚಲೋರೀತಿಯಿಂದ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ prescribed qualification ಉಳ್ಳ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಜಿ. ಖೋತ್)

ಮೆಂಬರ್ಸ್ ಆದರಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು. ಹಣಬೇಕು. ಹಣದ ದೆಸೆಯಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸೌಕರ್ಯಮಾಡಿಕೊಡ ಬೇಕು. ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಯಿಂದ ತಾಲೂಕಿಗಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ಗಾಗಲಿ ಗ್ರಾಮ ಗ್ರೂಪುಗಳಿಂದ ಇನ್‌ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಆಗಿ ಇದು supervising ಮತ್ತು advisory body ಆಗಿ ಉಳಿಯಬೇಕು. ಅಷ್ಟೇ ಹೊರತು ಹೆಚ್ಚಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಕೊಡಕೂಡದು. ನಮ್ಮ ಈ ಡೆಮಾಕ್ರಸಿ ಏನಿದೆ ಇದು ಇನ್‌ಫೆಂಟ್ ಡೆಮಾಕ್ರಸಿ ಎಂದು ತಾವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಎಂದ ಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಯಾವರೀತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ? ಯಾರು infants ರೋ ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡುತ್ತೀರಾ ? ಇಲ್ಲ. 10ವರ್ಷದ ಇನ್‌ಫೆಂಟ್ ಡೆಮಾಕ್ರಸಿ ಇದು. ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಬಾಲಕನ ಕಡೆಗೆ ಅಧಿಕಾರಕೊಟ್ಟರೆ ಯೋಗ್ಯ ಕೆಲಸ ಆದೀತೇ ಎಂದು ವ್ಯವಹಾರಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕು. ಸೂಪರ್‌ವಿಜನ್ ದೆಸೆಯಿಂದ ಆಗಲಿ, ಅಡ್ವೈಸ್‌ಮಾಡುವ ದೆಸೆಯಿಂದ ಆಗಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಸ್ಟ್ಯಾಫ್ ಅನುಸರಿಸಿ ಎಲ್ಲಾರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿ ಕೆಲಸ ಚಲೋರೀತಿಯಿಂದ ನಡೆಯಬೇಕು. ಎನ್. ಇ. ಎಸ್. ಕಡೆಯಿಂದ ಏನು ಕೆಲಸ ಆಗಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕು. ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ವಾಲಿಫೈಡ್ ಮೆಂಬರ್ಸ್ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು 9 ರಿಂದ 11ಮಂದಿ ವರೆಗೂ ಇದ್ದರೆ ಸಾಕು. ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಅವರು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಚಲೋರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಲಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲಸ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಮತ್ತೊಂದು ಏನೆಂದರೆ ಒಂದು ಊರಿನ ಬೌಂಡರಿ ಒಂದು ಎರಡು ಮೂರು ಮೈಲಿ ಹೀಗೆ ಏನಿದೆ ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಜನರಲ್ ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲಾತರದ ರಿಕ್ವಾಯರ ಮೆಂಟ್ಸ್ ಏನು ಬೇಕೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಿಸುವ ದಕ್ಕೆ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಲೆವೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಲೆವಲ್ ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜನರಲ್ ಸರ್ವೇ ಕಮಿಟಿಮಾಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಜನರಲ್ ರಿಕ್ವಾಯರ್‌ಮೆಂಟ್ಸ್ ಏನು ಆಗಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಅಂದಾಜುಮಾಡಿ, ಅದರ ದೆಸೆಯಿಂದ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚುಹತ್ತ ಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿ, ಗ್ರಾಂಟು, ಅಸೆಸ್ ಮೆಂಟು ಎಷ್ಟಿತ್ತು, ಎಷ್ಟು ಪೀರಿಯಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಆ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನುಮಾಡಿ ಮುಗಿಸ ಬಲ್ಲರು ಎಂಬುದನ್ನು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆ ಪ್ರಕಾರ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ವರ್ಷ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲೂ ಎಷ್ಟು ಬೌಂಡರಿ ಇದೆ ಅಷ್ಟಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿಯ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯತಿಗೇ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಬೇಕು. ರಸ್ತೆ ಮಾಡಿಸಲಿ, ಧರ್ಮಶಾಲೆಕಟ್ಟಿಸಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಶಾಲೆ ಕಟ್ಟಿಸಲಿ, ಡಿಸ್ಪೆನ್ಸರಿ, ಬಾವಿ, ರೂರಲ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಈ ರೀತಿ ಅನೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿಸಲಿ, ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಪ್ರಕಾರ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಅದು ಶಕ್ಯ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಿಳಿದು ಮತ್ತೊಂದು ಎಕ್ಸ್‌ಪೆನ್ಸೀವ್ ಬಾಡಿ ಮಾಡಬಾರದು. ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಯನ್ನು ಎಂದರೆ village level strengthen ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಮಾಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಚಾರಮಾಡಿ. ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿ ಹೆಚ್ಚು ಎಫಿಷೆಂಟ್ ಆಗಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕ್ವಾಲಿಫೈಡ್ ಮೆಂಬರ್ಸ್ ಇರಬೇಕು. ಈಗ ಇರುವ ಪ್ರಕಾರ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮತ್ತು ವಿಲೇಜ್ ಮತ್ತು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗೆ ಹಣ ಖರ್ಚಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಖರ್ಚಿನ ದೆಸೆಯಿಂದ ಆಲೋಚನೆಮಾಡಿ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಯನ್ನು strengthen ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಎಫಿಷೆಂಟ್ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ್ದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ ಎಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ಉದ್ದೇಶ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಅನ್ಯಥಾ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದರೆ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಡಾ|| ಆರ್. ನಾಗನಗೌಡ.—ಹಾಗಿದ್ದರೆ ತಾವು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಬೇಡ ಎನ್ನುವವರೇನು?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಜಿ. ಖೋತ್.—ಹೌದು ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಥವಾ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಎರಡಲ್ಲಿ ಯಾವದಾದರೂ ಒಂದು ಬೇಕು. ಮತ್ತು ಈಗ ಎನ್. ಇ. ಎಸ್. ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅವರ ಜೊತೆಗೆ ವಿಲೇಜ್ ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ಅದರ ಬೌಂಡರಿ ಎಷ್ಟಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಾಗಬೇಕೋ ಅದನ್ನುಮಾಡಿಸಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಬಹಳ ಚಲೋದಾಗುತ್ತದೆ. ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ ಹಣ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ತಾವು ತಂದಿರುವ ಕಾಯಿದೆಯ ಜಂತ್ರಿ (structure) ಚಲೋ ಇದೆ. ತಾಲೂಕ್ ಲೆವೆಲ್, ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಲೆವೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಎಷ್ಟೇ ಚಲೋ ಇದ್ದರೂ ಸಹ ಅವು ಎಕ್ಸ್‌ಪೆನ್ಸೀವ್ ಆಗುತ್ತವೆ. ಅದು ಬೇಡ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ಚಿಕ್ಕ ಅಂಶ ಅಲ್ಲ. ವ್ಯವಹಾರದ ಮಾತು ಎಂದರೆ ನಾವು ಇನ್ನೂ ಬಡವರು. ನಮ್ಮ ಸ್ಟೇಟು ಹೊಸದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಬಡವರೇ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದರೆ ಯಾವ ಕೆಲಸ ಯಾವರೀತಿ ಎಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಈ ಇನ್‌ಫೆಂಟ್ ಡೆಮಾಕ್ರಸಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಒರೆಹಚ್ಚಿ ನೋಡಿ ಇದನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಚಲೋಕಾಣುತ್ತದೆ. ವಿಚಾರಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅಷ್ಟೊಂದು ಈ ಡೆಮಾಕ್ರಸಿ ತತ್ವ ಇಳಿದಿಲ್ಲಾ. ಈ ಡೆಮಾಕ್ರಸಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಇನ್ನೂ ಬಹಳ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದೇವೆ ; ಮತ್ತು ನಾವು ಬಹಳ ದೂರ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಸಾಮಾನ್ಯ ಚರ್ಚೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ ; clause by clause ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡುವಾಗ ವಿಲೇಜ್ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಹೇಗಿರಬೇಕು, ತಾಲ್ಲೂಕು ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಹೇಗಿರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬಹುದು. ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಅಥವಾ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಎಂದರೆ :—

6 P.M.

It must be purely supervisory, advisory and with limited necessary powers, and members of gram panchayats must be elected to it by indirect election. ಅಂದರೆ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯತಿಗಳ ಗುಂಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅವುಗಳಿಂದ ಆರಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಇದಕ್ಕೆ P.W.D ಸ್ಟ್ಯಾಫೂ ಇಡಬೇಕು. ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿನಲ್ಲಿ ಕಡಮೆ ಖರ್ಚಿನಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಲಾಭ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಶಕ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕು. ವ್ಯಾಪಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಐದುವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ

ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಬಲಿಷ್ಠವಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಇದೊಂದೇ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ. ರಸ್ತೆಗಳನ್ನುಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ರಸ್ತೆಗಳಿಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಭಾವಿತೋಡುವುದು, ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಆವಶ್ಯಕ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿ ಮುಖಾಂತರ ಅವರೇಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ತಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ತಾವೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದರೆ ಉತ್ತಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಇರತಕ್ಕ half an hour discussionಅನ್ನು ನಾಳೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ.

Before we rise I wish to inform that there is a circular stating that a feature film "Abraham Lincoln" will be exhibited today at 6-30 P.M. at the Residency. I request all the members to attend the show.

The House will now rise and meet tomorrow at 1 P.M.

The House adjourned at Two Minutes past Six of the Clock to meet again at One of the Clock on Tuesday, the 6th May 1958.

WD 1041—GPB—900—27-10-58

...ಟಕ ರಾಜ್ಯ ಪತ್ರಾಗಾರ
(ಇಲಾಖಾ ಗ್ರಂಥಾಲಯ)
ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಕ್ರಮಾಂಕ Accession No. (B) 4783
ದಿನಾಂಕ Date..........................

MYSORE LEGISLATIVE ASSEMBLY

FIFTY-THIRD DAY.

Tuesday, 6th May 1958.

The House met in the Assembly Hall, Vidhana Soudha, Bangalore, at One of the Clock.

MR. SPEAKER (SRI S. R. KANTHI, B.A., LL.B.) in the Chair.

QUESTIONS AND ANSWERS.

Sir M. Visvesvaraya's Rural Industries Scheme in Shimoga District.

1Q.—127.—Sri D. T. SEETHARAMA RAO (Bhadravati).—

Will the Government be pleased to state :—

(a) the period since Sir M. Visvesvaraya's rural industries scheme has come into effect in the district of Shimoga ;

(b) the share amount collected so far ;

(c) the total amount granted for these industries ?

A.—Sri MOHAMED ALI (Minister for Excise and Rural Industries).—

(a) The Rural Industrialisation Scheme was introduced in Shimoga District during 1954-55.

(b) A sum of Rs. 2,19,654 has been collected from 1954-55 as detailed below :—

	Rs.
1954-55	1,22,991
1955-56	47,604
1956-57	48,297
1957-58 (for April 1957)	762
Total ...	2,19,654

(c) A sum of Rs. 2,05,375 as loan in cases of 329 industries has been granted in the District.

*Sri MOHAMED ALI.—The amount of Rs. 2,19,654 as shown in the answers was given on security. But, a loan of Rs. 1,60,170 has been granted as surety loans to the poorer class village artisans of the District.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಟಿ. ಸೀತಾರಾಮರಾವ್.—ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಇಲಾಖೆಯವರಿಗೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಆಗತಕ್ಕ ಖರ್ಚೆಷ್ಟು ? ಈ Rural Industries ಇಲಾಖೆಯ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಆಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಾ ?

Sri MOHAMED ALI.—That is difficult to reply because the staff that has been posted under the Rural Industrialisation scheme is not only to implement the R.I. schemes but also implement all the schemes of the Government of India.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಟಿ. ಸೀತಾರಾಮರಾವ್.—ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳ ಪ್ರಕಾರ 2 ಲಕ್ಷ 69 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಷೇರು ವಸೂಲಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. 2 ಲಕ್ಷದ 5 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಸಾಲವಾಗಿ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅಂದರೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಂದ collect ಮಾಡಿರುವ ಹಣದಷ್ಟು ನೀವು ಸಾಲವಾಗಿ ಕೊಡದಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಸ್ಕೀಮಿನ ಬಗ್ಗೆ ಜನರಿಗೆ ಅತೃಪ್ತಿಯುಂಟಾಗಿರುವುದು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ ?

Sri MOHAMED ALI.—The total amount granted for the district is Rs. 3,65,545. So far as Malnad area is concerned, the Government are fully aware of the necessity of developing cottage and small scale industries and the Government is assessing the possibility of starting such industries in that area. The assistance available from the Government of India will be made use of in promoting cottage and small scale industries particularly in that area.

*Asterisk indicates that the remarks or speeches have not been revised by the member concerned.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಟಿ. ಸೀತಾರಾಮರಾವ್.—ಷೇರು ಬಂಡವಾಳದ ಎಷ್ಟರಷ್ಟು ಹಣಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಿಯಮವಿದೆ. 100 ರೂಪಾಯಿ ಷೇರು ಬಂಡವಾಳವಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ 21ರಷ್ಟು ಹಣ collect ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೀರಿ ಎಂದರೆ ಷೇರು ಹಣದ 20ರಷ್ಟು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ಅರ್ಥವೇ ?

Sri MOHAMED ALI.—That has been fixed up according to the bye-laws. The borrowing capacity is based on the share capital paid by the members and that has been determined by the bye-laws of the society.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಟಿ. ಸೀತಾರಾಮರಾವ್.—ಈಗ 4 ವರ್ಷ ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ Superintendent of Rural Industries ಮತ್ತು ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರುಗಳ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗೆ 3 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಸಾಂಕ್ಷನ್ ಆಗಿದ್ದರೂ 4 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಬಿದ್ದಿದೆಯೆಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ ?

Sri MOHAMED ALI.—So far as old Mysore is concerned, there were no district officers of the department as also field staff. Under the R.I. scheme, we have posted some officers and they are looking not only R.I. schemes but are also implementing the schemes of the Government of India. It is difficult to say how much has been spent for implementing the R.I. scheme.

Sri A. R. BADRINARAYAN.—It is stated that a sum of Rs. 2,19,654 has been given as loans. May I know the progress made in these industries ?

Sri MOHAMED ALI.—These loans have been given to individuals and most of them are agriculturists. It is somewhat difficult to assess the results because under the R.I. scheme, loans have been granted for agriculture and allied industries.

Sri J. B. MALLARADHYA.—What is the agency employed by the Government to assess the progress of any industry ?

Sri MOHAMED ALI.—There is no special agency.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Then, how do Government assure themselves that the money allotted has been properly utilised ?

Sri MOHAMED ALI.—Very recently we have appointed a Statistician and he is drawing up a *pro forma* to assess results achieved in these enterprises.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ.—ಇದರಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯಿತಿಯಿಂದ ಹಾಕಿರತಕ್ಕ ದುಡ್ಡು ಎಷ್ಟಿದೆ ?

Sri MOHAMED ALI.—I am not in a position to give that information.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ.—ಈ cut motion ಬರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿ ರೆವಿನ್ಯೂ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರು ಎಲ್ಲ ಹಳ್ಳಿಗೂ ಹೋಗಿ ಬೇರೆ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಡದಿರುವುದು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ ?

Sri MOHAMED ALI.—It has not come to the notice of the Government.

Sri F. H. MOHSIN.—Has the scheme been extended to the integrated areas also ?

Mr. SPEAKER.—That question does not arise.

Sri A. R. BADRI NARAYAN.—What is the purpose for which the loans are given to agriculturists ?

Sri MOHAMED ALI.—It is difficult to understand the question. The R.I. scheme was meant not only to assist the industries but also for the gainful occupations of agriculturists. Therefore the loans were advanced to agriculturists for gardening and other purposes.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Is it possible for the Hon'ble Minister to state at least six of the more important industries of the Malnad area for which encouragement has been given by way of loan including the sandal wood and ivory-carving industries.

Sri MOHAMED ALI.—So far as the Sandal wood industry is concerned, a co-operative society has been given financial assistance and so far as the wood-carving industry is concerned, the question of rendering financial assistance has been taken up. I am not in a position to give those details just now.

Recovery of Arrears from Persons supplied with Tractors and Bull-Dozers.

Q.—384. Sri G. N. PUTTANNA (Tumkur).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) the number of persons who were supplied with Government tractors and bull-dozers on hire and also on hire-purchase system since three years for their private work in old Mysore State ;

(*b*) whether any amount is still due to Government from them in

respect of hire and hire-purchase charges in the form of arrears ;

(c) if so, the number of persons who are still to pay arrears ;

(d) the action taken to recover the amount ?

A.—Sri H. S. RUDRAPPA (Minister for Agriculture).—

(a) 1,652.

(b) Yes.

(c) 118.

(d) The parties are being pressed to settle the arrears expeditiously and the authorities of the Revenue Department are being addressed to take coercive measures to collect the arrears wherever such action is considered necessary.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಲ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಒಂದು ವಿಷಯ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಮೂರು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅದು ಅವರ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ನೀವು ಹತ್ತು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಕೇಳಿದ್ದನ್ನು ನಾವು ಮೂರು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಲ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಈ 1,652 ಎನ್ನುವುದು ಎಷ್ಟು ವರ್ಷದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಮೂರು ವರ್ಷದ್ದು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಲ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಹತ್ತು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಲ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—(ಬಿ)ಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ 'yes' ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಬಾಕಿ ಎಷ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬಲ್ಲಿರಾ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—4,350 ರೂಪಾಯಿ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಲ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಈ ಟ್ರ್ಯಾಕ್ಟರ್‌ಗಳನ್ನು ಹೈರ್‌ಪರ್ಚೇಸ್‌ಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೋ ಅಥವಾ ಉಳುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೋ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಉಳುವುದಕ್ಕೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಲ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಯಾರು ಯಾರಿಂದ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಬರಬೇಕು ಎನ್ನುವ ವಿವರ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಹೆಸರು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಲ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಟ್ರ್ಯಾಕ್ಟರ್ ಕೊಟ್ಟು ಉಳುಮೆ ಆದ ತಕ್ಷಣ ಹಣ ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆರ್ಡರ್ ಇರುವಾಗ 118 ಜನರಿಂದ ಬರಬೇಕಾದ ಹಣ ಬಿಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ನಾವು ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ವಸೂಲಿ ಆಗದಿದ್ದರೆ ರೆವಿನ್ಯೂ ಅಥಾರಿಟೀಸ್ ಕಳುಹಿಸಿ ಆಮೇಲೆ ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ವಸೂಲಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಇನ್ನೂ ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಲ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಇದರಲ್ಲಿ ರೈಟ್ ಆಫ್ ಆಗಿರುವುದು ಎಷ್ಟು ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ರೈಟ್ ಆಫ್ ಆಗಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಇ. ರಾಮಯ್ಯ.—118 ಜನ ಇನ್ನೂ ಹಣ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಹಣ ಡಿಪಾಸಿಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅವರಿಗೆ ಟ್ರ್ಯಾಕ್ಟರ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಕೆಲವರು ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಏಕೆಂದರೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೋಸ್ಕರ ಟ್ರ್ಯಾಕ್ಟರ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಹೊಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಇ. ರಾಮಯ್ಯ.—ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯವರು ಹಣ ಡಿಪಾಸಿಟ್ ಕಟ್ಟುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಬಳ್ಳಾರಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ಗೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ಜಮೀನು ಸಾಗು ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಬಾಕಿ ಕೂಡ ಕೆಲವು ವಸೂಲು ಆಗುವುದು ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ.—ಮೊದಲು ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟವರಿಗೆ ಬುಲ್‌ಡೋಜರ್ಸ್ ಮತ್ತು ಟ್ರ್ಯಾಕ್ಟರ್ಸ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಆರ್ಡರ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಆ ರೀತಿ ಇನ್ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ ಇದೆ. ಹತ್ತು ಎಕರೆ ಹೊಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಕೇಳಿ 12 ಎಕರೆ ಹೊಡೆಸುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಅದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಇರುವ ಜಮೀನನ್ನೂ ಹೊಡೆದು ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು ಇದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಷ್ಟು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ರೂಲ್ಸ್ ಮಾಡಿದರೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ.—ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಮೆಂಬರ್ಸ್‌ನಿಂದ, ಯಾರದಾದರೂ ಬಾಕಿ ನಿಂತಿದೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಅದನ್ನು ಈಗ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ.—ಆ ವರದಿಯನ್ನು ತರಿಸುತ್ತೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಹೆಸರನ್ನು ಕೊಡಕೂಡದೆಂದು ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಜೆ. ದೊಡ್ಡಮೇಟಿ.—ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರು ಬಾಕಿದಾರರು ಇದ್ದರೆ ಅದು ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯ. ಅಂತಹವರ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತೀರಾ ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅದನ್ನು ಇಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಜೆ. ದೊಡ್ಡಮೇಟಿ.—ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರಿಂದ ಇಷ್ಟು ಬಾಕಿ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹಾಗೇ ಇಡಲಿಕ್ಕೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಮೆಂಬರ್ಸ್ ಇಂದು ಇಷ್ಟು ಹಣ ಬರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹೆಸರು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮಲ್ಲಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎ. ಜೆ. ದೊಡ್ಡಮೇಟಿ.—ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ಆದ ನಂತರ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಇಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟಿ.—ಈ 1,652 ಜನಕ್ಕೆ ಹೈರ್‌ಮೇಲೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದೇ ? ಹೈರ್ ಪರ್ಚೇಸ್ ಮೇಲೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದು ಹೈರ್ ಪರ್ಚೇಸ್ ಎಂದು. ಆದರೆ ಹೈರ್ ಮೇಲೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು.

Sri C. K. RAJAIAH SETTY.—May I know the number of persons to whom Government have sold tractors on the hire-purchase system ?

Sri H. S. RUDRAPPA.—During the last 3 years the Government have sold tractors to two persons on hire purchase system.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಜಮೀನ್‌ದಾರರು, ಅನುಕೂಲಸ್ಥರೇ ಅಲ್ಲವೇ ಈ ಟ್ರ್ಯಾಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾ ಇರುವವರು ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಹಾಗೆ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಜನ ಆ ರೀತಿ ಇರಬಹುದು. ಬಡವರೂ, ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಜಮೀನ್‌ದಾರರೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಹಣ ನಿಂತಿರುವುದು ಅನುಕೂಲಸ್ಥರದೇ ಅಲ್ಲವೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಹಾಗೆ ಎಂದು ನನ್ನಲ್ಲಿ ರೆಕಾರ್ಡ್ ಇಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅನುಕೂಲಸ್ಥರದು ಇದ್ದರೆ ಇನ್ನೂ ಉತ್ತಮವೇ ಆಯಿತು. ಹಣ ಜಾಗ್ರತೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಲ್. ಬೋರಣ್ಣಗೌಡ.—(ಬಿ) ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ 'yes' ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಎಷ್ಟು ಬಾಕಿ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬಲ್ಲಿರಾ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಆಗಲೇ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಲ್. ಬೋರಣ್ಣಗೌಡ.—ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬಾಕಿ ನಿಂತಿರುವುದು ಎಷ್ಟು ? 45 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬಾಕಿ ನಿಂತಿರುವುದು ಎಷ್ಟು ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಹತ್ತು ವರ್ಷದ್ದು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೂರು ವರ್ಷದ್ದು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. 4,350 ರೂಪಾಯಿ ಬಾಕಿ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಲ್. ಬೋರಣ್ಣಗೌಡ.—ಇದರಲ್ಲಿ ರೆಮಿಷನ್ ಎಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬಲ್ಲಿರಾ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ರೆಮಿಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಲ್. ಬೋರಣ್ಣಗೌಡ.—ಅದಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ಬರಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಬಾಕಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ರೆಮಿಷನ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಬೇರೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದರೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಈ 118 ಜನರಿಂದ ಬರಬೇಕಾದ್ದ ಬಾಕಿ ಯಾವ ಯಾವ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಬಾಕಿ ಒಟ್ಟು ಇರುವುದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನದು ಓದಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

	1954–55		1955–56		1956-57	
	Rs.	nP.	Rs.	nP.	Rs.	nP.
ಮೈಸೂರು ...	ಏನೂ ಇಲ್ಲ		46½	...	406	25
ಕೋಲಾರ ...	ಏನೂ ಇಲ್ಲ		435	25	365	75
ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ...	ಏನೂ ಇಲ್ಲ		ಏನೂ ಇಲ್ಲ		ಏನೂ ಇಲ್ಲ	
ಬಳ್ಳಾರಿ ...	102	...	ಏನೂ ಇಲ್ಲ		33	...
ತುಮಕೂರು ...	31	19	ಏನೂ ಇಲ್ಲ		5	...
ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ...	25	...	ಏನೂ ಇಲ್ಲ		ಏನೂ ಇಲ್ಲ	
ಹಾಸನ ...	126	50	166	50	149	50
ಶಿವಮೊಗ್ಗ ...	265	25	68	19	115	25
ಬೆಂಗಳೂರು ...	171	50	ಏನೂ ಇಲ್ಲ		9	...
ಮಂಡ್ಯ ...	385	50	750	...	633	50

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಬುಲ್ ಡೋಜರ್ಸ್, ಟ್ರ್ಯಾಕ್ಟರುಗಳಿಗೆ ಡೀಜೆಲ್ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ಸಪ್ಲೈ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅಥವಾ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಆಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಯೋ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನವರು ಸಪ್ಲೈಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಡೀಜೆಲ್ ಆಯಿಲ್ ತಂದು machine out of order ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ದ್ರೋಹ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಬಂದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಏನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ತನಿಖೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

Inconvenience caused to Marathi Speaking Employees as a result of adopting Kannada as Official Language in Belgaum District.

Q.—678. **Sri N. O. SAMAJI** (Belgaum II).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) whether they are aware of the inconvenience caused to Marathi speaking employees in Belgaum District as a result of adopting Kannada language for official purposes in the various Departments ;

(b) whether it is a fact that such employees are being forced to learn Kannada language;

(c) if so, the facilities, if any, given to them in this regard?

A.—Sri S. NIJALINGAPPA (Chief Minister).—

(a) No.

(b) No.

(c) In view of the answers to clauses (a) and (b) above this question does not arise.

[Sri N. O. SAMAJI.—(In Marathi) Whether it is a fact that such employees are being forced to learn Kannada language?]

*ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದ್ದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಂದುವೇಳೆ ಅಂಥಾದ್ದೇನಾದರೂ ಇದ್ದುದನ್ನು ನನಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ನಾನು ವಿಚಾರಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—Is it not obligatory that the Government officials should be conversant with the regional language?

Sri S. NIJALINGAPPA.—It would be desirable. In those areas it is not insisted upon.

Sri F. H. MOHSIN.—Is it not a fact that Government servants have to pass certain tests in the regional language?

Sri S. NIJALINGAPPA.—Yes, it is necessary. As I said, in those areas we are not insisting upon that because they cannot read and write Kannada.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Are there people in that area who know only Marathi and do not know Kannada at all?

Sri S. NIJALINGAPPA.—I think the number of persons who do not know Kannada is small.

Conversion of Crescent House into a Minister's Residence

Q.—1318. Sri G. SIVAPPA (Chitaldrug).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether the Crescent House (former Guest House) has been converted into a Minister's residence;

(b) if so, the reasons therefor;

(c) the number of members of the Legislature that were being accommodated in the said Guest House previously during the Sessions?

A.—Sri S. NIJALINGAPPA (Chief Minister).—

(a) Yes.

(b) Consequent on the States Reorganisation, there was expansion in the Ministry. The Ministers had to be provided with free furnished accommodation according to the Minister's Salaries and Allowances Act and as there were no other Government Buildings available, Crescent House was released for the occupation of one of the Ministers.

(c) 20.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—ರಾಜ್ಯ ಪುನರ್ವಿಂಗಡಣೆಯ ನಂತರ ಸದಸ್ಯರ ಸಂಖ್ಯೆಯೂ ಸಹ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಎಂಬುದು ಸರಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

*ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಬಂದಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—208 ಜನ ಸದಸ್ಯರ ಅನುಕೂಲತೆ ಮುಖ್ಯವೋ ಅಥವಾ 11 ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಅನುಕೂಲತೆಯು ಹೆಚ್ಚು ಮುಖ್ಯವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತೀರಾ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನೀವು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. You are asking the opinion of the Government.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಮೆಂಬರುಗಳ ಅನುಕೂಲ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದೆ. ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಅಲ್ಲ. It is a question of fact.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಯಾವುದು ಹೆಚ್ಚು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು opinion ಆಗುತ್ತದೆ.

Sri S. NIJALINGAPPA.—If my friend wants information I can give him. But it is a matter of opinion.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—ಕ್ರೆಸೆಂಟ್ ಹೌಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಫರ್ನಿಚರ್ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಇತ್ತು. ಈಗ ಅದು ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾದರೆ ಅದು ಎಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತು?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಅದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದೊಂದು ಹೊಸ ವರ್ತಮಾನ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—ಕ್ರೆಸೆಂಟ್ ಹೌಸಿನಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿ ಇದ್ದಾರೆಯೇ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—Order, order, ಇಂಥ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಬಾರದು.

Sri G. SIVAPPA.—I am more concerned with the health of the Minister because he is our Minister. (*Laughter*).

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಟಿ. ಸೀತಾರಾಮರಾವ್.—ಹಾಗಾದರೆ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅನಾರೋಗ್ಯವಾಗಿ ಇದ್ದಾರೆಯೇ?

Mr. SPEAKER.—Order, order.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ಈ ಕ್ರೆಸೆಂಟ್ ಹೌಸನ್ನು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷಸದಸ್ಯರ ವಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಾಗಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಹಾಗೆ ಮೊದಲು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರು.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ಈ ಕ್ರೆಸೆಂಟ್ ಹೌಸನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟದ್ದರಿಂದ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಯುಂಟಾಗಿಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆಯುಂಟಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ವಿಚಾರ. ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಕಟ್ಟಡ ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಇರಲು ಅವರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಇದ್ದುದಕ್ಕೂ ಈಗ ಇರುವುದಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಉಂಟಾಗಿ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆಯುಂಟಾಗಿಲ್ಲವೆ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಏನೂ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗಿರಬಹುದು. ಸದಸ್ಯರಿಗಾಗಿ ಬೇರೆಯೊಂದು ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಿಸುವವರೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ಹಾಗಾದರೆ ಕ್ರೆಸೆಂಟ್ ಹೌಸನ್ನು ವಿರೋಧಿ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಒಂದು ವಿಷಯ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ತೊಂದರೆಯಲ್ಲ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಕೂಡ ತೊಂದರೆ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಎಂಬುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಮಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತೀರಾ?

Mr. SPEAKER.—Order, order.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಹೌಸ್ ಅಲೋಯನ್ಸ್ ಎಂದು 200 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಸರಕಾರಿ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ಏನೂ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬೇರೆ ಮನೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—When the Ministers are paid house rent allowance they can as well go in for rented houses. In view of the inconveniences caused to the members, the Ministers may vacate the premises and give them to the members.

Sri S. NIJALINGAPPA.—That is a suggestion for action.

Mr. SPEAKER.—According to the Act the Ministers may either be given an allowance or house accommdation.

1-30 P.M.

ಶ್ರೀ ಇ. ನಾರಾಯಣಗೌಡ.—ಜಯಮಹಲ್ ಎಕ್ಸ್‌ಟೆನ್‌ಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗಾಗಿ ಕಟ್ಟಿರುವ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಲು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೇನು ಅನಾನುಕೂಲವಿತ್ತು?

Sri S. NIJALINGAPPA.—I may as well state that the Minister is not living in the main building of Crescent House. He is living in the Out-House.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಸಿಡ್ನಿ ಹೌಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ತೊಂದರೆಯುದೆ, ತಿಗಣೆ ಕಾಟವೆಷ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಂದು ದಿವಸ ಬಂದು ದಯವಿಟ್ಟು ನೋಡುತ್ತೀರಾ?

Mr. SPEAKER.—That is outside the scope of the question.

Sri M. N. NAGHNOOR.—Sir, is it not a fact that some of the beautiful rooms were converted into kitchens in the Crescent House by the Hon'ble Minister staying there?

Sri S. NIJALINGAPPA.—He is living in the Out-House.

Sri F. H. MOHSIN.—Is it not a fact that the allotment is made by the House Committee and Sri G. N. Puttanna is also Member of the House Committee?

Mr. SPEAKER.—That is different question altogether.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Is it not a fact that the Minister occupying the Crescent House had applied to the House Rent Controller for a separate House and the House was allotted by the House Rent Controller?

Sri S. NIJALINGAPPA.—No.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಸಿಡ್ನಿ ಹೌಸ್‌ನಲ್ಲಿರುವವರೆಷ್ಟು ಜನ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಹೋಗಿ ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ?

Mr. SPEAKER.—After all, the Hon'ble Members must also appreciate the humorous way the reply is given. One should not comment upon it.

(At this stage Shri Kenchappa began to speak defying the direction of the Speaker and the Speaker ordered that it may not be entered in the record.)

Co-operative Banks which admit Members of Particular Community.

Q. 1465.—Sri F. H. MOHSIN (Hubli City).—

Will the Government be pleased to state :—

(a) the number of Co-operative Banks in the State which admit members of a particular community only ;

(b) whether they are aware that the former Government of Bombay had issued orders that all the communal Banks should throw open the membership to all communities

(c) the policy of this Government towards such Banks?

A.—Sri S. NIJALINGAPPA (Chief Minister).—

(a) Old Mysore	4
Bombay-Karnatak	10
Hyderabad	
Total	14

(b) Yes.

(c) The policy followed by Bombay Government prior to the re-organisation of States would be continued for the present in the Bombay-Karnatak area.

Sri F. H. MOHSIN.—May I know, Sir, when the Bombay Government passed this order?

*Sri S. NIJALINGAPPA.—In 1953.

Sri F. H. MOHSIN.—Sir, may I know what action has been taken by this Government against banks which have not thrown open membership to all communities?

Sri S. NIJALINGAPPA.—In view of the requests now being made, they will be advised to do away with the system of confining shares to particular communities. There are only ten such Banks. Of these 10, nine have already applied for their by-laws being changed.

Completion of Tungabhadra Project.

Q.—1784. Sri M. N. NAGHNOOR (Sampagaon II).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether the Tungabhadra Project has been completed;

(b) the total amount spent on this Project;

(c) whether any other states have contributed towards the expenditure for the construction of this project.

(d) if so, the amount of contribution by each State;

(e) the total quantity of electricity being produced by this project?

A.—Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Minister for Public Works).—

(a) No.

(b) Rs. 4,508.60 lakhs up to end of August 1957.

(c) & (d) The Project was started as a joint venture of the composite Madras and former Hyderabad States and on the formation of Andhra State, became the concern of the three States of Andhra, Mysore and former Hyderabad. Since the reorganisation of States, Mysore and Andhra Pradesh are the two States having interest in the Project. The States concerned have from time to time incurred expenditure on the Project as below:—

	Rs.
Composite Madras State ...	1716.14 lakhs
Former Hyderabad State ...	2000.40 „
Andhra Pradesh	472.32 „
Mysore State ...	319 73 „
Total	4508.59 lakhs

For the execution of the common portions of the Project on the south bank, the Governments of Andhra (now Andhra Pradesh) and Mysore have been making contributions to the Tungabhadra Board since 1st October 1953.

(e) 18,000 K.W. on the right bank.

Sri M. N. NAGHNOOR.—May I know Sir, the extent of land being irrigated in the Mysore area by this project?

*Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—about 30,000 acres.

Sri M. N. NAGHNOOR.—Is it 30,000 or three lakhs?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—It is not three lakhs.

Sri M. N. NAGHNOOR.—What is the quantity of power allotted to Mysore State from out of the total power of 18,000 kw. generated in this project?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—We are now getting one-third of the quantity of power generated.

Sri M. N. NAGHNOOR.—May I know Sir, to which part of this State is the power obtained from this project, being utilised?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—I want notice, Sir.

Sri M. N. NAGHNOOR.—Will the Hon'ble Minister be pleased to consider distributing this power to North Karnataka and Hyderabad in order to develop their irrigation and industries?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—Sir, we are getting only one-third of quantity of power generated from the Andhra side. We are now installing two units on the Mysore side, left bank channel, which may be commissioned in a couple of years. It has been arranged, I think that the power thus generated on the left bank on Mysore side, should be given to Gulberga District and part of Raichur district.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Out of the one-third quantity of power generated now, how much are we getting and which are the areas served by that power ?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—It is integrated with the old Mysore system. That information should be obtained from the Electricity Board, because they are the distributors.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಈಗ ತುಂಗಭದ್ರಾ ಯೋಜನೆ ಇನ್ನೂ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿಲ್ಲ, 1957ನೆಯ ಇಸವಿ ಆಗಸ್ಟ್ ತಿಂಗಳ ಕೊನೆಯವರೆಗೆ ಇಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಈ ಯೋಜನೆ ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಲು ಎಷ್ಟು ಹಣಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿದೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಯೋಜನೆ ಪೂರೈಸಬೇಕಾದರೆ ಇಷ್ಟು ಹಣಬೇಕೆಂದು ಅಂದಾಜುಮಾಡಿದೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ 6,656 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ 4,508 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶರಣಗೌಡ.—ಹೈದರಾಬಾದು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮೈಲಿಗಳವರೆಗೆ ನೀರು ಬಿಟ್ಟಿದೆ ? ಎಷ್ಟು ಪ್ರದೇಶ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ 30 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಮತ್ತು ಬಳ್ಳಾರಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ 30 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ನೀರು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ 81½ ಮೈಲಿ ಮೇಜರ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಟರೀಸ್, 252 ಮೈಲಿ ಮೈನರ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಟರೀಸ್, 540 ಮೈಲಿ ಛಾನಲ್ ಇಷ್ಟು ಈಗ ಪೂರ್ಣವಾಗಿವೆ. ಬಳ್ಳಾರಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕೂವರೆ ಮೈಲಿ ಮೇಜರ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಟರೀಸ್, 48 ಮೈಲಿ ಮೈನರ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಟರೀಸ್, 431 ಮೈಲಿ ಫೀಡರ್ ಛಾನಲ್ಸ್ ಪೂರ್ಣವಾಗಿವೆ. ಬಾಕಿ ಕೆಲಸ ಆಗುತ್ತಿದೆ.

Sri C. K. RAJAIAH SETTY.—Sir, the Minister was pleased to say that only the right bank channel is producing about 18,000 K.W. May I know how much is being actually produced and how much has to be produced ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಎರಡು ಕಡೆಯಿಂದ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಎಂಟು ಸಾವಿರ ಕಿಲೋವ್ಯಾಟು ಪ್ರಡ್ಯೂಸ್ ಆಗುತ್ತದೆ.

Sri C. K. RAJAIAH SETTY.—How long does it take ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಎರಡನೆ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಮುಕ್ತಾಯಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತಿದೆ, ನಿಧಾನವಾಗಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—ಮೊದಲನೆ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ಎರಡನೆ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ನೀರನ್ನು ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರೊಗ್ರಾಂ ಹಾಕಿದ್ದರ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನೀರನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ನೀರನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಆ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಡೆವಲಪ್ ಆಗಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—ಒಂದು ಕಡೆ 30 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ 30 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ, ಒಟ್ಟು 60 ಸಾವಿರ ಎಕರೆಗೆ ನೀರನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಹೌದು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—ಈ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ 15-20 ಸಾವಿರ ಎಕರೆಗೆ ನೀರಾವರಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಹೊಸದಾಗಿ ನೀರು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ.

Sri M. N. NAGHNOOR.—May I know, the strength of the Tungabhadra Board and the names of members from Mysore State represented on that Board ?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—There are three interests to be represented; one from Mysore, one from Andhra and the third from the Government of India whose representative is the Chairman. From Mysore State, the Secretary to the Public Works Department and the Chief Engineer, Major Irrigation, North, are members of this Board.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶರಣಗೌಡ.—ಎಡಗಡೆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪವರ್ ಸೆಕ್ಷನ್ ಪೂರ್ತಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಯಾವ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಪವರ್ ಸಪ್ಲೈಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇದೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಗುಲ್ಬರ್ಗ ಮತ್ತು ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿನ ಭಾಗಗಳಿಗೆ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶರಣಗೌಡ.—ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಮಿಷನ್ ಲೈನ್ ಹಾಕುವುದು ಮತ್ತು ಇತರ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೇನಾದರೂ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—The Hon'ble Minister was kind enough to say that development has taken place on both sides of the river. Is it because of the fact that on the right bank, there are no feeder channels and on the left bank, the main channel does not carry water for more than 50 miles?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—Dr. Nagan Gowda is aware of the details, better than myself. The reason he attributes is only one of the many reasons for the area being developed.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಂ. ಪಾಟೀಲ್.—ಎಡಭಾಗದ ನಾಲೆ ಎಷ್ಟು ಮೈಲಿ ದೂರದವರೆಗೆ ಹೋಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತೀರಾ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

Stones supplied for the Construction of Tungabhadra Dam near Munirabad

Q.—1797. Sri C. S. HULKOTI (Mundargi).—

Will the Government be pleased to state:—

(*a*) whether Sri Sanganagowda S. Patil of Hole-Alur, Taluk Ron, had supplied stones as per terms of contract for the construction of Tungabhadra Dam on Munirabad side in the old Hyderabad State;

(*b*) whether some stones were rejected by the P.W.D. and are lying near about Munirabad Railway Station;

(*c*) whether he is making repeated requests to the P.W.D. since a long period to allow him to remove the same and that no action has been taken so far?

A.—Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Minister for Public Works).—

(*a*) Yes.

(*b*) Some slabs were rejected long ago. They were lying near the Munirabad Railway Station till the end of September 1957.

(*c*) The firm of which Sri S. S. Patil is proprietor was intimated by the Department in a letter dated 23rd January 1953 that stones which did not comply with the specification would not be accepted. Hence, no orders of the Department were necessary for removal of the materials not accepted by the Department. The firm was again intimated in September 1957 and November 1957, that no permission was necessary for removal of the rejected slabs.

Sri C. S. HULKOTI.—May I know the date of the contract?

*Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—The date must be earlier than 1952. I am not in a position to give the exact date.

Sri C. S. HULKOTI.—May I know the date on which the stones were supplied?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—It should be earlier than 1952, because notice to remove the stones was given earlier to 1952.

Sri C. S. HULKOTI.—Were the stones supplied from the same heap?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಅವರು ಸಪ್ಲೈ ಮಾಡಿ heap ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ರಿಜೆಕ್ಟ್ ಆದ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಬೇರೆ heapನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು 26ನೆಯ ಜನವರಿ 1953ರಲ್ಲಿ ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಇಂಜಿನಿಯರು ಸದರಿ ಫರ್ಮ್‌ಗೆ ನೋಟೀಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಅವರು heap ಕಟ್ಟಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವರು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ರಿಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಸ್. ಹುಲಕೋಟಿ.—ರಿಜೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿದ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಪರ್ಮಿಷನ್ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು 1953ರಲ್ಲಿ ಏಕೆ ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ರೈಲ್ವೆಯವರು ತಮ್ಮ yard clear ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿರುತ್ತಾರಾಗಿ rejected stones ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದು 1953ರಲ್ಲಿ ನೋಟೀಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಲು ಪರ್ಮಿಷನ್ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಏಳು ಕಂಪೆನಿಗಳವರಿಗೆ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಸಪ್ಲೈಮಾಡಲು ಆರ್ಡರ್ ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ಇವರ ಪೈಕಿ ಆ ಕಂಪೆನಿಗಳವರು ರಿಜೆಕ್ಟ್ ಆದ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರೊಬ್ಬರು ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಹೋಗದೆ ಪರ್ಮಿಷನ್ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಸ್. ಹುಲಕೋಟಿ.—1957ರ ವರೆಗೂ rejected stonesಗೆ ಪರ್ಮಿಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಏಕೆ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—1953ರಲ್ಲಿಯೇ ರಿಜೆಕ್ಟ್ ಆದ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ತಿಳಿಸಿತ್ತು. ಅವರು ಎರಡು ವರ್ಷ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು 1955ರಲ್ಲಿ ಪರ್ಮಿಷನ್ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಆಗಲೂ ಪರ್ಮಿಷನ್ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. 1955ರಲ್ಲಿ ಪರ್ಮಿಷನ್ ಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಸರ್ಕಾರದತನಕ ಬಂದಿದ್ದು ಪರ್ಮಿಷನ್ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೆ 1957ರಲ್ಲಿ ಪರ್ಮಿಷನ್ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಸ್. ಹುಲಕೋಟಿ.—1953ರಿಂದ 1956ರ ವರೆಗೂ ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸಿದರೂ ಅವರಿಗೆ ಒಂದಕ್ಕೂ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡದಿರಲು ಕಾರಣವೇನು?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ರಿಜೆಕ್ಟ್ ಆದ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡುಹೋಗಿ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದರೂ ಅವರು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗದೆ ಇದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶರಣಗೌಡ.—ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಅದರ payment ಆಗಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ರಿಜೆಕ್ಟ್ ಆದುದಕ್ಕೆ payment ಯಾರೂ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ.

Sri A. R. KARISIDDAPPA.—I do not put question No. 1861, Sir.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—I want to put some questions.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member has not put the question.

Municipalities in the State.

Q.—2110. Sri G. B. SHANKAR RAO (Hirekerur).—

Will the Government be pleased to state:—

(*a*) the number of municipalities in the new State;

(*b*) the number of them whose administration has been taken over by the Government?

A.—Sri R. CHENNIGARAMAIAH (Minister for Local Self-Government).—

(*a*) 181.

(*b*) One.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—Do Government propose to bring about an uniform law in respect of municipal administration in the State?

*Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—We propose to do that very early.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—When do they propose to bring such legislation?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—During the next session.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—Are there municipalities in the State whose administration the Government desire to take over?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—Municipalities do not generally make such a request.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—Of the 181, I would like to know the number of municipalities whose administration is found satisfactory?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—Some of them are found satisfactory and some unsatisfactory.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—Which are the municipalities whose administration is not found satisfactory?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—Dharwar. It is unsatisfactory...

Sri G. B. SHANKAR RAO.—Is it not a fact that the administration of Hubli, Gadag, Mahalingapura and Belgaum Municipalities are not found satisfactory?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—In respect of Hubli Municipality we have received some complaints which have been sent to the Divisional Commissioner for enquiry.

Sri F. H. MOHSIN.—Is it a fact that the Hubli Municipality would be superseded, if things do not improve?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—We have received some complaints and we will consider them after getting the report from the Divisional Commissioner.

Sri M. N. NAGHNOOR.—Which is the municipality that is being run by Government?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—Dharwar.

Sri C. K. RAJAIAH SETTY.—May I know how many municipalities have been visited by our Minister by surprise?

Mr. SPEAKER.—That is a different question.

Sri F. H. MOHSIN.—The Hon'ble Minister has been pleased to state that complaints have been received against the Hubli Municipality. May I know whether the complaints have been received from the Municipality or the public?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—The Municipal Council as such will not complain. It is the tax-payers who complain.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—Is it a fact that the Divisional Commissioner of Belgaum asked the Deputy Commissioner to enquire into the affairs of the municipality?

Sri R. CHENNIGARAMIAH.—May be.

Sri C. K. RAJAIAH SETTY.—May I know the number of municipalities with a population of above 10,000 and the actual population under their jurisdiction?

Sri R. CHENNIGARAMIAH.—I can only give you the number of municipalities, but the population of each municipality is not readily available. I would get it in due course.

Sri C. S. HULKOTI.—How many complaints have been received from the Gadag Municipality?

Sri R. CHENNIGARAMIAH.—We have received some complaints.

Sri G. SIVAPPA.—Is there any municipality in respect of which there are no complaints at all?

Sri R. CHENNIGARAMIAH.—There are some.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—Is it not a fact that the Government ordered that the Gadag Municipality should be audited?

Sri R. CHENNIGARAMIAH.—Yes, the matter was referred to the Efficiency Auditor and he audited and reported to the Government. The Government has not yet taken a final decision in the matter.

Allotment of Sendhi Trees to Sri Anant Ram, Contractor.

Q.—2247.—Sri S. SHARAN GOWDA (Jewargi).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether the Deputy Excise Commissioner of Gulbarga first rejected the application of one Sri Anant Ram, an excise contractor of Hyderabad, in respect of allotment of sendhi trees to Andhra area; but later changed his previous endorsement without assigning any reasons whatsoever when the above contractor personally approached the said officer and made a strong recommendation to the Excise Commissioner in Mysore for sanction of sendhi trees for the new coming year;

(b) if so, the reasons therefor?

A.—Sri MOHAMED ALI (Minister for Excise and Rural Industries).—

(a) The Deputy Excise Commissioner, Gulbarga, did not reject the application of Sri Anant Ram. But the Excise Commissioner rejected it in the first instance.

(b) The Excise Commissioner, Bangalore, had first rejected the request as there was no recommendation or permission from the Board of Revenue, Andhra Pradesh. When this was produced the trees were sanctioned.

Sri S. SHARAN GOWDA.—I have no supplementaries.

Appointment of Trained Teachers to the Posts held by Untrained Teachers.

Q.—2457.—Sri S. SUBBAYA NAIK (Puttur).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether they propose to appoint immediately trained teachers to the posts held by untrained teachers in the old Mysore state;

(b) if not, the difficulties in the way of doing so?

A.—Sri V. VENKATAPPA (Minister for Education).—

(a) No.

(b) The untrained teachers now working, being permanent incumbents, cannot be displaced.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ನಾಯಕ್.—ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದಿರುವ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಎಷ್ಟು ಜನರಿದ್ದಾರೆ?

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶೇಕಡ 62 ರಷ್ಟು ತರಪೇತು ಹೊಂದಿದವರಿದ್ದಾರೆಂದು ಜ್ಞಾಪಕ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ನಾಯಕ್.—ತರಪೇತು ಪಡೆಯದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳನ್ನು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಯೋಚನೆಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಲೀಲಾವತಿ ಮಾಗಡಿ.—Untrained ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳನ್ನು trainingಗಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಲು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ?

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—(a) ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲಿ trained ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ: ಏಕೆ?

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಹಾಗಲ್ಲ ಅರ್ಥ. Untrained ಆಗಿರುವವರನ್ನು ತೆಗೆದು ಬೇರೆ appointment ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ.

Sri C. K. RAJAIAH SETTY.—Is it a fact that no training centre insists for lady teachers?

Sri V. VENKATAPPA.—There is one in Mysore.

Sri C. K. RAJAIAH SETTY.—How many teachers are trained?

Sri V. VENKATAPPA.—I do not know.

Sri J. B. MALLARADHYA.—What is the number of untrained teachers who are now permanent?

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಮೊನ್ನೆ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವಾಗ ಹೇಳಿದೆ ಎಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆ ಎಂದು. Trained teachersಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಶೇಕಡ 62 ರಷ್ಟಿದೆಯೆಂದು ಜ್ಞಾಪಕ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—Untrained teachersಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ trainingಗಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಈ ವರ್ಷ ಎರಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಈ ಪ್ರಕಾರ ಉಳಿದ ಶೇಕಡ 32 untrained ಆದವರನ್ನು trained ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಎಷ್ಟು ದಿನ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ?

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಹಾಗೆ ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—What is the policy of the Government in respect of appointing teachers henceforward? Would they appoint trained or untrained teachers ?

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—Untrained teachersಗಳನ್ನು appoint ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆ ಸಿಕ್ಕದೆ ಹೋದರೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Is there dearth of trained teachers at present ?

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಇದೆ. ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿಂದ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದರೂ ನಾವು ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Will trained teachers be given preference over untrained teachers ?

Sri V. VENKATAPPA.—Yes, even now it is being done.

Sri A. R. BADRI NARAYAN.—Since, admittedly, there is a dearth for trained teachers, will the Government consider re-employing retired teachers ?

Sri V. VENKATAPPA.—No.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ನಾಯಕ್.—Untrained ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸರ್ವಿಸ್ ಆಗಿ ಖಾಯಂ ಆಗಿರುವವರು ಎಷ್ಟು ಜನ ?

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಈಗ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

Sri M. N. NAGHNOOR.—Is the Government aware that adequate facilities are not available to train Urdu teachers ?

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ತರಪೇತು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಕಡೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಅದು 'adequate' ಹೌದೆ, ಅಲ್ಲವೆ ಎಂಬುದು ಬೇರೆ ಮಾತು.

Sri M. N. NAGHNOOR.—Which are those two places ?

Sri V. VENKAPPA.—I think Dharwar and Karwar.

[Sri L. B. BIRJE put his supplementary in Marathi].

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ಈಗಿರುವ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತರಗತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಎಲ್ಲಾ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲೂ ಒಂದೊಂದು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದೆ.

Sri F. H. MOHSIN.—Is it a fact that Urdu teachers receiving training in the Dharwar Training College are instructed through the medium of Kannada ?

Sri V. VENKATAPPA.—I am not aware of that.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ಹಾಗಾದರೆ untrained teachersಗಳು ಎಷ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ನೋಡಿಕೊಂಡು ತರಗತಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಹೌದು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸುಬ್ಬಯ್ಯನಾಯಕ್.—ನೀವಿಲ್ಲಿ untrained ಆಗಿರುವವರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಧೋರಣೆಯಿಂದ ಸೌತ್ ಕೆನರಾದಲ್ಲಿ trained Teacherಗಳು ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗಿರುವುದು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಆಗಲೇ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯಶೆಟ್ಟಿ.—ಈ Training Schoolಗಳಲ್ಲಿ Basic Training Schoolಗಳು ಎಷ್ಟು ?

Sri V. VENKATAPPA.—I cannot answer that question.

Renewal of Gun Licence of Shri Nagamallappa.

Q.—2473. Sri U. M. MADAPPA (Chamarajanagar).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) whether the Gun surrendered by Sri Nagamallappa's brother of Barage village, Gundlupet taluk, was sold by auction by the Department of Police ;

(*b*) if so, when ;

(*c*) whether it is not a fact that Sri Nagamallappa has applied for renewal of licence in his name as he is the legal successor of the deceased licensee ;

(*d*) whether it is a fact that there was a correspondence in order to obtain the gun licence within a period of one year from the date of surrender of that particular gun ;

(*e*) whether Sri Nagamallappa has obtained licence to keep and make use of that particular gun;

(*f*) if that particular gun was sold away by auction the amount of compensation granted by the Government to the concerned party?

A.—Sri C. M. POONACHA (Minister for Home Affairs and Industries):—

(*a*) No. The gun was sold for upset price fixed by the Inspector-General of Police.

(*b*) On 14th March 1956.

(*c*) No. But he had applied for grant of a fresh licence.

(*d*) Yes.

(*e*) He has obtained a licence for a D.B.B.L. gun on 11th April 1956.

(*f*) Does not arise in view of reply to (*a*).

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—Upset price ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. Upset price ಎಷ್ಟು ?

*ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ಪೂಣಚ್ಚ.—ಆ ವಿವರ ನನ್ನಲ್ಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—(*d*) ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ 'Yes' ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಒಂದು ವರ್ಷದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಲೈಸೆನ್ಸನ್ನು renew ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ upset priceಗೆ ಏಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ಪೂಣಚ್ಚ.—ಏತನ್ಮಧ್ಯೆ ಒಂದು ವ್ಯಸನಕರವಾದ ವಿಷಯ ಸಂಭವಿಸಿತು. ಪ್ರಥಮ ಮಾಲೀಕರಾದ ಲಿಂಗೇಗೌಡರು ಮರಣಹೊಂದಿದ ಕಾರಣ ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದರು. ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವರೂ ಮೃತಪಟ್ಟರು. ಅನಂತರ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದರು. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಅವಧಿ ಮುಗಿಯಿತು. ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಕೋವಿಯನ್ನು ಒಂದು ವರ್ಷದೊಳಗಾಗಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರು claim ಮಾಡದೆ ಹೋದರೆ ಅದು ಸರ್ಕಾರದ ವಶಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಕೋವಿ ಸರ್ಕಾರದ ವಶಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಸರ್ಕಾರದ ವಶಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಮಾರಲಾಯಿತು. ಈಚೆಗೆ ನಾಗಮಲ್ಲಪ್ಪನವರು ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದರು. ಅವರಿಗೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ನಾಗಮಲ್ಲಪ್ಪನವರು ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದಾಗ ಒಂದು ವರ್ಷವಾಗಿತ್ತೇ ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ಪೂಣಚ್ಚ.—ಒಂದು ವರ್ಷ ಆಗದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಆಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷ ಮುಗಿದುಹೋಯಿತು.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ಒಂದು ವರ್ಷದೊಳಗಾಗಿ ಕಾನೂನುಬದ್ಧವಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರೇಕೆ ಈರೀತಿ dispose ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ಪೂಣಚ್ಚ.—ಯಾವಾಗ ಕೋವಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂತೋ, ಆಗ್ಗೆ ಅದನ್ನು M.A.R.P.ಗೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಇವರು ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿರುವುದು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರಿಗೆ. M.A.R.P.ಗೆ ಹಾಕಬೇಕಾದ ಅರ್ಜಿಯಾದರೂ ಅದು ಅವರ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಂದರ್ಭ ಒದಗಲಿಲ್ಲ. ಏತನ್ಮಧ್ಯೆ uspet priceಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲಾಯಿತು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಚ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಇದು ಯಾವ ಜಾತಿಯ ಗನ್ನು ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ಪೂಣಚ್ಚ.—ಇದು Double barrelled, breach loading gun.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಚ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಅದನ್ನು ಒಂದು ವರ್ಷದೊಳಗಾಗಿ ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹರಾಜು ಮಾಡಬೇಕು ಅಲ್ಲವೇ ? ಹೀಗಿರುವಾಗ upset priceಗೆ ಮಾರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ಪೂಣಚ್ಚ.—ಇದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ರೀತಿ ನಿಯಾಮಕವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಜನ ಆಫೀಸರುಗಳು ಕುಳಿತು ಅದರ ಬೆಲೆ ಇಷ್ಟೆಂದು ನಿಗದಿ ಮಾಡುವುದು, ಇನ್ನೊಂದು ಹರಾಜು ಮಾಡುವುದು. ಈ ಎರಡು ಪದ್ಧತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ Serviceable guns ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈರೀತಿ ಬೆಲೆ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಮಾಡಿ ಮಾರುವುದೇ ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ರಬಮು ಖಾಯಿಷ್‌ದಾರರುಗಳು ಅಂಥಾದ್ದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಲಾಭವೇ ಬರುತ್ತದೆ.

2 P.M.

Sri V. S. PATIL.—Is Government aware that the guns forfeited to the Government, are sold for a very low upset price?

Sri C. M. POONACHA.—It is not so. There is a Committee of officers who assess the value of weapons and fix a reasonable price. Our experience is that such weapons sold in the auction do not fetch the amount fixed by this Committee.

ಶ್ರೀಮತಿ ಕೆ. ಎಸ್. ನಾಗರತ್ನಮ್ಮ.—ಈ ಗನ್ ಅನ್ನು ಅಪ್‌ಸೆಟ್ ಪ್ರೈಸ್‌ಗೆ ಯಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರಿ ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ಪೂಣಚ್ಚ.—ಹೆಸರು ಬೇಕಾದರೆ ಕೊಡಬಹುದು. ಅದನ್ನು ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಮಾಲೀಕರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು.

SHORT NOTICE QUESTION AND ANSWER

Strike by the College Students for the Postponement of Examinations

Q.—136. Sri M. C. NARASIMHAN (Kolar Gold Fields):—

Will the Government be pleased to state:

(*a*) whether there was a strike recently by the students of the Central and other Colleges of Bangalore;

(SRI M. C. NARASIMHAN)

(b) if so, the cause of the strike;

(c) whether the annual examinations in the said Colleges have been postponed?

A.—Sri V. VENKATAPPA (Minister for Education).—

(a) Yes.

(b) Demand for postponement of Examinations.

(c) Yes.

Sri M. C. NARASIMHAN.—May I know if the students made any representations stating that the teaching of portions allotted for the year were not completed by the teachers?

Sri V. VENKATAPPA.—That was one of the reasons.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Has it come to the notice of the Government that with the number of hours available for study during the year it is not possible to finish the allotted portions?

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಇಲ್ಲ. 15 ದಿವಸ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಆಗಿತ್ತು. 15 ದಿವಸ ಮುಂದುವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—Was the strike peaceful?

Sri V. VENKATAPPA.—Quite peaceful.

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—Was the Government compelled to accede to the demand on account of the threat implied in the strike or were they convinced by the genuiness of the demand?

Sri V. VENKATAPPA.—It was not a threat. The Syndicate considered this question and made proposals which the Government approved.

Sri V. S. PATIL.—May I know why these students were forced to have a recourse to a strike?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Is the Government aware that the mere postponement of examinations was not the cause of the strike but there are other reasons also?

Sri V. VENKATAPPA.—I do not know what the other reasons are.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Has it not come to the notice of the Government that this is a regular feature?

Sri V. VENKATAPPA.—No.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Is the Government aware that late commencement of the term is one of the reasons for the students going on strike?

Sri V. VENKATAPPA.—That is also true.

Sri V. S. PATIL.—May I know whether it was due to the inadequacy of the staff?

Sri V. VENKATAPPA.—No.

Sri F. H. MOHSIN.—Is it a fact that the Communist party was responsible for the strike?

(Laughter)

Sri V. VENKATAPPA.—I do not know.

QUESTIONS FOR ANSWERS ON THE DAY

(but not taken up)

Feeder Channel from Hadinaru tank to Rampur Channel

Q. 1035. Sri K. PUTTASWAMY (Mysore).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether the Nanjangud Division of the Public Works Department has constructed a feeder channel from "Hadinaru" tank to feed the Rampur channel;

(b) whether the waste-weir was raised in order to raise the water level to the level of the feeder channel; if so, the height of the waste-weir;

(c) whether the bund of the above tank was also raised and strengthened to withstand the increased capacity of the tank; if not, the reasons for not doing so;

(d) whether the raising of the waste-weir resulted in the breaching of the tank during heavy rains in the month of May 1957;

(e) the estimated cost of restoration of the above tank?

A.—Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Minister for Public Works).—

(a) No; after the tank breached, a temporary diversion channel was provided from the waste-weir of the tank to the Rampur channel in order to feed the tail-end lands.

(b) No; the latter part of the question does not arise.

(c) No; the latter part of the question does not arise.

(d) Does not arise in view of reply to clause (b).

(e) Rs. 31,300.

Desilting of Tanks at Belgaum

Q.—1089. SRI B. R. SUNTHANKAR (Belgaum City).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether they are aware of the immediate necessity of desilting of the three irrigation tanks at Belgaum, *viz.*, Fort tank, Jakheena Hond tank and Shahapur tank are very much silted reducing their water-holding capacity to a great extent;

(b) whether they are aware that some portion of the Jakheena Hond tank, which is silted, is being given for cultivation for the last several years;

(c) whether they are aware that it should not be given for cultivation as it is an irrigation tank?

A.—SRI M. P. PATIL (Minister for Revenue).—

(a) No. Water holding capacity has been reduced by about 3 m. c.ft. in the case of Jakkeena Honda tank while the silting of the Fort tank and Kapleshwar tank (Shahpur tank) is almost below the sill level and the water holding capacity cannot therefore be said to have been reduced to a great extent.

(b) Yes.

(c) The tank bed has been leased for growing Rabi crop subject to the condition that lessees should vacate the land at any time when asked to do so without claiming compensation, when required by the P.W. Department for desilting the tank. As desilting has been dropped, it is considesed not necessary to stop giving the land for cultivation.

Grants from the Central Government for Civil Works

Q.—1308. SRI A. M. BASAVE GOWDA (Chikmagalur).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) the total amount of grants from the Government of India towards civil works for the year 1956-57;

(b) the amount utilised and the reasons for not utilising the same in full?

A.—SRI H. K. VEERANNA GOWDH (Minister for Public Works).—

(a) Rs. 55,81,100.

(b) (i) Rs. 44,16,343.

(ii) Time taken by the Government of India to communicate a decision regarding the permanent alignment of West Coast Road, adjustment of cost of materials and also delay in the settlement of balance rates for metal collection.

Number of Sub-division and Executive Officers in the new Mysore State

Q.—1806. SRI KUNDUR RUDRAPPA (Channagiri).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) the number of Sub-Division Officers and Executive Officers in the new Mysore State;

(b) the monthly expenditure incurred by them towards payment of salaries to these officers;

(c) whether they proposed to abolish Sub-Divisions?

A.—SRI S. NIJALINGAPPA (Chief Minister).—

(a) There are 44 Assistant Commissioners working as Sub-Division Officers; they are also *ex-officio* Project Executive Officers of NES/C.D. Blocks located in their jurisdiction.

(b) Rs. 26,600 p.m.

(c) No.

Research Officer in Amrit Mahal Cattle Farm

Q.—1861. Sri A. R. KARISIDDAPPA (Arsikere).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) whether there is a Research Officer at Ajjampur in Amrit Mahal Cattle Farm ;

(*b*) if so, his qualifications ;

(*c*) whether they have spent any money on his training ;

(*d*) whether he has conducted any research in the improvement and development of cattle wealth ;

(*e*) whether they would place a copy of thesis of his research on the table of the House ?

A.—Sri H. S. RUDRAPPA (Minister for Agriculture).—

(*a*) Yes.

(*b*) Diploma of the Bengal Vety. College, G. V.Sc., M.Sc. (Bacteriology), M.Sc. (Animal Husbandry), Ph.D. (U.S.A.).

(*c*) Yes.

(*d*) No.

(*e*) Does not arise in view of answer to clause (*d*).

Submersion of Lands under Bhadra Jalashaya Scheme

Q.—2174. Sri T. R. PARAMESHWARAIAH (Tarikere).—

Will the Government be pleased to state:—

(*a*) whether it is a fact that the residents of villages in Narasimharajapur taluk affected under the Bhadra Jalashaya scheme, have been expressing their dissatisfaction in respect of the amount of compensation, decided to be paid to them ;

(*b*) the number of persons in the above taluk who have been granted compensation ;

(*c*) the number of persons who are yet to receive compensation ;

(*d*) the names of villages which are likely to be submerged under the Bhadra Jalashaya scheme ;

(*e*) the extent and particulars of lands such as dry, wet and bagayat to be submerged under the above scheme ?

A.—Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Minister for Public Works).—

(*a*) Yes.

(*b*) 85 persons (*i.e.*, 131 Khatedars).

(*c*) 787 Khatedars.

(*d*) *Vide* statement I appended.

(*e*) *Vide* statement II appended.

STATEMENT I

Names of villages which are likely to be submerged under the Bhadra Jalashaya Scheme

Narasimharajapura Taluk

1 Byrapura
2 Nelagadde
3 Hosahalli
4 Vittala
5 Malaluhole
6 Haledanivasa
7 Tadasa
8 Nandigave
9 Gargal
10 Ravoor
11 Balekoppa
12 Salur
13 Handur
14 Gulikoppa
15 Lingapura
16 Hebbe
17 Sarya
18 Susalavani
19 Sirigalale
20 Belalkoppa
21 Badigibyle
22 Varkote
23 Hiluvalli
24 Mensur
25 Nagalapura

Tarikere Taluk

Hunsanahalli (Becharak village)

ಪುಸ್ತಕ ಸಂಖ್ಯೆ Accession No(B)....4783
ದಿನಾಂಕ Date........................

STATEMENT II

Statement showing the extent of lands coming under submersion of Bhadra Reservoir.

Cultivable Lands (in acres)				Other Lands (in acres)		
Dry	Wet	Garden	Total	State Forest	Govt. waste Dist. Forests, Gomal, etc.	Total
2,257-33	5,815-4	20-30	8,093-27	1,773-4	17,936-34	19,709-38

PAPERS LAID ON THE TABLE

Sri S. NIJALINGAPPA (Chief Minister).—Sir, I beg to present the Annual Reports of the Mysore Public Service Commission for 1954-55 and 1955-56 together with the memoranda explaining cases of non-acceptance of the Commission's advice in pursuance of clause (2) of article 323 of the Constitution of India.

Sri M. C. NARASIMHAN (Kolar Gold Fields).—Are they open for discussion?

Mr. SPEAKER.—No, it is only a presentation.

Sri B. VAIKUNTA BALIGA (Minister for Labour and Legal Affairs).—I beg leave of the House to lay on the Table Notification No. LLH. 195/57, dated 27th August 1957 issued under section 38 of the Industrial Disputes Act, 1947 (Central Act No. XIV of 1947).

Sri C. M. POONACHA (Minister for Home Affairs and Industries).—I beg leave of the House to lay on the Table: Notification No. HD 163(1) MVT 57 dated 15th April and Notification No. HD 163 (2) MVT 57, dated 15th April 1957 issued under sub-section (1) of Section 16 of the Mysore Motor Vehicles Taxation Act, 1957 (Mysore Act 35 of 1957).

REPORT OF THE COMMITTEE OF PRIVILEGES

Motion to consider.

Sri T. SUBRAMANYA (Turuvekere).—I move:

"That the Report of the Committee of Privileges on the question of privilege raised by Sri K. Puttaswamy be taken into consideration."

Mr. SPEAKER.—The question is:

"That the Report of the Committee of Privileges on the question of privilege raised by Sri K. Puttaswamy be taken into consideration."

The motion was adopted.

Sri T. SUBRAMANYA.—I move:

"That the Report be adopted."

Mr. SPEAKER.—The question is:

"That the Report be adopted."

The motion was adopted.

Sri U. M. MADAPPA (Chamarajanagar).—May I know how long we are going to sit?

Mr. SPEAKER.—We will decide after lunch.

MYSORE VILLAGE PANCHAYATS AND LOCAL BOARDS BILL, 1958

Motion to consider (contd.)

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಇಂದು ಮಾತನಾಡಲು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ 15 ನಿಮಿಷಕಾಲ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದೆ.

*ಶ್ರೀ ಎನ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ (ಶ್ರವಣಬೆಳಗೊಳ).—ಸ್ವಾಮಿ, 15 ನಿಮಿಷ ಅವಧಿ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಹೆಚ್ಚು ಅವಧಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಇದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಬಹಳ ಮಹತ್ವದ ಮಸೂದೆಯಾಗಿರುವದರಿಂದ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ದಿವಸ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಬರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳೂ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವು ಮತ್ತು ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ನಾಳೆಯವರೆಗೆ ಚರ್ಚೆಮಾಡಿ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಕಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾಳೆ ಸಂಜೆಗೆ ಚರ್ಚೆ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸಿ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಕಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ಸದಸ್ಯರು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಮಾತನಾಡಬಹುದು. ಹಾಗು ಯಾರು ಯಾರು ಮಾತನಾಡುವವರು ಅದನ್ನು ನನಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಯಾರೂ ಕೊನೆಗೆ ಹೇಳಬಾರದು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ 15 ನಿಮಿಷ ಕಾಲ ನಿರ್ಬಂಧ ಹಾಕಲಾಗುವುದು.

Sri C. J. MUCKANNAPPA (Gubbi).—Sir, this is a very important Bill The other day, a resolution was discussed for three days. I, therefore, request the Chair, the Treasury Benches to see that at least four days are allotted for discussion of this Bill.

(Sri J. H. Shamsuddin rose to speak from the Treasury Bench).

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Is the Hon'ble Member speaking on behalf of the Government? The conventions of this House must be followed.

(Sri Shamsuddin returned to his seat)

*Sri J. H. SHAMSUDDIN (Honawar)—Sir, we are now at the fag end of this session. We are here for a longer period than was ordinarily expected. I know this is an important Bill, but as it is going to be referred to a Joint Select Committee, the House has to discuss only the principles involved in the Bill. The principles of the Bill have been discussed yesterday. The principle involved in this Bill is the abolition of District Boards. From the trend of discussion that took place yesterday it will be seen that there is unanimity of view that the panchayats should be re-vitalised by giving them more powers and allotting to them more functions. So, I do not think that the Bill should be discussed for four days. If that is done it will tire the patience of the members here and will not be in consonance with the importance of the Bill, particularly having regard to the fact that it will be thrashed out in the Select Committee. I, therefore, suggest that you may be pleased to restrict the discussion of this Bill to three days only.

*ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎನ್. ಮುೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ (ಕುಣಿಗಲ್).—ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತಿಳಿಸಿರುವಹಾಗೆ ಇದೊಂದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಬಿಲ್ಲು ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರತಕ್ಕಂಥ ವಿಷಯ. ಈ ಬಿಲ್ಲು ಸೆಲೆಕ್ಟ ಕಮಿಟಿಯ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ಹೋಗುವುದು ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಇದೆ. ಸೆಲೆಕ್ಟ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗುವಂಥ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಬಿಲ್ಲು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಚರ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ದಿವಸ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಹೆಚ್ಚುಕಾಲ ಕೊಟ್ಟು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಆದ ಕಾರಣ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮೂರು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸದೆ ಇನ್ನೊಂದು ದಿವಸ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ವೇಳೆಯ ನಿರ್ಬಂಧ ಹಾಕಬಾರದು ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನಾಲ್ಕು ದಿವಸ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬೇಕು ಎಂದರೆ ಹಾಗೆಯೇ ಐದು ದಿವಸ ಏಕೆ ಆಗಬಾರದು ?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎನ್. ಮುೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ.—ಭಾಷಣಗಳಲ್ಲಿ ವಿಷಯಗಳ ಪುನರುಕ್ತಿಯಾದರೆ ಅದನ್ನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ತಡೆಗಟ್ಟಬಹುದು. ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಮಾತನಾಡಲು 15 ನಿಮಿಷ ಅವಧಿಯ ನಿರ್ಬಂಧ ಇರಲಿ. ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚುಕಾಲ ಕೊಡೋಣ. ಇನ್ನೂ ನಾಳೆ ಒಂದು ದಿವಸ ಚರ್ಚೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎನ್. ಮುೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ.—ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕದ್ದು ಹೊಸ ವಿಷಯ. 15 ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿರ್ಬಂಧ ಹಾಕದೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ (ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಒಂದು ದಿವಸ ಚರ್ಚೆ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಲಂಚ್ ಟೈಮಿನಲ್ಲಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಆಮೇಲೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಹೇಳಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್ (ಚಳ್ಳಕೆರೆ).—ಮೂರು ಆಕ್ಟುಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿಸಿ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಅಭಿನಂದನೀಯವಾದುದು. ಈ ಮಸೂದೆ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹೋಗತಕ್ಕದ್ದು ಸಹ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಸಭೆ

ಯಲ್ಲಿಯ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. 15 ನಿಮಿಷಕಾಲ ನಿರ್ಬಂಧ ಹಾಕಿದರೆ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಚರ್ಚಿಸುವದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಈ ಮಸೂದೆ ಬಂದುದು ನಮ್ಮ ಸುದೈವ. 15 ನಿಮಿಷ ಅವಧಿಯ ನಿರ್ಬಂಧ ಹಾಕುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಹೆಚ್ಚುಕಾಲ ಕೊಡಬೇಕು. ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದು. ಅಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೆಲಸ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು restrict ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನತಕ್ಕದ್ದು ಅರ್ಥವಾಗುವದಿಲ್ಲ, ಇದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಬಿಲ್ಲು ಆಗಿದೆ. ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಏನೇನು ಮಾಡಬೇಕು, ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟು ಕಾರ್ಯ ಹೇಗೆ ನಡೆಯಬೇಕು ಹಾಗು decentralization ಇದರಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಇನ್ನು ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ದಯವಿಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಕೊಡಬೇಕು. ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕಂಡರೆ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮೂರು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ದಯವಿಟ್ಟು 15 ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ಟೈಮು ರಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ವಿನಯದಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Sri J. B. MALLARADHYA (Nanjangud).—I rise to support for the first time my friend Sri Bheemappa Naik in regard to this matter. My friend Sri Shamsuddin who, perhaps inadvertently has come back to the treasury benches—said that after all the principle was accepted by the trend of talks. I may tell him that there are one or two matters on which even on the question of principle there are differences of opinion. He need not expect smooth sailing for the Bill. That apart, this Bill is likely to have a tremendous effect on the Local Self-Government administration. Sri Bheemappa Naik also said that after a lapse of ten years such a Bill has come up before the House and so sufficient time should be given for discussion. If the Chair had told us that each member would be given 15 minutes it would have been a different matter. But now in view of the importance of the Bill and the anxiety of the members of all shades of opinion to express their views, which are likely to be in the interests of the State, I would request the Chair not to restrict the time. If there is repetition from any one of us, the Chair has the privilege to cut short the time.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಮಾತನಾಡುವವರು ಜಾಸ್ತಿ ಇದ್ದಾರೆ, ಕಾಲ ನಿಗದಿಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನಾಗಲೇ ಹೇಳಿದೆ. ನಿನ್ನೆ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಮಾತನಾಡುವುದರೊಳಗೇ ಕಾಲ ಮುಗಿಯಿತು. ನಾಳೆ ಇದರ ಚರ್ಚೆ ಮುಗಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. 15 ನಿಮಿಷ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬಹುದು. ನಾಳಿದ್ದು ಕೂಡ ಅವಕಾಶಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಬಹುದು. ಆದರೂ ಹೆಚ್ಚು ಜನರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಕಾಲದೊಳಗಾಗಿ ಮುಗಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ಕಷ್ಟ. ಕಾಲ ನಿಗದಿಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬಡ್ಜೆಟ್ ಚರ್ಚೆಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ಎಂಟೂವರೆ ಗಂಟೆಯವರೆಗೂ ಕುಳಿತಿದ್ದೇವೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಮಾಡಲು ಅಶಕ್ಯ. ಆದ್ದರಿಂದ 15 ರಿಂದ 20 ನಿಮಿಷಗಳವರೆಗೆ ಒಬ್ಬರು ಮಾತನಾಡಬಹುದೆಂದು ನಿಗದಿಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಒಂದೆರಡು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚುಕಡಮೆ ಆಗಬಹುದು ಕಾಲನಿಗದಿ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಹೇಳವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾಳೆಮುಗಿಸದಿದ್ದರೆ ನಾಳಿದ್ದಾದರೂ ಮುಗಿಸಲೇಬೇಕು. ಮುಂದೆ ಹಾಕುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ.

***Sri H. V. KOUJALGI**, (Sampagaon I).—Mr Speaker, I rise to support the Bill wholeheartedly, and I congratulate the Minister in charge for having introduced this Bill, though late, in a consolidated form.

Before making my observations on this Bill, I want to point out the salient features of the Bill. Firstly, taking into consideration all the Panchayat Acts in force in various parts of the integrated areas, I may say that the present Panchayats have more powers so far as the development activities are concerned and it is a wholesome and good thing. In the present setup the panchayats do deserve more powers and they have been given such powers. In my opinion some more powers ought to be given to them and I shall refer to them later on Secondly, the constitution of Taluk Boards is a good sign. Some years back, it was thought that the Taluk Boards were not necessary and were therefore abolished. So far as the Bombay area was concerned, they were abolished as long back as 1935 or 1936. We now find that development activities are going on in the villages and our attention is concentrated more in the improvement of the villages. In this context Taluk Boards have become a necessity and I welcome this improvement.

Thirdly, the present District Local Boards which are statutory bodies have been abolished and in their place District Development Councils have been

(SRI H. V. KOUJALGI)

introduced. That also, in my opinion, is a good improvement because when there are panchayats and Taluk Boards working, what is required is only a supervisory body to guide the two institutions. There should not be any statutory boards. When the District Local Boards were introduced during the British period, the aim was quite different. They were more or less a training ground for the people to gain administrative experience. After the attainment of independence when we have our own Government, and when and our object is to improve our own country, our own districts and taluks, I do not think that we require District Local Boards with statutory powers. The present Councils will suffice. At least in Bombay Karnatak we had District Development Boards which were more or less advisory bodies so far as development works and improvement of rural areas were concerned. The duties of the Development Boards and the District Local Boards were more or less common and were overlapping. It is therefore a good thing that these two bodies are abolished and in their places a single body, the District Development Council, is introduced.

2-30 P.M.

Now, Sir, coming to the Panchayat Act, I want to make a few observations.

Under the present Act, a village with a population of 15,000 and more will have a panchayat,—of course the Bombay Karnatak area has been excluded, because there, we have a panchayat in villages with a population of 1,000 or more. In my opinion, Sir, when the directive principle of the Constitution states that we should have as many panchayats as possible with all the necessary powers, I feel, that villages with a population of 1,000 or more should have panchayats. The stipulation of a population of 15,000 would be a retrograde step.

The second point which I want to say is, that no seats are reserved for ladies in the panchayats. In my opinion, some seats should be reserved for ladies since a majority of them are uneducated, and in the rural areas particularly they are rather shy and would find it difficult to come forward and contest elections. In such a situation, it would be better that some seats are reserved for ladies, in the Panchayats.

Now, Sir, the third point—I am not going into the details of the Act. I am speaking only on principles,—is that, there is provision in the Act for disqualification of members and candidates. Though such provisions exist they cannot be enforced into effect for some reason or the other. For example, if a man is bound over for bad character under the provisions of the Cr.P.C., the disqualification remains as long as he is bound over. Usually, it does not exceed two years. After that period, he can contest the election. Therefore the punishment of binding him over will have no effect. Secondly, if a man is convicted, he is disqualified for the period of imprisonment only. Even for an act involving moral turpitude the disqualification applies only for the period the sentence runs. In my humble opinion, such a person should at least be debarred from contesting the Panchayat election for a period of four or five years. He should lose at least one election as a punishment for the offence he has committed. Otherwise, this provision of disqualification will have no effect.

Next, Sir, if a man is disqualified for contesting election offences under the Panchayat Act, he is simply disqualified for that particular election and can contest the next election. Some period over which the disqualification will continue has to be fixed. I want to suggest another class of disqualification. A person who has been convicted for preparing illicit liquor should also be disqualified. Now-a-days society has changed and according to the new codes of conduct preparing illicit liquor is considered a heinous crime against society. Whether there is prohibition or not, illicit distillation is an offence. But, drinking may not be an offence because people are sometimes allowed to drink on medical grounds. But a person, convicted for offences under the

Prohibition Act, should be disqualified from becoming a candidate, or a member or a voter.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—If he is convicted, he comes under that Act.

Sri H. V. KOUJALGI.—A prohibition offence does not come under the definition of moral turpitude. If it is a case involving moral turpitude, then the disqualification comes under the Panchayat Act. So far as I understand, the legal position is that a person who prepares illicit liquor is not considered to have committed an act involving moral turpitude.

Fourthly, Sir, yesterday my friend Sri G. Sivappa pointed out that when a Member tenders any resignation, it is accepted after 15 days. In my humble opinion, such a resignation should be accepted immediately and no time to withdraw the resignation should be given. Otherwise, it will unnecessarily involve many other complications.

Sir, on the question of calling the first meeting, so far as I have read the provisions, the members of the panchayat are empowered to call for the first meeting and then hold the elections and if the Sarpanch fails, Government officers can hold such a meeting. Where party politics is involved, some members may play mischief by postponing elections and this time is unnecessarily wasted and legal complications result. I therefore feel that it would be better if the first meeting, should the sarpanch fail, is presided over by the Government officer. The responsibility for calling the meeting and presiding over it, should be that of the Government officers and not that of the members of the Committee.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—You want the Tahsildar to convene the Committee?

Sri H. V. KOUJALGI.—Either the Tahsildar or some officer appointed by him. Any gazetted officer could do it. Here even head clerk is a gazetted officer and he can preside over that meeting. The point is that if a member is entrusted with the task of calling the meeting, he never calls the meeting. Though the first meeting is called; he will not be present at the place. Then he calls the second meeting. This matter will have to be reported to the Revenue officers and he will take some time. Thus three or four months time is unnecessarily wasted in this process. In order to avoid all this, I suggest that the first meeting be called by a Government officer, be it a Tahsildar or an officer below his rank.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—Should that officer issue the calendar?

Sri H. V. KOUJALGI.—He should preside over the first meeting.

So far as the Panchayats are concerned, they have been given certain powers in connection with the development activities. They have the power to auction and to collect land revenue, if the Government entrusts them with that. That is a wholesome improvement.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—They are discretionary powers.

Sri H. V. KOUJALGI.—I do not find any judicial powers being given to the panchayats. In my humble opinion, when it is the object of the Government that petty offences and petty quarrels should be settled by the village-elders, there should be sufficient powers to settle them, be they petty offences or even civil suits. But the question may arise as to whether all the panchayats should be given such powers. In my humble opinion, it is not necessary that all the panchayats should be given such powers. Only such of the panchayats which have done good work, and is recommended by the Collector or the Deputy Commissioner should be given such powers and it is not necessary that all the panchayats should be given such powers.

In this Panchayat Act, I find two more provisions which have been newly introduced.

Sri D. DEVARAJ URS (Hunsur).—I should like to know what type of Panchayats should be entrusted with judiciary powers.

Sri H. V. KOUJALGI.—Petty offences. If it is an offence under section 323 or 500. . . .

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Offences under 323 are not petty. Can we entrust such things to municipalities?

Sri H. V. KOUJALGI.—With due respect to my friend Sri Bheemappa Naik, such a thing is not unthinkable. It has worked well for nine years in respect of District Boards. I have personal experience. But this power should not be given to all the panchayats, but to only such panchayats as are recommended by the Collector. Where the members are good and where there are no party factions, this power should be entrusted.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—Does the Hon'ble Member want that judicial powers should be entrusted to the panchayats or to a different body called the nyaya panchayats?

Sri H. V. KOUJALGI.—The nyaya panchayat is a sub-committee of the panchayat itself. The nyaya panchayat is something like a standing committee or a health committee. It is not different from the main panchayat. This power will be given to the members of the nyaya panchayat and not to all the members of the committee. This is just like a sub-committee of the panchayat.

As I was saying earlier, some new provisions have been introduced. A provision for moving no confidence has been introduced in the Panchayat Act. I wholeheartedly welcome this provision. Sometimes there will be no co-operation between the members and the Sarpanch. The Sarpanch will have lost the support of the majority. There will then be a deadlock. Many duties are entrusted to the Sarpanch, like bringing the money from the treasury, disbursement, etc. If 90 per cent of the members are on one side and ten per cent on the other side, the Sarpanch can create a deadlock. In such cases, it is better that this provision for no-confidence is there and the Sarpanch could be removed from office in the interest of smooth working of the panchayat. In many cases in the Bombay area, even the Collector or the Government could not do anything because there was no actual mis-appropriation on the part of the Sarpanch. It was only neglect of duty. The Sarpanch could therefore create a deadlock. I think that under such circumstances, the majority of the members should have a voice and the Sarpanch should be removed.

Sri G. SIVAPPA (Chitradurga).—Is not permission necessary to move a vote of no confidence against the Sarpanch?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—Any member can do it.

Sri H. V. KOUJALGI.—Another wholesome suggestion is about putting interpellations and resolutions. Nowadays the practice of the panchayats is that the Secretary prepares the agenda according to the wishes of the Sarpanch and the members may or may not know the working of the panchayat. In such cases, at least they can put forth questions and move resolutions about matters concerning the improvement of the villages. This is an improvement on the old Act.

There are some other provisions of which I do not know whether they would be legal. There is a provision in the Bill provided for the asking of contribution from the Trustees and Mutts when special works are to be undertaken, and also for imposing a surcharge from an outsider, who is not a member. I doubt whether these provisions would be *intra vires*. I hope the Select Committee will look into it.

Then again, Sir, there is a provision in the Panchayat Act to levy a fee for supply of water from wells and tanks. This should not be there. It is the primary duty of the panchayat to supply d r i n k i n g water. If the panchayats supply water through pipes, it is a different matter. But drawing water from a well or a tank, should not be taxed. Such a thing will not be in the interests of the villagers and supply of water is the primary duty of the panchayat.

Coming to the Taluka Boards, there are some peculiar circumstances so far as the Bombay area is concerned, which have not been taken into consideration. On our side there are Mahals and Pettahs. They are equal to a taluk. The revenue officer is called a Mahalkari. His duties are equal to that of a Tahsildar. Big areas are divided into two and the smaller area is called a Mahal or Pettah. The Act

has not made any provision concering these areas.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—Something like a Hobli.

Sri H. V. KOUJALGI.—Hobli is within the jurisdiction of the tahsil But Mahal or Pettah is an independent tahsil by itself. It is a special taluk. It is a small taluk. It is an independent revenue unit. It would be better to include it in the functions of the taluk itself. It should now be decided whether there should be only one Taluk Board or there should be separate boards.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—What would be the population ?

Sri H. V. KOUJALGI.—Forty to fifty thousand covering about forty villages. In old Bombay area these were included when the Taluka Boards were there in the taluk itself. For the taluka and mahal there was one Taluk Board. That arrangement can be continued.

Secondly, in the Taluka Boards, indirect elections has been introduced. In my opinion it will be better to have direct elections. Suppose there is a taluk which has 100 to 110 villages and a population of one lakh and twenty-five thousand, if you apply the principle of a population of 1,500, in a pettah only 20 to 25 villages get representation and the other 60 to 65 villages will remain unrepresented.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—All villages will be represented either by group panchayats or single panchayat.

Sri H. V. KOUJALGI.—At present, you have panchayats with a population of 1,500.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—If there are panchayats with a population of 500 or 1,000 such panchayats will not constitute independent panchayats. Any panchayat with a population of 1,500 and above will be an independent panchayat.

Sri K. PUTTASWAMY (Mysore).—There will be no village which is not covered by village panchayat.

Sri H. V. KOUJALGI.—Then I am open to correction. If that is the case, the question does not arise.

The next point is about nomination, on which there are divergent opinions. So far as I am concerned, I am against nomination. These nominations were removed in 1924 even when we were ruled by the Britishers. Now when we are ruled by ourselves, it is better that this provision of nomination should be deleted. It is no doubt the object of Government to include as Members certain experts to advise the Panchayat but it is very difficult to get such persons in the taluks. In any case, I do not think there would be any difficulty in getting them elected.

When the object of these Boards is the betterment and development of the taluk, I think they should function on non-party lines. If these Taluk Boards are to work on non-party lines it is better that nominations are avoided. District Development Committees are already there; these are nothing but nominated bodies. They will supervise and guide the Taluk Boards. So there is no necessity to keep two nominated bodies—one at the district level and another practically nominated body at the taluk level.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—Nomination to the District Development Council is not done at the discretion of the Government but the nomination is done by a statute.

Sri H. V. KOUJALGI.—They are more or less nominated bodies. The object of the Government is to nominate experts. In the District, there will be an Engineer, a Health officer, a Medical Officer and so on. They can give advice to and do supervision over the Taluk Board and it is not necessary that such persons should be represented by nominating them in the Taluk Boards. That is how I put it.

In the Taluk Boards, the Chief Executive Officer is given too much power. He is the whole and sole authority and the Taluk Board is simply an advisory body. If we analyse the powers, we will find that the Taluk Board members can only recommend that such and such work be taken up and they can also pass the budget; beyond that they have no control. In my humble opinion, more powers should be given to the Taluk Board rather than to the Chief Executive Officer.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—It is more or less a Corporation.

Sri H. V. KOUJALGI.—Another thing is, the Chief Executive Officer is a Government servant, while these are elected bodies. The villagers are illiterate and ignorant and this officer being an educated man and being a Government servant, tries to boss over the members of the Board and it is very difficult to control him. There cannot be any co-operation between the two.

Sri H. M. CHANNABASAPPA (Krishnarajanagar).—What is the extent of power that you would like these bodies to have and what in your opinion is the kind of power that has to be vesced in the Taluk Board or its President?

Sri H. V. KOUJALGI.—There are so many provisions and each of them will have to be discussed in detail. It is not a question of discussing one or two provisions. He has been given so much powers that they will have to be discussed in detail. I will say later as to what should be the position of the Government Officer.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—I would like to be enlightened on this point. The Taluk Board will certainly enunciate certain policies; they may take a decision to undertake a particular work. There ends the matter. Do you want the members to interfere in the day to day execution of the work or do you want to leave it entirely to the officer to execute the work?

Sri H. V. KOUJALGI.—What is the object in getting the Members elected? They must have a voice in the chalking out of policy and in the execution of the work.

Sri D. DEVARAJ URS (Hunsur).—With regard to the duties of the President, it is stated that he will preside at the meetings of the Board and its standing committees, keep a watch over the financial and executive administration of the Board and exercise general supervision and control. Over and above such powers of the President, what other powers do you want the President to have, as opposed to the powers of the Executive Officer?

Sri H. V. KOUJALGI.—As I said these are matters of details. I will have to explain them. The powers that are now given to the Chief Executive Officer are many and they are too much. He should not be given so much powers.

The next point is about the staff. So far as the Secretary or the Executive Officer or members of the staff are concerned, a separate cadre is provided for. They have to work under the nominated or elected bodies. They are neither subordinate to the Government, say the Collector or the Commissioner, nor to the Taluk Boards or the Panchayats. If there is no harmony there cannot be smooth work. They are just like the District School Boards in the Bombay area. The administrative officer, the chief head of the office, is a Government servant while the members of the School Board are elected. They have no control over the office. If any action is to be taken against him, they have simply to report to the Government. He, being a Government servant, naturally much time will lapse and he always escapes punishment and nothing can be done. In my opinion, either he should be purely a Government servant or should be a servant of the Board. Then there will be smooth working. The second point is, these officers should be made transferable.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—They are transferable.

Sri H. V. KOUJALGI.—The question of transfer becomes very hard. That provision can be made practicable provided he is a Government servant. But if he is a servant of the local authority the transfer becomes very difficult. For example, there is an Engineer for the Belagaum District and there is also an Engineer for Chickmagalur District which is a smaller District. The ormer draws Rs. 800; the salary is much and the responsibility is also much. The latter district is small. Here the work is equal to the work of a Deputy Engineer.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—There is no uniform law now.

Sri H. V. KOUJALGI.—You can have districts of uniform size after ten years, but you have to enforce the law as it is to-day. An Engineer of Belgaum District can be transferred to

a smaller district like Karwar or an Engineer of Karwar District can work in the other District. What about the pay scales? Here he draws Rs. 200-300; there he draws Rs. 800.

3 P.M.

Secondly who has to transfer these officers? For example the Taluk Board will say that they are independent and do not want a Chief Officer. What can we do in such a situation? I know in Bombay such a law was made but could not be implemented as it was found impracticable. If these are Government Officers, they can be transferred. Otherwise the provision for transfers will only remain on the statute and it will be difficult to enforce it. The Taluk Board will be an independent body and if they say that they do not want such and such person, we cannot force him upon them.

Lastly, about the Revenue Officers. These officers have been entrusted with supervision and rendering guidance. The enforcement of this Act entirely rests on the co-operation and guidance of the Revenue Officers. What is the position of the Revenue Officers? They are already over-worked and would it be advisable to ask them to do this work also? Of course, that in course of time their work would be lessened is a point for consideration. But, as it is today, they have got too much work and if this work is also entrusted to them, the implementation would only remain on paper. For instance, if report is made to the Deputy Commissioner, he has no time to look into it. He will only ask the clerk to attend to it and the clerk will make enquiries and put up a note and the Deputy Commissioner will simply intial it. The alternative suggestion is that he should be an Officer of the rank of Commissioner for Local Authorities. He should have an independent staff and he must be entirely left to this work. Otherwise if the Revenue Officers are to attend to this work, it would be very difficult for them to attend to this work for want of time.

Mr. SPEAKER.—The House now rises and would meet after half an hour.

The House adjourned for Lunch at Five Minutes past Three of the Clock and re-assembled at Thirty-five Minutes past Three of the Clock.

[MR. SPEAKER in the Chair]

Sri H. V. KOUJALGI.—Sir, I have come almost to the end of my speech. I was referring to the fact that the Revenue Officers who are to implement this Act have multifarious duties to perform and I therefore suggested that the implementation of this Act should not be entrusted to the Revenue Officers. The question will now arise as to who should take up this responsibility or to whom this work should be entrusted. My suggestion is that there should be an independent Officer for each district. You may call him as an Officer for local authority or by any other name. He should have sufficient staff, he should have auditors and he should be responsible for inspection and audit of the accounts of the panchayats and the Taluk Boards. Only then could immediate attention be given. If any help is required by panchayat or if anything goes wrong in panchayat, he can immediately go there and set things right. If the work is entrusted to the Commissioners or the Deputy Commissioners, as I have already said, the work will be done by some clerk in the office. He will report on the matter and the Assistant Collector or whoever he may be will simply sign or say 'yes' to the note put up to him. In that case there will not be proper implementation. As a result of this Act, we will have panchayats and Taluk Boards all over the district and the work will be enormous. It is better that the implementation of this Act or control of these bodies is given to a separate department. A separate department should be created for this purpose. Of course, they may be Revenue Officers or any other Officer, but they must be exclusively in charge of this work.

Sri A. S. PATIL (Nargund).—How are they connected with the implementation of this Act?

Sri H. V. KOUJALGI.—If the Hon'ble Member looks to Chapter XII, he will find that the inspection of local authority has to be done by the Commissioner or the Deputy Commissioner. Such a control will be made by so many departments-some by the Revenue Officers and some by the Audit Department and so on. So, it is better that the controlling authority should be one, instead of being several.

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—If a Panchayat Officer at district level is appointed will that serve the purpose?

Sri H. V. KOUJALGI.—The question would be to whom he should be subordinate to.

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—To the Collector.

Sri H. V. KOUJALGI.—My point is that the Collector is already overworked and he will not be able to extract work from the Panchayat Officers? In Bombay State, formerly, this work was entrusted to the Commissioners, as suggested in this Bill. It became unmanageable. In each district there will be a number of village panchayats and Taluk Boards. The Commissioners could not control the panchayats and so they asked the local boards to appoint their own auditors. There were two sets of auditors-one by the local boards and the other by the Government and they always worked under the Collector or the Commissioner and whenever any mal-practice or mismanagement or irregularity happened, they could not pay immediate attention. Subsequently, it was thought that there should be a separate department or a separate officer and he was designated as the Commissioner for Local Authority and the entire work was entrusted to him. The auditors, the inspection staff and the supervising staff under him and he could pay immediate attention. A number of panchayats and taluk boards will come into existence after this Act comes into force and the point is, whether the Collector who has to perform so many duties can manage, control and supervise this work also. I do not say that he is incompetent or that it is not his concern, but the main point is that he has already got many duties to perform and in the midst of his multifarious duties it will not be possible for him to pay sufficient attention to the implementation of this Act.

Sri R. CHENNIGARAMIAH.—The Executive Officers or the Chief Officers will be attending to the day-to-day work and it is only in very rare cases that the Deputy Commissioner will have to interfere.

Sri H. V. KOUJALGI.—The question of audit comes.

Sri R. CHENNIGARAMIAH.—You have a separate department for that.

Sri H. V. KOUJALGI.—Why should the auditor work in one department and the controlling authority in another department? Why not bring them under one department? Apart from audit, some regular inspection on administrative lines is quite necessary. Only then can we see that the Act is implemented according to the rules and bye-laws. If we leave the whole matter to the control of the Chief Officer, nobody would check his work. As I said in the beginning, the Secretary or the Chief Officer or the Engineers concerned will be working under these bodies and they should be Government servants so that they can be controlled by the local authority or by the District Officer. At least, there should be some Head of the Department who can control these officers. Otherwise, they will be neither the servants of the board nor that of the Government.

Sri C. K. RAJAIAH SETTY (Chicknayakanahalli).—What is your suggestion regarding that? Under whom should they work?

Sri H. V. KOUJALGI.—They should be the servants of the Government. Then, naturally, they will be under the control of the District Officer.

The Bill provides that there will be a village panchayat for a population of 1,500 up to 10,000 and no discrimination has been made so far as these panchayats are concerned. In the interest of better working of these panchayats, it would be better to classify the panchayats on income basis. For example, panchayats having an income of Rs. 5,000 may be

V-31 N58
N58-4.51-53,55
(B) 4781

classified into one category, panchayats having an income varying from Rs. 5,000 to Rs. 10,000 into another category and panchayats having an income from Rs. 10,000 onwards into a third category. This will facilitate the working of the panchayats, because the question of payment of salaries to the Secretaries and other staff comes in. The Bill provides for the appointment of a Secretary to a panchayat and we cannot make any discrimination so far as his pay is concerned. Supposing there is a village panchayat with a normal population of 1,500. It cannot have an income of more than Rs. 3,000. In that case that panchayat will not be able to pay its Secretary the same salary which a bigger panchayat will be able to pay. So, we will have to make a distinction between Secretaries and Secretaries. Moreover, work in smaller panchayats will be small. So, it is better that these panchayats should be classified on income basis.

So far as tenure is concerned, it is a minor detail and I do not like to go into these minor details at this stage. I thank the Chair for having given me so much time and I close my speech.

MR. SPEAKER.—Sri V. S. Patil. The time limit is 20 minutes.

SRI V. S. PATIL (Belgaum I).—I will try to finish within that time.

Sir, before I touch upon the various provisions of the Bill brought by the Government for the consideration of this House, I shall try to point out to this House that article 40 of our Constitution gives this Government or the State some powers regarding the panchayats. Article 40 runs thus:

> "The State shall take steps to organise village panchayats and endow them with such powers and authority as may be necessary to enable them to function as units of self-government."

[SRI J. H. SHAMSUDDIN in the Chair.]

So the emphasis is to enable them to function as self-governing units. The next thing which I should like to refer to is article 43 wherein a living wage is to be given to all the persons concerned, and also to article 44 which states:

> "The State shall endeavour to secure for the citizens a uniform civil code throughout the territory of India."

We have to study whether this Bill has really complied with the desire that is expressed or the directions contained in the basic Articles of the Constitution of our country. We have another authoritative book which has been published by the Central Government and that is Report of the Team for the Study of Community Projects and National Extension Service (Vol. I). This book is a very important book so far as the re-organisation of the local bodies, *i.e.*, gramapanchayats is concerned. I should like to refer to certain pertinent remarks made by this committee so far as the constitution of these local bodies is concerned. They have said outright that the *ad hoc* committees appointed for the execution of the National Extension Schemes and the Development Blocks have proved a failure and the committee has recommended that these powers should be handed over to the elected representatives. This point has been mentioned in this book:

> "It is not infrequently that delegation of power is mistaken for decentralisation. The former does not divest the Government of the ultimate responsibility for the actions of the authority to whom power is delegated; this authority is under the control of the Government and is in every way subordinate to it. Decentralisation, on the other hand, is a process whereby the Government divests itself completely of certain duties and responsibilities and devolves them on to some other authority."

We have to see whether we have decentralisation or delegation of powers today so far as the local bodies are concerned. The Central Government and big personalities have stated that there must be decentralisation of powers rather than delegation. If we are to study this Bill with this background, then we have to see whether the directives of this committee, as well as the Constitution have been followed or not. Before I enter into......

SRI G. ANNA RAO (Afzalpur).—These are the recommendations of the Team and they were sent for comment to various Governments and many Governments have sent their comments in this regard. We do not know the comment of Mysore Government.

SRI V. S. PATIL.—It is for that purpose I raised this question. These recommendations were sent to State Governments and are to be accepted or rejected or desired to be modified. Practically all the governments have submitted their opinions. Yesterday the Hon'ble Minister was pleased to say that this Government also had given their opinion.

SRI R. CHENNIGARAMIAH.—I would like to make the matter clear. The recommendations of the Balwantrai Mehta Committee were sent to Mysore Government and are before them. Yesterday, I ascertained that we have adopted some of those recommendations. I am told that the recommendations have not been sent back.

SRI G. ANNA RAO.—In the third volume opinions of all the State Governments have appeared excepting those of Kerala and Mysore, I suppose.

SRI R. CHENNIGARAMIAH.—We have adopted some of them.

SRI V. S. PATIL.—Yesterday I made a request to let us know whether the Mysore Government had sent their opinion either by way of acceptance or rejection or modification. But it appears this Government has done nothing.

SRI R. CHENNIGARAMIAH.—We have adopted some of their recommendations.

SRI V. S. PATIL.—We must have a report of that.

SRI R. CHENNIGARAMIAH.—Why? It is not necessary.

SRI V. S. PATIL.—The recommendations the State Government have accepted, the recommendations they have rejected, the recommendations that are not necessary to be implemented for the present and may be taken up at some other time—the views of the State Government on these points ought to have been placed before us so that we could have touched on them where we differed.

SRI R. CHENNIGARAMIAH.—I would like to know whether in any other State the recommendations of the Balwantrai Mehta Committee have been placed before the Legislature. No, it is not necessary. It is at the Government level these things are examined, and some recommendations have been accepted and some not.

SRI V. S. PATIL.—That is why I asked that when this committee has published the opinions sent by various Government why this Government alone had not sent their opinion.

SRI J. B. MALLARADHYA.—I would like to draw the attention of the Hon'ble Minister for Local Self-Government to the views already expressed by this Government in respect of one or two items relating to the constitution of panchyats that at the block level an elected self-governing institution should be set up with jurisdiction co-extensive with the development block. The Mysore Government along with the Kerala Government has not expressed its opinion in respect of other points. That is why this House is entitled to know the items on which this Government has expressed its opinion, and the items reserved for separate examination. That will help discussion on the subject in a more intelligent manner.

SRI R. CHENNIGARAMIAH.—Whatever recommendations we have accepted have been incorporated in the Bill and we have intimated the Planning Commission accordingly.

SRI V. S. PATIL.—Is it the opinion of the Hon'ble Minister that we should grasp and try to find out the recommendations accepted by this Government by reading through and comparing the whole of the Bill with the recommendations made by that Team? That would rather be difficult. Even now I feel that we are entitled to know which of the recommendations this Government have accepted and which of them they have rejected.

4 P.M.

We have to see, Sir, whether this Government is of opinion that there must be delegation of power or decentralisation of power. This is not clear

from the attitude assumed by this Government. Everywhere in this country, as well as in foreign countries it has been felt that there must be decentralisation of power. But, if we read the provisions of this Bill, what we find is mere delegation of powers with some limitations and ultimately, it can be seen that this Bill is nothing but an eye-wash. It gives practically no powers to the local bodies and I should like to point out the present position in the Bombay area. The village panchayets in Bombay area are autonomous bodies. They are fully elected. They are vested with full executive powers; they can appoint the secretary, and also dismiss him. The budget is subject to the approval of the District Board only and village panchayats are established in a village or groups of villages where the population is more than 1,000. So far as income is concerned, they get 30 per cent of the land revenue and they have powers of supervision on primary education. These are things which are already in existence in respect of the existing village panchayats in the Bombay area. But when we read the provisions of this Bill, we find that such powers have been taken away from the gram panchayats. The proposed panchayats are practically consultative bodies and all executive powers have been taken over by the Government from the *gram*.

SRI R. CHENNIGARAMIAH.—It is an improvement.

SRI V. S. PATIL.—It is not an improvement.

SRI A. BHEEMAPPA NAIK.—I just want to know the provision under which the Government will be managing the village panchayat. I have gone through every clause of the Bill and to my knowledge, I have not seen any such provision. Will the Hon'ble Member enlighten me and show me the clauses where the Government have taken over the executive powers of the village panchayats?

SRI V. S. PATIL.—I will show the clauses where the Government has interfered so far as the Bombay area is concerned. I may point out generally, that all these powers are sought to be taken away. In the Bombay area, there is a committee of the gram panchayet called School Committee which controls and supervises the primary education in that village; and in the present Bill, there is absolutely no reference to any kind of supervision or any committee that can be appointed by the gram panchayet or village panchayet so far as primary education is concerned. On the contrary, the gram panchayats are liable to pay from their funds for the construction of school buildings and to meet the expenditure on primary education. The burden is thrown upon the panchayat as well as the Taluk Board. But powers are not given to them. That is not the case at present in the Bombay area.

I may point out Sir, about finances, clause 69, even in Bombay......

SRI A. S. PATIL.—Even in Bombay area, the panchayet is not controlling primary education.

SRI V. S. PATIL.—In the Bombay area, the village panchayet is entitled to appoint or elect or is bound to elect a committee called the School Committee. That committee has got powers to visit schools inspect and recommend anything to the School Board. That power is not here in this Bill..

About finances, Sir, if it is our intention to give local bodies some self-respect, and to decentralise powers, then there is no question of delegation of property. The property in a particular village must vest in the panchayat automatically just as it is done in the cases of the Taluk Board. So far as property is concerned, in the Bombay area, all properties existing within particular limits which do not belong either to the Government or, to an individual, vests in the particular body. Such provision ought to be there so far as the village panchayats are concerned.

SRI R. CHENNIGARAMIAH.—Yes. Is it not there now?

SRI V. S. PATIL.—The existing property within particular limits must automatically vest in the local bodies, either in the Taluk Board or in the village panchayat. There must be a

(SRI V. S. PATIL)

provision to that effect. That is wanting here. There is a provision to the effect that if they acquire certain property or if the Government hands over any property to them, they become the owners of that property. That is not correct. It is against the principle of decentralisation of powers.

So far as the Secretary is concerned, my friend Sri Bheemappa Naik asked me to show the clause by which executive power has been taken away from the local bodies. For that purpose, I should like to point out section 79.

> "Every Panchayet shall have a Secretary who shall be the servant of the Panchayet appointed by the Commissioner in accordance with such rules as may be prescribed."

Sir, the Secretary is at present appointed by the village panchayet Act in the Bombay area.

In the Bombay area, they are servants by the Village Panchayats. The pay scales are fixed by the Government; but the officers are appointed by the village panchayats. Their work is supervised by the executive officer. If there is any neglect of duty they can dismiss them without any further difficulty.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—By appointing the Secretary, does it mean that the Government takes away executive powers. The Secretary is an executive of the panchayat. He is there to look after so many duties. If a village panchayat appoints a secretary that panchayat will have to keeep him for good or for bad. The present arrangement is very good. To say that the executive powers of the village panchayats have been taken away is not correct.

Sri V. S. PATIL.—If we read this section along with sections 80 and 81, it is quite clear that no disciplinary action can be taken by the village panchayat against the secretary. They can take action against minor servants and there is also an appeal against the action taken by the secretary against minor servants. But as regards the duties of the secretary, power is not given to the village panchayat. So far as the present Bill is concerned, as it stands, it is clear that the village panchayat cannot control this officer. In the case of the Taluk Board, also the executive officer is a Government servant, appointed by the Government. He is responsible to the Taluk Board in the same way as the Secretary is responsible to the village panchayat. The Executive Officers are appointed by the Government and are controlled by the Government.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—In the case of the Corporation, the Commissioner is not responsible to the Mayor. He is the person who controls the finance. It is necessary for the safety of the body itself. While the village panchayat is entitled to sanction any scheme of work, the executive officer does it. How does this affect the village panchayat?

Sri V. S. PATIL.—The question of Corporations is practically an All-India question. A corporation is meant for big cities. There is one corporation in this State and in Bombay there are three. These corporations were started by the Britishers when they were in power and since they wanted to keep the executive authority in their own hands they created those posts. Moreover the business of the corporation cannot be compared to the business of the village panchayat. The business to be done by the village panchayat is very little.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—Is it the case of the Hon'ble Member that the secretary, so far as the panchayats are concerned, and the executive officer so far as the Taluk Boards are concerned, should be subject to the disciplinary action of the local bodies and also that the local boards should have powers to dismiss those officers if they fail in their duties?

Sri V. S. PATIL.—I would like to mention that such powers are already there in the Bombay area. We should like to make the executive officers responsible to these bodies. The present Ministry, the Cabinet as such, is responsible to this House and is a representative of this House. The

same method should be followed in the case of local bodies.

Sri R. CHENNIGARAMIAH.—If there is any maladministration, you cannot hold the Government responsible.

Sri V. S. PATIL.—If there is maladministration, there is a separate provision, *i.e.*, power given to Government under sections 198 and 199. The Commissioners have been given powers to supersede or to do anything. There are two sections to which a reference may be made at this stage and these are sections 196 and 197. These are two very important sections in this Bill. These two sections will show that the Deputy Commissioner has been given such vast powers as to suspend the executive and any work of the village panchayat or Taluk Board. Not only that. Under Section 197, the Deputy Commissioner can get anything done and even suspend the executive. These bodies are reduced practically to nothing if their work can be suspended or they are compelled to do anything and finally recover the amount from them. This will go to show that the entire executive power has been concentrated in the Government. That is not proper. They say that they want to divest themselves of certain powers and give them to the people, but they are doing the opposite. This is merely a farce.

*Sri H. M. CHANNABASAPPA.—I should say that the Hon'ble Member is wrong. In the normal course, the Deputy Commissioner does not utilise that power. It is only in extraordinary circumstances that the Deputy Commissioner would interfere. Please read the definition of the section.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Section 197 says that he has such a power. The Deputy Commissioner may say that the expenditure, etc., charged is not in public interest and therefore suspend the work.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—I would like to bring to the notice of Sri Mallaradhya and Sri Patil that a similar provision is there in the District Boards Act of old Mysore and even in the Town Municipalities Act. Within my experience of 25 years, I have not come across one single instance of a Deputy Commissioner taking recourse to this section. This provision is meant as a sefeguard to prevent certain undesirable things.

Sri V. S. PATIL.—Then, Sir, I will deal with the Budget provision here. It is rather strange. The Budget provision in this Bill is covered by section 69 read with section 76. As I said, section 76 "Grant by Government" is strange. When we are going to create autonomous bodies, why should this word 'Grant' be introduced here? A certain portion of the land revenues should be automatically set aside for these local bodies. 'Grant' is quite a different thing. Under the Bombay Government, the local bodies were getting thirty per cent of the land revenue and it is now cut down to fifteen per cent; can it be called a progressive or a regressive measure? I think, Sir, that this Government wants to go back from the advance already made. There is a saying in our language. "ಗಾಯೀ ಚೀ ಶಿಂಗೀ ಮೋಡೂನ್ ವಾಸರೂ ಕರಣೆ" I will translate it into English. "If a full grown milking cow, with tall horns is to be passed amongst calves, you just cut off her horns and the hoofs to make it look like a calf." That is the way we are being treated.

Sri A BHEEMAPPA NAIK.—Is it an interpretation or misinterpretation of the provision? The Taluk Boards are given 15 per cent of the State revenue and the village panchayats 15 per cent and the remaining 20 per cent is kept over. In Bombay area there are no Taluk Boards. Here the Taluk Board does all the work. Here there is co-ordination and co-operation between the two.

Sri V. S. PATIL.—My friend has forgotten that there is a local cess of 4 annas leviable by the Government with the consent of the local authority. Already three annas in the rupee has been levied. In this Bill you have recommended that only 12 naye paise should be levied. That is how you want to reduce local cess.

Sri R. CHENNIGARAMIAH.—You please remember how much of local cess goes to the School Board?

Sri V. S. PATIL.—It may be taken over for primary education, provided you hand over charge of the management of the primary institutions to these bodies. If you don't want to hand over management, then you must bear the expenditure. So far as grants and allotment of land revenue is concerned, it is my view, not the view of the Bombay Government, that the whole of land revenue must revert back to the village panchyats and Taluk Boards.

I now come to the constitution of the Taluk Local Boards. In our State there are taluks with a population ranging from 10,000 to 30,000. A reorganisation of the taluks as well as the districts is quite essential if these bodies are to function on a basis of equality. A reorganisation should be taken up by the Government. Taluk Development Boards are to be constituted on indirect election. Why this indirect election? In the case of the Legislative Council and the Rajya Sabha, members are elected by indirect election. They have no executive powers at all. The executive powers are given to those who are elected by the direct method. From this House members are taken to the Cabinet. The Cabinet is responsible to us because we are directly elected.

Sri R. CHENNIGARAMIAH.—Even here there is one nomination.

Sri V. S. PATIL.—Those bodies constituted by indirect election are for deliberation, not for execution. They are not expected to have executive powers. These Taluk Boards also should be elected and not constituted by indirect election. In Clause 96, there is provision for nomination. Even the Congress Party is not for nomination. We support that proposition.

Then I have to say a word about the executive officers. So far as our area is concerned, the local bodies have their own officers. They control them; they appoint them; they dismiss them. From this Bill it appears that the Executive Officer is a servant of the Government, is responsible to the Government and his terms and conditions of service are to be determined by the Government. That means he will nevercare for the Taluk Board; he will never care for their decisions and it would amount to merely creating a sort of machinery that would take away the powers vested in the local bodies.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—In the Bombay area how often the executive officers and Secretaries have been dismissed because they do not belong to certain communities or because they do not dance to the tune of the President or the Chairman? I want to know your experience in the Bomay area.

Sri V. S. PATIL.—In Bombay area I was a member of the various district bodies for about 10 or 15 years and up till now there is not a single instance so far as our District is concerned, when an executive officer was dismissed. I have not heard of any such instance in any other District except of course that we had to dismiss an administrative officer under the School Board. That was because we received a cart-load of complaints against him and when he was unable to face the enquiry, he resigned and went away. That is the only instance which I have come across in the whole of thirty years of experience. The power given to those bodies will never be exercised unless it is very pertinent. There must be some check on the working. Even supposing the Chief Executive Officer is a Government servant, he must in some way be responsible to that body. Provision should be made to ensure that when the Panchayat or the Taluk Board passed a resolution condemning a particular officer, the Government must take immediate steps to see that he is removed or transferred from that place. Such a provision is not here. In Bombay they are not Government servants at all; they are servants of the Local Board. In Bombay there are no cases where the executive officers were dismissed on political, communal or other grounds. The question is whether you are going to rely upon the conscience and the goodwill of the people or you want to continuously feed them by spoon for years together. You have to rely upon them. The Committee on Plan Projects made a very pertinent remark in their Report which I should like to read to you:

4-30 P.M.

> "It must not be cramped by too much control by the Government or Government agencies. It must have the power to make mistakes and to learn by making mistakes, but it must also receive guidance . . ."

That is the recommendation of the Committee. Supposing one or two panchayats were to commit mistakes, that should not be ground enough for removing them. The Taluk Boards should be made fully representative and given proper incentive and should not be mere deliberative bodies. All this reorganisation is being done for the execution of the National Extension Schemes and Development works. But there is not a single reference to them in this Bill. But, if the Government is pleased to give certain work to them, then only Taluk Boards can interfere. I suggest that automatically all these works must be handed over to these bodies for execution.

Another thing which I would like to mention is that primary education has not been handed over to any of these bodies. On the contrary, under clause 127 though the Taluk Boards have to construct school buildings, etc., control is with the Government. The Taluk Boards have to spend money but have no control. Similarly under clause 128 (b) approval of Government is necessary for expenditure. So, both these bodies, the Taluk Boards and the Panchayats, have been given powers which are an eye-wash to the people and no real power has been transferred or proposed to be transferred to them.

So, this Bill has to be recast with a view to give complete power to these bodies.

I shall now refer to the last part of this Bill, *i.e.*, establishment of District Development Boards. These are practically nothing. It is only the Deputy Commissioner who is the head and who can control. These bodies have absolutely no power. It is as if these bodies assemble when a Collector or Deputy Commissioner calls them and on the latter placing some matters before them, taking tea and dispersing. That is not proper and is not decentralisation or even delegation of power. It will amount to taking away the power by the executive. We strongly oppose this and want that real power should be transferred to the local bodies and they should take up works, such as what are being done in the Bombay area. What happens now is that even though several crores of rupees are being spent, people are not taking part. To create some enthusiasm in them it is essential that they must be given some powers of execution and supervision.

Therefore, I submit to this House that this Bill should be considered very seriously. There should be decentralisation of power and autonomous bodies must be created. Instead, if the Government wants to keep these powers with them, then certainly there will be no development in our country.

*ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್.—ಸ್ವಾಮಿ, ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಈಗ ತಂದಿರ ತಕ್ಕ ಮಸೂದೆ ಅನೇಕ ಹೊಸ ವಿಷಯಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡು ಒಂದಕ್ಕೊಂದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬಹಳ ಅಭಿನಂದನಾರ್ಹವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತರಲ್ಪಟ್ಟಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ; ನಾನು ಕಂಡಂತೆ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇಂದಿನವರೆಗೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯಗಳು ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ತರಲ್ಪಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಆಕ್ಟೇ ಬೇರೆ, ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಆಕ್ಟೇ ಬೇರೆ ಇದ್ದು ಕೆಲವು ದಿವಸ ನಡೆಯಿತು. ಕೆಲವು ದಿವಸ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು ಕೂಡ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಕೆಲಸವೇನು, ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಕೆಲಸವೇನು, ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಕೆಲಸವೇನು, ಒಂದಕ್ಕೊಂದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧವೇನು ಎಂಬುದು ಇದುವರೆಗೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಡಳಿತ ವಿಷಯದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಹಣಕಾಸಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯದಲ್ಲಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಇನ್ನಾವ ವಿಷಯದಲ್ಲಾಗಲಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಸಂಬಂಧವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿ ಒಂದೇ ಮಸೂದೆಯ ಕೆಳಗೆ ಎಲ್ಲಾ ತಂದಿರುವುದು ಬಹಳ ಸಂತೋಷದ ವಿಷಯ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಇದರಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ನ್ಯೂನತೆಗಳಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಬಿಲ್ ಮಾಡುವಾಗ ಒಂದು ಎಕ್ಸ್‌ಪರ್ಟ್ ಸಮಿತಿ ಮಾಡಿದರು. ಅದು ದೇಶವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಿ ವರದಿ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಬಿಲ್ ಆಯಿತು. ಹಾಗೆಯೇ ಬರೀ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡಿಗೇ ಒಂದು ಬಿಲ್ ಆಯಿತು. ಅದಕ್ಕೂ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯಿತ್ತು. ಹಾಗೇನೂ ಇಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಬಹಳ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿವಸಗಳಲ್ಲೇ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಈಗಿನ

(ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್)

ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಂಥ ಒಂದು ಬಿಲ್ ತಯಾರಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಅಭಿನಂದನಾರ್ಹರೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಬೇಕಾದ್ದು ಅಗತ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈಗ 5 ಪ್ರಾಂತಗಳ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಗಗಳ ಸ್ಥಳೀಯ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸಲು ಎಲ್ಲರ ಒಪ್ಪಿಗೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ರಚಿಸಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಂತೋಷ ಪಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ವಿ. ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ್ ಅವರು ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ 5—10 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ನೇಮಕಮಾಡಿ ಬೇಕಾದಾಗ ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್ ಮಾಡಲು ಅಧಿಕಾರವಿದ್ದರೆ ಅದೇನು ಮಹಾ ಅಧಿಕಾರ? ವಜಾಮಾಡಿದರೂ ಆಗ 10 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಂಬಳವಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಯಾರನ್ನಾದರೂ ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದು ಪ್ರೋಗ್ರೆಸಿವ್ ಮೆಷರ್ ಅಲ್ಲವೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕೇನು ಹೇಳಬೇಕು? ಆಲ್ ಇಂಡಿಯಾ ಕೇಡರ್ ಇದ್ದರೆ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ವರ್ಗಾಯಿಸಬಹುದು. ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಈ ದಿವಸ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ. ಸಂಬಳಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚುಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆಲ್ ಇಂಡಿಯಾ ಕೇಡರ್ ಇದ್ದರೆ, ನೇಮಕಮಾಡಲು ಅಧಿಕಾರವಿದ್ದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಅಧಿಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿತೆಂದು ಹೇಳುವುದು, ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್ ಮಾಡಲು ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟರೆ ಎಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರ ಬಂತು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಇದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿರುವುದು ಯಾವುದೋ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, 1881ರಲ್ಲೋ ಏನೋ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿರುವ ಆಕ್ಟ್. It is not the latest Act. It does not redound to the credit of any person. ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಬೆಂಗಳೂರು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಆಗಿ ಅದರ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ದೊರೆಯಿತು. ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಹಣ ಅವರ ಕೈಗೆ ಬಂದಾಗ ಮಾತ್ರ ಅಧಿಕಾರ ಬಂತು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು, ಬಾರದಿದ್ದಾಗ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ದುಡ್ಡಿನ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುವುದರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ದುರುಪಯೋಗವಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಸರ್ಕಾರ. ಅವರ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವಹಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ಅಧಿಕಾರವಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದರ ಅರ್ಥ ನನಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ power ಯಾರಿಗೇ ಇರಲಿ, ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ನಾವು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಒಬ್ಬ ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಆಫೀಸರನ್ನು ನೇಮಿಸಿ ಅವರ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಚೇರ್ಮನ್ ಆಗಲಿ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್ ಆಗಲಿ ಹಣವನ್ನು ಡ್ರಾ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವಿರಬಾರದು ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಒಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದರೆ ಅದನ್ನು execute ಮಾಡುವವರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲಸ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲವಿದ್ದರೆ ಚೆಕ್ ಮಾಡೋಣ, ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ದುಡ್ಡು ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಎಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರವೂ ಇರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. 'Watch over' ಎನ್ನತಕ್ಕ ಶಬ್ದಗಳಿವೆ. ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ "The Mayor may watch over and control......" supervise and control ಎಂದು ಇದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟದಿಂದ ನಾವು ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಬೆಲೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಹಣವನ್ನು ಮುಟ್ಟದೆ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ. ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾವಿಷನ್ ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಒಂದು ಸಾವಿರದ ಐನೂರು ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆಯು minimum limit ಮತ್ತು 10,000 ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆಯು maximum limitಗೆ ಎಂದು ಒಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಿತಿಯನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಅಷ್ಟು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಲ್ಲ. 1,500 ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆ ಎಂದರೆ 300 ಮನೆಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿ ಮಾಡಿದಂತಾಯಿತು. ಇಂಥ ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ಆದಾಯ ಸುಮಾರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅವನಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ತರಬೇತು ಆಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವನು ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗಿ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಕೆಲಸ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವಂಥ ಯೋಗ್ಯತೆ ಉಳ್ಳವನಾಗಿರಬೇಕು. ಇಂಥವನಿಗೆ ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಂಬಳವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಯೋಗ್ಯವಾದುದು, ಎಂದರೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 1,200 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಸಂಬಳಕ್ಕೇ ಹೋದರೆ 300 ಮನೆಗಳಿರುವ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಹಣ ಉಳಿಯುತ್ತದೆಯೇ ಎಂದು ನೋಡಬೇಕು. ಈ ಅಂಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಗಮನಿಸಿದರೆ 1,500 ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಒಂದು ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಯನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ. ಮದರಾಸಿನಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವರೀತಿ ಇದೆ ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ 15—20 ಸಾವಿರ ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆಗೆ 'ಒಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿ ಬೋರ್ಡ್' ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರಿಂದ ಆ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅನುಕೂಲವಿರುತ್ತದೆ, ಸಾಕಷ್ಟು ಆದಾಯವಿರುತ್ತದೆ. ತರಬೇತು ಪಡೆದ ಒಬ್ಬ ದಕ್ಷನಾದ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯನ್ನ ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ವಿಲೇಜ್ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಕೆಲಸ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆದೀತೇ ವಿನಾ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ.

Obligatory and discretionary functions ಎಂದು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಒತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ ಇದೆ. ಊರಿನ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಕಾಡು, ಊರಿನ ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕಲ್ಯಾಣಿ ಇವುಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ಊರಿನ ಎಲ್ಲ ವಿಧವಾದ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯಗಳು, ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದು ಹೇಗಿದೆ ಎಂದರೆ, "ಕೊಡುವುದು ಕಾಸು, ಕೋಣೆ ತಂಬ ಹಾಸು" ಎಂಬ ಗಾದೆಯಂತೆ ಇದೆ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಕೊಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಶ್ರೀ ವಿ. ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ್ ರವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ಎಷ್ಟು ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾ

ಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟರೆ ಮಾತ್ರ ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. 20 ಕೋಟಿ, 30 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಆದಾಯವಿದ್ದಂಥ ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬರೀ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಬಾಬಿನಿಂದಲೇ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮೂರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಆದಾಯವಿದ್ದಂಥ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಬಂದಿದ್ದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಈಗ sources of income hundred-fold ಇದೆ. ಇಂಥದ್ದರಲ್ಲಿ land revenue ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಕಷ್ಟ? ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕು, ಅವು self-governing agencies ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಹಣದ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಕೆಲಸವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಕೂಡ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಬಾಬುಗಳಿಗಾಗಿ ಸೆಸ್ ಹಾಕುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವು ಆಯಾ ಬಾಬುಗಳಿಗೇ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ರೈತನು ತಾನು ಕೊಡುವ ಕಂದಾಯವು ತನ್ನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ, ತನ್ನ ಊರಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ವಿನಿಯೋಗವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದರೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿಗೂ ಶಾಂತಿ ಇರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕಮಿಟಿ ಇರಬೇಕು, ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರವಿರಬೇಕು ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಶ್ರಿ ವಿ. ಎಸ್. ಪಾಟೀಲರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ವಿಲೇಜ್ ಪಂಚಾಯಿತಿಯವರು ನಡೆಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅದರ ಆದಾಯವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟರೂ ಅದು ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೇ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. Primary Education is mainly the concern of the State Government. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರನ್ನೂ ವಿದ್ಯಾವಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರದ್ದು. ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ 500 ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆಯುಳ್ಳ ಊರುಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು 300ಕ್ಕೆ ಇಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದನ್ನು ವಿಲೇಜ್ ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದರೆ ಅದರ ಆದಾಯವೆಲ್ಲ ಈ ಶಾಲೆಗಳಿಗೇ ಖರ್ಚಾಗಿ ಗ್ರಾಮದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಆದುದರಿಂದ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅದರ ಖರ್ಚನ್ನೂ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Sri V. S. PATIL.—On a point of information, Sir. I did not say that Primary Education should be the main concern of the Village Panchayats. But there must be a committe of the Village Panchayats which should supervise for primary education in that village. The expenses has to be met by the Government and the District School Board and not by the Village Panchayat.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್.—Dual control ಇದ್ದರೆ ಯಾವ ಶಾಲೆಯೂ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿ ಇದ್ದು, curriculum ಇದ್ದು regular system ಇದ್ದು ಅದರಂತೆ ಶಾಲೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ ಅದನ್ನು ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಯವರು ಸೂಪರ್‌ವೈಸ್ ಮಾಡಿ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇರುತ್ತದೆ; curriculum ಪ್ರಕಾರ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಪಂಚಾಯಿತಿಯಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ, it will be more an interfering body than a regulating body.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಕೆ. ಕಂಬಳಿ,—ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗೂ ಸ್ಕೂಲಿಗೂ ಏನೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ. ಅವರು ಒಂದು ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕುಮ್ಮಕ್ಕು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪಂಚಾಯಿತಿಗೂ ಸ್ಕೂಲು ಬೋರ್ಡಿಗೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್.—ಇವೊತ್ತು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಯವರು ಒಂದು ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸೂಪರ್‌ವೈಸ್ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಅದನ್ನು ಇದರೊಳಗೆ ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ provide ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಏನಾಗುತ್ತಿದೆ? For the information of Sri Patil, I may say, that there is a provision in the Bill under discretionary functions of panchayats which is as follows:

> "A Panchayat may also make provision for carrying out within the village any other work or measure which is likely to promote the health, safety, education, comfort, convenience or social or economic well being of the inhabitants of the village."

Therefore for educational development they can appoint committees; that is not prohibited. Only, the responsibility of running primary education is with Government. ಆದ್ದರಿಂದ ಏನೂ ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲ. ನಾನು ಈಗ ತಾನೆ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ 1,500 ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆಯಿರುವ ಕಡೆಗೆ ಒಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿ ಮಾಡಿದರೂ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗೇನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೋ ಅದನ್ನೇ ಮುಂದೆಯೂ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಈಗೆಷ್ಟು ಆದಾಯವಿದೆಯೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಆದಾಯವಿದ್ದರೂ ಅದೂ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗಿರುವ Establishment ಖರ್ಚನ್ನು ಕೂಡ meet ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ provision has been made for secretaries being appointed compulsorily.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಅಣ್ಣಾರಾವ್.–17ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ; ಐದು ಮೈಲಿ radius ನಲ್ಲಿರುವ ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಒಬ್ಬ ಸೆಕ್ರೆಟೆರಿಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್.—ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲು 3,000 ದಿಂದ 5,000 ದವರೆಗೆ ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆಯಿರುವ ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು group ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆದಾಯವಿರುತ್ತಿತ್ತು. 1,500 ಎಂದು limit ಹಾಕಿರುವುದನ್ನು 300ಕ್ಕೆ ಏರಿಸಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು; 1,000ಕ್ಕೆ

(ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್)

ಏರಿಸಿದರೆ ಇನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ವಿಲೇಜ್ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಅವರು ನೇಮಕ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ದಕ್ಷರಾದವರನ್ನೇ ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಎಷ್ಟು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಮ್ಮ ಸಲಹೆ?

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್.—3,000 ವೆಂದು ಮಾಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿಗೆ 600 ಮನೆಗಳು ಇರುವ ಹಾಗಾಗುತ್ತವೆ. ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಗ್ರಾಮಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಒಂದು centre ನಲ್ಲಿ village panchayat ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದರೆ, ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಹಣವಿದ್ದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಇದುವರೆಗೂ ವಿಲೇಜ್ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ತಮ್ಮ ವಿಲೇಜ್ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ limits ನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಈಗ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಗೂ ಇನ್ನೊಂದು ಹಳ್ಳಿಗೂ ಸಂಬಂಧಕಲ್ಪಿಸಿರುವುದರಿಂದ, ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಹಳ್ಳಿಗೆ ಇರುವ ರಸ್ತೆಯೂ ಅವರ ಕಾರ್ಯಭಾರದಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಮೂರು ಮೈಲಿಯ ಪರಿಧಿಯೆಂದರೆ Inter-village ರಸ್ತೆ ಕೂಡ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡೇ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲಿ, ವಿಲೇಜ್ ಬೋರ್ಡೇ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲಿ, ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಮಾಡಲಿ, ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ Inter-village ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, Inter-village limit is not within the village itself. One village is within one mile and another within half a mile. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂಥ ಎಲ್ಲ ರಸ್ತೆಗಳಿಗೂ ಹಣವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇಷ್ಟು ಹಣದ ಬಲವಿರುವಂತೆ, ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಶೇಕಡ 15 ಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಶೇಕಡ 40 ನ್ನು direct ಆಗಿಯೂ, ಉಳಿದ ಶೇಕಡ 10-20ನ್ನು consolidate ಮಾಡಿಯೂ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಶ್ರೀ ಪಾಟೀಲ್ಅವರು ಈ ರೀತಿ ಗ್ರಾಂಟ್ ಏಕೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. Grant ಎಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೇ ಧರ್ಮ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದಲ್ಲ. ಈ ಎಷ್ಟು ಮುನಿಸಿಪಾಲಟಿಗಳಿಗೆ ಅವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ! ಆದ್ದರಿಂದ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳವರು ಗ್ರಾಂಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ inferiority complex ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಹಣ ಬಂದದ್ದನ್ನು ಒಂದು ಫಂಡು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲಿ deficit ಇದೆಯೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಯೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರತಕ್ಕ obligatory duties ಚೆನ್ನಾಗಿವೆ. Village development ಆದ ಹಾಗೆ ಆ ಜನರೂ ತಮ್ಮ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ Deputy Commissioner ನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವರು ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ, ಆರು ತಿಂಗಳಾದ ಮೇಲೆ ತಾವೇ ಹಾಕಬಹುದೆಂದಿದೆ. ಇದು ಅಷ್ಟು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಯಾರಾದರೂ ಬಲಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬಹುದು. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸೆಕ್ಷನ್ನಿನ ವಿಷಯವನ್ನೂ detail ಆಗಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. General principles ಹೇಳುವಾಗ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸೆಕ್ಷನ್ನಿನ ಪದವನ್ನೂ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಿಪಡಿಸಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್.—ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರರಷ್ಟು ಒಂದು ಕಾಸೂ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಕೊಡಬೇಕು. Land Revenue ವನ್ನು ಕೊಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಫಂಡು ಕೊಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇದಕ್ಕೆ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳೆನ್ನುವುದು ಒಂದು flea bite ಇದ್ದಹಾಗೆ. ಲೋಕಲ್ ಸೆಲ್ಫ್ ಗೌರ್ನಮೆಂಟಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಲೇಜ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಹಾಕಿದರೆ, ಇನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಖರ್ಚಿನದೇನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. Parallel Bodies ಗಳನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಯಾವಯಾವುದೋ ಸಂಬಂಧವಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, S.K. Dey ಮುಂತಾದವರ ಸ್ಕೀಮುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದೇನು ಪ್ರಯೋಜನ ? ವಿಲೇಜ್ ಪಂಚಾಯ್ತಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೇ, N.E.S. ಬ್ಲಾಕಿನ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫೀಸರು ಮಾಡಬೇಕೇ ಎನ್ನುವುದು ಬೇಡ. ಈಗ ಏನಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ, ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡತಕ್ಕ ಹಣದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಭಾಗವೆಲ್ಲಾ ಬ್ಲಾಕ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫೀಸರಿಗೆ, village worker ಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಬ್ಲಾಕ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಅಂದ ಕೂಡ್ಲೆ ಅದೇನು ಕಪ್ಪು ಬಳಿಯುವುದೋ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ಪುನರಾಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟ ಸುಖಗಳು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತು.

5 P.M.

ಅದೇ ವಿಲೇಜ್ ಪಂಚಾಯ್ತಿ, ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡ್, ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ಗೆ ಆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟರೆ ಈಗ ಏನು ಬ್ಲಾಕ್, ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೆಲಸ ಎನ್.ಇ.ಎಸ್.ನವರು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅದಕ್ಕಿಂತ 100ರಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಆಗುತ್ತದೆ. ಹಣ ದುರ್ವಿನಿಯೋಗವಾಗುವುದು ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಏಕೆ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬಾರದು ? ಹಣ ದುರ್‌ವಿನಿಯೋಗವಾಗಬೇಕೇ ? ಸದ್ವಿನಿಯೋಗವಾಗಬೇಡವೇ ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಎನ್.ಇ.ಎಸ್. ಬ್ಲಾಕ್ಸ್ ಇದ್ದರೂ, ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ರಚನೆ ಮಾಡಿ, ಅವರು ಅದೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಮುಂದೆ ಬಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಡ ಎಂದು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಡ್ಡಿ ಬರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ಪ್ಲಾನ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅವರು ಯಾವ ಇಂಟರ್‌ಫಿಯರೆನ್ಸ್ ಇಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ಈಗ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಅಡ್ವೈಸರಿ ಕಮಿಟಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇದಕ್ಕೇ ವಹಿಸಿಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್.—ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ನಾನು ಒಂದು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದವರ ಹತ್ತಿರ ಮಾತನಾಡಿದಾಗ ಹುಲಿ ಮೈಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಬಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದು ಬಹಳ ಸಂತೋಷ.

Sri G. ANNA RAO.—Will the Government reorganise the Taluk Boards so that they may correspond with the area of the block development?

Mr. CHAIRMAN (Sri J. H. SHAMSUDDIN).—No, it is not proper. You are asking an Hon'ble Member to explain the policy of the Government, instead of asking him to clarify his point.

Sri G. ANNA RAO.—If I have no right, I will sit down. This is a thing which should be followed by every one in the House.

Mr. CHAIRMAN.—You are asking the Hon'ble Member to explain the policy of Government. How is it possible? You can ask the Hon'ble Minister when he is on his legs.

Sri B. V. DESAI (Gangavati).—On a point of o der, Sir. An Hon'ble Member was speaking. Another Hon'ble Member, Sri Anna Rao wanted some clarification on some point. The Hon'ble Member who was speaking yielded and he asked the question. I would like to know whether it is out of order to ask for clarification from Government on points which the Hon'ble Member raised.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—It is usual for members to intervene in the debate. I yielded. The Hon'ble Member might have put a question which either the Hon'ble Minister can answer or if I know; I can answer. There is not much difficulty, after all, Sir. Please allow me to continue the debate.

Mr. CHAIRMAN.—Sri Sivappa wanted to say some thing?

Sri G. SIVAPPA.—Sir, if the Minister gives a reply to a member who is speaking, and if others feel that the reply needs some clarification, is it not open to us to ask questions? My point is the same as the point of order raised by Hon'ble friend Shri B. V. Desai.

Mr. CHAIRMAN.—I do not object to the Hon'ble Member intervening and putting a question to the Hon'ble Member who is on his legs, provided he yields. But the issue is whether the point raised was directed to the member who was speaking or whether it was meant for the Hon'ble Minister. I think it is not proper to ask the Hon'ble Minister to reply to a stray point when another Hon'ble Member is speaking.

Sri G. ANNA RAO.—I had to ask that question because the Hon'ble Minister replied to the point raised by Sri Bheemappa Naik.

Mr. CHAIRMAN.—Even at that stage, I think it will not be proper for a member to ask the Hon'ble Minister to reply to a question. You can put the question to the Hon'ble Member concerned, who is on his legs.

Sri G. ANNA RAO.—When the question has been answered and a certain information is given, it becomes the property of the House. Another thing is, the member speaking yielded and therefore I put the question.

Mr. CHAIRMAN.—You can put the question to the Hon'ble Minister, when he is on his legs.

The Hon'ble Member Sri Bheemappa Naik may proceed.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್.—ಈಗ ತಾನೆ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಂತೆ ವಿಲೇಜ್ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಿ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್‌ನವರು ವಿಲೇಜ್ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಕೆಲಸವನ್ನು entrust ಮಾಡಬಹುದು, ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ಮ್ಯಾನೇಜ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಬಹುದು. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೂಡ ಈಗ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲನೆಯ ವಿಲೇಜ್ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಆಕ್ಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನೋಡಿದರೆ ಅದಕ್ಕೂ ಈಗ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇದಕ್ಕೂ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಅಜಗಜಾಂತರ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಬರಬರುತ್ತಾ ಹಳ್ಳಿಯ ಆರ್ಥಿಕಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಕೂಡ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ವಿಲೇಜ್ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಅವರು ಒಂದು ಡೈರಿ ಫಾರಂ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿನ ಆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಅನೇಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಈಗಿನ ಆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಅಭಿನಂದನೀಯ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಲೇಜ್ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಪವರ್ಸ್ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ರೂಪಿತವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇದು ಒಂದು ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವಿದೆ. ಏನೆಂದರೆ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಪ್ರಿಪೇರ್ ಆಗಿ, ಅಕೌಂಟ್ಸ್ ಎಲ್ಲಾ ಆದಮೇಲೆ ವರ್ಷಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಆ ಊರಿನ ಎಲ್ಲಾ ವಯಸ್ಕರನ್ನೂ (all the adult male members) ಕರೆದು ಅವರ ಮುಂದೆ ಇಡಬೇಕೆಂದು ಇದೆ. ಇದು ಏಕೋ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಮಾಡಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಏನಾದರೂ ಇರಲಿ, ನನಗನಿಸುವುದು ಅದು ಅಷ್ಟೊಂದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ. ಯಾರು ತಮ್ಮ ಒಡೆಯರೋ, ಯಾರು ತಮ್ಮನ್ನು ಚುನಾಯಿಸಿ

(ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್)

ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೋ ಅವರ ಎದುರಿಗೆ ನಾವು ಏನೇನು ಮಾಡಿದೆವು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳುವಂತೆ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಇದೆ. ಇದು ಎಲ್ಲಾದರೂ ಇದೆಯೇ? ನನ್ನ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಊರಿನವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕರೆದು ಅವರ ಮುಂದೆ, ಇಡಬೇಕಾದರೆ ನೋಟೀಸ್ ಕೊಡಬೇಕೇ? ಊರಿನವರು ಬರದಿದ್ದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ಈ ರೀತಿ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಇದು ಪ್ರಾಕ್ಟಿಕಲ್ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ.

Sri M. C. NARASIMHAN (Kolar Gold Fields).—If the Hon'ble Member yields, I may tell him that such a provision exists in U.P., Bihar, Punjab and Assam. Also the Congress Committee which went into this question, has recommended it.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್.—ಅದು ಎಲ್ಲೇ ಇರಲಿ, ನನಗೆ ಪರಿಚಯ ಇಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ನನಗಿಲ್ಲ. ಇದು ಹೇಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಜಾಯಿಂಟ್ ಸ್ಟಾಕ್ ಕಂಪೆನಿಯಲ್ಲಿ ಡೈರೆಕ್ಟರುಗಳೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಷೇರ್‌ಹೋಲ್ಡರ್ಸ್ ಮೀಟಿಂಗ್ ಕರೆದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಬರಲಿಲ್ಲ, ಅದು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಈ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಪ್ರೊವಿಜನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಚರಂಡಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದೆ ಎಂದರೆ ಯಾವ ಚರಂಡಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಅವರು ಕೇಳಿ ಅವರಿಗೂ ಇವರಿಗೂ ಜಗಳವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಅವಿಶ್ವಾಸ ಠರಾವು ತರುವುದಕ್ಕೆ ಇದು ಜನಕ್ಕೆ ಕಡಮೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಇಂತಿಷ್ಟು ಜನರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು ಎಂದು ಇದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಅಂಥ ಅವಿಶ್ವಾಸ ಠರಾವು ತರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು. ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಸದಸ್ಯರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. Any member can bring a no-confidence motion ಎಂದರೆ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಜಗಳವಾಡಿದರೆ no confidence motion ತರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಒಂದು ಸಾರಿ no confidence motion ತಂದ ಮೇಲೆ ಮುಂದೆ ಆರು ತಿಂಗಳು ಪುನಃ ತರಕೂಡದು ಎಂದು ನಿಯಮವಿರಬೇಕು. ಸುಮ್ಮನೆ ಒಂದು ಕ್ಲಾಜ್ ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ ಆಗುತ್ತದೆ? Not less than half the members of the Gram Panchayat might bring a no-confidence motion ಅಥವಾ ಮೂರನೆಯ ಎರಡುಭಾಗ ಆದರೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಂಥ ನಿರ್ಣಯ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕೈದು ಸದಸ್ಯರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಆನಂತರ ಅಂಥ ನಿರ್ಣಯ ಚರ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮೀಟಿಂಗ್ ಕರೆಯಬಹುದು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ನೇಮಕ ವಿಷಯ. ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗೆ ವಿಲೇಜ್ ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಪವರ್ಸ್ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರಿಗೆ ಒಂದು ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕೊಡುವ ಏರ್ಪಾಡು ಇರಬೇಕು. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ರೊಮೋಷನ್ ಕೂಡ ಇರಬೇಕು. ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯಿಂದ ಪ್ರಮೋಷನ್ ಕೊಟ್ಟು ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಆಗುವ ಹಾಗೆ ಇರಬೇಕು. By promotion he might become a Taluk Board secretary. By further promotion, he might go to the municipalities. Can you allow him to stagnate? Would he work? Would he have enthusiasm? ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಆಗುವ ಹಾಗೆ ಪ್ರಮೋಷನ್ ಇದ್ದರೆ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ efficiency ಬರುತ್ತದೆ. ಸುಮ್ಮನೆ 50 ರೂಪಾಯಿಗಳ 100 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಂಬಳ ಕೊಟ್ಟರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಲು ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ autonomy ಇರಲಿ. ಆದರೆ ಯಾವುದೇ ಚೆಕ್ ಇರಬಾರದು ಎಂಬುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಆಡಿಟ್ ಇರಬೇಕು, ಚೆಕ್ ಇರಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಡಿವಿಜನಲ್ ಕಮಿಷನರ್ ಅವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಇರುವಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ನೇಮಕ ಮಾಡುವವರೂ ಅವರೇ, ಸಂಬಳ ಕೊಡುವವರೂ ಅವರೇ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರಿಗೆ ಒಂದು ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಇರಬೇಕು. ಹಾಗೂ ಪ್ರಮೋಷನ್ ಕೂಡ ಇರಬೇಕು. It is a very sound provision. ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡು ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರಾಗಿದ್ದಾಗ ಅವರದೇ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಸ್ಟಾಫ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ನಮ್ಮದೇ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಸ್ಟಾಫ್ ಮಾಡಿದರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಅಗತ್ಯವಾದುದು ಎಂದು ಕಂಡುಬಂದದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಇನ್ನು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. Taluk Boards ಬಗ್ಗೆ most impracticable suggestions have been given. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗೆ indirect election ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ areas ಮಾಡಿ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಆರಿಸಿ ಕಳಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಇದೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತರದ ಕಾನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಯೆನ್ಸಿ ಇರುತ್ತವೆ. ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇರುವ ಪಂಚಾಯಿತಿಯಿಂದ ಇಬ್ಬರು ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಆರಿಸಿ ಕಳಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಪಂಚಾಯಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಭಾಗಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಪ್ರಜಾ ಸಂಖ್ಯೆ ಇರುವ ಪಂಚಾಯಿತಿಯಿಂದ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಜನಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಒಂದು ಕಾನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಯೆನ್ಸಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾದರೆ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ purchasing and selling goes on; corrupt practices begin. ಎಂದರೆ ಇದರ ಅರ್ಥವೇನು? ಇದರಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ? Are they really elected? ಈ ಎಲೆಕ್ಷನ್ನುಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. Would that be real franchise? Would it be helpful? Is it correct? Therefore this system of indirect elections was not thought of formerly. ಆದುದರಿಂದ ಈಗ ಮಾಡಿದ್ದು ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ್ದಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನನ್ನ ಸಲಹೆ ಏನೆಂದರೆ....

Sri R. CHENNIGARAMIAH.—That paint requires a little scrutiny.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—That is oll right. I am glad that the Minister has conceded.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Is it the point of indirect elections or the point of delimitation of constituencies ?

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪ ನಾಯಕ್.—Indirect elections ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. Influence ಬರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು scrutiny ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಇದು ಹೇಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಮೇಲೆಯೇ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದು practicable ಇಲ್ಲ, ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡಿಗೆ direct election ಆಗುವುದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇರುವ ಪಂಚಾಯಿತಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಾವಿರ ಓಟರ್ಸ್ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನನ್ನು ಆರಿಸಿ ಕಳಿಸುವ ಹಾಗೆ ಆಗಬೇಕು. The franchise will be big enough. There will be more number of votes. ಆಗ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಚುನಾವಣೆ ಮಾಡುವಾಗ ಇಡೀ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಓಟಿಂಗ್ ಒಂದೇ ದಿವಸ ನಡೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಚುನಾವಣೆ ಒಂದು ದಿವಸ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಡೀಲಿಮಿಟ್ ಮಾಡಿರುವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ದಿವಸ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಮತ್ತು ಅಸೆಂಬ್ಲಿಗಳಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಓಟು ಕೊಡುವ ಹಾಗೆ ಎರಡು ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಇಟ್ಟು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಒಂದು ಓಟು ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ಒಂದು ಓಟು ಕೊಡುವ ಹಾಗೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದರೆ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ.

Sri K. PUTTASWAMY.—The Hon'ble Member congratulated the Minister for bringing in a Bill which contains some sort of relation between Village Panchayats and other bodies. Now, if we accept the proposal of the Hon'ble Member, his congratulation appears ineffective.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್.—ಹೇಗೆ disconnect ಆಯಿತು ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಪಂಚಾಯಿತಿ ಸಹಕರಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು, ಯಾರು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೋ, ಯಾರಿಗೆ 21 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾಗಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅವರು ಇಬ್ಬರಿಗೆ ಓಟು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ disconnect ಹೇಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ ?

Sri G. SIVAPPA.—To help our friend, if he were to read clause 45, the relationship between the Taluk Board and the Panchayat would be clear.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್.—ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಎಲೆಕ್ಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಓಟು ಕೊಟ್ಟ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅದರಿಂದ ಸಂಬಂಧ ತಪ್ಪುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿಯವರು ಅನುಮಾನ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಕೇಳಿರಬಹುದು. ಈಗ ಕಲ್ಪಿಸಿರುವ ಸಂಬಂಧ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಮಧುರ ಬಾಂಧವ್ಯ ಕಲ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆಂದು ಓಟರುಗಳಿಗೆ ಹೇಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಎಲ್ಲೋ ಆದರೂ ಸಾಧ್ಯವಾದಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಚುನಾವಣೆಯಿರುವುದರಿಂದ ಅಷ್ಟು ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲ. 20 ಜನ ಅಥವಾ 50 ಜನ ಸೇರಿ ಇಬ್ಬರು ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಚುನಾವಣೆ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಅಪಾಯಕಾರಿ ಎಂದು ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಆಮೇಲೆ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ.—

> "Clause 46: Assignment of functions.—(1) Subject to any law for the time being in force, the Government may by notification and subject to such conditions as may be specified therein,—
>
> (*a*) transfer to any Panchayat the management and maintenance of a forest adjacent to the village ;"

ನಾಲ್ಕಾರು ಹಳ್ಳಿಯವರು ತಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ವನ ಬೆಳೆಸಿ ದನಕರುಗಳು ವಗೈರೆಗೆ ಅನುಕೂಲಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಚಳ್ಳಕೆರೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಜಾಜೂರು ಎಂಬ ಹಳ್ಳಿಯಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು ಐದಾರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಸೊಗಸಾದ ಗಿಡ ಬೆಳೆಸಿ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಅದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಫಾರೆಸ್ಟಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ಸರ್ವೆ ನಂಬರಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹೇಳಿದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಅದನ್ನು ವಿಲೇಜ್ ಫಾರೆಸ್ಟಾಗಿ ಏಕೆ ಪರಿಗಣಿಸಲಿಲ್ಲ ? Why should they ask the Government to take it over? The tendency in modern days is to see that each village has the privilege of owning a forest so that all the forest wealth of that particular village goes to the village panchayat. It would be a retrograde step to go and ask the Government to take it over.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್.—ತಾವು ಹೇಳಿದ್ದು ಬಹಳ ಸೂಕ್ತ. ಆದರೆ ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಹಿಂದಿನ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ. Subject to this being passed, if they hand it over we have no objection to maintain it. ಅಲ್ಲದೆ ಸರ್ಕಾರದ ಭೂಮಿಯಾಗಲಿ ಯಾವುದೇ ಆಗಲಿ ಅದರ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಕೂಡ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಬಹುದೆಂದಿದೆ, ಬರುಬರುತ್ತಾ ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಲೇಬರ್‌ಗೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಗ್ರಾಮದ ಸಾಕಷ್ಟು ಭಾಗವನ್ನು ಯೂನಿಟ್ಟಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಒಂದು ಸೊಸೈಟಿ ಮೂಲಕ ಸೆಲ್ಫ್ ಸಫಿಷಿಯೆಂಟ್ ಬೇಸಿಸ್‌ಮೇಲೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ಏನು ಅನುಕೂಲ ಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾವಿಷನ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಇದು ಪ್ರೋಗ್ರೆಸಿವ್ ಮೆಷರ್ ಅಲ್ಲವೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದ್ದು ಬಹಳ ವಿಷಾದಕರ.

ನಾಮಿನೇಷನ್ ಅತ್ಯಗತ್ಯವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಯಾರು ಒಳ್ಳೆಯ ಅನುಕೂಲಸ್ಥರೋ, ಯಾರು ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮಾಡಬಲ್ಲರೋ ಅವರು ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಂತು ಜಯಶಾಲಿಗಳಾಗಬಲ್ಲರು, ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ

(ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್)

ವಿಲ್ಲದಿರುವ ಕೋಮುಗಳವರಿಗೆ, ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡಗಳವರಿಗೆ, ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರು ಇಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಚುನಾವಣೆಗೆ ಅವರು ನಿಲ್ಲುತ್ತಾರೆಯೇ? ಆಗ "ನೀವು ಬನ್ನಿ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಾಮಿನೇಟ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ," ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. "Why should we not take his knowledge for development measures?" ಎಂದು ಹೇಳಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ.

SRI G. SIVAPPA.—Is Sri. Mariappa prepared to go to the Taluk Board?

SRI A. BHEEMAPPA NAIK.—If I am asked, I will go. ಅವರ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅವರು ನಾಳೆ ನಿಲ್ಲಬಹುದು. ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಜನರು ಕೇಳಿದರೆ ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿದ್ದರೆ ನಿರ್ಬಂಧಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಸಭೆಯಿಂದಲೇ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಮೊನ್ನೆ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಮಲ್ಲಪ್ಪನವರನ್ನು ವೇರ್ ಹೌಸಿಂಗ್ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದಿರಿ. Was that a retrograde step; was it undemocratic?

SRI C. J. MUCKANNAPPA.—It was not open to election. That is why they were nominated.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್.—20ರಲ್ಲಿ ಕಾಲು ಭಾಗ 'Not open to election' ಎಂದು ಎಲ್ಲಾ ಬಾಡಿಗಳಲ್ಲೂ ಮಾಡಬಹುದು. ಪೇನಲ್ ಆಫ್ ಛೇರ್‌ಮೆನ್ ಎಂದು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಸಮಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಸಿ ಕೆಲವಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ.

5-30 P.M.

ಹಿಂದೆ ಯಾರಿದ್ದರೆಂದರೆ ಯಾರು ಯಾರಿಗೂ ಜವಾಬ್ದಾರರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಒಂದು ಸಲ 'ಏನು ಸ್ವಾಮಿ, ಬಡವರಿಗೆ ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಅನ್ನವಿಲ್ಲ. ಕಾಳು ಇಲ್ಲ' ಎಂದರೆ ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರದ ಒಬ್ಬ ಮಹಾಶಯ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು 'Grains are not grown on the cement roads of Bangalore' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಬೇಜವಾಬ್ದಾರರಾಗಿ ಯಾರಿರುತ್ತಾರೆ? ಅಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದು ನ್ಯಾಯವಾದುದು. ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ; ಇತರ ಎಲ್ಲ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನೂ ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೇ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. Why don't you ask that every Minister should be elected? ಏಕೆ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ? ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ, ಅಲ್ಪ ಸಂಖ್ಯಾತ ಕೋಮುಗಳವರಿಗೂ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ದೊರೆಯುವಂತಾಗಲು ಈ ಪದ್ಧತಿ ಇರಬೇಕು. Weaker sections ಎಂದು ಇವೆ. ಅವಕ್ಕೆ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವಿರಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಸಹ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಮೊನ್ನೆ ತಾನೇ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀ ರಾಚಯ್ಯನವರು ತಂದಿದ್ದಂಥ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಬೆಂಬಲ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. Weaker section economically, socially and educationally backward section ಯಾವುವಿವೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಿರಿ. ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕು. Should they not become politically conscious? Should they not have a share in the administration of the village?

SRI H. V. KOUJALGI.—Seats can be reserved for them.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್.—ಆದಾಗಬಹುದು. ಭೀಮಪ್ಪ ನಾಯಕನೊಬ್ಬನು ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಅದೇ ರೀತಿ ಇದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. Sri Bheemappa Naik may be a well to do man or a popular man. But his community is not so. ಅವರ ಗತಿ ಏನು? ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಅರ್ಥವೇನು? ಅಂಥವರಿಗೆ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಿ ಎಂದರೆ, in the name of democracy you want to rule as bureaucrats! ಇಂಥಿಂಥ ಕೋಮುಗಳಿಗೆ ಎಂದು ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಮೀಸಲಾಗಿಟ್ಟರೆ ಅವರುಗಳೂ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತದೆ. We have no objection. You can do that. ಹರಿಜನರಿಗೆ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಪ್ರಕಾರ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಮೀಸಲಾಗಿರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಮೀಸಲಿಡುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? What is it you have done for ladies? ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಬರುವ ಹಾಗೆಯೇ ಇಲ್ಲ. Why should you not think of reserving some seats for them? For every 20 seats at least five, if not ten, should be reserved for ladies. ಈ ರೀತಿ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಕಾದಿರಿಸಿರಿ. ಯಾರಾದರೂ ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಲ್ಲುವವರಿದ್ದರೆ ನಿಲ್ಲಲಿ, ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಆಗ ಆ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಉಳಿದವರಿಗೆ ಕೊಡಿ. ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಹೋದರಿಯರು ಇತರ ಯಾವ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಕಡಮೆ ಇಲ್ಲದೆ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ರಿಜರ್ವೇಷನ್ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಅವರು ಚುನಾಯಿಸಿ ಬರುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ನಾಮಕರಣ ಪದ್ಧತಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಮತ್ತು ಇತರ ಅಲ್ಪ ಸಂಖ್ಯಾತ ಕೋಮಿನವರು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ provision ಇರುವುದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಸರ್ಕಾರವಿರುವಾಗ, ನಾಮಕರಣ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಕೆ. ಎಸ್. ನಾಗರತ್ನಮ್ಮ (ಗುಂಡ್ಲುಪೇಟೆ).—ಶ್ರೀ ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೂ ಹೇಳಿದರು. ಇವರು ಹೊರಗಡೆಯೂ ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯೇ? ಇವರು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಎಷ್ಟು ಜನ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ seats ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ?

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್.—ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡಿರುವವರಿಗೆಲ್ಲ seats ಕೊಟ್ಟಿರುವವರು ನಾವೇ. ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಇದ್ದೆ. ತಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನೂ ಬಹಳವಾಗಿ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನ ಬೇಡ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಹನ್ನೊಂದು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಇದ್ದಾರೆ?

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್.—ಒಬ್ಬರು ಉಪ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಇವರಿಗೆ ರಿಜರ್ವೇಷನ್ ಅಗತ್ಯವೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಏನೇ ಇರಲಿ, ನಾಮಿನೇಷನ್‌ಗೋಸ್ಕರ ಸೇಕಡ 20 ರಷ್ಟು ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನಾದರೂ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಈ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ವಿರೋಧಿಸಬೇಡಿ ಎಂದು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳ ನಂತರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಂದಮೇಲೆ, Weaker section ಎನ್ನುವವರು. ಹಿಂದುಳಿದವರು, ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ನೈತಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಅವರೂ ಸಹ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಕಾದಿರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಜನರಿಗೆ political conciousness ಇಲ್ಲ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಹೋದರೆ ಕುರ್ಚಿಯಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೇ ಅಥವ ನೆಲದಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕೇ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಇವರೆಲ್ಲ ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ, nomination provision ಏನಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ Co-ordinating body ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡಿರುವುದು ಬಹಳ ಸೂಕ್ತವಾದದ್ದು. ಅದರಲ್ಲಿ *ex-officio* capacityಯಲ್ಲಿ ಲೆಜಿಸ್ಲೇಟರುಗಳು, ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಮೆಂಬರುಗಳು ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಇವರೆಲ್ಲ ಇರುವುದರಿಂದ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನ ಏಳಿಗೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯತಕ್ಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ವಿಧಾನ ಮಂಡಲದ ಸದಸ್ಯರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಂದು, ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ relief ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. *ex-officio* capacityಯಲ್ಲಿ ಇವರುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ, ಹಾಕಿರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆಯಾ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ, ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಸಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಿನ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಏನು, ಅಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಏನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಸರಿಸಮಾನವಾಗಿ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡು ಅವರ ಕಷ್ಟ ಸುಖಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಓಡಾಡಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೋಸ್ಕರ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರನ್ನು ಕೌನ್ಸಿಲಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿನ ಎಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ನನ್ನ ಅಡಿಯಾಳುಗಳು, ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಎಲ್ಲರೂ ಕೇಳಬೇಕು ಎಂದು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ಹೇಳಿದರಂತೆ. I am the head of my department in the district ಎಂದು ಎಗ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಇಂಜನಿಯರು, ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಮೆಡಿಕಲ್ ಆಫೀಸರು ಮುಂತಾದವರು ಹೇಳಿದರಂತೆ, ಹೀಗಾದರೆ superiority complex, inferiority complex ಬೆಳೆದು ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರನ್ನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನಾಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ. ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಚುನಾಯಿತ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿರುವಾಗ ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಬೇರೆ ಪದ್ಧತಿ ಏಕೆ? ಆದುದರಿಂದ ಜಿಲ್ಲಾಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಹ ಒಬ್ಬ ಖಾಸಗಿಯವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಈ ರೀತಿಯ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡುವುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೌನ್ಸಿಲಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನೂ ಸಹ ಚುನಾಯಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈಗ ತಂದಿರತಕ್ಕ ಮಸೂದೆಯು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. 100 per cent land revenue, 100 per cent land revenue, 100 per cent land revenue—ಮೂರು ಸಲ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ—ಪಂಚಾಯತಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri R. CHENNIGARAMIAH.—Sir, before you call upon any member to speak, may I submit that it may not be possible for the next speaker to finish his speech before Six O'Clock and so I request that the House may be adjourned now?

Mr. CHAIRMAN.—Is it the wish of the House that we should rise earlier today?

(*Several Members said 'Yes'*)

Mr. CHAIRMAN.—It is the wish of the House that we should rise earlier. Therefore, the House will now rise and re-assemble tomorrow at 1 P.M.

The House adjourned at Forty-five Minutes past Five of the Clock to meet at One of the Clock on Wednesday, the 7th May 1958.

WD 1075—GPB—900—27-10-58

Karnataka State Archives,
(Departmental Library)
ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಪತ್ರಾಗಾರ
(ಇಲಾಖಾ ಗ್ರಂಥಾಲಯ)
ಸೇರ್ಪಡೆ ಕ್ರಮಾಂಕ Accession No. 4783
ದಿನಾಂಕ Date..............................

Date of Issue: 28-10-1958.

THE MYSORE LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

OFFICIAL REPORT

OF THE

PROCEEDINGS OF THE FIFTY-FOURTH DAY

OF THE

FOURTH SESSION

WEDNESDAY, 7TH MAY 1958

Vol. IV—No. 54

CONTENTS

	Pages
Questions and Answers.—2092, 2741, 1045, 2456, 2565, 2606, 2739, 3385, 3565, 3776, 8917	2617—2631
Question for answer on the day, but not taken up.—1554 ...	2631
Paper laid on the Table—	
Notification dated 31st March 1958 issued under section 15 of the Mysore Legislature Salaries Act, 1956 ...	2631
Business of the House	2631—2632
Statement made by the Minister for Revenue to the Press ...	2632—2638
Mysore Village Panchayats and Local Boards Bill, 1958 (Motion to consider—not concluded)	2638—2665

Karnataka State Archives
(Departmental Library)
ಕನಾ. ಟಕ ರಾಜ್ಯ ಪತ್ರಾಗಾರ
(ಇಲಾಖಾ ಗ್ರಂಥಾಲಯ)
ಅನುಕ್ರಮ ಸಂಖ್ಯೆ Accession No. (D) 4784
ದಿನಾಂಕ Date.........

BANGALORE:
PRINTED BY THE DIRECTOR OF PRINTING, STATIONERY AND PUBLICATIONS AT THE GOVERNMENT PRESS
1958

Price : 25 nP.

QUESTIONS

Q. No.	*Subject*
2092	Deaths due to Small Pox in Hassan District.
2741	Prevention of the spreading of Malaria in the Villages on the banks of Channels of Tunga and Bhadra Anecut.
1045	Subsidiary Leprosy Centre at Kanakerai in Kollegal Taluk.
2456	Amount sanctioned for Harijan Colonies in Raichur District.
2565	Proposal to tar Raichur-Bagalkot Road.
2606	Grant of land to Harijans for Construction of Houses in Gejiganahalli, Sidlaghatta Taluk.
2739	Government lands given to Mandya Sugar Company, Limited.
3385	Loans granted under the Low-Income Group Housing Scheme.
3565	Promotion of Gramsevaks to Higher Posts in Bombay Karnatak.
3776	Non-Supply of Service Stamps in time to Offices in mofussil Places.
3917	Officials transferred from the Departments to the Secretariat
1554	Taking over of Local Bodies' Dispensaries by Government.

Karnataka State Archives
(Departmental Library)
ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಪತ್ರಾಗಾರ (ಇಲಾಖಾ ಗ್ರಂಥಾಲಯ)
ಪ್ರತಿ ಕ್ರಮಾಂಕ Accession No 4784 (B)
ದಿನಾಂಕ Date..........

MYSORE LEGISLATIVE ASSEMBLY

FIFTY-FOURTH DAY

Wednesday, 7th May 1958.

The House met in the Assembly Hall, Vidhana Soudha, Bangalore, at One of the Clock.

MR. SPEAKER (SRI S. R. KANTHI, B.A., LL.B.) in the Chair.

QUESTIONS AND ANSWERS

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ (ಶ್ರವಣಬೆಳಗೊಳ).—On a point of order, Sir. ಈ 23ನೇ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ 1554, 2092, 2741—ಇವು ಮೂರೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೇ. ನನ್ನದು 118 ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು 3458ನೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇವೆರಡೂ ಏಕೆ ಕೈ ಬಿಟ್ಟಿರಿ? ಬರೀ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರದು ಮಾತು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ? ಯಾವ ಪ್ರೊಸೀಜರ್ ಪ್ರಕಾರ ಇದನ್ನು ಪ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡಿಸಿದ್ದೀರಿ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನಾನು ಆಹೊತ್ತು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇ ನನಗೆ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಮೆಂಬರು ಪ್ರೆಸೆಂಟ್ ಆಗಿದ್ದು ಮಿನಿಸ್ಟರು absent ಆಗಿದ್ದರೆ ಅಂಥಾದ್ದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೆಂಬರ್ absent ಆಗಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಆದಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಇದ್ದರು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವರು ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೀರೋ ಅದೇ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಎಲ್ಲ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ತಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಚಾರಮಾಡಬೇಕು. ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಾಗ ಮೆಂಬರು ಹಾಜರಿರಬೇಕು ಏನ್ನುವುದು ಒಂದು. ಅವರು ಹಾಜರಿರದೇ ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಪುನಃ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಹಾಜರಿರದೇ, ಮೆಂಬರು ಮಾತ್ರ ಹಾಜರಿದ್ದರೆ ಅಂಥ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಮುಂದಿನ ದಿನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ನಿಯಮ ಇದೆ. ಆ ನಿಯಮದ ಪ್ರಕಾರ ಇದು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ತಮ್ಮದು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ಇದ್ದರೆ ಅವೊತ್ತು ತಾವು absent ಇರಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ (ಚಾಮರಾಜನಗರ).—ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಟೈಮ್ ಇದ್ದರೆ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಪುನಃ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂಬ ಪ್ರೊಸೀಜರ್ ಇಲ್ಲವೇ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರ ಕಾಲದ ಒಂದು ಗಂಟೆ ಕಾಲದೊಳಗೆ 'ಹಾಗೆ' ಪುನಃ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ಇದೆ. ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಪುನಃ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

SRI J. B. MALLARADHYA (Nanjangud).—One particular question does not satisfy the requirements of the rules. But I am anxious that this question should be discussed. Question No. 3917 is put down for discussion to day. It relates to the officials of this secretariat. The Chief Minister was present that day and the member was absent. Why should that question be taken up today?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅವರು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ fresh notice ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಹಾಗೂ, ಉತ್ತರಗಳು ready ಇದ್ದುದರಿಂದ ಇಂದು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಬೇರೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗೂ ಸಹ fresh notice ಕೊಟ್ಟರೆ ತೀವ್ರ ಉತ್ತರ ತರಿಸಲಾಗುವುದು. ಯಾರಿಗೂ ಯಾವ ಅನ್ಯಾಯವೂ ಆಗಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಆ ಮೂವರು ಸದಸ್ಯರೂ ಪುನಃ ಹೊಸದಾಗಿ ನೋಟೀಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೇ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅಂದು ಅವರು ಹಾಜರಿ ಇದ್ದರು.

Deaths due to Small Pox in Hassan District.

Q.—2092. SRI A. R. KARISIDDAPPA (Arsikere).—

Will the Government be pleased to state:—

(*a*) the number of deaths due to small pox in Hassan District during the years 1955-56 and 1956-57;

(*b*) the number of anti-small pox vaccination given during the said years?

A.—Sri R. M. PATIL (Minister for Health).—

(*a*) 1955-56	...	20 deaths
1956-57	...	1 death
(*b*) 1955-56		
Primary	...	26,980
Re-vaccination	...	76,381
Total	...	1,03,361
1956-57 (April 1956 to March 1957).		
Primary	...	26,742
Re-vaccination	...	20,086
Total	...	46,828

Sri A. R. KARISIDDAPPA.—Supplementary to (*a*): May I know whether Small Pox was existing in Hassan District in 1955-56 in an epidemic form?

Sri R. M. PATIL.—It was so, looking to the vaccination programme.

Sri A. R. KARISIDDAPPA.—May I know in which taluk it was existing in an epidemic form or was it existing throughout the district.

Mr. SPEAKER.—Or in any area?

Sri R. M. PATIL.—Looking to the statistics, there was a large number of cases.—I mean statistics relating to anti-small pox programme.

Mr. SPEAKER.—Was it in any particular area?

Sri R. M. PATIL.—In almost all the areas. I have not got details of the areas but looking to the statistics that is my inference.

Sri A. R. KARISIDDAPPA.—May I know the number of officials that were engaged in vaccination work in that district?

Sri R. M. PATIL.—In which year?

Sri A. R. KARISIDDAPPA.—In 1955-56 and 1956-57.

Sri R. M. PATIL.—I think this information will satisfy my friend. So far as health centres are concerned, two agencies are working—primary health units and secondary health units. In 27 primary health units, which are working, there are 13 Assistant Medical Officers, 40 Junior Health Inspectors and 4 pocket units. So far as secondary health units are concerned, there are 2 Medical Officers of Health, 4 Senior Health Inspectors and 4 Reserve Health Inspectors. This is the staff that is working in Hassan District.

Sri Y. VEERAPPA.—When did this epidemic commence and when it did it end in Hassan District?

Sri R. M. PATIL.—Statistics go to show that it was from January to September.

Sri A. R. KARISIDDAPPA.—Who is the officer who supervises the work of vaccination?

Sri R. M. PATIL.—District Health Officer.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಹಾಸನ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಚನ್ನರಾಯಪಟ್ಟಣ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ 1956-57ನೆಯ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಸಿಡುಬು ರೋಗ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಹೆಲ್ತ್ ಆಫೀಸರ ನಿಧಾನವಾಡಿ, ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ಇದ್ದ ಮೂಲಕ ಜನರು ಸಾಯಲು ಕಾರಣವಾಯಿತು, ಏನು ಸ್ವಾಮಿ?

Sri R. M. PATIL.—It is reported that there is only one death for the entire district.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಸಿಡುಬುರೋಗದಿಂದ ಸಾಯುವವರ ಬಗ್ಗೆ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥವರು ಯಾರು?

Sri R. M. PATIL.—Naturally, the District Health Officer.

Prevention of the spreading of Malaria in the Villages on the banks of Channels of Tunga and Bhadra Anecut.

Q.—2741. Smt. RATHNAMMA MADHAV RAO (Shimoga).—

Will the Government be pleased to state:

the measures adopted by them to prevent the spread of malaria in the villages by the side of which the channels of Tunga Anicut and Bhadra Reservoir pass?

A.—Sri R. M. PATIL (Minister for Health).—

To prevent the incidence and spread of malaria in the villages served by Tunga Anicut and Bhadra Reservoir Project channels, in Shimoga, Chickmagaur and Chitaldrug Districts, the following permanent anti-malaria

engineering measures have been recommended by the Committees constituted for the purpose and works connected with these anti-malaria engineering measures are in several stages of execution. The permanent anti-malaria engineering measures consist of the following:—

(1) A dry belt of 2 furlongs from the periphery of each village or at the new site that is recommended for shifting.

(2) Depletion or breaching of tanks situated within 2 furlongs from the village.

(3) Shifting of villages depending upon their situation and other factors.

(4) Alignment of channels beyond 2 furlongs from the periphery of the villages or lining of channels if they have to be taken within 2 furlongs of the village.

(5) Canalisation of valleys within 2 furlongs of the village.

(6) Provision of sites for future extension of the villages keeping in view the village reserve.

(7) Filling up of burrow pits, manure pits and pools lying within the dry belt.

In addition to the above permanent anti-malaria engineering measures, recurrent malaria control measures by spraying the villages with residual insecticides (D.D.T.) are also undertaken in the area. Health Units have also been formed to include these villages so that curative and preventive services could be rendered to the population in these villages served by Tunga Anicut and Bhadra Reservoir Channel.

ಶ್ರೀಮತಿ ರತ್ನಮ್ಮ ಮಾಧವರಾವ್.—ಸಮಿತಿಯ ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಬಹಳ ಕಾಲವಾಯಿತು ಎಂಬುದು ಸರಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೆ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಎಂ. ಪಾಟೀಲ್.—ಕೆಲವೊಂದು ಮಟ್ಟಿಗೆ delay ಆಗಿದೆ. ಬೇಕಾಗಿದ್ದ personnel ಇಲ್ಲದಿದ್ದುದೇ ಕಾರಣ.

ಶ್ರೀಮತಿ ರತ್ನಮ್ಮ ಮಾಧವರಾವ್.—ಗ್ರಾಮಸ್ಥರನ್ನು ಸ್ಥಳಾಂತರ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಸೂಕ್ತಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಐದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಒತ್ತಾಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅಲ್ಲವೆ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಎಂ. ಪಾಟೀಲ್.—ಒತ್ತಾಯವೇನೋ ಇದೆ. ಸೂಕ್ತವಾದ ಕ್ರಮ ತೀವ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು.

ಶ್ರೀಮತಿ ರತ್ನಮ್ಮ ಮಾಧವರಾವ್.—ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತಾತ್ಸಾರಮನೋಭಾವದಿಂದ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಅಂಶ ಸರಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಎಂ. ಪಾಟೀಲ್.—ತಾತ್ಸಾರ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುವದಿಲ್ಲ; delay ಆಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಏನೋ ನಿಜ. ಆದರೆ ಆದಷ್ಟು ತೀವ್ರಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು.

Subsidiary Leprosy Centre at Kanakerai in Kollegal Taluk

Q.—1045. SRI G. VENKATAI GOWDA (Palaiyam).—Will the Government be pleased to state:—

(*a*) whether they are aware of the prevalence of leprosy in and around Kanakerai village in Kollegal taluk;

(*b*) whether they propose to establish a subsidiary leprosy centre at Kanakerai in Kollegal Taluk to make available preventive and curative services to the sufferers;

(*c*) whether they are aware of the need for establishing at least two Health Units one at Hanur and the other at Kollegal in Kollegal Taluk?

A.—SRI R. M. PATIL (Minister for Health):—

(*a*) Yes.

(*b*) This will be examined.

(*c*) No.

SRI G. VENKATAI GOWDA.—Has it come to the notice of the Government it is imperative for the starting of health units there?

SRI R. M. PATIL.—The existing dispensaries are working in that direction.

SRI G. VENKATAI GOWDA.—There are no such dispensaries existing there.

SRI R. M. PATIL.—They are in existence so far as leprosy work is concerned.

SRI C. K. RAJAIAH SETTY.—May I know which dispensary is near that area?

SRI R. M. PATIL.—There is one hospital at Kollegal and another at Lakkanahalli.

SRI C. K. RAJAIAH SETTY.—May I know whether these doctors are specialised in leprosy cure?

Sri R. M. PATIL.—Specialised in the sense that they are given training and on account of experience they can treat that disease.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—May I know the number of cases reported so far—people who have been cured in hospital ?

Sri R. M. PATIL.—In Madaranahalli 32 detected; sections of Kollegal Town 23 cases detected; Kurattihalli, Bogibhetty, Gowdanahalli, Settihally 27 cases detected; Lakkanahalli 14.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—Is it not a fact that these villages are far away from Kollegal ?

Sri R. M. PATIL.—May be.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—Is it not desirable that a leprosy clinic should be opened in a place centrally situated to all these places ?

Sri R. M. PATIL.—Government is contemplating such a measure.

Amount sanctioned for Harijan Colonies in Raichur District.

Q.—2456. Sri G. BHIMANNA (Raichur).—

Will the Government be pleased to state:—

the amount sanctioned during the current year for constructing Harijan Colonies in Raichur District ?

A.—Sri R. CHENNIGARAMAIAH (Minister for Local Self-Government).—

A sum of Rs. 1,00,000 has been sanctioned for construction of houses for Scheduled Castes.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಭೀಮಣ್ಣ.—ಎಷ್ಟು ಕಾಲೋನಿಗಳಾಗಿವೆ?

*ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.-ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ; 323 ಮನೆಗಳಾಗಿವೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಭೀಮಣ್ಣ.—ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಯಾವ ಯಾವ ಜಾತಿಯವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ? ಹರಿಜನರಿಗೇ ಅಥವಾ ಬೇರೆಯವರಿಗೇ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟಿನವರಿಗೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ.—ಆ ಕಾಲೋನಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿದೆ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟಿನವರಿಗೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ.—ಆದಿಕರ್ಣಾಟಕರಿಗೋ ಅಥವಾ ಆದಿದ್ರಾವಿಡರಿಗೋ ಅಥವಾ ಇನ್ಯಾರಿಗೆ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಆ ತಪಶೀಲು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಭೀಮಣ್ಣ.—ಒಟ್ಟು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಹೌದು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ.—ಎಷ್ಟು ಕಾಲೊನಿಗಳಾಗಿವೆ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ರಾಯಚೂರು, ಮಾನ್ವಿ, ಕುಷ್ಟಗಿ, ಕೊಪ್ಪಳ, ಮಂಚನೆರೆ, ಲಿಂಗಸಗೂರು, ಗಂಗಾವತಿ, ಯಲಬುರ್ಗಿ ಇಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಕಟು ದ್ದಾರೆ.

Proposal to tar Raichur-Bagalkot Road.

Q.—2565. Smt. BASAVARAJESHWARI (Manvi).—

Will the Government be pleased to state :—

whether there is any proposal before the Government to tar the entire road from Raichur to Bagalkot?

A.—Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Minister for Public Works).—

There are proposals for asphalting certain portions. The portion between Bagalkot and Hungund is partly cement concreted and partly asphalted already.

ಶ್ರೀಮತಿ ಬಸವರಾಜೇಶ್ವರಿ.—"ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಿಗೆ ಕಲ್ಲರಗುಗಳನ್ನು ಹಾಕುವ (ಅಸ್ಫಾಲ್ಟ್) ಯೋಜನೆಯಿದೆ." ಎಂದು ಉತ್ತರಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಎಷ್ಟು ದೂರದವರೆಗೆ ಹಾಕುವ ಯೋಜನೆಯಿದೆ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಏಳು ಮೈಲಿ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಬಸವರಾಜೇಶ್ವರಿ.—ಮುಂದೆ ಎಷ್ಟು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಈ ವರ್ಷದ ಅಂದಾಜಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಲಂಪ್‌ಸಂ ಗ್ರಾಂಟ್ ಇದೆ. ರಾಯಚೂರಿನಿಂದ ಲಿಂಗಸುಗೂರುವರೆಗೆ ಮೂರು ಸೆಕ್ಷನ್ ಇವೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಎಗ್ಸಿಕ್ಯುಟಿವ್ ಇಂಜನಿಯರಿಂದ ಅಂದಾಜು ತಯಾರಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದು ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡಿಂಗ್ ಇಂಜಿನಿಯರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಚೀಫ್ ಇಂಜನಿಯರ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಪೈಕಿ ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಮೂರು ಸೆಕ್ಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದಿದೆ. ಎಷ್ಟು ಸಾವೋಧ್ಯ ಅಷ್ಟನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದಾಜು ಬಂದಮೇಲೆ ಲಂಪ್‌ಸಂ ಗ್ರಾಂಟು ಎಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನೋಡಿ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

---

*Asterisk indicates that the remarks or speeches have not been revised by the member concerned.

ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಕ್ರಮಾಂಕ Accession No(B) 4784
ದಿನಾಂಕ Date

Grant of land to Harijans for Construction of Houses in Gejiganahalli, Sidlaghatta Taluk.

Q.—2606. Sri J. NARAYANAPPA (Sidlaghatta).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) whether they are aware of the fact that forty families are put up in thatched houses in an area of about 8 guntas in the Harijan Colony in Gejiganahalli, Sidlaghatta Taluk, Kolar District;

(*b*) whether the Harijans have submitted applications for the allotment of Government land No. 1, adjacent to the Harijan Colony ;

(*c*) if so, at what stage the case is pending?

A.—Sri R. CHENNIGARAMAIAH (Minister for Local Self-Government).—

(*a*) Yes; there are about thirty families in the existing colony.

(*b*) Yes.

(*c*) Their request for grant of land in S. No. 1 has been rejected by the local officers.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ನಾರಾಯಣಪ್ಪ.—ಈ ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ರಿಕಾರ್ಡು ಯಾವ ತಾರೀಖಿನಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ?

*ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಅದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. 12ನೇ ಸೆಪ್ಟಂಬರ್ 1957ರಲ್ಲಿ ಸಬ್‌ಡಿವಿಜನ್ ಆಫೀಸರು ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಷನ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. 12ನೆಯ ಫೆಬ್ರುವರಿ 1958ರಲ್ಲಿ ವರದಿ ಬಂದಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ನಾರಾಯಣಪ್ಪ.—ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ "ಮನವಿಗಳು ಸ್ಥಳೀಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ತಿರಸ್ಕೃತವಾಗಿವೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ತಿರಸ್ಕೃತವಾಗಲು ಕಾರಣವೇನು?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಕೇಳಿರುವ ಜಮೀನನ್ನು ಅಕ್ವೈರ್ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಅದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದು ಎಂದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಬೇರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಸಬ್‌ಡಿವಿಜನ್ ಆಫೀಸರು ತಿಳಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಹರಿಜನರು ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ.—ಮನೆ ಕಟ್ಟಲು ಕಾಲೊನಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಜಾಗ ಇರಬೇಕು?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಕೊನೆಯಪಕ್ಷ 300 ಚದರಡಿಯಾದರೂ ಇರಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ.—ಅಲ್ಲಿ ವಾಸಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗಿದೆಯೆಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲವೆ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಅನಾನುಕೂಲ ಎದೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಅಕ್ವೈರ್‌ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಕೇಳುವ ಸರ್ವೆ ನಂಬರು ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ರೈತರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಸಬ್‌ಡಿವಿಜನ್ ಆಫೀಸರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಪಕ್ಕದ ಜಮೀನನ್ನು ಅಕ್ವೈರ್ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ.—ಈಗ ಕಾನೂನು ಏನಿದೆ ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಅಡ್ಜಸೆಂಟ್ ಆಗಿರುವುದನ್ನು ಅಕ್ವೈರ್‌ಮಾಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಕಡೆ ಅಕ್ವೈರ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೆ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಇರುವ ಬೇರೆ ಜಮೀನು ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ; ಮತ್ತೆ ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಇಷ್ಟು ಕಾಲ ತಡವಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸಬ್‌ಡಿವಿಜನ್ ಆಫೀಸರ ಮೇಲೆ ಏನು ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—11ನೆಯ ಫೆಬ್ರುವರಿ 1958ರಲ್ಲೇ ವರದಿ ಬಂದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—1958ರವರೆಗೆ ವರದಿ ಕಳುಹಿಸದಿದ್ದುದು ತಡವಲ್ಲವೆಂಬುದು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೆ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—12ನೆಯ ಸೆಪ್ಟಂಬರ್ 1957ರಲ್ಲಿ ಮಹಜರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, 12ನೇ ಫೆಬ್ರುವರಿ 1958ರಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ವರದಿ ಬಂದಿದೆ. ಹೀಗೆ ನಾಲ್ಕು ಐದು ತಿಂಗಳಾಗಿವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇಷ್ಟು ಕಾಲ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

1-30 P.M.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಸಬ್ ಡಿವಿಜನ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಯಾವಾಗ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಯಾವಾಗ ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟರು, ರಿಪೋರ್ಟ್ ಕಳುಹಿಸಲು ಏಕೆ ತಡವಾಯಿತು ಎಂದು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ರಿಪೋರ್ಟ್ ಬೇಗನೇ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ರೈತರು ತಮ್ಮ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರಾದ್ದರಿಂದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಅನುಕೂಲವಾಗಿರತಕ್ಕ ಬೇರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಈ ಜಮೀನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ರೈತರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಸಬ್ ಡಿವಿಜನ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ರಿಪೋರ್ಟ್ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದಿರಿ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದರೆ, ಹರಿಜನರು ಅದೇ ಜಮೀನು ಬೇಕು, ಎರಡನೆಯದು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಿಜಾಂಶವೇನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಮತ್ತೆ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಸರಿಯಾದ ಜಾಗವನ್ನು ಕೊಡಿಸಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ನಿಜವಾದ ಅಂಶ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಅವರು ಕೇಳಿರುವ ಜಮೀನನ್ನು ಅಕ್ವೈರ್ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇ, ಅಥವಾ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಅನಾನುಕೂಲವಾದರೂ ಊರಿನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇ ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಯಾವ ರೀತಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೂ ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆದಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಅವರಿಗೆ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತೇವೆ.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Is it the opinion of the Government that this is not for a public purpose ? Merely because it is the opinion of the Sub-Division Officer, should that prevail in acquisition records ?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—That is the opinion of the Sub-Division Officer. But that is not the final opinion. We have got to go further into the matter.

Sri J. B. MALLARADHYA.—What prevents the Government from taking a decision in the face of the records ?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—Acquisition records have not yet been built up.

Sri J. B. MALLARADHYA.—What is the difficulty now that is before the Government ? Is not the acquisition record final with the opinion furnished by the Sub-Division Officer ?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—There is no difficulty for the Government. The Harijans wanted a particular land to be acquired. According to the Sub-Division Officer who went and inspected the place, there are some objections from some ryots, etc. He therefore reported that that land is not convenient. He submitted that some other land might be acquired. But the Harijans are not accepting.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Whether it is for a public purpose or not—is it not the only consideration ? Is the Government going to be guided by that consideration or by any other consideration ?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—Yes. Public purpose.

ಶ್ರೀ ಎ. ಮುನಿಯಪ್ಪ.—ಈ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಏನೂ ಬೆಳೆಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ನಾನು ನೋಡದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಏನೂ ಹೇಳುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ನೀವು ಹೇಳಿದರೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಮುನಿಯಪ್ಪ.—ಈ ಗ್ರಾಮದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮೊನ್ನೆ ತಾನೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಹರಿಜನರು ಹೂವು ಮುಡಿಯಬಾರದು ಮುಂತಾಗಿ ಏನೇನೋ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರುವವರು ಈ ಗ್ರಾಮದ ಜನರೇ. ಇದೇ ರೀತಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವರು ಸಬ್ ಡಿವಿಜನ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿ, ಅವರಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಟ್ಟು ಆ ಜಮೀನು ಹರಿಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗದಿರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆನ್ನುವುದು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸರಿಯಾಗಿ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೋ ಎನ್ನುವ ಅನುಮಾನ ಬರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೆ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಮುನಿಯಪ್ಪ.—ಡಿಪ್ರೆಸ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಕಮಿಷನರ್ ಅವರು ಸ್ಥಳ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ವರದಿ ಕಳುಹಿಸಲು, ಸರ್ಕಾರದವರು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ತಕ್ಷಣ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

Government lands given to Mandya Sugar Company, Limited.

Q.—2739. Smt. RATHNAMMA MADHAV RAO (Shimoga).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) the total number of acres of Government land given to Mandya Sugar Company, Ltd., so far (separate figures may be furnished with respect to the lands given as outright grant and on lease) ;

(*b*) the number of acres of lands required by the Company for the purpose of growing sugarcane to enable the factory to run to full capacity ?

A.—Sri C. M. POONACHA (Minister for Home Affairs and Industries).—

(*a*) 1. Lands given as outright grant :

Acres		Guntas
2,772	...	21

2. Lands given under lease :

Acres		Guntas
86	...	0

(*b*) 10,000 Acres.

ಶ್ರೀಮತಿ ರತ್ನಮ್ಮ ಮಾಧವರಾವ್.—ಕಾರ್ಖಾನೆಯವರು ಕೇಳಿದಷ್ಟು ಜಮೀನನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಲಾಗಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಅವಕಾಶವಿದ್ದಷ್ಟು ಜಮೀನನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಲಾಗಿದೆಯೇ ?

*ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ಪೂಣಚ್ಚ.—ಅವರು ಕೇಳಿದಷ್ಟು ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವಕಾಶವಿದ್ದಷ್ಟು ಸ್ಥಳವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಡಲಾಯಿತು.

ಶ್ರೀಮತಿ ರತ್ನಮ್ಮ ಮಾಧವರಾವ್.—ಜಮೀನನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದಾಗ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಅಂಶಗಳು ಯಾವುವು?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ಪೂಣಚ್ಚ.—ಕಾರ್ಖಾನೆಯವರಿಗೆ ಎರಡು ವಿಷಯಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಜಮೀನು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಕಬ್ಬಿನ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು ಕಬ್ಬಿನ ಬಿತ್ತನೆಯನ್ನು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಒದಗಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಕಬ್ಬನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಜಮೀನು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಭಾಗ ಪರಿಶೋಧನೆಗೆ ಕೂಡ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಕಾರಣಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಜಮೀನನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾಯಿತು.

ಶ್ರೀಮತಿ ರತ್ನಮ್ಮ ಮಾಧವರಾವ್.—ಇರ್ವಿನ್ ನಾಲಾ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವ ಕಬ್ಬಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬಿನ ಬೆಳೆಯಾಗುತ್ತಿರುವುದು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ಪೂಣಚ್ಚ.—ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಳೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ರತ್ನಮ್ಮ ಮಾಧವರಾವ್.—ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ನಷ್ಟವುಂಟಾಗುತ್ತಿರುವ ಅಂಶ ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ಪೂಣಚ್ಚ.—ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಳೆ ಆದರೆ ನಷ್ಟ ಏಕೆ ಬರಬೇಕು? ನಷ್ಟವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Is the grant of 5,000 acres in consonance with the socialistic pattern of society?

Sri C. M. POONACHA.—In the first instance, there is no question of 5,000 acres. It is not here. Only 2,772 acres have been given and these lands were granted on 15 different occasions between the years 1937 and 1955. I must say on my own behalf that there is nothing which offends the principles of socialistic pattern.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—What is the total grant of land given to the Sugar Company upto today?

Mr. SPEAKER.—The answer is printed—2,772 acres and 21 guntas.

Sri C. K. RAJAIAH SETTY.—In the answer it is stated that the factory would require 10,000 acres of land to run to full capacity. May I know whether the factory is not running to full capacity?

Sri C. M. POONACHA.—The point is, for crushing a capacity of one thousand tons per day, the total requirement would be in the order of 3,50,000 tons. To produce that, 10,000 acres' area should be planted on the estimate that each acre would give an yield of approximately 35 tons. That is the calculation on which the answer is furnished.

Sri C. K. RAJAIAH SETTY.—Are the Government aware that this supply is compensated by the supply by the ryots?

Sri C. M. POONACHA.—It only relates to the total area that is required to be under sugar-cane cultivation to feed the factory, i.e., 10,000 acres.

Sri C. K. RAJAIAH SETTY.—I would like to know whether the factory is runing to its full capacity by the supply of sugar-cane by the ryots and by the factory's cultivation?

Sri C. M. POONACHA.—The total requirement for the factory is being met at present.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಸ್. ಬೊಮ್ಮೇಗೌಡ.—2858 ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಹಿಂದೆ ಕೊಡುವಾಗ ರೈತರು ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಕಬ್ಬು ಬೆಳೆಯುವುದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಜಮೀನು ಇರಲಿ ಎಂದು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು. ಈಗ ರೈತರು ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಕಬ್ಬನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಜಮೀನಿನ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ಪೂಣಚ್ಚ.—ಇದರಲ್ಲಿ 2,772 ಎಕರೆ 21 ಗುಂಟೆ ಜಮೀನನ್ನು outright grant ಆಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ವಹಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಆ ಜಮೀನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಅಕ್ವೈರ್ ಮಾಡಬೇಕೇ ವಿನಾ ಹಾಗೆಯೇ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಅಕ್ವೈರ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಬಲವಾದ ಕಾರಣಗಳು ಈಗ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಸ್. ಬೊಮ್ಮೇಗೌಡ.—ಈ ಜಮೀನಿನಿಂದ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಐದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ಪೂಣಚ್ಚ.—ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚಾಮಯ್ಯ.—ಇರ್ವಿನ್ ನಾಲಾ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ರೈತರು ಎಷ್ಟು ಎಕರೆ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ?

Sri C. M. POONACHA.—I would like to have notice of that question. I have not got the answer.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Are the Sugar Factory people growing sugar-cane on all these 2,772 acres and 21 guntas of land?

Sri C. M. POONACHA.—As I said, some areas are reserved for experimental purposes, some for share cuttings and in the rest of the area, they grow sugar-cane.

Sri J. B. MALLARADHYA.—So the majority of the area granted to the Sugar Factory is planted with sugar-cane. Will Government kindly give the break up figures?

Sri C. M. POONACHA.—I do not have those figures. I will try to get them.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಸ್. ಬೊಮ್ಮೇಗೌಡ.—ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿರುವ ಜಮೀನಿಗಿಂತಲೂ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಒತ್ತುವರಿ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಗ್ರಾಮಗಳ ರೈತರಿಗೆ ಜಮೀನಿಲ್ಲ ದಂತೆ ಮಾಡಿರುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ಪೂಣಚ್ಚ.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಆ ರೀತಿಯು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೊಟ್ಟಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತೇನೆ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಮಾಹಿತಿ ಬೇಕಾದರೂ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಒದಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಸ್. ಬೊಮ್ಮೇಗೌಡ.—ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗಿರು ವುದು ಮತ್ತು ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದು ಎರಡೂ ಸೇರಿ ಒಟ್ಟು 17,000 ಎಕರೆಯವರೆಗೆ ರೈತರು ಕಬ್ಬನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ಪೂಣಚ್ಚ.—ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಪ್ರಮಾಣವಲ್ಲಿ ಬೆಲ್ಲದ ತಯಾರಿಕೆಗೆ ಉಪ ಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಈ 250 ಎಕರೆ ಕಂಪೆನಿಯ ಜಮೀನನ್ನು ಜಮೀನಿಲ್ಲದ ರೈತರಿಗೆ ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ಪೂಣಚ್ಚ.—ಅದು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆಮಾಡ ಬೇಕು.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—What interest the Government have in the Mysore Sugar Company, Mandya ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—What is the percentage of shares that the Government holds ?

Mr. SPEAKER.—You are not properly framing it.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಚ್. ಬೋರಣ್ಣಗೌಡ.—ಈ ರೈತರು ಬೆಳೆಯುತಕ್ಕ ಕಬ್ಬನ್ನು ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯವರು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ಅಗ್ರಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅದು ಇಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

Sri U. M. MADAPPA.—Was this land given to the Company free of cost ?

Sri C. M. POONACHA.—No. The land value was recovered at the rate ranging from Rs. 200 to 500 per acre.

Sri U. M. MADAPPA.—May I know the purpose for which it was given ?

Sri C. M. POONACHA.—I have already explained, partly for cultivation, partly for seedlings and partly for experimental purpose.

Sri A. R. BADRI NARAYAN.—It is reported that the Sugar Company is willing to surrender this area of the land.

Sri C. M. POONACHA.—I will have to make an enquiry and find out.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಈ 2,800 ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಯಾವ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ಪೂಣಚ್ಚ.—1937ನೆಯ ಇಸವಿ ಯಿಂದ 1955ನೆಯ ಇಸವಿಯವರೆಗೆ ಕೊಂಚ ಕೊಂಚ ವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆಯೆಂದು ರಿಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಪಾಳೆಯಗಾರರ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಅಥವಾ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರದ ಕಾಲ ದಲ್ಲೇ ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ಪೂಣಚ್ಚ.—ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲೆಂದು ತಾವೇ ಯೋಚನೆಮಾಡಬಹುದು.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—May I know if this area of 2,700 and odd acres is cultivated by the Factory or part of it is given over on lease and if cultivated, what is the profit they are making?

Sri C. M. POONACHA.—I would like to have notice of that question because I do not have those break up figures with me.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವೆಂಕಟೇಗೌಡ.—ರೈತರು ತಮ್ಮ ಜಮೀ ನಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತಕ್ಕ ಕಬ್ಬಿನ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕೂ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಯವರು ಬೆಳೆಯುತಕ್ಕ ಕಬ್ಬಿನ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ವಿದೆಯೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ ? Yield per acre ನಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆಯೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ಪೂಣಚ್ಚ.—ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—Did any consideration of public interest prompt Government to grant this area to this Company ?

Sri C. M. POONACHA.—Yes.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Have the Sugar Company people violated any conditions of the original grant ?

Sri C. M. POONACHA.—As I was mentioning, the grants were made as many as fifteen times during the course of the years between 1937 and 1955 and I do not know whether any conditions were imposed at the time of the grant. I will have to study the records separately.

Sri J. B. MALLARADHYA.—At least in respect of the 86 acres what is this lease business ? What do the Government mean by saying that they have given it on lease; what is the idea of this lease ?

Sri. H. K. VEERANNA GOWDH.—Since I come from that area, I know a few more details. When it started working, the area was not fully developed and further, as the Minister for Industries said, they wanted certain plots for experimental purposes, for supplying seeds to the ryots. Therefore, certain

area of fallow land belonging to Government was given to the Sugar Company. Some portion was given by way of outright grant and some other plots were given on lease at the low rate of Rs. 29 per acre per year and this lease was for thirty years and it is almost over. The Sugar Company have surrendered a portion of the leased lands. The lands were given to the Company at an upset price of Rs. 200 to 500. Formerly, Government had fixed an upset price of Rs. 200. The Company or private individuals could pay to the Government and then take the land. Since then it has been increased steadily from Rs. 200 to Rs. 300 and onwards. Now it is Rs. 800 per acre. Therefore, the Company was given at various stages certain area of land for an upset price ranging from Rs. 200 to 500. The Company own 1,600 acres of their own and they have got a farm and are growing sugarcane. The rest of the land was given on lease. The lands have been leased and they have been cultivated for over 20 years and they are all fertile. Government are thinking of disposing of those lands to landless persons, and in the grant of lands, those people who were engaged by the Company and who have been turned out of profession also are preferred. This is the position.

Sri J. B. MALLARADHYA.—So the idea is that the Sugar Company has sub-leased the lands. It amounts to the fact that the Factory has given it on sub-lease.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—Government gave those lands on lease basis at Rs. 29 per acre per year to the Sugar Factory. The Sugar Factory people established colonies; they appointed staff, Manager, Superintendent and servants; they got the lands cultivated. There were as many as 19 farms in the whole area.

Loans granted under the Low Income Group Housing Scheme.

Q.—3385. Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU (Cubbonpet).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) the limit of loan granted under the Low Income Group Housing Scheme;

(*b*) whether it is not a fact that the limit of Rs. 8,000 was fixed two or three years ago;

(*c*) whether they are aware of the increase in the cost of construction by at least 20 per cent since the inception of the Scheme, due to rise in the prices of cement, steel and petrol;

(*d*) if so, whether they propose to urge upon the Central Government to increase the said limit upto Rs. 10,000?

A.—Sri R. CHENNIGARAMAIAH (Minister for Local Self-Government).—

(*a*) The loan assistance admissible is limited to 80 per cent of the capital cost of the house inclusive of land subject to a maximum Rs. 8,000 per house.

(*b*) It was fixed three years ago.

(*b*) The cost of construction has increased to a little extent.

(*d*) The question was already moved with the Government of India. But they were not agreeable to raise the limit.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—How many types are built under the Low Income Group Housing Scheme and what is the cost of each design?

*Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—I do not know of the design. It depends upon the individual design given to the Housing Board. They will construct according to the design given.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—Is it not a fact that there are only three types—A, B and C and what is the cost of each type?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—I do not know. Out of Rs. 10,000 towards the total cost of houses and site, the lessee should advance Rs. 2,000 and the balance of 8,000 will be treated by the Housing Board as loan.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—You have prescribed A, B and C Types and each house costs only Rs. 2,500. Can you build any house in these days in Bangalore at a cost of Rs. 2,500 under the Low Income Group Housing Scheme?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—I do not think we have constructed houses for Rs. 2,500. The individuals entrust the construction of the houses to the Housing Board. They will have to give the Board Rs. 2,000 in advance and the other Rs. 8,000 will be given to them as loan.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—How many houses were built during the last three years out of the loan received from the Centre?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—1,227 houses.

ಶ್ರೀ ಆಲೂರು ಹನುಮಂತಪ್ಪ.—ಈ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶವಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಪಟ್ಟಣವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವೆ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಈಗಿರತಕ್ಕ ಸ್ಕೀಂ ಪ್ರಕಾರ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಟೌನಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡತಕ್ಕವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅವಕಾಶವಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಆಲೂರು ಹನುಮಂತಪ್ಪ.—ಕಡೆಯಪಕ್ಷ ತಾಲ್ಲೂಕು ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರುಗಳಿಗಾದರೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ತಾಲ್ಲೂಕು ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾಟ್ರುಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಆಲೂರು ಹನುಮಂತಪ್ಪ.—ಯಾವ ಸಾಲದ ಅರ್ಜಿ ಆಗಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಹೌಸಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದದ್ದು ಸರಿಯಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಅಕ್ರಮವಾದ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಹೌಸಿಂಗ್ ಕಾರ್ಪೋರೇಷನ್ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಲೋನ್ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಅವರು ಪ್ರೈಮರಿ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ನೋಟೀಸ್‌ಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ಅರ್ಜಿಗಳು ಬರುತ್ತವೆ, ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಇಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಕಡಮೆ ಉತ್ಪನ್ನ ಇರತಕ್ಕವರ ಮನೆಕಟ್ಟುವ ಸ್ಕೀಂನಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಣವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಲಕೊಟ್ಟು ಹಳ್ಳಿಯವರಿಗೆ ಕೊಡದೇ ಇರಲು ಕಾರಣವೇನು ಮತ್ತು ತೊಂದರೆಗಳೇನು?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಈ ಸ್ಕೀಂ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ರೂರಲ್ ಹೌಸಿಂಗ್ ಸ್ಕೀಂ ಎಂದು ಬೇರೆ ಇದೆ.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—Is it not a fact that the Government has not exhausted fully the amount that they have got from the Government of India last year under the Low Income Group Housing scheme?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—The Government have fully exhausted the amount.

Promotion of Gramsevaks to Higher Posts in Bombay Karnatak.

Q.—3565. Sri J. L. KABADI (Indi).—Will the Government be pleased to state:—

(*a*) whether any Gramsevak belonging to Scheduled Caste has been promoted to a higher post in the Bombay Karnatak;

(*b*) if not, whether there are no fit candidates belonging to Scheduled Caste for promotion;

(*c*) the reasons for not following the Circulars and G.R.'s from the Central Government and the State Government in this behalf?

A.—Sri S. NIJALINGAPPA (Chief Minister).—

(*a*) No.

(*b*) There are three candidates who are not yet due for promotion.

(*c*) Does not arise.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಎಲ್. ಕಬಾಡಿ.—ಈ ಮೂರು ಜನರು ಯಾರ್ಯಾರು ಸ್ವಾಮಿ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಹೆಸರು ಏಕೆಬೇಕು ನಿಮಗೆ? ಅವರು ಎಷ್ಟು ಜನ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಹೆಸರುಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಎಲ್. ಕಬಾಡಿ.—ಅವರಿಗೆ ಬಡ್ತಿಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಎಷ್ಟುದಿವಸಬೇಕು?

*ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆ.—ನಿರ್ಧರವಾಗಿ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ಪ್ರಮೋಷನ್ ಡ್ಯೂ ಆಗುತ್ತದೆಯೋ ಆಗ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಎಲ್. ಕಬಾಡಿ.—ಅರ್ಹರಾಗಿದ್ದರೂ ಬತ್ತಿ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ?

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆ.—ಅರ್ಹರಿದ್ದರೂ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅಲ್ಲ. ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಮೂರು ಜನ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿದ ಗ್ರಾಮಸೇವಕರು ಇದ್ದರು. ಅವರು ಇನ್ನೂ ಬಡ್ತಿಗೆ ಅರ್ಹರಾಗಿಲ್ಲ.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—What are their qualifications?

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—Matriculation with agricultural training.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಎಲ್. ಕಬಾಡಿ.—ಈ ಮೂರು ಜನ ಉಮೇದುವಾರರು ಯವ್ಯಾವ ಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದ ಬಂದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ?

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆ.—ಎರಡು ಜನ ಸಿಂದಗಿ ಎನ್. ಇ. ಎಸ್.ಗೆ ಸೇರಿದವರು, ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಅಥಣಿ ಎನ್. ಇ. ಎಸ್. ಗೆ ಸೇರಿದವರು.

Non-Supply of Service Stamps in time to Offices in mofussil Places.

Q.—3776. Sri J. H. SHAMSUDDIN (Honawar).—

Will the Government be pleased to state:—

(*a*) whether it is a fact that service stamps are not supplied to the several offices in mofussil places in time;

(*b*) if so, the reasons therefor;

(*c*) whether it is a fact that some officers have complained shortage of stamps as an excuse for not replying to the communications of the people;

(*d*) if so, what action they propose to take in the matter?

A.—Sri S. NIJALINGAPPA (Chief Minister)—

(*a*) No.

(*b*) Does not arise in view of answer to (*a*) above.

(*c*) No.

(*d*) Does not arise in view of answer to (*c*).

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—During what part of the year are these stamps supplied to the offices in mofussil places?

Sri S. NIJALINGAPPA.—These stamps are supplied whenever they want them. Usually, they ask for supplies at the beginning of the year, but they can get them whenever they want them.

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—Are they supplied on an annual indent basis or on a monthly indent basis?

Sri S. NIJALINGAPPA.—I cannot exactly say when they are indented. They are indented whenever they are wanted.

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—If they can indent whenever they like, is the supply available on hand or have they to indent through several offices?

Sri S. NIJALINGAPPA.—These indents are made to the district treasuries. These treasuries apply to the Controller, Nasik. The Controller, Nasik, supplies to the treasuries and the treasuries in turn supply to the sub-treasuries.

Officials transferred from the Departments to the Secretariat.

Q.—3917. Sri T. SUBRAMANYA (Turuvekere).—

Will the Government be pleased to state:—

(*a*) whether it is a fact that in or about the year 1945 there was a dearth of experienced officials in the former Mysore Government Secretariat;

(*b*) whether Government issued any special order in May 1945 setting apart half the number of recruitable vacancies for qualified and experienced officials of Departments to tone up the efficiency in the Secretariat and, if so, whether a copy of the order would be placed on the Table of the House;

(*c*) whether cases of officials so brought from the Departments to the Secretariat have been treated as one of transfer or fresh recruitment;

(*d*) whether it is not a fact that transfers are effected in corresponding grades only;

(*e*) if these cases have been treated as transfers in the interests of public service, was any action taken to protect their prospects and promotion by counting service rendered by them in the Departments for purpose of their seniority in the Secretariat;

(*f*) if not, whether it would not seriously affect their chances of promotion as their transfer to the Secretariat is on a permanent basis;

(*g*) will the Government consider the question of rectifying this wrong even now, especially as it would operate on them as a double disadvantage in the context of State Reorganisation?

A.—Sri S. NIJALINGAPPA (Chief Minister).—

(*a*) Yes.

(*b*) Yes, a copy of Government Order No. E. 5340/R&PS 49-44-1, dated 2nd May 1945 is appended.

(*c*) They are treated as on transfer.

(*d*) The transfers were in corresponding grades; but the pay scales were higher in the Secretariat compared to that of other offices.

(SRI S. NIJALINGAPPA)

(e) It was decided after detailed examination of the question and in consultation with the Public Service Commission that the relative ranks of the transferred officials in the Mysore Government Secretariat be fixed with effect from the date of their entry in the Secretariat.

(f) No.

(g) Does not arise.

PROCEEDINGS OF THE GOVERNMENT OF MYSORE.

READ :—

Government Order No. 6-105/CRB 1-34-1, dated the 3rd July 1934, issuing revised rules of Recruitment governing the subordinate services of Government.

2. Note dated the 7th April 1945 by the Chief Secretary to Government stating that many experienced officials of the General and Revenue Secretariat have been spared for work in the Food Supplies and Civil Supplies Departments, that their places have been taken by raw recruits fresh from the College whose names had been included for appointment in the General and Revenue Secretariat Unit, and proposing that 50 per cent of the vacancies may be filled up by the transfer of competent and deserving officials working in other Departments of Government, for work in the corresponding sections of the Secretariat.

Order No. E. 5340/*R.* & *P.S.* 49-44-1,

Dated Bangalore, the 2nd May 1945.

It is reported that there are at present 119 untrained Clerks in the General and Revenue Secretariat and Associated Offices, who are not yet fit to be put on case work. The appointment of such a large number of fresh recruits has affected efficiency in the Secretariat. Government therefore direct that as a temparary measure, appointments up to 50 per cent of the direct recruitment vacancies be filled up by the transfer of competent and deserving graduate officials working in other Departments of Government for work in the corresponding sections of Secretariat and that the remaining posts be filled up by recruiting candidates whose names are registered in the lists furnished by the Public Service Commissioner. The transfer of officials from other departments will be made in the prescribed communal ratio and the consequential vacancies will be filled up, as per rules of recruitment.

(Sd.) ....

Secretary to Government,
Education Department.

Sri T. SUBRAMANYA.—When was this matter referred to the Public Service Commission ?

Sri S. NIJALINGAPPA.—So far as I know, it was referred in the year 1950 or 1951.

Sri T. SUBRAMANYA.—By then were the ranks of these officials fixed ?

Sri S. NIJALINGAPPA.—They were fixed.

Sri T. SUBRAMANYA.—Were the ranks fixed according to the recommendations of the Public Service Commission or were they fixed prior to their recommendations ?

Sri S. NIJALINGAPPA.—I do not know exactly how they were appointed. It happened in 1945 because of the food controls. Certain Officers were drawn away from the Secretariat because they had to man the Food Supplies and Civil Supplies Departments. So, they took more than 100 recruits but it was found that they could not cope with the

work efficiently because they were inefficient. So, they said that experienced officials might be drawn from the various Departments and posted to the Secretariat.

Sri T. SUBRAMANYA.—Why was service not taken into consideration while fixing up the ranks?

Sri S. NIJALINGAPPA.—Their service is taken into consideration. They wanted that their service should be counted from the day they were appointed in the respective Departments, but the Public Service Commission said that it should be counted from the day they came to the Secretariat.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Is it at the instance of Government that they were transferred or did they themselves ask for such transfer?

Sri S. NIJALINGAPPA.—The Government wanted them and they were taken.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—The Government forced them to work in a better place because they were experienced men. So, should they not get the same benefit which their colleagues get in those places?

Sri S. NIJALINGAPPA.—That is a matter of opinion, but still I would tell my friend that when they came to the Secretariat they got better scales of pay and they were willing to come.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Their colleagues who were appointed on the same day get promotions and other enoluments and are better placed than these people.

Sri S. NIJALINGAPPA.—It does not happen like that.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Is it not an injustice done to them?

Sri S. NIJALINGAPPA.—This matter has been considered in all its aspects and then the decision has been taken. There is nothing more to consider.

2 P.M.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Are the Government aware that injustice has been done because in similar cases officers have been treated differently?

Sri S. NIJALINGAPPA.—It is not correct.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Are the Government aware that at least two officers who were recruited to the Secretariat in exactly identical conditions have gone up to the gazetted cadre?

Sri S. NIJALINGAPPA.—My friend is giving information.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Are the Government aware that those officials who were taken to the Secretariat in 1945 have not been treated as they should legitimately be treated?

Sri S. NIJALINGAPPA.—It is a matter of opinion.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—At the time the 1945 Order was passed, was it not insisted that 50 per cent of the vacancies should be reserved for them?

Sri S. NIJALINGAPPA.—That is true.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Are the Government aware that that Order has not been given effect to? I should like the Hon'ble the Chief Minister to examine such cases.

Sri S. NIJALINGAPPA.—I will examine.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Is it not a fact that if those First Division Clerks had remained in their departments they would have been in a much better position than they are now?

Sri S. NIJALINGAPPA.—It is problematical. Anything may happen. But they got advantage by getting into the Secretariat.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Is it not a fact that so far as the clerks are concerned, they are stagnating on their maximum for the past four or five years?

Sri S. NIJALINGAPPA.—Possible; it may be according to the rules.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—I want to know the scales of pay they would get today either in the Secretariat or elsewhere for the number of years they have put in?

Sri S. NIJALINGAPPA.—In the same cadre, officials in the Secretariat get better scales of pay.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—What is that they would like to get with the number of years of service they have put in?

Sri S. NIJALINGAPPA.—They want their service to be related to the service in the Secretariat from the day they were taken to the Secretariat.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—If the officials who were transferred to the Secretariat not on their own volition but at the instance of the Government have been given worse treatment than those who were in the Secretariat earlier in similar positions and if that is proved, will the Government reconsider their cases?

Sri S. NIJALINGAPPA.—There are many 'ifs' and 'buts'. But let me say that they were not forced to come into the Secretariat. If however, injustice has been done, it will be considered.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Is it not because that Government wanted very efficient men, these officials were forced to get into the Secretariat?

Sri S. NIJALINGAPPA.—There is no question of force, I have already submitted.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Is not the Government Order transferring officials from one department to another mandatory and should be obeyed by the officials concerned?

Sri S. NIJALINGAPPA.—It is a matter of interpretation. They came to the Secretariat most willingly for obvious reasons.

Sri J. B. MALLARADHYA.—There are half a dozen cases of individuals who came to the Secretariat in exactly the same condition and I want the Chief Minister to assure us on the floor of this House that their cases will be treated alike, qualifications and service being the same.

Sri S. NIJALINGAPPA.—If there is injustice done in any particular case and if my friend points out that instance, I will look into it.

Sri J. B. MALLARADHYA.—I am not interested in any particular individual. I have no relatives in whom I am personally interested. I am saying with regard to the 118 people who have gone to render service in the Secretariat. We are criticising that efficiency and standard are going down. Will the Government therefore let us know whether they would re-examine the cases of these officials and see that justice is done, qualifications and service being equal?

Mr. SPEAKER.—Please put a question.

Sri J. B. MALLARADHYA.—As a result of the Government Order, are the Government aware that an official who has put in five years of service in the Secretariat has gone above those who have put in a total service of 20 years?

Sri S. NIJALINGAPPA.—May be that out of 20 years he might have put in 17 years of service outside the Secretariat and only three years in the Secretariat. I do not think I can give a categorical reply. This has been examined by the Public Service Commission and final orders have been passed. I cannot go on revising it. If any particular case of injustice is brought to my notice it will be examined.

Sri C. K. RAJAIAH SETTY.—Has it come to the notice of the Government that those who were Personal Assistants to the Ministers have been promoted but the rest have not been?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ.

Sri T. SUBRAMANYA.—May I know when the decision referred to in clause (*e*) was taken?

Sri S. NIJALINGAPPA.—I have already answered; it was in 50-51; long back.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Is it not a fact that the Public Service Commission have stated that in respect of future cases the entire service may be taken into consideration? The issue is whether the entire service should be taken into account or entry into service in the Secretariat. Is it not a fact that the Public Service Commission have stated that the entire service should be taken into account hereafter?

Sri S. NIJALINGAPPA.—I am not aware of that recommendation.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Is it not a fact that in many cases the scales of pay that have been given to the Secre- tariat officials have been given to those who have been transferred to the Secretariat by Government?

Sri S. NIJALINGAPPA.—I do not know whether my friend is asking a question or giving information.

N58-4.51-53,55
(B) 4781

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—A difference has been shown in similar cases where some persons transferred to the Secretariat by the Government have been given benefits and those who went to the Secretariat on their own volition were denied these benefits.

Sri S. NIJALINGAPPA.—I am not aware of any such benefits being given.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—I want to know whether service in the Secretariat alone is Government service and not service in other departments ?

Sri S. NIJALINGAPPA.—When a person is employed by Government he is a Government servant.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—Then why should a distinction be made between service rendered in the Secretariat and service rendered elsewhere ?

Sri S. NIJALINGAPPA.—Possibly they have to work harder and for longer hours here.

Sri T. SUBRAMANYA.—These people were transferred in 1945 and their case was settled by reference to the Public Service Commission in 1950, after a long period. This matter was taken up when there was the Central Recruitment Board. There are very many instances where the Government have not completely accepted the recommendations of the Public Service Commission. Therefore I would put it to the Government whether they are willing to reconsider the whole question.

Sri S. NIJALINGAPPA.—It is a suggestion for action. I will examine.

Mr. SPEAKER.—Question time is over.

QUESTION FOR ANSWER ON THE DAY

(but not taken up)

Taking over of Local Bodies' Dispensaries by Government.

Q.—1554. Sri Y. MANJAYA SHETTY (Baindur).—

Will the Government be pleased to tate :—

(*a*) whether there is any proposal to take over the Dispensaries run by Local Bodies ;

(*b*) if so, the number of Dispensaries in South Kanara proposed to be taken over by the Government in 1957-58 ;

(*c*) whether they are aware of the decision of the Madras Government before re-organisation of States to take over or provincialise Vandse Dispensary in South Kanara District by the Government ;

(*d*) if so whether they propose to implement the said decision and if so, when ?

A.—Sri R. M. PATIL (Minister for Health).—

(*a*) No.

(*b*) Does not arise.

(*c*) Government of Madras did not decide to provincialise the Dispensary at Vandse.

(*d*) Does not arise.

PAPER LAID ON THE TABLE.

Sri B. VAIKUNTA BALIGA (Minister for Labour and Legal Affairs).—Sir, I lay on the Table Notification No. LAW 2 LGR 58, dated 31st March 1958, issued under section 15 of the Mysore Legislature Salaries Act, 1956 (Mysore Act II of 1957) relating to the amendment of the Mysore Residences of Chairman and Speaker (Furnishing) Rules, 1956.

Business of the House.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ (ಶ್ರವಣಬೆಳಗೊಳ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಸದ್ಯದ ಅಧಿವೇಶನವು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮುಂದುವರಿಯುವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ನಿನ್ನೆಯ ದಿವಸ ಲಂಚ್ ಟೈಂ ನಂತರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಅಪ್ಪಣೆಕೊಡಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟು ದಿವಸ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರು. ಊರಿಗೆ ವಾಪಸ್ಸು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ರೈತರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ನಮಗೆಲ್ಲ ಬಹಳ ಕೆಲಸ ಊರಿನಲ್ಲಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವ ದಿವಸದ ವರೆಗೆ ಅಧಿವೇಶನವು ಮುಂದು ವರಿಯುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಖಚಿತ ವಾಗಿ ಹೇಳಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ನನಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

Sri S. NIJALINGAPPA (Chief Minister)—I know Hon'ble Members have been complaining of the long duration during which they have been pleased to sit and co-operate with us. I think we will sit today and tomorrow. We have got a small Bill. We will finish it off.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Thank you for the information.

Statement made by the Minister for Revenue to the Press.

Mr. SPEAKER.—We have to take up today the point raised by the Hon'ble Member Sri Mallaradhya. On this point, I find that Sri Mallaradhya, Sri M. C. Narasimhan and Sri Muckkannappa have already spoken. If there is any Hon'ble Member who wants to take part in the discussion on the point raised, I will give only seven minutes in each case.

Sri Y. VEERAPPA (Holenarsipur).—What is the subject?

Mr. SPEAKER.—Appropriateness of the Minister's statement outside the House.

Sri M. P. PATIL (Minister for Revenue).—Sir, I held a press confererce on the 5th March, 1958 and explained some points regarding the orders already issued by the Government. Sir, in the case of that Press Conference, some of the Hon'ble Members have taken objection that, as that statement was a statement of policy, the Minister ought not to have held the press conference and made that statement in the press conference when the Assembly was sitting.

Sir, the other point raised was about the provision of gomal. There is a scheme sanctioned by the Government for the improvement of gomal and that scheme was sanctioned on 4th March. In my press conference, I referred to that scheme.

Sir, as a matter of fact, that scheme was included in the supplementary Demands and I think the copy of the supplementary Demand was supplied to the House probably on the 6th. Therefore, they took the objection that as the supplementary Demand copy was not supplied to the Members before that date, the Minister ought not to have declared the scheme and the provision made for that scheme in the press conference.

Sir, in this case, I am glad to place all the facts before the Hon'ble House so that the House will be in a position to understand clearly the position which was prevailing at that time.

Sir, in the press conference, I referred to four points. Out of these four points, objection is taken for two points. One is the introduction of non-agricultural assessment in the former Mysore area and the other one is, the improvement of Gomal.

Sir, as far as the non-agricultural assessment is concerned, the Government had issued a notification already on the 21st February 1958 and that notification was published in the Gazette. That notification gives all the details about the assessment to be levied in the whole of the State. Similarly, Sir, a press note was issued about this notification on 1st March 1958. Sir, I held the press conference on 5th March 1958 and in the conference, I drew the attention of the journalists to the rules which had been already published on the 21st February and explained these rules. I did not state anything new in the press conference which was not contained in these rules or in the press note issued on 1st March 1958. Sir, from that point of view, it will be seen that I have not made any new announcement on the 5th March. I simply explained the Rules already notified on the 21st February and contained in the press note

Sir, regarding the gomal scheme, the gomal scheme was sanctioned on 4th March 1958 and in that scheme the provision for Rs. 5,000 was made for the purpose.

Sri J. B. MALLARADHYA (Nanjangud).—Was this order published in the Gazette, Sir?

Sri M. P. PATIL.—It is a Government Order and all Government orders are not published in the Gazette.

Sri C. M. ARUMUGHAM (Kolar Gold Fields).—Government Orders are also published in the Gazette, Sir.

Sri M. P. PATIL.—All Government orders are not . . . .

Sri C. K. RAJAIAH SETTY (Chicknayakanahally).—Sir, when there is an important Bill—the Land Reforms Bill,—a statement on land policy by the Government and the Minister, is objectionable. That is the point at issue.

Sri M. P. PATIL.—There is no question of land policy as such. It is a question of levying non-agricultural assessment. As far as that is concerned, a detailed notification containing these rules have been issued on 21st February 1958 and they have been published in the Gazette. There is no question of any new policy as such in that matter. If there is any new policy, it was decided and notified on 21st February 1958 and that was published in the Gazette.

Sri C. K. RAJAIAH SETTY.—The main idea was that the minimum unit for a man to hold the land as an economic unit. Four acres of land being given to individuals . . . .

Sri M. P. PATIL.—It is non-agricultural assessment. It is not land for agricultural purposes. I request the Hon'ble Member to refer to that press note again. It has nothing to do with grant of land for agricultural purposes. It is only non-agricultural assessment for construction of buildings

Sri C. K. RAJAIAH SETTY.—Whether it was notified to the Members in writing by letter ?

Sri M. P. PATIL.—It was published in the gazette. I said that the notification was published on 21st February. So, if it is considered as a new policy, it was announced on 21st February 1958 and not in the press conference which I held on 5th March.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Sir, one of the points to which objection was taken was that even on the 21st February when the Assembly was about to be in session, the Hon'ble Minister should have announced this in a press conference; that is the point. It was not as if the Government did not know that matter.

Mr. SPEAKER.—The House met not on the 22nd February but on the 24th February.

Sri M. P. PATIL.—It has nothing to do with the meeting of the Assembly. These are rules framed under the Land Revenue Code. Government is entitled to frame these rules and publish at any time. If it were a Bill, I can understand that no Bill should be made public or an ordinance should not be issued during the time the Assembly is sitting. But these are rules framed under the Land Revenue Code and these have been published in the Gazette by notification. It has nothing to do with the meeting of the Assembly.

Sri U. M. MADAPPA.—Is it not a fact that those rules should be placed before the House ?

Sri M. P. PATIL.—I examined that question. Unfortunately in the Land Revenue Code, there is no provision that the Rules should be placed on the table of the House. Otherwise I would have placed them on the Table of the House.

Sri U. M. MADAPPA.—That Code was framed long long ago. . . .

Sri M. P. PATIL.—I cannot help it.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member Sri Madappa cannot say that. He can bring another amending Bill in respect of that. . . .

Sri M. P. PATIL.—Regarding the Gomal scheme, it was sanctioned by the Government and the Government Order was issued under R.D. 296—57, dated 4th March 1958. Therein it is stated that sanction has been granted for the implementation of the scheme. Also, in this very order, it is mentioned that a sum of Rs. 5,000 has been sanctioned to cover the expenditure for 1957-58, the amount being debited to the provision made. Necessary provision is made in the Budget for 1958-59 also.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Is this Government Order in consonance with the Land Revenue Code or Rules ?

Sri M. P. PATIL.—That is an independent order.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Giving Gomal land to villagers—is it not a new policy; is it provided in the Land Revenue Code ?

Sri M. P. PATIL.—The Hon'ble Member is referring to old Mysore. He is not referring to the integrated area.

Sri U. M. MADAPPA.—This order applies to the entire State. Whether it is old Mysore or new State, it is immaterial.

Sri M. P. PATIL.—The Hon'ble Member is saying only about the old Mysore. I am referring to new Mysore. In Bombay Karnatak area, there is a scheme for the improvement of the gomal. Even in the Village Panchayats Act, it is provided that if any Panchayat asks Government to hand over gomal land to the Panchayat the Government has to comply. This is not a new scheme.

Sri J. B. MALLARADHYA.—My point is whether in the Land Revenue Code or Rules or even in the Village Panchayats Act, any provision exists enabling Government to pass an order without consulting the Assembly.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Minister saidt hat there was a provision.

Sri J. B. MALLARADHYA.—There is no such provision.

Mr. SPEAKER.—The Minister just now said that there was a Panchayats Act in the integrated area—the Bombay Karnatak,—and under that, action has been taken.

Sri M. C. NARASIMHAN.—How is that relevant, Sir? It applies to Bombay Karnatak area only. But the point raised is that there is no law under which the Mysore Government could take action for the entire State.

Sri M. P. PATIL.—Let me finish. If it is a question whether the Government Order is legal or illegal, that is entirely a separate question. The Government Order was issued. The question is whether it is not proper on my part to refer to the Government Order already issued. I said just now that there was nothing wrong in the Government Order, because there is a provision in the Bombay Karnatak that gomal land hould be given for village improvement. Apart from that, the Bombay Government has issued an order that where the village panchayat comes to take up gomal lands for improvement, such lands should be given to the villages. There is no question of law as such. In old Mysore, I have seen orders issued long ago that the gomal lands should be improved and that the Government should take up that question. There is some difference between the orders issued in the past and now. Under the scheme, it is provided that wherever the panchayat comes forward for improvement of gomal land, it should be given subsidy. That thing is there. Whether I announced a new policy in the Press Conference and whether it is a new policy, I say that the Government had issued an Order on the 4th and I have referred to that order. Whatever I have stated in the Press Conference is already included in the Government Order. I have not made any new statement as such. It is in the Government Order.

Mr. SPEAKER.—May I take it that the statement was made after the issue of the Government Order?

Sri M. P. PATIL.—Yes, Sir. I quoted the same words in my Press Conference and nothing else. Now on the question whether when the session is on, the Minister could make a statement regarding the policy to be followed by the Government, it is not for me to state anything, but it is for you and the Hon'ble House to decide. As far as my case is concerned, I am quite clear that whatever I have stated is not a question of policy, nor have I stated anything new which is not contained in the Government Order. There is no question of any new policy or statement as such. But the question of general application is raised. In that case you and the House may decide and lay down any convention as such. Before coming to conclusion, I would like to place before the House some of the incidents in this connection. As far as I know I do not think that any Indian Legislature including the Parliament has laid down any convention in this connection. Apart from that, I think the Hon'ble Member Sri J. B. Malladhya quoted the instance of Madras Legislature where this question was raised and the Finance Minister Mr.

Subramaniam assured the House that whenever a Minister wanted to make a statement of policy, that would be done in the House only. In this case I want to point out to Sri Mallaradhya and all Hon'ble Members that this is not followed in the whole of the country. As a matter of fact, I would like to point out one concrete instance. "On 9th March 1958, the Union Minister for Transport......

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Is the Hon'ble Minister permitted to read out from the newspaper?

Mr. SPEAKER.—The point is Hon'ble Members should not quote from the newspapers; but if they have made themselves sure that what is stated in the papers is correct, they can quote.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Then, Sir, if I am sure that what is contained in the papers is true, can I quote?

Mr. SPEAKER.—Before the Hon'ble Member makes use of it, he must make himself sure that it is a fact. Merely because something has appeared in the Press, it cannot be taken as the truth. If the member has made himself sure and feels that it is correct to his knowledge and belief then he can quote.

2-30 P.M.

Sri M. P. PATIL.—I would like to bow to the Hon'ble Member. When they raised the point against me they raised the point relying on the statement which has appeared in the press.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—It is on the basis of the Press Note issued by the Information Officer that we raised the point, not relying on what appeared in 'Deccan Herald' or in the 'Hindu' or in any other paper, but the Minister is relying on some paper which is not an official document.

Mr. SPEAKER.—So far as that question is concerned, I have given a ruling. Of course you have made your position quite clear.

Sri M. P. PATIL.—I never said that what they said was not correct. I admitted it. Regarding this I believe that it is correct. I will therefore produce it. The Union Minister of State for Transport, Sri. Raj Bahadur held the Press Conference on 9th March 1958 when the Parliament was sitting and the subject was this: "Inter-State Transport Commission constituted. Closer Co-ordination and Development envisaged."

> "The Union Minister of State for Transport Mr. Raj Bahadur, announced here to-day the constitution of a three-member Inter-State Transport Commission for the purpose of co-ordinating and regulating the operation of transport vehicles on inter-State routes."

The Hon'ble Member will see to what extent this is important and whether it is a statement of policy or not.

> "Addressing a Press Conference, the Minister said that the Commission would be headed by Mr. Nagendra Singh, I.C.S., Joint Secretary, Ministry of Transport... "

The other things are here. This is a case where the Minister for Transport of the Central Government has made a statement which is not only important but also is a statement in which he has announced a policy regarding the State transport. That statement was made in the Press Conference when the Parliament was sitting. I would request Hon'ble Members to look into it.

There is another question. Mr. J. B. Mallaradhya said that in Madras this happened. I would like to tell him what happened in Madras. This is the statement made on 10 March 1958.

> "Ceiling of Land Holdings: Madras legislation soon. Legislation on ceiling on land holdings would be introduced in the current session of the Madras Legislature and referred to a Select Committee."

> "This was disclosed by the State's Revenue M i n i s t e r, Mr. Manickavelu, in a press interview at 'Aduthurai (Tanjore District) yesterday."

> "The Minister said that the ceiling would apply only for future

(SRI M. P. PATIL)

land holdings and would not affect the present ones. The question whether ceilng should be fixed on the basis of income from land or on the extent of land would be decided soon, he added."

I leave to the Hon'ble Member to decide whether it is a question of policy or not and this statement was made by the Revenue Minister of Madras after the incident which the Hon'ble Member referred to happened in the Council. These are the two points which I am placing before you.

Sri J. B. MALLARADHYA.—What is the date on which Sri Subrahmanyam, the Minister for Finance has made the statement?

Sri M. P. PATIL.—Naturally it must have taken place before Sri Mallaradhya referred to it.

Sri J. B. MALLARADHYA.—In fact, this question of ceiling and all that is not a new question of policy. It is there in the Land Reforms Bill itself.

Sri M. P. PATIL.—I shall read it again. "Legislation on ceiling on land holdings would be introduced..." It is not before the Assembly. These are two instances. Apart from these, a number of such instances can be collected. You might be knowing that many of the Ministers from the Central Government go on tour, they attend Conferences and meetings and whatever statements they make they are naturally important statements and statements of policy and if it is decided that on no occasion, the Minister should make any statement of policy when the Assembly or the Parliament is sitting, I think it may come in the way of discharging their functions. However, I am not the proper person to give a decision; it is for the House and you to decide.

Sri J. B. MALLARADHYA.—The Hon'ble Minister referred to a press statement said to have been made by the Minister for Revenue of the Madras Government in regard to the question of ceiling. That matter has already been referred to by the Governor in his Address to the Legislature. So it does not become a question of policy which the Minister is announcing outside the floor of the House. What the Minister is quoting has no relevancy to the objection raised by me. I am not trying to make a very serious charge.

Mr. SPEAKER.—What have you got to say about the other point *viz* the Central Minister making a statement ?

Sri J. B. MALLARADHYA.—We do not know what exactly happened there. If you will give time I shall ascertain what is the date on which that Bill was introduced, whether there was any policy statement involved in it, or not.

Mr. SPEAKER.—All right.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—The Governor in his Address outlines the policy of his Government, what his Government is going to do in the next budget year and so on. The Finance Minister, when he presents the budget, makes a speech about the financial policy of the Government for the budget year. So also, is it not duty of the Revenue Minister to say that this is the policy of the Government regarding a particular thing, whether it is labour policy or any other policy? About t e statement of Sri Raj Bahadur and about the statement of Sri Manickavelu, are they really based on a vital issue as a policy statement involving the larger interests of the people?

Mr. SPEAKER.—Whether that involves a matter of policy is for me to decide.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—We do not know much about the convention followed in Madras and in Lok Sabha.

Mr. SPEAKER.—You cannot say that. After all the convention in this respect has to prevail throughout India. There are two matters in this case : whether any matter of policy was involved in the statement made by the Revenue Minister outside the House and if so whether it would amount to any breach of convention. It is left to the Chair to decide.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Sir, so far as the question of policy is concerned, one of the points that was raised was that there was a change proposed in the rate of non-agricultural assessment in respect of certain areas *i.e.*, in respect of the Bombay Karnatak area.

So far as this area is concernd, this was a definite change in the matter of policy, though the power was vested under the Bombay Land Revenue Code to impose such a rate. I would like you to determine as to whether such a change in the rate, affecting the lives of large sections of the people would not amount to a matter of policy.

So far as the dates are concerned, they are very relevant. It was issued on 21st February. A notice for convening the Assembly was issued 15 days prior to 22nd February and so it was well within their knowledge and they need not have rushed through in that way.

Mr. SPEAKER.—It is there that you made the mistake. I have to look at the matter from the angle as to whether the House was sitting at that time and whether the statement made by the Hon'ble Minister was a statement of policy. The mere fact that the House was going to sit shortly is not at all a matter for me to consider.

Sri M. P. PATIL.—Sir, the point is entirely missed. On 21st February I had not made any announcement of policy as such. The Government has the right to fix non-agricultural assessment under the Land Revenue Code. The Government considered the matter and revised the rules. Of course, I agree it was an important matter and it was a matter of policy, but it was neither an announcement nor a scheme. It was only a question of framing the rules under the Land Revenue Code. Accordingly, the Government framed the rules and published them in the Gazette on the 21st February. My personal opinion in this matter is that even if the House is sitting, the Government can frame rules and publish them. There is no question of announcement in the House. Of course, I can understand the anxiety of the Hon'ble Members in this matter. Recently, we have taken a decision that whatever publications are issued should be placed on the Table of the House. I considered this question, but unfortunately there is no provision under the Land Revenue Code to place them on the Table of the House. Otherwise, I was prepared to place them on the Table of the House. Even now, if it is allowed, I have no objection to place them on the Table of the House.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Lastly, the other issue that was raised was that the Minister had referred in the course of his press statement that about Rs. 5,000 had been allotted for the gomal scheme. That is a breach of privilege. Why should he reveal it in the press conference prior to our knowing it? That is not a proper convention.

Sri M. P. PATIL.—As far as the supplementary demands are concerned, all the Hon'ble Members are aware that the schemes for which supplementary demands are made are not sanctioned in the budget and the supplementary demands are to be sanctioned either to provide more money for the existing schemes or for any scheme which the Government finds it necessary to introduce. So, the Government sanctions the scheme, appropriates the necessary amount from the Contingency Fund and the amount taken from this Fund is recouped by asking for supplementary demands in the Assembly. So, supplementary demands cannot be considered as on a par with the budget.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Was it not treated as a new service?

Mr. SPEAKER.—I am not concerned with it.

Sri J. B. MALLARADHYA.—He talks about the fundamentals of the Contingency Fund. We know that. The point is that this has been treated as a new service. I know the importance of gomal.

Sri M. P. PATIL.—Supplementary demand can be asked in order to meet the expenditure upon a new service. Article 205 is clear on this point and it says:

> "When a need has arisen during the current financial year for supplementary or additional expenditure upon some new service not contemplated in the annual financial statement for that year, the Governor shall cause to be laid before the House or Houses of the Legislature of the State another

(SRI M. P. PATIL)

statement showing the estimated amount of that expenditure."

Mr. SPEAKER.—New service does not necessarily mean a new policy.

Sri M. P. PATIL.—I shall point out another case. You take the Bangalore Milk Supply Scheme and I would request the Hon'ble Member to read the explanatory note in respect of it. It reads thus:

"Bangalore Milk Supply Scheme was inaugurated from January 1958. This is a post budget scheme. To meet the cost of purchase of milk, a sum of Rs. 2,70,000 was advanced from the Contingency Fund. The present demand is to recoup the same to that Fund. This expenditure is covered by receipts."

So, there is a procedure followed.

Sri J. B. MALLARADHYA.—The Hon'ble Minister was not present when I made the budget speech. I then took exception to this new service. It is not defined in the Constitution. What is the use of taking shelter under that?

Sri M. P. PATIL.—After all, who should define a new service? It should be the legislature. In the absence of a definition by the legislature, it is for the Government to consider what is a new service. When a new service is not defined by the House, it has to be understood in connection with the existing practice. The Public Accounts Committee has defined it.

Sri J. B. MALLARADHYA.—This Legislature has not taken a decision on that matter.

Mr. SPEAKER.—This is not the first budget; this is the third budget which we are passing. Naturally, we have impliedly accepted that position.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ಈಗತಾನೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು, ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ ಮತ್ತು ಮದರಾಸ್ ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ ಕೇಂದ್ರದ ಮಂತ್ರಿಗಳೊಬ್ಬರು ಮತ್ತು ಮದರಾಸ್ ಮಂತ್ರಿಗಳೊಬ್ಬರು ಸಭೆಯ ಹೊರಗಡೆ ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು. ಆದರೆ ಅವರು ಒಂದು ವಿಷಯ ಮಾತ್ರ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ, ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್‌ಗಾಗಲಿ ಮದರಾಸ್ ಸಭೆಗಾಗಲಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಲಿ, ಗವರ್ನರ್‌ಆಗಲೀ, ಪ್ರೈಮ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಆಗಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದರೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಬರೀ ಪ್ರೆಸ್ ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಭೆಗೆ ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಿಳಿಸಿರಬಹುದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವ ವಿಷಯ ಅವರು ಏಕೆ ಹೇಳಬಾರದು?

Sri M. P. PATIL.—It is unnecessary to discuss these matters. I have made my suggestions and the Hon'ble Member can also make suggestions and in the light of those suggestions, you may, Sir, establish any convention you want.

MYSORE VILLAGE PANCHAYATS AND LOCAL BOARDS BILL, 1958

Motion to consider (contd.)

Sri M. C. NARASIMHAN (Kolar Gold Fields).—What is the time limit, Sir?

Mr. SPEAKER.—Twenty minutes for each member.

An HON'BLE MEMBER.—If you will kindly see the records you will find that some members from the Treasury Benches have taken more than an hour.

Mr. SPEAKER.—After all, we have to conclude today.

*Sri M. C. NARASIMHAN.—Sir, looking at the observations made by some of the members from the other side, I am confirmed in my impression that this Bill is not as democratic as it should be or as was claimed in the policy statements made by the leaders of the Congress. I hasten to add that this is neither in accord with the proposals of the Balwantrai Mehta Committee, nor in accord with article 40 of the Constitution, nor in accord with the Taxation Enquiry Commission's proposals, nor even in accord with some of the recommendations of the Congress Village Panchayet Enquiry Committee. I shall briefly try to indicate how they are not or in what particular provisions they are not in accordance with these recommendations.

What people demand is democracy and what we have given in terms of this Bill is, really speaking, a truncated democracy. It is more a shadow than substance that is made available

because of various controls at different levels. I am reminded of one sentence by Carl Marx in respect of the draft Constitution of the French Rupublic. He said that the Constitution was so worded that the article gave the democracy but the proviso denied that democracy. The position is something like that in respect of the various clauses in this Bill. It looks to me that Government have more faith in the bureaucratic element. We are all accustomed to see that there is a lot of suspicion about the elected element among the bureaucrats. Of course we are all accustomed to it and many a time we have heard comments on bureaucracy. My friend Sri Malla-radhya feels very sensitive when I say that. Apart from that, this great faith in the bureaucratic element alone to the detriment of the elected element is one feature which emerges very strongly from this Bill. No doubt I do admit that from the point of view of efficiency and efficient administration, a certain amount of control is necessary and it ought to be vested in the Government. I am not denying that. But the way in which the various provisions of the Bill appear, they seem to confer negative functions on the Local Self-Government rather than positive functions and positive contribution to the local self-Government movement as such. It looks to me that if we pass this Bill we may not be able to set up those institutions which were in existence in the by-gone days, *i.e.* before the British came into power. Congressmen have been repeatedly saying that it is their intention to establish *panchayat raj* by setting up village panchayats of the early days. But I have no hesitation in declaring that by this Bill that aspect will not be achieved. One important thing which looks to me is that unless inequalities in the village are reduced to the minimum, democracy conferred through village panchayats will be in danger. This is the principle which even Sri Srimannarayan Agarwal — I think he is here for some other purpose-has accepted and repeatedly said in a number of articles he has written. That is why this Bill ought to have come at least after the land reform was completed; after we had a picture of the land reforms which the Government seeks to introduce. If the Government seeks to reduce the inequalities in the countryside then the village Panchayat Bill will have greater contribution to democracy. In the absence of it, it becomes very difficult.

Talking of some other provisions—I shall not go into them in detail—I shall confine myself to a few of the provisions. The first thing that struck me was that the village panchayet administration is normally to be confined to an area having a population of not less than 1,5,0 but not more than 10,000. That is one practical difficulty. That means in old Mysore nearly 36 per cent of the population lived in the villages with a population below 500. Now nearly 45 per cent of the village population will have to work in group panchayats. From my experience I can say that hitherto group panchayats have not worked satisfactorily. From my experience I can say that with regard to my constituency it is extremely difficult to enthuse the entire body of the people in respect of various measures. For example, take the question of setting up a primary school. If you say that it should be started in one group of villages the other group will not contribute towards it. Take also village development schemes; the same thing. In practice this works to the detriment of the villagers. Apart from that, even the Congress Committees which went into the question of village panchayat reform have definitely recommended that individual villages should be the ideal for village panchayat administration and not group of villages. Of course I am aware that this would mean that resources available in individual village units would be small. But for that purpose, up to a certain period some grants will have to be given to those villages to get the problem of development of initiative at different levels solved.

Secondly, I was surprised to see that this particular clause 8 gives blank-cheque powers virtually so far as the Deputy Commissioner is concerned. For example, it says:

(SRI M. C. NARASIMHAN)

> "Appointment of an Administrative Committee or Administrator on failure to elect members of Panchayat."

If there is failure to elect members of panchayat then in those circumstances appointment of an Administrative Committe or Administrator may be permissible. But here it says:

> "If the Deputy Commissioner is satisfied that a Panchayat of a village immediately after the establishment of such Panchayat cannot for any reason be constituted by reason of any difficulty in holding an election of the members of the Panchayat or failure to elect such members of the Panchayat or for any other sufficient reason whatsoever, or if at any general election to a Panchayat no member is elected, the Deputy Commissioner shall by notification either—
>
> (i) appoint an Administrative Committee consisting of persons qualified to be elected, the number of such persons being equal to the number of members determined under sub-section (1) of section 5; or,
>
> (ii) appoint an Administrator."

All such provisions in the Bill are extremely dangerous. It is true that in normal circumstances such provisions may not be resorted to; but that is no argument for retaining them in the Bill. I do not know why such provisions should find a place at all. In fact, it may be that progressive minded panchayats are going to be liquidated in this fashion. I am entitled to entertain a very reasonable suspicion about it. As for the democratic character of these institutions, I would like to invite attention to two aspects. In our present system a panchayat is to be elected and remains in office for a term of four years. These panchayat members and the panchayat administrations as such are not at all subject to the control of those who elected them. They are only subject to the control of the Deputy Commissioner and such other higher bodies. Even a Taluk Board cannot do much except to supervise.

3-30 P.M.

It is only the ordinary villager who votes a member to the office on the panchayat, will have to look to the extraordinary powers vested in the Deputy Commissioners and by virtue of the majority, he himself cannot exercise any effective control over the panchayat.

MR. SPEAKER.—The House will now rise and will meet after half-an-hour.

The House adjourned for Lunch at Three of the Clock and re-assembled at Thirty Minutes past Three of the Clock.

[MR. SPEAKER in the Chair]

SRI M. C. NARASIMHAN.—Sir, I was submitting that the constitution of the village panchayat is such as not to ensure sufficient control by the voters over the panchayats, which are vested with a life of four years. Sir, the point will be evident when it is considered that the life of the panchayat is four years. It was generally three years and so far as Coorg was concerned, it was two years. In this context Sir, vesting more power whereby the ordinary voter has got greater control over the panchayat was necessary. It is not there.

The other provisions such as clauses 42, 32 and 91 which impose control by the Government over the administration of the affairs of the panchayat, really deny democratic rights. Even for example, for undertaking obligatory functions it is subject to the control of the Government. Even if there is a tax to be imposed by the panchayet, it is subject to the control of the Government. Government is at liberty to suspend a fee or tax at any time and again say after some time, that they have thought over the matter and find it necessary to re-impose the particular tax or fee. That means, the panchayat virtually has no right to impose the tax and it is only subject

to the discretion and subject to the control of the Government. Sir, it is a very unhappy state of affairs where the voter has no control over the panchayat and the officers are not subject to the control of the panchayat, but are subject to the disciplinary control of the Deputy Commissioner. In this particular context I may say. . .

Sri R. CHENNIGARAMAIAH (Minister for Local Self, Government).—It is a peculiar theory you are advocating. Has the voter control over you ?

Sri M. C. NARASIMHAN.—I shall submit to you for your consideration that so far as this aspect is concerned, in at least about half a dozen States—Bihar, U.P., Punjab, Assam, PEPSU and Delhi—where the panchayat is called the Grama Sabha—the Grama Sabha consists of voters who have control. In Assam, if the Grama Sabha decide that the conduct of a member is not satisfactory they are entitled to withdraw him. This provision is there which is approved by the Congress Village Panchayat Committee.

Sri G. VENKATAI GOWDA (Palaiyam).—It also exists in Russia.

Sri M. C. NARASIMHAN.—There the situation is different.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—We are luckily in Mysore.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Russia has nothing to do with Mysore or Bihar or U.P.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—I said we are luckily in Mysore.

Sri M. C. NARASIMHAN.—This particular set up which is in Bihar, U P., PEPSU and other States is something which has greater democratic content. We have to take into consideration the fact that we are affording a period of continuancy for four years, changing it from three to four years or two to four years as in Coorg.

The other important position would be that of the Sarpanch. I really object to this name Sarpanch.

An HON'BLE MEMBER.—It is not Sarpanch. It is Sarpunch.

Sri M. C. NARASIMHAN.—I do not want it to be misunderstood as serpent. That is why I said Sarpanch. Sir, there are names in Kannada. If they are averse to having names in Kannada, why not they have it in Sanskrit. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಣಿ ಎಂದು ಇದೆ. I do not know why you have a fancy for these names.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಸರಪಂಚ್ ಎನ್ನುವುದು ಯಾವ ಭಾಷೆಯಿಂದ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ?

Sri M. C. NARASIMHAN.—I am definite it is from Hindi. In some States he is called by a different name. In U.P., he is called Adhyaksha. It is only in Bombay and Hyderabad, that it is called Sarpanch. In the interests of village panchayat it is better that name is changed.

The Sarpanch is an executive officer, and I have got only one or two things to say. It is very strange that so far as the removal of the Sarpanch is concerned, it should be by two-thirds majority, whereas in the case of Upâ Sarpanch or Upa Adhyaksha, a simple majority is sufficient for his removal. I do not know why such a distinction is made between the two. And so far as the Taluk Boards are concerned the constitution is different. In the case of the Taluk Board as envisaged in section 108, for removal of a member, two-thirds of the members present must resolve and then only Government can think in terms of removal of such a member who has committed misconduct. But when it comes to the question of a member of the village panchayat, only a resolution is needed. Immediately it comes to the notice of the District Magistrate, then a member is likely to be removed. That is not a very satisfactory state of affairs. I do not know what the member can do. He has no executive powers. I can understand if such a provision is made in the case of President or Vice-President of a panchayat. But in the case of a member who has no executive powers, why should that power of disciplinary action be vested in the District Magistrate ? It is beyond my comprehension. In Madras, Rajasthan and other places, the Sarpanch is to be directly elected by the adult voter. Here, it is by the members of the Panchayat, and that too there is no secret ballot. I do not know the reason why there should not be a

(SRI M. C. NARASIMHAN)

provision in the Panchayat rules for a secret ballot.

SRI R. CHENNIGARAMAIAH.—That can be provided in the rules.

SRI M. C. NARASIMHAN.—Thank you, Sir. The other important question is in relation to the Secretary. There is a lot of controversy as to whether he should be under the control of the Panchayat or not. On this question unfortunately there is a lot of division of opinion. Particularly in the matter of these institutions, self-government can be successful by trial and error. You are aware that in 1926 Bombay had the secretaries directly under the control of the village panchayats. Then it was open to the panchayat to determine whether there should be a particular secretary or not. In 1933, it was changed and the power of the panchayat over the secretary was reduced. Again in 1947, an amendment was made by which the power was vested in the panchayat. My submission is that it should be left to the panchayat.

So far as elections are concerned, party feelings should not be there. In this regard I would suggest proportional representation and not indirect election. But if it is direct election in each constituency, one vote should not be the thing. On the other hand as many number of panchayet members as have to be elected, so many votes should be there. That would be better in the interests of unanimity and preventing fissiparous tendencies.

I would say a word about taxation provisions. My fear is that it is not in accord with the recommendations made by the Taxation Enquiry Commission. There is a duty cast on the Panchayat to levy three taxes, *i.e.*, on buildings, on professions and on places which are treated as places of public entertainment or where business is carried on. The Taxation Enquiry Commission has definitely held that it should not be made obligatory on a Panchayat to levy taxes. They have categorically stated that. Actually our panchayats are between two conflicting tendencies. If they tax, they become unpopular, and if they do not levy taxes, they cannot carry on. If they cannot carry on, they are condemned by the authorities and the people as well. That observation has been made by the Taxation Enquiry Commission; they have stated that in the early stages till such time as the village institutions become popular, taxation should not be the concern of the panchayats. Take the service tax. The collection under this is a very small sum. In Madras in 1950-51, it formed about 6·5 per cent of the total taxable revenues of the panchayats. So far as District Boards were concerned, it was 3 per cent. We are not worried about District Boards. Likewise in the old Mysore, it was a very small percentage. In view of this sm^ll percentage, I do not see the reason why that particular tax should be made compulsory. The tax on professions should be taken not on the compulsory list but on the obligatory list. It should be left to the discretion of the panchayat. So far as taxation on buildings is concerned, it should not be on the rental value but it should be on the capital value. That is the recommendation of the Taxation Enquiry Commission in respect of this matter. Another important thing is, the Taxation Enquiry Commission has definitely laid down that the duty on the transfer of immovable property was to be levied by the panchayat. What has happened here is, it has been transferred to the Taluk Board. I do not know why there should be this departure. In Madras it is an important feature of the income of the panchayat.

I think about Rs. 4 lakhs was being got by way of surcharge on transfer of immovable property in 1952-53 so far as Madras is concerned. In view of these points, I would suggest that the taxation powers be suitably amended and let it not be obligatory. If it is obligatory, then it is better the Government takes over the responsibility. In the case of Taluk Boards, so far as water cess as well as land revenue cess are concerned, it is the Government that takes over the responsibility. Why not they take over responsibility in this matter also?

With regard to the formation of Taluk Boards, on this question also there is confusion and confusion perpetrated by the Government at times and by the various bodies constituted by the Government. So far as Mysore is concerned, we had a committee, called the D. H. Chandrasekharaiya Committee. That Committee recommended that the District Boards should be there, the Taluk Boards should be there; the village panchayats should be there. So far as Taluk Boards are concerned, I think two-thirds are elected and one-third reserved by indirect election through the village panchayat so that the village panchayat may be represented at the taluk level. Here it is unfortunate that there is only indirect election and nomination. I would oppose both nomination and indirect election. It should be on the basis of direct election and not on any other basis. It is absolutely necessary that the adult voter should exercise his vote. So far as the relationship between the Taluk Board and the village panchayat is concerned, there is very little that the Taluk Board can do *vis-a-vis* the panchayat, but I do not wish to go into details at this moment. About the Taluk Boards, there is one more point. If Government are still thinking in terms of not having direct election, I would suggest that the members of the Assembly in the area be associated with the Taluk Boards. At least we will have one elected element in the midst of indirectly elected elements andall that. I would request that that suggestion should be taken into consideration.

Lastly about the District Councils. It is a body without power. If this structure is to be retained, where not much power is to be vested at the district level, if that is the final idea, at least this could be considered. The allocation of grants and the allocation of funds at least could be left to the District Council. Otherwise, the District Council will have no power virtually, excepting rubber stamping whatever the lower bodies do. On the question of giving some powers to the District Councils, especially to allocate funds, at least that job should be given to District Councils.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair]

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎನ್. ಬೋರಣ್ಣಗೌಡ (ಬೇಲೂರು).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಹಿಂದೆ ಮಾತನಾಡಿದ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಅನೇಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಕೆಲವು ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆನ್ನಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ, ವಿಲೇಜ್ ಪಂಚಾಯಿತಿ, ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡ್, ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್—ಈ ಮೂರು ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳನ್ನು ಸಮನ್ವಯಗೊಳಿಸಿ ಒಂದು ಬಿಲ್ಲು ಯಾವಕಾಲದಲ್ಲೂ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಬಂದಿರುವುದು ಸ್ತೋತ್ರಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ನಾನು ಕೆಲವು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹನ್‌ಅವರು ಹೇಳಿದರು, Indirect Election ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಇರುವುದು ಬೇಡ ಎಂದು. ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಚಾರವೇ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಚುನಾವಣೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ, ನೇರವಾಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡುವುದೇ ಬಹಳಸೂಕ್ತ. ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಮಾಡುವಾಗ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗೂ ಚುನಾವಣೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಗೂ, ಕೇಂದ್ರದ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿಗೂ ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಹೇಗೆ ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತೇವೆಯೋ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡಬಹುದು. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಇವೆರಡಕ್ಕೂ Adult franchise ಇಡುವುದೇ ಸೂಕ್ತ. ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ವಿಂಗಡಣೆ ಮಾಡುವುದು ದೊಡ್ಡ ಕಷ್ಟವೆಂದು ತಿಳಿದಿರಬಹುದು. ಅದೇನೂ ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ 16 ರಿಂದ 20 ಮೆಂಬರುಗಳೆಂದು ವಿಧಾಯಕವಾಗಿರಬಹುದು. ಒಂದೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಆರು ಹೋಬಳಿ, ಎಂಟು ಹೋಬಳಿ ಅಥವಾ ಹತ್ತು ಹೋಬಳಿಗಳಿರಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದೊಂದು ಹೋಬಳಿಗೆ ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ಸೀಟುಗಳೆಂದೂ, ನಿಮ್ನ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಎಂದೂ ವಿಧಾಯಕಮಾಡಿ ಚುನಾವಣೆ ಮಾಡಲು delimitation ಮಾಡಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇನೂ ಕಷ್ಟ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ, ಈಹೊತ್ತು ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಹೇಗಿವೆ? ಹಿಂದೊಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿ ಬಿಲ್ಲು ಬಂತು. ಅದರಲ್ಲಿ 5,000 ಜನರಿರುವ ಗ್ರಾಮಗಳುಸೇರಿ ಒಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿಯಾಗಲಿ ಎಂದು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೆವು. ಆಮೇಲೆ ಚುನಾವಣೆಗಳು ನಡೆಯುವಾಗ ತಕರಾರು ಬಂದು ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಈಗ 1,000 ಜನರು ಇರುವ ಹಳ್ಳಿಗೊಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆಯಿದೆ. ಮಲೆನಾಡಿನ ಸನ್ನಿವೇಶವೇ ಬೇರೆ ಮೈದಾನದ ಸನ್ನಿವೇಶವೇ ಬೇರೆ. ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ 1,000 ಜನರಿರುವ ಪ್ರದೇಶವೆಂದರೆ ಹತ್ತು ಮೈಲಿಯಷ್ಟುದೂರ ಹೋದರೂ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಸೆಕ್ರಟರಿಯವರನ್ನು ಅಂಥಕಡೆ ನೇಮಕಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನೇಮಕಮಾಡಿದರೆ ಆತನು ಹತ್ತು ಮೈಲಿ ಸುತ್ತಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಜೊತೆಗೆ ಮಲೆನಾಡು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಹಳ್ಳಿಗೂ ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ಅನೇಕ ಕೊರಕಲುಗಳೂ ಹಳ್ಳಗಳೂ ಬಂದು ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯೂ ಒಂದು ದ್ವೀಪವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಒಂದುಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಮನೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದುಮನೆಗೂ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎನ್. ಬೋರಣ್ಣಗೌಡ)

ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರ್ನಾಟಕ, ಮಂಗಳೂರು ಈ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲೂ 1,800 ಜನರಿರಬಹುದು. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿರುವುದು ಅಪರೂಪ. ಇಂಥದನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ಸಮನ್ವಯ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ? ಆದ್ದರಿಂದ ಮಲೆನಾಡಿನ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರನ್ನು ನೇಮಿಸುವಾಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಹಾಯಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡ್ ವಿಚಾರ, ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯತಿಗೆ ಯಾವರೀತಿ ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕು, ಯಾವರೀತಿ ಹಣವನ್ನು ವಿನಿಯೋಗ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ ಹಿಂಜರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿಕೊಡಬಹುದು. ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡ್ ವಿಚಾರ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಅನೇಕ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ M.L.A. ಗಳು ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಬರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಹಾಗೆಯೇ Nomination ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—*Ex-officio* ಮೆಂಬರಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್ (ಚಳ್ಳಕೆರೆ).—ನಾಮಿನೇಷನ್ನೇ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. *Ex-officio* ಮೆಂಬರುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ M.L.A. ಗಳನ್ನು *Ex-officio* ಮೆಂಬರುಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆಯೆಂದು ನೋಡಿ. ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್‌ಕಮಿಟಿ ಯೆಂದಿತ್ತು. ಆ ಕಮಿಟಿ, ಸರ್ಕಾರದ Nominated Committee ಯಾದರೂ ಬಹಳ ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂತು. ಇವೊತ್ತಿಗೂ N.E.S. ಬ್ಲಾಕ್ ಎಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರೋ ಅಲ್ಲಿ ಈ ಕಮಿಟಿಯವರು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ, ಈ ಕಮಿಟಿಯವರು, N.E.S. ಬ್ಲಾಕಿನವರು ಮಾಡಿರುವುದಕ್ಕೆ ಹತ್ತರಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಾಗಲಾರದು.

4 P.M.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎನ್. ಬೋರಣ್ಣಗೌಡ.—ಇವತ್ತು ಎನ್. ಇ. ಎಸ್. ಬ್ಲಾಕ್ಸ್ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿದೆಯೋ ಆ ಬ್ಲಾಕ್‌ನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮೆಂಬರುಗಳನ್ನು ಬೇರೆಮಾಡಿ, ಅವರು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸ ಮೊಹರಿ ಮಾಡುವುದು, ಹಳ್ಳಿಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವುದು ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಬೇಕಾದಷ್ಟುದುಡ್ಡು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಇರುವುದರಿಂದ ಎನ್. ಇ. ಎಸ್. ಬ್ಲಾಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾರು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇರುತ್ತಾರೋ ಅವರೇ ಈ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನ ಅಧೀನದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಇವರು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದರಿಂದಹೆಚ್ಚಿನ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ನಾಮಿನೇಟೆಡ್ ಬಾಡಿ ಆಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಆಫೀಸರನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾಇದ್ದೀರಿ. ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸ್ಯಾನಿಟರಿ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರು, ಹೆಲ್ತ್ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರು, ಇಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸ ಒಂದೇ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಒಬ್ಬರು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸವನ್ನು ಇಬ್ಬರು ಮಾಡುವ ಸನ್ನಿವೇಶ ಇದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಗುಮಾಸ್ತರು. ಅವರು ರೆವಿನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಗೂ ಹೋಗಬಹುದು, ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್‌ನಲ್ಲೂ ಇರಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಒಂದೇ ಕೇಂದ್ರದಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದು ಸೂಕ್ತ ಎಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಬಿ. ಡಿ. ಓ. ಪೋಸ್ಟ್ ತೆಗೆದುಹಾಕಿ. ಆ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ರೆವಿನ್ಯೂ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿ. ಅವರನ್ನು ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಅವಲ್ದಾರ್ ಎಂದು ಹೇಳಿ. B.D.O. ಹೆಸರು ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ. ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಲೆವಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಇರುವುದರಿಂದ ಪಂಚಾಯಿತಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ, ನಿಗಾ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂತಹೇಳಿ ಒಬ್ಬ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮೀಷನರ ಸೂಪರ್ ವಿಜನ್ ಒಳಗೆ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಸ್ಪೆಷಲ್ ಆಫೀಸರು ಎಂದು ಕರೆಯಿರಿ. ಯಾರೇ ಆಗಲಿ, ಆ ರೆವಿನ್ಯೂ ಆಫೀಸರಿಗೆ ಅವರು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸದ ಜೊತೆಗೆ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಅವರು ಈ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯ ಬಹಳ ತಾತ್ಸಾರ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಸಮನ್ವಯಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಸಲಹೆ ಎಂದರೆ, ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮೀಷನರು ಚೇರ್ಮನ್ ಆಗಿರಬೇಕೆಂದು ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದಂತೂ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಮೀಟಿಂಗ್ ನಡೆಯುವಾಗ ಒಬ್ಬ ಎಂ. ಎಲ್. ಎ. ಅಥವಾ ಮಿನಿಸ್ಟರು ಬಂದರೆ ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮೀಷನರು ಚೇರ್ಮನ್ರು, ಅವರು ಉದ್ಘಾಟನೆ ಮಾಡುವವರು—ಇಂಥ ಪ್ರಸಂಗ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಮೀಟಿಂಗ್‌ಗೆ ಬಂದು ಪ್ರಿಸೈಡ್ ಮಾಡಿ ಎಂದರೆ ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರನೇಕರನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದ್ದೇನೆ ಅವರೂ ಇದೇ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಇದ್ದಾರೆ. 'ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಯಾರಾದರೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಇಲ್ಲವೇ ? ಅವರನ್ನು ಕೂಡಿಸಿದರೆ ಏನಾದರೂ ಹೇಳಬಹುದು' ಎಂದು ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ಗೆ ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮೀಷನರನ್ನು ಚೇರ್ಮನ್ ಆಗಿ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಅನಾವಶ್ಯಕ. ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಚುನಾವಣೆ ಮಾಡಿ ಬೇಕಾದರೆ ಡೆಪ್ಯೂಟಿಕಮೀಷನರನ್ನು ಅವರೇ ಚುನಾವಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ಖಾಸಗೀ ಜನರು ಇದ್ದರೂ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಕಾನೂನು

ರೀತ್ಯ ಡೆಪ್ಯೂಟಿಕಮೀಷನರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ಮತ್ತು ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಎನ್. ಇ. ಎಸ್. ಬ್ಲಾಕ್ಸ್, ಇಂಟೆನ್ಸೀವ್ ಬ್ಲಾಕ್ಸ್ ಇವೆಲ್ಲಾ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡಿನ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು. ಅವರು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸ, ಇವರು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸ ಒಂದಕ್ಕೊಂದಕ್ಕೆ ಡೂಪ್ಲಿಕೇಟ್ ಆಗಕೂಡದು. ಯಾವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೂ ಈಗ ಇದಕ್ಕೆ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಸ್ಟ್ಯಾಫ್, ಸ್ಯಾನಿಟರಿ ಸ್ಟ್ಯಾಫು ನೇಮಕಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಹಳ್ಳಿಯ ಜೀವನ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದು. ನಾಲ್ಕೈದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಜೀವನ ಬಹಳ ಮಾರ್ಪಾಡಾಗುತ್ತದೆ. ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಭಾವನೆ ಮೂಡಿದೆ. ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಜಾಗ್ರತೆ ಪಾಸ್‌ಮಾಡಿ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷವಾದರೂ ಈಗ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಚುನಾವಣೆ ಇಲ್ಲದೆ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ—ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಈ ಮಸೂದೆಗೆ ನನ್ನ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

Sri J. B. MALLARADHYA (Nanjangud).—Mr. Speaker, Sir, I rise to offer a few remarks in respect of the Mysore Village Panchayats and Local Boards Bill, 1958. Before I go into some of the salient provisions of the Bill, I should like to make a few general observations.

Local Self-Government is a well known Indian tradition in the civic life of the country and it has a history of more than 150 years and as we are all aware, the old village panchayats had an autonomy and an economic self-sufficiency which I do not think we can secure either through this Bill or through any other legislative measures that any type of Government may contemplate either now or at any distant date. In Mysore State alone, it dates back to the year 1862 when, I understand, there were Municipal Committees in the two cities of Bangalore and Mysore and a few other towns. Since then, various steps have been taken by the Government to associate non-officials with the administration of Local Self Government in the shape of local fund committees, panchayats, group panchayats, taluk boards, district boards and, development committees at hobli, taluk and district levels. All these have functioned in their turn with varying degrees of success and if I may draw the attention of the House—I am not quite sure, I am open to correction—if the Hon'ble Minister for Local Self Government and the Secretariat have taken note of the various measures that are passed by this Government from time to time. I refer to the Local Boards Act, 1902, the Village Panchayat Improvement Committee Scheme of 1914, the Mysore Local Boards and Village Panchayats Act, 1918, the Mysore Village Panchayats Act and the Mysore District Boards Act, 1926, the Development Scheme of Concentrated Propaganda in Villages of 1936, the Intensive Hobli Drive Scheme of 1942 and the Rural Development Scheme of 1948—all these were devised with a view to decentralising the power of Government and entrusting it to the non-official bodies. Even so, I must say that they all had a very limited scope. The reason why they did not succeed is that it was purely and to a very great extent dominated by official agencies. I must say this in spite of the fact that I have been associated with these village panchayats for over 35 years. With a few notable exceptions here and there, these village panchayats and local self governing bodies were treated by officials in a spirit of domination. They actually bossed over them and this is the most important reason why the local self-governing institutions did not progress in a manner we expected them to. For one thing, our officials and officers did not have that amount of faith in democracy and that amount of faith in the success of local self-Government which one would expect. Otherwise, the history of the local self-governing institutions in the Mysore State would have been altogether different. I am making this statement with a full sense of responsibility. I shall come to the financial aspect later on, but I am looking at it from the psychological point of view and I am giving the attituted and frame of mind displayed by the official hierarchy towards this problem.

In doing so, I am not criticising any one in particular. Mysore State was the pioneer to give autonomy of a limited nature to many of the local bodies. My friend Sri Patil from

(SRI J. B. MALLARADHYA)

Bombay was very critical of the Bill. I am going to be more critical but in a different manner.

We in Mysore have paved the way for complete autonomy being given to the village panchayats. Every legislative enactment in Mysore has been a step further in this State in the direction of giving autonomy to self-governing institutions. It is a matter of pride for Mysore State that the history of local self-governing institutions should be of that category. In recent years, as you are aware, two committees have been constituted by Governments—one in 1949 presided over by the present Education Minister and the other in 1954 presided over by the ex-Minister for Education Sri D. H. Chandrasekharaiya. I do not know what prevented the Government from implementing the recommendations of these two committees. It is true that the Venkatappa Committee has not favoured the establishment of Taluk Boards whereas the Chandrasekharaiya Committee has given its seal of approval to the establishment of hierarchy of village panchayats and Taluk Boards and District Boards. They wanted all the three institutions to exist. Even the Planning Commission in the Second Five-Year Plan have stressed the need for a well organised democratic structure of administration in each State and the village panchayat will be organically linked with popular organisations at a higher level. They have not categorically said whether we should have both the Taluk Boards and the District Boards. But the Balwantrai Mehta Committee have given expression to their view that we should have village panchayat or village parishad and the district parishad at the top and in between what they call panchayat sāmithies. They do not call them as Taluk Boards.

Coming to the action taken by our popular Government ever since the attainment of independence for over a period of ten years, we expected them to do a great deal in trying to implement the pledges that they have made at the time of elections, to their declared policy of setting up a *grama raj* or *grama swaraj* which was the dream of the late Mahatma Gandhi But what did we get? In fact our hopes have been frustrated. Many problems and pledges remain unfulfilled, and Governments of the times whatever they were failed to realise the importance of this problem in its correct perspective. During all these years, if I should make an allegation which is well-founded, there was unmistakably a sense of indecision, hesitation, vacillation, lack of courage and I may even say positive fear complex either within the party itself or from outside influences and the total absence of any definite policy in giving effect to the various recommendations made by very important committees after great deliberation. After a period of ten or eleven years, after persistent agitation from various quarters, from various forums and after a lot of agitation, discussion and criticism on the floor of this House and the other, the Minister for Local Self-Government has after all placed before us a Bill. I should like to say a few words about it. I do not know whether I have to congratulate or criticise the Government.

SRI R. CHENNIGARAMAIAH.—You forget that we successfully implemented the Report of the Bheemappa Naik Committee in respect of municipal administration. We have already held two or three elections. With regard to the Venkatappa Committee Report being implemented, the only difficulty was we could not hold elections.

SRI J. B. MALLARADHYA.—To the extent that you gave effect to Bheemappa Naik Committee's recommendations which are of a far-seeing nature, I think you are entitled to some congratulation. But I am only talking with reference to the failure of the administration in giving effect to the important recommendations as regards village panchayats. In fact, in the new democratic set-up you must take the formation of institutions at the base into consideration. But in the present set up all minor municipalities will get converted into village panchayats. If I read in between the lines the idea seems to be to eliminate all minor

municipalities whose total population is less than 6,000 or less than 10,000 from the set up of the local self-governing institutions. I am open to correction. Whatever be its merits or demerits, the Bill has got to be judged by three or four standards. One is whether it satisfies the substantial requirements of the concept of democratic decentralisation; (2) whether it gives adequate opportunities for the expression of the people's will at the base *i.e.*, at the village panchayat level and (3) whether it affords scope for efficient exercise of real power by the popular representatives and for exercising popular control over the administrative machinery that you propose to set up. This is one of the acid tests. My friend Sri Narasimhan has already referred to the fact that there is only a semblance of power, that this is only a truncated type of democracy. I want to say one thing; considering the kind of powers that you are going to invest in the village panchayat it is only a semblance of power and not a real power. That is one of the acid tests. There is another thing.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Can you give an instance to show how it is a semblance of power and not real ?

Sri J. B. MALLARADHYA.—If you will see the number of sections to which I shall refer in regard to the powers of the Deputy Commissioner and the large number of powers that you have vested in the Chief Executive Officer and the other officials you find that there is absolutely no power given to the local boards, as the village panchayat, as a result of this Bill, is an official ridden local self-governing institution. I do not see much of non-official agency in the new set up of local-self-governing institutions. If you take away the official hierarchy—the Deputy Commissioner and the Chief Executive Officer—and give their powers to the non-official agency you will be doing a service to the local self-governing institutions.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—I would request Sri Mallaradhya to view these points very dispassionately. With his vast experience we expected some enlightenment from him. He has known the village panchayat administration and also administration of municipalities and how much party feelings are there in them. With the experience gained of these bodies we consider it desirable to give certain powers to the officials who are permanent and who can be held responsible.

Sri J. B. MALLARADHYA.—When I come to the appropriate clauses of the Bill I shall prove perhaps to the satisfaction of the members on the other side that there is a lot more of power given to the officials than is contemplated or is warranted for it. I am merely saying that the Bill need not have given so much importance to the official hierarchy. There seems to be a fear complex at the back of the mind of those who framed this Bill and that is that they do not seem to trust the elected representatives of the people. You do not seem to trust the people at the village panchayat level—people who have elected you as leaders, and as members of Cabinet. If they commit mistakes let them profit by it. That is the way in which they can be given training in local self-governing institutions. That is the basis of my argument. From the clauses of the Bill I see that the Government is afraid that if they give financial powers to the local bodies they may commit misappropriation or defalcation. Let them get into trouble and learn from it. It is just like a parent who has got plenty of money and is unwilling to give responsibility to his son or the eldest son on the ground that he will squander the amount. Let the devil squander it and get into trouble. So also let the people commit errors and then we shall rectify them. That is the attitude you must adopt here.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—When the Hon'ble Member wants to compare the Assembly Members to the elected Members of the Panchayet, I would request him to examine the number of voters who have elected the Assembly Members and the number of voters who elect the members of the panchayat. It is after all in the nature of a pocket borough. In a big constituency like the Assembly constituency, we know

(SRI R. CHENNIGARAMIAH)

that there will be nearly one lakh o people who elect the member and when that is the case, they will naturally prefer a suitable member. But in a pocket borough, with 100 voters, 150 voters or even 200 voters, whether you can have the same consideration is the point. I would just leave it to him to consider that aspect.

Sri J. B. MALLARADHYA.—I agree with my friend the Hon'ble Minister for Local Self-Government. After all, the principle of election is the same. The amount of responsibility that the village panchayat is going to shoulder is not much. It is not millions of rupees; it is not crores of rupees.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—What is the responsibility of the Municipal Councillor? Why do you suspect the *bona fides* of a panchayat member?

Sri J. B. MALLARADHYA.—I agree that the the proportion of responsibility is a little higher and greater in the case of a member elected to the Asssembly or the Council. But the essence of democracy is there. You must trust the elected representatives. After all, 100 people have trusted a particular individual and have elected him. You give him the necessary power. You help him to exercise that power. Your official must be there to give him assistance and not boss over him. Sir, that is the very principle involved in local self-government. You must give him power and make him realise his resp nsibility. In fact, there can be no rural development unless there is a realisation of the responsibility and a proper exercise of the power vested in him. One of the ideas of rural development is that you should make him realise his responsibility and he should control people who are running the administrative machinery. It is only then that development is possible. In fact, why have your rural development schemes failed? Because, you place more faith in the official element and you want to do it entirely through the official machinery. What is happening in regard to the N.E.S. and the community development projects? There may be lots of money spent throughout the country. Pandit Nehru may also claim that there is such a revolution in rural life. But you and I know to what extent the N.E.S. Scheme has succeeded. I do not blame anybody. But, what I say is, you remove the official hierarchy. The official that is there must put the people in the way. It is like an engine which should be put on rails and thereafter it will move beautifully. It is only by that test that I judge the merits of this Bill, Sir. Government seem to have thought that by placing this Bill before this House, they have done a very great thing. They seem to think that something is better than nothing. I am one of those who believe in thinking that nothing is better than nonsense. You cannot call this a progressive measure. It is a little better than the previous Bill that you had placed before us. It is a little better than the recommendations of the previous committees. But there is a lot to be done by way of change.

I am now coming to a few sections within the limited time allotted to me: I shall just refer to a few clauses of the Bill and I shall try to be brief in what I have to say.

Section 3.—In regard to the limit of population that you have fixed there have been two views expressed on the floor of the House. One is that it should be the single village panchayat whatever the number. The other view is it should be increased—I think my friend Sri Bheemappa Naik has said—that it may be fixed at 3,000. I am more inclined to agree with Sri Bheemappa Naik. You seem to have referred merely to the number not with reference to the total revenue of the village panchayat. That is a wrong approach to the problem. If you want to have rural development to be made more effective and benefit people of the locality, either you must stand not merely on numbers but on the actual revenue. Well, Sir, one particular difficulty that may arise is in regard to the delimitation of constituency—in regard first to the name of the village itself. Supposing, you call X village panchayat by the name of the bigger village. If you name the village panchayat after the bigger

village having a bigger population, I do not know, if those people of smaller villages will agree to it. It has been my experience that the people of the smaller villages will say, there is a sentiment attached to this village and you call it by the name of the smaller village.

In regard to delimitation, you do not seem to have provided for meeting objections from the concerned people. You say that Government by a notification published in the official gazette will delimit the constituency. You do not have a provision in the Bill to hear objections, as is ordinarily done, and for disposing of objections. Why don't you give it a legal sanction ? At any rate, please do not by an executive fiat fix up the territorial limits of constituencies.

I should like you to refer to page 17. One thing is about the words 'Sarpanch' and the 'Upa Sarpanch'. Can you not find a better word in Kannada ? Don't you think that the words 'Gramadhyaksha' and 'Upa Gramadhyakha' would sound better. He may gradually one day become also the Rashtradhyaksha !

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—The proper name is Gramadhyaksha.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—The existing word sounds as though it is a serpent !

Sri J. B. MALLARADHYA.—I would like you to kindly immediately agree to change the words Sarpanch and Upa Sarpanch to GRAMADHYAKSHA and UPA-GRAMADHYAKSHA. I would like these words to be changed. They sound very jarring! Where is the harm in calling him as GRAMADHYAKSHA ? Sir, if he is really competent, he may become even the RASHTRADHYAKSHA one day. In the United States, a person has chances of rising to the highest office of authority in the administration of the country. Here, if you give him training, why not this person, the GRAMADHYAKSA, become the RASHTRADHYAKSHA one day ?

Then I come to page 19—Motion of no-confidence. It is something which I really cannot understand. I think it is Sri Bheemappa Naik who referred to it. You want an individual to move the motion of no-confidence and even there, you have made a distinction between the Sarpanch and the Upa Sarpanch. Why should it be two-thirds majority in the case of Sarpanch and a bare majority in the case of the Upa-Sarpanch. That kind of a distinction should never be made in respect of two office bearers. What I say is, the first thing is that there should be at least three people. I think somebody made an observation that you will be inviting party politics. I want to ask: How long are you going to be under this fear and how long are you going to perpetuate this state of things ? I think it is reported in the papers that Sri BHEEMAPPA NAIK stated that there should be ten people to move a no-confidence if there are 10 people in the Village Panchayat.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—It has been reported in the papers like that. I only said that there must be some definite number.

Sri J. B. MALLARADHYA.—The reason why I drew attention to this motion of no-confidence is, because it affects the entire peaceful atmosphere of the village. We ought to be very careful in making provision for this vote of no-confidence and I therefore consider that the minimum should be at least three. Otherwise, it becomes very difficult. You must also think of taking away the distinction in regard to the number of people who have got to vote both in the case of Sarpanch and Upa-Sarpanch. You may decide anything. But let there be no distinction made.

4-30 P.M.

Coming to page 21, I do not know what is the democratic principle involved in this question. When a meeting is adjourned for want of quorum you want not less than one-fifth of the total number of members to be present for the adjourned meeting. I do not know if there is a provision like that in any other constitution. What is the principle involved ?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—The principle involved is the bitter experience we have gained. If there is no quorum, the adjourned meeting does not require any attendance. In a strength of 20, even if two or three

(SRI R. CHENNIGARAMAIAH)

members are present, they can pass a resolution. In a system of party administration, it is dangerous. We have got to consider that.

Sri J. B. MALLARADHYA.—It offends against all principles and rules of conduct of meetings. How can you fix a minimum? In which constitution is there a minimum for adjourned meetings? That is not a thing which can carry conviction.

Well, Sir, coming to pages 25: sub, clause (3) of section 43 reads

> "A Panchayat may by a resolution passed at its meeting and supported by two-thirds of the total number of its members make provision for or make contribution towards any exhibition, conference or seminar within or outside the village."

When you have not got sufficient money to carry on the obligatory duties, how can you spare money for an exhibition or seminar whether within the precints of the village or outside? When some enterprising member wants to contribute for an exhibition outside the place, far off, do you expect the village panchayat to contribute to the same?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—That is why we fixed the minimum number for the meeting. The very thing which you are opposing can be carried through even if a sufficient number of members are not present in an adjourned meeting.

Sri J. B. MALLARADHYA.—As regards adjourned meetings, the members will ha e had sufficient notice in the agenda as to what are the special questions for discussion. If they don't attend the meeting and allow a resolution to be passed, it is their fault. It offends against the democratic spirit. Suppose some outsiders look at the provisions of this Bill, they will find, that the provisions are not based on a democratic spirit prevailing everywhere. This apart, this particular provision allowing for money to be spent outside the limits of the village—we can well understand if the money must be spent in the limits of the village panchayat. It is only in the case of surplus that you can think of spending on exhibitions, seminars, conferences, etc. Suppose an exhibition is held in Bangalore. Do you expect a village panchayat in Bijapur to contribute for this exhibition?

Coming to Page 36—Panchayat the Funds–I am surprised in considering details of Panchayat Funds, you seem to have omitted—that is why I said in the beginning itself that some of the legislative measures have not been looked and scrutinised carefully before introducing the same in the Legislature. In the old Mysore Panchayats Act, there is section 37 which provides for an optional levy to the extent of Rs. 6-4-0; if anybody in the village could not pay, that would be commuted by labour. In the old days, lakhs of rupees worth of labour work was done within the village panchayat limits on account of the commutation of labour. I do not know why that wholesome measure is omitted in this Bill, and especially when this Bill is sponsored by a popular Government. Commutation by labour is in consonance with the truest traditions of democracy. I should be very grateful if the Hon'ble Minister will include this in some place. Section 37 of the old Mysore Panchayats Act provides for optional levy or commutation by labour.

Coming to page 39—this is about the grant by Government. Well, I agree with Sri Bheemappa Naik that you must be a little more generous and surrender the land revenue for the development of local self-government institutions. But there is one snag. You say in this section:

> "......the amount to be allotted to any panchayat being such as the Government may, from time to time, determine, ...".

You say that the Government will determine the amount of expenditure on such purpose as Government may determine from time to time. When you have fixed the amount for expenditure, why should it not be the responsibility of the village panchayat to spend the same on its needs?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—Regarding commutation by labour, section 71 (3) on page 37 provides for the same ' in lieu of cash payment '.

Sri J. B. MALLARADHYA.—I have seen section 71 (3). That is only in lieu of any tax. That is in addition to the normal tax. But what I was referring to was optional levy which could be commuted in labour. It was over and above regular taxation measures. That is why I called it optional levy.

Coming to section 76, why do Government want to restrict the purpose for which this money has got to be utilised ? You tell them what are their obligatory duties......

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—That the amount may not be mis-spent.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Then could 15 per cent of the land revenue collection of the village be mis-spent ? You are giving them 15 per cent from the land revenue collection of the village. You are again giving them ten per cent from the State Revenues. You want this amount to be spent in a particular manner and for a particular purpose. After all, you have told them what their obligatory duties are and what their optional duties are. Over and above, why do you prescribe what their duties are ?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Minister for Public Works).—This is a grant for special purposes.

Sri J. B. MALLARADHYA.—"......as the Government may, from time to time, determine, to be expended on such purposes as the Governmet may from time to time direct". Please do not give something to the village by one hand and take it away by another hand.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.-While introducing this Bill for consideration, I have made clear the object for which the Government wants to retain or determine the manner in which ten per cent has to be spent. There are financially weak Taluk Boards and panchayats. Though they have got needs, they have not got the necessary money. The area in which there are wet lands, they will get more income. In dry places they will get less money. We want to finance the schemes which any particular panchayat requires and which is beneficial to the place out of these ten per cent revenues.

Sri J. B. MALLARADHYA.—There is a principle involved. I will talk about financial allocation later. Here you have not specified in the particular section of this Bill what exactly is the limit of expenditure on establishment. You have not specified what exactly is the limit of expenditure on development work or what exactly is the limit of expenditure on normal work. There is no demarcation or allocation in regard to the several items of expenditure. When you do not do it, you prescribe limits for expenditure of the grant "for such purposes" ! It is not in consonance with regular allocation of finances. Further, Sir, I would have very much liked the Hon'ble Minister for Local Self Government to have placed before this House half a dozen cases of village panchayats based on population basis with reference to their revenue, their possible sources of revenue and the actual items of expenditure and how they would be placed financially so that this House may judge the constitution that would be acceptable to them. There are village panchayats with a population of 1,500 and in between there are village panchayats with 1,000 and 1,500. We do not know how allocation of revenue and assigning of local cesses would affect the working of the village panchayats. Before you give a reply, it is much better if you can get the details of half a dozen village panchayats so as to judge whether the allocation you have done is to the benefit of the village panchayats. Otherwise, the same old story will repeat itself if they want to have money. One village panchayat has a secretary to whom they pay Rs. 80; they may think of appointing two servants. What is the limit that you have prescribed ? You cannot say that at every stage the Deputy Commissioner or the Executive Officer will decide ; you may say that 5 per cent of your revenue or 20 per cent of revenue may

(SRI J. B. MALLARADHYA)

be set apart for expenditure on establishment; but there should be some definite indication as to the amount of expenditure that a village panchayat or Taluk Board can incur with regard to the establishment charges, normal expenses and development purposes, in what proportion the expenditure is to be allocated between Government and their own resources.

I shall come to clause 78 on page 40. I am not going to offend my friends coming from the integrated areas. I want to know when all along your slogan has been to secure uniformity of legislation in everything between integrated areas and old Mysore, why this provision of clause 78? I do not wish to make any remarks because it is not my intention to offend my friends or introduce a sense of discrimination. But this clause actually offends against the principles of uniformity. Why don't you give them a grant instead of giving seventy-five per cent in the first year, sixty per cent in the second year, forty-five per cent in the third and all that towards establishment. Are the Government going to bear the expenditure for the secretary of the village panchayat? Why do you make a discrimination between certain integrated areas and some old Mysore area?

I will come to the next clause regarding the appointment of secretary. This Bill makes no provision for appointment of any honorary secretary. Do you mean to say that you cannot find some villages at least where honorary service is forthcoming to be in charge of village panchayat work? Why do you think that talent in villages is bankrupt so that they cannot voluntarily render service for the village panchayat? Make some provision for honorary workers. How else are you going to train the people? You want only paid officials to boss over the Village Panchayat Chairman and members and everybody. I do not wish to make any further comments on this matter, but do make provision for honorary service as secretary of the village panchayat. There are many young men, graduates who live in villages. Let the provision be there. I personally look at it from the point of view of training young men for responsible work in future.

In sub-section (2) it is stated:

> "The qualifications, powers, duties, remuneration and conditions of service including disciplinary matters of such Secretary shall be such as may be prescribed."

". . . . . such as may be prescribed." Is it the Deputy Commissioner who is going to prescribe? In every clause there is somehow the nightmare of the Deputy Commissioner in regard to the administration of local self-government. You cannot get over the idea that it is only the Deputy Commissioner who could give impetus to the local self-government. Are you going to give a statutory recognition? Please see sub-section (3) of clause 82.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—I wish you had given advice when you were in office.

Sri J. B. MALLARADHYA.—If only you had known how I functioned in office, you would not have made this remark. I know what the Deputy Commissioner can do. I will come to the question of as to who should be in charge of the entire administration. You must relieve the Deputy Commissioner of the responsibilities in the management of local self-government institutions if you want local self-government to get on in the manner that you expect. I am not saying that only non-officials should be there. One independent full time local self-government officer or Commissioner should be in the entire charge of administration.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—That we have provided.

Sri J. B. MALLARADHYA.—You have not said that there should be an independent officer. You have merely referred to him as Commissioner. He may be Divisional Commissioner. I know the way the Secretariat mentality functions in regard to this matter.

In regard to the appointment of servants, it is a small matter but big enough in every village panchayat. Even the appointment of a servant you

want the secretary to make. What is that blooming Chairman of the panchayat to do? The entire thing is so jarring. You trust a paid secretary on Rs. 50 to run a village panchayat. Can you not imagine that there are people in the village who are paying Rs. 1,000 by way of land revenue and Rs. 500 by way of income-tax? You want people of that type to take orders from the secretary. What is this kind of local self-government that you visualise?

With regard to the presentation of the budget, my friend Sri Bheemappa Naik has already referred to the very funny way you expect the budget to be presented to the entire village. ಅದೇನು ಜಾತ್ರೆಯೇ, ಅಥವಾ ಮಾರಮ್ಮನ ಹಬ್ಬವೇ! ವಿಲೇಜ್‌ಪಂಚಾಯಿತಿಯವರು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕರೆಸಿ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಇಡುವುದೆಂದರೆ ಅರ್ಥವೇನು? ಒಂದು ವೇಳೆ ಹತ್ತು ಜನ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಆಗ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? What is this provision in clause 82 and what is its effect? There must be some purpose. You may acquaint the villagers with regard to what is being done, but why should a budget be presented? You acquaint the villagers that such and such development measures are going to be inaugurated, you are going to do certain things, a well is going to be sunk or a community centre is going to be started. These are matters you can acquaint the villagers in a meeting, but why go on presenting the budget?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—This is not a new provision. It is already there in the other Act.

Sri J. B. MALLARADHYA.—You have got certain things which should not have been embodied and you have omitted things which should have been there.

I shall now take clause 96—Composition of Taluk Boards. The very first observation that I wish to make is, please do away with nominations and there is no need for argument. It is not democratic at all. You said there was one Hon'ble Member nominated to the Assembly, but that was under very extraordinary circumstances. My friend Sri Bheemappa Naik referred to the question of backward communities. If there were a provision at least in sub-section (2) I would have possibly considered this question. (*Sri F. X. Denis Pinto.—What about ladies?*) You know my sympathies and my admiration for ladies. In a village where I am, I would certainly elect ladies in preference to men. Sub-section (2) of clause 96 says:

> "The members to be nominated under clause (b) of sub-section (1) shall consist of persons having experience of local administration, co-operation or social service."

If you are going to substitute it by saying "well known backward classes" I can understand. Even then you say that in the selection of persons you must select such and such number of backward people. Say that. I don't mind.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—So with that modification you are agreeable?

Sri J. B. MALLARADHYA.—I am against nomination all together. I refer to my friend's observation. If you say that such number of people will have to be elected, so many from Scheduled Castes and so many from backward classes, let them come by election.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—My point is about making a reservation for these backward classes instead of nomination and election.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—That is not possible.

Sri J. B. MALLARADHYA.—In regard to the delimitation of territorial constituencies in the case of Taluk Boards, I am suggesting that there need be no more demarcation or delimitation excepting hoblis. The election should be direct; there is no question of indirect election. It should be in the nature of direct and general election and the hobli should be the unit. Otherwise, if you want half a dozen people to come from one particular taluk inclusive of all the hoblis, the whole lot of people may come from one hobli or two hoblis. There is a lot of scope for mischief. So if hobli is made the unit, there would be adequate representation of all the areas so that nobody will have any

(SRI J. B. MALLARADHYA)

grievance. The hobli should be the unit for delimitation of constituencies. That will save all the bother of territorial distribution of seats.

Section 99 once again refers to the question of preparing the electoral rolls. I want the voters' list consisting of qualified voters in a particular constituency.

I now come to Section 105. I do not know why you have restricted the term of office only to 4 years. The Balwantrai Committee has suggested five years and the Assembly has also got a term of five years. Why do you want to reduce the term by one year in the case of village panchayat and taluk boards? It is better we agree to five years.

I come to the duties of the President of Taluk Board. I do not know why you have omitted the word 'powers'. Possibly, you do not want powers to be vested in him. Sub-section (*b*) provides: "watch over the financial and executive administration of the Board and exercise general supervision and control;" This is a very vague expression. What is the general supervision and control and what is the effective way in which it is going to be felt by those who deal with the President? Is this effective control? In my preliminary observations I said that the merit of the Bill was to be judged by one acid test and that is to what extent you have vested real and effective powers in the elected representatives of the people. Does this provision in the Bill satisfy that acid test? Is this democratic decentralisation? Once again you have got the remnants of the old bureaucratic method of trying to do everything. The President's general supervision and control means ಸ್ಕೂಲ್ ಮಾಸ್ಟರ್ ಬೆತ್ತ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಕುರ್ಚಿಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ನೋಡುತ್ತ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ.

SRI R. CHENNIGARAMAIAH.—What is the position in the Corporation?

SRI J. B. MALLARADHYA.—I wish you did not allow the election to the Corporation to be fought on a party basis.

SRI R. CHENNIGARAMAIAH.—It is the Commissioner who has got all the powers and the Mayor has not got the powers which you are contemplating.

SRI J. B. MALLARADHYA.—That is why not even 10 per cent of the subjects put down on the agenda are disposed of on the same day.

Coming to page 63, regarding the Chief Executive Officer I am opposed to naming him as the Chief Executive Officer. You may call him an Executive officer. Why do you call him as the Chief Executive Officer? If there are other executive officers, he could have been called the Chief Executive Officer. An officer at the district headquarters who has got control over the entire administration of the Taluk Boards should be the Chief Executive Officer of the district. It is the Chief Executive Officer who appoints the servants of the Taluk Board. The Taluk Board has nothing to do with it. He does not take even the formal approval of the Board. Then, what is the power of the Taluk Board? What is the official status of the Chief Executive Officer to whom you have referred to in Section 116? I do not want to make any further comment on it. Is it that of a Tahsildar or of an Assistant Commissioner?

SRI R. CHENNIGARAMAIAH.—He will be a Tahsildar.

SRI J. B. MALLARADHYA.—Sub-section (4) of Section 116 provides that 'on such entrustment, the expenditure on account of the salaries and allowances of the establishment to which other duties are entrusted shall be apportioned between the Taluk Board and the Government in such manner as may be prescribed'. You give them some money in the shape of grants and assignment of land revenue and certain local cess. Some portion of the cost has to be met by the Taluk Board itself. What is that proportion which you are going to fix? The entire picture is very hazy. When you want an officer of the Government to be appointed, when you want to fix his salary and status and when you want him to work, it is much better that you pay him the salary also. Why do you want the Taluk Board to pay for it unless you assign the entire land revenue to it?

Coming to page 73, there seems to be a little conflict in Section 141 regar-

ding grant of licences. Supposing a licence is issued by a village panchayat for a particular business or trade what is it that the Chief Officer can do? Is he going to cancel it? Where should the aggrieved party go?

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—He has got a right of appeal to the Board.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Anyway, either at the Select Committee stage or when the Select Committee report comes before the House for its consideration, I shall make observations in regard to this matter. What I want to point out is that it offends against the powers vested in the village panchayat itself.

Coming to page 83, Section 162 refers to the assignment of certain revenues to the Taluk Boards. I have already referred to this point. I do not want the Government to prescribe from time to time the amount to be spent on a particular item.

Coming to page 87, sub-section (4) of Section 171 provided:—

> "If the budget fails to make adequate provision for the performance of the duties of the Taluk Board and is not otherwise in conformity with this Act, the District Council may modify any part of the budget so as to ensure that such provision is made and that the budget is in conformity with the Act."

Is this in the nature of an order by the District Council? Is it binding on the Taluk Boards? Where is the statutory provision for this? Where is any obligation cast on the Taluk Board to accept the revised budget? You say that if the budget is not received within two months from the date of sending it to the District Council, it may be presumed that the Taluk Board has the approval of the District Council. Unless you make a statutory provision for the District Council having the last word in regard to the framing of the budget, I do not think it will be binding upon the Taluk Boards. There is nothing in the Bill as it is framed now which binds the Taluk Board to abide by the decision of the District Council.

Coming to District Councils, I would like to know why no direct representation is given to the Village Panchayats in the District Councils. On principle I am opposed to the formation of District Councils. I do not know why there should be District Councils at all. What are their functions? They cannot make their influence felt. Either you give some powers to the District Councils or you do away with them. Now here is it said that they have got certain powers. How do you expect any of their decisions to be binding on on anybody? In fact, this is another case of very bad drafting of the Bill. You have not given direct representation to any village panchayat. That amounts to ignoring the village panchayats.

5 P.M.

Coming to the appointment of the President, I do not know why the Deputy Commissioner of the district should be *ex-officio* President of this Council. Do you mean to say that the members of the Parliament, members of the Legislature and leading men and men of light in the whole district cannot be selected for that work? Let there be a chairman elected for the District Development Council. Why do you want to superimpose an official on the District Development Council? I visualise that this is a counterpart of the Planning Commission though the Planning Commission is now very much coming to get its importance reduced. The point is, this must be the body, if you want it, which should plan for the entire district. It must have a set of officials who will implement its decisions. They must act, assess and watch over the implementation of the several development schemes for the entire district if you want this Council at all to be there. I strongly protest against the provision made in the Bill for the appointment of the Deputy Commissioner as President of the Development Council. He must be a non-official. Even there I do not want nomination. I want election. We must form the electoral college. Again, you want the Secretary to the Council to be appointed by Government. I do not mind your making a provision for the Secretary to

(SRI J. B. MALLARADHYA)

be appointed by Government; but he must be subordinate to the Council. He must subject himself to supervision and control by the President and members. Similarly in the case of the Taluk Board a provision is made that an executive officer must be the Secretary of the Taluk Board. He must be a servant of the Taluk Board. He should be subject to discipline by the Board and if he is aggrieved he may appeal to the Commissioner whom you are going to appoint and finally appeal to the Government. However important and mighty an officer might be, if you are denying the privilege of effective control over him by the non-official body, what is the power and control that you are going to invest to them? That is why it was said that it is a semblance of power if you do not give real power to these bodies. What are the duties that you have assigned to these bodies? What are the sources of their revenue? You have not even said that the salary of the Secretary is going to be met by Government. Why have you omitted from this particular clause of the Bill all the matters connected with the establishment of District Councils funds, duties, powers and responsibilities and you do not say that even the planning work of the district is entrusted to them. The functions of the District Development Councils are:

"(*a*) Scrutiny and approval of the budgets of the Taluk Boards;

(*b*) reviewing the work of the Taluk Boards from time to time;

(*c*) affording guidance or assistance to the Taluk Boards when it is sought;

(*d*) co-ordination of the work of the Taluk Boards where the work or programme pertains to more than one taluk or has repercussions on the works carried on or on conditions outside the taluk; and

(*e*) any other duty that may be entrusted by Government relating to the work of the Taluk Boards."

Why don't you specify those duties?

Next, you have not made any provision in regard to the term of this Council. Has it anywhere been stated how long this Council will exist or is it going to have an abortive existence, starting today and dying tomorrow?

In clause 217 reference has been made to Mysore Local Government Service. You have not told the House nor is it anywhere provided in the Bill that you are going to constitute what you yourself call as Mysore Local Government Service? Is it going to be a separate service? What are its features and what are its hopes and aspirations; is it going to be anything different from the regular Government service? Are you going to have a central pool of officers? From where are you going to have them? Is it your intention that Engineering service and Health service of local self-governing institutions should be drawn into this pool? When you select the officers down from the Secretary to the Chief Executive officer, is it your intention to form a separate cadre of officers or are you drawing officers from various services and give them training and post them or appoint them by direct recruitment?

SRI R. CHENNIGARAMAIAH.—Direct recruitment.

SRI J. B. MALLARADHYA.—If that is your intention I should like to suggest that the head of the local self-governing institution, *viz.*, the Commissioner should be a full-time officer who has nothing else but general control and supervision.

SRI R. CHENNIGARAMAIAH.—That is our object.

SRI J. B. MALLARADHYA.—Then why don't you say so?

If you will please read clauses 195, 196, 197, 198 and various other clauses in this Bill, you seem to consider that the Deputy Commissioner is the only person who can save the local self-government institution. You have given him omnibus powers out of all proportion to the demand of the situation. There is no justification for that. Clause 198 reads thus:

"Default in performance of duty of Panchayats or Taluk Boards.—

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—Local Self-Government Service.

Sri J. B. MALLARADHYA.—There is no definition. You will have to make a provision in the Bill. Otherwise it would be a lacuna in the Bill itself. If you will see clause 217(2) it says:

"A Taluk Board may, if it deems necessary, by a resolution passed by two-thirds of the total number of members of the Board, recommend to the Government the taking of such disciplinary action as may be necessary against any officer belonging to the said service in respect of any misconduct by him."

So, it is only a question of recommendation. These are only powers of recommendation. Supposing that recommendation goes and gets stuck up with a competent, very enterprising clerk, or Under Secretary and does not go to the Secretary or the Minister; what is to happen to it?

What is the point in saying that it is only a recommendation? It has no responsibility. This is the very negation of democracy, I consider. They want to take away the power of having disciplinary control in respect of even servants, let alone the Executive Officers. That is why I say, this must undergo a radical change.

Page 111—Section 224 contemplates the taking over of institutions managed by District Boards. But Sir, has the Government visualised what is going to be the effect of this, and what is the elaborate machinery that they are going to set up for delegating the control of education, at primary and secondary levels? Now there are a large number of District Boards and Municipalities which are in charge of running secondary educational institutions. There are many institutions which are under private agency. You are taking away from the purview of the District Board and Municipality, the primary and secondary education and you say you are setting up a School Board. I do not know what this means. Is it that the Government is going to take over? Is this School Board going to be a non-official board or is it a board set up by the Government? It is not very clear. I consider that the Government has not adequately appreciated the magnitude of the problem in making this suggestion in this section. The words are vague and the implications are not easily understood. As against 58 or 60 Government Secondary or High Schools, more than 200 schools are run by the District Boards and Municipalities.

Sir, coming to page 121, in regard to the Taluk Boards, in one section, you have suggested that Taluk Boards would have to be advisory bodies in areas where the N. E. S. block is functioning. This is a thing which looks to me so preposterous. A Taluk Board which is a statutorybody has got to be playing the second fiddle to bodies which are scheduled to function as advisory bodies like the N. E. S. After all, what are the N.E.S. councils? They are purely advisory bodies. You are going to make this statutory body like the Taluk Board rather subordinate and advisory to the N.E.S. committees. My suggestion is, wherever there is C.D. and N.E.S. functioning, they must be taken over by the Taluk Board. The entire responsibility for managing the N. E. S. must be given to the Taluk Board with all the assets and liabilities. Whatever assistance the Central Government is going to give, must be continued to be given. If the Taluk Board is not able to take over the development work within the four corners of the taluk, which other body is competent to take it? I am afraid, even from that point of view, the Bill has been badly drafted and it requires radical modification to that extent.

Next, page 122—this is amendment of the Bombay Act of 1947. I want a little clarification. This is another case which offends against your principle of uniformity of legislation between the old Mysore territory and the merged area.

"240. The Government shall levy an education cess at a rate of seven Naye Paise in the rupee on all items of land revenue and on

(1) If at any time, it appears to the Deputy Commissioner that a Panchayat or Taluk Board has made default in the performance of any duty specified by or under any of the provisions of this Act or of any law for the time being in force,

he may order the duty to be performed within a specified period, and, if the duty is not performed within the period specified, the Deputy Commissioner may appoint some person to perform it, and direct that the expense thereof shall be paid by the defaulting Panchayat or Taluk Board within such period as he may fix."

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—Even now they have got these powers. I have not come across a single instance where they have misused their powers.

Sri J. B. MALLARADHYA.—That is not the point. If you say that you are going to fall into the same rut as the bureau cratic government, you can go on and please yourself. But if you want a progressive measure to be placed on the Statute Book, if you want local self-governing institutious to be a live reality, if you want them to be institutions which cater to the needs of the rural people, if you want rural reconstruction or rural development to be accomplished, you must change your outlook. You must take away the powers of the Deputy Commissioner and vest them in the Commissioner and with the Government. There are only two agencies at the head for each district in this respect the Commissioner for Local Self-Government and the Chief Exective Officer. The Chief Executive Officer should be the man for each district through whom all the correspondence will go to the Commissioner for Local Self-Government. Then he will correspond with the Government. Right from the beginning to the end you have an official hierarchy. At every stage this Local Self-Government Commissioner need not be subject to anybody's control except Government because it is meaningless, if it should be otherwise. The Chief Executive Officer who is a Sub-division Officer and an ordinary officer in charge of the Taluk Board must be subject to discipline and control by the Taluk Board and as regards the Secretary, I very much wish that you make a provision in the rules for the appointment of an Honorary Secretary at the village panchayat level.

Coming next to page 106—there are only five more pages and I will finish—you have vested in Taluk Boards law making power for panchayats. Why do you think that a Taluk Board is a more competent body for law-making? After all, according to yourself, you want only the Village Panchayat Chairmen to be Members of the Taluk Boards through indirect election. You think they have become suddenly wise and competent to make laws for village panchayats!

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—Where is it stated that only Village Panchayat Chairmen should be members of the Taluk Board? Any ordinary voter can contest.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Bu the point is, why don't you give power to the village panchayats to make their own laws? Why do you think that if a person who is a member of the panchayat becomes a member of a Taluk Board, he suddenly grows wise and more competent to frame laws for the panchayat? Either leave it to the village panchayet or to the Commissioner so that he may frame a set of model laws or rules for the regulation of work in each village panchayat or please do not make a Taluk Board a kind of heavenly body to make laws for the village panchayet. That kind of distinction you should not make. A village panchayat must be an autonomous and economically self-sufficient body. You do not introduce this element of superiority or inferiority in these local self-governing institutions.

Coming to page 109, as I said, you will have to define what exactly is Mysore Local Government Service since no definition has been given as to what it is.

(1) If at any time, it appears to the Deputy Commissioner that a Panchayat or Taluk Board has made default in the performance of any duty specified by or under any of the provisions of this Act or of any law for the time being in force,

he may order the duty to be performed within a specified period, and, if the duty is not performed within the period specified, the Deputy Commissioner may appoint some person to perform it, and direct that the expense thereof shall be paid by the defaulting Panchayat or Taluk Board within such period as he may fix."

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—Even now they have got these powers. I have not come across a single instance where they have misused their powers.

Sri J. B. MALLARADHYA.—That is not the point. If you say that you are going to fall into the same rut as the bureau cratic government, you can go on and please yourself. But if you want a progressive measure to be placed on the Statute Book, if you want local self-governing institutions to be a live reality, if you want them to be institutions which cater to the needs of the rural people, if you want rural reconstruction or rural development to be accomplished, you must change your outlook. You must take away the powers of the Deputy Commissioner and vest them in the Commissioner and with the Government. There are only two agencies at the head for each district in this respect the Commissioner for Local Self-Government and the Chief Exective Officer. The Chief Executive Officer should be the man for each district through whom all the correspondence will go to the Commissioner for Local Self-Government. Then he will correspond with the Government. Right from the beginning to the end you have an official hierarchy. At every stage this Local Self-Government Commissioner need not be subject to anybody's control except Government because it is meaningless, if it should be otherwise. The Chief Executive Officer who is a Sub-division Officer and an ordinary officer in charge of the Taluk Board must be subject to discipline and control by the Taluk Board and as regards the Secretary, I very much wish that you make a provision in the rules for the appointment of an Honorary Secretary at the village panchayat level.

Coming next to page 106—there are only five more pages and I will finish—you have vested in Taluk Boards law making power for panchayats. Why do you think that a Taluk Board is a more competent body for law-making? After all, according to yourself, you want only the Village Panchayat Chairmen to be Members of the Taluk Boards through indirect election. You think they have become suddenly wise and competent to make laws for village panchayats!

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—Where is it stated that only Village Panchayat Chairmen should be members of the Taluk Board? Any ordinary voter can contest.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Bu the point is, why don't you give power to the village panchayats to make their own laws? Why do you think that if a person who is a member of the panchayat becomes a member of a Taluk Board, he suddenly grows wise and more competent to frame laws for the panchayat? Either leave it to the village panchayet or to the Commissioner so that he may frame a set of model laws, or rules for the regulation of work in each village panchayat or please do not make a Taluk Board a kind of heavenly body to make laws for the village panchayet. That kind of distinction you should not make. A village panchayat must be an autonomous and economically self-sufficient body. You do not introduce this element of superiority or inferiority in these local self-governing institutions.

Coming to page 109, as I said, you will have to define what exactly is Mysore Local Government Service since no definition has been given as to what it is.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—Local Self-Government Service.

Sri J. B. MALLARADHYA.—There is no definition. You will have to make a provision in the Bill. Otherwise it would be a lacuna in the Bill itself. If you will see clause 217(2) it says:

"A Taluk Board may, if it deems necessary, by a resolution passed by two-thirds of the total number of members of the Board recommend to the Government the taking of such disciplinary action as may be necessary against any officer belonging to the said service in respect of any misconduct by him."

So, it is only a question of recommendation. These are only powers of recommendation. Supposing that recommendation goes and gets stuck up with a competent, very enterprising clerk, or Under Secretary and does not go to the Secretary or the Minister; what is to happen to it?

What is the point in saying that it is only a recommendation? It has no responsibility. This is the very negation of democracy, I consider. They want to take away the power of having disciplinary control in respect of even servants, let alone the Executive Officers. That is why I say, this must undergo a radical change.

Page 111—Section 224 contemplates the taking over of institutions managed by District Boards. But Sir, has the Government visualised what is going to be the effect of this, and what is the elaborate machinery that they are going to set up for delegating the control of education, at primary and secondary levels? Now there are a large number of District Boards and Municipalities which are in charge of running secondary educational institutions. There are many institutions which are under private agency. You are taking away from the purview of the District Board and Municipality, the primary and secondary education and you say you are setting up a School Board. I do not know what this means. Is it that the Government is going to take over? Is this School Board going to be a non-official board or is it a board set up by the Government? It is not very clear. I consider that the Government has not adequately appreciated the magnitude of the problem in making this suggestion in this section. The words are vague and the implications are not easily understood. As against 58 or 60 Government Secondary or High Schools, more than 200 schools are run by the District Boards and Municipalities.

Sir, coming to page 121, in regard to the Taluk Boards, in one section, you have suggested that Taluk Boards would have to be advisory bodies in areas where the N. E. S. block is functioning. This is a thing which looks to me so preposterous. A Taluk Board which is a statutorybody has got to be playing the second fiddle to bodies which are scheduled to function as advisory bodies like the N. E. S. After all, what are the N.E.S. councils? They are purely advisory bodies. You are going to make this statutory body like the Taluk Board rather subordinate and advisory to the N.E.S. committees. My suggestion is, wherever there is C.D. and N.E.S. functioning, they must be taken over by the Taluk Board. The entire responsibility for managing the N. E. S. must be given to the Taluk Board with all the assets and liabilities. Whatever assistance the Central Government is going to give, must be continued to be given. If the Taluk Board is not able to take over the development work within the four corners of the taluk, which other body is competent to take it? I am afraid, even from that point of view, the Bill has been badly drafted and it requires radical modification to that extent.

Next, page 122—this is amendment of the Bombay Act of 1947. I want a little clarification. This is another case which offends against your principle of uniformity of legislation between the old Mysore territory and the merged area.

"240. The Government shall levy an education cess at a rate of seven Naye Paise in the rupee on all items of land revenue and on

the water rate leviable under any law for the time being in force. The levy and collection of the education cess shall be made in such manner as may be prescribed and the Government shall pay over annually to the District School Board for the purposes of primary education, the education cess collected in the area within the jurisdiction of the District School Board."

What is the point? As I said, please do not allow this kind of difference, distinction or discrimination to remain in the Bill. After one and a half years of integration, after so many legislative measures have been placed on the statute book, you must radically change some of these provisions. This particular provision, clause 240, has no place in the Bill.

Sir, reference was made in the course of the debate that judicial powers may be given to the panchayats. It was there even in the Act of 1927. They invested the Village Panchayats with ordinary civil powers under the Civil Procedure Code the Criminal Procedure Code and other enactments. My Hon'ble friend Sri Khot and Sri. Anna Rao referred to separate judicial panchayats so as to extend its jurisdiction to 10 to 12 villages within a radius of 10 or 20 miles. My point is, why is it that you cannot trust these village panchayets even in the case of offences of a minor nature? Suppose, it is a sanitary offence, it may be a case of fining four annas. The argument is that you are getting a separate apparatus. How long can you perpetuate this? Supposing it is a civil suit of Rs. 50, can you not trust the Taluk Board to dispose it of? You trust Village Munsiffs to dispose of civil suits of Rs. 100. So, I would like the Government to seriously consider the question of investing minor judicial powers both on the civil side and criminal side to the village panchayat.—Not to all panchayats on a uniform scale; but wherever you find it suitable, you can make provision in the Bill to invest with power in respect of the village panchayats, wherever you have a guarantee that they can exercise that power usefully.

I would next suggest the setting up of training institutions for persons who may be elected to the Taluk Board, village panchayat and District Board. This is a very important matter. It is much better if a provision is made in the Bill itself, because when you are giving enlarged powers to the village panchayats and Taluk Boards, it is better that we make provision for training in running Local Self-Government institutions. I think Mysore should be the first State to give a lead to the rest of India in setting up training institutions at central places and continuously train people. You must draw up a subsidised scheme and you must encourage people in the rural areas to undergo this training.

As I said, one of my friends in the course of the debate referred to the elections to the panchayet and Taluk Boards being made on non-party basis, and that there should be no trail of bitterness on animosity or feuds in villages. Sir, we are thinking of a millenium. I am for elections being held on non-party basis! But can you really do it by general agreement? I am quite willing to do it. It is much better, having regard to our past experiences, that elections should be of the right type and that there should be no nominations.

Another thing I would suggest is that all predominantly rural municipalities should be converted into village panchayets! In places where the population exceeds 10,000, you should continue the town municipalities and that nomenclature of minor municipalities should go and particularly predominantly rural municipalities must go.

Well, Sir, in regard to the financial aspect, there is a note put into the hands of the legislators by one of the friends from Sandoor in regard to financing the elections, for being studied. I only wish to say that 10 per cent grant that you will give from the State revenue, should not be there merely to level up inequalities. For that matter, if I had time, I would have gone into details. There may be municipalities which are prosperous;

(SRI J. B. MALLARADHYA)

which still need a lot of development work. There may be small municipalities and small areas where much money may not be required. In fact, there seems to be the view to take population as the basis. That would be acceptable to everybody. Nobody will have grievance. Otherwise, if you say, it is an underdeveloped area, and it must have more grant, it will not stand to reason. If in a particular area, there is need for developing that area, then say that it is a backward area and that it needs special subsidies from the Government and it should be treated as a grant outside the provisions made in this particular, because there is likely to be a kind of development of particular sections or areas. I want you to avoid it. If you look at these local self-governing institutions in progressive countries like the United Kingdom, the U.S.A. and other countries, you will see that they are all getting a substantial measure of support from the Central Revenues. You should not think that it is some fantastic recommendation made in asking you to give away the entire land revenue of the State to the village panchayats. You should not think that this is an impossible statement. It can be implemented. It is being done. In fact more than 75 per cent of the expenditure of the local self-governing institutions in most of the countries is met out of State Revenues. You have got the backing of the progressive countries of the world and I wish to suggest that in India we do help and assist the small republics, I mean the village panchayats which were managed by our village elders.

In conclusion, I wish to say that in rural areas conditions have changed. What we are doing now is to revert to the past system of rural life. If you really want this Bill to be fruitful, beneficial and if you really want to set the pace for rural development, you must really change the entire character and complexion of the Bill so that the gratitude of the people may be earned.

Sri H. C. LINGA REDDY (Malur).—I rise to support the Bill and in doing so, I will make a few observations. I will not comment on the Bill clause by clause, because that can be left to the Select Committee and we will have a further discussion of the Bill after it is again submitted to this House by the Select Committee. I would like to make a few general observations over the constitution of Taluk Boards, the District Development Councils and the village panchayats. This is a Bill which seeks to make revolutionary changes in the local self-government institutions of our State, apart from its aim to bring all the local self-government institutions to a uniform position. It is for the first time that an attempt of this kind is being made. On the one hand it is seeking to do away with the District Boards which we had for a fairly long number of years in the State and on the other hand it seeks to establish the Taluk Boards which we had once in our State, but which were subsequently abolished. It also seeks to re-organise the village panchayats, bringing all the village panchayats both in old and new Mysore on the same footing. In this connection we have to remember why we thought of abolishing the District Boards. We also hear that the Andhra Pradesh State and the State of Madras are also contemplating the abolition of District Boards. One main reason given by these States and our State for the abolition of District Boards is that adult franchise elections have been held to the State Legislatures and also to the Lok Sabha and therefore it will be a waste of time and also a costly luxury to have adult franchise elections once again to the District Boards. Now we are contemplating to abolish the District Boards and instead we are seeking to have another set of boards for the taluks. Suggestions have been made by Hon'ble Members that instead of indirect elections to the Taluk Boards we may have direct elections. The reasons for contemplating to abolish the District Boards is mainly to avoid elections on adult franchise to District Boards. As District Boards are having very poor and slender finances to the tune of 3.5 lakhs, it will not be possible to spend heavily and therefore, let us not have district boards—that

is what we are deciding. If elections to Taluk Boards have to be held on adult franchise, I am afraid we will be landing ourselves in the same difficulty, *i.e.*, we will not have sufficient funds. Some of my friends were suggesting that direct elections may be held both for the village panchayats and Taluk Boards. Now we know that though adult franchise elections have been provided for village panchayats, in 90 out of 100 cases, elections though on adult franchise, to the village panchayats will be unopposed.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—With due deference to my friend, I may state that in 99 cases when elections are held it is only one in hundred that there will be unopposed return. Especially in Bombay, there is not even a single case of unopposed return.

Sri H. C. LINGA REDDY.—I do not know the experience of my friend in Chitaldrug, where democracy is very much advanced. In Bangalore, Kolar and Tumkur at least and some of the districts where I have sufficiently travelled, it will not be so. It is only in a few cases there will be elections with opposition and the rule is unopposed returns than real elections. I do not know the experience of my friends coming from the north of Mysore. If adult franchise elections have to be held to village panchayats and Taluk Boards now, the electorate will be the village panchayat members to elect the Taluk Board members. We know for certain that there will be elections in each village panchayat and we know the results of these elections. We know how on account of the general elections which we had on two occasions, factious litigation had become rampant. We know also that after an election to the village panchayat, things will not cool down. After the elections they take the matter to the court of the Assistant Commissioner and from there onwards to the Deputy Commissioner's court and no work is being turned out at present as contemplated under the provisions of the Village Panchayat Act. Therefore, the result will be, we will have too many general elections on adult franchise and the resultant factor will be, there will be too much of corruption, litigation, faction; there will be no peace and tranquility in the villages and there will be heavy expenditure also apart from the well being of the people and apart from the smooth running of the administration of the village panchayats. Therefore I feel that we are experimenting and treading on very dangerous ground in having the Taluk Boards! Of course sufficient funds are made available to the Taluk Boards and these Taluk Boards will be elected by the members of the village panchayat and they will be after all pocket boroughs and we know the sort of members that these pocket borough—village panchayat—members will be electing to the Taluk Boards.

5-30 P.M.

As Sri Mallaradhya was mentioning, there is the N.E.S. Scheme also in several taluks and there should be Taluk Boards now and what is the work that the Taluk Board is likely to turn out for the development of the taluk? We had the Taluk Boards once. Why did you abolish them? We know that the Madras State had Taluk Boards along with other States. Why did they abolish them? We have to see the reasons. We are having municipalities consisting of 15-20 members.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—The Madras Government wants to constitute panchayat unions.

Sri H. C. LINGA REDDY.—We do not know how they are different from Taluk Boards. They had outlived their purposes; they were not of service for the development of the towns; therefore, they were abolished. Now we are contemplating the constitution of Taluk Boards. I was referring to the municipalities. How is the condition of the municipal towns? Though the activities of the municipal council are confined to a town or a city, roads are so bad, drains are so bad; they are not in a position to provide for the amenities of the people in the town. If a Taluk Board should be constituted, what will be the condition of the roads or other developmental activities in the taluk. My fear is, I am also of definite opinion, that the Taluk Boards will not be in

(SRI H. C. LINGA REDDY)

a position to do much work in the taluk especially when the fact is that they will have to be elected and they have to be provided with an executive officer and clerks; they will have to spend heavily on establishment and they will come with elections from various bodies; they will have to discuss matters and decide things and do the developmental work. I do not think that a Taluk Board will be in a position to do any better work than what is being done to-day either by the officers or by the advisory committees which we had once or by the N.E.S. Blocks which we are having in some taluks. The result will be, we will have again factions, corrupt practices indulged in, litigation again carried on by the parties and no tangible or substantial work will be done for the development of the taluk. Therefore, I oppose the constitution of the Taluk Boards themselves. I am welcoming only the constitution of village panchayats, a few and not all of them. A question has been put as to how developmental activities in the taluk can be organised. We had the advisory committees some time ago, constituted by Sri T. Mariappa when he was in the previous Ministry and also by the subsequent Ministry and we know the wonderful work turned out by those committees; I think we will have to have recourse again to the constitution of those Committees. There should be an advisory committee constituted by the Government for carrying out all the developmental work in the taluk. We should have only a non-official Chairman. The Tahsildar has to be made the Secretary of the Committee. The Tahsildar and other officers and officials should form the executing staff. Decisions and policies and programmes of the Taluk Development Committee, I mean, the Advisory Committee which I am proposing to the Government now have to be carried out by the Tahsildar and his staff to be nominated by Government. In support of this there will be the Planning Commission Report itself. The Planning Commission has suggested that for the carrying out of the Plan there should be an advisory committee at the taluk level and an advisory committee at the district level. Now it is the duty of any ruling party to see that the plans and programmes given by them have to be carried out successfully in the towns. Now if the M.L.A. of the concerned taluk or some other competent non-official gentleman is appointed as the Chairman of the Taluk Advisory Committee and the services of the Tahsildar and his staff are made available to the Committee, I am sure the programmes of the developmental activities in the taluk can be carried out very successfully and the Government also can supervise the work properly. It is only then that we will be avoiding all the elections and all these factions and litigations and we can certainly carry out some substantial work in the taluks.

As for the District Council, I would like to submit that the District Development Council as now provided for under the Bill is not given sufficient powers and sufficient functions. Again, the Deputy Commissioner is made the Chairman of the Committee. It is better that a competent experienced non-official Chairman is allowed to be elected by the members of the Committee at the District level or the Government themselves may nominate the Chairman for the District Development Council also and the non-official Chairman nominated by the Government either M.L.As. or other experienced, competent non-official gentlemen nominated to the Taluk Boards as the Chairmen may be made members of the District Development Committee and they may be allowed to choose their own President or the Government themselves may nominate the President. There will be various plans and programmes to be carried out again by the District Development Committee. As Sri Mallaradhya was pointing out that the powers of the District Development Council we are not properly defined. It is only a nominal, powerless body as is provided for at present. What will have to happen to the several hospitals that are started by the District Boards in the several places; what will have

to happen to the several high schools run by the District Boards at present in the Districts, is not made clear at all in any of the provisions of this Bill. District Development Council being a co-ordinating body will have to carry out heavy works; it has to start high schools again; it has to start hospitals. Will the Taluk Boards with their slender finances be in a position to run any high school, start any hospital? It will not be possible. Therefore, I am glad that the District Boards, as they have outlived the purpose for which they have come into existence, are being abolished now, but it is no use having a mere nominal and powerless District Development Council. Sufficient funds have to be made available to it and plans and programmes for the district have to be carried out by the District Development Council. If it has to carry out the district plans and the Taluk Advisory Committee has to carry out the taluk plans, I think the District Development Council should be given more powers and should have a non-official Chairman. Several friends attacked the position with regard to nomination, which the Government will have to make to the Taluk Boards to the extent of 25 per cent. Hon'ble Members have to remember that some years ago when we had the District Boards and some percentage was being nominated by the Government, there was a hue and cry by the Congress members themselves. Now when we are trying to abolish the District Boards and when we are trying to have Taluk Boards, we will be open to the same criticism. Therefore, this provision with regard to nomination has to be given up.

With these few words, I support the Bill.

*Sri BALWANT RAO (Bhalki):—Sir, as I have very little time at my disposal, I shall speak only on a few points which are very important in my opinion.

The first point is that in our Bill there is a serious omission regarding nyaya panchayat, I think our Government is hesitating to entrust our village panchayats with judicial powers. If we look at the history of our country, we will see that there was a time when every panchayat had its nyaya panchayat and all the judicial work which is being done by the Munsiffs and other judicial officers was done by the nyaya panchayats. They had a reputation and they were called *Panchparameswaras*. We have got such panchayats who do more work than the Munsiffs and Magistrates in our courts. Therefore, in my opinion, we must trust the people and they are capable of doing judicial work. We must take into consideration the opinions of our great leaders. For example, Mahatma Gandhi himself said that a true democracy will be established when a kisan of our village will be the Prime Minister of India. Pandit Nehru says that if we want a true Republic, we must entrust the village panchayats with full powers. They must enjoy judicial powers. In the same way, Pandit Motilal Nehru recommended that the present judicial system must be abolished. I will refer to a statement of his, quoted by Mahatma Gandhi in his 'Young India'. He appealed to all shades of public opinion to join the holy war against the evil and he called upon the members of his profession to organise panchayats and to divert the ceaseless stream of litigation which flows into the courts to these panchayats. These are the words of a great lawyer who had a high reputation for his legal acumen. He had the experience of 37 years and he came to the conclusion that the western judicial system was doing much harm to the country and therefore he said that nyaya panchayats should be established. He also said that in 99 per cent of the cases in courts, justice was not given. On the contrary, he has said that a man who succeeds in the court is defeated and a man who is defeated dies. Nowadays, the judicial system is functioning so badly that it is only dispensing paper justice. Therefore, in my opinion we must incorporate a provision in this Bill for the establishment of nyaya panchayats. I do not understand why our Government has not made provision in this regard. In our Hyderabad Area we had such panchayats, but they could not work

(SRI BALWANT RAO)

because just after the enactment of this law the integration took place. Therefore, there was no time to test this law. In Bombay Karnatak also we have got such panchayats. I do not know how they are functioning there, but I have heard that several of them are doing well. In the same way, in the old Mysore State there was one committee called the Venkatappa Committee which recommended that panchayats should be entrusted with judicial functions. Other States also have such nyaya panchayats. I fail to understand why our Government is hesitating to establish such panchayats in our State. Besides, the Congress Village Panchayat Committee also has recommended as follows:

> "The Committee was of the view that judicial functions should be performed by a body other than the panchayat. The executive which was entrusted with the administration functions, the formation of nyaya panchayats or judicial panchayats for the areas comprising four or five village panchayats was recommended. The procedure for the constitution of nyaya panchayats was as follows:"

In this way, even the Congress Village Panchayat Committee has also recommended the establishment of such panchayats in every State. At the conference of all local self-governing bodies also it was recommended that such powers must be given to village panchayats. Some criticism may be made against these panchayats. For example, some members said that these people have no experience and that they become corrupt. They also said that there were parties and factions in the villages and therefore such panchayats wonly not function very well. I do admit that there are such parties and factions in our villages, but by saying like this we will not solve our problems. On the contrary, we are distrusting these people who are competent to elect us. At the time of election we go to them and say, "You are very wise and you can elect the legislators". At the time of giving powers to deal with such matters which concern them, we say that they are incompetent. I am sure that experience will show that they will be a success. So, I appeal to the Government to think over this matter and to make provision for such panchayats which can decide minor civil and criminal cases. We have got such panchayats in our Hyderabad Karnatak area and in the Bombay Karnatak area. There must be a uniform law in this regard for the new Mysore State.

The second point I want to deal with is—some functions have not been given to the village panchayats, for example, the maintenance of records. You know we have got a complicated problem before us regarding the Patel Patwaries. These Patel Patwaries have become a nuisance for us, and they have become out of date. They are not discharging their duties very well. On account of these Patel Patwaries so many litigations and problems have arisen. Therefore, if you want to get rid of these evils we have to entrust the duties which are being done by the Patel Patwaries to the village panchayats themselves including the maintenance of land records. That will solve the problem. In the same way the Patel Patwaries must be clerks of the village panchayats.

Regarding members of the Taluk Boards, I am also with those friends who are in favour of the members being elected and not nominated.

With regard to the Secretary to the Taluk Board I want to say a few words. The posts of Executive Officers are very important and if the Secretary does not discharge his duties properly all the work done by the village panchayats will be a failure. Therefore the Secretaries must be fully under the control of village panchayats. In this Bill we see there are no powers to control the Executive Officers given to the village panchyats. It is like this: you are asking a man to sit on a horse and you expect he will take part in the race course but the reins are taken over by some other persons. In this way you are giving Executive Officers to village panchayats who will be responsible for the execution of works. But

you are not giving powers to the village panchayats to control these officers. Therefore my suggestion is that the village panchayats must be given powers to at least suspend the Executive Officers. The Congress Village Panchayat Committee has recommended that such powers should be given to the village panchayats and Taluk Boards.

The next point to which I want to refer is this: the funds at the disposal of the Taluk Boards and village panchayats are very meagre. In Saurashtra the same practice which we are now contemplating was there. The village panchayats had very little money at their disposal. Therefore some time afterwards this defect was realised and sufficient money was given to them and then they proved successful.

In my opinion if you do not give sufficient funds, they will prove unsuccessful and will not serve their purpose. Therefore the present arrangement is insufficient and complete land revenue must be given to the local bodies.

Next I want to speak about District Development Councils. Just now Sri Mallaradhya said that these local bodies are without any powers and I am also of the opinion that without any power such bodies are of no use. At least the powers which are given to the Deputy Commissioner which he uses arbitrarily must be given to the District Development Council so that it may function as it is expected.

With these words I resume my seat.

MR. SPEAKER.—The House will now rise and meet tomorrow at 1 P.M.

The House adjourned at Fifty-eight Minutes past Five of the Clock to meet again at One of the Clock on Thursday, the 8th May 1958.

WD 1095—GPB—900—28-10-58

ರಾಜ್ಯ ಪತ್ರಾಗಾರ
(ಗ್ರಂಥಾಲಯ)
ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಕ್ರಮಾಂಕ Accession No. (B) 4785
ದಿನಾಂಕ Date..........

MYSORE LEGISLATIVE ASSEMBLY

FIFTY-FIFTH DAY.

Thursday, 8th May 1958.

The House met in the Assembly Hall, Vidhana Soudha, Bangalore, at One of the Clock.

MR. SPEAKER (SRI S. R. KANTHI, B.A., LL.B.) in the Chair.

QUESTIONS AND ANSWERS

Gazetted Officers ordered to retire due to Discrepancies in Dates of Birth

Q.—380. Sri G. N. PUTTANNA (Tumkur).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) the number of gazetted officers in the old Mysore Government service ordered to retire from service, since past ten years, on account of discrepancies in their dates of birth furnished by them at the time of joining service;

(*b*) whether it is not a fact that they have passed orders not accepting the dates of birth furnished by a number of Gazetted Officers and made them to retire earlier than they ought to have retired according to the dates of birth furnished by them at the time of joining service;

(*c*) whether it is a fact that they have passed orders refusing to accept the dates of birth of some gazetted officers and subsequently passed orders accepting the dates of birth furnished by them at the time of joining service;

(*d*) if so, the names of such officers whose cases were reconsidered;

(*e*) whether any representations have been made by some other gazetted officers praying for reconsideration and to accept the dates of birth furnished at the time of their joining service?

A.—Sri S. NIJALINGAPPA (Chief Minister).—

(*a*) Nil.

(*b*) Yes.

(*c*) Yes.

(*d*) *Sriyuths*—

1. R. L. Raju, Ex. Engr.
2. M. H. Parthasarathy, Dy. Commr.
3. D. M. Ragunatharao Manay, Asst. Commr.
4. V. C. Munideviah, Asst. Commr.
5. M. Chinnaswamy, Asst. Commr.
6. T. Manickam, Surgeon.
7. M. Muniswamiah, Dist. and Sessions Judge (Retd.)

(*e*) Yes.

*Sri S. NIJALINGAPPA.—I would like to add one more sentence to the printed answer, Sir, because it may lead to some confusion. I would like to add in the answer to questions (*a*) and (*b*) "No gazetted officer has been retired purely because there is a discrepancy in his date of birth. Government have considered all the relevant facts and revised the date of birth of officers who attained the age of superannuation in accordance with the age as revised. The number of such officers is 67."

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಏಳು ಜನ ಆಫೀಸರುಗಳ ಹುಟ್ಟಿದ ತಾರೀಖನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ, ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರು ಮೊದಲು ಕೊಟ್ಟ ಹುಟ್ಟಿದ ತಾರೀಖು ಯಾವುದು ಮತ್ತು ಅವರು ಎರಡನೆಯ ಸಾರಿ ಕೊಟ್ಟ ಹುಟ್ಟಿದ ತಾರೀಖು ಯಾವುದು?

Sri S. NIJALINGAPPA.—It is very difficult to say that, Sir, I have not got information. My friend may kindly give notice of a fresh question.

*Asterisk indicates that the remarks or speeches have not been revised by the member concerned.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ನೋಟೀಸ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ಪ್ರೊಸೀಜರ್ ಏನೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಪ್ರೊಸೀಜರ್ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಹುಟ್ಟಿದ ತಾರೀಖುಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ತೋರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಅಂಗೀಕರಿಸದಿದ್ದಾಗ ಪುನಃ ಕಡಮೆ ವಯಸ್ಸನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆಗೊತ್ತೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಅದನ್ನು ರಿವೈಜ್‌ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಗೊತ್ತು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ರಿವೈಜ್ ಎಂದರೆ ಎರಡು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಹುಟ್ಟಿದ ತಾರೀಖನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಲೂ ಬಹುದು ಮತ್ತು ಕಡಮೆ ಮಾಡಲೂ ಬಹುದು. ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಜನರು ತೊಂದರೆಗೀಡಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಅವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ತಾರೀಖು ಸರಿಯಿಲ್ಲದೇ ರೆಪ್ರಸೆಂಟೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಆ ರೀತಿ ಇದುವರೆಗೂ ಎಷ್ಟು ಜನ ಮನವಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಕೆಲವು ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿವೆ. ಕೆಲವು ಆಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿವೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆಯೆಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ ?

Sri S. NIJALINGAPPA.—I think, Sir, their length of service has been extended.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಇದರಿಂದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಗಲಾಟೆಯೇ ಆಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ, ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತೀರಾ ?

Sri S. NIJALINGAPPA.—I do not think there is any necessity to have a committee, because a special committee of the Cabinet itself is looking into these cases.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಸೂಪರ್ಯಾನುಯೇಷನ್ನಿಗೆ ಮುಂಚೆ ಪ್ರಿಮೆಚ್ಯುರ್ ಆಗಿ ರಿಟೈರ್ ಆಗುವುದರಿಂದ, ಅಂತಹವರಿಗೆ ಇನ್ಷ್ಯೂರೆನ್ಸ್ ದುಡ್ಡನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಮೋಷನ್ನಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ ?

Sri S. NIJALINGAPPA.—It is a matter of opinion.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Sir, with reference to (b), is there any finality to the Government Order? If the case of these seven people could be reconsidered, what is the special difficulty for Government to reconsider the cases of all those who have applied ?

Sri S. NIJALINGAPPA.—All such cases of those of who made a request were reconsidered and after reconsideration, these seven cases have been admitted.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಅನೇಕ ಗೆಜೆಟೆಡ್ ಆಫೀಸರುಗಳು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲೇ ಬೆಳೆದಿರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಮಿಡಲ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಾಗ ಅವರ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಅವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ವಯಸ್ಸನ್ನು ತಪ್ಪಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲವೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಅದೊಂದೇ ಕಾರಣವಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನಾ ಕಾರಣಗಳಿವೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎನ್. ಬೋರಣ್ಣಗೌಡ.—ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಬಂದ ಮನವಿಗಳಲ್ಲಿ, ಎಷ್ಟು ಜನ ಗೆಜೆಟೆಡ್ ಆಫೀಸರುಗಳ ಹುಟ್ಟಿದ ತಾರೀಖು ಸರಿಯಾಗಿವೆ ಎಂದು ಅಪ್ರೂವ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ?

Sri S. NIJALINGAPPA.—Quite a large number of cases have come. I could not give the exact figures just now. There are quite a large number pending.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Has such information been called for from all the Departments or is it only from specific Departments ?

Sri S. NIJALINGAPPA.—It is from all the Departments, as I can see.

Sri G. N. PUTTANNA.—Is there no standing order that when once the date of birth is accepted at the time of joining service, it is final ?

Sri S. NIJALINGAPPA.—We are not aware of any specific order; but even if there be such an order, Government have got a right to reconsider whenever justice and equity demands.

Sri G. N. PUTTANNA.—When once it is accepted at the time of joining service, the date of birth should be accepted till the end of service. Is there no Government Order to that effect ? Is it not a fact ?

Sri S. NIJALINGAPPA.—Even so, Government have a right to reconsider.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಸರ್ವಿಸ್ಸಿಗೆ ಸೇರುವಾಗ ಕೊಡುವ ಹುಟ್ಟಿದ ತಾರೀಖೇ ಫೈನಲ್ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರೀ ಆಜ್ಞೆಯಾಗಿರುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ ?

Sri S. NIJALINGAPPA.—I will take notice of it.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—What are the tests that will be applied by Government in order to verify the dates of birth ?

Sri S. NIJALINGAPPA.—There are various tests applied. Admission Register from the college, register from the primary schools, several other registers, and insurance bonds. There are so many things.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎನ್. ಬೋರಣ್ಣಗೌಡ.—ಗೆಜೆಟೆಡ್ ಆಫೀಸರುಗಳ ಹುಟ್ಟಿದ ತಾರೀಖು ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು

ನಿಗದಿ ಮಾಡುವುದು. ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ ?

Sri S. NIJALINGAPPA.—Three members of the Cabinet are in charge of it.

Sri H.V. KOUJALGI.—Is the Government aware that in the Public Service Commission, the Date of birth mentioned in the school is not given so much importance as the affidavit before a magistrate ?

Sri S. NIJALINGAPPA.—My friend has given information.

Free mid-day Meals to Scheduled Caste Primary School Students.

Q.—511. Sri C. M. ARUMUGHAM (Kolar Gold Fields).—

Will the Government be pleased to state:—

whether they will consider to provide mid-day meals to the Scheduled Caste students studying in the primary schools ?

A.—Smt. GRACE TUCKER (Deputy Minister) [on behalf of SRI V. VENKATAPPA (Minister for Education)].—

No separate provision, as such, in Primary Schools only has been contemplated. But a provision of 2·00 lakhs of rupees in the current year's budget has been made for supply of free mid-day meals to poor pupils in all grades of schools including Scheduled Caste students.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—May I know Sir, whether the aided schools are also included in this ?

Smt. GRACE TUCKER.—District-wise certain amount of money is given and if there are poor students who are applying from aided schools also, they would be given.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—May I know what is the amount allotted to High Schools, Middle Schools and Primary schools ?

Smt. GRACE TUCKER.—The amount allotted has not been divided among the different types of schools, High Schools, Middle Schools and Primary. There is a certain amount which is given and whether they are poor pupils in High Schools, or Middle Schools or primary, it does not matter. It depends on the poverty and it is given by the D.E.O. according to the needs of the school.

Sri NARAYANASWAMY.—May I know on what basis the distribution is made ?

Smt. GRACE TUCKER.—Poverty.

Sri H. V. KOUJALGI.—May I know whether the Government have estimated what amount would be required taking into consideration the number of poor students in the State ?

Smt. GRACE TUCKER.—I am afraid such a thing has not been done. We have tried to give a certain amount as far as possible. They have had an overall idea and have sanctioned a sum of Rs. two lakhs.

Sri H. V. KOUJALGI.—May I know whether this amount which is now provided is meant for the whole State or part of the State or a particular area ?

Smt. GRACE TUCKER.—Two lakhs is meant for the whole State.

Sri H. V. KOUJALGI.—May I know the area for which this amount has to be spent ?

Smt. GRACE TUCKER.—The whole State.

Sri G. VENKTAI GOWDA.—May I know who takes up the responsibility of this mid-day meal in the various schools ?

Smt. GRACE TUCKER.—Sometimes, school teachers themselves take the responsibility. Sometimes, it is somebody who may be attached to the schools, sometimes peons etc. May be a small group of people who are thinking of the welfare of the people come forward to help.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚಾಮಯ್ಯ.—ಈ ಪದ್ಧತಿ ಈಗ ಎಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ ?

Smt. GRACE TUCKER.—It is a meagre two lakhs which has been given for the whole State. That comes to about Rs. 10,000 for the district. The D.E.O will distribute that amount according to poverty which he may be seeing in certain schools. Of course, if there are any applications for the supply of mid-day meals, he gives some money.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ.—ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಸೂ ಕೂಡ ಖರ್ಚಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಇಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲೂ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಖರ್ಚು ಆಗಿರುವುದು ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ? ಈಗ ತಾವೇ ಈ ಸಭೆಗೆ ಆ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಹಾಗಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ.—ಒಂದು ಕಾಸೂ ಖರ್ಚು ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿಯೇ ತಾವು ಆ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—May I know whether this is in operation in any school now?

Smt. GRACE TUCKER.—Several schools in Mysore.

Recovery of college fee out of loan granted to Primary School teachers in the Training College.

Q.—738. Sri L. B. BIRJE (Khanapur).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) whether it is a fact that primary school teachers under training are given Rs. 25 as loan;

(*b*) whether it is also a fact that Rs. 6 as college fee is recovered from the above loan;

(*c*) whether they are aware that because of the above fact these teachers have to undergo great hardships;

(*d*) whether it is a fact that in spite of repeated representations during the last one and half years in this regard no action has been taken so far?

A.—Smt. GRACE TUCKER (Deputy Minister [on behalf of SRI V. VENKATAPPA (Minister for Education)].—

(*a*) A loan scholarship of Rs. 25 p.m. is given to the teachers undergoing training at their own cost in Bombay Karnatak area.

(*b*) Yes, when the fee is required to be paid in some institutions.

(*c*) No.

(*d*) No.

Sri L. B. BIRJE.—(In Marathi) To which teachers are the loan scholarships given?

Smt. GRACE TUCKER.—There are teachers who are in non-Government institutions. To such teachers, scholarships are given.

Sri L. B. BIRJE.—(In Marathi) Whether it is a fact that teachers in non-Government institutions are not required to pay fees and that it is only the Board which pays?

Smt. GRACE TUCKER.—I wish to correct my first answer. Teachers are deputed from Government and non-Government institutions and scholarships are paid to them.

As regards the present question, teachers who are in non-Government institutions, sometimes are required to pay. It depends on the marks that they obtain in their previous examinations. If they get sixty per cent and above some award is given to them.

Sri H. V. KOUJALGI.—May I know whether this fee of Rs. 6 is for one term, or year or month?

Smt. GRACE TUCKER.—Per month.

Sri L. B. BIRJE.—Is it a fact that representations have been made to Government through D.P.I.?

Smt. GRACE TUCKER.—There are no representations with regard to hardship. In fact Bombay Government gave them loan scholarships only in 1956, because they found that some of these people were not getting stipends. While teachers in Government institutions were getting full stipends, teachers in non-government institutions were not getting it. So they gave a stipend of Rs. 25 in 1956. About their hardships there was no representation.

Cement concreting of Belgaum-Saundatti Road.

Q.—1611. Sri M. N. NAGHNOOR (Sampagaon II).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) whether plans and estimates for construction of a cement concrete road between Belgaum and Saundatti are ready since last three-four years;

(b) whether it is not a fact that there is heavy traffic on this road on account of Yellamma fair, in the Belgaum Division ?

A.—Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Minister for Public Works).—

(a) Plans and estimates were prepared by the former Bombay Government in November 1955 for two alternatives, *viz.*, cement concreting Bagewadi-Saundatti road and for asphalting it.

(b) Yes.

Sri M. N. NAGHNOOR.—May I know whether the estimates of these asphalting and cement concreting of roads respectively have been finalised ?

*Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—This is not yet finalised as is at present indicated in the note. It is a very old story. Three years ago Sri Lal Bahadur Sastry, Union Minister, visited the area. On representations made, he promised to consider favourably. These estimates were prepared for asphalting with 4" thickness and 1½" thickness of concreting. Ultimately they were all turned down and it was decided by the Bombay Government to have 1½" pre-mixed concrete only. The estimate is still in the Divisional Office and it will be submitted to the Chief Engineer. Ultimately it will be sent to the Government of India for their approval. There are two sections of this Road,—from Bagewadi to Bylhongal and from Bylhongal to Soundatti. It is feared that the second section will be submerged after the construction of the dam. Therefore the first section will be taken up soon after we get the approval of the Government of India.

Sri H. V. KOUJALGI.—May I know whether the plans and estimates have been sent to the Government of India ?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—It has not yet been sent. It is in the Divisional Office. He has to send the final estimate and plan leaving out the second section from Bylhongal to Saundatti.

Sri H. V. KOUJALGI.—Which of the two schemes cementing or asphalting that is approved by the Government ?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—1½" premixed concreting.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—May I know whether the Government has at any time taken a decision not to put cement concreting of roads at all in the State but only asphalting ?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—Which Government ?

Dr. R. NAGAN GOWDA.—Mysore Government.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—I was just now explaining that this decision was taken by the Bombay Government. This question was pending since July 1957.

1-30 P.M.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—Is it the attitude of our Government now ?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—Now we have accepted the recommendation of the Bombay Government to do 1½" thickness and plans and estimates are being prepared and they will be sent to the Chief Engineer. Thereafter Government will forward the same to the Central Government for approval and sanction.

Sri M. N. NAGHNOOR.—Is it not a fact that you have received representations from the State Transport Department and from large commercial institutions to take up this road as early as possible in view of the fact that there is the Yellamma fair which attracts lakhs of people every year ?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—All that the Hon'ble Member said is correct. Therefore, it is under active consideration and estimates are being prepared and it will be taken up.

Payment of "Pattu" by Inamdars in respect of their Inam Lands.

Q.—1621. Sri M. S. PATTAN (Ramdurg).—

Will the Government be pleased to state :—

(a) the action they propose to take with regard to lands which have been in tenents' possession and in respect of which "Pattu" has not been paid to the Government by Inamdars ;

(b) whether they have ordered collection of land revenue at higher

(SRI M. S. PATTAN)

rates in respect of the above-mentioned lands;

(c) whether it has come to their notice that the concerned officials have been collecting land revenue one and a half times more in respect of these lands?

A.—Sri M. P. PATIL (Minister for Revenue).—

(a) The question of disposal of Pargana Watan lands vested in Government on account of failure on the part of holders to credit occupancy price before the stipulated date, is under consideration of Government.

(b) No.

(c) Only Tahsildar of Ramdurg Taluka has recovered rent at 1½ times the assessment in 16 villages. As this was considered to be unauthorised, the officer concerned has been instructed not to effect further recoveries.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಪಟ್ಟಣ್.—ಈ 16 ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ವಸೂಲು ಮಾಡಿದ ಹಣವನ್ನು ಅವರವರಿಗೆ ವಾಪಸು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಅಲ್ಲವೆ?

*ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಪಾಟೀಲ್.—ವಾಪಸ್ಸು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಉದ್ಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ನಂತರ ಹಣ ವಾಪಸ್ ಕೊಡಬೇಕಾಗುವುದು. ಆದರೆ ಭೂಮಿಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಖಾಯಂ ಆಗಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಕೆಲವು ಹಣ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಅವರು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಈಗಾಗಲೇ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಹಣದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಲಾಗುವುದು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಪಟ್ಟಣ್.—ಹಪ್ತೆ ತುಂಬುವಾಗ ಈ ಹಣ ಸರಿಪಡಿಸಲಾಗುವುದೋ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಪಾಟೀಲ್.—ಒಂದೂವರೆ ಪಟ್ಟು ಹಪ್ತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಹಪ್ತೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲಾಗುವುದು.

Supply of electric power to the villages along the River Thungabhadra.

Q.—1762. Smt. LEELAVATHI VENKATESH MAGADI (Shirahatti).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether they are aware of the great demand for electricity from the villages along the river Tungabhadra in Ranibennur, Haveri and Shirahatti Taluks and Mundargi Petha;

(b) whether they are aware that in spite of ample water in the river, the same could not be utilised for irrigation purposes for want of electricity;

(c) the steps they propose to take to supply electricity to this area?

A.—Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Minister for Public Works).—

(a) Yes.—Only in Ranibennur Taluk.

(b) The waters of the river have been utilised for irrigation but not to the extent possible by means of Lift Irrigation pumps.

(c) It is proposed to supply power as soon as the parties get ready with their installations in all cases in which estimates have been sanctioned. In others, action will be taken to conduct surveys and to prepare estimates wherever feasible.

ಶ್ರೀಮತಿ ಲೀಲಾವತಿ ಮಾಗಡಿ.—ರಾಣಿ ಬೆನ್ನೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಯಾವಾಗ ಒದಗಿಸಲಾಗುವುದು?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಲೀಲಾವತಿ ಮಾಗಡಿ.—ಹಾಗಾದರೆ ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟು ಕಾಲ ಬೇಕು?

*Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—"It is proposed to supply power as soon as the parties get ready with their installations in all cases in which estimates have been sanctioned"; ಎಂದು ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಎಲಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಅಪ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್ ಕಳುಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆಮೇಲೆ ತೀರ್ಮಾನವಾಗುತ್ತದೆ.

Supply of Jog Electric Power to Bombay Karnatak Area.

Q.—1872. Sri K. P. GADAG (Gadag).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) the total quantity of electric power allotted to Bombay Karnatak from Jog Electric power according to the terms of agreement between the Mysore and Bombay Governments;

(b) the quantity distributed divisionwise in Bombay Karnatak;

(c) whether all the power allotted is now taken up by all the divisions;

(*d*) whether there are any applications demanding more power from any of the divisions of Bombay Karnatak ?

A.—Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Minister for Public Works).—

(*a*) 11,500 K.W.

(*b*) *Contract Demand.*—

(1) Hospet-Haveri Section—575 KVA or 460 KWs. at 0.8 Power factor.

(2) Jog-Hubli-Dandeli Section—11,550 KVA or 9,240 KWs. at 0.8 Power factor.

(3) Hubli Town Distribution 2,500 KVA (Present Peak) or 2,000 KWs. at 0.8 Power factor.

(*c*) The major portion of the Power allotted is being consumed.

(*d*) Yes.

Sri K. P. GADAG.—May I know whether Government have any immediate measures to supply more power to Bombay Karnatak?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—Supply of power to any part of the area now does not at all arise because whatever power we are now producing is either committed or being distributed.

Sri K. P. GADAG.—Are they contemplating any new measures to supply more power as there is keen demand in that part?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—The demand is there, but there is commitment also. There is no scope for extending the service.

Sri K. P. GADAG.—May I know what power is given to Dandeli forest?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—I am sorry I have no information.

Seepage of Water from the Tank Bund of Vajra Project.

Q.—1967. Sri B. S. SHANKARAPPA (Hosadurga) —

Will the Government be pleased to state:—

(*a*) whether it has come to their notice that water is seeping out behind the tank bund of the Vajra Project?

(*b*) if so, whether they propose to take suitable measures with a view to preventing the above seepage ?

A.—Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Minister for Public Works).—

(*a*) Yes, to a small extent.

(*b*) Yes.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಶಂಕರಪ್ಪ.—ಉತ್ತರ (*a*) ನಲ್ಲಿ 'ಹೌದು, ತುಸುಮಟ್ಟಿಗೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ತುಸು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಎಂದರೆ ಎಷ್ಟು?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—'To a small extent' ಎಂದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ. ಧಡ ಧಡಾ ಎಂದಲ್ಲ ಎಂಬ ಅರ್ಥ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಶಂಕರಪ್ಪ.—ಕೆರೆಯ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಎಷ್ಟು ಇದೆ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಶಂಕರಪ್ಪ.—ಕೆರೆಯ ನೀರು ಒಂದು ವಾರದಲ್ಲಿ ಬಸಿದು ಹೋಯಿತು ಎಂಬುದು ಸರಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂಧಿದೆಯೆ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಹಾಗೇನೂ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತಕ್ಕ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುವುದಿದೆ ಎಂಬುದು ಸರಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಶಂಕರಪ್ಪ.—ಕೆರೆಯ ನೀರು ಒಂದು ವಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಹರಿದು ಹೋಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆ ಮಾಡಲಾಗುವುದು.

Malnad Scholarships allotted to Malnad Parts.

Q.—2137. Sri B. N. BORANNA GOWDA (Belur).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) the number of Malnad scholarships allotted to the Malnad parts (Districtwise figures to be furnished);

(*b*) whether it is a fact that the representatives of Hassan District represented to the Government to increase the Malnad scholarhips in view of the large number of students applying for the same ;

(*c*) whether it is also a fact that some districts have been given more scholarships though there are very few students applying for the same ?

A.—Smt. GRACE TUCKER (Deputy Minister) [on behalf of SRI V. VENKATAPPA (Minister for Education)].—

(Smt. GRACE TUCKER)

(a)	*High Schools*	*Middle Schools*	*Total*
Mysore District	4	5	9
Hassan District	6	6	12
Shimoga District	26	25	51
Chickmagalur District	14	14	28
Total ...	50	50	100

(b) Yes. The Malnad Schoolarship Committee, awarding the Scholarships during the current year has urged for the enhancement of the allotment.

(c) No.

Sri B. N. BORANNA GOWDA.—Will the Government tell me since how many years Malnad Scholarships are awarded?

Smt. GRACE. TUCKER—I do not have that information.

Sri B. N. BORANNA GOWDA.—Is it not a fact that thay have enhanced the allotment of backward class scholarships this year?

Smt. GRACE TUCKER.—It seems to be a constant figure from the note that I have.

Sri B. N. BORANNA GOWDA.—Are they going to increase the allotment of malnad scholarships in future?

Smt. GRACE TUCKER.—There are other malnad areas which have now come into the enlarged State of Mysore and the question of increasing malnad scholarships will be considered this year and probably there will be a uniform scheme evolved for the future.

Sri B. N. BORANNA GOWDA.—Are the Government aware of a large number of applications from malnad parts?

Smt. GRACE TUCKER.—We realise that there is a large number.

Sri B. N. BORANNA GOWDA.—How many applications have been received from Hassan District?

Smt. GRACE TUCKER.—We have 125 from Hassan District.

Sri J. B. MALLARADHYA.—May I know if there is any increased provision made in the current year's budget for grant of malnad scholarships, for students coming from the integrated areas?

Smt. GRACE TUCKER.—It has not been finalised; it is being considered.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಹಾಸನ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟು ಮಲೆನಾಡು ಪ್ರದೇಶವಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಮಲೆನಾಡು ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಷಿಪ್ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಹಾಸನ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿಗೆ 12 ಸ್ಕಾಲರ್‌ಷಿಪ್ ಅಷ್ಟೇ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ವೇನು?

Smt. GRACE TUCKER.—In fact there are a smaller number of applications from Mysore District which is also a malnad area. Hassan is only second last out of the four Districts; I could not tell you why.

Sri H. V. KOUJALGI.—May I know whether Government have taken steps to inform the students of Malnad area coming from the integrated parts that they are entitled to these scholarships and whether any circular is issued to that effect?

Smt. GRACE TUCKER.—Steps are being taken and notices are to be sent out soon.

Sri H. V. KOUJALGI.—Just now the Hon'ble Minister was pleased to say that this scheme would be applied to the integrated area. I want to know whether it would be applied from this year itself or from subsequent years?

Smt. GRACE TUCKER.—It would be applied from 1958-59.

Sri H. V. KOUJALGI.—What steps have been taken by the Government to make the students know that there is such a scheme for them?

Smt. GRACE TUCKER.—We are just at the beginning of the year and it will probably be taken during the course of it.

Sri D. DEVARAJ URS.—On what basis are these scholarships given, whether on the basis of the number of applications received every year or on the basis of the Malnad Area of every district or on some basis which was fixed some time ago in some Dewan's time?

Smt. GRACE TUCKER.—I do not have that information now.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಮಲೆನಾಡು ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹನ್ನೆರಡು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವೇತನಗಳನ್ನು ಈ ವರ್ಷ 60ಕ್ಕೆ ಏರಿಸುತ್ತೀರಾ?

Smt. GRACE TUCKER.—It was 125 for the Middle Schools and 150 for the High Schools. It is not the total. I

V-31'N58
N58-4.51-53.56
(B) 4781

think you had asked for the High Schools.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—May I know whether the scholaships are given to the students in the Government Educational Institutions only or even to the students in aided schools ?

Smt. GRACE TUCKER.—They are given to the students in all the schools.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—May I know the number of scholarships allotted to each district?

Smt. GRACE TUCKER.—They are given according to the number of applicants. I do not think a proportionately greater amount is given to any one district in the Malnad Area.

Sri H. C. LINGA REDDY.—May I know whether the Government are contemplating a scheme of scholarships similar to the Malnad Scholarships for the famine areas of the State?

Mr. SPEAKER.—That is a different question altogether.

Estimate for Increasing the Waste-Weir of Vadayanakere of Terakanambi in Gundlupet Taluk.

Q.—2475. Sri U. M. MADAPPA (Chamarajanagar).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) whether an estimate has been prepared to increase the height of waste weir of Vadayanakere of Terakanambi in Gundlupet taluk ;

(*b*) if so, the estimated cost for the same?

A.—Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Minister for Public Works).—

(*a*) No.

(*b*) Does not arise.

Sri U. M. MADAPPA.—May I know whether the Government has any intention to prepare an estimate?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—It is a question about the future. If there is any need for it, the Government will certainly do it.

Sri U. M. MADAPPA.—May I know whether any application to that effect has come from the ryots?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—No.

Question No. 2579.

Smt. GRACE TUCKER.—Sir, as I have called for some further information on question No. 2579 it may be taken up later on.

Mr. SPEAKER.—It will be taken up later on.

Kannada Typewriter.

Q.—2598. Sri K. KENCHAPPA (Hiriyur).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) whether it is a fact that they have approved the Kannada Typewriter Key Board designed by Sri Anantha Subba Rao, which was condemned by the Government-appointed Kannada Typewriter Key Board Selection Enquiry Committee under the Chairmanship of Sri Vijayapalayya ;

(*b*) the opinion of the said Committee after investigation and enquiry in this behalf ;

(*c*) the various Kannada Key Boards and persons who designed them that were examined when last selection was made together with the date and the Committee that made the selection ;

(*d*) whether they have placed order for trial machines and whether they have intimated to all concerned in preparing designs and machines, etc., for getting more up-to-date and improved machines for the purpose of getting them examined by expert committee for making fresh selection ?

A.—Smt. GRACE TUCKER (Deputy Minister) [On behalf of SRI V. A. VENKATAPPA (Minister for Education)].—

(*a*) It is a fact that Government have approved the Kannada Typewriter Key-board designed by Sri K. Anantha Subbaraya but it cannot be said that the above Key-board was condemned by the Kannada Typewriter Committee constituted by Government in the year 1950 under the Chairmanship of Sri T. T. Sharma.

(SMT. GRACE TUCKER)

Sri K. Sree Vijayapaliah was one of the members of the above Committee.

(*b*) The Kannada Typewriter Committee were of the opinion that none of the Key-boards placed before them was acceptable either from the point of view of the tests they applied or from that of the points specified by Government in the terms of reference.

(*c*) The last selection made was on 24th March 1957 when the following Kea-boards were examined :—

(1) Kannada Typewriter Key-Broad designed by Sri K. Anantha Subbaraya.

(2) Kannada Typewriter Key-Board designed by the Kannada Typewriter Committee constituted in the year 1950 under the Chairmanship of Sri T. T. Sharma.

The persons who examined the above Key-Boards are the following :

(*i*) Sri S. Nijalingappa, the Chief Minister.

(*ii*) Sri Kadidal Manjappa, the then Education Minister.

(*iii*) Sri R. Srinivasan, the then Secretary to Government, Education Department.

(*iv*) Sri B. N. Sri Sathyan, the then Principal Information Officer.

(*v*) Sri D. S. Gurubasavappa, the Director of Printing, Stationery and Publications.

(*vi*) Sri T. T. Sharma, the then Officer-in-charge, History of Freedom Movement, Mysore State.

(*vii*) Sri B. Krishnaswamy Chetty, retired Director of Printing and Stationery.

(*d*) Government have issued orders regarding the manufacture of six Kannada typewriters for trial purposes as per design evolved by Sri K. Anantha Subbaraya. Quotations have been called for from the firms dealing in Typewriters for the manufacture and supply of these six typewriters for trial purposes. In view of this, the reply to the latter part of the question does not arise.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಮೊದಲು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದ ಕೀಬೋರ್ಡನ್ನು ಎರಡನೆಯ ಸಾರಿ ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ?

Smt. GRACE TUCKER.—It was on testing that we found that after certain modifications this key board could be approved.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಎರಡನೆಯಸಾರಿ ಒಪ್ಪಿದ ಕೀಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಏನು ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಿತ್ತು ?

Sri S. NIJALINGAPPA.—It is not possible to say the detailed changes that were made.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಅದನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗದೇ ಹೋದಂಥ ಜನ ಆ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆಂದು ಭಾವಿಸಬಹುದೆ ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ತಾವು ಹೇಗೆಬೇಕಾದರೂ ಭಾವಿಸಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಹಿಂದೆ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದವರು ಶ್ರೀ ಅನಂತಸುಬ್ಬರಾಯರ ಟೈಪ್‌ರೈಟರು ಕೀಬೋರ್ಡನ್ನು ಒಪ್ಪುವಾಗ ಸಹ ಹಾಜರಿದ್ದು ಒಪ್ಪಿರುತ್ತಾರೆ. ಯಾವಯಾವ ಸುಧಾರಣೆ ಆಗಿದ್ದರ ದೆಸೆಯಿಂದ ಒಪ್ಪಿದರು, ಹಿಂದಿನದಕ್ಕಿಂತ ಏನು ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಿದೆಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ತಪಶೀಲನ್ನು ಜ್ಞಾಪಕವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಇತರ ಕೀಬೋರ್ಡುಗಳಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಈಗ ಮೊದಲು 'ಎ' ಎಲ್ಲಿತ್ತು, ಈಗ ಎಲ್ಲಿದೆ, 'ಬಿ' ಎಲ್ಲಿತ್ತು, ಈಗ ಎಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಹಿಂದೆ ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಿರೋ ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲೇನು ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಿದೆ ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಅದನ್ನು ಈಗ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಹಾಗಾದರೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆಹಾಕಿ ಆಮೇಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ತಾವು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಬಹುದು. ಸುಧಾರಣೆ, ನೋಡಿ ಒಪ್ಪಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. No Minister is expected to have technical knowledge about this. In a broad way he states the improvements made in the key board. There the matter ends.

Sri K. KENCHAPPA.—I say that this is also a breach of privilege because members have a right to know the actual situation about a fact which has been tabled in the form of a question. Otherwise for what purpose should we put a question ?

Mr. SPEAKER.—Let me make it clear. I would like to know from the member whether the breach of privilege is directed against the Chair.

Sri K. KENCHAPPA.—Not against the Chair. If the answer is not to the question that has been put before the House and if there is any curtailment of the right of the member then it becomes a matter amounting to a breach of privilege.

Mr. SPEAKER.—So far as I am aware, with regard to such cases when a Minister gives a reply it should be taken as covering the full facts. If the member wants some more information he may put a question, I have no objection. But merely because he feels that the answer is not full there cannot be any breach of privilege at all.

Sri K. KENCHAPPA.—The concerned Minister is not in a position to tell what actually the position is by going through the records available. Therefore let him have an opportunity to have all the materials before him and then reply.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member is not correct in saying that the reply given is not in an appropriate way. It is for me to judge whether the question is sufficiently discussed here or not. Merely because the Hon'ble Member feels that the Chief Minister or the Minister concerned is not giving proper replies, it cannot be said to be a breach of privilege or that the member's right is curtailed.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Are there any experts among the members of the Committee who are in a position to find out the defects or otherwise in the key board ?

Sri S. NIJALINGAPPA.—I do not think any mechanical expert is necessary. We examined the various machines and the various arrangements made and judged them. We were satisfied that the key board designed by Sri Anantha Subba Rao was the best.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Was it a unanimous opinion or a majority opinion ?

Sri S. NIJALINGAPPA.—So far as I could remember, I think every one of us agreed that it was the best.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Are there any technical defects brought to the notice of the Government ?

Sri S. NIJALINGAPPA.—We went through all the machines and we found that this person had taken a lot of trouble, had worked over his machine for a number of years and improved it. Then we said that it was the best.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—May I know whether Government have placed orders for machines and if so, when they are going to expect them ?

Mr. SPEAKER.—The answer is given in clause (d).

Dr. R. NAGAN GOWDA.—It is stated that quotations have been called for. When do they expect to receive them ?

Sri S. NIJALINGAPPA.—I cannot definitely say when exactly they will be received.

Restoration of Major and Minor Tanks in Shimoga Taluk.

Q.—2732. Smt. RATHNAMMA MADHAVA RAO (Shimoga).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) the total number of major and minor tanks in Shimoga taluk ;

(*b*) the number of major and minor tanks restored in the said taluk during the last five years (yearwar figures may be furnished) ?

A.—Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Minister for Public Works).—

(*a*) Major Tanks ... 63
Minor Tanks ... 741

(*b*)

Year		Major Tanks.	Minor Tanks.
1952-53	...	2	39
1953-54	...	1	19
1954-55	...	1	8
1955-56	...	1	5
1956-57	...	1	1
Total	...	6	63

ಶ್ರೀಮತಿ ರತ್ನಮ್ಮ ಮಾಧವರಾವ್.—ಕೆರೆಗಳ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಧನ ಸಹಾಯ ಒದಗುತ್ತಿದೆಯೇ?

*ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಸ್ಪೆಷಲ್ ಮೈನರ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ಸ್ಕೀಂ ಎಂದು ಹೋದವರ್ಷ ಮಾಡಿದೆವು. ಅದಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಧನಸಹಾಯ ಒದಗುತ್ತಿದೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ರತ್ನಮ್ಮ ಮಾಧವರಾವ್.—ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳ ಪ್ರಕಾರ 63 ಮೇಜರ್ ಕೆರೆಗಳಲ್ಲಿ ಆರು ಕೆರೆಗಳನ್ನೂ 741 ಮೈನರ್ ಕೆರೆಗಳಲ್ಲಿ 63 ಕೆರೆಗಳನ್ನೂ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರಮಾಡಿದೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—1957-58ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ 35 ಕೆರೆಗಳ ಕೆಲಸವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ 45 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ. ಈ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ 60 ಸಾವಿರರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ. ಈ 60 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಆಗುವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಎಂದರೆ ಯಾವಯಾವ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಸ್ಪೆಷಲ್ ಮೈನರ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಪ್ರಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಇಂಜಿನಿಯರು ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಇಂಜಿನಿಯರನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಂದ ಬಂದಂಥ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಈ ವರ್ಷ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ರತ್ನಮ್ಮ ಮಾಧವರಾವ್.—ಮೇಜರ್ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಪಬ್ಲಿಕ್‌ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಯೋಚನೆ ಇದೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಹಿಂದೆ ಈ ವಿಷಯ ಎಷ್ಟೋಸಲ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಕೆಲವು ಮೇಜರ್ ಕೆರೆಗಳನ್ನಾದರೂ ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಆದರೆ acreage cess ಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿ ಕೆಲವು ಮೇಜರ್ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಇಲಾಖೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವಿದೆ.

Sanction of D. A. to the Employees under Work-Charged Establishment of the P.W.D.

Q.—2988. SRI N. RACHIAH (Hunsur).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) is it a fact that Government have passed orders in November 1957 sanctioning D. A. to the workers under the work-charged establishment in the Public Works Department ;

(*b*) if so, is it a fact that the said order has not been implemented so far ;

(*c*) will the Government direct the concerned officers to implement the order with immediate effect in the interest of the workers ?

A.—SRI H. K. VEERANNA GOWDH (Minister for Public Works).

(*a*) No.

(*b*) Does not arise in view of clause (*a*) above.

(*c*) Do

SRI N. RACHIAH.—May I know how many persons are working in the work-charged establishment in the State and for how many years they have been working temporarily ?

SRI H. K. VEERANNA GOWDH.—I have not got that information.

SRI N. RACHIAH.—May I know whether Government propose to see that those persons who have been working there for a long time are given permanent jobs ?

SRI H. K. VEERANNA GOWDH.—I am glad to inform the member that since this question was answered Government have taken a decision and have enhanced their dearness allowance as in the case of permanent Government servants. Regarding the question just now put by the member regarding making them permanent, it is under active consideration of Government. At least a certain percentage of the work-charged establishment is proposed to be made permanent.

SRI N. RACHIAH.—May I know whether any daily allowance has been sanctioned to the temporary persons ?

SRI H. K. VEERANNA GOWDH.—Yes.

SRI N. RACHIAH.—If so, why Government has not implemented it so far as they are concerned ?

SRI H. K. VEERANNA GOWDH.—It is under issue.

SRI C. J. MUCKANNAPPA.—There was an order passed by the previous Government in regard to D.A ; may I know whether that order has been modified or continued ?

SRI H. K. VEERANNA GOWDH.—It is still being continued.

Allotment of N.E.S. Block for Channarayapatna Taluk.

Q.—3022. SRI N. G. NARASIMHE GOWDA (Sravanabelagola).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) whether it is a fact that they are being requested since a long time to allot N.E.S. Block for Channarayapatna taluk ;

(*b*) whether they would immediately sanction two blocks for the said taluks—one consisting of Channarayapatna, Sravanabelagola and the village of Dandiganahalli hobli with headquarters at Channarayapatna and

the second consisting of Nuggehalli, Hirisave and Bagur hobli with headquarters at Nuggehalli ?

A.—Sri RAMAKRISHNA HEGDE (Deputy Minister for Planning and Development).—

(*a*) Yes, requests were made.

(*b*) It is proposed to cover the entire State by stages, by the N.E.S. Scheme. The allotment of Blocks for the current year 1958-59 has already been made. The suggestion will be kept in view and considered at the time of next allotment of Blocks.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇ ಗೌಡ.—ಎನ್. ಇ. ಎಸ್. ಬ್ಲಾಕ್ ಬೇಕು ಎಂದು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ನಿಧಾನವಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ವೇನು ?

*ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆ.—ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಒಂದೆರಡುಸಲ ಹೇಳಿದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಬೇಡಿಕೆಯೂ ಬಂದಿದೆ. ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಬೇಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದು ಬ್ಲಾಕ್ ಕೊಡಲು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—(ಬಿ) ಭಾಗದ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ "ಸಲಹೆಯನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ಬ್ಲಾಕುಗಳನ್ನು ಹಂಚುವಾಗ ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಲಾಗುವುದು" ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಇದು oral ಆಗಿರುತ್ತದೆಯೇ ಅಥವ writing ನಲ್ಲಿ ಬರೆದಿಡುತ್ತೀರಾ ?

(ಉತ್ತರವಿಲ್ಲ)

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—1958-59 ನೆಯ ಇಸವಿಗೆ ಹಂಚಿಕೆ ಮುಗಿದುಹೋಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಮುಂದೆ ಯಾವಾಗ ಬ್ಲಾಕ್‌ಗಳನ್ನು ಹಂಚುತ್ತೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆ.—ಮುಂದಿನ ಏಪ್ರಿಲ್ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಈ ವರ್ಷ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ?

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆ.—ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಿಳಿಸಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಈ ವರ್ಷ ಅಕ್ಟೋಬರಿನಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಯಾವ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೂ ಬ್ಲಾಕ್ ಹಂಚುವುದಿಲ್ಲ.

Implementation of the suggestions of the Balawanth Rai Metha Committee on Community Projects.

Q.—3787. Sri M. C. NARASIMHAN (Kolar Gold Fields).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) whether they have recently received copies of the Balawanth Rai Metha Committee Report on the working of the Community Projects, from the Planning Commission ;

(*b*) whether they intend implementing the suggestions made therein ?

A.—Sri S. NIJALINGAPPA (Chief Minister).—

(*a*) Yes.

(*b*) Government of India had called for the views of the State Government and the State Government has forwarded its views. The matter is under consideration of Government of India. On receipt of a further communication from Government of India further action will be taken.

Sri M. C. NARASIMHAN.—What is the opinion of the State Government that has been forwarded to the Government of India in regard to this matter ?

*Sri S. NIJALINGAPPA.—We have generally agreed with the broad principles enunciated therein.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Is it not a fact that some recommendations are already implemented by the Government of Mysore ?

Sri S. NIJALINGAPPA.—Some are in practice but the whole thing will have to be considered and wherever possible they will be adopted.

2 P.M.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Are the Government aware that the Mysore Government according to that printed report has aligned itself with the Kerala Government in not giving their opinion ?

Sri S. NIJALINGAPPA.—I have not looked into the Kerala document, Sir.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—It is stated here that the State Government has forwarded its views. Have they made any radical suggestions and changes ?

Sri S. NIJALINGAPPA.—Not many radical changes.

Sri B. R. SUNTHANKAR.—In the report, particularly volume 3, it is stated in several columns, that the information or remarks from the Mysore Government are not available. In

(SRI B. R. SUNTHANKAR)

certain cases, it is stated that preliminary remarks from the Mysore Government are not available. I want to know whether this means that this Government has not supplied full and proper information to the Commission. May I know what is it due to, whether it is due to negligence or oversight?

SRI S. NIJALINGAPPA.—All available information has been given. I do not think anything more is necessary. If they ask, we are going to give it.

DR. R. NAGAN GOWDA.—To my previous question, the Hon'ble the Chief Minister was pleased to say, that no radical changes had been suggested. May I know if any change has been suggested and if so, what they are?

SRI S. NIJALINGAPPA.—It is difficult for me to answer now. Let the Hon'ble Member put another question.

SHORT NOTICE QUESTION AND ANSWER.

Clash among the Workers of the New Karnatak Mills, Hubli.

Q.—155. SRI F. H. MOHSIN (Hubli City).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) whether it is a fact that there was a clash among the workers of the New Karnatak Mills, Hubli, on 31st March 1958, due to its closure;

(*b*) whether it is a fact that twelve persons received injuries in the clash;

(*c*) the action they have taken to prevent the closure of the Mills?

A.—SRI C. M. POONACHA (Minister for Home Affairs and Industries).—

(*a*) Yes.

(*b*) Yes.

(*c*) A recommendation has been made to the Central Government to extend the Licence to work the Mills as Power Loom Factory.

SRI F. H. MOHSIN.—May I know the reasons for this clash?

*SRI C. M. POONACHA.—Certain sections of the Mill were closed and consequently certain number of labourers was laid off and they were not provided with any work when they went to the mill premises. Consequently, there was a clash.

SRI F. H. MOHSIN.—Were there any deaths during that clash?

SRI C. M. POONACHA.—No Sir, some minor injuries were sustained.

SRI F. H. MOHSIN.—May I know the date of the recommendation of this State Government?

SRI C. M. POONACHA.—We have made several representations in this regard and that is a question which I am not able immediately to reply. But personally, when I had been to Delhi, I took up the matter with the Ministry concerned and represented this fact, and also in writing, we have forwarded recommendations of this Government.

SRI F. H. MOHSIN.—May I know whether the Mill is still closed or whether it is now working?

SRI C. M. POONACHA.—Some parts of the weaving section is closed. Not the entire mill.

SRI F. H. MOHSIN.—May I know when the decision of the Central Government will be taken?

SRI C. M. POONACHA.—That is a matter entirely resting with the Central Government and I am unable to give a specific answer in that regard.

SRI F. H. MOHSIN.—Will the State Government pursue the matter and press the Central Government to take a decision as early as possible?

SRI C. M. POONACHA.—We have done all that is necessary and now it rests with the Government of India to take a decision.

SRI C. J. MUCKANNAPPA.—May I know the reason for the clash among the workers there, Sir?

SRI C. M. POONACHA.—My friend was perhaps not hearing my answer to the first question. I have answered that question.

SRI F. H. MOHSIN.—How many workers have been thrown out of employment due to this closure, Sir?

SRI C. M. POONACHA.—First time, I think about 300 of them. I do not have the latest figures. I cannot say definitely how many have been denied work subsequently. But at the time

that accident took place, the number was 300.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Has it been ascertained as to whether the closure was due to *bona fide* or *mala fide* reasons ?

Sri C. M. POONACHA.—The point is, certain section of the mill was closed due to the fact that they were not recognised as power loom units because it was a composite mill. In these Mills, there was a fire accident and consequently certain types of machinery got destroyed. The Government of India as a special case treated this weaving section as a powerloom unit and not as a composite unit, and allowed a period of two or three years. Now that period is over. By that time, the mill was expected to rehabilitate. But due to the paucity of foreign exchange, they could not get the necessary machinery and the Government withdrew the concession which they had extended to the power loom units. This is all the trouble. No *mala fide* opinion is indicated in any form.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Have the workers been paid any compensation under the Industrial Disputes Act ?

Sri C. M. POONACHA.—I am not quite certain, Sir. All these things must have been done.

Sri F. H. MOHSIN.—Have the Mills any proposal to provide alternative employment to the labourers ?

Sri C. M. POONACHA.—That question may be examined. That is all, I would say.

QUESTIONS AND ANSWERS.

Construction of the Upper Krishna Project.

Q.—3928. Sri V. KUMAR NAIK (Shorapur).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) whether the survey of the Upper Krishna Project has been completed ;

(*b*) if so, the location of the Project ;

(*c*) whether it is a fact that the original site contemplated for the said project has been changed ;

(*d*) if so, the changed place and the reasons for so changing ;

(*e*) the area proposed to be brought under irrigation as per original survey ;

(*f*) the area that would be brought under irrigation as the result of the revised survey ?

A.—Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Minister for Public Works).—

(*a*) No; investigation surveys are in progress.

(*b*) Does not arise.

(*c*) Do

(*d*) Do

(*e*) 5·50 lakhs acres.

(*f*) The exact extent can be known after the surveys are completed.

Sri V. KUMAR NAIK.—When was the survey work started and where ?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—The survey division was created in the month of February 1957—last year.

Sri V. KUMAR NAIK.—May I know the places where the survey was started ?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—The Upper-Krishna and Bheema Project area. The survey is not in one place. It is under progress.

Sri V. KUMAR NAIK.—What is the number of persons carrying on this survey work ?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—Sir, I said that a whole division had been created. A division generally consists of 3 sub-divisions, sometimes 4, and sometimes only 2. All the necessary paraphernalia for a division has been given. I may also give the number. One Executive Engineer, 3 Assistant Engineers, 15 Surveyors, 21 Sub-overseers, 4 Tracers, 2 Second Division Clerks, 3 Second Grade Typists, 2 Daffedars, 42 peons and laskars.

Sri V. KUMAR NAIK.—Do any of them belong to Hyderabad Karnatak ?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—It is very difficult for me to answer this question, Sir.

Sri H. S. RUDRAPPA.—In reply to one of the answers, I made a mistake. I want to correct it and place the same before the House. With regard to the amount of loan for the purchase of fishing board, I made a statement that the loan amount did not carry any interest. Later on I found that it carries some interest.

Submersion of lands under Bhadra Jalashaya Scheme.

Q.—2174. Sri T. R. PARAMESHWARAIAH (Tarikere).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) whether it is a fact that the residents of villages in Narasimharajapur taluk affected under the Bhadra Jalashaya scheme, have been expressing their dissatisfaction in respect of the amount of compensation, decided to be paid to them ;

(*b*) the number of persons in the above taluk who have been granted compensation ;

(*c*) the number of persons who are yet to receive compensation ;

(*d*) the names of villages which are likely to be submerged under the Bhadra Jalashaya scheme ;

(*e*) the extent and particulars of lands such as dry, wet and bagayat to be submerged under the above scheme?

A.—Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Minister for Public Works).—

(*a*) Yes.

(*b*) 85 persons (*i.e.*, 131 Khatedars.)

(*c*) 787 Khatedars.

(*d*) *Vide* statement appended.

(*e*) *Vide* statement appended.

STATEMENT I

Names of villages which are likely to be submerged under the Bhadra Jalashaya Scheme.

Narasimharajapura Taluk

1 Byrapura
2 Nelagadde
3 Hosahalli
4 Vittala
5 Malaluhole
6 Haledanivasa
7 Tadasa
8 Nandigave
9 Gargal
10 Ravoor
11 Balekoppa
12 Salur
13 Handur
14 Gulikoppa
15 Lingapura
16 Hebbe
17 Sarya
18 Susalavani
19 Sirigalale
20 Belalkoppa
21 Badigibyle
22 Varkote
23 Hiluvalli
24 Mensur
25 Nagalapura

Tarikere Taluk

Hunsanahalli (Becharak village)

STATEMENT II

Statement showing the extent of lands coming under submersion of Bhadra Reservoir.

Cultivable Lands (in acres)				*Other Lands (in acres)*		
Dry	Wet	Garden	Total	State Forest	Govt. waste Dist. Forests, Gomal, etc.	Total
2,257-33	5,815-4	20-30	8,093-27	1,773-4	17,936-34	19,709-38

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಆರ್. ಪರಮೇಶ್ವರಯ್ಯ.—ಇನ್ನೂ 787 ಜನರಿಗೆ ಕಾಂಪೆನ್‌ಸೇಷನ್ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಇದೆ ಎಂದು (*c*) ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಕಾಂಪೆನ್‌ಸೇಷನ್ ಹಣ ಪಾವತಿಯಾಗದೇ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ವೇನು ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಹಣ ಪಾವತಿಯಾಗದೆ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಒಂದೊಂದು ಮನೆಯನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಎಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪೆಷಲ್ ಡ್ಯೂಟಿ ಆಫೀಸರ್ ಅವರು ನಿಗದಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಧಾನವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಆರ್. ಪರಮೇಶ್ವರಯ್ಯ.—ಎಷ್ಟು ಜಮೀನು ಮುಳುಗಡೆಯಾಗುವುದು ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—1955-56ರಲ್ಲಿ 67.7 ಅಡಿ ನೀರು ಬಂದಾಗ 47 ಎಕರೆ ಖುಷ್ಕಿ, 211 ಎಕರೆ ತರಿ, ಒಂಭತ್ತು ಗುಂಟೆ ಬಾಗಾಯಿತು ಒಟ್ಟು ಜಮೀನು ಮುಳುಗಡೆ ಆಗಿದೆ. ಇನ್ನು 1956-57ರಲ್ಲಿ 566 ಎಕರೆ ಮತ್ತು 1957-58ರಲ್ಲಿ 2,233 ಎಕರೆ ಮುಳುಗಡೆಯಾಗುವುದೆಂದು ಅಂದಾಜಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಆರ್. ಪರಮೇಶ್ವರಯ್ಯ.—ಎಷ್ಟು ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಲಾಗುವುದು ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸೈಟನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುವುದು. ಹಾಗು ಹಣವನ್ನೂ ಸಹ ಕೊಡಲಾಗುವುದು. ಸ್ಥಳ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ವಿವರವಾದ ವರದಿಯನ್ನು ಕಳಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರವರಿಗೆ ಕೇಳಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಆಲೂರು ಹನುಮಂತಪ್ಪ.—ಪರಿಹಾರ ಎಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ರೂಲ್ಸು ಪ್ರಕಾರ ಕೊಡಲಾಗುವುದು.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಆರ್. ಪರಮೇಶ್ವರಯ್ಯ.—ಯಾವ ಪರ್ಸೆಂಟೇಜ ಪ್ರಕಾರ ಎಷ್ಟು ಸ್ಟಾಚ್ಯುಟರಿ ಬೋನಸ್ಸು ಕೊಡುತ್ತೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಸ್ಟ್ಯಾಚ್ಯುಟರಿ ಬೋನಸ್ ಯಾವುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಳುಗಡೆಯಾದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಲಾಗುವುದು. ಸ್ಪೆಷಲ್ ಆಫೀಸರ್ ಅವರು ಅವಾರ್ಡ್ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವ ತರದ ಜಮೀನು, ಎಂಥ ಮನೆ ಇದರ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಲಾಗುವುದು.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—May I know how many residents of these villages have expressed their dissatisfaction at the amount that has been given ? I notice that 787 people have not received any compensation.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—The exact number cannot be given. A number of people have expressed dissatisfaction about the rate of award.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—Is the award given according to the present market price or not.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—The officer appointed is guided by rules and regulations. According to that, he is passing the awards. As I explained, some people have gone to the court and in certain cases, the courts have increased the award. Government have also instructed the officer to pass awards according to the rate fixed by the court.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—Will the Officer revise the awards already granted ?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—He cannot do it. But Government can.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—Wil Government do it ?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—Yes.

Mr. SPEAKER.—Question time is over.

QUESTIONS FOR ANSWERS ON THE DAY.

(but not taken up)

Repairs to Cauvery Bathing Ghat in Ramanathapur.

Q.—548. Sri PUTTE GOWDA (Arkalgud).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) whether any estimate has been prepared in regard to repairs to the Cauvery Bathing Ghat in Ramanathapur in Arkalgud taluk ;

(*b*) if so, the estimated expenditure thereof ;

(c) the reasons for failure to effect repairs so far in spite of previous sanction to incur expenditure for that work ;

(*d*) whether they would pass orders for repairing that Ghat immediately ?

A.—Sri M. P. PATIL (Minister for Revenue).—

(*a*) Yes.

(*b*) The estimated expenditure is Rs. 9,945.

(*c* The estimate for Rs. 900 previously sanctioned has been subsequently revised to Rs. 9,945.

(*d*) As the funds at the credit of the temple are inadequate, the question of affecting repairs will be considered when the funds become available.

Need for Bus Time Tables in Taluks and other Important Halting Places in Raichur.

Q.—1374. Sri E. PUNDLIKAPPA (Kushtagi).—

Will the Government be pleased to state :—

(a) whether they are aware of the inconvenience caused to the travelling public for failure to put up Bus time tables in Taluk place and at important halting places in Raichur district ;

(b) if so, whether they would make necessary arrangements in that behalf ?

A.—Sri C. M. POONACHA (Minister for Home Affairs and Industries).—

(a) No.

(b) Does not arise.

Appointment of Harijan Conductors in the M.G.R.T.D.

Q.—1618 Sri H. K. SIDDIAH (Belur).

Will the Government be pleased to state :—

(a) whether it is a fact that 28 conductors are appointed in the Government Transport Department in the month of July 1957 ;

(b) the number of Harijan candidates among them ;

(c) the reasons for not following the principle of representation of 20 per cent vacancies for Harijans ?

A.—Sri C. M. POONACHA (Minister for Home Affairs and Industries).—

(a) Yes.

(b) Nil.

(c) Because 28 temporary vacancies were created for 3 months—23 emergency and 5 temporary—for running Bangalore-Mangalore Service and 28 senior local candidates who were working in the Department for 3-4 years with interruptions and who were readily available with required security deposits and necessary certificates and conductor's licenses were temporarily appointed. There were no Harijan local candidates among the 28 local candidates.

Grants to Scheduled Caste people in Channagiri Taluk for Construction of Houses.

Q.—1811. Sri KUNDUR RUDRAPPA (Channagiri).—

Will the Government be pleased to state :—

(a) the names of villages in Channagiri taluk wherein Adi-Karnatakas, Adidravidas, Banajars, Bhovis, Korachas and Koramas have received grants from Government for construction of houses during the period from 1952 to end of March 1957 ;

(b) the years in which such grants were given to those people ;

(c) the names of villages, the community and the number of houses for which grants were given during 1957-58 ?

A.—Sri R. CHENNIGARAMAIAH (Minister for Local Self-Government).—

(a) *Vide* statement appended.

(b) 1952 to 1957.

(c) Statement giving particulars enclosed. In the year 1957, a grant of Rs. 15,485 was given for construction of 112 houses.

Number of Houses for which Grants were given during 1952.

Sl. No.	Name of the village	Adikarnataka	Adidravida	Bovi	Banjar	Korama	Koracha	Total amount received by them Rs. nP
1	Kariganur ...	1	...	...	...	...	...	25 00
2	Haronahalli ...	9	1	...	...	...	...	750 00
3	Arasangatta ...	6	...	...	...	...	...	138 50
4	Garaga ...	5	2	15	...	...	...	928 00
5	Yaladahalli ...	...	...	...	2	...	...	200 00
6	Kakanoor ...	14	...	...	...	...	...	700 00
7	Doddagatta ...	...	...	2	...	...	...	176 00
8	Koratigere ...	5	12	...	...	...	...	548 00
9	Lingadahalli ...	...	...	...	1	...	...	200 00
10	Benkikere ...	...	...	4	1	...	...	125 00
11	Kogalur ...	...	4	...	...	...	...	250 00
12	Nallur ...	...	2	...	...	...	...	77 00
13	Chikkabennur ...	2	...	...	...	...	3	575 00
14	Kattalgere ...	...	1	...	...	...	...	15 00
15	Hodigere ...	...	1	...	...	...	...	238 50
16	Neethigere ...	8	...	...	2	...	...	950 00
17	Thyavanige ...	8	6	...	...	...	...	2,275 00
18	Kabbala ...	...	...	...	20	...	...	1,001 50
19	Somalapura ...	...	...	...	1	...	...	150 00
20	Miyapura ...	...	...	...	1	...	...	28 50
21	Donihalli ...	4	...	...	...	...	...	651 00
	Total ...	62	29	21	28	...	3	10,000 00

(SRI R. CHENNIGARAMAIAH)

Number of Houses for which Grants were given during 1953.

Sl. No.	Name of the Village		Adikarnataka	Adidravida	Bovi	Banjar	Korama	Koracha	Total amount received by them Rs.	a.	p.
1	Somalapura Tanda	...	...	...	...	8	...	...	750	0	0
2	Koratikere ...	...	3	...	...	...	...	...	122	8	0
3	Chiradoni ...	...	2	...	1	...	...	...	250	0	0
4	Billiganodu ...	...	2	...	...	...	...	...	200	0	0
5	Basavapatna	...	1	...	...	1	...	...	250	0	0
6	Kashipura ...	...	...	...	...	16	...	...	1,400	0	0
7	Haronahalli	...	2	...	...	...	...	...	150	0	0
8	Daginakatte	...	3	...	2	...	...	..	490	0	0
9	Kogalur ...	...	4	...	...	...	...	..	250	0	0
10	Garaga ...	...	1	...	...	...	...	...	45	15	0
11	Thyavanige ...	...	14	7	..	...	...	..	1,500	0	0
12	Ajjihalli ...	...	2	...	...	...	..	...	300	0	0
13	Guladahalli ...	...	1		...	..	...	...	88	0	0
14	Neethigere ...	...	6	6	...	...	...	...	900	0	0
15	Tannigere ...	...	2	4	...	..	...	...	800	0	0
16	Kabbala ...	...	...	...	..	19	...	...	458	9	0
17	Byrapura	...	4	3	...	...	...	..	510	0	0
18	Siddanamatti	...	2	1	...	...	...	...	275	0	0
19	Tavarekere ...	...	4	2	...	...	...	...	600	0	0
20	Miyapura ...	...	...	...	...	20	...	...	1,550	0	0
21	Kadaranahalli	...	...	...	..	12	...	...	1,200	0	0
22	Yeladahalli ...	...	...	..	..	6	...	...	600	0	0
23	Daginakatte	...	2	1	1	...	...	...	400	0	0
24	Hodigere	...	2	2	...	...	...	...	400	0	0
25	Ittige ...	...	1	1	...	...	...	...	200	0	0
26	Kengapura ...	...	...	...	...	2	...	...	135	0	0
27	Singarabagu	...	...	...	...	4	...	..	400	0	0
28	Kariganur ...	...	...	...	...	18	...	...	1,200	0	0
29	Aralikatte ...	...	9	6	...	...	...	...	1,500	0	0
30	Donihalli ...	...	1	...	...	..	...	...	25	0	0
31	Hireuda ...	...	...	...	...	14	...	...	1,400	0	0
32	Agarabannihatti	...	6	...	..	...	...	...	600	0	0
33	Navilehal ...	...	...	2	...	...	...	...	250	0	0
34	Gudlahalli ...	...	4	5	...	..	...	...	350	0	0
35	Kathalgere ...	...	1	2	..	...	...	...	450	0	0
	Total	...	79	43	4	120	...	...	20,500	0	0

Number of Houses for which Grants were given during 1954.

Sl. No.	Name of the Village	Adikarnataka	Adidravida	Bovi	Banjar	Korama	Koracha	Total Amount received by them Rs.	a.	p.
1	Tyavanige ...	8	8	...	...	...	...	1,725	0	0
2	Ajjihalli ...	4	4	1	...	...	...	1,400	0	0
3	Bulsagara ...	4	1	...	...	...	...	750	0	0
4	Agarabanihatti ...	3	2	...		...	...	500	0	0
5	Kengapura ...	...	...	...	10	...	...	1,238	8	0
6	Kashipura ...	...	...	...	4	...	...	400	0	0
7	Tannigere ...	9	3	...	...	...	...	1,650	0	0
8	Upanauakanahalli ...	5	1	...	...	...	...	100	0	0
9	Gudlahalli ...	...	4	...	...	...	...	900	0	0
10	Siddanamatti ...	...	2	...	...	...	...	195	4	0
11	Kengapura ...	...	...	...	4	...	...	400	0	0
12	Donihalli ...	2	1	...	...	...	...	130	0	0
13	Agarabannihatti ...	1	...	..	...	...	...	100	0	0
14	Haronahalli ...	4	1	...	...	...	...	454	0	0
15	Melanayakanahatti ...	...	1	...	...	...	...	150	0	0
16	Ittige ...	..	2	...	...	...	...	308	12	0
17	Nallur ...	2	1	...	..	...	...	718	8	0
18	Neetigere ...	8	5	...	5	...	...	2,500	0	0
19	Kengapura ...	1	1	...	...	...	...	215	0	0
20	Kattalagere ...	...	2	...	3	...	...	650	0	0
21	Siddnamata ...	1	...	...	...	...	...	100	0	0
22	Garaga ...	2	2	...	...	...	..	336	8	0
23	Somalapura ...	...	...	...	4	...	...	863	8	0
24	Daginakatte ...	4	6	...	...	...	...	1,000	0	0
25	Kariganur ...	...	...	...	5	...	...	500	0	0
26	Kadavanahalli ...	...	...	...	18	...	...	1,500	0	0
27	Hireuda ...	..	...	...	14	...	...	1,400	0	0
23	Miyapura ...	...	...	...	22	...	...	1,675	0	0
29	Singarabaghu ..	...	...	...	3	...	...	300	0	0
30	Belliganoodu ...	6	3	...	...	...	...	1,000	0	0
31	Hodigere ...	2	...	2	...	...	...	550	0	0
32	Vaddanahal ...	...	..	3	...	...	...	473	0	0
33	Lingadahalli ...	6	6	...	...	...	...	3,000	0	0
34	Basavapatna ...	...	...	4	...	...	...	238	0	0
35	Tavarekere ...	...	2	...	...	...	...	300	0	0
36	Mudigere ...	1	...	...	...	...	...	100	0	0
37	Navilehal ...	...	2	...	...	...	...	350	0	0
38	Benkikere ...	...	...	1	...	...	...	200	0	0
89	Kashipura ...	...	...	...	6	...	...	900	0	0
40	Agarabannihatti ...	4	2	...	...	...	...	600	0	0
41	Somlapura ...	...	...	...	3	...	...	115	0	0
42	Hodigere ...	...	4	...	...	...	...	400	0	0
43	Chirdoni ...	...	1	...	...	...	...	150	0	0
44	Daginakatte ...	5	...	...	...	...	...	125	0	0
45	Kabbala ...	...	...	...	7	...	...	1,483	13	0
46	Malligenahalli ...	3	...	...	3	...	...	420	4	0
47	Maravanji ...	...	...	...	2	...	...	400	0	0
48	Nellihankalu ...	...	...	...	2	...	...	200	0	0
49	Hiremalali ...	1	...	...	..	...	...	123	15	0
	Total ...	86	67	16	115	...	...	32,846	0	0

(SRI R. CHENNIGARAMAIAH)

Number of Houses for which Grants were given during 1955.

Sl. No.	Name of village	Adikarnataka	Adidravida	Bovi	Banjar	Korama	Koracha	Total Amount received by them. Rs.	a.	p.
	Belligandu ...	4	...	...	12	...	...	3,200	0	0
1	Neethigere ...	11	1	...	...	...	...	800	0	0
2	Hirenda ...	..	...	...	14	...	...	1,400	0	0
3	Marabunja ...	...	...	...	12	...	...	2,300	0	0
4	Ganadakatte ...	...	...	...	22	...	...	2,329	0	0
5	Basavanahalli ...	...	...	...	7	...	...	350	0	0
6	Vaddanal ...	...	...	5	...	...	...	632	0	0
8	Kengapura ...	...	...	...	8	...	...	1,600	0	0
8	Daginakatte ...	3	...	6	...	...	...	2,625	0	0
9	Bulasagara ...	4	...	...	...	...	...	600	0	0
11	Melanaganakatte ...	1	...	...	...	...	..	150	0	0
12	Hiremalai ...	1	2	...	...	...	..	775	0	0
13	Garaga ...	3	2	3	...	...	...	730	0	0
14	Kabbala ...	..	...	...	2	...	...	149	0	0
15	Nallur ...	...	4	...	...	...	...	700	0	0
16	Siddanamata ...	...	1	...	...	...	...	200	0	0
17	Kathalagere ...	...	1	...	2	...	...	900	0	0
18	Gudlahalli ...	...	...	...	...	...	7	700	0	0
19	Benkikere ...	...	...	1	...	...	...	100	0	0
20	Nellihankalu ...	...	...	...	3	...	...	550	0	0
21	Singarabaga ...	1	...	...	...	...	...	150	0	0
22	Mudigere ...	1	...	...	...	...	...	150	0	0
23	Tavigere ...	1	4	...	...	...	...	950	0	0
24	Upanayakanahalli ...	1	...	...	...	...	...	200	0	0
25	Mantragatta ...	...	...	...	8	...	...	950	0	0
26	Ajjihalli ...	...	...	2	...	...	...	200	0	0
27	Kashipura ..	...	...	1	15	...	...	560	0	0
28	Tavarekere ...	3	...	3	...	...	...	750	0	0
29	Malahal ...	2	...	...	...	...	...	600	0	0
30	Goppenahalli ...	3	...	...	...	...	...	400	0	0
31	Mavinakatte ..	...	...	...	...	...	2	300	0	0
	Total ...	39	15	21	105	...	7	26,000	0	0

Number of Houses for which Grants were given during 1956.

Sl. No.	Name of the village.	Adi-karnataka	Adidravida	Bovi	Banjar	Koracha	Korama	Total Amount received by them.
								Rs.
1	Mantragatta ...	...	...	4	...	...	...	650
2	Nellihankalu ...	...	...	1	...	...	...	150
3	Kashipura ...	...	...	...	19	...	...	2,675
4	Ramenahalli ...	...	...	15	...	—	...	1,500
5	Maravanji ...	...	...	3	...	...	...	450
6	Mallur ...	3	2	...	.	...	...	629
7	Belligehoodu ...	3	1	...	...	...	...	800
8	Veerapura ...	...	1	3	...	...	...	340
9	Tannigere ...	2	...	...	...	...	...	400
10	Kannivebilachi ...	1	...	...	...	...	...	100
11	Hodigere ...	3	1	...	...	...	...	300
12	Mavinakatte ...	...	...	...	...	1	...	38
13	Timmalapura ...	1	...	...	...	...	...	75
14	Beedagondenahalli ...	...	...	...	5	...	...	375
15	Hallimallapura ...	...	...	4	...		...	371
16	Pandomatti ...	3	...	3	...	...	...	1,350
17	Neethgere ...	...	...	1	...	..	...	75
18	Santhebennur ...	1	...	...	...	..	...	22
19	Yellodahalli ...	...	...	2	...	...	...	150
20	Rajyodarahalli ...	1	...	...	...	...	...	175
21	Arasangatta ...	...	3	...	...	...	...	525
22	Ashipanahalli ...	1	...	...	...	...	...	175
	Total ...	19	8	36	24	1	...	11,325

(SRI R. CHENNIGARAMAIAH)

Number of Houses for which Grants were given during 1957.

Sl. No.	Name of the Village.	Adikar-nataka	Adidravida	Bovi	Banjara	Korama	Koracha	Total amount received by them.
1	Hodigere ...	3	2	...	...	...	...	375
2	Veerapura ...	...	...	1	...	...	...	52
3	Mavinakatte	...	...	...	...	1	...	100
4	Thimlapura	1		...	...	...	...	75
5	Beedagondanahalli	...	...	...	5	...	...	375
6	Hallimallapura	...	...	...	4	...	...	296
7	Kashipura ...	...	...	...	6	...	...	450
8	Pandomatti	2	...	...	...	...	...	150
9	Neethigere...	15	17	...	1	...	...	4,875
10	Santhebennur	1	...	...	...	...	...	22
11	Pandavamatti	1	...	...	2	...	...	600
12	Yeladahalli	...	...	...	2	...	...	150
13	Kadaranahalli	...	...	...	1	...	...	200
14	Kanivebilachi	...	...	...	1	...	...	200
15	Maravanji ...	...	...	...	1	...	...	200
16	Nellur ...	...	...	...	1	...	...	200
17	Hirekogalur	...	1	...	...	...	...	200
18	Kathalagere	...	1	...	...	...	...	200
19	Settihalli ...	1	...	...	...	...	...	200
20	Ramenahalli	...	...	1	...	...	...	200
21	Chanagere ...	1	...	...	...	...	...	200
22	Thannigere	1	...	...	...	...	...	200
23	Hownahalli	1	...	...	...	...	...	200
24	Arasanagatta	...	1	...	...	...	...	200
25	Rajagondanahalli	1	...	1	...	...	...	400
26	Thimlapur ...	1	...	...	...	...	...	200
27	Doddagatta	1	...	...	...	...	...	200
28	Hiremalali ...	2	...	...	...	...	...	350
29	Ubrani ...	3	1	...	...	...	...	700
30	Chikkajangur	1	...	...	...	...	...	175
31	Tavarekere...	2	2	...	...	...	...	625
32	Navilehal ...	1	...	...	...	...	...	150
33	Daginakatte	1	...	...	...	...	...	75
34	Chiradoni ...	1	...	...	...	...	...	65
35	Jalahalli ...	1	...	...	...	...	...	75
36	Hodigere ...	...	1	...	...	...	...	150
37	Kakanur ...	9	7	...	...	...	...	2,400
	Total ...	51	33	3	24	1	...	15,485

Starting of Health Centres in Hirekerur Taluk.

Q.—2378. Sri G. B. SHANKAR RAO (Hirekerur).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) the number of local fund dispensaries and subsidised medical practitioners centres in Hirekerur taluk (Dharwar district);

(*b*) whether Government intend to establish any health centres in the said taluk ;

(*c*) if so, when?

A.—Sri R. M. PATIL (Minister for Health).—

(*a*) Local Fund Dispensary—1
S.M.P. Centres—5

(*b*) There is no such proposal at present.

(*c*) A health unit will be set up when a N.E.S. Block is sanctioned for the Taluk.

Extent of Land Irrigated by the Right Bank Canal of the Bhadra Anicut.

Q.—2594. Sri D. T. SEETHARAMA RAO (Bhadravati).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) the names of villages served by the right bank canal of the Bhadra Anicut;

(*b*) the extent of land irrigated by the above canal (villagewise information to be furnished);

(*c*) whether it is a fact that water supply from the above canal is not sufficient;

(*d*) the amount provided annually for the maintenance and clearance of the above canal?

A.—Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Minister for Public Works).—

(*a*) & (*b*) *Vide* statement appended

(*c*) No.

(*d*) The annual maintenance grant is Rs. 6,730. As regards clearance of silt, etc., estimates are being sanctioned as and when required.

359

L A.

Karnataka State Archives,
(Departmental Library)
ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಪತ್ರಾಗಾರ
(ಇಲಾಖಾ ಗ್ರಂಥಾಲಯ)
ಪುಸ್ತಕ ಕ್ರಮಾಂಕ Accession No(B) 4785
ದಿನಾಂಕ Date..........

(SRI H. K. VEERANNA GOWDH)

Sl. No.	Name of Village	Acres—Guntas
1	Bommenahalli	75—00
2	Barandur	225—18
3	Masarahalli	4—30
4	Sunnadahalli	251—19
5	Yerahalli	41—11
6	Gowrapur	91—37
7	Gowrinasipura	33—07
8	Kodihalli	178—17
9	Bhadravathi	689—29
10	Devaranarasipura	34—31
11	Seegebali	291—14
12	Kanakatte	274—04
13	Gowdarahalli	212—10
14	Babahalli	514—02
15	Majjigenahalli	202—09
16	Veerapura	322—31
17	Thippalapura	64—38
18	Kege Koda Magge	762—03
19	Thallikatte	449—21
20	Mulkere	271—15
21	Nagathibelagalu	684—00
22	Hosahalli	286—21
23	Kalpanahalli	5—32
24	Arbilichi	34—30
25	Aradotlu	581—85
26	Dasarakallahalli	459—25
27	Agasarahalli	465—35
28	Hole Beeranahalli	240—04
29	Yemmehalli	296—10
30	Koppa	623—33
31	Thattihalli	30—34
32	Beeranahalli	98—35
33	Vittalapura	275—16
34	Arahatholalu	13—36
35	Koppa Tank	130—00
36	Kannekoppa	308—16
37	Danayakanapura	404—11
38	Jambaraghatta	139—32
	Grand Total...	10,070—31

Non-Payment of Travelling Allowance to the Staff of the Mobile Medical Unit, Puttur.

Q.—2694. SRI K. VENKATARAMANA GOWDA (Puttur).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) whether it is a fact that travelling allowance of the staff of the Mobile Medical Unit, Puttur, has not been paid since December 1956;

(*b*) if so, the reasons therefor;

(*c*) whether they will take early steps to avert further inconvenience to the staff by paying the arrears ?

A.—SRI R. M. PATIL (Minister for Health).—

(*a*) Yes.

(*b*) As per Madras T.A. Rules, sanction of Government for payment of arrears of T.A. was necessary and accordingly Government in their Order No. LLH 854 MDA 57, dated 28th December 1957, have accorded the necessary sanction.

(*c*) This has been sanctioned as above.

Ordinances passed during the last two years.

Q.—2845 SRI C. K. RAJAIAH SETTY (Chickanaikanahalli).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) the number of Ordinances passed in the year 1956-57 and 1957-58;

(*b*) out of the above Ordinances the number of Ordinances passed when the Assembly had not been prorogued ?

A.—SRI B. VAIKUNTA BALIGA (Minister for Labour and Legal Affairs).—

	Year	*No. of Ordinances*
(*a*)	1956	3
	1957	11
	1958 (up to 22nd February 1958)	3

(*b*) Three during 1957 as the Legislative Council was not then in Session.

Issue of Licences for Toddy, Liquor and Ganja Shops in Anekal Taluk.

Q.—2873. SRI J. C. RAMASWAMY REDDY (Anekal).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) the number of toddy (sendhi), liquor and ganja shops in Anekal Taluk for which licenses have been issued;

(*b*) the names of places wherein such shops are situated in the said taluk ?

A.—SRI MOHAMED ALI (Minister for Excise and Rural Industries).—

(*a*) Arrack shops 2
Ganja shops 1
Toddy shops 4

(*b*) Arrack shops : 1. Bannerghatta
2. Chandapura

Ganja shops : 1. Bannerghatta

Toddy shops : 1. Bannerghatta
2. Chandapura
3. Sidihoskote
4. Huskur.

PAPERS LAID ON THE TABLE.

SECRETARY.—I beg to lay on the Table of the House the Mysore Weights and Measures (Enforcement) Bill, 1958, as passed by the Legislative Council, and the Mysore Khadi and Village Industries (Amendment) Bill, 1958, as passed by the Legislative Council.

MYSORE VILLAGE PANCHAYATS AND LOCAL BOARDS BILL, 1958

Motion to consider (contd.)

SRI S. Y. PATIL (Bijapur).—Since this Bill is going before the Select Committee, I will not go into details. I will express my ideas on principles only. In my opinion, this is a very important and revolutionary Bill.

(SRI S Y. PATIL)

It is not fair to abolish the District Local Boards. The District Local Boards are doing very good services in Bombay Karnatak areas. The District Councils may do the work of District Local Boards. According to this Bill the District Boards will be abolished. After abolition, I suggest that the District Local Boards engineers and their staff should get the same rank in the Public Works Department and other concerned Departments.

Regarding the panchayats, it is not necessary to give judicial powers to the panchayats. Because most of the people in the villages are uneducated. Unfortunately, there are party factions in every village.

According to the proposed Bill, any single member can bring no-confidence motion against the Sarpanch. It is necessary to provide in this Bill that more than 50 per cent of the members should agree for the no-confidence motion.

Regarding Taluk Boards, indirect election is not good. Members must be elected by direct election. Nominations should not be made. There should be reservations for the Scheduled Castes and Backward Classes, and also for the ladies. The M.L.A. of that constituency must be *ex-officio* member in the Taluk Board. The election of Taluk Boards and Panchayat Committees should be held at the same time, just like Assembly and Parliament elections.

Regarding District Board Councils, the President must be a non-official elected by the members. This Council should not be like an Advisory Boards; but it must have some powers as also funds and staff.

The village improvement work must be done by the Village Panchayat Committee. Other work outside the village area should be undertaken by the Taluk Board. All improvement work in the Taluk including N.E.S. works also should be done under the supervision of the Taluk Board only. There must be a provision regarding District School Board in this Bill.

I my very thankful to you, Sir, for giving me an opportunity to express my ideas regarding this important Bill.

With these words, I finish my speech.

Sri G. VENKATAI GOWDA (Palaiyam).—This Bill before us has been brought to consolidate the various laws governing the local authorities in the various regions of the State to achieve uniformity in that respect by constituting the panchayats and local boards and district development councils and in doing so, that intention and object with which the Bill is brought, the object to see the need for rural development works and also to establish these bodies with less jurisdiction and providing adequate finances to carry on the functions and duties assigned to them, is maintained. As a matter of fact, the Planning Commission has been laying emphasis on this need to organise these village panchayats as the agency for village planning and development and provide for the development of the entire system of national planning. The other day Sri Linga Reddy was contending that we should not have Taluk Boards; that only advisory bodies as envisaged by the Planning Commission need be appointed by the Government and all those things. In this age of democracy, if we plead to retain that system of advisory committees, I am afraid to what consequences we are driving at all. He pleaded that factions would arise and that this system would aggravate factions in villages where they are existing now and even create new ones where no faction exists, but I wish to differ from him by saying that things are bound to improve in course of time, because our rural population is uneducated and illiterate and it is up to the Government to create an atmosphere wherein people feel that they have a certain amount of responsibility to discharge, certain obligations to discharge and unless that is infused in the minds of the population, nothing can be done and this can only be done by decentralising power in the process of democratic decentralisation. By investing panchayats and local bodies with

more powers, Government can make them feel that they have to do a certain service to the nation. The spirit of the nation is to be inculcated into the rural population and that would be done by vesting more powers in the local bodies. I should also add that Madras Government has issued a white paper on the reformation of local bodies in which it is said that elementary education must be linked with the implementation of these various panchayats and local boards and it is proposed that the number of members in a panchayat should be between 10 and 20. We can have up to a maximum of 15 members in a village panchayat because even the panchayat in Madras has a maximum number of 15. The smaller the number in the panchayat the better the work turned out. It is better to have a maximum limit of 15 and increase the term of office from four years to five years.

So far as the allocation of revenues of the State to these various bodies is concerned, I wish to make one or two suggestions. Government now proposes to set apart 50 per cent of the total land revenue of the State to be distributed for these various village panchayats and local boards. But some of my friends pleaded that the entire land revenue should be allocated to these bodies, but if for any reason it is not possible to set apart the entire land revenue, at least 75 per cent of the land revenue can be set apart for being distributed to these bodies and the method and manner in which it is to be distributed is a thing which the Government have got to take into serious consideration because it is proposed that 15 per cent of the total revenue collection of the taluk should be given to the Taluk Boards and 10 per cent of the total revenue of the State should be set apart to be distributed between these various Taluk Boards in the manner in which Government from time to time determines and for the purposes for which Government intends. I think that would end in disaster, because I should say that the area in which more per capita revenue is derived, is likely to get more benefits. Supposing there is a Taluk Board which has got a population of 1½ lakhs : it gives a land revenue of one lakh of rupees; then it is entitled to get Rs. 15,000. Likewise, a taluk which has got a population of one lakh and a lakh of rupees' revenue is also entitled to get Rs. 15,000. So where the per capita revenue is more, that area is likely to get more benefits. My contention is that the area which gives less per capita revenue should be given more. So from that point of view I should say that the allocation that is to be made by the Government so far as revenue is concerned should be distributed on the basis of population. So I suggest that 15 per cent of the total land revenue of the State should be given to each Taluk Board on poulation basis; another 15 per cent to be distributed equally among all the Taluk Boards and another 7½ per cent revenue should be set apart to be given to those Taluk Boards whose area is backward. Likewise, 37½ per cent revenue should be given to the various panchayats, which amounts to 75 per cent in all. In that way, if the Government allocates this revenue, I think a uniform level of development can be achieved. Otherwise there will be uneven development so far as these areas are concerned. Government should place all these panchayats and local boards in a stable financial position. Otherwise they cannot be expected to do the work which has been assigned to them. Even the District Boards in old Mysore were not able to cater to the district needs. Unless the Government places these institutions in a stable financial position, nothing can be turned out by them. There are very many provisions in the Bill, under which powers have been given to the officers with the result that no member in the panchayat or local boards would take any interest to do tangible work for raising the economic and social level of the rural population.

It is contemplated to appoint a Secretary to the village panchayat. Why is it necessary to appoint a paid Secretary to these panchayats? Even under the Madras Village Panchayats Act, it is the panchayat that appoints the clerk or the subordinate staff.

(SRI G. VENKATAI GOWDA)

Unless that is done, the functioning of the panchayat will not be smooth. Hence I suggest that instead of appointing a Secretary, it should be left to the panchayat itself, whether there is any necessity to appoint a clerk or other subordinate staff for the smooth working of the panchayat.

So far as Taluk Boards are concerned, my friends have already submitted that there should be direct election. Except reservation for Scheduled Castes, there should be direct election and only the Executive Officer should look to the affairs of the Taluk Boards. So far as the District Development Council is concerned, in the white paper issued by the Madras Government it has been suggested that in addition to the powers that have been conferred under the provisions of the Bill, the District Development Council is to advise on all development schemes undertaken by the local boards as well as the departments which are under the control of the State Government, namely, food and agriculture, industries labour, co-operation, public works, health, education and local administration.

2-30 P.M.

Unless these functions are assigned to the District Development Council, I do not think any useful purpose will be served by the mere existence of the District Development Councils. It has been suggested that a non-official should be nominated as the President of the District Development Council and that the powers which are sought to be given to the Deputy Commissioner must be vested in the District Development Council. It has been provided in sub-section (4) of Section 30 that any dispute relating to the validity of the election of a Sarpanch under sub-section (1) or sub-section (2) shall be decided by the Deputy Commissioner and that the decision of the Deputy Commissioner thereon shall be final and no suit or other proceeding shall lie in any court in respect of any such decision. I think that this section is inconsistent with Section 202 wherein it is stated that an appeal lies to the Commissioner with revisional powers to the Government. Not only that, but I submit that the final decision should vest with the District Development Council and not with the Deputy Commissioner subject to the revision powers excercised by the Government. Suitable amendment will have to be made so far as this section is concerned.

As regards the powers given to the members of the panchayat, I would like to add one more power and it is as follows:

"Any member shall have access to the records of the panchayat after giving notice to the President.

Provided that the President may for reasons given in writing prevent him from having access."

Unless such a right is given to a panchayat member, he will not be in a position to be in touch with the day to day administration.

Sub-section (4) of Section 53 provides—

"An appeal shall lie to the Deputy Commissioner from any order or direction or notice of the Panchayat under sub-section (2) and the decision of the Deputy Commissioner on such appeal shall be final."

This sub-section is also inconsistent with Section 202. I would urge that the power to take the final decision should be vested with the District Development Council subject to the revisional powers exercised by the Government.

Then, sub-section (4) of Section 57 also provides:

"Any person aggrieved by the refusal to grant or renew a licence or by the suspension or cancellation of a licence under sub-section (3) may, within thirty days of the date of communication of the order, appeal to the Deputy Commissioner and the decision of the Deputy Commissioner on such appeal shall be final."

Thus, it will be seen that in various sections of this Bill the power is vested only with the Deputy Commissioner and his orders are supposed to be final. I do not know how the administration of our panchayats will go on if this state of affairs were allowed to continue. The District Development Council is there and it must be given the power to decide such matters subject to the revisional powers to be exercised by the Government.

Under Section 72, an appeal against assessment, etc., lies to the Standing Committee of the Taluk Board. I submit that there must be an appeal against the decision of the Standing Committee of the Taluk Board to the District Development Committee.

I have already stated that there is no necessity for appointing a Secretary. Even in Section 79 the powers of a Secretary are not enumerated.

In certain matters the jurisdiction of the court has been taken away. Supposing a party challenges the very legality of the assessment, he must have a right to go to a court and file a suit. I do not know why the Deputy Commissioners decision has been made final in this respect. I submit that that is not conducive to the growth of democracy. You may prohibit him from contending about the quantum of assessment, but if he challenges the very legality of the assessment, should he not be allowed to go before a court? Supposing a wrong person has been assessed, should he not have the right to go to a court and ventilate his grievance and say that he is not the person to be assessed?

As regards the dissolution of supersession of panchayat or Taluk Board, this power should be vested with the District Development Council. It is stated in sub-section (1) (ii) of Section 199 that 'such period may be longer than the term for which the members of the panchayat would have held office under section 24, if the panchayat had not been superseded under this section;' This should not be the case and such period should not be longer than the term for which the members would have held office.

Section 203 says that the Government or the Commissioner may call for and examine the record of any proceedings under this Act of any subordinate officer .... I would submit that the words 'The Government or the Commissioner *suo moto* or on application made by a party in this behalf' should also be incorporated.

The panchayats should also be invested with judicial powers. In Madras Karnatak, the panchayats are entrusted with such powers and they try minor criminal cases and impose a fine of Rs. 15. If this provision is not mad, we will be the losers. I request the Hon'ble Minister to bring in another Bill for this purpose or to make such a provision in this Bill itself.

With these observations, I submit that so many radical changes have got to be made to make this Bill a perfect one and I hope the Select Committee and the Hon'ble Minister concerned will do well in bringing a perfect Bill before the House.

Thank you, Sir.

*ಶ್ರೀ ಎ. ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ್ (ನರಗುಂದ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ವಿವಿಧಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕಾರು ತರಹ ಸ್ಥಾನಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಕಾಯಿದೆಗಳು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದುವು. ಅವುಗಳನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸಿ ಇಡೀ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುವಂಥ ಸ್ಥಾನಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಎಂದರೆ Village Panchayats and Local Boards ಕಾಯಿದೆ ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯೊಳಗೆ ತರಲು ಎಷ್ಟೋ ವಿಳಂಬವಾದರೂ ಅನೇಕ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಮಲಿನಲ್ಲಿದ್ದಂಥ ಕಾಯಿದೆಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿ, ಅದರಲ್ಲಿಯ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಯ ಭಾವನೆಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅತ್ಯುತ್ತಮರೀತಿಯ ಒಂದು ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಭೆಯೊಳಗೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಏನೇ ಕಾಯಿದೆ ಮಾಡಲಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದು ದೋಷಗಳು ಇರುವುದು ಸಹಜ. ಅವುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಅನುಭವದಿಂದ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ತಿದ್ದುಪಾಟುಮಾಡುವುದು ಜರೂರು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಯಾವ ಮಸೂದೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇದೆ ಇದರೊಳಗೆ ಮುಂಬೈ ಕಾಯಿದೆಯೊಳಗೆ ಇದ್ದಂಥ ಕೆಲವು ಮಹತ್ವದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಹ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮುಂಬೈ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ Bombay Panchayat Actನ್ನು 1933ರಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಜಾರಿಗೆ ತಂದದ್ದು. ಅನಂತರ 1939, 1947 ಮತ್ತು 1950ರಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದು ಮಾರ್ಪಾಡುಗಳು ಆಗಿ ಈಗ progressive ಆದಂಥ ಒಂದು ಕಾಯಿದೆ ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಆದರೆ ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಈಗ ತಂದಿರುವ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿಒಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿ 1,500 ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಅಥವಾ groups of villagesನಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ

(ಶ್ರೀ ಎ. ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ್).

ದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವೊಂದು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡಲು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ಇಲ್ಲಿ 1,500 ಜನಸಂಖ್ಯೆಯೆಂದು ಯಾವ ಅಂಕಿಯನ್ನೋ ಹಾಕಿದೆ, ಇದು ಸರಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಉತ್ಪನ್ನದ ಬಾಬು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪಂಚಾಯಿತಿಯನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ಬರೀ 1,500 ಜನಸಂಖ್ಯೆಯೆಂದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ 1,000 ಜನ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಒಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾದರೆ ಉತ್ತಮ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. 1,000 ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಿದ್ದು 3,000ದಿಂದ 6,000 ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹಣದ ಉತ್ಪನ್ನವಿದ್ದರೆ ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ಆಡಳಿತ ಸುಗಮವಾಗಿ ಸಾಗಿ ಉತ್ತಮ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಭಾಗದವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿರುವ ವಿಷಯ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಬರೀ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು 1,500 ಜನರಿಗೆ ಒಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿಯೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair]

ಇನ್ನೊಂದು ತೊಡಕೇನೆಂದರೆ, 1,500ಕ್ಕೆ ಒಂದು group ಪಂಚಾಯಿತಿ ಮಾಡಿದಾಗ ಎರಡು, ಮೂರು ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಪರಸ್ಪರ ವ್ಯಾಜ್ಯ ಬೆಳೆದು ನಮ್ಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಯವರು ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರು ತಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯವರು ಸರ್‌ಪಂಚ್ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಪರಸ್ಪರ ಅವರವರೊಳಗೇ ವ್ಯಾಜ್ಯ ಹೊಡೆದಾಟ, ಬಡಿದಾಟ ಆಗಿ ಮನೆ ಸುಂಕ ಕೊಡದೆ, ತೆರಿಗೆ ಕೊಡದೆ ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿರುವ ಸಂದರ್ಭಗಳಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನದಮೇಲೆ ಮಾಡುವುದು ಮೇಲು. 800 ಅಥವಾ 1,000 ರೂಪಾಯಿ ಆದಾಯ ವಿರುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇದರಿಂದ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರಿಗೆ ತಿಕ್ಕಾಟ ತಪ್ಪುತ್ತದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರ ಜನ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಹಳ್ಳಿಗಳಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನೇ ಮುಂದೆಯೂ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇದೇರೀತಿ ಯು.ಪಿ. ನಲ್ಲಿದೆ; ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ 1,500 ಎಂದು ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು 1,000ಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಬೇಕು. ಅಮೇಲೆ, group panchayat ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ, ಅದಷ್ಟು ಇಂಥ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಕಡಮೆಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ವ್ಯಾಜ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ minimum ಒಂದು ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಒಂದರಂತೆ ಇಡಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಸೂಚನೆ.

ಇನ್ನು ಉಳಿದ obligatory ಕೆಲಸಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಜನರಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯೋತ್ಸಾಹವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಹುರುಪಿನಿಂದ ದುಡಿಯುವಂತೆ ಸ್ಕೀಮುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿಕೊಂಡು, ಯೋಜನಾ ಆಯೋಗದವರು ಯಾವ ನಿರ್ದೇಶ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ; ಹಳ್ಳಿಗಳ ಆಡಳಿತ, ಗ್ರಾಮ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ವಾಂಗ ಸುಂದರವಾಗಿರಬೇಕೆಂಬ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕೆಂದು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೋ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದಂಥ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಬೊಂಬಾಯಿ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿದ್ದಂಥ ಈ ಮಹತ್ವವಾದ ಅಂಶ ಇದರಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಬೊಂಬಾಯಿ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಕೂಲ್ ಕಮಿಟಿಯೆಂಬುದನ್ನು ಮಾಡುವ ಏರ್ಪಾಡಿದೆ. ಈ ಸ್ಕೂಲ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಐದು ಮಂದಿಗಳಿದ್ದು, ಗ್ರಾಮ ಶಾಲೆಯ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸುವುದು, ಅವರು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂದು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ಥಾನಿಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನಿಟ್ಟಿರುವುದು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ; ಮತ್ತು ಅವಶ್ಯಕವಾದದ್ದಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಇಲ್ಲಿನ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೂ ತಪ್ಪದೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಮುಂದೆ ಯಾವರೀತಿ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಮಾಡುತ್ತೀರೋ ಅದರ ಘಟನೆ ಯಾವರೀತಿಯಿದೆಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ on the spotನಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಅವರ ಕೆಲಸ ಹೆಚ್ಚಿನದಾದರೂ punishment ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅಧಿಕಾರವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೊರತೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಸರ್‌ಪಂಚರ ಚುನಾವಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದರೊಳಗೆ 30ನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನ ಸರ್-ಪಂಚ್‌ನವರೇ ಸಭೆಯನ್ನು ಕರೆಯುವ ಹಾಗೆ ಇರಕೂಡದು. ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಚೀಫ್ ಎಗ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಆಫೀಸರಿರುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಜರಿದ್ದು ಅವರೇ ಸಭೆಯನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಬೇಕು. ತಮಗೇ ಗೊತ್ತಿದೆ, ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಹಳೆಯ ಸರ್-ಪಂಚ್‌ನವರು ತಮಗೇ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಸಿಕ್ಕಬೇಕೆಂದರೆ ಸಭೆಯನ್ನೇ ಕರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳುಗಳಕಾಲ ಚುನಾವಣೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಚೀಫ್ ಎಗ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಆಫೀಸರೇ ಈ ಸಭೆಯನ್ನು ಕರೆಯುವ ಅಧಿಕಾರ ಹೊಂದಿರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸೂಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು motion of no-confidenceಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಮಾತ್ರ ಇರಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ, ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಸರ್-ಪಂಚಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದರೆ, ಸುಮ್ಮನೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾದರೂ, ಗಡಿಬಿಡಿ ಎಬ್ಬಿಸುವುದಕ್ಕಾದರೂ, ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕುಂಠಿತಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕಾದರೂ ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ಅವಿಶ್ವಾಸ ಸೂಚನೆ ಕೊಡಬಹುದು. ಇಂಥದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಬಾರದು, ಅಥವಾ ಅವಿಶ್ವಾಸ ಸೂಚನೆ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಇಷ್ಟು ಜನರು ರುಜು ಮಾಡಿ ಸರ್-ಪಂಚಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದನ್ನು ಅವಿಶ್ವಾಸ ಗೊತ್ತುವಳಿಯೆಂದು ಭಾವಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಮೇಲೆ, ಪಂಚಾಯಿತಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳನ್ನು ಕಮಿಷನರೇ appoint ಮಾಡುವಂತಿದೆ. ಅವರೇ ಒಂದು cadre ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅದರಿಂದ ನೇಮಕಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಕಡ್ಡಾಯವಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು, Chairman of the District Council (ಒಂದು ವೇಳೆ non-official ಚೇರ್ಮನ್ನರಿದ್ದರೆ) ಅವರು ಸೇರಿ ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರೇ ಒಂದು ಕೇಡರ್ ತಯಾರಿಸಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರನ್ನು ಆರಿಸುವ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ; ಅಥವಾ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರೊಬ್ಬರೇ ಮಾಡಿದರೂ ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಬೆಳಗಾಂ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ನಾಲ್ಕು ಡಿವಿಜನ್ ಸೇರಿ ಒಂದು ಕೇಡರ್

ಮಾಡಿದರೆ ವರ್ಗಾವರ್ಗಿ (Transfer) ಮಾಡಬಹುದು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಆಯಾ ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದೊಳಗೇ ನೇಮಕಮಾಡುವಂತಿರಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ಮತ್ತು ಚೇರ್ಮನ್ನರು ಸೇರಿ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವಿರಬೇಕೆಂದು ಸೂಚನೆ.

ಮೂರನೆಯದಾಗಿ, ಇನ್ನೊಂದು ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯವೆಂದರೆ, ಶೇಕಡ 25, ಶೇಕಡ 15, ಶೇಕಡ 10, ದಾಮಾಷಾದಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡಿಗೂ ಪಂಚಾಯಿತಿಗೂ ಕೊಡುವುದೆಂದಿರುವುದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಇಡೀ ಶೇಕಡ 80 ತೆಗೆದು ಒಂದೊಂದಕ್ಕೂ ಶೇಕಡ 40—ಶೇಕಡ 40ರಂತೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಸೂಚನೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಗ್ರಾಮಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆಯಾಯ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ M.L.A. ಮತ್ತು M.L.C. ಇವರು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನ ಎಕ್ಸ್ ಅಫಿಷಿಯೋ ಮೆಂಬರುಗಳಾಗಿ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ತಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ವಿಕಾಸ ಹೇಗೆ ಆಗಬೇಕು, ಯಾವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಯಾವ ರಸ್ತೆ ಮಾಡಿಸಬೇಕು, ಯಾವ ಯಾವ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಅತ್ಯವಶ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಆ ಪ್ರದೇಶದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪರಿಚಯವಿದ್ದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವ ಈ ಸದಸ್ಯರ ಸಲಹೆ ಬಹಳ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದು. ಈ ಸಭೆಯ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡಿನ ಎಕ್ಸ್ ಅಫಿಷಿಯೋ ಸದಸ್ಯರಾಗುವುದು ಸಮರ್ಪಕವೂ, ಸರಿಯಾದದ್ದೂ ಆಗಿದೆ. ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು consultative body ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಆಗಿ, ಏನೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ, ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅಪವಾದ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಇದೆ. ಎಕ್ಸ್ ಅಫಿಷಿಯೋ ಆಗಿರತಕ್ಕವರಿಗೆ ವೋಟಿಂಗ್ ಪವರ್ ಇರಬೇಕು. ತಾಲ್ಲೂಕಾ ಬೋರ್ಡ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್ ಆಗಬಾರದು ಎಂದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸದಿದ್ದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ವಿರೋಧ ವಿಲ್ಲ. ಎರಡು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳ ಮತದಾರ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಚುನಾಯಿತರಾದ M.L.A. ಮತ್ತು M.L.C. ಅವರು ಎರಡೂ ತಾಲ್ಲೂಕಾ ಬೋರ್ಡುಗಳಲ್ಲಿ ಎಕ್ಸ್ ಅಫಿಷಿಯೋ ಆಗಿ ಉಳಿಯುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ತಾಲ್ಲೂಕಾ ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರವು ಇರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ತಾಲ್ಲೂಕಾ ಬೋರ್ಡು ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರು, ಸ್ಟಾಂಡಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿ, ಹೆಲ್ತ್ ಕಮಿಟಿ ಮುಂತಾದ ಕಮಿಟಿಗಳ ಚೇರ್‌ಮನ್ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಆಡಳಿತ ಅನುಭವ ಬರಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತರಬೇತಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿ ಚೇರ್‌ಮನ್ ಬೇರೆ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್ ಬೇರೆ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಸ್ಥಾನಮಾನಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ಹಾಕಿ ದುಡಿಯಲು ಅವರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಆ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯ.—ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಇರಬೇಕು. ನಾಮಿನೇಷನ್ ಇರಬಾರದು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಮಾತನಾಡಿದ ಅನೇಕ ಮಿತ್ರರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನದೂ ಸಹ ಅದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. ತಾಲ್ಲೂಕಾ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಇರಬೇಕು. ನಾಮಕರಣಮಾಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದನ್ನು ಕೊಡಲೇ ತೆಗೆದು ಹಾಕಬೇಕು. ಕೆಲವರು ವಶೀಲಿ ಬಾಜಿ ಮಾಡಿ, ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿ ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಿ, ನಾಮಕರಣದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಹೆಸರು ಬರುವಹಾಗೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾಮಕರಣವಿಧಾನ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದರೆ ಯಾರು ನಿಜವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಕರ್ತನಾಗಿರುವನೋ ಅಂಥವನು ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಆರಿಸಿ ಬರುವನು. ಆದುದರಿಂದ ಈ ನಾಮಕರಣ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ (ಗುಬ್ಬಿ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೆ, ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಸೂದೆಯ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಮೋದನೆ ಮಾಡಬೇಕೇ ಇಲ್ಲವೇ, ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥ ತೊಡಕುಗಳು ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಸರಕಾರ ಮತ್ತು ಈ ಸಭೆ ಹಾಗೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದು, ತೊಡಕನ್ನು ಬಿಡಿಸಲು ಸರಕಾರ ಯಾವ ಮಾರ್ಗ ಹಿಡಿಯಬೇಕು, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಹೇಗೆ ಬೆಳೆಸಬೇಕು, ಹಾಗೂ ದಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕಲ್ಲುಮುಳ್ಳುಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ತೆಗೆಯಬೇಕು ಎಂಬ ಅಂಶಗಳ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ.

ಈ ಮೊದಲು ಸರಕಾರದವರು ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದಾಗ್ಗೆ, ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ಏನು ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದರೆ, ಒಂದು ವಿಸ್ತೃತವಾದ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸವಾಲು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಸವಾಲನ್ನು ಎದುರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಈಗ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದಹಾಗೆ ಇದೆ. ಏನೇ ಆಗಲಿ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷ. ಈಗಾಗಲೇ ಮಾತನಾಡಿದ ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಲೋಪ ದೋಷಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಿಶಾಲ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ ರಚಿತವಾದ ನಂತರ, ಇಂಥ ಕಾನೂನನ್ನು ರಚಿಸುವಾಗ ಸರಕಾರ ಏನೇನು ತೊಡಕುಗಳು ಇವೆ, ಹಾಗೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿವಾರಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಕಾನೂನನ್ನು ನಾವು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಪುನಃ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆಯೊಂದನ್ನು ತರುವ ಹಾಗೆ ಆಗಬಾರದು. ಕಾನೂನು ರಚಿಸುವಾಗಲೇ ಏನೇನು ತೊಡಕುಗಳಿವೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮುಂದಿನ ಹತ್ತು ಅಥವಾ ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆ ಬಾರದ ಹಾಗೆ ಕಾನೂನು ರಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಎಂಥ ಉತ್ತಮ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಏನೂ ಲೋಪ ದೋಷಗಳಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಯವರು ಅನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಂಥ ಒಳ್ಳೆ ಅಸ್ತಿಭಾರ ಹಾಕಬೇಕು. ಈ ಬಿಲ್ಲು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹೋಗತಕ್ಕದ್ದಿದೆ ಎಂದು ಹಾಗೆಯೇ ಬಿಡಬಾರದು. ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸ ಬೇರೆಯಾಗಿದೆ. ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆ—

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ)

ಮಾಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಚರ್ಚೆಮಾಡ ತಕ್ಕಂಥದ್ದನ್ನು ಇಂತಿಷ್ಟೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿಬಿಡಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಬಂಧ ಹಾಕುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ನಾವು ಚಪ್ಪಲಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಏನೂ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು 241 ವಿಧೇಯಕಗಳು ಇವೆ. 5ನೇ ಕ್ಲಾಜಿನಿಂದ 216(2)ನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನವರೆಗೆ ಎಷ್ಟು ದೋಷಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಬೇಕು.

The House adjourned for Lunch at Three of the Clock and re-assembled at Thirty Minutes past Three of the Clock.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair]

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮೊದಲನೆಯ ಪುಟದಿಂದ ಕೊನೆಯ ಪುಟದವರೆಗೂ ನೋಡಿದೆ. ಅವಕ್ಕಿರುವ ಅಧಿಕಾರ, ಸೂಪರ್‌ವಿಷನ್ ಈ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಂತದಲ್ಲೂ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ ಕೈವಾಡವಿದೆ. ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ ಕೈವಾಡವಿಲ್ಲದೆ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಚುನಾವಣೆಯಾಗಲಿ, ಪಂಚಾಯಿತಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಾಗಲಿ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು ಕೆಲಸವಾಗಲಿ ಯಾವುದೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಒಂದೇ ಮಂತ್ರ. ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ಮ್ಯಾಜಿಕ್‌ವ್ಯಾಂಡ್ ಇದ್ದಹಾಗೆ ಅವರಿದ್ದರೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತವೆ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಂತದಲ್ಲೂ ಇರಬೇಕೆಂದು ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೋ ನನಗಂತೂ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಎಲ್ಲಿ ದೋಷವಿದೆ, ಅದರಿಂದೇನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಕಾಯಿದೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ 5 (5)ನೇ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆಗಳು ನಡೆದಾಗ ಎಷ್ಟು ಜನರು ಪಂಚಾಯಿತಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಜನರು ಅಲ್ಲಿ ಚುನಾಯಿತರಾಗದೆ ಹೋದರೆ, ಎಷ್ಟು ಜನರು ಚುನಾಯಿತರಾಗಿಲ್ಲವೋ ಅಷ್ಟು ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೂ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ನೇಮಕಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಇದೆ. ಇದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವತತ್ವಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಯುವಾಗ ಹತ್ತು ಸ್ಥಾನಗಳು ಪಂಚಾಯಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಆರು ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಚುನಾಯಿತ ಸದಸ್ಯರು ಬಂದು ಇನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಸ್ಥಾನಗಳು ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದರೆ, ಆ ನಾಲ್ಕು ಜನರನ್ನು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ನೇಮಕ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ನಾಮಕರಣ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾದರೆ ಜನಗಳ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಂತಾಯಿತು? ಮಹಾತ್ಮಗಾಂಧಿಯವರು ಗ್ರಾಮ ಸ್ವರಾಜ್ಯವನ್ನು ಒಂದು ಸುಭದ್ರವಾದ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ಸದಸ್ಯರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವಾಗ ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ನೇಮಕವಾದ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ, ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಜನರಿಂದ ಓಟು ಪಡೆದು ಬಂದ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಏನು ವ್ಯತ್ಯಾಸ? ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದವರಿಗೆ ಏನೇನು ಹಕ್ಕುಗಳು ಇವೆಯೋ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆಯೋ, ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇತರರಿಗೂ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಯಾರೇ ಬರಲಿ ಅವರಿಗೆ ಚುನಾಯಿತರಾದ ಸದಸ್ಯರಂತೆಯೇ ಎಲ್ಲ ಅವಕಾಶಗಳೂ, ಅಧಿಕಾರಗಳೂ ಇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಬರದೇ ಇದ್ದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು, ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನಜಾಗೃತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಸರ್ಕಾರದ ಮುಖ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ. ಹನ್ನೊಂದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅಧಿಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವ ಪಕ್ಷ ಗ್ರಾಮ ಸ್ವರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಲು ಏನೇನು ಲೋಪ ದೋಷಗಳಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಅವುಗಳ ನಿವಾರಣೆಗೋಸ್ಕರ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇಷ್ಟು ಕಾಲವಾದರೂ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿರುವ ಪಕ್ಷ ಜನತೆಯನ್ನು ಏಕೆ ಎಚ್ಚರಗೊಳಿಸಿಲ್ಲ? ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ 5ನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಏನೊಂದು ದೋಷ (defect) ಇದೆ, ಒಂದು ಕಡೆ ಚುನಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವುದು, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವುದು ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ, ಕಡಮೆ ಬಿದ್ದ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಚುನಾವಣೆಗಳ ಮೂಲಕವೇ ಭರ್ತಿಮಾಡಲು ಸರ್ಕಾರ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಮಸೂದೆಯು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಕ್ಲಾಜ್ ಎಂಟರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ:

"Appointment of an Administrative Committee or Administrator on failure to elect members of Panchayat."

ಮತ್ತೆ ಯಥಾ ಪ್ರಕಾರ ಬಂತು. ಒಂದು ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವತತ್ವಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಗ್ರಾಮ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಎಂದರೆ ಊರಿನ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿ, ಚುನಾವಣೆಗಳು ಆಗದೆ ಹೋದರೆ ಮತ್ತೆ ಒಂದು ಆಡಳಿತ ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸೋಜಿಗದಲ್ಲಿ ಸೋಜಿಗ, ಆಶ್ಚರ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿದೆ. ದೇಶಕ್ಕೆ ಏನೋ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ತೃಪ್ತಿಕರವಾದ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಜನರನ್ನು ಮರುಳುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. Administrative Committee or Administrator, ನೇಮಕದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೊಡಗು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ರಾಜ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಆಗಿನ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಬ್ಬ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟ

ರನ್ನು ನೇಮಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ನೀವು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೀರಿ ಎಂದರೆ ಗ್ರಾಮ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನತೆಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗದೆ ಹೋದರೆ ಅದರ ಅಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸಲು ಒಂದು ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಅಥವ ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಒಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. Decentralisation of power, decentralisation of so many other things ಎಂದು ಏನೇನೋ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಅವೊಂದೂ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಸರಿಯಾದಂಥ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ಗ್ರಾಮ ಸ್ವರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಿದರೆ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಲಭಿಸಿರತಕ್ಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮತ್ತೆ ಬೇರೆ ಯವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹೋಗದೆ, ಪರಾಧೀನವಾಗದೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲೇ ಉಳಿಯುವಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಪಂಚಾಯತಗಳ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸಲು ಕಮಿಟಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸುವುದಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟರನ್ನು ನೇಮಿಸುವುದಾಗಲಿ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ದಮನವೇ ಹೊರತು ಪ್ರಜಾಭುತ್ವದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರಿಯಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ Prohibition of simultaneous membership ವಿಷಯವಿದೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗಂತೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬ ಎರಡು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿದ್ದು ಎರಡು ಕಡೆಯೂ ಚುನಾಯಿತನಾದರೆ, ಆಗ ಅವೆರಡರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆ ರಾಜೀನಾಮೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದು ಜಗತ್ತಿಗೇ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ, ಪಂಚಾಯಿತಿ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್ ಇವು ಮೂರನ್ನೂ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಸಮನ್ವಯೀಕರಣಮಾಡಿ ತಂದಿರತಕ್ಕ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಂದ ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯ ಗೆದ್ದು ಬಂದರೆ, ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಅವಧಿಯೊಳಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜೀನಾಮೆಯನ್ನು ಕೊಡದೆ ಹೋದರೆ ಅಂಥವನ ಸದಸ್ಯತನ ಹೋಗುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಆ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಚುನಾವಣೆಯನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸೋಜಿಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಎರಡು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದು ಬಂದರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ರಾಜಿನಾಮೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಿ ಜನಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಯಾರಾದರೂ ನೋಡಿ ನಕ್ಕಾರು. ಇಂತಹ ಕ್ಲಾಜನ್ನು ಏಕೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

12ನೇ ಕ್ಲಾಸ್ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ:

"12 Prohibition of simultaneous membership.—(1) If a person is elected by more than one Panchayat constituency, he shall by notice in writing signed by him and delivered to the Assistant Commissioner or any other officer authorised by him in this behalf, within the prescribed time, choose any one of the constituencies which he shall serve, and the choice shall be final."

ಇವೊತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನೋಡಿದರೆ, ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯತಕ್ಕ ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನೇ ನೋಡಿದರೂ, ಇಂಥ ಕಾನೂನು ಇರುವುದನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯೂ ನೋಡಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಇದರಲ್ಲಿ ಏನು ತಪ್ಪು ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ? ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಕಡೆ ಇರಲು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಇರಬೇಕು ಎಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

Sri B. N. BORANNA GOWDA (Belur).—Perhaps my friend cannot understand it. What is wrong in making that provision?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಕ್ಲಾಜ್ 12 (2) ರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:

"(2) When any such choice has been made, the constituency or constituencies other than the constituency which such person has chosen to serve, shall be called upon to elect another person or persons."

"(3) If the candidate does not make the choice referred to in sub-section (1) the election of such person shall be void and all constituencies concerned shall be called upon to elect another person or persons."

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಈಗ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯ ಎರಡು ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಚುನಾಯಿತನಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದರೆ, ಒಂದು ಗೊತ್ತಾದ ತಾರೀಖಿನೊಳಗಾಗಿ ಆ ಎರಡು ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಪೈಕಿ ಯಾವುದು ಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಇನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಎರಡರಲ್ಲಿ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ರಾಜೀನಾಮೆಯನ್ನು ಕೊಡದೆ ಇದ್ದರೆ, ಆ ಎರಡು ಸ್ಥಳಗಳೂ ಖಾಲಿಯಾಯಿತು ಎಂದು ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು Calendar of events issue ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಚುನಾವಣೆಗಳು ನಡೆಯದೆ ಇದ್ದರೆ ಆ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ನಾಮಿನೇಷನ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಅಚ್ಚರಿಯಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚರಿ, ಒಂದುಕಡೆ ಹತ್ತು ಜನರು ಇರಬೇಕಾದ ಕಡೆ ನಾಲ್ಕು ಜನರು ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಉಳಿದವರು ಚುನಾಯಿತರಾಗದೆ ಇದ್ದರೆ, ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ಆ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ಚುನಾವಣೆಗಳೇ ನಡೆಯದೆ ಇದ್ದರೆ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟರನ್ನು ನೇಮಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಒಬ್ಬನು ಎರಡು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಚುನಾಯಿತನಾಗಿ ಬಂದರೆ

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ)

ಒಂದಕ್ಕೆ ರಾಜಿನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟು ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ದೂರ ಅಪನಂಬಿಕೆಯನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ! ಇಂಥ ಒಂದು ಕ್ಲಾಜನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದರಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ದಡ್ಡರು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಚುನಾಯಿಸಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಅಂಥ ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸದಸ್ಯರು ಇರಕೂಡದು ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಇಂಥದನ್ನು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು, ಅದನ್ನು ಜನತೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಏನು ಅರ್ಥವಿದೆಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾರಾದರೂ ಇದನ್ನು ಓದಿದರೆ ಏನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಾರು? ಎರಡು ಕಡೆ ಸದಸ್ಯತನವಿದ್ದರೆ, ತಿಳಿದುಕೊಂಡೂ ಎರಡನ್ನೂ ಯಾರಾದರೂ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕಾನೂನುಮಾಡಿ, ಎರಡನೆಯ ಮದುವೆಯಾಗುವುದು ಕಾನೂನಿಗೆ ವಿರೋಧವೆಂದರೆ, ಯಾರಾದರೂ bigamy marriage ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಎನ್ನುವುದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರು ಈಗ ಆ ರೀತಿ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದುದರಿಂದ ಮೂರನೆಯ ಸಬ್ ಕ್ಲಾಜನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕು, ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದ್ದೊಂದನ್ನು ತೆಗೆದು ಬಾಕಿ ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Your time is over.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—If the Chair wants me to stop my speech I shall do so. If the Bill is to be discussed thoroughly, more time must be given. If you do not want me to speak I shall sit down.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Many members have to speak.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ (3) ನೆಯ ಕ್ಲಾಜನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಅಂಥ ಅಧಿಕಾರ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಇರಬಾರದು. ಅದಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಗ್ರಾಮ ಸ್ವರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವರು ಅದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ರಾಜಿನಾಮೆ ಕೊಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು, ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪನವರೇ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಹೇಳಬೇಕು ಎಂದರೆ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾವು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬೇಕಾದರೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಇದೇ ಒಂದು ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಒಬ್ಬನ ಸದಸ್ಯತ್ವವನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ. ಒಬ್ಬನು ಒಂದು ಪಂಚಾಯ್ತಿಯ ಸದಸ್ಯತನವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂಬುದೇ ಒಂದು ಕಾರಣವಾಗಕೂಡದು.

ಇನ್ನೊಂದು "Determination of Validity of Election by Deputy Commissioner" ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಒಂದು ಮುನಿಸಿಪಲ್ Electionನಲ್ಲಿ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಪಿಟಿಷನ್ ಬಂದರೆ ಸಿವಿಲ್ ಜಡ್ಜ್ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅದು ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಥಾದ್ದರಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮ ಸ್ವರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವ ಜನ, Executive power ಉಳ್ಳ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೇ, Election dispute ಬಂದರೆ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವುದನ್ನೂ, ಮತ್ತು Temporary appointments ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನೂ ಕೊಡುವುದೇ! ಬೇರೆ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಬಹುದು. ಇಂಥ ಚುನಾವಣೆ ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಕಾನೂನು ಬದ್ಧವಾದ ಕೋರ್ಟಿನ ಮುಂದೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕೇ ಹೊರತು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೇ ಇಷ್ಟೊಂದು ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ರಾಮರಾಜ್ಯ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಈ 13 ನೆಯ ಕ್ಲಾಜನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿ ಇದನ್ನು ಕಮಿಷನರು ಮಾಡಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಬೇಕೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಲೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Your time is over. You may please conclude. Sri T. N. Mudlagiri Gowda may speak.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Yesterday, members were allowed from 30 minutes to 60 minutes.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—There is time limit now.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—I never knew that this partial treatment would be meted out.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—There is no partial treatment.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—I request the Chair to give me another ten minuts.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—I cannot give. Sri Mudlagiri Gowda will speak.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎನ್. ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ (ಕುಣಿಗಲ್).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿ ಮತ್ತು ಲೋಕಲ್ ಬೋರ್ಡ್ಸ್ ಬಿಲ್ಲಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ . . . . .

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಈ ರೀತಿ ನನ್ನನ್ನು ತ್ರಿಶಂಕು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬಿಡಬೇಡಿ.

I rise to a point of order, Sir. The Chair was pleased to say that the question of yesterday should not be brought in today. Yesterday we were considering the same Bill and we are continuing the same business today. The treatment accorded to Hon'ble Members yesterday must be given today also.

Sri R. CHENNIGARAMIAH.—Sir, do you allow points of order against the ruling of the Chair itself?

Mr. DEPUTY SPEAKER.—No. The Hon'ble Member is obstructing the business before the House.

(*Sri Muckannappa resumed his seat*).

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎಲ್. ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ.—ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಈಗ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ದಿವಸಗಳಿಂದ ವಿಪುಲವಾದ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿವೆ. ಅನೇಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಸದಸ್ಯರುಗಳು...

Sri G. N. PUTTANNA (Tumkur).—A matter of information, Sir. Time allotment ಮಾಡಿದ್ದೆಷ್ಟು?

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—15 ನಿಮಿಷಗಳು.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎಲ್. ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ.—ಈ ಬಿಲ್ಲು ನಮ್ಮ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಹಾಗೆ...

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—I have not concluded my speech. Let me conclude my speech. Yesterday, certain members were allowed even 70 minutes.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Do not bring the question of yesterday.

Sri K. PUTTASWAMY.—I rise to a point of order, Sir.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Is there a point of order?

Mr. DEPUTY SPEAKER.—What is the point of order?

Sri K. PUTTASWAMY.—Two members were standing at the same time.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Who raised the point of order and who is clarifying it, Sir?

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Please do not argue.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—I crave the indulgence of the Chair to allow me to conclude my speech.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Please resume your seat.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—I am prepared to face the worst consequences. Will you not allow me to conclude my speech?

Mr. DEPUTY SPEAKER.—I cannot allow.

*ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎಲ್. ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ.—ಈ ಬಿಲ್ಲು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡಿನ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದಿವಸಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡ ತಯಾರಾಗಿದೆ. ಆದರಿಂದಾಗಿ ಚುನಾವಣೆಗಳೂ ಆಗದೆ ನಿಂತಿವೆ. ಈಗಲಾದರೂ ಹೊಸ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ರಚನೆಯಾದಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಅದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನಿಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರನ್ನು ವಂದಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು clause by clause ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೂ ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದರ ಅಗತ್ಯವಿದೆಯೋ ಆ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನಾನು ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ವಿಲೇಜ್ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆಯ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಅಂದರೆ, 1,500 ರಿಂದ 10,000 ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆಯುವರೆಗೂ ಒಂದು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟು ಕಡಮೆ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುವುದು ದುಸ್ತರವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಈಗಾಗಲೇ ನಿನ್ನೆ ಮಾತನಾಡಿದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಭೀಮಪ್ಪ ನಾಯಕರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸತಕ್ಕ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡತಕ್ಕದ್ದೇ ಸರ್ಕಾರದ ಒಂದು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೇನೋ ಎಲ್ಲವೂ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗಬಹುದು ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ನಾವು ನೋಡಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಥವಾ ಎರಡು-ಮೂರು ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಒಂದು ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ಒಬ್ಬ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರನ್ನು ನೇಮಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಕೂಡ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿಯವರೂ ಕೂಡ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

4 P.M.

ಹೀಗೆ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿಯಲ್ಲಿ 1,500 ರೂಪಾಯಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂನಲ್ಲಿಯ ಶೇಕಡಾ 25 ರಷ್ಟನ್ನು ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ 15 ರಷ್ಟನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಇದೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಒಂದು ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ 5 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿವರೆಗೆ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಮಾಡುವುದಾದರೆ, ಶೇಕಡಾ 15 ರಂತೆ ಸುಮಾರು 600 ರೂಪಾಯಿವರೆಗೆ ಕೊಡಲಾಗುವುದು. ಆದರೆ ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಖರ್ಚು 1,500 ರೂಪಾಯಿವರೆಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ಮಸೂದೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸತಕ್ಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಪ್ರಮಾಣ ನೋಡಿದರೆ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಮತ್ತು ದೇಶದ ಆಗುಹೋಗುಗಳನ್ನು ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ಮಾಡಲು ಆಗುವುದೇ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಮುಖ್ಯಪ್ರಶ್ನೆ. ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ಹಣಕಾಸಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ವಹಿಸಬೇಕು? ಏನೇನು ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು? ಅವುಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸತಕ್ಕಂಥ ಶಕ್ತಿ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಈಗ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಮುಗಿದು ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ನಡೆದಿದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾಯೋಜನೆ, ಕಮ್ಯುನಿಟಿ ಪ್ರೊಜೆಕ್ಟ್ ಮುಂತಾದವುಗಳು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿವೆ. ಅಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಾಗಿ ಹಣ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ

(ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎನ್. ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ)

ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. N.E.S. ನಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಾಗಿ ಹಣ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಹಣ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬಂದಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ನಾವು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವದಾದರೆ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯ್ತಿಯ ಸ್ಥಿತಿಯು ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ದುಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುವಹಾಗೆ ಆಗಿದೆ.

Sri J. P. SARWESH (Serum).—There is no quorum that side, Sir.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Quorum is for the whole House, not for one side. You cannot divide the House like that. (*Laughter*).

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎನ್. ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ.—ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ವಹಿಸುವಾಗ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಹಣ ಎಷ್ಟು, ಹಣಕಾಸಿನ ಭದ್ರತೆ ಎಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕೈದು ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿದರೂ ಕೂಡ ಒಂದು ಊರಿಗೆ ಸರಾಸರಿ ಐದು ನೂರು ಮನೆಗಳಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಸಾವಿರ ಮನೆಗಳು ಎಂದು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಹಾಕಿದರೂ ಸಹ ಎರಡು-ಮೂರು ಸಾವಿರ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಹೆಚ್ಚು. ಎರಡು-ಮೂರು ಸಾವಿರಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಸರಕಾರ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಮೂರು-ನಾಲ್ಕು ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಮತ್ತು ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಸೇರಿಸಿ 2½ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಒಟ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಲ್ಲಿ 1,500 ರೂಪಾಯಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಪಂಚಾಯಿತಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗೆ ಸಂಬಳ ಕೊಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮೂರು-ನಾಲ್ಕು ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಮಾಡಲಾದ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಯ 2,500 ಉತ್ಪತ್ತಿಯಲ್ಲಿ 1,500 ರೂಪಾಯಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ 1,000 ರೂಪಾಯಿ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದು. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸುಗಮವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಆಗುವುದೇ ಎಂಬುದು ದೊಡ್ಡ ಯೋಚನೆಯಾಗಿದೆ, ಇದನ್ನು ಸರಕಾರ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುವುದು ಏನೆಂದರೆ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಹಣ ಸಾಲದು. ನೂರು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಹಣ ಕೊಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಉತ್ಪತ್ತಿಯಲ್ಲಿ 1,500 ರೂಪಾಯಿ ಆಡಳಿತೆಯ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗುವುದರಿಂದ ಅವಶ್ಯವಿರುವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಹಣ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮುಂಬಯಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದು ರಿಯಾಯಿತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ರಿಯಾಯಿತಿ ಇರುವಹಾಗೆ ಸರಕಾರದವರು ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಈ ಖರ್ಚನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂನಲ್ಲಿ 15 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನೂರು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯ ಖರ್ಚನ್ನು ಶೇಕಡಾ 50 ಅಥವಾ ಶೇಕಡಾ 75 ರಷ್ಟು ಇಲ್ಲವೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸರಕಾರದವರೇ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸಗಳು ಅನೇಕವಾಗಿವೆ. ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ರಸ್ತೆ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ನಡೆಸುವದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯು ಇರುತ್ತದೋ ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಯಾಯ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಆಗುಹೋಗುಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು decentralise ಮಾಡುವಾಗ, ಸಿಬ್ಬಂದಿಯ ಖರ್ಚು ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರ ಸಂಬಳ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶೇಕಡಾ 50 ರಷ್ಟನ್ನು ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಖರ್ಚನ್ನು ಸರಕಾರದವರೇ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

*__B. SHAM SUNDER__ (Bhalki).—Sir, a thesis has been written about the panchayet system which has been in practice since a long time. The other day Sri Mallaradhya said that a panchayat adhyaksh may become the President of India. It is all great thinking, wishful thinking. He also quoted America and American democracy.

May I bring to the notice of this House what Herold Laski has written about the working of Democracy in U.S.A. He has devoted a full chapter for that. He has said that it has become impossible for any ordinary man in America to become elvated to the Presidency or even to become a big officer. It all works upon the capitalist system. It depends upon political parties and groups.

Sir, here in India we have got the bitterest experience about political parties and groups. We know how it works. When people are devoted to a great political ideology, according to their religious faiths, it makes greatest difference. In Indian villages, so far as the Indian people are concerned, we know that we are not divided only on ideological basis, but on religious and caste system. Go to any Indian village. You will see the Panchayat system as it is working—I am sure all my friends here might have seen it. They no doubt put a Harijan member on that panchayat. But I have seen that Harijan member of that panchayet sitting at a respectable distance. We say we are practising democracy; we say, we are a democratic nation; we

want to make the country more and more democratic. How are we practising it?

This sort of a democracy will not help us. Unless you do away with these religious beliefs and sectarian rivalry, I do not think, it is going to help. It may be just another instrument in the hands of the caste-minded people.

There is saying in Urdu which means this: A man is already against you; he hates you by religion; he abhors you; and politically he is against you. If you can place yourself in his hand what will be your fate?

They have found out a new way of setting people free. What is that? Just like this: you capture a bird, remove all feathers and leave it to the mercy of the other people, and you say it is free! That is not democracy. What is the use of giving power and what is the use of giving authority to people who are caste-minded? You have failed to bring about harmony among the different classes of people. Even today, there are Hindu villages and the depressed class villages. We have kept them away. The other day, I heard some Hon'ble Member saying, 'Give them judicial power'. So fine! When they cannot even exercise their human sympathy and show their human sympathy, what is the use of giving them power and giving them judicial power? I do not want to take much time in going through section by section of this Bill which is not a Bill at all. It is a big hollow. I do not want that. What I want is this: before bringing this Bill, please bring such Acts and such Bills which may do away with your caste system first, which may give more power to the depressed classes in the village, a Bill which may treat the Depressed class villages and Hindu villages as one village. You cannot do it. Unless you do it, we cannot agree to this panchayat system. This panchayat system will play havoc. This will be exploited by the caste-minded people. Where are human feelings in the villages now? I can quote thousands of instances; we have got all those records with us. Given these powers, the caste Hindus who predominate the panchayat system, will begin to harass the Harijans in villages. "See, this Harijan going away like that. He has not bowed to me." He is fined the next day Rs. 4, Rs. 5, Rs. 6, and if you do not give that fine money, it is to be extracted from his house hold articles and all these things. Where is the need for this? I say, this Bill itself is a farce. What is democracy after all unless you give full status to all human beings, and make one man equal to another man? This disparity between one human being and another will be the death-blow to democracy. I am sorry Sir, I totally oppose the very conception of democracy, the very conception of the panchayat system as conceived in this Bill. I totally oppose it, not only here, but throughout India.

SRI H. K. VEERANNA GOWDH.—May I draw the attention of the Chair, Sir, he is not speaking on the Bill.

SRI B. SHAM SUNDER.—I said that I do not want to dilate on the Bill, section by section.

I do not want to deal with the sections of a Bill which does not take cognisance of what is happening in the villages. I am speaking about the Bill, Sir. I am saying that the very Bill has to be scrapped and a new Bill bringing harmony among the communities and removing untouchability should be brought as soon as possible. All the constitutional safeguards should not remain merely on paper. The day to day life in the villages is becoming worse in every walk of life and we are experiencing it.

Thank you, Sir.

*SRI T. SIDDALINGAIYA (Doddaballapur).—Sir, I will not enter into the discussion of the internal matters of the Bill. Enough has been said by so many of my friends. Taking all together, the whole Bill seems to have been made negatory. Nobody agrees about any point. All put together, I say, the Bill itself is negatived. I do not enter into the same discussion. I want just to point out how this Bill has been very hotly discussed all over India. It has taken some years to come to the conclusion that they can have some Panchayat and Local Boards Bill.

(SRI T. SIDDALINGAIYA)

I want to point out something constructive by way of quoting what our ancient system says. English people invented these codes just to keep us under their control. When they were ruling over us, they made all these codes which are confoun-ding to common man. We wanted tochange the codes that were under the British Government. We have our Criminal Procedure Code. We are following the Evidence Act. We have been feeling that the Evidence Act did not do justice to the people. Evidence Act made people tell more lies than it decided the question of justice. We therefore wanted the entire Code to be changed because all these Codes were meant to keep the people under slavery. As soon as we got our freedom we should have changed all these laws. People were given Swaraj. It was not meant only for the people of the city or the educated people or for Ministers or for M.L.As. It was meant for the entire population. This Swaraj has not been spread over the whole country. In our country in ancient times we had a perfect system of economy. We did not have all these problems. Without considering the psychological aspect of it, we have been dealing with these problems. Plans are drawn and imposed on the people who are unwilling and unable to follow it. The only remedy is to allow people themselves to make their own plans and tell the Government what they want. Then the Goverment may go to their help. This will create a kind of hunger in the minds of the people. As it is, the brains of the people are set into a kind of stupor. Villagers are not able to appreciate these plans. Unless villagers themselves are made to feel their duties and responsibi-lities, our country will not progress. I want to read a few extracts and appeal to all our friends to go over these matters with a kind of sympa-thetic consideration.

[MR. SPEAKER in the Chair]

This is a book by our General Secretary of the Congress Sriman Narayan Agarwala. He is a great scholar. He was the principal of the Saxeria College of Commerce. This book envisaged the introduction of Independence. It was written before Independence, and not a book for propaganda. It was given to all the people to consider what sort of self-government we should have. Our only hope lies in determining how village life will be settled. In this session we had two big subjects for consideration. One was land reforms. The other is this Panchayat and Local Boards Bill. If these two matters are tackled satis-factorily, I am sure all others will be easily solved. In our country of peasants, the most essential thing is the question of rural economy. Everyone has been dealing with it only from the point of introducing this amendment or changing that law or this section. But fundamentally, how it had been solved in ancient times, I would like to bring to the notice of the Hon'ble House and appeal to them for sympathetic consideration. Therefore, I will read just a few sentences from this book with your permission. "Suffice it to say that one of the saddest results of British rule in this country is the effacement of the system of village self-government. Britain had tried to set up local self-govern-ment on her own lines, the exotic instead of one on Indian lines. That is why it has been a tragic failure".

I submit, Sir, in such a Bill as we have got before this House today, we have the same problems as has been described in this book. One other great authority, Dr. Annie Beasant, who served our motherland as much as any other patriot, has said that "the officials under the present system of panchayat rule keep the old names. But the old panchayat was elected by the householders of the village and was responsible to the village. Now the officers of the panchayat are responsible to the Government officers and their interest lies in pleasing them, and not quite satisfying the elders as in the old village system."

Next, Sir, about the development of this idea, the author continues to say:

"The modern development of centralised control without sufficient local and corporate life

has everywhere made politics barren and mechanical."

I submit that when sections are being interpreted, each person has got his own view. There is no finality to these things. If all village questions are subjected to the review of big officers and they are made to go through it in detail, I believe the whole life in the village will get confused. All the deterioration in the village is due to this fact that no law is clear. With simple and clear ideas, there would be a system of village government, which was considered to be the best. Our ancient people devised that system in their wisdom. But the British wanted to keep us under proper control. Therefore they removed our ancient method which incorporated not only the physical aspect of life but also the full economy of life, not merely the educational aspect but also the mental and spiritual attitude of life. Nobody was allowed to make any false statements. In the village, all quarrels were solved by the ancient village panchayat system. There was no land dispute. In the British system, what happened was—they wanted to have a grip over the population and so they created the Jodidars and others of that kind who owned extensive lands and through them they controlled the whole population. That has been the bane of village life under the British Government. That bane can be removed only by the method of going back to our ancient system which existed before the British introduced their own rural government system into India. I want to further support this. Three days back Sri Anna Rao quoted philosophical authorities like Jode, Pole and others to show that development of human personality through democracy is the goal of democracy. In addition to that I submit that not only these philosophers, but even the I.C.S. bureaucrats in 1830, when the Board of Directors of East India Company wanted to impose their exotic system of administration, wrote to the directors

4-30 P.M.

as follows: I am first quoting Sir Charles Trevelyn.

"One foreign conqueror after another has swept over India, but the village municipalities have stuck to the soil like mushrooms."

Another is Commander-in-Chief Sir Charles Birdwood. He speaks about the panchayat system of our country.

"India has undergone more religious and political revolutions than any other country in the world, but the village community remains in full municipal vigour all over the Peninsula. The religious trade union villages with sense of right and wrong have remained as little affected by their innovations, as a rock by the rising and falling of the tide"

One more quotation and I will finish Sir Charles Metclaff, Acting Governor-General, wrote a minute as follows: Advising the Directors of the East India Company not to change the rural system of administration prevailing in India from ancient times, his words are:

"Village communities are little republics. Having nearly everything they can want within themselves, almost independent of any foreign relations, the village community remains the same in spite of dynasty after dynasty tumbling down. This union has contributed more than any other cause to the preservation of the peoples of India through all the rebellions and is in a high degree conducive to their happiness and enjoyment of a great portion of freedom and independence. I say therefore that the village constitutions may never be disturbed and I dread everything that has a tendency to break them up."

These are the words spoken not by any fanatic patriot or any orthodox person on these matters. These opinions were given by one of their own people who were ruling the country in those days. In the light of these things I submit that the consideration of this Bill is also one of those impositions which make our life more complicated. I want to give this idea for

(SRI T. SIDDALINGAIYA)

the consideration of the House. We have been tackling these problems but have not been able to satisfy anybody. No member is satisfied with this Bill in full. We want changes. I want to request every member to read the book "Gandhian Constitution for Free India" by Sriman Agarwal, because the country's happiness depends upon the decision that we are going to take. The Englishman was so clever that he would put a golden chain upon us. We have become only politically independent; still we are slaves of British psychology, British traditions. To get rid of these things, the entire make up of our mind has to change. To that end, my feeling is—I make this appeal—we must go through some of these things which made our country rich, propsperous and happy in the ancient times. Those ancient people were very much wiser because all over the world it looks as if every country has got its own sense of dignity, no two countries are the same. Not only we want full democracy in every village, but democracy with full powers so that it may be self-governed, self-sufficient, to look after all the prime needs of its own people. But whenever the needs demand higher consideration, they go to the taluk level or district level but fundamentally each village will have its own self-government and the elections will be conducted unanimously; there will be no question of anybody interfering. The village will be responsible to its own citizens. I want these local bodies to be created so that in India if the problems in our villages are settled all the other problems will become very easy to settle. One small quotation which, he says, is conducive to the moral health of the people.

"Indian rural communities were free from most of the evils that infect modern democratic governments. Since money economy hardly existed, the scope for bribery and corruption was next to nothing."

I am sorry I do not want to transgress the limit of time. This subject is very vast. The Englishman's cleverness is so great; it is like forging golden chains. They have made us feel that we must go in the same track of bureaucracy. But we have to consider deeply and change our entire attitude towards our own country and therefore, I submit that some of these books may kindly be read. I am not making any propaganda for the sake of books, but they give so much knowledge. If we read these books, certainly they will change the entire angle of vision.

SRI R. CHENNIGARAMAIAH.—I think we must close the discussion now. I suggest that the discussion on this Bill may be postponed. There are other members who are anxious to speak; it may be taken up in the next session.

MR. SPEAKER.—Since the Hon'ble Minister has just now said that the consideration of this Bill may be postponed to the next session, it will be taken up in the next session.

The House now adjourns *sine die*.

The House adjourned sine die *at Forty Minutes past Four of the Clock.*

WD 1096—GPB—900—28-10-1958

Karnataka State Archives
(Departmental Library)
ಕನಾ. ಟಕ ರಾಜ್ಯ ಪತ್ರಾಗಾರ
(ಇಲಾಖಾ ಗ್ರಂಥಾಲಯ)
ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಕ್ರಮಾಂಕ Accession No (B) 4785
ದಿನಾಂಕ Date..........

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಪತ್ರಾಗಾರ
(ಇಲಾಖಾ ಗ್ರಂಥಾಲಯ) 4786
ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಕ್ರಮಾಂಕ Accession No. (B)........
ದಿನಾಂಕ Date.................................

MYSORE LEGISLATIVE ASSEMBLY

FIFTY-FIFTH DAY.

Thursday, 8th May 1958.

The House met in the Assembly Hall, Vidhana Soudha, Bangalore, at One of the Clock.

MR. SPEAKER (SRI S. R. KANTHI, B.A., LL.B.) in the Chair.

QUESTIONS AND ANSWERS

Gazetted Officers ordered to retire due to Discrepancies in Dates of Birth

Q.—380. Sri G. N. PUTTANNA (Tumkur).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) the number of gazetted officers in the old Mysore Government service ordered to retire from service, since past ten years, on account of discrepancies in their dates of birth furnished by them at the time of joining service ;

(*b*) whether it is not a fact that they have passed orders not accepting the dates of birth furnished by a number of Gazetted Officers and made them to retire earlier than they ought to have retired according to the dates of birth furnished by them at the time of joining service ;

(*c*) whether it is a fact that they have passed orders refusing to accept the dates of birth of some gazetted officers and subsequently passed orders accepting the dates of birth furnished by them at the time of joining service ;

(*d*) if so, the names of such officers whose cases were reconsidered ;

(*e*) whether any representations have been made by some other gazetted officers praying for reconsideration and to accept the dates of birth furnished at the time of their joining service ?

A.—Sri S. NIJALINGAPPA (Chief Minister) —

(*a*) Nil.

(*b*) Yes.

(*c*) Yes.

(*d*) Sriyuths—

1. R. L. Raju, Ex. Engr.
2. M. H. Parthasarathy, Dy. Commr.
3. D. M. Ragunatharao Manay, Asst. Commr.
4. V. C. Munideviah, Asst. Commr.
5. M. Chinnaswamy, Asst. Commr.
6. T. Manickam, Surgeon.
7. M. Muniswamiah, Dist. and Sessions Judge (Retd.)

(*e*) Yes.

*Sri S. NIJALINGAPPA.—I would like to add one more sentence to the printed answer, Sir, because it may lead to some confusion. I would like to add in the answer to questions (*a*) and (*b*) "No gazetted officer has been retired purely because there is a discrepancy in his date of birth. Government have considered all the relevant facts and revised the date of birth of officers who attained the age of superannuation in accordance with the age as revised. The number of such officers is 67."

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಏಳು ಜನ ಆಫೀಸರುಗಳ ಹುಟ್ಟಿದ ತಾರೀಖನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ; ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರು ಮೊದಲು ಕೊಟ್ಟ ಹುಟ್ಟಿದ ತಾರೀಖು ಯಾವುದು ಮತ್ತು ಅವರು ಎರಡನೆಯ ಸಾರಿ ಕೊಟ್ಟ ಹುಟ್ಟಿದ ತಾರೀಖು ಯಾವುದು?

Sri S. NIJALINGAPPA.—It is very difficult to say that, Sir, I have not got information. My friend may kindly give notice of a fresh question.

---

*Asterisk indicates that the remarks or speeches have not been revised by the member concerned.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ನೋಟೀಸ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ಪ್ರೊಸೀಜರ್ ಏನೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಪ್ರೊಸೀಜರ್ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಹುಟ್ಟಿದ ತಾರೀಖುಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ತೋರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಅಂಗೀಕರಿಸದಿದ್ದಾಗ ಪುನಃ ಕಡಮೆ ವಯಸ್ಸನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆಗೊತ್ತೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಅದನ್ನು ರಿವೈಜ್‌ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಗೊತ್ತು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ರಿವೈಜ್ ಎಂದರೆ ಎರಡು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಹುಟ್ಟಿದ ತಾರೀಖನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಲೂ ಬಹುದು ಮತ್ತು ಕಡಮೆ ಮಾಡಲೂ ಬಹುದು. ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಜನರು ತೊಂದರೆಗೀಡಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಅವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ತಾರೀಖು ಸರಿಯಿದೇ ರೆಪ್ರಸಂಟೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ಪುಟಣ್ಣ.—ಆ ರೀತಿ ಇದುವರೆಗೂ ಎಷ್ಟು ಜನ ಮನವಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಕೆಲವು ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿವೆ. ಕೆಲವು ಆಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿವೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆಯೆಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ ?

Sri S. NIJALINGAPPA.—I think, Sir, their length of service has been extended.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಇದರಿಂದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಗಲಾಟೆಯೇ ಆಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ, ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತೀರಾ ?

Sri S. NIJALINGAPPA.—I do not think there is any necessity to have a committee, because a special committee of the Cabinet itself is looking into these cases.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಸೂಪರ್‌ಆನುಯೇಷನ್ನಿಗೆ ಮುಂಚೆ ಪ್ರಿಮೆಚ್ಯುರ್ ಆಗಿ ರಿಟೈರ್ ಆಗುವುದರಿಂದ, ಅಂತಹವರಿಗೆ ಇನ್‌ಷ್ಯೂರೆನ್ಸ್ ದುಡ್ಡನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಮೋಷನ್ನಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ ?

Sri S. NIJALINGAPPA.—It is a matter of opinion.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Sir, with reference to (*b*), is there any finality to the Government Order? If the case of these seven people could be reconsidered, what is the special difficulty for Government to reconsider the cases of all those who have applied ?

Sri S. NIJALINGAPPA.—All such cases of those of who made a request were reconsidered and after reconsideration, these seven cases have been admitted.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಅನೇಕ ಗೆಜೆಟೆಡ್ ಆಫೀಸರುಗಳು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲೇ ಬೆಳೆದಿರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಮಿಡಲ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಾಗ ಅವರ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಅವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ವಯಸ್ಸನ್ನು ತಪ್ಪಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲವೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಅದೊಂದೇ ಕಾರಣವಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನಾ ಕಾರಣಗಳಿವೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎನ್. ಬೋರಣ್ಣಗೌಡ.—ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಬಂದ ಮನವಿಗಳಲ್ಲಿ, ಎಷ್ಟು ಜನ ಗೆಜೆಟೆಡ್ ಆಫೀಸರುಗಳ ಹುಟ್ಟಿದ ತಾರೀಖು ಸರಿಯಾಗಿವೆ ಎಂದು ಅಪ್ರೂವ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ?

Sri S. NIJALINGAPPA.—Quite a large number of cases have come. I could not give the exact figures just now. There are quite a large number pending.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Has such information been called for from all the Departments or is it only from specific Departments ?

Sri S. NIJALINGAPPA.—It is from all the Departments, as I can see.

Sri G. N. PUTTANNA.—Is there no standing order that when once the date of birth is accepted at the time of joining service, it is final ?

Sri S. NIJALINGAPPA.—We are not aware of any specific order; but even if there be such an order, Government have got a right to reconsider whenever justice and equity demands.

Sri G. N. PUTTANNA.—When once it is accepted at the time of joining service, the date of birth should be accepted till the end of service. Is there no Government Order to that effect ? Is it not a fact ?

Sri S. NIJALINGAPPA.—Even so, Government have a right to reconsider.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಸರ್ವಿಸ್ಸಿಗೆ ಸೇರುವಾಗ ಕೊಡುವ ಹುಟ್ಟಿದ ತಾರೀಖೇ ಫೈನಲ್ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರೀ ಆಜ್ಞೆಯಾಗಿರುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ ?

Sri S. NIJALINGAPPA.—I will take notice of it.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—What are the tests that will be applied by Government in order to verify the dates of birth ?

Sri S. NIJALINGAPPA.—There are various tests applied. Admission Register from the college, register from the primary schools, several other registers, and insurance bonds. There are so many things.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎನ್. ಬೋರಣ್ಣಗೌಡ.—ಗೆಜೆಟೆಡ್ ಆಫೀಸರುಗಳ ಹುಟ್ಟಿದ ತಾರೀಖು ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು

ನಿಗದಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ ?

Sri S. NIJALINGAPPA.—Three members of the Cabinet are in charge of it.

Sri H.V. KOUJALGI.—Is the Government aware that in the Public Service Commission, the Date of birth mentioned in the school is not given so much importance as the affidavit before a magistrate ?

Sri S. NIJALINGAPPA.—My friend has given information.

Free mid-day Meals to Scheduled Caste Primary School Students.

Q.—511. Sri C. M. ARUMUGHAM (Kolar Gold Fields).—

Will the Government be pleased to state:—

whether they will consider to provide mid-day meals to the Scheduled Caste students studying in the primary schools ?

A.—Smt. GRACE TUCKER (Deputy Minister) [on behalf of SRI V. VENKATAPPA (Minister for Education)].—

No separate provision, as such, in Primary Schools only has been contemplated. But a provision of 2·00 lakhs of rupees in the current year's budget has been made for supply of free mid-day meals to poor pupils in all grades of schools including Scheduled Caste students.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—May I know Sir, whether the aided schools are also included in this ?

Smt. GRACE TUCKER.—Districtwise certain amount of money is given and if there are poor students who are applying from aided schools also, they would be given.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—May I know what is the amount allotted to High Schools, Middle Schools and Primary schools ?

Smt. GRACE TUCKER.-The amount allotted has not been divided among the different types of schools, High Schools, Middle Schools and Primary. There is a certain amount which is given and whether they are poor pupils in High Schools, or Middle Schools or primary, it does not matter. It depends on the poverty and it is given by the D.E.O. according to the needs of the school.

Sri NARAYANASWAMY.—May I know on what basis the distribution is is made ?

Smt. GRACE TUCKER.—Poverty.

Sri H. V. KOUJALGI.—May I know whether the Government have estimated what amount would be required taking into consideration the number of poor students in the State ?

Smt. GRACE TUCKER.—I am afraid such a thing has not been done. We have tried to give a certain amount as far as possible. They have had an overall idea and have sanctioned a sum of Rs. two lakhs.

Sri H. V. KOUJALGI.—May I know whether this amount which is now provided is meant for the whole State or part of the State or a particular area ?

Smt. GRACE TUCKER.—Two lakhs is meant for the whole State.

Sri H. V. KOUJALGI.—May I know the area for which this amount has to be spent ?

Smt. GRACE TUCKER.—The whole State.

Sri G. VENKTAI GOWDA.—May I know who takes up the responsibility of this mid-day meal in the various schools ?

Smt. GRACE TUCKER.—Sometimes, school teachers themselves take the responsibility. Sometimes, it is somebody who may be attached to the schools, sometimes peons etc. May be a small group of people who are thinking of the welfare of the people come forward to help.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚಾಮಯ್ಯ.—ಈ ಪದ್ಧತಿ ಈಗ ಎಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ ?

Smt. GRACE TUCKER.—It is a meagre two lakhs which has been given for the whole State. That comes to about Rs. 10,000 for the district. The D.E.O will distribute that amount according to poverty which he may be seeing in certain schools. Of course, if there are any applications for the supply of mid-day meals, he gives some money.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ.—ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಸೂ ಕೂಡ ಖರ್ಚಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಇಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲೂ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಖರ್ಚು ಆಗಿರುವುದು ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ? ಈಗ ತಾವೇ ಈ ಸಭೆಗೆ ಆ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಹಾಗಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ.—ಒಂದು ಕಾಸೂ ಖರ್ಚು ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅಡಕ್ಕೊಸ್ಕರವಾಗಿಯೇ ತಾವು ಆ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—May I know whether this is in operation in any school now?

Smt. GRACE TUCKER.—Several schools in Mysore.

Recovery of college fee out of loan granted to Primary School teachers in the Training College.

Q.—738. Sri L. B. BIRJE (Khanapur).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) whether it is a fact that primary school teachers under training are given Rs. 25 as loan;

(*b*) whether it is also a fact that Rs. 6 as college fee is recovered from the above loan;

(*c*) whether they are aware that because of the above fact these teachers have to undergo great hardships;

(*d*) whether it is a fact that in spite of repeated representations during the last one and half years in this regard no action has been taken so far?

A.—Smt. GRACE TUCKER (Deputy Minister [on behalf of SRI V. VENKATAPPA (Minister for Education)].—

(*a*) A loan scholarship of Rs. 25 p.m. is given to the teachers undergoing training at their own cost in Bombay Karnatak area.

(*b*) Yes, when the fee is required to be paid in some institutions.

(*c*) No.

(*d*) No.

Sri L. B. BIRJE.—(In Marathi) To which teachers are the loan scholarships given?

Smt. GRACE TUCKER.—There are teachers who are in non-Government institutions. To such teachers, scholarships are given.

Sri L. B. BIRJE.—(In Marathi) Whether it is a fact that teachers in non-Government institutions are not required to pay fees and that it is only the Board which pays?

Smt. GRACE TUCKER.—I wish to correct my first answer. Teachers are deputed from Government and non-Government institutions and scholarships are paid to them.

As regards the present question, teachers who are in non-Government institutions, sometimes are required to pay. It depends on the marks that they obtain in their previous examinations. If they get sixty per cent and above some award is given to them.

Sri H. V. KOUJALGI.—May I know whether this fee of Rs. 6 is for one term, or year or month?

Smt. GRACE TUCKER.—Per month.

Sri L. B. BIRJE.—Is it a fact that representations have been made to Government through D.P.I.?

Smt. GRACE TUCKER.—There are no representations with regard to hardship. In fact Bombay Government gave them loan scholarships only in 1956, because they found that some of these people were not getting stipends. While teachers in Government institutions were getting full stipends, teachers in non-government institutions were not getting it. So they gave a stipend of Rs. 25 in 1956. About their hardships there was no representation.

Cement concreting of Belgaum-Saundatti Road.

Q.—1611. Sri M. N. NAGHNOOR (Sampagaon II).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) whether plans and estimates for construction of a cement concrete road between Belgaum and Saundatti are ready since last three-four years;

(b) whether it is not a fact that there is heavy traffic on this road on account of Yellamma fair, in the Belgaum Division ?

A.—Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Minister for Public Works).—(a) Plans and estimates were prepared by the former Bombay Government in November 1955 for two alternatives, *viz.*, cement concreting Bagewadi-Saundatti road and for asphalting it.

(b) Yes.

Sri M. N. NAGHNOOR.—May I know whether the estimates of these asphalting and cement concreting of roads respectively have been finalised ?

*Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—This is not yet finalised as is at present indicated in the note. It is a very old story. Three years ago Sri Lal Bahadur Sastry, Union Minister, visited the area. On representations made, he promised to consider favourably. These estimates were prepared for asphalting with 4″ thickness and 1½″ thickness of concreting. Ultimately they were all turned down and it was decided by the Bombay Government to have 1½″ pre-mixed concrete only. The estimate is still in the Divisional Office and it will be submitted to the Chief Engineer. Ultimately it will be sent to the Government of India for their approval. There are two sections of this Road,—from Bagewadi to Bylhongal and from Bylhongal to Soundatti. It is feared that the second section will be submerged after the construction of the dam. Therefore the first section will be taken up soon after we get the approval of the Government of India.

Sri H. V. KOUJALGI.—May I know whether the plans and estimates have been sent to the Government of India ?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—It has not yet been sent. It is in the Divisional Office. He has to send the final estimate and plan leaving out the second section from Bylhongal to Saundatti.

Sri H. V. KOUJALGI.—Which of the two schemes cementing or asphalting that is approved by the Government ?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—1½″ premixed concreting.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—May I know whether the Government has at any time taken a decision not to put cement concreting of roads at all in the State but only asphalting ?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—Which Government ?

Dr. R. NAGAN GOWDA.—Mysore Government.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—I was just now explaining that this decision was taken by the Bombay Government. This question was pending since July 1957.

1-30 P.M.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—Is it the attitude of our Government now ?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—Now we have accepted the recommendation of the Bombay Government to do 1½″ thickness and plans and estimates are being prepared and they will be sent to the Chief Engineer. Thereafter Government will forward the same to the Central Government for approval and sanction.

Sri M. N. NAGHNOOR.—Is it not a fact that you have received representations from the State Transport Department and from large commercial institutions to take up this road as early as possible in view of the fact that there is the Yellamma fair which attracts lakhs of people every year ?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—All that the Hon'ble Member said is correct. Therefore, it is under active consideration and estimates are being prepared and it will be taken up.

Payment of "Pattu" by Inamdars in respect of their Inam Lands.

Q.—1621. Sri M. S. PATTAN (Ramdurg).—

Will the Government be pleased to state :—

(a) the action they propose to take with regard to lands which have been in tenents' possession and in respect of which "Pattu" has not been paid to the Government by Inamdars ;

(b) whether they have ordered collection of land revenue at higher

(SRI M. S. PATTAN)

rates in respect of the above-mentioned lands;

(c) whether it has come to their notice that the concerned officials have been collecting land revenue one and a half times more in respect of these lands?

A.—Sri M. P. PATIL (Minister for Revenue).—

(a) The question of disposal of Pargana Watan lands vested in Government on account of failure on the part of holders to credit occupancy price before the stipulated date, is under consideration of Government.

(b) No.

(c) Only Tahsildar of Ramdurg Taluka has recovered rent at 1½ times the assessment in 16 villages. As this was considered to be unauthorised, the officer concerned has been instructed not to effect further recoveries.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಪಟ್ಟಣ್.—ಈ 16 ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ವಸೂಲು ಮಾಡಿದ ಹಣವನ್ನು ಅವರವರಿಗೆ ವಾಪಸು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಅಲ್ಲವೆ ?

*ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಪಾಟೀಲ್.—ವಾಪಸ್ಸು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಉದ್ಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ನಂತರ ಹಣ ವಾಪಸ್ ಕೊಡಬೇಕಾಗುವುದು. ಆದರೆ ಭೂಮಿಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಖಾಯಂ ಆಗಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಕೆಲವು ಹಣ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಅವರು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಈಗಾಗಲೇ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಹಣದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಲಾಗುವುದು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್ ಪಟ್ಟಣ್.—ಹಪ್ತೆ ತುಂಬುವಾಗ ಈ ಹಣ ಸರಿಪಡಿಸಲಾಗುವುದೋ ?

ಶ್ರೀ ಎಂ ಪಿ. ಪಾಟೀಲ್.—ಒಂದೂವರೆ ಪಟ್ಟು ಹಪ್ತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಹಪ್ತೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲಾಗುವುದು.

Supply of electric power to the villages along the River Thungabhadra.

Q.—1762. Smt. LEELAVATHI VENKATESH MAGADI (Shirahatti).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether they are aware of the great demand for electricity from the villages along the river Tungabhadra in Ranibennur, Haveri and Shirahatti Taluks and Mundargi Petha;

(b) whether they are aware that in spite of ample water in the river, the same could not be utilised for irrigation purposes for want of electricity;

(c) the steps they propose to take to supply electricity to this area?

A.—Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Minister for Public Works).—

(a) Yes.—Only in Ranibennur Taluk.

(b) The waters of the river have been utilised for irrigation but not to the extent possible by means of Lift Irrigation pumps.

(c) It is proposed to supply power as soon as the parties get ready with their installations in all cases in which estimates have been sanctioned. In others, action will be taken to conduct surveys and to prepare estimates wherever feasible.

ಶ್ರೀಮತಿ ಲೀಲಾವತಿ ಮಾಗಡಿ.—ರಾಣಿ ಬೆನ್ನೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಯಾವಾಗ ಒದಗಿಸಲಾಗುವುದು ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಲೀಲಾವತಿ ಮಾಗಡಿ.—ಹಾಗಾದರೆ ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟು ಕಾಲ ಬೇಕು ?

*Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—"It is proposed to supply power as soon as the parties get ready with their installations in all cases in which estimates have been sanctioned" ಎಂದು ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಅಪ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್ ಕಳುಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆಮೇಲೆ ತೀರ್ಮಾನವಾಗುತ್ತದೆ.

Supply of Jog Electric Power to Bombay Karnatak Area.

Q.—1872. Sri K. P. GADAG (Gadag).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) the total quantity of electric power allotted to Bombay Karnatak from Jog Electric power according to the terms of agreement between the Mysore and Bombay Governments;

(b) the quantity distributed divisionwise in Bombay Karnatak;

(c) whether all the power allotted is now taken up by all the divisions;

(*d*) whether there are any applications demanding more power from any of the divisions of Bombay Karnatak ?

A.—SRI H. K. VEERANNA GOWDH (Minister for Public Works).—

(*a*) 11,500 K.W.

(*b*) *Contract Demand.*—

(1) Hospet-Haveri Section—575 KVA or 460 KWs. at 0.8 Power factor.

(2) Jog-Hubli-Dandeli Section—11,550 KVA or 9,240 KWs. at 0.8 Power factor.

(3) Hubli Town Distribution 2,500 KVA (Present Peak) or 2,000 KWs. at 0.8 Power factor.

(*c*) The major portion of the Power allotted is being consumed.

(*d*) Yes.

SRI K. P. GADAG.—May I know whether Government have any immediate measures to supply more power to Bombay Karnatak?

SRI H. K. VEERANNA GOWDH.—Supply of power to any part of the area now does not at all arise because whatever power we are now producing is either committed or being distributed.

SRI K. P. GADAG.—Are they contemplating any new measures to supply more power as there is keen demand in that part?

SRI H. K. VEERANNA GOWDH.—The demand is there, but there is commitment also. There is no scope for extending the service.

SRI K. P. GADAG.—May I know what power is given to Dandeli forest?

SRI H. K. VEERANNA GOWDH.—I am sorry I have no information.

Seepage of Water from the Tank Bund of Vajra Project.

Q.—1967. SRI B. S. SHANKARAPPA (Hosadurga) —

Will the Government be pleased to state:—

(*a*) whether it has come to their notice that water is seeping out behind the tank bund of the Vajra Project?

(*b*) if so, whether they propose to take suitable measures with a view to preventing the above seepage ?

A.—SRI H. K. VEERANNA GOWDH (Minister for Public Works).—

(*a*) Yes, to a small extent.

(*b*) Yes.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಶಂಕರಪ್ಪ.—ಉತ್ತರ (*a*) ನಲ್ಲಿ 'ಹೌದು, ತುಸುಮಟ್ಟಿಗೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ತುಸು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಎಂದರೆ ಎಷ್ಟು?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—'To a small extent' ಎಂದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ. ಧಡ ಧಡಾ ಎಂದಲ್ಲ ಎಂಬ ಅರ್ಥ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಶಂಕರಪ್ಪ.—ಕೆರೆಯು ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಎಷ್ಟು ಇದೆ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಶಂಕರಪ್ಪ.—ಕೆರೆಯ ನೀರು ಒಂದು ವಾರದಲ್ಲಿ ಬಸಿದು ಹೋಯಿತು ಎಂಬುದು ಸರಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೆ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಹಾಗೇನೂ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ತಕ್ಕ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುವುದಿದೆ ಎಂಬುದು ಸರಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಶಂಕರಪ್ಪ.—ಕೆರೆಯ ನೀರು ಒಂದು ವಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಹರಿದು ಹೋಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆ ಮಾಡಲಾಗುವುದು.

Malnad Scholarships allotted to Malnad Parts.

Q.—2137 SRI B. N. BORANNA GOWDA (Belur).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) the number of Malnad scholarships allotted to the Malnad parts (Districtwise figures to be furnished) ;

(*b*) whether it is a fact that the representatives of Hassan District represented to the Government to increase the Malnad scholarhips in view of the large number of students applying for the same ;

(*c*) whether it is also a fact that some districts have been given more scholarships though there are very few students applying for the same ?

A.—SMT. GRACE TUCKER (Deputy Minister) [on behalf of SRI V. VENKATAPPA (Minister for Education)].—

(Smt. GRACE TUCKER)

(a)

	High Schools	Middle Schools	Total
Mysore District	4	5	9
Hassan District	6	6	12
Shimoga District	26	25	51
Chickmagalur District	14	14	28
Total ...	50	50	100

(b) Yes. The Malnad Schoolarship Committee, awarding the Scholarships during the current year has urged for the enhancement of the allotment.

(c) No.

Sri B. N. BORANNA GOWDA.—Will the Government tell me since how many years Malnad Scholarships are awarded?

Smt. GRACE TUCKER—I do not have that information.

Sri B. N. BORANNA GOWDA.—Is it not a fact that thay have enhanced the allotment of backward class scholarships this year?

Smt. GRACE TUCKER.—It seems to be a constant figure from the note that I have.

Sri B. N. BORANNA GOWDA.—Are they going to increase the allotment of malnad scholarships in future?

Smt. GRACE TUCKER.—There are other malnad areas which have now come into the enlarged State of Mysore and the question of increasing malnad scholarships will be considered this year and probably there will be a uni-form scheme evolved for the future.

Sri B. N. BORANNA GOWDA.—Are the Government aware of a large number of applications from malnad parts?

Smt. GRACE TUCKER.—We realise that there is a large number.

Sri B. N. BORANNA GOWDA.—How many applications have been received from Hassan District?

Smt. GRACE TUCKER.—We have 125 from Hassan District.

Sri J. B. MALLARADHYA.—May I know if there is any increased provi-sion made in the current year's budget for grant of malnad scholarships for students coming from the integrated areas?

Smt. GRACE TUCKER.—It has not been finalised; it is being considered.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಸ್ವಾಮಿ; ಹಾಸನ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟು ಮಲೆನಾಡು ಪ್ರದೇಶವಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಮಲೆನಾಡು ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಷಿಪ್ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಹಾಸನ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿಗೆ 12 ಸ್ಕಾಲರ್‌ಷಿಪ್ ಅಷ್ಟೇ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ವೇನು?

Smt. GRACE TUCKER.—In fact there are a smaller number of appli-cations from Mysore District which is also a malnad area. Hassan is only second last out of the four Districts; I could not tell you why.

Sri H. V. KOUJALGI.—May I know whether Government have taken steps to inform the students of Malnad area coming from the integrated parts that they are entitled to these scholarships and whether any circular is issued to that effect?

Smt. GRACE TUCKER.—Steps are being taken and notices are to be sent out soon.

Sri H. V. KOUJALGI.—Just now the Hon'ble Minister was pleased to say that this scheme would be applied to the integrated area. I want to know whether it would be applied from this year itself or from subsequent years?

Smt. GRACE TUCKER.—It would be applied from 1958-59.

Sri H. V. KOUJALGI.—What steps have been taken by the Government to make the students know that there is such a scheme for them?

Smt. GRACE TUCKER.—We are just at the beginning of the year and it will probably be taken during the course of it.

Sri D. DEVARAJ URS.—On what basis are these scholarships given, whe-ther on the basis of the number of applications received every year or on the basis of the Malnad Area of every district or on some basis which was fixed some time ago in some Dewan's time?

Smt. GRACE TUCKER.—I do not have that information now.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಮಲೆನಾಡು ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹನ್ನೆರಡು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವೇತನಗಳನ್ನು ಈ ವರ್ಷ 60ಕ್ಕೆ ಏರಿಸುತ್ತೀರಾ?

Smt. GRACE TUCKER.—It was 125 for the Middle Schools and 150 for the High Schools. It is not the total. I

think you had asked for the High Schools.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—May I know whether the scholaships are given to the students in the Government Educational Institutions only or even to the students in aided schools?

Smt. GRACE TUCKER.—They are given to the students in all the schools.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—May I know the number of scholarships allotted to each district?

Smt. GRACE TUCKER.—They are given according to the number of applicants. I do not think a proportionately greater amount is given to any one district in the Malnad Area.

Sri H. C. LINGA REDDY.—May I know whether the Government are contemplating a scheme of scholarships similar to the Malnad Scholarships for the famine areas of the State?

Mr. SPEAKER.—That is a different question altogether.

Estimate for Increasing the Waste-Weir of Vadayanakere of Terakanambi in Gundlupet Taluk.

Q.—2475. Sri U. M. MADAPPA (Chamarajanagar).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) whether an estimate has been prepared to increase the height of waste weir of Vadayanakere of Terakanambi in Gundlupet taluk ;

(*b*) if so, the estimated cost for the same?

A.—Sri H. K. VEERANNA GOWDH, (Minister for Public Works).—

(*a*) No.

(*b*) Does not arise.

Sri U. M. MADAPPA.—May I know whether the Government has any intention to prepare an estimate?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—It is a question about the future. If there is any need for it, the Government will certainly do it.

Sri U. M. MADAPPA.—May I know whether any application to that effect has come from the ryots?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—No.

Question No. 2579.

Smt. GRACE TUCKER.—Sir, as I have called for some further information on question No. 2579 it may be taken up later on. 10

Mr. SPEAKER.—It will be taken up later on.

Kannada Typewriter.

Q.—2598. Sri K. KENCHAPPA (Hiriyur).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) whether it is a fact that they have approved the Kannada Typewriter Key Board designed by Sri Anantha Subba Rao, which was condemned by the Government-appointed Kannada Typewriter Key Board Selection Enquiry Committee under the Chairmanship of Sri Vijayapalayya ;

(*b*) the opinion of the said Committee after investigation and enquiry in this behalf ;

(*c*) the various Kannada Key Boards and persons who designed them that were examined when last selection was made together with the date and the Committee that made the selection ;

(*d*) whether they have placed order for trial machines and whether they have intimated to all concerned in preparing designs and machines, etc., for getting more up-to-date and improved machines for the purpose of getting them examined by expert committee for making fresh selection ?

A.—Smt. GRACE TUCKER (Deputy Minister) [On behalf of SRI V. VENKATAPPA (Minister for Education)].—

(*a*) It is a fact that Government have approved the Kannada Typewriter Key-board designed by Sri K. Anantha Subbaraya but it cannot be said that the above Key-board was condemned by the Kannada Typewriter Committee constituted by Government in the year 1950 under the Chairmanship of Sri T. T. Sharma.

(SMT. GRACE TUCKER)

Sri K. Sree Vijayapaliah was one of the members of the above Committee.

(b) The Kannada Typewriter Committee were of the opinion that none of the Key-boards placed before them was acceptable either from the point of view of the tests they applied or from that of the points specified by Government in the terms of reference.

(c) The last selection made was on 24th March 1957 when the following Kea-boards were examined :—

(1) Kannada Typewriter Key-Broad designed by Sri K. Anantha Subbaraya.

(2) Kannada Typewriter Key-Board designed by the Kannada Typewriter Committee constituted in the year 1950 under the Chairmanship of Sri T. T. Sharma.

The persons who examined the above Key-Boards are the following :

(i) Sri S. Nijalingappa, the Chief Minister.

(ii) Sri Kadidal Manjappa, the then Education Minister.

(iii) Sri R. Srinivasan, the then Secretary to Government, Education Department.

(iv) Sri B. N. Sri Sathyan, the then Principal Information Officer.

(v) Sri D. S. Gurubasavappa, the Director of Printing, Stationery and Publications.

(vi) Sri T. T. Sharma, the then Officer-in-charge, History of Freedom Movement, Mysore State.

(vii) Sri B. Krishnaswamy Chetty, retired Director of Printing and Stationery.

(d) Government have issued orders regarding the manufacture of six Kannada typewriters for trial purposes as per design evolved by Sri K. Anantha Subbaraya. Quotations have been called for from the firms dealing in Typewriters for the manufacture and supply of these six typewriters for trial purposes. In view of this, the reply to the latter part of the question does not arise.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಮೊದಲು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗು ವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದ ಕೀಬೋರ್ಡನ್ನು ಎರಡನೆಯ ಸಾರಿ ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ?

Smt. GRACE TUCKER.—It was on testing that we found that after certain modifications this key board could be approved.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಎರಡನೆಯಸಾರಿ ಒಪ್ಪಿದ ಕೀಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಏನು ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಿತ್ತು ?

Sri S. NIJALINGAPPA.—It is not possible to say the detailed changes that were made.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಅದನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗದೇ ಹೋದಂಥ ಜನ ಆ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆಂದು ಭಾವಿಸ ಬಹುದೆ ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ತಾವು ಹೇಗೆಬೇಕಾ ದರೂ ಭಾವಿಸಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಹಿಂದೆ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದವರು ಶ್ರೀ ಅನಂತಸುಬ್ಬರಾಯರ ಟೈಪ್‌ರೈಟರು ಕೀಬೋರ್ಡನ್ನು ಒಪ್ಪುವಾಗ ಸಹ ಹಾಜರಿದ್ದು ಒಪ್ಪಿರು ತ್ತಾರೆ. ಯಾವಯಾವ ಸುಧಾರಣೆ ಆಗಿದ್ದರ ದೆಸೆ ಯಿಂದ ಒಪ್ಪಿದರು, ಹಿಂದಿನದಕ್ಕಿಂತ ಏನು ಸುಧಾರಣೆ ಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ತಪಶೀಲನ್ನು ಜ್ಞಾಪಕ ವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಇತರ ಕೀಬೋರ್ಡುಗಳಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಈಗ ಮೊದಲು 'ಏ' ಎಲ್ಲಿತ್ತು, ಈಗ ಎಲ್ಲಿದೆ, 'ಬ' ಎಲ್ಲಿತ್ತು, ಈಗ ಎಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಹಿಂದೆ ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಿರೋ ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲೇನು ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಿದೆ ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಅದನ್ನು ಈಗ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಹಾಗಾದರೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆಹಾಕಿ ಆಮೇಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ತಾವು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಬಹುದು. ಸುಧಾ ರಣೆ ನೋಡಿ ಒಪ್ಪಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. No Minister is expected to have technical knowledge about this. In a broad way he states the improvements made in the key board. There the matter ends.

Sri K. KENCHAPPA.—I say that this is also a breach of privilege because members have a right to know the actual situation about a fact which has been tabled in the form of a question. Otherwise for what purpose should we put a question ?

Mr. SPEAKER.—Let me make it clear. I would like to know from the member whether the breach of privilege is directed against the Chair.

Sri K. KENCHAPPA.—Not against the Chair. If the answer is not to the question that has been put before the House and if there is any curtailment of the right of the member then it becomes a matter amounting to a breach of privilege.

Mr. SPEAKER.—So far as I am aware, with regard to such cases when a Minister gives a reply, it should be taken as covering the full facts. If the member wants some more information he may put a question, I have no objection. But merely because he feels that the answer is not full there cannot be any breach of privilege at all.

Sri K. KENCHAPPA.—The concerned Minister is not in a position to tell what actually the position is by going through the records available. Therefore let him have an opportunity to have all the materials before him and then reply.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member is not correct in saying that the reply given is not in an appropriate way. It is for me to judge whether the question is sufficiently discussed here or not. Merely because the Hon'ble Member feels that the Chief Minister or the Minister concerned is not giving proper replies, it cannot be said to be a breach of privilege or that the member's right is curtailed.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Are there any experts among the members of the Committee who are in a position to find out the defects or otherwise in the key board?

Sri S. NIJALINGAPPA.—I do not think any mechanical expert is necessary. We examined the various machines and the various arrangements made and judged them. We were satisfied that the key board designed by Sri Anantha Subba Rao was the best.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Was it a unanimous opinion or a majority opinion?

Sri S. NIJALINGAPPA.—So far as I could remember, I think every one of us agreed that it was the best.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Are there any technical defects brought to the notice of the Government?

Sri S. NIJALINGAPPA.—We went through all the machines and we found that this person had taken a lot of trouble, had worked over his machine for a number of years and improved it. Then we said that it was the best.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—May I know whether Government have placed orders for machines and if so, when they are going to expect them?

Mr. SPEAKER.—The answer is given in clause (*d*).

Dr. R. NAGAN GOWDA.—It is stated that quotations have been called for. When do they expect to receive them?

Sri S. NIJALINGAPPA.—I cannot definitely say when exactly they will be received.

Restoration of Major and Minor Tanks in Shimoga Taluk.

Q.—2732. Smt. RATHNAMMA MADHAVA RAO (Shimoga).—

Will the Government be pleased to state:—

(*a*) the total number of major and minor tanks in Shimoga taluk;

(*b*) the number of major and minor tanks restored in the said taluk during the last five years (yearwar figures may be furnished)?

A.—Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Minister for Public Works).—

(*a*) Major Tanks ... 63
Minor Tanks ... 741

(*b*)

Year		Major Tanks.	Minor Tanks.
1952-53	...	2	39
1953-54	...	1	19
1954-55	...	1	8
1955-56	...	1	5
1956-57	...	1	1
Total	...	6	63

ಶ್ರೀಮತಿ ರತ್ನಮ್ಮ ಮಾಧವರಾವ್.—ಕೆರೆಗಳ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಧನ ಸಹಾಯ ಒದಗುತ್ತಿದೆಯೇ?

*ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಸ್ಪೆಷಲ್ ಮೈನರ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ಸ್ಕೀಂ ಎಂದು ಹೋದವರ್ಷ ಮಾಡಿದೆವು. ಅದಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಧನಸಹಾಯ ಒದಗುತ್ತಿದೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ರತ್ನಮ್ಮ ಮಾಧವರಾವ್.—ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳ ಪ್ರಕಾರ 63 ಮೇಜರ್ ಕೆರೆಗಳಲ್ಲಿ ಆರು ಕೆರೆಗಳನ್ನೂ 741 ಮೈನರ್ ಕೆರೆಗಳಲ್ಲಿ 63 ಕೆರೆಗಳನ್ನೂ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರಮಾಡಿದೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—1957-58ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ 35 ಕೆರೆಗಳ ಕೆಲಸವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ 45 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ. ಈ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ 60 ಸಾವಿರರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ. ಈ 60 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಆಗುವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಎಂದರೆ ಯಾವಯಾವ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಸ್ಪೆಷಲ್ ಮೈನರ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಪ್ರಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಇಂಜಿನಿಯರು ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಇಂಜಿನಿಯರನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಂದ ಬಂದಂಥ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಈ ವರ್ಷ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ರತ್ನಮ್ಮ ಮಾಧವರಾವ್.—ಮೇಜರ್ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಪಬ್ಲಿಕ್‌ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಯೋಚನೆ ಇದೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಹಿಂದೆ ಈ ವಿಷಯ ಎಷ್ಟೋಸಲ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಕೆಲವು ಮೇಜರ್ ಕೆರೆಗಳನ್ನಾದರೂ ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಆದರೆ acreage cess ಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿ ಕೆಲವು ಮೇಜರ್ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಇಲಾಖೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವಿದೆ.

Sanction of D. A. to the Employees under Work-Charged Establishment of the P.W.D.

Q.—2988. Sri N. RACHIAH (Hunsur).—

Will the Government be pleased to state :—

(a) is it a fact that Government have passed orders in November 1957 sanctioning D. A. to the workers under the work-charged establishment in the Public Works Department ;

(b) if so, is it a fact that the said order has not been implemented so far ;

(c) will the Government direct the concerned officers to implement the order with immediate effect in the interest of the workers ?

A.—Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Minister for Public Works).—

(a) No.

(b) Does not arise in view of clause (a) above.

(c) Do

Sri N. RACHIAH.—May I know how many persons are working in the work-charged establishment in the State and for how many years they have been working temporarily ?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—I have not got that information.

Sri N. RACHIAH.—May I know whether Government propose to see that those persons who have been working there for a long time are given permanent jobs ?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—I am glad to inform the member that since this question was answered Government have taken a decision and have enhanced their dearness allowance as in the case of permanent Government servants. Regarding the question just now put by the member regarding making them permanent, it is under active consideration of Government. At least a certain percentage of the work-charged establishment is proposed to be made permanent.

Sri N. RACHIAH.—May I know whether any daily allowance has been sanctioned to the temporary persons ?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—Yes.

Sri N. RACHIAH.—If so, why Government has not implemented it so far as they are concerned ?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—It is under issue.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—There was an order passed by the previous Government in regard to D.A ; may I know whether that order has been modified or continued ?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—It is still being continued.

Allotment of N.E.S. Block for Channarayapatna Taluk.

Q.—3022. Sri N. G. NARASIMHE GOWDA (Sravanabelagola).—

Will the Government be pleased to state :—

(a) whether it is a fact that they are being requested since a long time to allot N.E.S. Block for Channarayapatna taluk ;

(b) whether they would immediately sanction two blocks for the said taluks—one consisting of Channarayapatna, Sravanabelagola and the village of Dandiganahalli hobli with headquarters at Channarayapatna and

the second consisting of Nuggehalli, Hirisave and Bagur hobli with headquarters at Nuggehalli ?

A.—Sri RAMAKRISHNA HEGDE (Deputy Minister for Planning and Development).—

(*a*) Yes, requests were made.

(*b*) It is proposed to cover the entire State by stages, by the N.E.S. Scheme. The allotment of Blocks for the current year 1958-59 has already been made. The suggestion will be kept in view and considered at the time of next allotment of Blocks.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಎನ್. ಇ. ಎಸ್. ಬ್ಲಾಕ್ ಬೇಕು ಎಂದು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ನಿಧಾನವಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ?

*ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆ.—ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಒಂದೆರಡುಸಲ ಹೇಳಿದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಬೇಡಿಕೆಯೂ ಬಂದಿದೆ. ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಬೇಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದು ಬ್ಲಾಕ್ ಕೊಡಲು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—(ಬಿ) ಭಾಗದ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ "ಸಲಹೆಯನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ಬ್ಲಾಕುಗಳನ್ನು ಹಂಚುವಾಗ ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಲಾಗುವುದು" ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಇದು oral ಆಗಿರುತ್ತದೆಯೇ ಅಥವ writingನಲ್ಲಿ ಬರೆದಿಡುತ್ತೀರಾ ?

(ಉತ್ತರವಿಲ್ಲ)

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—1958-59ನೆಯ ಇಸವಿಗೆ ಹಂಚಿಕೆ ಮುಗಿದುಹೋಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಮುಂದೆ ಯಾವಾಗ ಬ್ಲಾಕ್‌ಗಳನ್ನು ಹಂಚುತ್ತೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆ.—ಮುಂದಿನ ಏಪ್ರಿಲ್ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಈ ವರ್ಷ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ?

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆ.—ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಿಳಿಸಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಈ ವರ್ಷ ಅಕ್ಟೋಬರಿನಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಯಾವ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೂ ಬ್ಲಾಕ್ ಹಂಚುವುದಿಲ್ಲ.

Implementation of the suggestions of the Balawanth Rai Metha Committee on Community Projects.

Q.—3787. Sri M. C. NARASIMHAN (Kolar Gold Fields).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) whether they have recently received copies of the Balawanth Rai Metha Committee Report on the working of the Community Projects, from the Planning Commission ;

(*b*) whether they intend implementing the suggestions made therein ?

A.—Sri S. NIJALINGAPPA (Chief Minister).—

(*a*) Yes.

(*b*) Government of India had called for the views of the State Government and the State Government has forwarded its views. The matter is under consideration of Government of India. On receipt of a further communication from Government of India further action will be taken.

Sri M. C. NARASIMHAN.—What is the opinion of the State Government that has been forwarded to the Government of India in regard to this matter ?

*Sri S. NIJALINGAPPA.—We have generally agreed with the broad principles enunciated therein.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Is it not a fact that some recommendations are already implemented by the Government of Mysore ?

Sri S. NIJALINGAPPA.—Some are in practice but the whole thing will have to be considered and wherever possible they will be adopted.

2 P.M.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Are the Government aware that the Mysore Government according to that printed report has aligned itself with the Kerala Government in not giving their opinion ?

Sri S. NIJALINGAPPA.—I have not looked into the Kerala document, Sir.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—It is stated here that the State Government has forwarded its views. Have they made any radical suggestions and changes ?

Sri S. NIJALINGAPPA.—Not many radical changes.

Sri B. R. SUNTHANKAR.—In the report, particularly volume 3, it is stated in several columns, that the information or remarks from the Mysore Government are not available. In

(SRI B. R. SUNTHANKAR)

certain cases, it is stated that preliminary remarks from the Mysore Government are not available. I want to know whether this means that this Government has not supplied full and proper information to the Commission. May I know what is it due to, whether it is due to negligence or oversight?

Sri S. NIJALINGAPPA.—All available information has been given. I do not think anything more is necessary. If they ask, we are going to give it.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—To my previous question, the Hon'ble the Chief Minister was pleased to say that no radical changes had been suggested. May I know if any change has been suggested and if so, what they are?

Sri S. NIJALINGAPPA.—It is difficult for me to answer now. Let the Hon'ble Member put another question.

SHORT NOTICE QUESTION AND ANSWER.

Clash among the Workers of the New Karnatak Mills, Hubli.

Q.—155. Sri F. H. MOHSIN (Hubli City).—

Will the Government be pleased to state :—

(a) whether it is a fact that there was a clash among the workers of the New Karnatak Mills, Hubli, on 31st March 1958, due to its closure ;

(b) whether it is a fact that twelve persons received injuries in the clash ;

(c) the action they have taken to prevent the closure of the Mills ?

A.—Sri C. M. POONACHA (Minister for Home Affairs and Industries).—

(a) Yes.

(b) Yes.

(c) A recommendation has been made to the Central Government to extend the Licence to work the Mills as Power Loom Factory.

Sri F. H. MOHSIN.—May I know the reasons for this clash?

*Sri C. M. POONACHA.—Certain sections of the Mill were closed and consequently certain number of labourers was laid off and they were not provided with any work when they went to the mill premises. Consequently, there was a clash.

Sri F. H. MOHSIN.—Were there any deaths during that clash?

Sri C. M. POONACHA.—No Sir, some minor injuries were sustained.

Sri F. H. MOHSIN.—May I know the date of the recommendation of this State Government?

Sri C. M. POONACHA.—We have made several representations in this regard and that is a question which I am not able immediately to reply. But personally, when I had been to Delhi, I took up the matter with the Ministry concerned and represented this fact, and also in writing, we have forwarded recommendations of this Government.

Sri F. H. MOHSIN.—May I know whether the Mill is still closed or whether it is now working?

Sri C. M. POONACHA.—Some parts of the weaving section is closed. Not the entire mill.

Sri F. H. MOHSIN.—May I know when the decision of the Central Government will be taken?

Sri C. M. POONACHA.—That is a matter entirely resting with the Central Government and I am unable to give a specific answer in that regard.

Sri F. H. MOHSIN.—Will the State Government pursue the matter and press the Central Government to take a decision as early as possible?

Sri C. M. POONACHA.—We have done all that is necessary and now it rests with the Government of India to take a decision.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—May I know the reason for the clash among the workers there, Sir?

Sri C. M. POONACHA.—My friend was perhaps not hearing my answer to the first question. I have answered that question.

Sri F. H. MOHSIN.—How many workers have been thrown out of employment due to this closure, Sir?

Sri C. M. POONACHA.—First time, I think about 300 of them. I do not have the latest figures. I cannot say definitely how many have been denied work subsequently. But at the time

that accident took place, the number was 300.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Has it been ascertained as to whether the closure was due to *bona fide* or *mala fide* reasons ?

Sri C. M. POONACHA.—The point is, certain section of the mill was closed due to the fact that they were not recognised as power loom units because it was a composite mill. In these Mills, there was a fire accident and consequently certain types of machinery got destroyed. The Government of India as a special case treated this weaving section as a powerloom unit and not as a composite unit, and allowed a period of two or three years. Now that period is over. By that time, the mill was expected to rehabilitate. But due to the paucity of foreign exchange, they could not get the necessary machinery and the Government withdrew the concession which they had extended to the power loom units. This is all the trouble. No *mala fide* opinion is indicated in any form.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Have the workers been paid any compensation under the Industrial Disputes Act ?

Sri C. M. POONACHA.—I am not quite certain, Sir. All these things must have been done.

Sri F. H. MOHSIN.—Have the Mills any proposal to provide alternative employment to the labourers ?

Sri C. M. POONACHA.—That question may be examined. That is all, I would say.

QUESTIONS AND ANSWERS.

Construction of the Upper Krishna Project.

Q.—3928. Sri V. KUMAR NAIK (Shorapur).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) whether the survey of the Upper Krishna Project has been completed ;

(*b*) if so, the location of the Project ;

(*c*) whether it is a fact that the original site contemplated for the said project has been changed ;

(*d*) if so, the changed place and the reasons for so changing ;

(*e*) the area proposed to be brought under irrigation as per original survey ;

(*f*) the area that would be brought under irrigation as the result of the revised survey ?

A.—Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Minister for Public Works).—

(*a*) No; investigation surveys are in progress.

(*b*) Does not arise.

(*c*) Do

(*d*) Do

(*e*) 5·50 lakhs acres.

(*f*) The exact extent can be known after the surveys are completed.

Sri V. KUMAR NAIK.—When was the survey work started and where ?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—The survey division was created in the month of February 1957—last year.

Sri V. KUMAR NAIK.—May I know the places where the survey was started ?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—The Upper-Krishna and Bheema Project area. The survey is not in one place. It is under progress.

Sri V. KUMAR NAIK.—What is the number of persons carrying on this survey work ?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—Sir, I said that a whole division had been created. A division generally consists of 3 sub-divisions, sometimes 4, and sometimes only 2. All the necessary paraphernalia for a division has been given. I may also give the number. One Executive Engineer, 3 Assistant Engineers, 15 Surveyors, 21 Sub-overseers, 4 Tracers, 2 Second Division Clerks, 3 Second Grade Typists, 2 Daffedars, 42 peons and laskars.

Sri V. KUMAR NAIK.—Do any of them belong to Hyderabad Karnatak ?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—It is very difficult for me to answer this question, Sir.

Sri H. S. RUDRAPPA.—In reply to one of the answers, I made a mistake. I want to correct it and place the same before the House. With regard to the amount of loan for the purchase of fishing board, I made a statement that the loan amount did not carry any interest. Later on I found that it carries some interest.

Submersion of lands under Bhadra Jalashaya Scheme.

Q.—2174. Sri T. R. PARAMESHWARAIAH (Tarikere).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) whether it is a fact that the residents of villages in Narasimharajapur taluk affected under the Bhadra Jalashaya scheme, have been expressing their dissatisfaction in respect of the amount of compensation, decided to be paid to them ;

(*b*) the number of persons in the above taluk who have been granted compensation ;

(*c*) the number of persons who are yet to receive compensation ;

(*d*) the names of villages which are likely to be submerged under the Bhadra Jalashaya scheme ;

(*e*) the extent and particulars of lands such as dry, wet and bagayat to be submerged under the above scheme?

A.—Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Minister for Public Works).—

(*a*) Yes.

(*b*) 85 persons (*i.e.*, 131 Khatedars.)

(*c*) 787 Khatedars.

(*d*) *Vide* statement appended.

(*e*) *Vide* statement appended.

STATEMENT I

Names of villages which are likely to be submerged under the Bhadra Jalashaya Scheme.

Narasimharajapura Taluk

1 Byrapura
2 Nelagadde
3 Hosahalli
4 Vittala
5 Malaluhole
6 Haledanivasa
7 Tadasa
8 Nandigave
9 Gargal
10 Ravoor
11 Balekoppa
12 Salur
13 Handur
14 Gulikoppa
15 Lingapura
16 Hebbe
17 Sarya
18 Susalavani
19 Sirigalale
20 Belalkoppa
21 Badigibyle
22 Varkote
23 Hiluvalli
24 Mensur
25 Nagalapura

Tarikere Taluk

Hunsanahalli (Becharak village)

STATEMENT II

Statement showing the extent of lands coming under submersion of Bhadra Reservoir.

Cultivable Lands (in acres)				*Other Lands (in acres)*		
Dry	Wet	Garden	Total	State Forest	Govt. waste Dist. Forests, Gomal, etc.	Total
2,257–33	5,815–4	20–30	8,093–27	1,773–4	17,936–34	19,709–38

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಆರ್. ಪರಮೇಶ್ವರಯ್ಯ.—ಇನ್ನೂ 787 ಜನರಿಗೆ ಕಾಂಪೆನ್‌ಸೇಷನ್ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಇದೆ ಎಂದು (*c*) ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಕಾಂಪೆನ್‌ಸೇಷನ್ ಹಣ ಪಾವತಿಯಾಗದೇ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಹಣ ಪಾವತಿಯಾಗದೆ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಒಂದೊಂದು ಮನೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಎಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪೆಷಲ್ ಡ್ಯೂಟಿ ಆಫೀಸರ್ ಅವರು ನಿಗದಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಧಾನವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಆರ್. ಪರಮೇಶ್ವರಯ್ಯ.—ಎಷ್ಟು ಜಮೀನು ಮುಳುಗಡೆಯಾಗುವುದು ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—1955-56ರಲ್ಲಿ 67.7 ಅಡಿ ನೀರು ಬಂದಾಗ 47 ಎಕರೆ ಖುಷ್ಕಿ, 211 ಎಕರೆ ತರಿ, ಒಂಭತ್ತು ಗುಂಟೆ ಬಾಗಾಯಿತು ಒಟ್ಟು ಜಮೀನು ಮುಳುಗಡೆ ಆಗಿದೆ. ಇನ್ನು 1956-57ರಲ್ಲಿ 566 ಎಕರೆ ಮತ್ತು 1957-58ರಲ್ಲಿ 2,233 ಎಕರೆ ಮುಳುಗಡೆಯಾಗುವುದೆಂದು ಅಂದಾಜಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಆರ್. ಪರಮೇಶ್ವರಯ್ಯ.—ಎಷ್ಟು ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಲಾಗುವುದು ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸೈಟನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುವುದು. ಹಾಗು ಹಣವನ್ನೂ ಸಹ ಕೊಡಲಾಗುವುದು. ಸ್ಥಳ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ವಿವರವಾದ ವರದಿಯನ್ನು ಕಳಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರವರಿಗೆ ಕೇಳಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಆಲೂರು ಹನುಮಂತಪ್ಪ.—ಪರಿಹಾರ ಎಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಕೊಡಲಾಗುವುದು.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಆರ್. ಪರಮೇಶ್ವರಯ್ಯ.—ಯಾವ ಪರ್ಸೆಂಟೇಜ ಪ್ರಕಾರ ಎಷ್ಟು ಸ್ಟ್ಯಾಟ್ಯೂಟರಿ ಬೋನಸ್ಸು ಕೊಡುತ್ತೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಸ್ಟ್ಯಾಟ್ಯೂಟರಿ ಬೋನಸ್ ಯಾವುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಳುಗಡೆಯಾದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಲಾಗುವುದು. ಸ್ಪೆಷಲ್ ಆಫೀಸರ್ ಅವರು ಅವಾರ್ಡ್ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವ ತರದ ಜಮೀನು, ಎಂಥ ಮನೆ ಇದರ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಲಾಗುವುದು.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—May I know how many residents of these villages have expressed their dissatisfaction at the amount that has been given? I notice that 787 people have not received any compensation.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—The exact number cannot be given. A number of people have expressed dissatisfaction about the rate of award.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—Is the award given according to the present market price or not.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—The officer appointed is guided by rules and regulations. According to that, he is passing the awards. As I explained, some people have gone to the court and in certain cases, the courts have increased the award. Government have also instructed the officer to pass awards according to the rate fixed by the court.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—Will the Officer revise the awards already granted?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—He cannot do it. But Government can.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—Wil Government do it?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—Yes.

Mr. SPEAKER.—Question time is over.

QUESTIONS FOR ANSWERS ON THE DAY.

(but not taken up)

Repairs to Cauvery Bathing Ghat in Ramanathapur.

Q.—548. Sri PUTTE GOWDA (Arkalgud).—

Will the Government be pleased to state:—

(*a*) whether any estimate has been prepared in regard to repairs to the Cauvery Bathing Ghat in Ramanathapur in Arkalgud taluk;

(*b*) if so, the estimated expenditure thereof;

(c) the reasons for failure to effect repairs so far in spite of previous sanction to incur expenditure for that work;

(*d*) whether they would pass orders for repairing that Ghat immediately?

A.—Sri M. P. PATIL (Minister for Revenue).—

(*a*) Yes.

(*b*) The estimated expenditure is Rs. 9,945.

(*c* The estimate for Rs. 900 previously sanctioned has been subsequently revised to Rs. 9,945.

(*d*) As the funds at the credit of the temple are inadequate, the question of affecting repairs will be considered when the funds become available.

Need for Bus Time Tables in Taluks and other Important Halting Places in Raichur.

Q.—1374. Sri E. PUNDLIKAPPA (Kushtagi).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) whether they are aware of the inconvenience caused to the travelling public for failure to put up Bus time tables in Taluk place and at important halting places in Raichur district ;

(*b*) if so, whether they would make necessary arrangements in that behalf ?

A.—Sri C. M. POONACHA (Minister for Home Affairs and Industries).—

(*a*) No.

(*b*) Does not arise.

Appointment of Harijan Conductors in the M.G.R.T.D.

Q.—1618 Sri H. K. SIDDIAH (Belur)·

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) whether it is a fact that 28 conductors are appointed in the Government Transport Department in the month of July 1957 ;

(*b*) the number of Harijan candidates among them ;

(*c*) the reasons for not following the principle of representation of 20 per cent vacancies for Harijans ?

A.—Sri C. M. POONACHA (Minister for Home Affairs and Industries).—

(*a*) Yes.

(*b*) Nil.

(*c*) Because 28 temporary vacancies were created for 3 months—23 emergency and 5 temporary—for running Bangalore-Mangalore Service and 28 senior local candidates who were working in the Department for 3-4 years with interruptions and who were readily available with required security deposits and necessary certificates and conductor's licenses were temporarily appointed. There were no Harijan local candidates among the 28 local candidates.

Grants to Scheduled Caste people in Channagiri Taluk for Construction of Houses.

†*Q.*—1811. Sri KUNDUR RUDRAPPA (Channagiri).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) the names of villages in Channagiri taluk wherein Adi-Karnatakas, Adidravidas, Banajars, Bhovis, Korachas and Koramas have received grants from Government for construction of houses during the period from 1952 to end of March 1957 ;

(*b*) the years in which such grants were given to those people ;

(*c*) the names of villages, the community and the number of houses for which grants were given during 1957-58.?

A.—Sri R. CHENNIGARAMAIAH (Minister for Local Self-Government).—

(*a*) *Vide* statement appended.

(*b*) 1952 to 1957.

(*c*) Statement giving particulars enclosed. In the year 1957, a grant of Rs. 15,485 was given for construction of 112 houses.

Number of Houses for which Grants were given during 1952.

Sl. No.	Name of the village		Adikarnataka	Adidravida	Bovi	Banjar	Korama	Koracha	Total amount received by them Rs.	nP
1	Kariganur	...	1	...	...	...	...	...	25	00
2	Haronahalli	...	9	1	...	...	...	...	750	00
3	Arasangatta	...	6		...	...	...	...	138	50
4	Garaga	...	5	2	15	...	...	...	928	00
5	Yaladahalli	...		...	...	2	...	...	200	00
6	Kakanoor	...	14	...	...	...	...	...	700	00
7	Doddagatta	...	...	...	2	...	...	...	176	00
8	Koratigere	...	5	12	...	...	...	...	548	00
9	Lingadahalli	...	...	...	...	1	...	...	200	00
10	Benkikere	...	...	...	4	1	...	...	125	00
11	Kogalur	...	...	4	...	...	...	...	250	00
12	Nallur	...	...	2	...	...	...	...	77	00
13	Chikkabennur	...	2	...	...	...	...	3	575	00
14	Kattalgere	...	...	1	...	...	...	...	15	00
15	Hodigere	...	...	1	...	...	...	...	238	50
16	Neethigere	...	8	..	..	2	...	...	950	00
17	Thyavanige	...	8	6	...	...	...		2,275	00
18	Kabbala	...	..	...	...	20	...	...	1,001	50
19	Somalapura	...	...	..	...	1	...	...	150	00
20	Miyapura	...	...	...	...	1	...	...	28	50
21	Donihalli	...	4	...	...	...	...	...	651	00
	Total	...	62	29	21	28	...	3	10,000	00

(SRI R. CHENNIGARAMAIAH)

Number of Houses for which Grants were given during 1953.

Sl. No.	Name of the Village	Adikarnataka	Adidravida	Bovi	Banjar	Korama	Koracha	Total amount received by them Rs. a. p.
1	Somalapura Tanda ...	...	...	...	8	...	...	750 0 0
2	Koratikere	3	...	...	...	...	...	122 8 0
3	Chiradoni	2	...	1	...	...	...	250 0 0
4	Billiganodu	2	...	...	...	...	...	200 0 0
5	Basavapatna ...	1	...	...	1	...	...	250 0 0
6	Kashipura	...	...	...	16	...	..	1,400 0 0
7	Haronahalli ...	2	...	...	...	...	...	150 0 0
8	Daginakatte ...	3	...	2	...	...	..	490 0 0
9	Kogalur	4	...	...	...	...	..	250 0 0
10	Garaga	1	...	...	...	...	...	45 15 0
11	Thyavanige... ...	14	7	..	...	...	..	1,500 0 0
12	Ajjihalli	2	...	...	...	..	...	300 0 0
13	Guladahalli... ...	1		...	...	...	...	88 0 0
14	Neethigere	6	6	...	...	...	...	900 0 0
15	Tannigere	2	4	...	...	...	...	800 0 0
16	Kabbala	...	...	...	19	...	...	458 9 0
17	Byrapura ...	4	3	...	...	...	..	510 0 0
18	Siddanamatti ...	2	1	...	...	...	...	275 0 0
19	Tavarekere	4	2	...	...	...	...	600 0 0
20	Miyapura	...	...	...	20	...	...	1,550 0 0
21	Kadaranahalli ...	...	...	...	12	...	...	1,200 0 0
22	Yeladahalli	...	...	...	6	...	...	600 0 0
23	Daginakatte ...	2	1	1	...	...	...	400 0 0
24	Hodigere ...	2	2	...	...	...	...	400 0 0
25	Ittige	1	1	...	...	...	...	200 0 0
26	Kengapura	...	...	...	2	...	...	135 0 0
27	Singarabagu ...	...	...	...	4	...	..	400 0 0
28	Kariganur	...	...	...	18	...	...	1,200 0 0
29	Aralikatte	9	6	...	...	...	...	1,500 0 0
30	Donihalli	1	...	...	...	...	...	25 0 0
31	Hireuda	...	...	...	14	...	...	1,400 0 0
32	Agarabannihatti ...	6	...	..	...	...	...	600 0 0
33	Navilebal	...	2	...	...	...	...	250 0 0
34	Gudlahalli	4	5	...	..	...	...	350 0 0
35	Kathalgere	1	2	..	...	...	...	450 0 0
	Total ...	79	43	4	120	...	...	20,500 0 0

Number of Houses for which Grants were given during 1954.

Sl. No.	Name of the Village	Adikarnataka	Adidravida	Bovi	Banjar	Korama	Koracha	Total Amount received by them Rs.	a.	p.
1	Tyavanige ...	8	8	...	...	...	...	1,725	0	0
2	Ajjihalli ...	4	4	1	...	...	...	1,400	0	0
3	Bulsagara ...	4	1	...	...	...	...	750	0	0
4	Agarabanihatti ...	3	2	...		...	...	500	0	0
5	Kengapura ...	...	...	...	10	...	...	1,238	8	0
6	Kashipura ...	...	...	...	4	...	...	400	0	0
7	Tannigere ...	9	3	...	...	...	...	1,650	0	0
8	Upanauakanahalli ...	5	1	...	...	...	...	100	0	0
9	Gudlahalli ...	...	4	...	...	...	...	900	0	0
10	Siddanamatti ...	...	2	...	...	...	...	195	4	0
11	Kengapura ...	...	...	...	4	...	...	400	0	0
12	Donihalli ...	2	1	...	...	...	...	130	0	0
13	Agarabannihatti ...	1	...	...	...	...	...	100	0	0
14	Haronahalli ...	4	1	...	...	...	...	454	0	0
15	Melanayakanahatti ...	...	1	...	...	...	...	150	0	0
16	Ittige ...	..	2	...	...	...	...	308	12	0
17	Nallur ...	2	1	...	..	...	...	718	8	0
18	Neetigere ...	8	5	...	5	...	...	2,500	0	0
19	Kengapura ...	1	1	...	...	...	...	215	0	0
20	Kattalagere ...	...	2	...	3	...	...	650	0	0
21	Siddnamata ...	1	...	...	...	...	...	100	0	0
22	Garaga ...	2	2	...	...	...	...	336	8	0
23	Somalapura ...	...	...	...	4	...	...	863	8	0
24	Daginakatte ...	4	6	...	...	...	...	1,000	0	0
25	Kariganur ...	...	...	...	5	...	...	500	0	0
26	Kadavanahalli ...	...	...	...	18	...	...	1,500	0	0
27	Hireuda ...	..	...	...	14	...	...	1,400	0	0
23	Miyapura ...	...	...	...	22	...	...	1,675	0	0
29	Singarabaghu ..	...	...	...	3	...	...	300	0	0
30	Belliganoodu ...	6	3	...	...	...	...	1,000	0	0
31	Hodigere ...	2	...	2	...	...	...	550	0	0
32	Vaddanahal ...	...	...	3	...	...	...	473	0	0
33	Lingadahalli ...	6	6	...	...	...	...	3,000	0	0
34	Basavapatna ...	...	...	4	...	...	...	238	0	0
35	Tavarekere ...	...	2	...	...	...	...	300	0	0
36	Mudigere ...	1	...	...	...	...	...	100	0	0
37	Navilehal ...	...	2	...	...	...	...	350	0	0
38	Benkikere ...	...	...	1	...	...	...	200	0	0
89	Kashipura ...	...	...	...	6	...	...	900	0	0
40	Agarabannihatti ...	4	2	...	...	...	...	600	0	0
41	Somlapura ...	...	...	...	3	...	...	115	0	0
42	Hodigere ...	...	4	...	...	...	...	400	0	0
43	Chirdoni ...	...	1	...	...	...	...	150	0	0
44	Daginakatte ...	5	...	...	...	...	...	125	0	0
45	Kabbala ...	...	...	...	7	...	...	1,483	13	0
46	Malligenahalli ...	3	...	...	3	...	...	420	4	0
47	Maravanji ...	...	...	...	2	...	...	400	0	0
48	Nellihankalu ...	...	...	...	2	...	...	200	0	0
49	Hiremalali ...	1	...	...	..	...	...	123	15	0
	Total ...	86	67	16	115	...	...	32,846	0	0

(SRI R. CHENNIGARAMAIAH)

Number of Houses for which Grants were given during 1955.

Sl. No.	Name of village	Adikarnataka	Adidravida	Bovi	Banjar	Korama	Koracha	Total Amount received by them. Rs. a. p.
	Belligandu ...	4	...	...	12	...	...	3,200 0 0
1	Neethigere ...	11	1	...	...	...	...	800 0 0
2	Hirenda ...	..	...	...	14	...	...	1,400 0 0
3	Marabunja ...	...	...	...	12	..	...	2,300 0 0
4	Ganadakatte ...	...	...	...	22	...	...	2,329 0 0
5	Basavanahalli ...	...	...	...	7	...	...	350 0 0
6	Vaddanal ...	...	...	5	...	...	...	632 0 0
8	Kengapura ...	...	...	..	8	...	...	1,600 0 0
8	Daginakatte ...	3	...	6	...	...	...	2,625 0 0
9	Bulasagara ...	4	...	...	...	...	...	600 0 0
11	Melanaganakatte ...	1	...	...	...	...	..	150 0 0
12	Hiremalai ...	1	2	..	...	...	..	775 0 0
13	Garaga ...	3	2	3	...	...	...	730 0 0
14	Kabbala ...	..	...	...	2	...	...	149 0 0
15	Nallur ...	...	4	...	...	...	...	700 0 0
16	Siddanamata ...	...	1	...	...	...	...	200 0 0
17	Kathalagere ...	...	1	...	2	...	...	900 0 0
18	Gudlahalli ...	...	...	...	...	...	7	700 0 0
19	Benkikere ...	...	...	1	...	...	...	100 0 0
20	Nellihankalu ...	...	...	...	3	...	...	550 0 0
21	Singarabaga ...	1	...	...	...	...	...	150 0 0
22	Mudigere ...	1	...	...	...	...	...	150 0 0
23	Tavigere ...	1	4	...	...	...	...	950 0 0
24	Upanayakanahalli ...	1	...	...	...	...	...	200 0 0
25	Mantragatta ...	...	...	...	8	...	...	950 0 0
26	Ajjihalli ...	...	...	2	...	...	..	200 0 0
27	Kashipura ...	...	...	1	15	...	...	560 0 0
28	Tavarekere ...	3	...	3	...	...	...	750 0 0
29	Malahal ...	2	...	...	...	...	...	600 0 0
30	Goppenahalli ...	3	...	...	...	...	...	400 0 0
31	Mavinakatte ...	...	...	...	...	...	2	300 0 0
	Total ...	39	15	21	105	...	7	26,000 0 0

Number of Houses for which Grants were given during 1956.

Sl. No.	Name of the village.	Adi-karnataka	Adidravida	Bovi	Banjar	Koracha	Korama	Total Amount received by them.
								Rs.
1	Mantragatta ...	...	...	4	...	...	...	650
2	Nellihankalu ...	...	...	1	...	...	...	150
3	Kashipura ...	...	...	...	19	...	...	2,675
4	Ramenahalli ...	...	...	15	...	—	...	1,500
5	Maravanji ...	...	...	3	...	...	...	450
6	Mallur ...	3	2	...	...	...	...	629
7	Belligehoodu ...	3	1	...	...	...	...	800
8	Veerapura ...	...	1	3	...	...	...	340
9	Tannigere ...	2	...	...	...	...	...	400
10	Kannivebilachi ...	1	...	...	...	...	...	100
11	Hodigere ...	3	1	...	...	...	...	300
12	Mavinakatte ...	...	...	...	...	1	...	38
13	Timmalapura ...	1	...	...	...	...	...	75
14	Beedagondenahalli ...	...	...	...	5	...	...	375
15	Hallimallapura ...	...	...	4	...		...	371
16	Pandomatti ...	3	...	3	...	...	...	1,350
17	Neethgere ...	...	...	1	...	...	...	75
18	Santhebennur ...	1	...	...	...	...	...	22
19	Yellodahalli ...	...	...	2	...	...	...	150
20	Rajyodarahalli ...	1	...	...	...	...	...	175
21	Arasangatta ...	...	3	...	...	...	...	525
22	Ashipanahalli ...	1	...	...	...	...	...	175
	Total ...	19	8	36	24	1	...	11,325

(SRI R. CHENNIGARAMAIAH)

Number of Houses for which Grants were given during 1957.

Sl. No.	Name of the Village.	Adikar-nataka	Adidravida	Bovi	Banjara	Korama	Koracha	Total amount received by them.
1	Hodigere	3	2	...	...	...	...	375
2	Veerapura	...	...	1	...	...	...	52
3	Mavinakatte ...	...	...	...	...	1	...	100
4	Thimlapura ...	1		...	...	...	...	75
5	Beedagondanahalli ...	...	...	...	5	...	...	375
6	Hallimallapura ...	...	...	...	4	...	...	296
7	Kashipura	...	...	...	6	...	...	450
8	Pandomatti ...	2	...	...	...	...	...	150
9	Neethigere... ...	15	17	...	1	...	...	4,875
10	Santhebennur ...	1	...	...	...	...	...	22
11	Pandavamatti ...	1	...	...	2	...	...	600
12	Yeladahalli ...	...	...	...	2	...	...	150
13	Kadaranahalli ...	...	...	...	1	...	...	200
14	Kanivebilachi ...	...	...	...	1	...	...	200
15	Maravanji	..	...	...	1	...	...	200
16	Nellur	...	...	...	1	...	...	200
17	Hirekogalur ...	...	1	...	...	...	...	200
18	Kathalagere ...	...	1	...	...	...	...	200
19	Settihalli	1	...	...	...	...	...	200
20	Ramenahalli ...	...	...	1	...	...	...	200
21	Chanagere	1	...	...	...	...	...	200
22	Thannigere ...	1	...	...	...	...	...	200
23	Hownahalli ...	1	...	...	...	...	...	200
24	Arasanagatta ...	...	1	...	...	...	...	200
25	Rajagondanahalli ...	1	...	1	...	...	...	400
26	Thimlapur	1	...	...	...	...	...	200
27	Doddagatta ...	1	...	...	...	...	...	200
28	Hiremalali... ...	2	...	...	...	...	...	350
29	Ubrani	3	1	...	...	...	...	700
30	Chikkajangur ...	1	...	...	...	...	...	175
31	Tavarekere... ...	2	2	...	...	...	...	625
32	Navilehal	1	...	...	...	...	...	150
33	Daginakatte ...	1	...	...	...	...	...	75
34	Chiradoni	1	...	...	...	...	...	65
35	Jalahalli	1	...	...	...	...	...	75
36	Hodigere	...	1	...	...	...	...	150
37	Kakanur	9	7	...	...	...	...	2,400
	Total ...	51	33	3	24	1	...	15,485

Starting of Health Centres in Hirekerur Taluk.

Q.—2378. Sri G. B. SHANKAR RAO (Hirekerur).—

Will the Government be pleased to state:—

(*a*) the number of local fund dispensaries and subsidised medical practitioner's centres in Hirekerur taluk (Dharwar district);

(*b*) whether Government intend to establish any health centres in the said taluk;

(*c*) if so, when?

A.—Sri R. M. PATIL (Minister for Health).—

(*a*) Local Fund Dispensary—1
S.M.P. Centres—5

(*b*) There is no such proposal at present.

(*c*) A health unit will be set up when a N.E.S. Block is sanctioned for the Taluk.

Extent of Land Irrigated by the Right Bank Canal of the Bhadra Anicut.

Q.—2594. Sri D. T. SEETHARAMA RAO (Bhadravati).—

Will the Government be pleased to state:—

(*a*) the names of villages served by the right bank canal of the Bhadra Anicut;

(*b*) the extent of land irrigated by the above canal (villagewise information to be furnished);

(*c*) whether it is a fact that water supply from the above canal is not sufficient;

(*d*) the amount provided annually for the maintenance and clearance of the above canal?

A.—Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Minister for Public Works).—

(*a*) & (*b*) *Vide* statement appended

(*c*) No.

(*d*) The annual maintenance grant is Rs. 6,730. As regards clearance of silt, etc., estimates are being sanctioned as and when required.

359

Karnataka State Archives (Departmental Library)
ಕನಾ. ಟಕ ರಾಜ್ಯ ಪತ್ರಾಗಾರ
(ಇಲಾಖಾ ಗ್ರಂಥಾಲಯ)
ಪ್ರತಿ ಸಂಖ್ಯೆ Accession No. 4786
ದಿನಾಂಕ Date.........

(SRI H. K. VEERANNA GOWDH)

Sl. No.	Name of Village	Acres—Guntas
1	Bommenahalli	75—00
2	Barandur	225—18
3	Masarahalli	4—30
4	Sunnadahalli	251—19
5	Yerahalli	41—11
6	Gowrapur	91—37
7	Gowrinasipura	33—07
8	Kodihalli	178—17
9	Bhadravathi	689—29
10	Devaranarasipura	34—31
11	Seegebali	291—14
12	Kanakatte	274—04
13	Gowdarahalli	212—10
14	Babahalli	514—02
15	Majjigenahalli	202—09
16	Veerapura	322—31
17	Thippalapura	64—38
18	Kege Koda Magge	762—03
19	Thallikatte	449—21
20	Mulkere	271—15
21	Nagathibelagalu	684—00
22	Hosahalli	286—21
23	Kalpanahalli	5—32
24	Arbilichi	34—30
25	Aradotlu	581—85
26	Dasarakallahalli	459—25
27	Agasarahalli	465—35
28	Hole Beeranahalli	240—04
29	Yemmehalli	296—10
30	Koppa	623—33
31	Thattihalli	30—34
32	Beeranahalli	98—35
33	Vittalapura	275—16
34	Arahatholalu	13—36
35	Koppa Tank	130—00
36	Kannekoppa	308—16
37	Danayakanapura	404—11
38	Jambaraghatta	139—32
	Grand Total...	10,070—31

Non-Payment of Travelling Allowance to the Staff of the Mobile Medical Unit, Puttur.

Q.—2694. Sri K. VENKATA-RAMANA GOWDA (Puttur).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) whether it is a fact that travelling allowance of the staff of the Mobile Medical Unit, Puttur, has not been paid since December 1956 ;

(*b*) if so, the reasons therefor ;

(*c*) whether they will take early steps to avert further inconvenience to the staff by paying the arrears ?

A.—Sri R. M. PATIL (Minister for Health).—

(*a*) Yes.

(*b*) As per Madras T.A. Rules, sanction of Government for payment of arrears of T.A. was necessary and accordingly Government in their Order No. LLH 854 MDA 57, dated 28th December 1957, have accorded the necessary sanction.

(*c*) This has been sanctioned as above.

Ordinances passed during the last two years.

Q.—2845. Sri C. K. RAJAIAH SETTY (Chickanaikanahalli).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) the number of Ordinances passed in the year 1956-57 and 1957-58 ;

(*b*) out of the above Ordinances the number of Ordinances passed when the Assembly had not been prorogued ?

A.—Sri B. VAIKUNTA BALIGA (Minister for Labour and Legal Affairs).—

	Year	*No. of Ordinances*
(*a*)	1956	3
	1957	11
	1958 (up to 22nd February 1958)	3

(*b*) Three during 1957 as the Legislative Council was not then in Session.

Issue of Licences for Toddy, Liquor and Ganja shops in Anekal Taluk.

Q.—2873. Sri J. C. RAMASWAMY REDDY (Anekal).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) the number of toddy (sendhi), liquor and ganja shops in Anekal Taluk for which licenses have been issued ;

(*b*) the names of places wherein such shops are situated in the said taluk ?

A.—Sri MOHAMED ALI (Minister for Excise and Rural Industries).—

(*a*) Arrack shops 2
Ganja shops 1
Toddy shops 4

(*b*) Arrack shops : 1. Bannerghatta
2. Chandapura

Ganja shops : 1. Bannerghatta

Toddy shops : 1. Bannerghatta
2. Chandapura
3. Sidihoskote
4. Huskur.

PAPERS LAID ON THE TABLE.

SECRETARY.—I beg to lay on the Table of the House the Mysore Weights and Measures (Enforcement) Bill, 1958, as passed by the Legislative Council, and the Mysore Khadi and Village Industries (Amendment) Bill, 1958, as passed by the Legislative Council.

MYSORE VILLAGE PANCHAYATS AND LOCAL BOARDS BILL, 1958.

Motion to consider (contd.)

Sri S. Y. PATIL (Bijapur).—Since this Bill is going before the Select Committee, I will not go into details. I will express my ideas on principles only. In my opinion, this is a very important and revolutionary Bill.

(SRI S. Y. PATIL)

It is not fair to abolish the District Local Boards. The District Local Boards are doing very good services in Bombay Karnatak areas. The District Councils may do the work of District Local Boards. According to this Bill the District Boards will be abolished. After abolition, I suggest that the District Local Boards engineers and their staff should get the same rank in the Public Works Department and other concerned Departments.

Regarding the panchayats, it is not necessary to give judicial powers to the panchayats. Because most of the people in the villages are uneducated. Unfortunately, there are party factions in every village.

According to the proposed Bill, any single member can bring no-confidence motion against the Sarpanch. It is necessary to provide in this Bill that more than 50 per cent of the members should agree for the no-confidence motion.

Regarding Taluk Boards, indirect election is not good. Members must be elected by direct election. Nominations should not be made. There should be reservations for the Scheduled Castes and Backward Classes, and also for the ladies. The M.L.A. of that constituency must be *ex-officio* member in the Taluk Board. The election of Taluk Boards and Panchayat Committees should be held at the same time, just like Assembly and Parliament elections.

Regarding District Board Councils, the President must be a non-official elected by the members. This Council should not be like an Advisory Boards; but it must have some powers as also funds and staff.

The village improvement work must be done by the Village Panchayat Committee. Other work outside the village area should be undertaken by the Taluk Board. All improvement work in the Taluk including N.E.S. works also should be done under the supervision of the Taluk Board only. There must be a provision regarding District School Board in this Bill.

I my very thankful to you, Sir, for giving me an opportunity to express my ideas regarding this important Bill.

With these words, I finish my speech.

SRI G. VENKATAI GOWDA (Palaiyam).—This Bill before us has been brought to consolidate the various laws governing the local authorities in the various regions of the State to achieve uniformity in that respect by constituting the panchayats and local boards and district development councils and in doing so, that intention and object with which the Bill is brought, the object to see the need for rural development works and also to establish these bodies with less jurisdiction and providing adequate finances to carry on the functions and duties assigned to them, is maintained. As a matter of fact, the Planning Commission has been laying emphasis on this need to organise these village panchayats as the agency for village planning and development and provide for the development of the entire system of national planning. The other day Sri Linga Reddy was contending that we should not have Taluk Boards; that only advisory bodies as envisaged by the Planning Commission need be appointed by the Government and all those things. In this age of democracy, if we plead to retain that system of advisory committees, I am afraid to what consequences we are driving at all. He pleaded that factions would arise and that this system would aggravate factions in villages where they are existing now and even create new ones where no faction exists, but I wish to differ from him by saying that things are bound to improve in course of time, because our rural population is uneducated and illiterate and it is up to the Government to create an atmosphere wherein people feel that they have a certain amount of responsibility to discharge, certain obligations to discharge and unless that is infused in the minds of the population, nothing can be done and this can only be done by decentralising power in the process of democratic decentralisation. By investing panchayats and local bodies with

more powers, Government can make them feel that they have to do a certain service to the nation. The spirit of the nation is to be inculcated into the rural population and that would be done by vesting more powers in the local bodies. I should also add that Madras Government has issued a white paper on the reformation of local bodies in which it is said that elementary education must be linked with the implementation of these various panchayats and local boards and, it is proposed that the number of members in a panchayat should be between 10 and 20. We can have up to a maximum of 15 members in a village panchayat because even the panchayat in Madras has a maximum number of 15. The smaller the number in the panchayat the better the work turned out. It is better to have a maximum limit of 15 and increase the term of office from four years to five years.

So far as the allocation of revenues of the State to these various bodies is concerned, I wish to make one or two suggestions. Government now proposes to set apart 50 per cent of the total land revenue of the State to be distributed for these various village panchayats and local boards. But some of my friends pleaded that the entire land revenue should be allocated to these bodies, but if for any reason it is not possible to set apart the entire land revenue, at least 75 per cent of the land revenue can be set apart for being distributed to these bodies and the method and manner in which it is to be distributed is a thing which the Government have got to take into serious consideration because it is proposed that 15 per cent of the total revenue collection of the taluk should be given to the Taluk Boards and 10 per cent of the total revenue of the State should be set apart to be distributed between these various Taluk Boards in the manner in which Government from time to time determines and for the purposes for which Government intends. I think that would end in disaster, because I should say that the area in which more per capita revenue is derived, is likely to get more benefits. Supposing there is a Taluk Board which has got a population of 1½ lakhs : it gives a land revenue of one lakh of rupees; then it is entitled to get Rs. 15,000. Likewise, a taluk which has got a population of one lakh and a lakh of rupees revenue is also entitled to get Rs. 15,000. So where the per capita revenue is more, that area is likely to get more benefits. My contention is that the area which gives less per capita revenue should be given more. So from that point of view I should say that the allocation that is to be made by the Government so far as revenue is concerned should be distributed on the basis of population. So I suggest that 15 per cent of the total land revenue of the State should be given to each Taluk Board on poulation basis; another 15 per cent to be distributed equally among all the Taluk Boards and another 7½ per cent revenue should be set apart to be given to those Taluk Boards whose area is backward. Likewise, 37½ per cent revenue should be given to the various panchayats, which amounts to 75 per cent in all. In that way, if the Government allocates this revenue, I think a uniform level of development can be achieved. Otherwise, there will be uneven development so far as these areas are concerned. Government should place all these panchayats and local boards in a stable financial position. Otherwise they cannot be expected to do the work which has been assigned to them. Even the District Boards in old Mysore were not able to cater to the district needs. Unless the Government places these institutions in a stable, financial position, nothing can be turned out by them. There are very many provisions in the Bill, under which powers have been given to the officers with the result that no member in the panchayat or local boards would take any interest to do tangible work for raising the economic and social level of the rural population.

It is contemplated to appoint a Secretary to the village panchayat. Why is it necessary to appoint a paid Secretary to these panchayats? Even under the Madras Village Panchayats Act, it is the panchayat that appoints the clerk or the subordinate staff.

(SRI G. VENKATAI GOWDA)

Unless that is done, the functioning of the panchayat will not be smooth. Hence I suggest that instead of appointing a Secretary, it should be left to the panchayat itself whether there is any necessity to appoint a clerk or other subordinate staff for the smooth working of the panchayat.

So far as Taluk Boards are concerned, my friends have already submitted that there should be direct election. Except reservation for Scheduled Castes, there should be direct election and only the Executive Officer should look to the affairs of the Taluk Boards. So far as the District Development Council is concerned, in the white paper issued by the Madras Government it has been suggested that in addition to the powers that have been conferred under the provisions of the Bill, the District Development Council is to advise on all development schemes undertaken by the local boards as well as the departments which are under the control of the State Government, namely, food and agriculture, industries labour, co-operation, public works, health, education and local administration.

2-30 P.M.

Unless these functions are assigned to the District Development Council, I do not think any useful purpose will be served by the mere existence of the District Development Councils. It has been suggested that a non-official should be nominated as the President of the District Development Council and that the powers which are sought to be given to the Deputy Commissioner must be vested in the District Development Council. It has been provided in sub-section (4) of Section 30 that any dispute relating to the validity of the election of a Sarpanch under sub-section (1) or sub-section (2) shall be decided by the Deputy Commissioner and that the decision of the Deputy Commissioner thereon shall be final and no suit or other proceeding shall lie in any court in respect of any such decision. I think that this section is inconsistent with Section 202 wherein it is stated that an appeal lies to the Commissioner with revisional powers to the Government. Not only that, but I submit that the final decision should vest with the District Development Council and not with the Deputy Commissioner subject to the revision powers excercised by the Government. Suitable amendment will have to be made so far as this section is concerned.

As regards the powers given to the members of the panchayat, I would like to add one more power and it is as follows:

> "Any member shall have access to the records of the panchayat after giving notice to the President.
>
> Provided that the President may for reasons given in writing prevent him from having access."

Unless such a right is given to a panchayat member, he will not be in a position to be in touch with the day to day administration.

Sub-section (4) of Section 53 provides—

> "An appeal shall lie to the Deputy Commissioner from any order or direction or notice of the Panchayat under sub-section (2) and the decision of the Deputy Commissioner on such appeal shall be final."

This sub-section is also inconsistent with Section 202. I would urge that the power to take the final decision should be vested with the District Development Council subject to the revisional powers exercised by the Government.

Then, sub-section (4) of Section 57 also provides:

> "Any person aggrieved by the refusal to grant or renew a licence or by the suspension or cancellation of a licence under sub-section (3) may, within thirty days of the date of communication of the order, appeal to the Deputy Commissioner and the decision of the Deputy Commissioner on such appeal shall be final."

Thus, it will be seen that in various sections of this Bill the power is vested only with the Deputy Commissioner and his orders are supposed to be final. I do not know how the administration of our panchayats will go on, if this state of affairs were allowed to continue. The District Development Council is there and it must be given the power to decide such matters subject to the revisional powers to be exercised by the Government.

Under Section 72, an appeal against assessment, etc., lies to the Standing Committee of the Taluk Board. I submit that there must be an appeal against the decision of the Standing Committee of the Taluk Board to the District Development Committee.

I have already stated that there is no necessity for appointing a Secretary. Even in Section 79 the powers of a Secretary are not enumerated.

In certain matters the jurisdiction of the court has been taken away. Supposing a party challenges the very legality of the assessment, he must have a right to go to a court and file a suit. I do not know why the Deputy Commissioners decision has been made final in this respect. I submit that that is not conducive to the growth of democracy. You may prohibit him from contending about the quantum of assessment, but, if he challenges the very legality of the assessment, should he not be allowed to go before a court? Supposing a wrong person has been assessed, should he not have the right to go to a court and ventilate his grievance and say that he is not the person to be assessed?

As regards the dissolution of supersession of panchayat or Taluk Board, this power should be vested with the District Development Council. It is stated in sub-section (1) (ii) of Section 199 that 'such period may be longer than the term for which the members of the panchayat would have held office under section 24, if the panchayat had not been superseded under this section;' This should not be the case and such period should not be longer than the term for which the members would have held office.

Section 203 says that the Government or the Commissioner may call for and examine the record of any proceedings under this Act of any subordinate officer .... I would submit that the words 'The Government or the Commissioner *suo moto* or on application made by a party in this behalf' should also be incorporated.

The panchayats should also be invested with judicial powers. In Madras Karnatak, the panchayats are entrusted with such powers and they try minor criminal cases and impose a fine of Rs. 15. If this provision is not mad , we will be the losers. I request the Hon'ble Minister to bring in another Bill for this purpose or to make such a provision in this Bill itself.

With these observations, I submit that so many radical changes have got to be made to make this Bill a perfect one and I hope the Select Committee and the Hon'ble Minister concerned will do well in bringing a perfect Bill before the House.

Thank you, Sir.

*ಶ್ರೀ ಎ. ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ್ (ನರಗುಂದ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ವಿವಿಧಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕಾರು ತರಹ ಸ್ಥಾನಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಕಾಯಿದೆಗಳು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದುವು. ಅವುಗಳನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸಿ ಇಡೀ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುವಂಥ ಸ್ಥಾನಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಎಂದರೆ Village Panchayats and Local Boards ಕಾಯಿದೆ ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯೊಳಗೆ ತರಲು ಎಷ್ಟೋ ವಿಳಂಬವಾದರೂ ಅನೇಕ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಮಲನಲ್ಲಿದ್ದಂಥ ಕಾಯಿದೆಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿ, ಅದರಲ್ಲಿಯ ರೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಯ ಭಾವನೆಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅತ್ಯುತ್ತಮರೀತಿಯ ಒಂದು ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಭೆಯೊಳಗೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಏನೇ ಕಾಯಿದೆ ಮಾಡಲಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದು ದೋಷಗಳು ಇರುವುದು ಸಹಜ. ಅವುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಅನುಭವದಿಂದ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ತಿದ್ದುಪಾಟುಮಾಡುವುದು ಜರೂರು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಯಾವ ಮಸೂದೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇದೆ ಇದರೊಳಗೆ ಮುಂಬೈ ಕಾಯಿದೆಯೊಳಗೆ ಇದ್ದಂಥ ಕೆಲವು ಮಹತ್ವದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಹ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮುಂಬೈ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ Bombay Panchayat Actನ್ನು 1933ರಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಜಾರಿಗೆ ತಂದದ್ದು. ಅನಂತರ 1939, 1947 ಮತ್ತು 1950ರಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದು ಮಾರ್ಪಾಡುಗಳಾಗಿ ಈಗ progressive ಆದಂಥ ಒಂದು ಕಾಯಿದೆ ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಆದರೆ ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಈಗ ತಂದಿರುವ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿಒಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿ 1,500 ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಅಥವಾ groups of villagesನಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ

(ಶ್ರೀ ಎ. ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ್)

ದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವೊಂದು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡಲು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ಇಲ್ಲಿ 1,500 ಜನಸಂಖ್ಯೆಯೆಂದು ಯಾವ ಅಂಕಿಯನ್ನೋ ಹಾಕಿದೆ, ಇದು ಸರಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಉತ್ಪನ್ನದ ಬಾಬು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪಂಚಾಯಿತಿಯನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೇ, ಹೊರತು ಬರೀ 1,500 ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಯೆಂದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲ ನೆಯದಾಗಿ 1,000 ಜನ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಒಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾದರೆ ಉತ್ತಮ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. 1,000 ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಿದ್ದು 3,000ದಿಂದ 6,000 ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹಣದ ಉತ್ಪನ್ನವಿದ್ದರೆ ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ಆಡಳಿತ ಸುಗಮ ವಾಗಿ ಸಾಗಿ ಉತ್ತಮ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿರು ವುದು ನಮ್ಮ ಭಾಗದವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿರುವ ವಿಷಯ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಬರೀ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಕೊಂಡು 1,500 ಜನರಿಗೆ ಒಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿ ಯೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair]

ಇನ್ನೊಂದು ತೊಡಕೇನೆಂದರೆ, 1,500ಕ್ಕೆ ಒಂದು group ಪಂಚಾಯಿತಿ ಮಾಡಿದಾಗ ಎರಡು ಮೂರು ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಪರಸ್ಪರ ವ್ಯಾಜ್ಯ ಬೆಳೆದು ನಮ್ಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಯವರು ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರು ತಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯವರು ಸರ್‌ಪಂಚ್ ಆಗ ಬೇಕೆಂದು ಪರಸ್ಪರ ಅವರವರೊಳಗೇ ವ್ಯಾಜ್ಯ ಹೊಡೆದಾಟ, ಬಡಿದಾಟ ಆಗಿ ಮನೆ ಸುಂಕ ಕೊಡದೆ, ತೆರಿಗೆ ಕೊಡದೆ ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿರುವ ಸಂದರ್ಭಗಳಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನದಮೇಲೆ ಮಾಡು ವುದು ಮೇಲು. 800 ಅಥವಾ 1,000 ರೂಪಾಯಿ ಆದಾಯ ವಿರುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇದ ರಿಂದ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರಿಗೆ ತಿಕ್ಕಾಟ ತಪ್ಪುತ್ತದೆ. ಈಗಾ ಗಲೇ ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಹಳ್ಳಿಗಳಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನೇ ಮುಂದೆಯೂ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇದೇರೀತಿ ಯು.ಪಿ. ನಲ್ಲಿದೆ; ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ 1,500 ಎಂದು ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು 1,000ಕ್ಕೆ ಇಳಿಸ ಬೇಕು. ಅಮೇಲೆ, group panchayat ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ, ಅದಷ್ಟು ಇಂಥ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಕಡಮೆಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆ ಯದು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ವ್ಯಾಜ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ minimum ಒಂದು ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಒಂದರಂತೆ ಇಡಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಸೂಚನೆ.

ಇನ್ನು ಉಳಿದ obligatory ಕೆಲಸಗಳ ವಿಷಯ ದಲ್ಲಿಯೂ ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಜನರಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯೋತ್ಸಾಹ ವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಹುರುಪಿನಿಂದ ದುಡಿಯುವಂತೆ ಸ್ಕೀಮುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿಕೊಂಡು, ಯೋಜನಾ ಆಯೋಗದವರು ಯಾವ ನಿರ್ದೇಶ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಹಳ್ಳಿ ಗಳ ಆಡಳಿತ, ಗ್ರಾಮ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ವಾಂಗ ಸುಂದರ ವಾಗಿರಬೇಕೆಂಬ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕೆಂದು ಏನು ಹೇಳಿ ದ್ದಾರೋ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದಂಥ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿ ದ್ದಾರೆ. ಬೊಂಬಾಯಿ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿದ್ದಂಥ ಈ ಮಹತ್ವವಾದ ಅಂಶ ಇದರಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಬೊಂಬಾಯಿ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಕೂಲ್ ಕಮಿಟಿಯೆಂಬು ದನ್ನು ಮಾಡುವ ಏರ್ಪಾಡಿದೆ. ಈ ಸ್ಕೂಲ್ ಕಮಿಟಿ ಯಲ್ಲಿ ಐದು ಮಂದಿಗಳಿದ್ದು, ಗ್ರಾಮ ಶಾಲೆಯ ಮೇಲ್ವಿ ಚಾರಣೆ ನಡೆಸುವುದು, ಅವರು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂದು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ಥಾನಿಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನಿಟ್ಟಿರುವುದು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾ ಗಿದೆ; ಮತ್ತು ಅವಶ್ಯಕವಾದದ್ದಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಇಲ್ಲಿನ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೂ ತಪ್ಪದೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಮುಂದೆ ಯಾವರೀತಿ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಮಾಡುತ್ತೀರೋ ಅದರ ಘಟನೆ ಯಾವರೀತಿಯಿದೆಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ on the spotನಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆ ಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಅವರ ಕೆಲಸ ಹೆಚ್ಚಿನದಾದರೂ punishment ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅಧಿಕಾರವೂ ಇರು ವುದಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾ ಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೊರತೆಯುಂಟಾಗು ತ್ತದೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಸರ್‌ಪಂಚರ ಚುನಾವಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದರೊಳಗೆ 30ನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರು ವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನ ಸರ್-ಪಂಚ'ನವರೇ ಸಭೆ ಯನ್ನು ಕರೆಯುವ ಹಾಗೆ ಇರಕೂಡದು. ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಚೀಫ್ ಎಗ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಆಫೀಸರಿರುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಜರಿದ್ದು ಅವರೇ ಸಭೆಯನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಬೇಕು. ತಮಗೇ ಗೊತ್ತಿದೆ, ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಹಳೆಯ ಸರ್-ಪಂಚ್ ನವರು ತಮಗೇ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಸಿಕ್ಕಬೇಕೆಂದರೆ ಸಭೆ ಯನ್ನೇ ಕರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳುಗಳಕಾಲ ಚುನಾವಣೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾಲ್ಲೂ ಕಿನ ಚೀಫ್ ಎಗ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಆಫೀಸರೇ ಈ ಸಭೆಯನ್ನು ಕರೆಯುವ ಅಧಿಕಾರ ಹೊಂದಿರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸೂಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು motion of no-confidenceಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಮಾತ್ರ ಇರಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ, ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಸರ್- ಪಂಚಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದರೆ, ಸುಮ್ಮನೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡು ವುದಕ್ಕಾದರೂ, ಗಡಿಬಿಡಿ ಎಬ್ಬಿಸುವುದಕ್ಕಾದರೂ, ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕುಂಠಿತಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕಾದರೂ ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ಅವಿಶ್ವಾಸ ಸೂಚನೆ ಕೊಡಬಹುದು. ಇಂಥದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಬಾರದು, ಅಥವಾ ಅವಿಶ್ವಾಸ ಸೂಚನೆ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಇಷ್ಟು ಜನರು ರುಜು ಮಾಡಿ ಸರ್-ಪಂಚಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದನ್ನು ಅವಿಶ್ವಾಸ ಗೊತ್ತುವಳಿಯೆಂದು ಭಾವಿಸುವಂತೆ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಮೇಲೆ, ಪಂಚಾಯಿತಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳನ್ನು ಕಮಿಷ ನರೇ appoint ಮಾಡುವಂತಿದೆ. ಅವರೇ ಒಂದು cadre ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅದರಿಂದ ನೇಮಕಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಕಡ್ಡಾಯವಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು, Chairman of the District Council (ಒಂದು ವೇಳೆ non-official ಚೇರ್ಮನ್ನರಿದ್ದರೆ) ಅವರು ಸೇರಿ ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರೇ ಒಂದು ಕೇಡರ್ ತಯಾರಿಸಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರನ್ನು ಆರಿಸುವ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ; ಅಥವಾ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರೊಬ್ಬರೇ ಮಾಡಿದರೂ ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಬೆಳಗಾಂ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡರೆ, ನಾಲ್ಕು ಡಿವಿಜನ್ ಸೇರಿ ಒಂದು ಕೇಡರ್

ಮಾಡಿದರೆ ವರ್ಗಾವರ್ಗಿ (Transfer) ಮಾಡ ಬಹುದು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಆಯಾ ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದೊಳಗೇ ನೇಮಕಮಾಡುವಂತಿರಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ಮತ್ತು ಚೇರ್ಮನ್ನರು ಸೇರಿ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವಿರಬೇಕೆಂದು ಸೂಚನೆ.

ಮೂರನೆಯದಾಗಿ, ಇನ್ನೊಂದು ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯವೆಂದರೆ, ಶೇಕಡ 25, ಶೇಕಡ 15, ಶೇಕಡ 10, ದಾಮಾಷಾದಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡಿಗೂ ಪಂಚಾ ಯಿತಿಗೂ ಕೊಡುವುದೆಂದಿರುವುದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಇಡೀ ಶೇಕಡ 80 ತೆಗೆದು ಒಂದೊಂದಕ್ಕೂ ಶೇಕಡ 40—ಶೇಕಡ 40ರಂತೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಸೂಚನೆ: ಇದರಿಂದಾಗಿ ಗ್ರಾಮಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯು ವಂತಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆಯಾಯ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ M.L.A. ಮತ್ತು M.L.C. ಇವರು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನ ಎಕ್ಸ್ ಅಫಿಷಿಯೋ ಮೆಂಬರುಗಳಾಗಿ ಇರ ತಕ್ಕದ್ದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ತಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ವಿಕಾಸ ಹೇಗೆ ಆಗಬೇಕು, ಯಾವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸ ಕೈಕೊಳ್ಳ ಬೇಕು, ಯಾವ ರಸ್ತೆ ಮಾಡಿಸಬೇಕು, ಯಾವ ಯಾವ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಅತ್ಯವಶ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಆ ಪ್ರದೇಶದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪರಿಚಯ ವಿದ್ದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವ ಈ ಸದಸ್ಯರ ಸಲಹೆ ಬಹಳ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದು. ಈ ಸಭೆಯ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡಿನ ಎಕ್ಸ್ ಅಫಿಷಿಯೋ ಸದಸ್ಯರಾಗುವುದು ಸಮರ್ಪಕವೂ ಸರಿಯಾದದ್ದೂ ಆಗಿದೆ. ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡು consultative body ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಆಗಿ ಏನೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ, ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅಪವಾದ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಇದೆ. ಎಕ್ಸ್ ಅಫಿಷಿಯೋ ಆಗಿರತಕ್ಕವರಿಗೆ ವೋಟಿಂಗ್ ಪವರ್ ಇರಬೇಕು. ತಾಲ್ಲೂಕಾ ಬೋರ್ಡು ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್ ಆಗಬಾರದು ಎಂದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸದಿದ್ದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ವಿರೋಧ ವಿಲ್ಲ. ಎರಡು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳ ಮತದಾರ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಚುನಾಯಿತರಾದ M.L.A. ಮತ್ತು M.L.C. ಅವರು ಎರಡೂ ತಾಲ್ಲೂಕಾ ಬೋರ್ಡುಗಳಲ್ಲಿ ಎಕ್ಸ್ ಅಫಿ ಷಿಯೋ ಆಗಿ ಉಳಿಯುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ತಾಲ್ಲೂಕಾ ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಅಧಿಕಾರಿ ಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರವು ಇರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ತಾಲ್ಲೂಕಾ ಬೋರ್ಡು ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರು, ಸ್ಟಾಂಡಿಗ್ ಕಮಿಟಿ, ಹೆಲ್ತ್ ಕಮಿಟಿ ಮುಂತಾದ ಕಮಿಟಿಗಳ ಚೇರ್‌ಮನ್ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಆಡಳಿತ ಅನುಭವ ಬರಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತರಪೇತಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಸ್ಟಾಂಡಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿ ಚೇರ್‌ಮನ್ ಬೇರೆ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರೆಸಿ ಡೆಂಟ್ ಬೇರೆ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಸ್ಥಾನಮಾನಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ಹಾಕಿ ದುಡಿಯಲು ಅವರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಆ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯ. ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಎಲೆ ಕ್ಷನ್ ಇರಬೇಕು. ನಾಮಿನೇಷನ್ ಇರಬಾರದು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಮಾತನಾಡಿದ ಅನೇಕ ಮಿತ್ರರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನದೂ ಸಹ ಅದೇ ಅಭಿ ಪ್ರಾಯವಿದೆ. ತಾಲ್ಲೂಕಾ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಎಲೆ ಕ್ಷನ್ ಇರಬೇಕು. ನಾಮಕರಣಮಾಡತಕ್ಕಂಥಾ ದ್ದನ್ನು ಕೊಡಲೆ ತೆಗೆದು ಹಾಕಬೇಕು. ಕೆಲವರು ವಶೀಲಿ ಬಾಜಿ ಮಾಡಿ, ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದು ಮಂತ್ರಿ ಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿ, ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಿ, ನಾಮಕರಣದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಹೆಸರು ಬರುವಹಾಗೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾಮಕರಣವಿಧಾನ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದರೆ ಯಾರು ನಿಜವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಕರ್ತನಾಗಿರುವನೋ ಅಂಥವನು ಚುನಾ ವಣೆಯಲ್ಲಿ ಆರಿಸಿ ಬರುವನು. ಆದುದರಿಂದ ಈ ನಾಮಕರಣ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣ ಮುಗಿಸು ತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ (ಗುಬ್ಬಿ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೆ, ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಸೂದೆಯ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಮೋದನೆ ಮಾಡಬೇಕೇ ಇಲ್ಲವೇ, ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥ ತೊಡಕುಗಳು ಏನು ಎಂಬು ದನ್ನು ಸರಕಾರ ಮತ್ತು ಈ ಸಭೆ ಹಾಗೂ ಸಾರ್ವಜನಿ ಕರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದು, ತೊಡಕನ್ನು ಬಿಡಿಸಲು ಸರ ಕಾರ ಯಾವ ಮಾರ್ಗ ಹಿಡಿಯಬೇಕು, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ವನ್ನು ಹೇಗೆ ಬೆಳಸಬೇಕು, ಹಾಗೂ ದಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕಲ್ಲುಮುಳ್ಳುಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ತೆಗೆಯಬೇಕು ಎಂಬ ಅಂಶಗಳ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ.

ಈ ಮೊದಲು ಸರಕಾರದವರು ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದಾಗ್ಗೆ, ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ಏನು ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದರೆ, ಒಂದು ವಿಸ್ತೃತವಾದ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಸರ ಕಾರಕ್ಕೆ ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸವಾಲು ಹಾಕಿ ದ್ದಾರೆ. ಆ ಸವಾಲನ್ನು ಎದುರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಈಗ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದಹಾಗೆ ಇದೆ. ಏನೇ ಆಗಲಿ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷ. ಈಗಾ ಗಲೇ ಮಾತನಾಡಿದ ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಮಸೂದೆ ಯಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಲೋಪ ದೋಷಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿ ಸಿದ್ದಾರೆ. ವಿಶಾಲ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ ರಚಿತವಾದ ನಂತರ, ಇಂಥ ಕಾನೂನನ್ನು ರಚಿಸುವಾಗ ಸರಕಾರ ಏನೇನು ತೊಡಕುಗಳು ಇವೆ, ಹಾಗೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿವಾರಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಕಾನೂನನ್ನು ಪಾಸು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಪುನಃ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆಯೊಂದನ್ನು ತರುವ ಹಾಗೆ ಆಗಬಾರದು. ಕಾನೂನು ರಚಿಸುವಾಗಲೇ ಏನೇನು ತೊಡಕುಗಳಿವೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮುಂದಿನ ಹತ್ತು ಅಥವಾ ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆ ಬಾರದ ಹಾಗೆ ಕಾನೂನು ರಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಎಂಥ ಉತ್ತಮ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಏನೂ ಲೋಪ ದೋಷಗಳಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಯವರು ಅನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಂಥ ಬಿಳಿ ಅಸ್ತಿಭಾರ ಹಾಕಬೇಕು. ಈ ಬಿಲ್ಲು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹೋಗತಕ್ಕದ್ದಿದೆ ಎಂದು ಹಾಗೆಯೇ ಬಿಡಬಾರದು. ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿ ಯಲ್ಲಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸ ಬೇರೆಯಾಗಿದೆ. ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ದೀರ್ಘ ವಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿ, ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆ

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ)

ಮಾಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಚರ್ಚೆಮಾಡ ತಕ್ಕಂಥಾದ್ದನ್ನು ಇಂತಿಷ್ಟೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿಬಿಡಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಬಂಧ ಹಾಕುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ನಾವು ಚಪಲಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಏನೂ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು 241 ವಿಧೇಯಕಗಳು ಇವೆ. 5ನೇ ಕ್ಲಾಜಿನಿಂದ 216(2)ನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನವರೆಗೆ ಎಷ್ಟು ದೋಷಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಬೇಕು.

The House adjourned for Lunch at Three of the Clock and re-assembled at Thirty Minutes past Three of the Clock.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair]

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮೊದಲನೆಯ ಪುಟದಿಂದ ಕೊನೆಯ ಪುಟದವರೆಗೂ ನೋಡಿದೆ. ಅವಕ್ಕಿರುವ ಅಧಿಕಾರ, ಸೂಪರ್‌ವಿಷನ್ ಈ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಂತದಲ್ಲೂ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ ಕೈವಾಡವಿದೆ. ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ ಕೈವಾಡವಿಲ್ಲದೆ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಚುನಾವಣೆಯಾಗಲಿ, ಪಂಚಾಯಿತಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಾಗಲಿ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು ಕೆಲಸವಾಗಲಿ ಯಾವುದೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಒಂದೇ ಮಂತ್ರ. ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ಮ್ಯಾಜಿಕ್‌ವ್ಯಾಂಡ್ ಇದ್ದಹಾಗೆ ಅವರಿದ್ದರೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತವೆ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಂತದಲ್ಲೂ ಇರಬೇಕೆಂದು ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೋ ನನಗಂತೂ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಎಲ್ಲಿ ದೋಷವಿದೆ, ಅದರಿಂದೇನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಕಾಯಿದೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ 5 (5)ನೇ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆಗಳು ನಡೆದಾಗ ಎಷ್ಟು ಜನರು ಪಂಚಾಯಿತಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಜನರು ಅಲ್ಲಿ ಚುನಾಯಿತರಾಗದೆ ಹೋದರೆ, ಎಷ್ಟು ಜನರು ಚುನಾಯಿತರಾಗಿಲ್ಲವೊ ಅಷ್ಟು ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೂ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ನೇಮಕಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಇದೆ. ಇದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವತತ್ವಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಯುವಾಗ ಹತ್ತು ಸ್ಥಾನಗಳು ಪಂಚಾಯಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಆರು ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಚುನಾಯಿತ ಸದಸ್ಯರು ಬಂದು ಇನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಸ್ಥಾನಗಳು ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದರೆ, ಆ ನಾಲ್ಕು ಜನರನ್ನು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ನೇಮಕ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ನಾಮಕರಣ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾದರೆ ಜನಗಳ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಂತಾಯಿತು ! ಮಹಾತ್ಮಗಾಂಧಿಯವರು ಗ್ರಾಮ ಸ್ವರಾಜ್ಯವನ್ನು ಒಂದು ಸುಭದ್ರವಾದ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ಸದಸ್ಯರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವಾಗ ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ? ನೇಮಕವಾದ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ, ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಜನರಿಂದ ಓಟು ಪಡೆದು ಬಂದ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಏನು ವ್ಯತ್ಯಾಸ ? ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದವರಿಗೆ ಏನೇನು ಹಕ್ಕುಗಳು ಇವೆಯೋ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆಯೋ, ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇತರರಿಗೂ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಯಾರೇ ಬರಲಿ ಅವರಿಗೆ ಚುನಾಯಿತರಾದ ಸದಸ್ಯರಂತೆಯೇ ಎಲ್ಲ ಅವಕಾಶಗಳೂ, ಅಧಿಕಾರಗಳೂ ಇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಬರದೇ ಇದ್ದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು, ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನಜಾಗೃತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಸರ್ಕಾರದ ಮುಖ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ, ಹನ್ನೊಂದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅಧಿಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವ ಪಕ್ಷ ಗ್ರಾಮ ಸ್ವರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಲು ಏನೇನು ಲೋಪ ದೋಷಗಳಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಅವುಗಳ ನಿವಾರಣೆಗೋಸ್ಕರ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇಷ್ಟು ಕಾಲವಾದರೂ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿರುವ ಪಕ್ಷ ಜನತೆಯನ್ನು ಏಕೆ ಎಚ್ಚರಗೊಳಿಸಿಲ್ಲ ! ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ 5ನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಏನೊಂದು ದೋಷ (defect) ಇದೆ, ಒಂದು ಕಡೆ ಚುನಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವುದು, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವುದು ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ, ಕಡಮೆ ಬಿದ್ದ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಚುನಾವಣೆಗಳ ಮೂಲಕವೇ ಭರ್ತಿಮಾಡಲು ಸರ್ಕಾರ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಮಸೂದೆಯು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಕ್ಲಾಜ್ ಎಂಟರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ :

"Appointment of an Administrative Committee or Administrator on failure to elect members of Panchayat."

ಮತ್ತೆ ಯಥಾ ಪ್ರಕಾರ ಬಂತು. ಒಂದು ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ತತ್ವಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಗ್ರಾಮ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಎಂದರೆ ಊರಿನ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿ, ಚುನಾವಣೆಗಳು ಆಗದೆ ಹೋದರೆ ಮತ್ತೆ ಒಂದು ಆಡಳಿತ ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸೋಜಿಗದಲ್ಲಿ ಸೋಜಿಗ, ಆಚ್ಚರಿಯಲ್ಲಿ ಆಚ್ಚರಿಯಾಗಿದೆ. ದೇಶಕ್ಕೆ ಏನೋ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ತೃಪ್ತಿಕರವಾದ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಜನರನ್ನು ಮರುಳುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. Administrative Committee or Administrator, ನೇಮಕದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೊಡಗು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ರಾಜ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಆಗಿನ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಬ್ಬ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟ

ರನ್ನು ನೇಮಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ನೀವು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೀರಿ ಎಂದರೆ ಗ್ರಾಮ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನತೆಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗದೆ ಹೋದರೆ ಅದರ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸಲು ಒಂದು ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಅಥವ ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಒಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. Decentralisation of power, decentralisation of so many other things ಎಂದು ಏನೇನೋ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಅವ್ಯೊಂದೂ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಸರಿಯಾದಂಥ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ಗ್ರಾಮ ಸ್ವರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಿದರೆ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಲಭಿಸಿರತಕ್ಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮತ್ತೆ ಬೇರೆಯವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹೋಗದೆ, ಪರಾಧೀನವಾಗದೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲೇ ಉಳಿಯುವಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಪಂಚಾಯಿತಗಳ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸಲು ಕಮಿಟಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸುವುದಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟರನ್ನು ನೇಮಿಸುವುದಾಗಲಿ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ದಮನವೇ ಹೊರತು ಪ್ರಜಾಭುತ್ವದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರಿಯಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ Prohibition of simultaneous membership ವಿಷಯವಿದೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗಂತೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬ ಎರಡು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿದ್ದು ಎರಡು ಕಡೆಯೂ ಚುನಾಯಿತನಾದರೆ, ಆಗ ಅವೆರಡರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆ ರಾಜೀನಾಮೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದು ಜಗತ್ತಿಗೇ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ, ಪಂಚಾಯಿತಿ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್ ಇವು ಮೂರನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೂಡಿಸಿ ಸಮನ್ವಯೀಕರಣಮಾಡಿ ತಂದಿರತಕ್ಕ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಂದ ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯ ಗೆದ್ದು ಬಂದರೆ, ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಅವಧಿಯೊಳಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜೀನಾಮೆಯನ್ನು ಕೊಡದೆ ಹೋದರೆ ಅಂಥವನ ಸದಸ್ಯತನ ಹೋಗುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಆ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಚುನಾವಣೆಯನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸೋಜಿಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಎರಡು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದು ಬಂದರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ರಾಜಿನಾಮೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಿ ಜನಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಯಾರಾದರೂ ನೋಡಿ ನಕ್ಕಾರು. ಇಂತಹ ಕ್ಲಾಜನ್ನು ಏಕೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

12ನೇ ಕ್ಲಾಸ್ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ :

"12 Prohibition of simultaneous membership.—(1) If a person is elected by more than one Panchayat constituency, he shall by notice in writing signed by him and delivered to the Assistant Commissioner or any other officer authorised by him in this behalf, within the prescribed time, choose any one of the constituencies which he shall serve, and the choice shall be final."

ಇವೊತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನೋಡಿದರೆ, ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯತಕ್ಕ ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನೇ ನೋಡಿದರೂ, ಇಂಥ ಕಾನೂನು ಇರುವುದನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯೂ ನೋಡಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಇದರಲ್ಲಿ ಏನು ತಪ್ಪು ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ! ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಕಡೆ ಇರಲು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಇರಬೇಕು ಎಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

Sri B.N. BORANNA GOWDA (Belur).—Perhaps my friend cannot understand it. What is wrong in making that provision?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಕ್ಲಾಜ್ 12 (2) ರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ :

"(2) When any such choice has been made, the constituency or constituencies other than the constituency which such person has chosen to serve, shall be called upon to elect another person or persons."

"(3) If the candidate does not make the choice referred to in sub-section (1) the election of such person shall be void and all constituencies concerned shall be called upon to elect another person or persons."

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಈಗ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯ ಎರಡು ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಚುನಾಯಿತನಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದರೆ, ಒಂದು ಗೊತ್ತಾದ ತಾರೀಖಿನೊಳಗಾಗಿ ಆ ಎರಡು ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಪೈಕಿ ಯಾವುದು ಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಇನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಎರಡರಲ್ಲಿ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ರಾಜೀನಾಮೆಯನ್ನು ಕೊಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಆ ಎರಡು ಸ್ಥಳಗಳೂ ಖಾಲಿಯಾಯಿತು ಎಂದು ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು Calendar of events issue ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಚುನಾವಣೆಗಳು ನಡೆಯದೆ ಇದ್ದರೆ ಆ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ನಾಮಿನೇಷನ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಆಶ್ಚರ್ಯವಿಲ್ಲ ಆಶ್ಚರ್ಯ, ಒಂದುಕಡೆ ಹತ್ತು ಜನರು ಇರಬೇಕಾದ ಕಡೆ ನಾಲ್ಕು ಜನರು ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಉಳಿದವರು ಚುನಾಯಿತರಾಗದೆ ಇದ್ದರೆ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ಆ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ಚುನಾವಣೆಗಳೇ ನಡೆಯದೆ ಇದ್ದರೆ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟರನ್ನು ನೇಮಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಒಬ್ಬನು ಎರಡು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಚುನಾಯಿತನಾಗಿ ಬಂದರೆ

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ)

ಒಂದಕ್ಕೆ ರಾಜಿನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟು ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ದೂರ ಅಪನಂಬಿಕೆಯನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ! ಇಂಥ ಒಂದು ಕ್ಲಾಜನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದರಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ದಡ್ಡರು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಚುನಾಯಿಸಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಅಂಥ ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸದಸ್ಯರು ಇರಕೂಡದು ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಇಂಥದನ್ನು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು, ಅದನ್ನು ಜನತೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಏನು ಅರ್ಥವಿದೆಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾರಾದರೂ ಇದನ್ನು ಓದಿದರೆ ಏನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಾರು! ಎರಡು ಕಡೆ ಸದಸ್ಯತನವಿದ್ದರೆ, ತಿಳಿದುಕೊಂಡೂ ಎರಡನ್ನೂ ಯಾರಾದರೂ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕಾನೂನುಮಾಡಿ, ಎರಡನೆಯ ಮದುವೆಯಾಗುವುದು ಕಾನೂನಿಗೆ ವಿರೋಧವೆಂದರೆ, ಯಾರಾದರೂ bigamy marriage ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಎನ್ನುವುದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರು ಈಗ ಆ ರೀತಿ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಮೂರನೆಯ ಸಬ್ ಕ್ಲಾಜನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದೊಂದನ್ನು ತೆಗೆದು ಬಾಕಿ ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Your time is over.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—If the Chair wants me to stop my speech I shall do so. If the Bill is to be discussed thoroughly, more time must be given. If you do not want me to speak I shall sit down.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Many members have to speak.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ (3) ನೆಯ ಕ್ಲಾಜನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಅಂಥ ಅಧಿಕಾರ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಇರಬಾರದು. ಅದಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಗ್ರಾಮ ಸ್ವರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವರು ಅದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ರಾಜಿನಾಮೆ ಕೊಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು, ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪನವರೇ!

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಹೇಳಬೇಕು ಎಂದರೆ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾವು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬೇಕಾದರೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಇದೇ ಒಂದು ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಒಬ್ಬನ ಸದಸ್ಯತ್ವವನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ. ಒಬ್ಬನು ಒಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ಸದಸ್ಯತನವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂಬುದೇ ಒಂದು ಕಾರಣವಾಗಕೂಡದು.

ಇನ್ನೊಂದು "Determination of Validity of Election by Deputy Commissioner" ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಒಂದು ಮುನಿಸಿಪಲ್ Electionನ್ನಲ್ಲಿ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಪೆಟಿಷನ್ ಬಂದರೆ ಸಿವಿಲ್ ಜಡ್ಜ್ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅದು ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಥಾದ್ದರಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮ ಸ್ವರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವ ಜನ, Executive power ಉಳ್ಳ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೇ, Election dispute ಬಂದರೆ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವುದನ್ನೂ, ಮತ್ತು Temporary appointments ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನೂ ಕೊಡುವುದೇ! ಬೇರೆ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಬಹುದು. ಇಂಥ ಚುನಾವಣೆ ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಕಾನೂನು ಬದ್ಧವಾದ ಕೋರ್ಟಿನ ಮುಂದೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕೇ ಹೊರತು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೇ ಇಷ್ಟೊಂದು ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ರಾಮರಾಜ್ಯ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಈ 13 ನೆಯ ಕ್ಲಾಜನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿ ಇದನ್ನು ಕಮಿಷನರು ಮಾಡಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಬೇಕೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನವಾಡಲೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Your time is over. You may please conclude. Sri T. N. Mudlagiri Gowda may speak.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Yesterday, members were allowed from 30 minutes to 60 minutes.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—There is time limit now.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—I never knew that this partial treatment would be meted out.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—There is no partial treatment.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—I request the Chair to give me another ten minuts.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—I cannot give. Sri Mudlagiri Gowda will speak.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎನ್. ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ (ಕುಣಿಗಲ್).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿ ಮತ್ತು ಲೋಕಲ್ ಬೋರ್ಡ್ಸ್ ಬಿಲ್ಲಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ . . . . . .

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಈ ರೀತಿ ನನ್ನನ್ನು ತ್ರಿಶಂಕು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬಿಡಬೇಡಿ.

I rise to a point of order, Sir. The Chair was pleased to say that the question of yesterday should not be brought in today. Yesterday we were considering the same Bill and we are continuing the same business today. The treatment accorded to Hon'ble Members yesterday must be given today also.

Sri R. CHENNIGARAMIAH.—Sir, do you allow points of order against the ruling of the Chair itself ?

Mr. DEPUTY SPEAKER.—No. The Hon'ble Member is obstructing the business before the House.

(*Sri Muckannappa resumed his seat*)

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎಚ್. ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ.—ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಈಗ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ದಿವಸಗಳಿಂದ ವಿಪುಲವಾದ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿವೆ ಅನೇಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಸದಸ್ಯರುಗಳು......

Sri G. N. PUTTANNA (Tumkur).—A matter of information, Sir. Time allotment ಮಾಡಿದ್ದೆಷ್ಟು ?

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—15 ನಿಮಿಷಗಳು.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎಚ್. ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ.—ಈ ಬಿಲ್ಲು ನಮ್ಮ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಹಾಗೆ...

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—I have not concluded my speech. Let me conclude my speech. Yesterday, certain members were allowed even 70 minutes.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Do not bring the question of yesterday.

Sri K. PUTTASWAMY.—I rise to a point of order, Sir.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Is there a point of order ?

Mr. DEPUTY SPEAKER.—What is the point of order ?

Sri K. PUTTASWAMY.—Two members were standing at the same time.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Who raised the point of order and who is clarifying it, Sir ?

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Please do not argue.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—I crave the indulgence of the Chair to allow me to conclude my speech.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Please resume your seat.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—I am prepared to face the worst consequences. Will you not allow me to conclude my speech ?

Mr. DEPUTY SPEAKER.—I cannot allow.

*ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎಚ್. ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ.—ಈ ಬಿಲ್ಲು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡಿನ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದಿವಸಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡ ತಯಾರಾಗದೆ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಚುನಾವಣೆಗಳೂ ಆಗದೆ ನಿಂತಿವೆ. ಈಗಲಾದರೂ ಹೊಸ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ರಚನೆಯಾದಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಅದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನಿಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರನ್ನು ವಂದಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು clause by clause ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೂ ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದರ ಅಗತ್ಯವಿದೆಯೋ ಆ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನಾನು ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ವಿಲೇಜ್ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆಯ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಅಂದರೆ, 1,500 ರಿಂದ 10,000 ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆಯವರೆಗೂ ಒಂದು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟು ಕಡಮೆ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುವುದು ದುಸ್ತರವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಈಗಾಗಲೇ ನಿನ್ನೆ ಮಾತನಾಡಿದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಭೀಮಪ್ಪ ನಾಯಕರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸತಕ್ಕ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡತಕ್ಕದ್ದೇ ಸರ್ಕಾರದ ಒಂದು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೇನೋ ಎಲ್ಲವೂ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗಬಹುದು ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ನಾವು ನೋಡಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಥವಾ ಎರಡು-ಮೂರು ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಒಂದು ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ಒಬ್ಬ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರನ್ನು ನೇಮಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿಯವರೂ ಕೂಡ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

4 P.M.

ಹೀಗೆ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿಯಲ್ಲಿ 1,500 ರೂಪಾಯಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂನಲ್ಲಿಯ ಶೇಕಡಾ 25 ರಷ್ಟನ್ನು ಕೊಡುವದರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ 15 ರಷ್ಟನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಇದೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಒಂದು ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ 5 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿವರೆಗೆ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಮಾಡುವುದಾದರೆ, ಶೇಕಡಾ 15 ರಂತೆ ಸುಮಾರು 600 ರೂಪಾಯಿವರೆಗೆ ಕೊಡಲಾಗುವುದು. ಆದರೆ ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಖರ್ಚು 1,500 ರೂಪಾಯಿವರೆಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ಮಸೂದೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸತಕ್ಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಪ್ರಮಾಣ ನೋಡಿದರೆ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಮತ್ತು ದೇಶದ ಆಗುಹೋಗುಗಳನ್ನು ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ಮಾಡಲು ಆಗುವುದೇ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಮುಖ್ಯಪ್ರಶ್ನೆ. ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ಹಣಕಾಸಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ವಹಿಸಬೇಕು ! ಏನೇನು ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು ! ಅವುಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸತಕ್ಕಂಥ ಶಕ್ತಿ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಈಗ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಮುಗಿದು ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ನಡೆದಿದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾಯೋಜನೆ, ಕಮ್ಯುನಿಟಿ ಪ್ರೊಜೆಕ್ಟ್ ಮುಂತಾದವುಗಳು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿವೆ. ಅಲ್ಲಿಯೂಕೂಡ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಾಗಿ ಹಣ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ

(ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎಸ್. ಮುಡಲಗಿರಿಗೌಡ)

ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. N.E.S. ನಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಾಗಿ ಹಣ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆಯೇ. ಹೊರತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಹಣ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬಂದಿವೆ. ಈ ರೀತಿ ನಾವು ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡುವದಾದರೆ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯ್ತಿಯ ಸ್ಥಿತಿಯು ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ದುಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುವಹಾಗೆ ಆಗಿದೆ.

Sri J. P. SARWESH (Serum).—There is no quorum that side, Sir.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Quorum is for the whole House; not for one side. You cannot divide the House like that. (*Laughter*).

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎನ್. ಮುಡಲಗಿರಿಗೌಡ.—ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ವಹಿಸುವಾಗ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಹಣ ಎಷ್ಟು, ಹಣಕಾಸಿನ ಭದ್ರತೆ ಎಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕೈದು ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿದರೂ ಕೂಡ ಒಂದು ಊರಿಗೆ ಸರಾಸರಿ ಐದು ನೂರು ಮನೆಗಳಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಸಾವಿರ ಮನೆಗಳು ಎಂದು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಹಾಕಿದರೂ ಸಹ ಎರಡು-ಮೂರು ಸಾವಿರ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಹೆಚ್ಚು. ಎರಡು-ಮೂರು ಸಾವಿರಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಸರಕಾರ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಮೂರು-ನಾಲ್ಕು ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಮತ್ತು ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಸೇರಿಸಿ 2½ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಒಟ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಲ್ಲಿ 1,500 ರೂಪಾಯಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಪಂಚಾಯಿತಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗೆ ಸಂಬಳ ಕೊಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮೂರು-ನಾಲ್ಕು ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಮಾಡಲಾದ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಯ 2,500 ಉತ್ಪತ್ತಿಯಲ್ಲಿ 1,500 ರೂಪಾಯಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ 1,000 ರೂಪಾಯಿ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದು. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸುಗಮವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಆಗುವುದೇ ಎಂಬುದು ದೊಡ್ಡ ಯೋಚನೆಯಾಗಿದೆ; ಇದನ್ನು ಸರಕಾರ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುವುದು ಏನೆಂದರೆ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಹಣ ಸಾಲದು. ನೂರು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಹಣ ಕೊಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಉತ್ಪತ್ತಿಯಲ್ಲಿ 1,500 ರೂಪಾಯಿ ಆಡಳಿತೆಯ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗುವುದರಿಂದ ಅವಶ್ಯವಿರುವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಹಣ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮುಂಬಯಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದು ರಿಯಾಯಿತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ರಿಯಾಯಿತಿ ಇರುವಹಾಗೆ ಸರಕಾರದವರು ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಈ ಖರ್ಚನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂನಲ್ಲಿ 15 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನೂರು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯ ಖರ್ಚನ್ನು ಶೇಕಡಾ 50 ಅಥವಾ ಶೇಕಡಾ 75 ರಷ್ಟು ಇಲ್ಲವೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸರಕಾರದವರೇ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸಗಳು ಅನೇಕವಾಗಿವೆ. ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ರಸ್ತೆ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ನಡೆಸುವದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯು ಇರುತ್ತದೋ ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಯಾಯ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಆಗುಹೋಗುಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು decentralise ಮಾಡುವಾಗ, ಸಿಬ್ಬಂದಿಯ ಖರ್ಚು ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರ ಸಂಬಳ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶೇಕಡಾ 50 ರಷ್ಟನ್ನು ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಖರ್ಚನ್ನು ಸರಕಾರದವರೇ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

*B. SHAM SUNDER (Bhalki).—Sir, a thesis has been written about the panchayet system which has been in practice since a long time. The other day Sri Mallaradhya said that a panchayat adhyaksh may become the President of India. It is all great thinking, wishful thinking. He also quoted America and American democracy.

May I bring to the notice of this House what Herold Laski has written about the working of Democracy in U.S.A. He has devoted a full chapter for that. He has said that it has become impossible for any ordinary man in America to become elvated to the Presidency or even to become a big officer. It all works upon the capitalist system. It depends upon political parties and groups.

Sir, here in India we have got the bitterest experience about political parties and groups. We know how it works. When people are devoted to a great political ideology, according to their religious faiths, it makes greatest difference. In Indian villages, so far as the Indian people are concerned, we know that we are not divided only on ideological basis, but on religious and caste system. Go to any Indian village. You will see the Panchayat system as it is working—I am sure all my friends here might have seen it. They no doubt put a Harijan member on that panchayat. But I have seen that Harijan member of that panchayet sitting at a respectable distance. We say we are practising democracy; we say, we are a democratic nation; we

want to make the country more and more democratic. How are we practising it?

This sort of a democracy will not help us. Unless you do away with these religious beliefs and sectarian rivalry, I do not think, it is going to help. It may be just another instrument in the hands of the caste-minded people.

There is saying in Urdu which means this: A man is already against you; he hates you by religion; he abhors you; and politically he is against you. If you can place yourself in his hand what will be your fate?"

They have found out a new way of setting people free. What is that? Just like this: you capture a bird, remove all feathers and leave it to the mercy of the other people, and you say it is free! That is not democracy. What is the use of giving power and what is the use of giving authority to people who are caste-minded? You have failed to bring about harmony among the different classes of people. Even today, there are Hindu villages and the depressed class villages. We have kept them away. The other day, I heard some Hon'ble Member saying, 'Give them judicial power'. So fine! When they cannot even exercise their human sympathy and show their human sympathy, what is the use of giving them power and giving them judicial power? I do not want to take much time in going through section by section of this Bill which is not a Bill at all. It is a big hollow. I do not want that. What I want is this: before bringing this Bill, please bring such Acts and such Bills which may do away with your caste system first, which may give more power to the depressed classes in the village, a Bill which may treat the Depressed class villages and Hindu villages as one village. You cannot do it. Unless you do it, we cannot agree to this panchayat system. This panchayat system will play havoc. This will be exploited by the caste-minded people. Where are human feelings in the villages now? I can quote thousands of instances; we have got all those records with us. Given these powers, the caste Hindus who predominate the panchayat system, will begin to harass the Harijans in villages: "See, this Harijan going away like that. He has not bowed to me." He is fined the next day Rs. 4, Rs. 5 Rs., 6, and if you do not give that fine money, it is to be extracted from his house hold articles and all these things. Where is the need for this? I say, this Bill itself is a farce. What is democracy after all unless you give full status to all human beings, and make one man equal to another man? This disparity between one human being and another will be the death-blow to democracy. I am sorry Sir, I totally oppose the very conception of democracy, the very conception of the panchayat system as conceived in this Bill. I totally oppose it, not only here, but throughout India.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—May I draw the attention of the Chair, Sir, he is not speaking on the Bill.

Sri B. SHAM SUNDER.—I said that I do not want to dilate on the Bill, section by section.

I do not want to deal with the sections of a Bill which does not take cognisance of what is happening in the villages. I am speaking about the Bill, Sir. I am saying that the very Bill has to be scrapped and a new Bill bringing harmony among the communities and removing untouchability should be brought as soon as possible. All the constitutional safeguards should not remain merely on paper. The day to day life in the villages is becoming worse in every walk of life and we are experiencing it.

Thank you, Sir.

*Sri T. SIDDALINGAIYA (Doddaballapur).—Sir, I will not enter into the discussion of the internal matters of the Bill. Enough has been said by so many of my friends. Taking all together, the whole Bill seems to have been made negatory. Nobody agrees about any point. All put together, I say, the Bill itself is negatived. I do not enter into the same discussion. I want just to point out how this Bill has been very hotly discussed all over India. It has taken some years to come to the conclusion that they can have some Panchayat and Local Boards Bill.

(SRI T. SIDDALINGAIYA)

I want to point out something constructive by way of quoting what our ancient system says. English people invented these codes just to keep us under their control. When they were ruling over us, they made all these codes which are confoun-ding to common man. We wanted tochange the codes that were under the British Government. We have our Criminal Procedure Code. We are following the Evidence Act. We have been feeling that the Evidence Act did not do justice to the people. Evidence Act made people tell more lies than it decided the question of justice. We therefore wanted the entire Code to be changed because all these Codes were meant to keep the people under slavery. As soon as we got our freedom we should have changed all these laws. People were given Swaraj. It was not meant only for the people of the city or the educated people or for Ministers or for M.L.As. It was meant for the entire population. This Swaraj has not been spread over the whole country. In our country in ancient times we had a perfect system of economy. We did not have all these problems. Without considering the psychological aspect of it, we have been dealing with these problems. Plans are drawn and imposed on the people who are unwilling and unable to follow it. The only remedy is to allow people themselves to make their own plans and tell the Government what they want. Then the Goverment may go to their help. This will create a kind of hunger in the minds of the people. As it is, the brains of the people are set into a kind of stupor. Villagers are not able to appreciate these plans. Unless villagers themselves are made to feel their duties and responsibilities, our country will not progress. I want to read a few extracts and appeal to all our friends to go over these matters with a kind of sympathetic consideration.

[MR. SPEAKER in the Chair]

This is a book by our General Secretary of the Congress Sriman Narayan Agarwala. He is a great scholar. He was the principal of the Saxeria College of Commerce. This book envisaged the introduction of Independence. It was written before Independence, and not a book for propaganda. It was given to all the people to consider what sort of self-government we should have. Our only hope lies in determining how village life will be settled. In this session we had two big subjects for consideration. One was land reforms. The other is this Panchayat and Local Boards Bill. If these two matters are tackled satisfactorily, I am sure all others will be easily solved. In our country of peasants, the most essential thing is the question of rural economy. Everyone has been dealing with it only from the point of introducing this amendment or changing that law or this section. But fundamentally how it had been solved in ancient times, I would like to bring to the notice of the Hon'ble House and appeal to them for sympathetic consideration. Therefore, I will read just a few sentences from this book with your permission. "Suffice it to say that one of the saddest results of British rule in this country is the effacement of the system of village self-government. Britain had tried to set up local self-government on her own lines, the exotic instead of one on Indian lines. That is why it has been a tragic failure".

I submit, Sir, in such a Bill as we have got before this House today, we have the same problems as has been described in this book. One other great authority, Dr. Annie Beasant, who served our motherland as much as any other patriot, has said that "the officials under the present system of panchayat rule keep the old names. But the old panchayat was elected by the householders of the village and was responsible to the village. Now the officers of the panchayat are responsible to the Government officers and their interest lies in pleasing them, and not quite satisfying the elders as in the old village system."

Next, Sir, about the development of this idea, the author continues to say:

"The modern development of centralised control without sufficient local and corporate life

has everywhere made politics barren and mechanical."

I submit that when sections are being interpreted, each person has got his own view. There is no finality to these things. If all village questions are subjected to the review of big officers and they are made to go through it in detail, I believe the whole life in the village will get confused. All the deterioration in the village is due to this fact that no law is clear. With simple and clear ideas, there would be a system of village government, which was considered to be the best. Our ancient people devised that system in their wisdom. But the British wanted to keep us under proper control. Therefore they removed our ancient method which incorporated not only the physical aspect of life but also the full economy of life, not merely the educational aspect but also the mental and spiritual attitude of life. Nobody was allowed to make any false statements. In the village, all quarrels were solved by the ancient village panchayat system. There was no land dispute. In the British system, what happened was—they wanted to have a grip over the population and so they created the Jodidars and others of that kind who owned extensive lands and through them they controlled the whole population. That has been the bane of village life under the British Government. That bane can be removed only by the method of going back to our ancient system which existed before the British introduced their own rural government system into India. I want to further support this. Three days back Sri Anna Rao quoted philosophical authorities like Jode, Pole and others to show that development of human personality through democracy is the goal of democracy. In addition to that I submit that not only these philosophers, but even the I.C.S. bureaucrats in 1830, when the Board of Directors of East India Company wanted to impose their exotic system of administration, wrote to the directors

4-30 P.M.

as follows: I am first quoting Sir Charles Trevelyn.

"One foreign conqueror after another has swept over India, but the village municipalities have stuck to the soil like mushrooms."

Another is Commander-in-Chief Sir Charles Birdwood. He speaks about the panchayat system of our country.

"India has undergone more religious and political revolutions than any other country in the world, but the village community remains in full municipal vigour all over the Peninsula. The religious trade union villages with sense of right and wrong have remained as little affected by their innovations as a rock by the rising and falling of the tide"

One more quotation and I will finish. Sir Charles Metclaff, Acting Governor-General, wrote a minute as follows: Advising the Directors of the East India Company not to change the rural system of administration prevailing in India from ancient times, his words are:

"Village communities are little republics. Having nearly everything they can want within themselves, almost independent of any foreign relations, the village community remains the same in spite of dynasty after dynasty tumbling down. This union has contributed more than any other cause to the preservation of the peoples of India through all the rebellions and is in a high degree conducive to their happiness and enjoyment of a great portion of freedom and independence. I say therefore that the village constitutions may never be disturbed and I dread everything that has a tendency to break them up."

These are the words spoken not by any fanatic patriot or any orthodox person on these matters. These opinions were given by one of their own people who were ruling the country in those days. In the light of these things I submit that the consideration of this Bill is also one of those impositions which make our life more complicated. I want to give this idea for

(SRI T. SIDDALINGAIYA)

the consideration of the House. We have been tackling these problems but have not been able to satisfy anybody. No member is satisfied with this Bill in full. We want changes. I want to request every member to read the book "Gandhian Constitution for Free India" by Sriman Agarwal, because the country's happiness depends upon the decision that we are going to take. The Englishman was so clever that he would put a golden chain upon us. We have become only politically independent; still we are slaves of British psychology, British traditions. To get rid of these things, the entire make up of our mind has to change. To that end, my feeling is—I make this appeal—we must go through some of these things which made our country rich, propsperous and happy in the ancient times. Those ancient people were very much wiser because all over the world it looks as if every country has got its own sense of dignity, no two countries are the same. Not only we want full democracy in every village, but democracy with full powers so that it may be self-governed, self-sufficient, to look after all the prime needs of its own people. But whenever the needs demand higher consideration, they go to the taluk level or district level but fundamentally each village will have its own self-government and the elections will be conducted unanimously; there will be no question of anybody interfering. The village will be responsible to its own citizens. I want these local bodies to be created so that in India if the problems in our villages are settled all the other problems will become very easy to settle. One small quotation which, he says, is conducive to the moral health of the people.

> "Indian rural communities were free from most of the evils that infect modern democratic governments. Since money economy hardly existed, the scope for bribery and corruption was next to nothing."

I am sorry I do not want to transgress the limit of time. This subject is very vast. The Englishman's cleverness is so great; it is like forging golden chains. They have made us feel that we must go in the same track of bureaucracy. But we have to consider deeply and change our entire attitude towards our own country and therefore, I submit that some of these books may kindly be read. I am not making any propaganda for the sake of books; but they give so much knowledge. If we read these books, certainly they will change the entire angle of vision.

SRI R. CHENNIGARAMAIAH.—I think we must close the discussion now. I suggest that the discussion on this Bill may be postponed. There are other members who are anxious to speak; it may be taken up in the next session.

MR. SPEAKER.—Since the Hon'ble Minister has just now said that the consideration of this Bill may be postponed to the next session, it will be taken up in the next session.

The House now adjourns *sine die*.

The House adjourned sine die at Forty Minutes past Four of the Clock.

1096—GPB—900—28-10-1958

KSA LIBRARY, B'lore
B004781
328.32402 548 LAD,1958
JJ32

Karnataka State Archive
(Departmental Library)
ಕನಾ. ಟಕ ರಾಜ್ಯ ಪತ್ರಾಗಾರ
(ಇಲಾಖಾ ಗ್ರಂಥಾಲಯ)
ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಕ್ರಮಾಂಕ Accession No. 4786
ದಿನಾಂಕ Date